ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ – СИЛИСТРА

Година XII, бр. 140 (1457) | Вторник, 3 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДВАДЕСЕТ ПОБЕДНИ ГОДИНИ

Две десетилетия ни делят от онази есен, когато двадесет и трима бедни и средни селяни от Окорш решиха да тръгнат по пътя на обновлението и в полутъмната училищна стая сложиха началото на кооперативното стопанство. А какво на чало е било... Двадесет и тримата събират едва 580 декара земя, която обработват с два плуга, осем каруци, десет коня, осем крави и 40 овце. Ка към ентусиазъм са имали тези хора, какво трудолюбие и себеотрицание са притежавали, за да издържат на глада и недоимъка и да вложат в основи те на днешното обединено ТКЗС „Георги Димитров" своя та пот и кръв, своите сълзи и мъка... А годините минават. Постепенно, но сигурно кооперативът укрепва, първите съветски трактори заменят рала та и воловете и слагат начало то на механизацията. Идва вре мето и на масовизацията на кооперативните стопанства, образуват се кооперативи и в Овен и Вокил. Следвайки посо чения път от БКП, кооператорите от трите села решават да обединят своите усилия за още по-голям напредък и създават кооперативно стопанство. Годи на след година то се развива, а сега вече се е утвърдило като икономически мощно социа листическо селскостопанско предприятие.

Това е историята. А за дру гото няма история. Него ще го разберем по прорязаните от бръчки лица на първите учредители. Всяка бръчка тука е свещена, защото е символ на преглъщаните с мъка сухи залъци, на преглъщаните и непреглъщани сълзи, на преодолените съмнения, колебания.

И на тържествената вечер, посветена на 20-годишния юбилей на ТКЗС „Георги Димитров" – Окорш, състояла се в пре пълнения читалищен салон, в очите на много кооператори напират сълзи. Но те са сълзи на радост и об към сътворе ното от техни уморни ръце. В делови езидиум сред учредителите и председателят на ОНС Сава Шиваров, се кретарят на общинския партиен комитет Георги Димитров, председателят на обединеното стопанство Димитър Харалам пиев. Той изнася доклад за извървяния от кооперативното стопанство труден и съзидателен път, за все по-нарастващи те успехи в областта на полевъдството и животновъдството, в механизираната обработка на земята. С уверените и големи крачки на възхода са крачили кооператорите през тези дваде сет години. С внедряването на новата система на ръководство кооперативното стопанство е в състояние да реши големите задачи на социалистическото строителство на село, да осъществи интензификацията на производството.

От името на бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС др. Сава Шиваров приветствува трудо вите усилия на кооператорите от Окорш, поздрави ги с юбилея и подари на кооперативното стопанство голям портрет на великия вожд и учител на нашия народ, чието име носи и кооперативът — Георги Ди митров. Артисти от Българско то радио, пристигнали специал но за тържеството, изнесоха го лям поздравителен концерт за първенците, за всички трудолюбиви кооператори от Окорш.

Студеният, мъглив ноември ски ден в неделя не попречи на окоршките кооператори да се стекат на площада в селото, за да наблюдават парада на селскостопанската техника. Най-напред вървят облечени в наци онални носии девойки, които на големи плакати носят цифрите на високите добиви. Мина ват и дървените рала и плугове, диканите и мрежите, завинаги останали в историята. Ето и първия камион на стопанството, подарен през 1949 година от Георги Димитров, и първия шофьор в кооператива Георги Йорданов. След тях премина ват комбайни, редосеялки, трак тори — цялата могъща техни ка, с която се осъществява въз ходът. В малка каручка мина ва и първият председател на стопанството Богдан Петков, който през онези трудни годи ни със собствени пари закупу ва семе за посев. След парада кооператорите разгледаха изложбите, посветени на животновъдните и полевъдните успе хи на стопанството.

Безвъзвратно отмина в исто рията времето на крамолите и раздорите, на дървените ра ла и робската зависимост на човека от земята. Днес тя е покорена от неговия ум, от не прекъснато развиващата се творческа мисъл, от обединени те усилия на кооператорите да строят новия живот, да създа ват щастие и благоденствие.

Николай ЗЛАТЕВ

ВДЪХНОВЕНИ ДЕЛА ПРЕД ЮБИЛЕЯ

С какви осъществени инициативи в чест на юбилея на свободата могат да се похвалят досега отечественофронтовците от окръга? Как се очертава по-нататъшната дейност във връзка с тази славна годишнина?

На тези въпроси даде отговор окръжното съвещание с отечественофронтовския актив, което се състоя на 30 ноември тази година в Силистра.

Информации на съвещанието

изнесоха секретарите на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тома Жендов и Михаил Станков и председателка та на Градския комитет на Отечествения фронт – Силистра Анета Кънчева.

Другарят Тома Жендов посочи, че Окръжният, градските и общинските комитети на Отечествения фронт приеха разгърнати мероприятия за достойно посрещане на 25-годишнината на социалистическата революция в България. Напри мер отечественофронтовците ре шиха да извършат с доброволен труд извън самооблагането 73 200 лин. метра изкопи за водоснабдяване и канализа ция, 376 000 кв. метра шосировки на улици, 101 700 кв. метра тротоари, 190 декара но ви паркове и градини и др.

Голяма част от членовете на Отечествения фронт поеха лични обещания в чест на Юбилея да превърнат своите домове в образцови. Задачата е образцо вите домове в окръга да достиг нат десет хиляди.

В много общини работата в тази насока е започнала отдав на. В района на с. Иширково например са шосирани и подготвени за шосиране много ули ци, засадени са над петдесет хиляди рози, облицовани са по вече от хиляда метра по канала в центъра на селото. Не изо стават с хубавите инициативи и членовете на Отечествения фронт в Ситово, Стефан Карад жа, Чернолик, Сребърна и мно го други селища.

Разнообразни инициативи в чест на 25-годишнината на Девети септември се осъщест вяват в Силистра. Само през първото полугодие повече от 4 000 граждани са участвували в мероприятията на Отечествения фронт по благоустроя ването.

Окръжната лекторска група разработи специален план за изнасяне на лекции. В Силист ра е изготвен план за лекции и във връзка с неговата 1 800-годишнина.

Втората информация бе про четена от другарката Анета Кънчева. С голям интерес при съствуващите слушаха за праз ниците на кварталите, излетите, предаванията по радиоуредба та и други инициативи на град ската организация на Отечест вения фронт в Силистра.

Думата на присъствуващите

В своите изказвания дейците на Отечествения фронт от общините разказаха за много ин тересни инициативи в чест на юбилея на свободата. Димитър Ковачев от Кайнарджа говори за подготовката на викторина, изучаването на миналото на родния край и други прояви в този район. Недялка Кърова от Ситово — за подготовката на брачната зала в съвета, Ахмед Насуфов от Чернолик — за из граждането на дома на съвет ника в с. Правда със средства на Отечествения фронт и дру ги.

В началото на своето изказ ване секретарят на Окръжния комитет на Партията Шакир Шакиров говори за големите успехи на Силистренски окръг и цялата страна през тази го дина, постигнати независимо от сушата. След това той се спря на някои задачи, които се под ценяват в последно време от редица организации и комите ети на Отечествения фронт. Не обходимо е да се засили атеистичната пропаганда, защото все още се срещат хора, които посещават църкви и джамии. Отново трябва да се поведе борба за премахване на шалва рите сред турското население.

Другарят Михаил Станков информира присъствуващите за условията, при които ще се проведе окръжната

ВИКТОРИНА

„Добруджа през вековете", пос ветена на 25-годишнината на 9 септември. Той изтъкна, че викторината е много добра форма за запознаване на тру дещите се с революционното минало на родния край и пат риотичното и класово-партийно то възпитание на населението.

Участниците в съвещанието присъствуваха вечерта на вик торината-двубой между отбори те на втори и пети квартали в Силистра

Димо ВАСИЛЕВ

С трепета на ежедневието

Настъпи последният месец от годината на решаващата пе тилетка. Година, изпълнена с надпревара и новаторство. За много от нашите трудови колективи тя е препълнена със значително по-голямо напреже ние от предишните години. Комплексните изследвания и икономическият анализ разкри ха нови резерви. Някои от ръ ководствата на предприятията се ориентираха бързо в обста новката и не само констатира ха какво трябва да се прави за решителния поврат в иконо миката, но и експедитивно за почнаха внедряването на еле менти от научната организация на труда, производството и управлението. Разумно започ наха да използуват всички раз крити при комплексните из следвания резерви. И фактите показват, че там, където се дей ствува по-смело, по-енергично, без страх, че предсрочното из пълнение на годишната програ ма узаконява нов план със зна чително напрежение през след ващата, се постигнаха добри успехи.

Навреме откликнали на при зива на пловдивчани за изпъл нение на петилетния план в съкратен срок, колективите на ДИП „Липа", промкомбинат „Камъшит", РТС — Тутракан, Драгажен флот — Силистра и Окръжно пътно управление рапортуваха пред Партията за изпълнение на годишната прог рама. Не спирайки се пред до стигнатото, трудовите колекти ви от тези предприятия поеха обещания да произведат за сто тици хиляди лева свръхплано ва продукция.

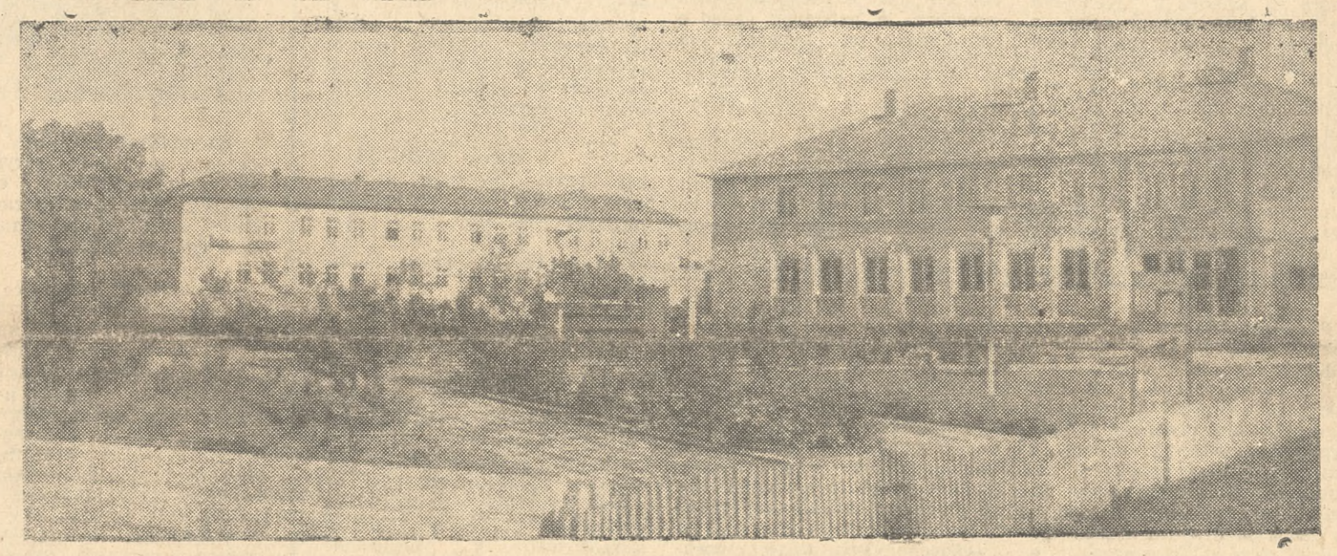
Към изпълнилите преди сро ка годишните си планове на 29 ноември се присъединиха и колективите на промкомби нат „Текстил" и ДМЗ в гр. Ду лово.

Промкомбинат „Текстил", рапортувайки за изпълнението на годишния план, пое ново обещание: до края на годината да произведе допълнителна продукция за 280 000 лева. В този промкомбинат голям дял за преизпълнението на пла на принадлежи на хората от тъкачния цех. Само тяхната надпланова продукция до края на годината ще надхвърли 190 000 лева.

Ще произведат за хиляди ле вове надпланова продукция и работниците от ТПК „Добруд жанка". Отчитайки добрите по стижения на този колектив ръ ководството на Окръжния коо перативен съюз неотдавна им възложи допълнителна програ ма, с която ще се покрие част от изоставането на някои дру ги кооперации.

Радващ е успехът на първен ците от нашия окръг. От техните достижения трябва да се поучат ръководствата на изоставащите с плана кооперативни и държавни промишлени предприятия и да мобилизират всички трудови и материални резерви през последния месец от годината, за да посрещнат новата 1969 без задължения.

М. ТОМОВ

Растат и хубавеят нашите села!
НА СНИМКАТА: Две обществени сгради в село Секулово.

За да бъде по-леко през летните дни

През изтеклата година агротехническите мероприятия в ТКЗС с. Иширково се извършваха винаги навреме и висококачествено. За това най-много спомагаше доброто предварителна подготовка на машините и планового им поддържане по време на работа. За да може и занапред техниката да изпълнява безупречно големите задачи, които стоят пред нея, механизаторите от Иширковското стопанство решиха и сега да започнат подготовката на машинно-тракторния парк навреме.

Щом завърши есенната сеитба, прикачният инвентар, за който вече нямаше работа в поле то, се придвижен в полските станове. Ако оловете останаха само част от плуговете и дисковите лющилници, необхо дими за допълнителна обработка на дълбоката оран.

Първи приключиха с полски те работи механизаторите от първа бригада за комплексна механизация. Това им позволи и първи да започнат ремонта на прикачния инвентар. В про дължение на много дни полски ят стан на бригадата бе обхва нат от трудово оживление. Вси чки се бързаха. Всички искаха да използуват хубавите ноември ски дни, които позволяваха да се работи на открито без особени затруднения.

Не много след колегите си започнаха работа по прикач ния инвентар и механизаторите от втора бригада за ком плексна механизация с механик Шаиф Ахмедов, както и механизаторите от останалите бригади. Тази година, благода рение на навременното снабдя ване, не се чувствува липса на резервни части и подготовката на техниката не среща никакви трудности по тази причина.

Добрата организация в ре монта, както и навременното му започване дадоха добър ре зултат. Подготовката на основ ната част от прикачния инвен тар завърши до края на ноем ври. Никога досега тази зада ча не е била изпълнявана тол кова рано в Иширковското сто панство.

След прикачния инвентар дойде ред на тракторите. Най-напред ще бъдат ремонтирани леките и средни машини, глав но Беларуси и Болгари, всич ко 33. Съгласно приетия в сто панството график те трябва да бъдат готови до 1 януари. До 5 февруари ще се работи по тежките трактори, 13 на брой. Времето до края на февруари ще бъде използувано за подго товка на пролетната кампания и за евентуалното й започване, ако условията позволят това. А от 1 март ще започне ремон тът на комбайните.

Подготовката на техниката в Иширковското стопанство се движи в определения график. Създадени са групи от монтьо ри, които работят усилено по тракторите. Ремонтът сега е единствената задача за механи заторите. Полската работа на пълно приключи. През ноември бе обявена ударна десетдневка за окончателно завърш ване на дълбоката оран и на допълнителната обработка на изораните през лятото площи.

Някои може би считат, че за трактористите, прикачниците и комбайнерите, зимата е сезон за почивка. Иширковските механизатори отдавна са убе дени, че това не е така. Те зна ят, че колкото по-големи уси лия и повече труд положат през зимните дни за подготов ка на машините, толкова по-ле ко ще им бъде на лято, когато излязат на полето.

Емил ПРАХОВ

И хора, и машики — в действие

Измина и единадесетият ме сец от настоящата година. За колектива на пристанище — Силистра това бяха дни на напрегната работа по обработ ката на пристигащите и отпра щаните товари. Въпреки че през месец ноември все по-чес то започнаха да се чувствуват неприятните признаци на зима та, те не можаха нито да забавят, нито да спрат темпа на ра ботата. На пристанището е въве дена тримесечна работа. Денонощно работят и двата крана, стъпили здраво върху каменна та площадка на кея.

Благодарение на отзивчивост га и трудолюбието на хората от оригадите на Петко Полев и Кирил Ганев, както и на ба геристите с ръководителя Пе тър Христов и Михаил Йоба нов, през месец ноември бяха обработени над 450 плавателни съда с инертни материали, въглища, тор и др.

Но през настоящия месец се забелязва и едно тревожно явле ние, което грози да спъне нор малния ход на разтоварването на корабите. Мудно се отзова ват кооперативните стопанства с транспортни средства за из возването на изкуствените торо ве. Това води до задръстване на кейовите площадки и до предизвикването на скъпо пла тени престои на наши и чуж дестранни плавателни съдове.

Кооперативните стопанства трябва да се отнесат по този въпрос с необходимото разби ране, за да се използуват мак сималните възможности на транспортните средства до из возването на всички количест ва скъпи изкуствени торове.

Р. МИХАЙЛОВ

Международна информация

Нови агресивни действия на Израел

АМАН, 2 декември (ТАСС) — Израелската военщина продължава да нарушава споразумението за прекратяване на огъня, засилвайки напрежение то в района на Близкия изток. Снощи израелската артилерия обстрелва позициите на йор данските войски, се казва в комюнике на йорданските въо ръжени сили, разпространено от агенция МЕНА. В отговор йорданските войски откриха огън. Артилерийската престрелка продължи около два часа.

Обстрелван беше и йорданският град Ирбид. Сред граж данското население има жертви.

Както заяви йордански воен нен представител, същата нощ израелската авиация извър шила нападение срещу терито рията на Йордания. В резул тат от всички тези действия на йорданска територия има четири души убити и 7 ранени. Разрушени са няколко къ щи.

Под прикритието на авиаци ята, продължи йорданският представител, израелците на правиха с хеликоптери десант на територията на Йордания. Във въздуха бяха хвърлени железопътен мост по линията Аман – Маан и един мост на автострадата. Тази сутрин из раелските войски отново откри ха огън с леко оръжие срещу йорданската територия, съоб щи йорданското радио. От йор данска страна жертви няма.

(БТА)

Сражения по подстъпите към Сайгон

ПАРИЖ, 2 декември (БТА) — Сраженията се приближа ват към Сайгон — съобщи агенция Франс прес. Вчера след обяд едно пехотно поделе ние на марионетната армия во дило ожесточена битка с южно виетнамски патриоти само на 35 км западно от столицата. Наред с това вчера призори ед но американско поделение, за ело позиция на 40 км северо западно от Сайгон, било атаку вано от южновиетнамски на родноосвободителни сили. През нощта патриотите обстре вали с артилерия за втори път в продължение на 12 часа американското военно лети ще в Трук Гианг, делтата на Меконг, отстоящо на 68 км югозападно от Сайгон. Тази сутрин южновиетнамските пат риоти бомбардирали със 120 мм минохвъргачки и американ ско-сайгонските позиции в Мит хо, делтата на Меконг, на 54 км югозападно от Сайгон.

Според американски сведе ния в района на Сайгон до границата с Камбоджа били съ средоточени 30 хиляди бойци на южновиетнамските народ ноосвободителни въоръжени сили. Американските предпо ложения били, че тези сили на южновиетнамските патрио ти „вероятно ще започнат зимно-пролетна офанзива".

Южно от Да Нанг, както съ общил американски воен нен представител, едно поделение на американската морска пехота попаднало на засада на южновиетнамските патриоти. Патриотите открили силен огън от всички страни, в резултат на което американ ците били принудени да се изтеглят. Според американски сведения най-малко 28 амери канци били ранени. В това сра жение бил ранен и един теле визионен оператор от амери канската осведомителна аген ция Юнайтед прес интърнешъ нъл. Преди сражението този ра йон бил бомбардиран от амери канската авиация и артилерия в продължение на три ча са.

През изтеклата нощ амери канските тежки самолети „Б— 52" бомбардирали предполага еми позиции на южновиетнам ските народноосвободителни въоръжени сили в района на Сайгон. Хвърлени били повече от хиляда тона бомби.

Гунар Яринг възобновява мисията си

КАИРО, 2 декември (ТАСС) — Специалният представител на генералния секретар на ООН за Близкия изток Гунар Яринг ще пристигне на 4 декември в Кайро, където ще се срещне с министъра на външните работи на ОАР Мах муд Риад. Както съобщава в. „Журнал д'Ежипт", с това посещение Гунар Яринг ще започ не нова серия консултации с египетските официални лица по въпроса за положението в Близкия изток.

След ОАР Яринг ще замине за Йордания, за да води прего вори с йорданските официални лица. Трябва да се отбележи, че това ще бъдат първите по сещения на Гунар Яринг в ОАР и Йордания след пребиваването му в Ню Йорк, където води преговори с представители на арабските страни и на Израел, които взеха участие в работата на 23-та сесия на Общото съб рание на ООН, стремейки се да постигне мирно уреждане на близкоизточния конфликт въз основа на изпълнение на резо люцията на Съвета за сигур ност от 22 ноември 1967 годи на.

Както е известно, политичес кото уреждане на кризата срещ на трудности поради упорито то нежелание на Израел да из пълни резолюцията на Съвета за сигурност, предвиждаща из тегляне на израелските войски от окупираните от тях арабски територии. (БТА)

Мерки против демонстрантите в Прищина

БЕЛГРАД, 2 декември (БТА) — Югославската аген ция ТАНЮГ съобщава, че на извънредно заседание общин ската скупщина на Прищина, главен град на Косово и Мето хия, е взела решение за ускоря ване на разследванията относ но организаторите и участни ците в демонстрациите, стана ли на 27 ноември т. г. в града и на други места в автономна та област. Както вече бе съоб щено, по време на демонстра циите в Прищина бе убит един от демонстрантите и бяха ра нени повече от 40 души, между които и представител на сили те на реда. На заседанието на прищинската скупщина било оповестено, че органите за си гурност досега са задържали около 15 лица — организатори и участници в демонстрациите, които щели да бъдат изправе ни пред съд заради „престъп ления против народа и държа вата и за нарушаване на об щественя ред". Разследвания та около демонстрациите про дължавали. Участниците в засе данието са поискали веднага да бъдат уволнени всички учи тели и преподаватели, които са участвували в демонстра циите. Те са предложили също да се преразгледа политиката на отпускане на стипендии на студентите в града, като се от немат стипендиите на всички ония, които са се проявили в демонстрациите като „непри ятели на братството и единството и системата на самоуправле ние".

За всестранна и пълна партийна информация

Партийната информация играе голяма роля в живота на партийните комитети и организации. Като средство за критично и самокритично наблюдение, като форма на контрол и отчитане на работата, тя открива нови форми, чрез които се изявява вътрешно-партийният живот, обогатява неговото съдържание, спомага да се утвърждава научният подход при решаване на вътрешно-партийните проблеми, дава правилна насока, разкрива по-големи перспективи. Ролята на партийната информация нараства с развитието на социалистическото общество, защото колкото се отива напред, толкова на преден план излиза проблемът за научното ръководство на партийната работа.

Като все предвид жизнената потребност на партийната информация за живота и дейността на Партията, Секретариатът на ЦК на БКП прие през юли 1966 година специално решение за нейното подобряване.

Още след излизането на решението и особено през 1967 година и през настоящата години на Окръжният комитет на БКП положи немалко усилия за подобряване на партийната информация. В своето заседание през май 1968 година Бюрото на Окръжния комитет на БКП направи оценка за състоянието ѝ и прие решения, които помогнаха на градските и общинските партийни комитети, на партийните организации да създадат по-добра система за събиране, обработване и използуване на партийната информация.

Положителен опит вече има общинският партиен комитет в с. Голеш със секретар Алекси Кудинов. Комитетът подготвя сравнително обективни и по-пълни информации с помощта на партийните бюра, партийните организации и партийните групи. Всъщност многообразието на живота и дейността на партийните организации е помогнало на партийния комитет да надникне по-задълбочено във всекидневието, да види нерешените проблеми, да обобщи и набележи пътищата за тяхното разрешаване. Тук на особена почит е обобщаването на натрупания челен опит в партийната работа и неговото разпространение в партийните организации от района.

В общинските комитети на БКП в селата Добротица, Алфатар, Иширково в края на месеца при уточняване на задачите за следващия месец секретарите на първичните партийни организации, ръководителите на масовите организации и стопанските ръководства докладват за настроението на трудещите се, за проблемите, които са изникнали, за отправените критични бележки и за повдигнатите въпроси. По този начин те имат по-голяма представа за фактическото положение и могат да видят отрицателните тенденции в работата и причините, които ги пораждат.

Освен това все повече се утвърждава в общинските комитети практиката при важни политически събития и при излизане на важни партийни и правителствени документи най-отговорните партийни, административни и стопански ръководители да се срещат с трудещите се и им ги разясняват, да дават отговори на поставените въпроси. Постигнатите, макар и минимални успехи, са едно добро начало, което следва да се развива и укрепва. Въпреки положителните измененията, които настъпиха, партийната информация все още не отговаря на новите и по-високи изисквания, които постави Юлският пленум на ЦК на БКП. Основният недостатък сега е нейното ограничено и едностранчиво съдържание. Обикновено правилно се отразява дейността на градските и общинските партийни комитети по изпълнението на някои партийни решения и стопанските задачи. Но това е недостатъчно. За да се разшири и обогати съдържанието на информациите, е необходимо да се разглеждат такива вътрешно-партийни въпроси като: как расте ролята на партийните комитети като политически ръководства; как се внедрява колективността в работата; какво е състоянието на вътрешно-партийната демокрация, единството в партийните организации, подготовката и използуването на кадрите.

Особено голямо внимание трябва да се обръща на отразяването на положителния опит в работата, което е важна предпоставка за осъществяване на вярно политическо ръководство във всички сектори на живота.

Някои от получаваните сега информации нямат особена стойност, тъй като са написани много общо и повърхностно. В тях малко се пише за недостатъците, не се дава обяснение на фактите и явленията в тяхната цялост и взаимодействие. Недостатъчно се пише как ви мерки са предприели партийните комитети и организации за поправяне на допускани те слабости. Твърде често качеството на информацията се принизява и поради това, че в нея не се посочват конкретните предложения на трудещите се за решаването на отделните въпроси.

Информацията би била много по-добра, ако съдържа всички необходими елементи. Това особено важи за случаите, когато се посочват сериозни слабости, за които е необходимо да се вземат бързи мерки за отстраняването им, преди да са нанесли вреда. Някои партийни комитети, като тези в Окорш и Тутракан, в много случаи информират с голямо закъснение. А има и такива партийни комитети като тези в Алеково, Смилец, Белица, които в продължение на седмици не информират по никакъв въпрос, оправдавайки се, че няма нищо особено.

Тези и още много други слабости показват, че редица партийни комитети и първични партийни организации все още продължават да недооценяват партийната информация и не правят нужното за издигане на ролята и значението ѝ. В ръцете на Партията информацията действително е важно средство за непрекъснато усъвършенстване на методите и стила на партийната работа. Тя спомага за правилно насочване дейността на партийните комитети и организации в общата борба на Партията и народа за осигуряване на по-нататъшното развитие на нашата социалистическа родина.

Кольо ВЪРБЕВ,
зав. сектор „Партийна информация" при Окръжния комитет на БКП

Отчетно-изборните събрания в Партията

За да бъдат резултатите още по-добри

В началото на миналата седмица се състоя отчетно-изборното събрание на комунистите в ДСП „Родопа" — Силистра. Участие в неговата работа взе и първият секретар на ГК на БКП — др. Георги Кардашев.

В доклада, който беше предварително разгледан от партийните членове, се правеше сравнително добър аналитичен разбор на партийно-организационната и партийно политическата работа и на резултатите от нея. Това очевидно помогна за по-правилното насочване и на самите изказвания. Общо взето те бяха оживени и в по-голямата си част критични. Изказалите се другари отделиха голямо внимание на главните принципни въпроси, отнасящи се до това, което е свършено и което все още не е свършено от партийната организация.

Другарят Руси Антов се спря на въпроса за възпитанието и активизирането на комунистите и безпартийните. Той изтъкна голямата вреда, която търпи предприятието от безразличието на отделни хора към материалите и техниката. Това, каза той, е донасяло не само загуби на народното стопанство, но е създавало и укрепвало порочни навици.

— Трябва — каза др. Антов — да се поведе упорита борба против проявленията от такъв характер и за насаждането у хората на свойско отношение към имуществото, което им е дадено да управляват и умножават.

Другарят Исмаил Мемишев изтъкна, че партийната организация трябвало да оказва по-осезателна помощ за активизирането на работниците-комунисти и безпартийни. Във връзка с това той поиска партийното бюро по-често да ги събира и уяснява по най-главните политически и стопански задачи.

Директорът на ДСП „Родопа" — др. Нейко Илиев, говори за успехите, които са постигнати в изпълнение на годишния план, и за перспективите на предприятието. Той се спря най-много на това, което е пропуснато през отчетния период, като изтъкна отрицателните резултати от него.

В такъв дух бяха изказванията и на другите присъствували.

Другарят Георги Кардашев анализира причините за успехите и недостатъците в дейността на тази партийна организация. Той изтъкна, че вече е отминало онова време, когато ППО при ДСП „Родопа" се е считала за недостатъчно активна.

— Сега — каза др. Кардашев — и отразената в доклада едногодишна дейност, и оживените и разгорещени изказвания тук на това събрание доказват, че партийната организация е отишла доста напред. От казаното обаче не бива да се прави извод, че е достигнат върхът. Има все още много работа. По въпроса за работата с младежта и Комсомола например ППО е по-близо до старите позиции — на ненаместа, отколкото до позициите на Декемврийския пленум на ЦК на БКП. Почти същата е картината и с разбирането и прилагането на решенията на Юлския пленум. А без да се издига непрекъснато нивото на партийната работа, не може да се стигне до никакво радикално разрешение на главните проблеми на нашето време. За това е нужно да се организират силите на всички комунисти за подобряване работата с безпартийните и младежите.

Игнат ДИМИТРОВ

Един ден при алфатарските пионери

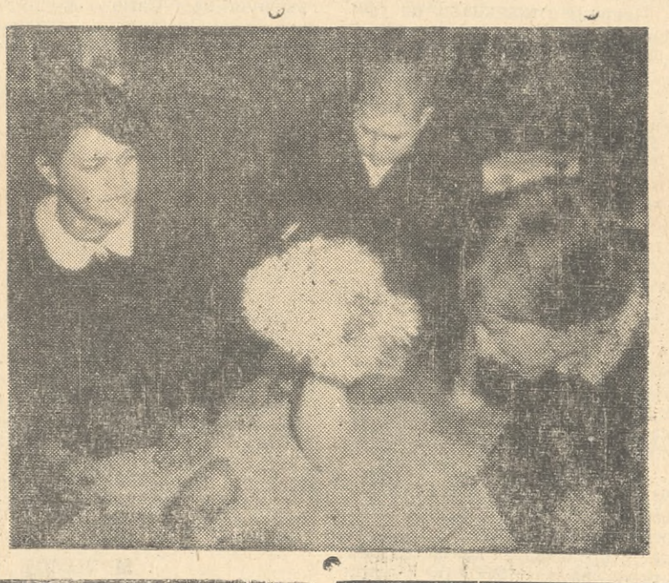
Фоторепортаж

Възползвахме се от любезната покана и гостувахме на пионерите от село Алфатар. Най-интересното, което видяхме, запечатахме във фотообектива...

Дружинният съвет се е събрал на кратко заседание. Председателката Даниела Христова поставя задачите през следващата седмица. Заседанието е кратко и делово. След малко активистите ще отидат в отрядите за да съобщят какво предстои да се прави в близките дни. (Снимка 1).

Настъпило е голямото междучасие. Пред микрофона застават тримата млади „радиожурналисти" Ганка Пенева, Тодорка Петрова и Жоро Георгиев. Те разказват по училищната радиоуредба за живота в отрядите през изтеклия ден, разказват за най-важните международни и вътрешни събития. Не забравиха да съобщят, че на следващия ден ще се чествува Международният ден на учителя и всеки ученик трябва да бъде внимателен към своите преподаватели... (Снимка 2).

На баскетболната площадка всеки ден може да видите да тренират упорито най-запалените спортисти. Учителят по физическо възпитание Велико Димитров е изградил няколко отбора по баскетбол, които системно тренират. Никога досега в училището не е проявяван толкова голям интерес към баскетболната игра. Затова когато едните тренират, другите ги наблюдават. Защото колкото и много да са топките, те не достигат за всички.

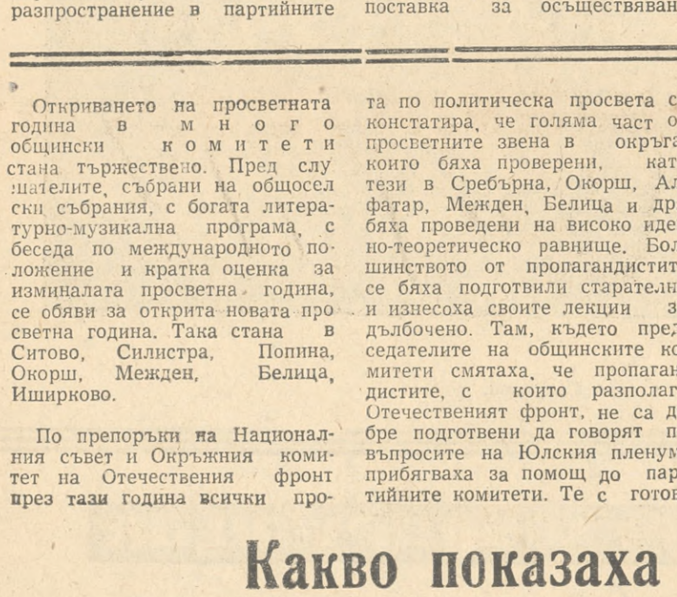
Текст: В. РАДЕВ
Снимки: Ст. ТОДОРОВ

Какво показаха първите занимания на просветните звена в Отечествения фронт

Откриването на просветната година в много общински комитети стана тържествено. Пред слушателите, събрани на общоселски събрания, с богата литературно-музикална програма, с беседа по международното положение и кратка оценка за изминалата просветна година, се обяви за открита новата просветна година. Така стана в Ситово, Силистра, Попина, Окорш, Межден, Белица, Иширково.

По препоръки на Националния съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт през тази година всички програми по политическа просвета се конституират, че голяма част от просветните звена в окръга, които бяха проверени, като тези в Сребърна, Окорш, Алфатар, Межден, Белица и др., бяха проведени на високо идейно-теоретическо равнище. Болшинството от пропагандистите се бяха подготвили старателно и изнесоха своите лекции задълбочено. Там, където председателите на общинските комитети смятаха, че пропагандистите, с които разполага Отечественият фронт, не са добре подготвени да говорят по въпросите на Юлския пленум, прибягваха за помощ до партийните комитети. Те с готовност изпращаха в просветните звена в системата на Отечествения фронт започнаха първите две-три занимания с изучаването на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. Това изигра голяма роля за правилното разбиране политиката на Партията и от безпартийните и ги мобилизира за нейното осъществяване.

При извършената проверка още на първите занимания в някои общински комитети от сътрудниците на Окръжния комитет на Отечествения фронт, инструкторите на отдел „Пропаганда и агитация" на Окръжния комитет на БКП и някои от членовете на комисия

Първоначалната си квалификация бъдещите машиностроители от СПТУ „Димитър Ганев"—Силистра получават в часовете по учебна практика.

НА СНИМКАТА: Занимание на II „б" курс под ръководството на преподавателя Здравко Боянов.

Нова читалищна сграда

В центъра на село Долно Ряхово издига снага новата читалищна сграда. Жителите на селото се радват и гордеят с тази нова придобивка.

Основите на строежа се поставиха през есента на 1967 година и още рано през пролетта на тази година строителите отново подеха работата. Отговорник за обекта беше майсторът Мехмед Кямилов. С голямо желание работиха и се отличиха при строежа Хюсеин Юсуфов, Мехмед Алиев и Мехмед Ебазеров.

За строежа на новото читалище голяма помощ оказаха Окръжният комитет на Отечествения фронт и Окръжният народен съвет. Помогнаха също и общинският народен съвет в с. Малък Преславец, както и кооперативното стопанство в селото, което осигури доставката на много материали.

В най-скоро време ще започне електрифицирането на читалището. Работната група на Мехмед Кямилов завърши и малкия телевизионен ретранслатор, който ще служи за по-добро приемане на телевизионните предавания.

Найден ГЕОРГИЕВ

ИЗ ДАЛЕЧНОТО МИНАЛО НА РОДНИЯ КРАЙ

За да опознаят своя роден край, учениците от началното училище „Хаджи Димитър" в с. Цар Асен посетиха старинното градище „Калето", намиращо се югоизточно от селото. То представлява една огромна руина над известната историческа долина „Канагьол", което по неизвестни причини носи това турско наименование (може би е свързана с редицата кръвопролитни сражения, които наистина, са обръщали долината на локви кръв). Извила кръшно снага посред прелестни дъбрави, скалисти зъбери, извисили върхари в синевата, където единствени господари са орлите, тръгнала някъде от предпланините на стария Балкан в околностите на Шумен, тя побратимява няколко исторически друма: Плиска, Преслав, Мундрага и се отправя на север, за да достигне яката крайдунавска крепост Дръстър (Силистра).

Историята на това градище, възникнало на този важен път Дръстър—Плиска, е хилядолетна. Според историческите сведения това място преди около две хиляди и петстотин години е било населявано от старите траки. По-късно по време на римското владичество живо тът тук бил преустановен. Едва през V век и началото на VI век при идването на славяните върху старото тракийско поселище възниква ново, по-голямо славянско селище.

След образуване на славяно-българската държава около IX век за предпазване от врагове те е била издигната голяма каменна стена, оградена с голям ров. Ровът и сега смайва посетителите с големите си размери. Крепостта е имала две врати — западна и северо-източна. Главната крепостна врата е била североизточната. Тя се е свързвала с подвижен мост с главния за времето път, който води до долината „Канагьол" за Дръстър, Плиска и Преслав. Крепостната стена е вероятно от времето на Борис I, когато били построени и няколко каменни църкви.

Към края на IX век (895 година) градът бил нападнат от маджарите и разрушен. Но скоро бил възстановен като важен стратегически и културен център. По всяка вероятност Симеон е бил този, който взел сериозни мерки за опазване на града. Затова по крепостните стени били построени четириъгълни бойни кули. Освен това в долния южен край била построена нова вътрешна крепост във вид на четириъгълник на площ около четири декара. Това е направено с оглед по-голямата сигурност при евентуално проникване на врага в крепостта.

В края на X век (972 год.) тук са станали кръвопролитни сражения между съюзените българи и руси на Светослав Киевски, от една страна, и византийците, предвождани от император Йоан Цимисхий — от друга. Същата година Североизточна България пада под византийска власт. Крепостта била опожарена, разрушена, а голяма част от населението унищожено. Въпреки всичко, животът продължава до към края на първата половина на XI век (1050 год.), когато крепостта отново бива нападната и напълно разрушена от узи и печенези. Животът тук спира завинаги.

Разглеждайки останките от това далечно минало на българщината и слушайки картините разкази за живота на траките, славяните и българите, учениците добиха представа за бита и културата на нашия народ преди много столетия. Все още обаче този престар паметник на българската мощ и култура си остава безмълвен под обгорени камъни и пръст, въпреки над него да бяха направени проучвания. Не знам по какви причини Институтът по история на БАН не е публикувал изследванията. Да се надяваме, че в най-скоро време, след близо тринадесет години от проучванията, ще се запознаем с публикуваните материали.

Добромир СТРЕМСКИ

ПРЕЛОМ В СВИНЕВЪДСТВОТО

От 1962-63 год. на територията на ТКЗС — Срацимир действува свинеугоителна база. Досегашните резултати тук не бяха задоволителни. Това накара ръководителите и специалистите на стопанството да анализират по-обстойно работата в свиневъдството. В началото на м. март бе сменен бригадирът на фермата. Сега шестимата гледачи се ръководят от Руси Доков, който успя да създаде

ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ

Това помогна да се изменят коренно резултатите от свинеугоителното. Към 1 ноември среднодневният прираст достигна 449 г от животно при план 400 грама. Така се създава реална възможност фермата да преизпълни годишния план за прираста. Работата би могла да бъде по-резултатна, ако през някои летни месеци броят на прасетата не бе по-малък от определения. За това имат вина стопанствата, които са задължени да снабдяват срацимирци с малки прасета.

Наред с подобряване на организацията, решителен дял за постигнатите успехи се пада и на въведените

НОВИ КОМПОНЕНТИ В ДАЖБАТА

Всеки ден животните консумират по 3 200 литра бито мляко и още толкова мътеница. По този начин се създава възможност да се пестят ежедневно по 2 тона концентриран фураж. Или за храна на прасетата да се изразходват всеки ден по 60-70 лева по-малко. От друга страна, докато през миналата година 1 кг прираст се добиваше средно от 7,4 кръмни единици то сега това се постига с 6,8. По този начин едно от условията за поевтиняване на продукцията е вече налице.

Не трябва да се отминава и един друг факт, който има същото значение. Известно е, че в съседство с базата работи фуражен цех. До тази година смеските от него до помещенията се превозваха с камиони и пренасянето на един тон храна струваше 80 стотинки. Ръководителят на цеха Иван Колев създаде специално приспособление, с помощта на което смеските в насипно състояние се товарят в подготвено за тази цел шаси. То обезпечава непрекъснатия поток на фураж до всички помещения. И което е най-главното: сега транспортирането на 1 тон смески струва само 30 стотинки. Работата с шасито не затруднява товаренето на другите камиони, които пренасят храна за различни ферми на кооператива или до други стопанства в окръга.

Подобрението в организацията и храненето на животните съдействува за

РЯЗКО СПАДАНЕ НА СЕБЕСТОЙНОСТТА

Докато през миналата година в края на октомври себестойността на 100 кг прираст бе 109,15 лв., сега тя е 90,49 лв. Това създава реална възможност свинеугоителната база на ТКЗС — Срацимир за пръв път да завърши годината с печалба. За да не бъдем голословни, трябва да отбележим, че свиневъдите завършиха десетмесечието с 62 000 лева чист доход.

Състоянието на животните сега е много добро. Те са изравнени по тегло и възраст. Във фуражния цех има набавени необходимите биоконцентрати, така че всекидневният приток на пълноценни смески за прасетата е осигурен. При това броят на животните, които се отглежда в момента, отговаря на пълния капацитет на базата. Това показва, че съществуват всички условия да бъде изпълнен планът за общата продукция в свиневъдството, което за пръв път в ТКЗС — Срацимир ще бъде печеливш отрасъл.

Ст. ГЕОРГИЕВА

НАШАТА РЕПЛИКА

ЗАЩО СПИРА ТОКЪТ?

С електричеството сме свикнали до такава степен, че е трудно да си представим живота без него. Пък и съвременният живот и бързото развитие на промишлеността са един без спирен консуматор на електрически ток, та когато той спре, като че ли спира и животът. От времето, когато ходехме по два-три пъти на кино в Тутракан с един и същи презаверен билет, защото прожекцията се прекъсваше поради авария на местния агрегат, изминаха две десетилетия. Сега през този край на Добруджа са по-редки внезапните „затъмнения", но все пак се случват. А спре ли токът, загасват електрически печки, ютии, котлони. Прекъсва прането, готвенето, изстива храната А когато спре през работно време от трансформатора или от подстанция та без предупреждение, замлъкват стругове, престояват стотици работници в цеховете, изхвърля се от вагрянките на промкомбинат „Трансмариска" или на завода „Терма" хиляди килограми полуразтопен чугун.

Защо е спрял токът, и то без предупреждение?! Ахват хората и започват да се мятат в тъмнината пипнешком, пазейки се да не се блъснат в някоя стена или се препънат в някой бордюр. Но и да ахкат и да се тюхкат хората, служителите от енергоснабдяване поддържат своята теория: „Това е наша работа — изключваме, когато искаме, и включваме, когато намерим за добре". Според тях никой не може да им се меси в работата?! Тя била само на „специалистите". А имало и аварийни случаи, при които не им било до предупреждения. С последния довод сме съгласни и не за него е нашата реплика. Става дума за други случаи, когато гражданите могат да бъдат уведомени по радио- то, чрез вестника и т. н., но такова уведомление не се прави.

За тутраканския район понякога токът се спира от електроцентралата в Русе. И на запитванията на ръководителите на ощетените предприятия русенци отвръщат, че вече е краят на годината и било необходимо да се „компенсират" преразходите от електроенергия.

Спира токът и при други случаи, за които считаме, че това вече зависи от експедитивността и акуратността на нашите работници от енергоснабдяване. По 5-6 месеца ходят отделните граждани от Тутракан да се кланят на участъковия надзорник по електрическата мрежа Марин Байрактаров и на началника на районното електроснабдяване Мехмед Патъклъ. Едни се молят да бъдат изключени поради авария, за да отстранят неизправностите, но после пък се молят по 6-7 месеца да бъдат отново включени. Губят от работното си време да чакат да се оплачат и в ГК на Партията, ала специалистите по електрическия ток са неумолими. Надзорникът, след като му омръзне да обещава („ще дойда", „имам сега работа", „непременно ли пък днес трябва да дойда", „някога ще го прикачим"...), най-после казва: „Ще го прикача, ако нареди началникът".

Ала началникът не само че не нарежда, но и троснато от говаря на гражданите: „Аз ли да го прикача? Има си за това надзорник по участъка!"

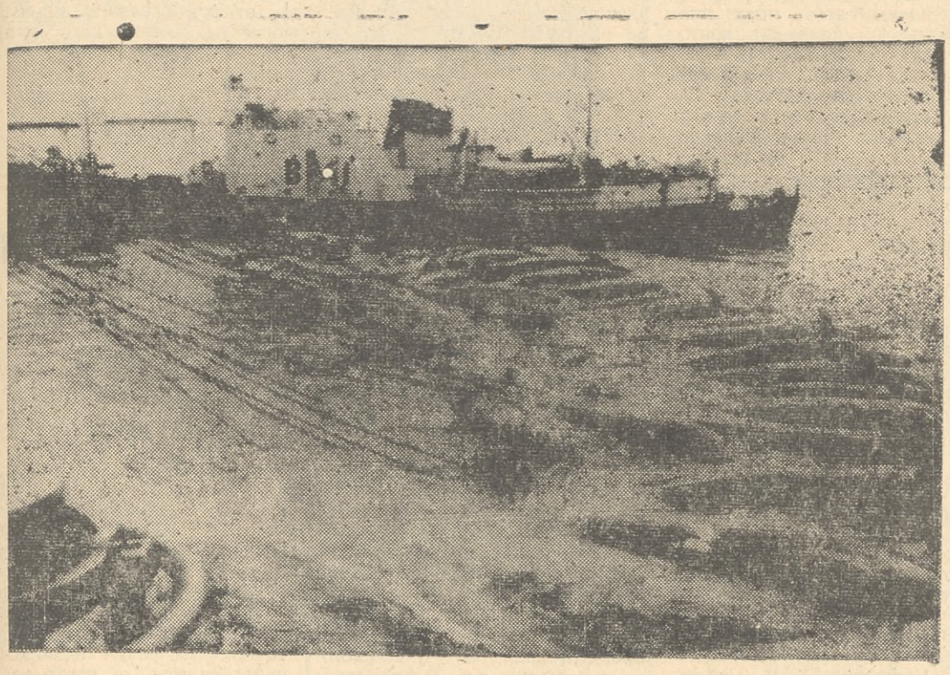
А какво ще кажат ръководителите на Енергоснабдяване — Силистра по този повод? Като търсехме отговор на въпроса, посетихме и началника на инспекцията по надзора Дойчев и главния инженер по поддържането Милушев. И двамата ги сварихме в канцеларията им. От нашите въпроси те са малко удивени — не им са известни оплакванията на тутраканските „абонати". За тях гражданите са именно „абонати", които могат да ползуват електрически ток, а могат и да не ползуват?! Според тях излиза, че каквито и спирания на тока да стават, те са изключително от компетенцията на хората от енергоснабдяване и никой няма право да им се бърка в работата. Някак си са възмутени, че сме дръзнали да ги питаме за работи, които те считат за изключително свои. Ние това не отричаме. Но да се спира токът без съгласуване с ръководствата на промишлените предприятия или без да се известяват преди това, никак не е оправдано. Нехайното поддържане на електромрежата в отделни райони на окръга често допринася за аварийното прекъсване на тока. Това бихме казали особено за електромрежата в Тутракан. Тук кръстосването на елктропроводите от улиците към домовете и пресичането им с проводниците на радиоуредбата и телефоните не навсякъде отговаря на техническите изисквания.

Ние не искаме да учим специалистите от Енергоснабдяване кога и как да си вършат работата. Това е въпрос на тяхната организация, ала не можем и да стоим равнодушни, когато зад фразите, че това е работа само на специалистите по електричеството, се оправдават нехайства по експлоатацията на електромрежата. И с това се нанасят чувствителни загуби на народното стопанство, лишават се хора от най-необходимото — осветлението.

А как ли мислят по-висшестоящите инстанции на Енергоснабдяване? Трябва ли да се продължава досегашната практика?

М. ГЕОРГИЕВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Снимка, направена по време на рейса на китобойната флотилия „Съветска Русия", която извърши успешен деветмесечен рейс в Антарктика. Уловът от китове бе голям.

Отково първенец

Орденоносецът Боньо Петков — свиневъд от фермата в с. Дунавец, е отново първенец на кооперативата.

Заедно с другаря си Кирил Игнатов той се грижи за 55 основни животни за разплод и 35 еднократни. От тях досега са получени 1 020 прасенца, при план 1 000. Преизпълнили годишния си план, свиневъдите не са допуснали нито един смъртен случай.

Успехи бележи групата на Петков и по отношение прираста на малките животни. Вместо по 14 кг прасенцата са отбивани със средно живо тегло между 16-20 килограма. Досега прирастът е преизпълнен с 3 тона Очакванията са до края на годината тази цифра да се удвои или планът да се изпълни 142 на сто.

Във фермата се полагат основите за бъдещото производство. Орденоносецът Боньо Петков счита, че през следващата година ще постигнат още по-добри резултати

Ж. ТОДОРОВ

НОВОТО „ВЕТО" НА ГЕНЕРАЛА

На 13 ноември в разгара на разбушувалата се над капиталистическия свят валутно-финансова криза генерал де Гол заяви, че девалвацията на френския франк е абсурд. След тази дата събитията се развиха неудържимо. Само няколко дни по-късно в Базел се състоя съвещание на управителите на централните банки на големите капиталистически държави Борсите в редица капиталистически страни миналата седмица бяха затворени. На 20 ноември в Бон се събраха невиждани досега по броя на своите членове икономически делегации на десетте най-силни във финансово отношение капиталистически държави. Тяхната задача беше да обсъдят край брегове на Рейн тежкото положение на френския франк и опасността, надвисна над собствените им глави, вследствие на верижната реакция, която бива предизвиквана в световната капиталистическа валутно-финансова система от всяко заболяване на дадена национална парична единица. Френски и различни други чужди аферисти продаваха масово френски франкове, и то главно за западногермански марки. Златните и валутните резерви на Франция бяха се стопили с една четвърт.

Какъв беше изходът от създаденото положение? Съвещанието в Бон препоръча девалвация на франка и отпусна на Франция заем в размер на 2 милиарда долара, за да се справи с тежките последици от предписваната ѝ „хирургическа операция". Западна Германия пое приблизително една трета от отпусканите кредити.

Решението бе взето, делегациите напуснаха Бон, а английският министър на финансите Рой Дженкинс побърза да опове мерки за ново затягане на коланите в Англия в очакване на ударната вълна от девалвацията във Франция. И точно тогава, както се изразиха западните наблюдатели, „бомбата избухна": генерал де Гол заяви, че няма да има девалвация на френския франк.

Слисването от „ветото" на генерала беше пълно. Всеки си задаваше въпроса, какви са причините за подобно решение на френския президент и какво ще предприеме той. Донякъде де Гол отговори на тези въпроси в кратката си реч на 24 ноември по френското радио. Отговорът на генерала беше: „Валутната криза във Франция е последица от моралното, икономическото и социалното сътресение, което тя преживя неочаквано през май и юни... Има опасност девалвацията да се превърне не в лекарство, а във временно и лесно разоряващо средство и награда за онези, които причиниха нашия неуспех".

Образно казано, де Гол беше решил, че Франция не трябва да вади кестените от огъня за другите, а да отговори на удара с удар. Той не се съгласи Франция да поеме всички последици от сегашната най-тежка валутно-финансова криза, която капиталистическият свят е преживявал от 1930 година досега. Генералът не се разпростря и не конкретизира повече. Ясно е обаче, че той има предвид партньорите на Франция от общия пазар и атлантическата общност. Икономическите противоречия — а оттам и политическите — между най-големите капиталистически страни непрекъснато се изостряват.

Ще стигнат ли обаче силите на Франция за този двубой с нейните съюзници? На 23 ноември навярно именно този въпрос е бил разглеждан най-подробно на продължилото три часа и половина заседание на френския кабинет. Генералът е дал думата на всеки един от министрите. Какви са били техните доводи и контрадоводи, естествено не знаем. Можем да посочим само онова, което ни е известно от икономическите съобщения и статистическите сводки. Преди всичко Франция все още разполага с голямо количество златни и валутни резерви. Разбира се, тя с готовност ще приеме отпуснатия ѝ кредит от два милиарда долара. Не трябва да се забравя, че гарван гарвану око не вади.

Генералът в своята реч пов дига още веднъж въпроса за ролята и цената на златото при уреждането на финансовите отношения между капиталистическите страни, предизвикал „златната треска" през пролетта. Както е известно, временното лекарство, до което се прибягна тогава под натиска на най-заинтересованата страна — САЩ — беше приемането на две цени на златото: една официална, равна на 35 долара за унция злато, която се използува при уреждането на междудържавните плащания в капиталистическите страни, и друга, свободна, която се определя от търсенето и предлагането на жълтия метал. По това донесе според голям брой капиталистически валутно-финансови специалисти само временно облекчение на тежкото заболяване на икономиката на капитализма.

Сега де Гол очевидно разчита на все повече привърженици на идеята да бъде извършена дълбока реформа в сегашната валутно-финансова система на капитализма.

И накрая да се опитаме да отговорим на най-важния въпрос: кой ще плаща сметката. Де Гол заяви, че за да се намали наполовина дефицитът в държавния бюджет през 1969 година — сега той е 11,5 милиарда франка — освен мерките за насърчаване на износа и ограничаване на вноса — ще бъдат намалени кредитите за социални и други цели и различните проекти за гражданско строителство. А това означава само едно — главната тежест, както винаги, ще падне върху плещите на трудещите се.

Д. СТОЙЧЕВ

Новости ★ техника ★ Новости

МЕТАЛИ С ВИСОКА ЧИСТОТА

Група сътрудници от института за електрозаваряване „Патон" в Киев (СССР) са получили метали с изключително висока чистота. Те са разработили на основата на плазмовата метода нова технология, която позволява да се получат три до четири пъти по-чисти метали от тези, означени в държавните стандарти. По новия начин лесно се отстраняват различни газове и примеси, което по досегашната практика почти бе невъзможно. Необходимите за целта плазма-пещи работят вече в няколко съветски промишлени предприятия.

АПАРАТ СРЕЩУ МЪГЛА

В Полша е изработен ултразвуков апарат, който гарантира на корабите в мъгла видимост и сигурно пътуване. Рефлекторът на апарата издава ултразвукови вълни, които преобразуват мъглата в дъждовни капки, падащи като „дъждовни струи". При такъв ефект корабът се движи като в тунел. Новият апарат, съпоставен със съществуващите сега „Сирени антимъгли", инсталирани в летищата, има редица предимства — той е по-евтин, има по-лека конструкция и няма отрицателно въздействие върху хората. Апаратът гарантира видимост до 300 метра, тежи само 20 кг.

ПОЛСКИ ВАГОНИ ЗА НАШИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Преди няколко дни на централната софийска гара полската външнотърговска централа „Колмекс" официално предаде на Министерството на съобщенията 10 нови пощенски вагона.

Новите вагони са на високо техническо равнище, тъй като в тях са осигурени всички възможности за бързо сортиране и доставяне на кореспонденциите и колетните пратки. Освен това те се отличават с редица вътрешни подобрения, които създават комфортни условия за работа и престой на пощенските работници. Снабдени са със саморегулиращо се парно и електрическо отопление, два агрегата за осветление, инсталации за обезпрашаване на кореспонденцията и пратките.

ДА СЕ РЕЖЕ ПОД ВОДАТА...

Да се реже под водата не е лесно. Както в Космоса, така и тук човек е в безтегловно състояние и няма здрава опора. Затова подводната работа се използува като тренировка на бъдещите космонавти.

ЧАНТА С БЕЛЕЗНИЦИ

Една лондонска фирма изработва чанти, снабдени с предпазни гривни срещу крадци. Те като белезници се заключват на ръката. Наистина опитен крадец би бил изненадан от това нововъведение. Но никой не казва какво би станало, ако крадецът упорствува да дърпа чантата...

КОРАБ НА ВИКИНГИТЕ

През 1939 година източно от Англия бяха открити останките от кораб. Около него имало разпръснати редица предмети, които веднага събудили интереса на археолозите, тъй като са от VII век. Всъщност трудно би могло да се каже, че са намерени остатъци от кораб. По-точно би било — следи от кораб, защото дървената част на корпуса не е запазена. По пясъците, сред които е лежал корабът, са съхранили отчетливо формите му, дори някои детайли се различават твърде ясно.

Привлечени от интересните предмети, учените отначало не обърнали голямо внимание на следите от кораба. Едва през последните три години те отново се сетили за него. Новите археологични разкопки имали вече за цел да уточнят какво представлява корабът.

ОЛИМПИЙСКИТЕ ИГРИ И АРХЕОЛОГИЯТА

Върху площадката, предвидена за строеж в Олимпийското село в Мексико, станала непредвидена среща между съвременните олимпийски игри и най-старата история на страната. Подготвителните работи за строежа станали причина да се открият три пирамиди и някои други интересни археологически паметници. Булдозерите повдигнали пласт земя, натрупана вследствие на вулканско изригване. Откритите три пирамиди датират от 450 години преди нашето летоброене. Това са едни от най-старите археологични паметници в Централна Америка.

СТЪКЛАРСКА ПЕЩ

В ЧССР е конструирана пещ за топене на стъкло. В нея е осигурено напълно избистряне на стъкломасата, тъй като е създаден направляем кондекционен поток. Пещта се състои от топилна и преработвателна част, които са съединени. В долната част на топилното отделение са монтирани шест (а и повече) вертикални електроди, които работят на трифазен ток. Секцията на трансформатора, захранваща електродите до съединителния канал, дава повисоко напрежение, отколкото останалите секции. Най-малко количество електричество се подава на електродите, които се намират на противоположната страна на този канал. Междуелектродните разстояния на едноименните фази са по-големи от тези на разноименните.

ПАТЕНТ ЗА ПЛАЗМЕН ПРИБОР

В лабораториите на Обединения електролампов завод в Будапеща, в сътрудничество с Научноизследователския институт по средства за далечна връзка, е изработена конструкция за нов спектроскопичен източник на светлина с голяма енергия. Приборът прилича на джобен транзисторен радиоапарат и може да създаде топли на не по-малка от 10 000 градуса С. Този прибор се използува с успех за анализ на различни материали в течно, газообразно и твърдо състояние. С негова помощ може да се установи степента на замърсяването на някои материали, при това много по-точно, отколкото с помощта на спектроскопи, които работят с традиционното искрово или дъгово възбуждане. Степента на замърсяването може да се определи даже и тогава, когато то съставлява милионна част от обследвания материал.

ЗАКЛЮЧЕНИ КОЛЕЛА

Парижката полиция е започнала да прилага ново средство, за да предотврати паркирането на непозволени места. Когато се установи, че някой е оставил колата си там, където паркирането е забранено, на едно от колелата бива поставен специален „катинар" и автомобилът остава неподвижен.

Ако иска да потегли наново, шофьорът няма избор: трябва да отиде пеша до най-близкия участък и да помоли да „отключат" колата му.

Нов цех за газирани безалкохолни напитки

Преди няколко дни бе пуснат в експлоатация нов цех за газирани безалкохолни напитки в гр. Тутракан.

Капацитетът на внедрените тук газировачни машини „Колона" за две смени е 20 000 броя бутилки лимонада, сайдер, етър, крушон и др. Това е два и половина пъти повече в сравнение с машините на стария цех. Комбайн-миячната машина работи със същия капацитет.

В новото помещение е предвидено освен хале за производствените машини и камера за приготвяне на изкуствен лед за задоволяване на търговските обекти от общественото хранене в района, а също така — баня за работниците.

Вдъхновени от новата придобивка, хората от този цех заработиха с много по-голямо желание.

Живко ТРУШЕВ

Не спира потокът на инертни материали, добивани от неуморните хора от Драгажен флот — Силистра.

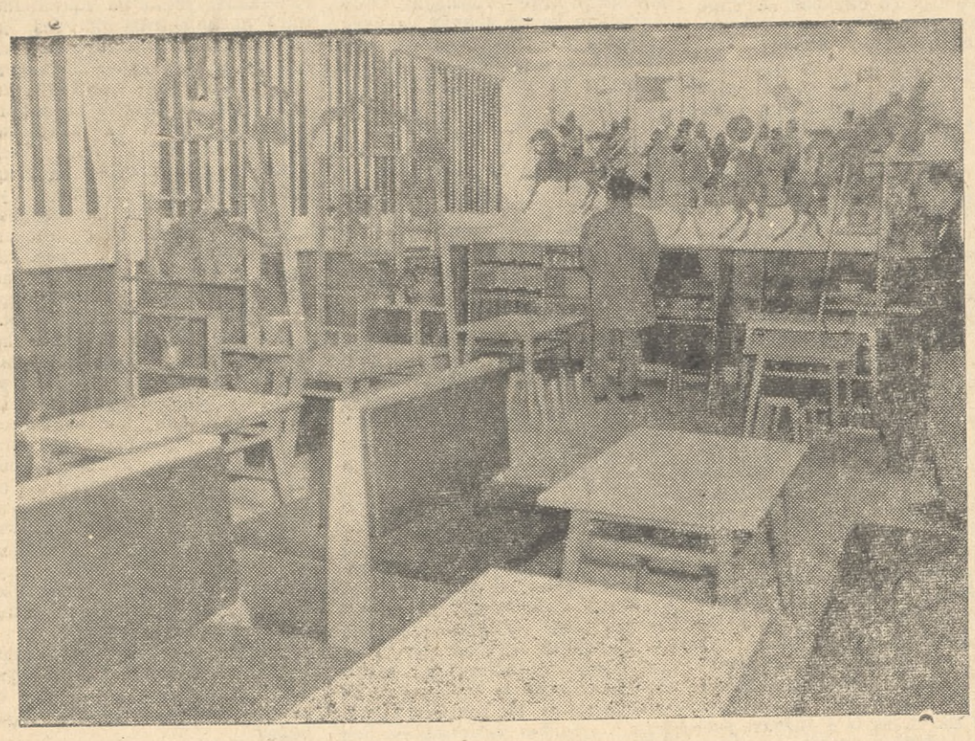
Снимка: М. ТОМОВ

КЛУБ НА ЕСТЕТИКАТА В АЛФАТАР

Има вечери, когато младият човек се прибира в къщи (ако не е на някое заседание) и се чуди какво да прави. Прочел е новия роман на любимия си писател, програмата на телевизията не го привлича... И се чуди къде да иде.

Този въпрос за комсомолците от Алфатар вече не съществува. Една тяхна двугодишна мечта се сбъдна — те вече имат клуб: един уютен кът за отмора и размисъл...

Стенописът в клуба на естетиката в Алфатар е привлякъл вниманието на един посетител.

Но клубът не е просто място, където младият човек ще може да се отбие, когато няма къде да иде. Той има по-целенасочено предназначение.

Когато човек влезе в клуба, първата дума, която изплува в съзнанието му, е: в к у с. В цялата уредба — масичките, библиотечката, цветята в саксиите, пердетата — е вложен прецизен вкус. От цялата обстановка лъха уют и топлота. Стенописът на силистренските художници Георги Куртев и Йордан Маринов с мотив от въстанието на Ивайло придава една внушителна интелектуална завършеност на естетичния облик на клуба.

Тук младежите ще възпитават в себе си обич към хубавото, към естетичното. Тук ще се водят разговори за филми и книги, ще звучат музикални творби на изтъкнати наши и чужди композитори; до сърцето на младите хора ще достигат вдъхновени стихове за красотата в живота, за любовта, за нашето героично строително съвремие. Тук младите алфатарци ще посрещат гости — известни артисти, поети. Съсредоточено и умно комсомолците ще разговарят, ще спорят за щастието и дълга, за чистотата в човешките отношения, за самочувствието и достойнството на съвременника.

Клубът ще функционира по едномесечен план. Три дни от седмицата — петък, събота и неделя — младежите и девойките ще се събират тук, за да прекарат интересно и целесъобразно няколко часа. Времето от 18 до 21 часа няма да бъде загубено време.

В клуба има бюфет, отделен със завеса, където посетителите винаги ще могат да намерят любимото си безалкохолно питие. Правилникът на клуба, окачен на стената, изисква културно поведение, забранява пушенето и създаването на безпорядък. До правилника четем и плана на клуба за декември. Набелязани са примамливи инициативи: беседа за романтиката на дните, в които живеем; среща с млади творци, слушане на стари градски песни с лекция за тяхната история; беседа за народните празници и тяхното значение.

Вечерта на 29 ноември стана тържественото откриване на клуба. Бяха дошли много гости: заместник-завеждащият отдел „Пропаганда и агитация" на ЦК на БКП Мирчо Димитров, секретарите на ОК на БКП Никола Николов и Христофор Иванов, първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, организационни работници от ЦК на Комсомола, журналисти от София и др.

В тържествена обстановка лентата преряза Христофор Иванов, след което присъствуващите имаха възможност да разгледат клуба на естетиката и да му се възхитят.

С. МАНОЛОВ

САМО ЕНТУСИАЗЪМ НЕ Е ДОСТАТЪЧЕН!

В град Силистра съществува от десет години самодеен куклен театър. Необходимостта от него за града и окръга е повече от голяма. За възрастните има кино, театър, ресторанти. А за децата?

В състояние ли е кукленият театър при читалище „Доростол" да изпълни предназначението си?

Той разполага с 13-14 души, предимно детски учителки. Когато някоя от тях се омъжи, излезе в отпуск по болест или по майчинство — работата се разстройва. Пиесата трябва да се подготвя наново, както става с „Чудната къщичка".

Ръководител на състава от 1958 година насам е Стефан Чумпалов. Той е завършил специални курсове, играл е като актьор в театър, занимавал се е с естрадно-сатирична дейност. Както Чумпалов, така и членовете на колектива работят на самодейни начала. Занимават се два пъти седмично по час и половина или два часа. Те обичат това изкуство и се отнасят сериозно към него. Идват с желание на репетиции те, винаги са точни, с удоволствие изнасят представления в града и по селата. Но въпреки че читалището разполага със сравнително добре оборудван салон, не може да се каже, че той е на разположение на състава. Много пъти репетициите се провалят поради това, че салонът се използува за художествени изложби, за просветни занимания, за събрания и др.

Болен въпрос за кукления театър е липсата на мъже — в него не участвува нито един мъж, като изключим ръководителя. Последният се е обръщал за съдействие към ГК и ОК на ДКМС, но общото отношение към тази нужда на колектива може да се изрази с думите: „Абе, остави тая работа!" Ръководителят на състава, който се занимава с търсене на подходяща пиеса, с музикално озвучаване на представленията, с подреждане на декорите, с режисиране — понякога трябва да играе по 2-3 роли в една и съща пиеса! Биха могли да помогнат някои организации, поне ако погледнат с разбиране на тоя въпрос. От години насам желание да участвува в състава е изявил само един младеж, но съвсем наскоро буквално е избягал. Причина за това е неправилното отношение към този вид изкуство, неудобството пред „просветените" ни приятели, които ще кажат: „Абе, ще си играеш на кукли! Хвани се я в естрадата, я някъде другаде". За съжаление, така се отнасят към кукления театър и някои другари от читалището, които питат: „Какво става, бе Чумпалов, още ли нищо не си направил?", а когато потрябва да се вземе салонът, винаги жертвуват куклення театър за „по-важни работи"...

А с какво удоволствие биха гледали представленията деца та в окръга! Но за да се отиде на село, ръководителят трябва да се моли да му отпуснат отнякъде кола за превоз на хората и на декорите. Често пъти, когато му дадат такава, собствениците поставят условие в какза посока да се направи турнето, за да си свършат и те някоя работа.

Изработването на скици и кукли е възложено на един художник-самодеец. Макар че същият се справя добре с такъв род поръчки, често пъти по негова вина кукловодите не могат да репетират. Той не всякога изработва навреме куклите и декорите, а скици смята, че е излишно да се правят, макар че те са нужни на колектива.

Като се имат предвид всички тези трудности около организирането на състава, подбора на пиеси (Комитетът за изкуство и култура често изпраща пиесите със закъснение или те са неподходящи) — добре е да се помисли поне за платен ръководител. Това няма да погълне кой знае колко средства. Още повече, че един добре организиран куклен театър е необходим както за Силистра, така и за окръга. Град като Търговище има не само платени директор, ръководител и художник, а и платен състав, макар че се води като самодеен. Колективът разполага дори със собствен рейс. В Габрово предприятията поддържат със средства и материали театъра. В Пловдивския куклен театър играят предимно пенсионери — мъже и жени, и никой не намира това за „занимание от нямане какво да се прави".

Казаното дотук не бива да се възприема като пълна липса на заинтересованост от страна на когото и да било. Постоянно съдействие на колектива оказва инспекторката на детските градини — др. Иванова. Със загриженост и разбиране посрещат поставените въпроси и някои членове на читалищното ръководство. Но има толкова нерешени проблеми!

Да се надяваме, че другарите, от които зависи да се помогне на състава, ще направят необходимото, така че децата от Силистра и окръга да се радват по-често на високохудожествени куклени спектакли!

Ивинка ПАВЛОВА

Затруднения... и още нещо

Става дума за финансовите затруднения, които изпитва основното училище в с. Старо село. Те се чувствуват вече години наред и неведнъж са вълнували ръководството на училището.

Никой не може да отрече, че изискванията на съвременното училище са големи. Това признават и ръководителите в селото. Но как и с какво те помагат на училището в снабдяването му с нови технически средства, в обзавеждането и обогатяването на кабинетите?

Тревожни са фактите, които ще споделим. То вече четвърта година е на... „самоиздръжка" — разполага с тези средства, които бригадирите от стопанството начисляват на учениците, когато работят.

Случаят от тази година е куриозен. За шест дни с 283 ученика на училището бяха начислени срещу заработка от кооперативното стопанство само 240 лева. С тази сума трябва да се обзавеждат кабинети и да се посрещат още толкова нужди. Не мислете, че децата не работиха. Между отрядите дори беше обявено съревнование. Но въпросът се свежда до отношението към училището. Учениците винаги се изпращат там, където нормите са трудно изпълними, където възрастните не отиват. Един ден трябваше да работим за общинския комитет на Комсомола. Изпратиха ни в най-лошия блок, без да ни се осигури превоз. Този ден беше загубен — на учениците бяха начислени всичко осем лева.

И тъй като училището „има" много пари, в работилницата на стопанството трябваше да ни изработят един шкаф със собствен материал. По предварителна уговорка стойността му щеше да възлезе на 7-8 лева. А впоследствие се оказа, че трябва да приведем сумата 65,61 лева. Тревожни факти! Докога ще продължава това — се питаме в училище. Може ли за възпитанието на 283 ученика да са достатъчни 240 лева! А от тази сума трябва да се отделят средства и за пионерската организация.

Ако направим една съпоставка с Нова Черна, разликата е огромна. Там с малко по-голям брой ученици, на училището за заработени дни е приведена сумата 3 000 лева. Има разлика, нали?

А дали децата на староселските кооператори не се нуждаят от съвременни условия за работа?

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Мисли за книгата

Книгата е оръдие на производството на умствения труд.

Маркс

Без книги няма знания, без знания няма комунизъм.

Ленин

Книгата е програма за бъдещето.

Херцен

Книгата е животът на нашето време.

Белински

Четенето е най-доброто учение.

А. С. Пушкин

Всичко хубаво, което има в мен, дължа на книгите — източници на разум и добро. Обичайте книгата — извор на знанието!

М. Горки

Без книги в света е тъмно и човешкият ум е беден, без книги народите са като стада безсмислени.

В. Юго

Да не пропуснете да се абонирате за в. „Силистренска трибуна"

ВЕСТНИКЪТ ПРЕЗ 1969 година ще отразява по-пълно живота в окръга, по-често ще популяризира челния опит.

Ще отпечатва повече художествени материали, разкази, очерци, стихове, повести.

Всяка събота ще четете рубриката „Съботен спектър", крайно интересни материали.

„Силистренска трибуна" и през новата година ще излиза три пъти седмично: вторник, четвъртък и събота.

Абонаментът:

за 6 месеца е 1,56 лв.
за 12 месеца е 3,12 лв.

Не чакайте крайния срок!
ПОБЪРЗАЙТЕ ДА СЕ АБОНИРАТЕ!

Открита е подписка за списание „Български журналист"

Подписката за абонаменти на списание „БЪЛГАРСКИ ЖУРНАЛИСТ", орган на Съюза на българските журналисти, е открита.

„БЪЛГАРСКИ ЖУРНАЛИСТ" е месечно списание за теория и практика на печата. То анализира и обобщава творчеството на журналистите от вестниците и списанията, радиото и телевизията, на организацията и методите на редакциите.

„БЪЛГАРСКИ ЖУРНАЛИСТ" е трибуна на читателите, радиослушателите и телевизионните зрители, от която могат да се изказват по всички положителни и отрицателни факти и явления в пресата, радиото и телевизията.

Годишният абонамент от 2 лева и 40 стотинки може да се внесе във всяка пощенска станция или да се преведе по сметка № 19 928 при ДСК, Коларовски клон, София.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Закономерен неуспех

Тъжно ще приключи есенният дял от шампионата „Доростол". В съботния мач срещу „Септемврийска слава" — Михайловград отново видяхме неговото спортно-техническо безсилие. Да не говорим пък за тактическа концепция — пълен хаос цареше през цялото времетраене на играта. По-слаба игра от тази силистренската публика не е и наблюдавала. Не можем да си я обясним само с психическата подтиснатост на състезателите. Слабата форма и на играчи като Добрев, Стефанов, Станков, Густинов, които имат безспорни качества като футболисти, недвусмислено говори за лоша подготовка. Не може да ни убеди треньорът Печеников, че подготвя отбора по методическите указания на БФФ за подготовката на отборите от „Б" РФГ.

Срещу тима на Михайловград, който почти винаги ни е огорчавал, ние се изправихме в един състав, който породи оживена полемика сред зрителите. Защо бе включен защитникът Вълов (и то на левия фланг), след като слабата му форма е повече от очевидна? В тази среща той отново я потвърди. Включването на още един играч буди недоумение: наистина ли Гьонин с досегашната си игра е очаровал своя треньор, та е неизменен титуляр? А Петров, който още в първите срещи даде много добри игри, защо толкова време стои на пейката? Ето, в събота той пак изяви възможностите си, като се представи по-убедително от всички наши единадесет.

Не беше изтекла още шестата минута и гостите получиха предимство в резултата. Докато се суетяха Недев (3) и Станков (6), Иванов (8—Сс) се отскубна с топката и с остър диагонален удар намери левия ъгъл на вратата ни. От този момент до края на срещата играта на нашия отбор може да бъде добър образец за това как не трябва да се играе. Станков тръгна напред да заличи грешката си. На десния фланг, където трябваше да е Густинов, зееше празно пространство и неговият пазач помагаше в центъра на съиграчите си. Двойката в средата — Стефанов и Гьонин — не направи общо и толкова, колкото прави сам Каталиев в хубавите си игри. Но Каталиев най-после е получил това, което заслужава за необмислените си прояви на последък. Интересно е как този добър състезател не може да стабилизира психиката си и се поддава на грубости, без да си дава сметка за последствията.

Колко души се изредиха да изпълняват наказателните удари, на които мачът бе твърде богат — повечето дори не улучваха целта! Нападахме стихийно, еднообразно и изравнителният гол на Младенов в 22 м. е само една случайност при създалата се суматоха пред вратата на Маринов. Как се пръскаха в свободните полета нападателите на гостите! А нашите, като че ли напук на елементарните тактически прийоми, не търсеха празните зони, а стояха като опекуни до своите защитници, без да се открият.

Получихме и право на 11-метров наказателен удар — и него не оползотворихме. Връх на всичко бе проиграната от Гьонин възможност да отбележи победен гол четири минути преди края. От два метра и на празна врата той изкара топката във ъгъла.

Любомир КАПИТАНОВ

Излъчиха се финалистите

На пунктовите състезания по баскетбол, които се проведоха в няколко селища на окръга, се излъчиха най-добрите пионерски и юношески състави. В края на декември те ще се срещнат на окръжния финал.

Пионерите и юношите — младша възраст, разделени на три групи, се състезаваха в Тутракан, Дулово и Айдемир, а пионерките и девойките в Силистра, Сребърна, Ишпирково и Нова Черна.

От групата, която игра срещите си в Силистра, най-подготвени се оказаха представителките на село Калипетрово. И пионерките, и девойките постигнаха убедителни резултати и заслужено се наредиха на първо място. Срещу представителките на Средище девойките постигнаха 57:9, а срещата с Каинарджа завършиха при резултат 53:9.

В Ишпирково първите места си оспорваха пионерките и девойките — младша възраст от Дулово, Айдемир и двата отбора на домакините. И от двете възрастови групи право да участвуват на финала придобиха ишпирковските баскетболистки.

В другите два пункта, където се състояха срещите на пионерките и девойките — Сребърна и Нова Черна, първите места завоюваха съставите на Силистра и Белица. Младите баскетболистки от Силистра лесно се добраха до победите, докато в Нова Черна отборите на Белица заеха първите места само благодарение на по-добрата разлика в точките.

В Айдемир за финалните срещи се класираха пионерите и юношите — младша възраст от Силистра. Пионерите играха със Ситово и постигнаха резултат 37:5, а юношите завършиха мача си с Попина при 37:14 точки.

Другите финалисти се определиха в Дулово и Тутракан. В първия пункт право за участие придобиха и двата отбора на домакините, а в Тутракан победиха пионерите на Тутракан и юношите на НоваЧерна след трудна победа над отбора на домакините.

Тунджар РАФИЕВ

Стрелците постигнаха високи резултати

Окръжното първенство по спортна стрелба с малокалибрена и въздушна пушка за пионери, юноши и девойки, организирано от отдел „Военно-технически" на Окръжния комитет на Комсомола, се проведе в село Алфатар. Участвуваха отборите на Силистра, Тутракан, Алфатар, Кайнарджа и Ситово.

Състезанията откри завеждащият стрелковата подготовка към ОК на ДКМС Александър Маринов. След като бяха запознати с програмата, участниците се отправиха към стрелбището, водени от духовия оркестър при училището в село Алфатар. При студено време и превалящ сняг те постигнаха високи резултати, като показаха голяма воля и морална устойчивост.

Зад мишените първи застанаха девойките за изпълнение на упражнението 3 Х 10 на 50 м. Най-точни бяха попаденията на Петранка Петрова от Силистра — 236 точки. След нея се наредиха Стоянка Димитрова с 200 точки и Радка Менакиева със 192 точки — и двете от Алфатар. В отборното класиране начело излезе Силистра с 600 точки, на второ място Алфатар с 581 точки, на трето Тутракан — с 437 точки.

От юношите в упражнението 3 Х 10 с малокалибрена пушка най-точна стрелба показа Йордан Моллов от Силистра — 246 точки. Второто и третото място заеха Енчо Стойчев (238 т.) и Румен Балтов (225 т.). Отборът на Силистра постигна общо в тази дисциплина 670 точки, следван от Алфатар и Тутракан.

В стрелбата с малокалибрен пистолет се отличи юношата Христо Русев. С 254 точки той се класира на първо място пред Веселин Георгиев и Йордан Петров — и тримата от Силистра.

Първото място в стрелбата с въздушна пушка — упражнение 5 ÷ 20 за пионери, завоюва Николай Марков. От 200 възможни той набра 177 точки. След него се наредиха Христо Русев и Мариана Александрова, която събра 170 точки.

При оформяне на крайното комплексно класиране отборите на Силистра и Алфатар се оказаха с еднакъв брой точки. Купата на ОК на ДКМС се присъди на отбора на Силистра — състезателите от този отбор имаха по-висок индивидуален бал в точки.

Петър ЯВАШЕВ

НА СНИМКАТА: Момент преди да бъде даден старт на девойките-старша възраст в окръжния есенен лекоатлетически крос. За най-кратко време разстоянието от 1 000 метра пробяга Жечка Цонева от Силистра.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ – СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 141 (1458) | Четвъртък, 5 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА ДЕНЯ НА ТЪРГОВСКИЯ РАБОТНИК — С ИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ

Такъв е стремежът на търговските работници от ситовската потребителна кооперация. Ще успеят ли да изпълнят своето обещание — в чест на Деня на търговския работник — 22 декември — да преизпълнят годишния си план?

Когато говорим за ситовската потребителна кооперация, трябва да имаме предвид, че това е една от най-големите кооперации от селски мащаб в окръга и планът й за годината е над един милион и двеста хиляди лева.

Немалки усилия положи за последните няколко години ръководството на кооперацията за построяването на нови търговски сгради в селата Ситово, Поляна и Искра. Старите тесни и непригодни за търговски помещения сгради бяха заменени с нови, добре обзаведени. Колективът на ситовската кооперация, след като си уясни в началото на годината предстоящите задачи, реши, че при наличието на добрата база може в чест на Деня на търговския работник да преизпълни плана за търговията на дребно с 5 000 лева, а този за общественото хранене — с 10 000 лева.

Неотдавна той направи равносметка на изпълнението на задачите и установи, че за десетмесечието реализираният стокооборот е надхвърлил този за същия период на миналата година със 105 212 лева. Това е добър показател, по който съдим, че поетото обещание ще бъде преизпълнено.

В успешната работа за изпълнението на обещанието голям дял имат магазинерите и доставчиците на стоки. Младият, но опитен търговски работник Фехим Махмудов например от село Искра още в началото на месец октомври изпълни годишния си план. Като него имат и други в потребителната кооперация, благодарение на чийто усърден труд обещанието, поето в чест на Деня на търговския работник, ще бъде преизпълнено.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

РЕНТАБИЛНО И ВИСОКОПРОДУКТИВНО ЖИВОТНОВЪДСТВО

Едва ли има друго стопанство в Силистренски окръг, което посреща юбилейната година с такива високи постижения в животновъдството, както ДЗС „Янко Забунов". Към 25 ноември тук са изпълнени всички показатели на годишния план за общата продукция и сега работниците произвеждат месо, мляко и яйца над плана.

Успехите на всички са значителни. Първото място обаче се пада на птицевъдите, които по стигнаха по 205 яйца средно от носачка. Иван Жеков е първенец на фермата. Досега той е събрал по 215 яйца средно от всяка птица. Организацията в птицевъдството е такава, че през цялата година носливостта не спада. През тези дни тя надминава 50 процента.

Не са по-малки постиженията и на кравегледачите. Досега те надоиха с по 91 литра мляко повече от очакваното. Предвижданията на специалистите са твърде оптимистични. Те смятат, че средният годишен млекодой от фуражна крава ще достигне 3 800 литра.

Тук трябва да отбележим големите грижи на ръководството на ДЗС „Янко Забунов" за набавяне необходимия фураж за всички ферми. Това помогна животните да запазят доброто си телесно състояние, което без друго е едно от условията за ритмичност при изпълнение на плановете.

Благодарение на големите усилия в това отношение, не изостават и гледачите на телета от различни възрасти и групи. Най-очебийни са успехите на работниците, които се грижат за телетата за угояване. Вместо по 700 грама среднодневен прираст от животно те отнитат 1 020 грама.

Това обстоятелство създаде реална възможност стопанство то да изпълни предсрочно плана за месото. Още по-голям е приносът на свиневъдите, които продадоха на държавата 167 тона месо над плана.

Успехите на свиневъдите не са само по отношение на постигнатия надпланов прираст. Тъй като в стопанството се произвеждат и малките прасенца, сериозни постижения имат и хората, които се грижат за разплодните животни — еднократни и основни. Средният брой приплоди и при двете категории е вече надхвърлен.

Макар че голяма част от фуражите в стопанството се закупуват, и то на твърде високи цени, надпланова та продукция създава реална възможност за постигане на чист доход. Както през миналата година, така и сега животновъдството в ДЗС „Янко Забунов" ще бъде рентабилен отрасъл. Според главния зоотехник Веселин Грънчаров чистият доход общо от всички ферми ще надмине 60 000 лева.

Трябва да отбележим, че значителните успехи в животновъдството тук се базират и на самоотвержения труд на работниците от всички ферми. Гледачи като Иван Янков, Велико Минков, Иорданка Станчева и още много други от дълги години обогатяват своя опит, стават все по-добри и по-добри производственици. Грижата на ръководството е да подобряват условията на техния труд, на тяхното ежедневие. Освен главния зоотехник тук работят още трима зоотехници. Двама са със средно образование, а другият е задочник. Всеки от тях отблизо следи за правилното провеждане на мероприятията, за изпълнението на поставените задачи.

Добрата организация в отделните ферми, грижата на специалистите и на ръководството и преди всичко трудът на хората, заангажирани в животновъдството, ще допринесат за постигане на още по-големи успехи, за получаване на повече надпланова продукция в ДЗС „Янко Забунов".

Ст. ГЕОРГИЕВА

РАЙОННО СЪВЕЩАНИЕ

Във вторник в град Шумен се проведе съвещание на първите секретари и членовете на бюрата на окръжните комитети на Комсомола от градовете Варна, Русе, Шумен, Толбухин, Силистра и Разград. Участие в съвещанието взе и секретарят на ЦК на ДКМС Николай Дюлгеров.

Участниците обсъдиха едногодишната работа на окръжните комсомолски организации по осъществяване поврат в комсомолската дейност след Тезисите на др. Тодор Живков, решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на ДКМС.

Информация за промените, настъпили в работата на младежта от Силистренски окръг през този период от време, изнесе първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС в Силистра Атанас Киров.

(СТ)

Стругарят Йордан Милев от Държавния машиностроителен завод в град Дулово е един от най-добрите производственици. Неговата работа винаги се отличава с високо качество.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Нови кадри за кооператива

Нуждата от добре обучени кадри в ТКЗС — Тутракан все повече нараства. Както навсякъде, така и тук броят на машините става все по-голям. Но за новата, модерна техника са необходими подготвени механизатори.

За да реши по-бързо този важен въпрос, ръководството на кооператива подбира младежи, които ще бъдат изпратени на курсове за електроженисти и автомонтьори. Освен това в МТУ в с. Средище и гр. Исперих сега учат 12 младежи. Между дългогодишните прикачници от различните бригади на стопанството са подбрани най-опитните, които посещават шестмесечния курс за трактористи, организиран в града.

Този курс се посещава от 20 кооператори. Занятията се провеждат вечер без откъсване от производството. Това създава реална възможност за свързване на теоретичните с практичните знания. Стопанството изплаща на курсистите необходимата такса, а също така и средствата за общежитие и др.

Голям дял за подбора на бъдещите кадри има главният инженер на ТКЗС — Тутракан Васил Търпанов. Общо са заделени около 5 000 лева за подготовка на млади механизатори в отделните бригади. Това ще помогне до голяма степен за правилното и по-бързо решаване на този важен и актуален проблем.

Живко ТРУШЕВ

Челници в съревнованието

Влезе ли посетител в отдела „Бродерия", където се трудят шивачките с ръководител Гинка Маринова, не може да не остане възхитен от съсредоточеността, сръчността и професионалното майсторство, с което то се работи тук. Кроячите старателно мерят и кроят. Пригот вените от тях кройки се доставят по работните места на шивачките, които поемат пъргаво и ловко кройките и под тихия ропот на шевните машини ушиват или бродират детайл след детайл. Ръководителката на отдела е постоянно заета. Тя проверява качеството на готовата продукция, съветва — ръководи. Накъдето и да погледнеш в този неголям шивашки цех — навсякъде цари делови тост, кипи работа. Само тихият ропот на колелетата и моторите нарушава тишината. Съзерцавали сме неведнъж тази делова обстановка на тези труженици, посетихме ги и в един такъв момент, когато токът бе спрял. Сега част от машините работеха — тези, които не са на ток, но и работниците от другите не бездействуваха. Те бяха заети с други подготвителни работи. Явно е, че тук рационално се използува всяка минута от работното време.

Разумното използуване на работното време е отличителна черта на бригадата „Юрий Гагарин" от отдел „Бродерия" на ТПК „Добруджанка". За трудолюбието и упоритостта на този дружен колектив свидетелствува намиращото се тук Преходно знаме на ОС на ТПК, което бе завоювано през третото тримесечие от кооперацията. А съгласно установената традиция знамето е при първенците на предприятието.

Желанието и трудовият устрем на работничките от отдел „Бродерия" е да се задържи преходното червено знаме и през следващата година. Затова те се и трудят упорито и резултатите са радващи. С 65 дни преди срока бе изпълнена годишната програма на отдела. Изпълнени са поръчките както за вътрешния пазар, така и тези, предназначени за износ. Поето е обещание до края на годината да произведат допълнителна продукция за 50 000 лева. За един немногочислен колектив, какъвто е този, това е солидна цифра, която ни говори за трудолюбието и благородната амбиция на шивачките от бригада „Юрий Гагарин", които се стремят да бъдат постоянно в челните редици на социалистическото съревнование.

И. ПЕТРОВ

От тринадесет години е свиневъд Велико Панков от ТКЗС гр. Дулово. Сега той работи в модерната свинеферма на кооперативното стопанство и се нарежда в редиците на първенците животновъди. Той редовно получава по над 400 г среднодневен прираст от животно.
НА СНИМКАТА: Велико Панков подава храна на животните.

международна информация

Декларация на съветското правителство

МОСКВА, 4 декември (ТАСС) — Правителството на Англия тръгна по пътя на усложняването и изостряне то на отношенията със Съветския съюз, използувайки като претекст събитията в Чехословакия, се казва в декларация на правителството на СССР. Декларацията беше предадена от министъра на външните работи Андрей Громико на посланика на Великобритания Дънкън Уилсън, на 2 декември.

В декларацията се посочва, че взетият напоследък от правителството на Англия курс „ни кара да мислим, че нормализирането и развитието на англо-съветските отношения може би не влизат в неговите планове". „Това принуждава и нас да разгледаме от друг ъгъл не само сегашното състояние, но и перспективите на съветско-английските отношения в различни области", се казва в декларацията.

Английското правителство фактически води нещата към прекратяване на контактите и предприема недружелюбни действия спрямо Съветския съюз. В декларацията са изброени такива действия. Между тях по специално е „дискриминационното и неоправдано с нищо решение на английското правителство да се ограничи щатът на съветското посолство в Лондон".

В декларацията се изтъква, че „пътят на вражда и изостряне отношенията в Европа, няма да донесе на Англия никаква полза". Неведнъж английското правителство, ръководейки се от конюнктурни съображения, е усложнявало отношенията със СССР. „Но в крайна сметка това всеки път е завършвало с неблагоприятни последици единствено за самата Англия". „Съветският съюз не би искал нашите страни да тръгнат по път, който води назад, към времената на „студената война" към обезценяване на онова, което беше постигнато в отношенията между нашите страни и за което бяха положени много усилия" — се отбелязва в декларацията.

(БТА)

Провокации на американските агресори

ЛОНДОН, 4 декември (БТА). — Както съобщават осведомителните агенции от Сайгон, рано тази сутрин американският боен кораб „Ню Джърси", е обстрелвал територията на Демократична република Виетнам в съседство с демилитаризираната зона. Огънят от 400 мм оръдия се е направлявал от военни самолети.

На 120 км северно от Сайгон, близо до камбоджанската граница, в момент на въздушен десант рота парашутисти от 1-ва въздушнопреносима дивизия били пресрещнати от южновиетнамски патриоти, които убили 23 и ранили 52 парашутисти. В съобщенията се подчертава, че в тази битка частите на въздушно-преносимата дивизия са понесли най-тежките си загуби през последно време. Както изтъква агенция ВИА, американските агресори са активизирали своите военни действия в навечерието на подновяването на парижките преговори с участието на заинтересованите страни — преговори, които трябва да доведат до мирно, политическо разрешение на виетнамския конфликт.

„Литературная газета" за чехословашкия седмичник „Листи"

МОСКВА, 4 декември (ТАСС) — Вестник „Литературная газета" днес пише: „програмата, формулирана в броевете на чехословашкия седмичник „Листи", е много далеч от целите, които са си поставили чехословашките комунисти и сплотилите се около тях здрави социалистически сили на чехословашкия народ".

„Литературная газета" се спира на първи и втори брой от седмичника на Съюза на чехословашките писатели, като цитира статиите на Милан Юнгман „Призив на съвременността" и „Обяснение за читателите". Вестникът пише: „Нима редакцията на „Листи" не забелязва колко опасно е самолюбуването, с което седмичникът поднася социалистическия идеал като нещо противопоставено не на буржоазния свят с неговата империалистическа идеология, а на другите страни, които строят социализъм". Както отбелязва „Литературная газета", „Листи" възпитава у своите читатели чувство на някакво нравствено превъзходство пред строителите на социализма в другите страни, което ни най-малко не може да съдействува за укрепването на плодотворните връзки между всички народи от социалистическата общност. „Според нас — продължава вестникът, — не помага за заздравяване устоите на социализма в Чехословакия и пренебрегването на ролята на комунистическата партия, от което е проникната уводната статия „Призив на съвременността". Когато човек чете тази статия, може да помисли, че в Чехословакия изобщо не съществува комунистическа партия.

„Литературная газета" изтъква, че „със своя „Призив на съвременността" Милан Юнгман обективно отвежда чехословашките писатели далеч от това да служат на комунистическите идеали". Тази тенденция, добавя вестникът, се вижда особено ясно и в „Обяснението на читателите", където „мирогледът се лишава от идеологически критерии и се разглежда само като част от „от критото царство", в което човек търси самия себе си". „И в това „обяснение", както и в „Призива на съвременността" напълно се пренебрегва ролята на комунистическата партия за формирането на духовния облик на социалистическото общество". „Определянето на културата като „открито царство, в което човек търси самия себе си", оставят вратите за това царство широко отворени за антисоциалистическите сили, за които се говори в резолюцията на пленума на ЦК на ЧКП" — подчертава „Литературная газета".

Реч на Валдек Роше

ПАРИЖ, 4 декември (ТАСС) — Сегашният режим, който има преобладаващо и послушно мнозинство в Националното събрание, не се оказа в състояние да разреши сериозните проблеми, възникна ли пред страната, каза генералният секретар на Френската комунистическа партия Валдек Роше, на митинг в едно от парижките предградия.

Той отхвърли твърденията, според които отговорността за финансовите трудности носят трудещите се, получили увеличение на заплатите в резултат на борбата през май и юни. Самият министър на финансите призна, че увеличението на заплатите е станало фактор, който стимулира развитието на промишлеността и пречи за увеличаване на безработицата.

Френската компартия, отбеляза той, беше против девалвацията на франка. Тя е за запазване на покупателната способност на националната парична единица, против повишаването на цените. За да се гарантира стабилност на валутата, заяви Роше, трябва да бъдат наказани онези, които подкопават положението на валутата, а не трудещите се, които създават богатствата на страната. За да се защити франкът, трябва да се ликвидира дефицитът в бюджета не за сметка на бедните, както прави правителството, а за сметка на големите търстове, чрез намаляване на военните разходи и взимане на суровi мерки срещу спекулантите.

(БТА).

Ново ръководство на Партията на справедливостта

АНКАРА, 4 декември (БТА) — Радио Анкара съобщи, че след повторното преброяване на гласовете, наложило се поради протестите на част от делегатите, които взеха участие в 4-тия редовен конгрес на управляващата Партия на справедливостта, в централното ръководство на тази партия влизат следните лица: Юксел Мендерес, Талят Асал, Ихсан Сабри Чаглаянгил, Саадетин Билгич, Ахмед Топалоглу, Фарук Сюкян, Джихат Билгехан, Гурхан Капанлъ, Мехмет Тургут, Фехим Недимоглу, Джеват Йондер, Ихсан Атайов, Кямил Оджак, Мустафа Гьозю Буюк, Неджметин Гьоздебир, Низаметин Еркмен, Исмет Текин, Ахмет Ихсан Бириндженоглу, Али Наили Ердем, Тевфик Хедефоглу, Исмаил Хакъ Текинер, Сърръ Туранлъ, Фейзи Фърат и Нури Баяр.

РЕШЕНИЯТА НА ЮЛСКИЯ ПЛЕНУМ — В ДЕЙСТВИЕ

ШИРОК ПРОСТОР ЗА ИЗЯВА

Представител на редакцията се срещна с първия секретар на ГК на Партията в Силистра Георги Кардашев и разговаря с него по някои проблеми на партийната работа, намерили ярка разработка в решенията на Юлския пленум.

Ясно разграничаване на функциите

След разглеждането на решенията на Юлския пленум ГК на Партията систематизира всички предложения на комунистите. После той още веднъж огледа своята дейност в светлината на решенията на пленума. Поставени си за задача да преодолее неправилния стил на работа, който позволяваше да се изземват функциите на държавните и стопанските органи. Затова на заседания на бюрото и на пленумите въпросите започнаха да се разглеждат от позициите на политическото ръководство, което трябва да осъществява Градският комитет на Партията. Дълго време бюрото, секретарите на ГК и работниците на комитета изместваха ГНС, отговорниците от изпълнителния комитет по различни въпроси, отделите на съвета. ГК на БКП се занимаваше с търговското и комунално-битовото обслужване, с жилищните настанявания. Беше създадена практика без мнението на ГК на Партията, ГНС да не пристъпва към разрешаването на каквито и да е проблеми на града.

За да се избегнат тези недостатъци, бюрото на ГК на Партията разгледа на свое заседание стила и метода на работа на изпълкома на ГНС. На това заседание се набелязаха мерки за засилването на ролята на ГНС в разрешаването на проблемите, които стоят пред града. Но наред с това ГНС няма големи права при решаването на много въпроси и това често го спъва. Много въпроси, които преди изключително се разрешаваха от ГК на Партията, сега се предоставят на изпълкома на Градския народен съвет. Но и членовете на изпълкома не са изживели един свой недостатък. Те са привикнали ви наги и всякога, а в нередки случаи и по дребни поводи, да вземат мнението на ГК на Партията. Това също е вреден начин на работа.

Първичните партийни организации също бяха привикнали да обсъждат и разглеждат въпроси от чисто технически и стопански характер. В много случаи те се нагърбваха да разрешават такива проблеми, които са компетенция на административното ръководство. Досегашните отчетно-изборни събрания на първичните партийни организации показват, че те се освобождават от този погрешен метод. Стремят се да анализират своята дейност и на ръководствата от партийни позиции. Разбира се, в някои партийни организации още не са преодолени старите схващания и разбирания за партийния контрол и проверката на изпълнението на взетите решения. Все още така е в партийните организации в ДИП „Добруджа“, ТПК „Метал“, ДСП „Булгарплод“ и др.

ГК на Партията се стреми да преодолее регламентирането на дейността на партийните организации. Затова вече много въпроси не се адресират до партийните организации. Предоставя им се възможност да проявяват повече творчество в работата и да не провеждат събрания само по въпроси, които поставя ГК. И известни успехи вече са постигнати.

Грижата за кадрите

За да се осъществява ръководната роля на Партията във всички звена, ГК на БКП полага големи грижи за изграждането, обучението и възпитанието на кадрите. Само през тази година са сменени 40 секретари на първични партийни организации. На тяхно място са избрани подготвени комунисти, способни да отговорят на новите изисквания. В школата за обучение на ръководния кадър към ГК на Партията през миналата година се учеха само една част от кадрите. Тази година са включени всички. Те изучават политическа икономия и повишават своята марксистко-ленинска подготовка.

Много е направено и за израстването на стопанския ръководител като политически деец. Почти всички директори на предприятия и учреждения — членове на Партията, дават отчет в заседание на бюрото на ГК как изпълняват своите уставни задължения. Това дава възможност стопанският деец да се превръща и във възпитател, а не само да отговаря за производствената работа на предприятието. Така постъпват вече и партийните организации. Административният ръководител дава отчет пред комунистите не само за изпълнението на стопанските задачи, а как се учи, как възпитава своите деца в семейството, как работи в останалите обществени организации и в квартала, където живее.

При изграждането на комунистите на отговорна работа ГК на Партията иска мнението на първичната партийна организация. Така се избягват някои грешки и начело на предприятията и учрежденията застават добре подготвени комунисти, способни да оправдаят доверието, което им се гласува.

Болшинството от кадрите в града са подготвени хора и ще осъществят задачите, които постави Юлският пленум. Могат с успех да приложат научното управление на икономиката и обществено-политическия живот.

* * *

ГК на БКП в Силистра вече разработва програма за изпълнението на решенията на Юлския пленум на ЦК на Партията. Тя ще допринесе да се издигне още повече ръководната роля на ГК на БКП и на отделните първични партийни организации в областта на целокупния стопански, обществен и политически живот на града.

Конференция на жените от Дулово

Неотдавна се състоя конференция на жените от Дулово. В нейната работа взе участие и секретарят на ОК на БКП в Силистра Шакир Шакиров.

Конференцията бе открита и ръководена от Тодорка Гроздева — първи секретар на ГК на Партията. Доклад „За още по-активно участие на жените в социалистическото изграждане на нашата страна“ прочете Драгица Цонева. Делегатките го изслушаха с голям интерес. В доклада бяха очертани задачите, които трябва да изпълняват жените от Дуловска община за осъществяване на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП и Националната конференция на българските жени.

Хубави изказвания направиха Митка Борисова, Тодорка Георгиева, Незифе Алекберова, Павлина Хаджистоева, Фехиме Хюсеинова, Янка Вълкова и др. Те разказаха за делата на жените от различните отрасли на народното стопанство и направиха ценни предложения за възпитанието на младото поколение, за здравното обслужване, бита и пр.

Татяна Тихчева, член на бюрото на Окръжния съвет за работа с жените, говори за мястото и ролята на съветите за работа сред жените. Приветствие поднесе и секретарят на ОК на БКП Шакир Шакиров.

Избран бе градски съвет за работа с жените с председател Драгица Цонева, инструктор в ГК на БКП. Конференцията прие решения, които ще допринесат за още по-активното включване на жените в обществения и стопанския живот на града и района.

Георги БЪРНЕВ

Отчети и избори в Комсомола

ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА НЕ ЗАДОВОЛЯВА

Присъствувах на отчетно-изборното събрание на комсомолската организация при ДП „Транспред“ в Силистра. Отчетният доклад и последвалите изказвания ме изправиха пред трудностите, които съпътствуват работата на заводския комитет по изпълнение широката и разнообразна програма, начертана от Единадесетия конгрес на Комсомола. Проличаха обаче и някои съществени пропуски, които произтичат главно от неконкретния подход към хората, с които се работи.

Производствените функции на предприятието не дават възможност всички комсомолци и младежи да работят на едно място. Те са пръснати по различни обекти и това е съществена пречка да се създаде един сплотен колектив, членовете на който да са в постоянен контакт. Освен това членският състав е доста разнолик — както по образование и интереси, така и по народност. И въпреки тези обстоятелства, заводският комитет на Комсомола настойчиво пробива път на новите явления в живота на организацията. Повече е постигнато в областта на производствената работа и положителното тук е, че се посочиха конкретните начини, чрез които се осъществява трудовият подем. Със загриженост някои комсомолци се изказаха за недобросъвестно отношение към труда от страна на някои свои другари, партийният секретар посочи и примери на неопазване машините и инвентара. Основателно по-голямо внимание се обърна на работата на механизаторите, които изпълняват голям дял от производствените задачи.

Като основни насоки, в които трябва да се работи, се очертаха организационното укрепване на четирите дружества и идеологическата и просветна дейност. И може би в тази организация трябва да продължи подробното и обстойно изучаване на Тезисите на др. Тодор Живков, на решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и Единадесетия конгрес на Комсомола. Комсомолците не са запознати много добре с новите моменти в работата на организацията, в която членуват. От тези, които се изказаха, само двама души направиха преценка на едногодишната дейност в духа на новите изисквания — партийният и комсомолският секретар. Останалите засегнаха повече въпроси, свързани с производството.

В системата на политическата просвета трябва да се привлече и несъюзната младеж. В предприятието работят доста младежи, които са на комсомолска възраст, а не членуват в Комсомола. Една част от тях не са завършили и задължителното основно образование. Без последствие са останали молбите на такива младежи миналата година да продължат да се учат. Секретарят на второ дружество Елка Петкова спомена и за желанието на някои младежи да постъпят в редовете на организацията, което не се осъществило. Причините не се изясниха много добре. Кръжокът „Наш Димитровски комсомол“ трябва и може да подготви за встъпване в ДКМС тези младежи. Това ще бъде един несъмнен успех за заводската организация. Но те ще се насочат към нея само ако почувствуват авторитета ѝ и съдържателния и разнообразен комсомолски живот. Ръководството на предприятието е отпуснало немалко средства за нуждите на Комсомола. А се оказа, че една част от тях още не са усвоени. Закупен е телевизор, а не е поставен никъде, в клуба на първа агенция, където има нови шах-масички, още не е изиграна първата партия. Ето една възможност да се съберат младежите — клубовете, които трябва да се подредят с грижлива ръка като свой втори дом. В тях могат да се гледат и интересни телевизионни предавания с младежка тематика, могат да се организират и увеселения. Оркестърът на „Транспред“ има вече такава популярност, че го канят при свои излети и увеселения и други организации.

Засега най-тревожно е състоянието на политическата учебна година. Само 12 комсомолци се включили миналата година в единствения кръжок. През тази година са сформирани три, но още след първите занимания някои са прекъснали да работят, тъй като са останали без лектори. За идеологическата просветеност и политическата осведоменост на комсомолците могат да се използуват и други форми и поводи, за да се поведе интересен и поучителен разговор, който би осветлил вярно съвременната действителност.

Любомир АЛЕКСАНДРОВ

Преди известно време в Силистра бе тържествено открита просветната учебна година в звената на Отечествения фронт. Над 400 пропагандисти от Силистра взеха участие в тържеството.

НА СНИМКАТА: Анета Кънчева, председател на ГК на Отечествения фронт в Силистра, изнася информация за просветната работа през изтеклата година.

Зоотехничката Ирина Пехливанска от няколко години е секретарка на първичната партийна организация при животновъдството в село Алфатар. Тя ръководи много добре дейността на организацията. Затова винаги е сочена за пример.

По суворовските места

„Слава богу, слава вам, Тортукай взят и я там!“

С тая крилата фраза Суворов известява на главнокомандуващия граф Румянцев за превземането на Тутракан през 1773 година.

Изминали са 195 години оттогава. Малката турска крепост с дървени палисади и землени насипи отдавна не съществува. На мястото ѝ се извисяват белите сгради на днешното социалистическо градче.

Сирената на дунавския кораб-красавец „Георги Димитров“ цепи мъглата на студеното и влажно утро на 21 ноември т. г. Оттук започва походът, организиран от комитета на запасните офицери в гр. Силистра с цел да бъдат посетени и видени местата, свързани с бойната дейност на великия пълководец през първата и втората Руско-турски войни: Тутракан, Хърсово, Измаил. Времето е неприятно, но дали пътуването е в чест на най-воления военен командир.

...Големият второкласен салон на кораба е подходящо украсен с голям цветен портрет на Суворов. Под него е венец от живи цветя с алена лента. Две табла с репродукции от стари гравюри разказват за нощната атака на Тутракан, в която се ражда най-големият военен тактик, за вихреното хладнокръвие на чутовния „Топал паша“, който лети на белия си кон в сражението при Козлуджа (днешното Суворово, Варненско), преследван от турски кавалеристи, за измаилската битка, на която „човек може да се реши само един път в живота си“. Сухото, умно и волево лице на Ал. Василевич гледа с живите си очи от фотографията и сякаш се усмихва хитровато. Виждате ли, с току-щупен крак, седнал на бойния барабан и пише донесение за победата в стихове! Хладнокръвен шегаджия!

След Тутракан през същата 1773 година на Суворов поверили да отбранява Хърсово. Той знаел, че най-добрата отбрана е активната и най-голям враг на военното изкуство е шаблонът и като построил необичайно своя боен ред с конницата в центъра и стрелците на фланговете, заповядал контранастъпление. Врагът се объркал и ударил на бяг. Славна победа! Край Хърсово корабът минава през нощта и го поздравява със сирената си. На връщане ще минем рано сутринта. А сега ще спрем пред Измаил. Най-силната крепост на турците по Дунава, венецът на победите на Суворов през втората война. Когато го изпратили като командуващ при Измаил през декември 1790 година, той вече бил записал в книгата на победите имената на Кинбурн, Очаков, Фокшани, Римник.

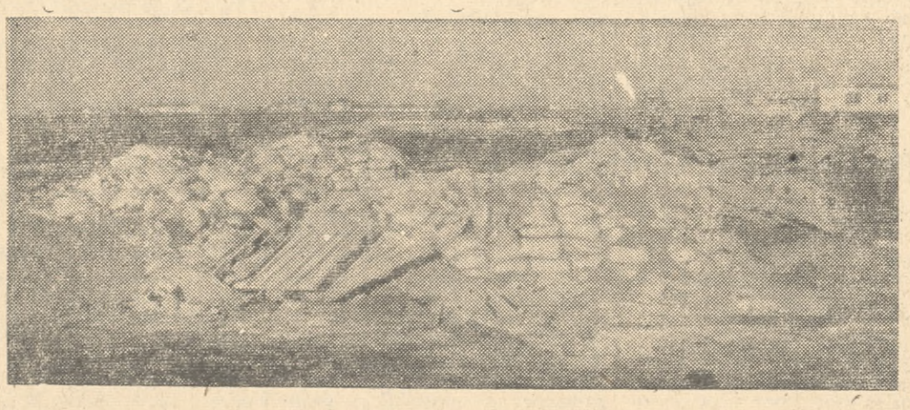
Щурмуването на Измаил започнало през нощта срещу 10 декември 1790 година. За него слушат сега по високоговорителите всички пътници, докато корабът се приближи и застане на кея, посрещнат от съветските домакини. Измаил гостоприемно разтваря пред нас вратите си. Ние в знак на почит и уважение към руския военен гений и като символ на българо-руската и българо-съветската бойна дружба поднасяме венец пред паметника на Суворов, придружен с кратко слово. Пред паметника на дунавските червенофлотци бе почетена паметта на загиналите в Отечествената война. В градския музей оръжията и мундирите, картините и макетите, увлекателните слова на екскурзоводката Ерошина, възстановяват пред нас подробности от живота и битките на генералисимус Суворов. Шестдесет сражения и нито едно изгубено.

След запознаването с паметниците и забележителностите на Измаил, сред които и училището, в което е бил учител Ботев, след сърдечните гостувания у гостоприемните домакини и посещението на Болград, стар български културен център с гимназия от преди 110 години, група офицери от запаса и други екскурзианти се отправиха за Кишинев. Там, край града, преди 91 години с манифест на императора е била обявена Освободителната война. Там са били сформирани и трите първи опълченски дружини. За това напомня коветният зелен параклис-паметник и високият обелиск до него, издигнат на площада пред киното-театър „Шипка“. Пред тия паметници, свидетелствуващи за създаването на първите части от българската армия, бяха поставени цветя. Живи цветя на вечно живата дружба между два братски народа. Дружба, почувствувана и отнесена по обратния път до Силистра.

Борис ИЛИЕВ

ФОТООБЕКТИВЪТ НЕ Е ВИНОВЕН

Има ли стопани в Силистренския стройрайон?

Въпросът в заглавието е напълно логичен, когато човек се изправи пред безкрайните редици тухли, сторени от месеци на гара Дулово и оставени на произвола на съдбата. Защо ли не са по строителните обекти и колко ли време ще стоят тука? От снимката ясно личи прогресивно нарастващото количество на натрошените тухли. Ясно личат и раздраните торби с мозайка, която очевидно никому не е нужна.

Преди известно време във вестника излезе статия, в която само се споменаваше за тухлите, мозайката и още някои материали на Стройрайона в Силистра. В нея беше изяснено, че огромното количество струпани материали на гарата в Дулово стоят там, защото не се осигурява навременен превоз. Но това не важи със същата сила за Стройрайона, който има разрешение да извозва материалите си до близките обекти. Независимо от критиката, за съжаление тези материали продължават да стоят неоползотворени на гарата. Не е ли време да се потърси отговорност за тази безстопанственост?

Н. РОМАНОВ

Спазването на социалистическата законност — дълг на всеки гражданин

НЕОТДАВНА в Стефан Караджа бе проведена сесия на общинския народен съвет, която разгледа престъпността и закононарушенията в този район. Обширен доклад на тази тема изнесе председателят на ИК на общинския народен съвет Петър Донев.

Социалистическата законност е изразената в законна форма воля на трудещите се и цели да охранява революционните завоевания на народа, правата и интересите на гражданите. Това налага тя да се спазва от всички лица без разлика на общественото положение, личните качества и заслуги.

Независимо от това в района на съвета все още има хора, които не желаят да се съобразяват с нормите на обществения ред. Все още се срещат дребни кражби, незаконно съжителство, оводняване на мляко, системно пиянство от отделни лица, нарушения на ука за за опазване на кооперативната и стопанска собственост и пр. Такива системни паруши тели са Мустафа Беджеков, Ос ман Ескиджиев, Юсеин Исмаилов, Латив Рамаданов, Басри Исмаилов и други от Стефан Караджа, Димитър Вълов, Та шо Теодосиев от Осен и Асан Мустафов и Ахмед Якубов от Преславци.

Не са малко и нарушенията на водачите на моторни превозни средства, като няколко човека са лишени от правоуправление до шест месеца. Все още се допуска женитбата на ученици от малцинството на 14-15 години, което е една пречка на учебното дело

За спазването на социалистическата законност в нашия район голям дял имат и другарските съдилища. Но работата им през изтеклата година е крайно незадоволителна, като те все още не могат да влязат в ролята си и да превъзпитават трудещите се и да предотвратяват по-значителни престъпления. В това отношение търпят критика и масовите организации и преди всичко общинският комитет на Отечествения фронт, който не е направил достатъчно за активизирането на другарските съдилища.

Решенията, които прие сесията за подобряване на работата по спазването на законността, несъмнено ще изиграят своята положителна роля за свеждане на закононарушенията в района до минимум.

Трифон КУТЕВ

ПРОБЛЕМИ НА 44-то ПОСТАНОВЛЕНИЕ

Вътрешно-стопанската сметка повиши рентабилността

44-то постановление на ЦК на БКП и МС постави с необходимата сериозност задачата за подобряване рентабилността на всяка една дейност. Най-голям принос за подобряване рентабилността в предприятието се пада на рационалното използуване на основните фондове — респективно на машините. В ДП „Транспред" — Силистра броят на механичните и превозните средства постоянно расте, като все по-пълно се обхващат предприятията и частните лица за случайни услуги. Целта е да се механизират товаро-разтоварните процеси колкото е възможно повече.

За да се подобри коефициентът на използуваемостта на машините, ръководството на предприятието направи много за използуване капацитета, за увеличаване часовете в работата, за намаляване разходите за текущ ремонт и поддържане.

Производителността на труда непрекъснато расте. Така при собствения моторен транспорт този ръст за десет месеца е средно 12 на сто. При специализираната агенция по механизацията в Силистра този процент е по-голям. Това още един път потвърждава, че когато тази дейност е самостоятелна единица, то резултатите са по-добри.

За подобрение рентабилността на всяка машина ръководството положи големи грижи, като създаде добри условия за ремонт на машините. Сега в Силистра, Тутракан и Дулово добре се поддържат механичните и превозните средства. В Силистра и Тутракан са построени нови сервизни помещения, добре обзаведени. Всичко това спомогна за по-кратко задържане на машините в ремонт.

В ДП „Транспред" — Силистра сега всяко механично и превозно средство е отделено на стопанска сметка. Всички приходи и съответно разходи се изразяват поотделно в счетоводството. Не се изпуска и ремонтът, като часовете за ремонт се обобщават и съответно се отразяват в сметката на машината. Всеки месец се издава бюлетин за направените разходи, постигнатата себестойност и рентабилност на всяко механично и превозно средство. Това дава възможност на ръководствата на агенциите да следят отблизо рентабилността на колите, да търсят причините за преразходите и вземат съответни мерки. Ако разходите за гориво бележат увеличение, търсят се причините в техническата неизправност на автомобила и се прибягва съответно до ремонт. Самите водачи на механичните и превозни средства, имайки предвид резултатите от предишните месеци и тримесечия, водят борба за отстраняване на неизправностите. Много от шофьорите подобриха рентабилността на машините си. Особено това се отнася за гаровата агенция Дулово. Механичните средства в тази агенция — грайферните товарачи, крановете и пр., постигнаха средна рентабилност за тази дейност — 55 на сто, като отделни шофьори имат и по-висок процент. Димитър Белев, шофьор на мотокар, дългогодишен производственик, за деветмесечието има 101 на сто постигната рентабилност.

Висока рентабилност имат и механичните средства от агенция — Силистра. Средната рентабилност за грайферните това рачи тук е 67 на сто. А шофьорът Иван Стоянов постигна 108 на сто.

При собствения моторен транспорт рентабилността също бележи едно постоянно увеличение. Особено рентабилни са колите с по-голям тонаж и затова ръководството се ориентира към закупуване на такива машини. За извършване на вътрешноградски услуги на предприятията и частните лица наличните „Беларуси" — 3.5 т самосвали са най-подходящи за бързи услуги. Те са и най-рентабилни. Подходящи са и за работа в района на гарата, в района на предприятията и пр.

За подобряване рентабилността на механичните и превозни средства през изтеклите месеци голяма роля изиграе и правилното заплащане труда на шофьорите. За целта бе създаден необходим стимул, изплащат се премии за 100 на 100 изпълнение на плана по приходите, за преизпълнението и икономията от гориво и гуми. От началото на 1969 година заплащането ще се подобри още повече, като заплатата на всеки шофьор ще зависи от постигнатия резултат, а икономията от гориво, гуми и текущ ремонт ще се изплаща 50 на сто.

Това ще спомогне за постигане на още по-добри резултати за икономическото укрепване на предприятието.

Атанас ВИТАНОВ

За по-пълно използуване на разкритите резерви

В изпълнение на 44-то постановление на ЦК на БКП и МС в нашия окръг бяха проведени комплексни изследвания и критичен анализ в 28 предприятия от държавната, местната и кооперативната промишленост. Целта на тези изследвания както и на критичния анализ бяха да се разкрият неизползуваните досега резерви в предприятията, да се изучат условията и възможностите за прилагане на научната организация на труда и управлението. Изградените работни групи от специалисти извършиха в тези предприятия огромна работа. След направените икономически анализи се разкриха много неизползувани до това време резерви. Запланувани бяха редица мероприятия, които целят рязко да подобрят икономическите резултати. В държавната промишленост на централно подчинение икономическият ефект от внедряването на нови мероприятия до края на годината се предвижда да е 97 300 лв., в отрасъла местна промишленост — 37 200 лв., в кооперативната — 15 400 лв.

Трябва да изтъкнем обаче, че докато изследванията и критическият анализ бяха извършени в необходимия срок и с достатъчна сериозност, то изпълнението на запланувaните мероприятия след тях не във всички предприятия се внедрява в предвидения срок. За това говорят извършените проверки в няколко предприятия и обработката на отчетните данни в другите. В ДИП „Липа" от заплануваните 5 мероприятия с общ икономически ефект 8 000 лв. до края на месец октомври са осъществени 2 с икономически ефект 3 700 лева. В завод „Хром" от предвидените мероприятия за 3 750 лева до края на октомври са реализирани икономии за 3 500 лева; в ДИП „Дунав" от предвидените 10 мероприятия с общ годишен икономически ефект 17 000 лв. 7 са осъществени с ефект 14 000 лева. В ДСП „Винпром" предвидената годишна икономия от 10 мероприятия е преизпълнена. Някои предприятия обаче изостават с внедряването на заплануваните мероприятия. Такива са ЗММ, МЗ „Стомана", ДИП „Текстилни влакна", ТПК „Домостроител", ЗГУ „Терма", промкомбинат „Трансмарска". В някои от тези предприятия причините за изоставането са не само в мудността на ръководствата им, а и в несвоевременната помощ от техните обединения.

Резултатите от направените проверки и сумирането на отчетните данни по трите раздела показват, че се изоставa от предвидената програма. За предприятията от държавната промишленост икономическият ефект от внедрените до края на месец октомври мероприятия е 45,09 на сто, за тези от местната промишленост—40,32 на сто, а за кооперативната — 41,03 процента. Явно е, че изпълнението на програмата за използуването на разкритите резерви се осъществява бавно и е под съмнение изпълнението. А с решение № 372 от 27 август т. г. на Министерския съвет се предвижда изявените резерви при комплексните изследвания — надпланового нарастване производителността на труда и реализираните икономии от материални средства — да се включват в плановете на предприятието.

При това положение става ясно, че трудовите колективи трябва да побързат с внедряването на предвидените мероприятия. Това ще улесни преминаването на всяко предприятие към идущата стопанска година на петилетката. А през 1969 година ще се работи с още по-голямо напрежение за достойното посрещане 25-годишнината на социалистическата революция у нас.

Ст. ДЕНЕВ

В резултат на подценяване и небрежност

На всеки, който минава покрай стопанския двор на село Главиница на път за Калугерене, ще му направи лошо впечатление безразборно разпръснатият на малки купчинки оборски тор. Това придава най-напред лош, крайно неприветлив вид на местността, която е в непосредствена близост до селото, и не възпитава в кооператорите стремеж към красивото, към чистотата. Тези разлагащи се органически отпадъци също така могат да се явят като източник на заболявания по животните, а не е изключено и по хората.

Този „начин" на съхранение на оборския тор съвсем не е издържан и от стопанска глед на точка. Тук гниенето протича неправилно при голям достъп на въздух, при което се губи голяма част от хранителните вещества.

Подобно е положението и в останалите съставни села на ТКЗС—с. Главиница. В село Подлес до единия от телчарниците са натрупани големи купи тор. Изглежда като че ли тук не е почиствано от две-три години. В село Калугерене преди известно време торът е бил събран с булдозер на голяма камара, но в момента животновъдите продължават да го разхвърлят безразборно. В стопанския двор на с. Ножарево има яма, в която се събират от падъците от конефермата, но често пъти гледачите го трупат повече покрай ямата, отколкото в самата яма.

Защо се допуска такова нещо в Главинишкия кооператив? Най-напред защото липсва необходимият контрол. Никой не следи и никой не е казал на животновъдите къде трябва да стоварват оборския тор. Затова всеки от тях го струпва където си иска.

За да се въведе ред при съхраняването на оборския тор, нужно е стопанството да разполага с торища. Натрупана в тях, органическата маса ще има възможност да угние правилно, без да се губят хранителни вещества. Ако по икономически съображения това е трудно да се направи в момента, ще трябва да се предприемат някои други мерки. Най-бързо и най-лесно това може да стане, като органическата маса се натрупа на големи купи в трапецовидна форма и се покрие с пръст. Стопанството разполага с достатъчно техника, и с работна ръка, за да направи това без голям разход на ръчен труд.

Може би ръководството на ТКЗС—с. Главиница ще организира през зимните месеци извозването на струпания около фермите оборски тор на полето. Ще организира и по-доброто му съхранение, а на лято ще извърши основно торене. Това е хубаво, но то не трябва да се прави само през зимните месеци. Не е правилно оборският тор да се разпилява в продължение на осем месеца от годината и най-ценните му вещества да излитат във въздуха, а след това в такова състояние да се натрупа на полето.

Тук посочваме ТКЗС—с. Главиница само като пример. Съхраняването на оборския тор не е по-различно и в много други стопанства от нашия окръг. Това показва, че стопанските ръководства и специалистите не обръщат необходимото внимание на този отпадък от животновъдството, който играе голяма роля за повишаване на почвеното плодородие. А в същото време харчат хиляди левове за закупуване на минерални торове.

Емил ПРАХОВ

Кой е виновен за всичко това?

Почти във всяко наше село над дейностите на потребителната кооперация свистят най-често острите стрели на масовата критика. Та може ли да бъде другояче, когато магазините там обикновено търгуват със стокага... „Няма"? Търсят хората сол, отговаря им се — няма. Ориз — няма. Оцет—няма. Кибрит — няма. А случва се понякога и заявка да има, но стока да няма, а друг път стока да има, но транспорт да няма. С една дума все ще има нещо да няма.

Оказа се обаче, че от „нямането" има и нещо по-страшно. Друга грижа е налегнала сега населението на с. Белица. Гледат пред себе си навъсено беличани, опъват цигари, спорят, възмущават се и сърдито мърморят. Тежи им на хората. А може ли пък да им е леко?

Големият техен магазин до преди две седмици се обслужвал от магазинера Христо Илиев Колев. Приказвали си хората за кусурите му, но когато след всяка ревизия излизал чист, секвали и приказките до някое време. Така станало и след ревизията през месец юни т. г. Сега обаче работата се видяла в съвсем друга светлина. Контролният съвет този път не извършил ревизия само „според думите" на отговорника на магазина, а чрез точно пресмятане на цялата стокова наличност. Каже приблизително магазинерът, че в този или онзи склад има такава и такава стока, а председателят на комисията — строгият Киряк Методиев, отсича: „Да идем да премерим!" Прави ли те що правили, но на всеки обект никнел нов дефицит. С една дума, старият номер не минал този път. А дефицитът раснал, пораснал и стигнал цифрата 5 000 лева.

Та ето, за това са разтревожени сега беличани. Тревожат се по своему и ръководителите на потребителната кооперация. Голямо възбуждение и гняв събуди обаче и последното решение на управителния съвет на кооперацията. На мястото на уволнения за начет Христо Колев е назначен Драган Василев Кънчев. Този нов магазинер се оказва доста поостарял. Преди година—две той управлявал един от магазините в селото и за кратко време показал дефицит 700 лева. Внесъл тогава липсващата сума и УС го освободил от друга отговорност. Удивително, но факт?! Сега Драган, чист като младенец, отново е на линия. Когато в заседанието на УС се разисквал въпросът за назначението на „новия" магазинер, някой напомнил за някогашния начет, но председателят на кооперацията „изяснил", че Драган внесъл парите, не е съден за начет и че „нямало причини да не бъде назначен".

Няма да е пресилено, ако се каже, че това решение на УС попреля чашата на търпението и предизвика още по-големи спорове. В едно от звената на ТКЗС, където работят само жени, нередностите в селкооперацията бяха подхвърлени на остра, но справедлива критика. Една кооператорка разказва пред другарките си, че и на нея се случило да изпита грубостта на Драган Кънчев, когато бил магазинер. Беднъж отишла на магазина и го помолила да ѝ продаде оцет. Той обаче отказал и ѝ подхвърлил подигравателно, че нека нея вечер си яде супата без оцет, та друг път да не закъснява. В същия дух се изказаха и нейните другарки.

Сега и другите ръководители на Белица се чудят как са пренебрегнали изказванията на хората, че бившият магазинер Христо Илиев вземал от купувачите повече пари, отколкото струвала стоката, и за други негови прояви.

— Особено остро реагираха кооператорите — казват сега те, — когато Христо си купи лека кола, измаза си къщата и се поотпусна в харченето на повече пари. Но ние все в ревизните се държахме, зер нали там излизаше чист. Ето ни сега ревизия!

Такава е долу-горе историята на възникналата суматоха в с. Белица. Тя потвърждава и нисното качество на извършваните по-рано ревизии, и слабия контрол върху работата на магазинерите. Излиза, че такива ревизии носят голяма вреда както на обществото, така и на ревизираното материално-отговорно лице. Ако комисиите в това село не допускаха да бъдат заблуждавани от магазинера, много по-рано щяха да разкрият липсващите пари и то по-лесно можеха да се възстановят.

Натрапва се обаче и втори, не по-малко важен въпрос. На какво основание управителният съвет на тая кооперация е освободил от съдебна отговорност начетения бивш магазинер Драган Кънчев? Според законите на нашата държава този въпрос се решава само от прокуратурата, а съдът определя размера на наказанието, ако обвиняемият има вина, или пък го оправдава в случай, че не е виновен. Друг орган няма право нито да решава, нито да се меси в решаването на въпроси от такъв характер.

Кой тогава е разрешил на този управителен съвет да се меси в работата на прокуратурата и съда, а да изоставя организацията на търговията и контрола над магазинерите?

И. ГРИГОРОВ

На вашето внимание, граждани!

Навременната медицинска и пожарна помощ спасяват човешки живот, ценно имущество. Навременният сигнал в Народната милиция предотвратява убийство или кражба и т. н...

За осъществяване на бързи телефонни връзки на граждани те са предоставени телефонни апарати, монтирани на улиците в различните краища на града. Само срещу две стотинки може да се осъществи телефонен разговор с дома, предприятието или учреждението. Макар че не са много нашите телефонни постове на обществено достъпни места, през месец октомври са осъществени чрез тях 10 340 разговора.

Нуждата от такива телефонни постове расте и градската телефонна служба ще увеличи техния брой.

Трябва да изтъкнем обаче, че докато ние се борим за създаване на повече удобства за културното обслужване на хората, намират се вредители, които повреждат апаратите. Заловените досега злосторници са все на юношеска възраст младежи, които не спазват правилата за ползуване на телефонните апарати и им причиняват вреда. Още по-позорно е явлението — кражбата на слушалки, микрофони и др. части от апаратите. Само на 26 ноември в гр. Силистра са откраднати от уличните телефонни постове 4 микротелефонни гарнитури, като с това тези постове са извадени от строя. Учудва фактът, че крадците най-малко не са обезпокоявани от това, че повреждат държавно имущество на обществено достъпни места — в този ден (нощ) „изчезват" микротелефонните гарнитури и на такива многолюдни места като пред кино „Москва", автогарата.

Граждани, за да е резултатна борбата срещу вредителството над обществената собственост, трябва да се заостри нашата бдителност. От задружните усилия на всички ни зависи парирането на такива деяния, както и разкриването и разобличаването на вредителите и крадците.

П. НЕНКОВ

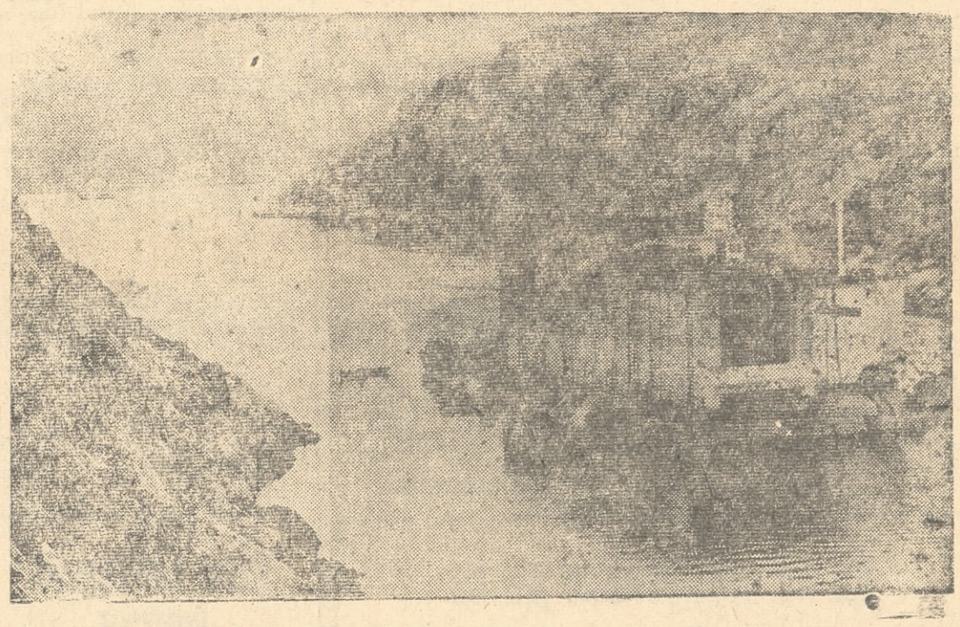
ПОДГОТОВКА НА ТЕХНИКАТА

Механизаторите от кооперативното стопанство на с. Сребърна усилено ремонтират прикачния инвентар. Съгласно графика, приет от ръководството, изпълнението на тази задача трябва да приключи до края на този месец. През януари и февруари ще се извърши ремонтът на тракторите.

Първи започнаха подготовката на техниката за новата година механизаторите от бригадата за комплексна механизация. Под ръководството на бригадния механик Никола Димов те прибраха прикачните машини от полето и започнаха работа по тях.

М. ПЕТКОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Мурманска област. За първи път в практиката на световното хидростроителство, зданието на опитната приливна електростанция е придвижено на буксир по вода към постоянното място на електростанцията — залива Кислая.

Държавно обединение
„МОНТАЖИ" — София

Обявление

Специалната школа за подготовка на монтажни кадри за промишленото и енергийно строителство ТЕЦ — гр. Русе

ОТКРИВА КУРСОВЕ

по следните специалности:
1) Ел. монтьори — от 10. XII. 1968 г.
2) Машинни монтьори — от 10. XII. 1968 г.
3) Електроженисти
4) Монтьори по изолации — от 10. XII. 1968 г.

Ще се приемат младежи, навършили 18 години — мъже до 40-годишна възраст.

Съгласно 10-то постановление на Министерския съвет на всеки курсист ще се плаща месечно по 50 лева на семейните с деца, по 40 лева—без деца и 25 лева на неженените. Също и семейни за децата.

Осигурени са храна, квартира, работно облекло, учебници и други за сметка на школата.

След завършване на курса ще се полагат изпити за разряд и издават свидетелства, като след това на всеки 6 месеца в школата се повишават разрядите.

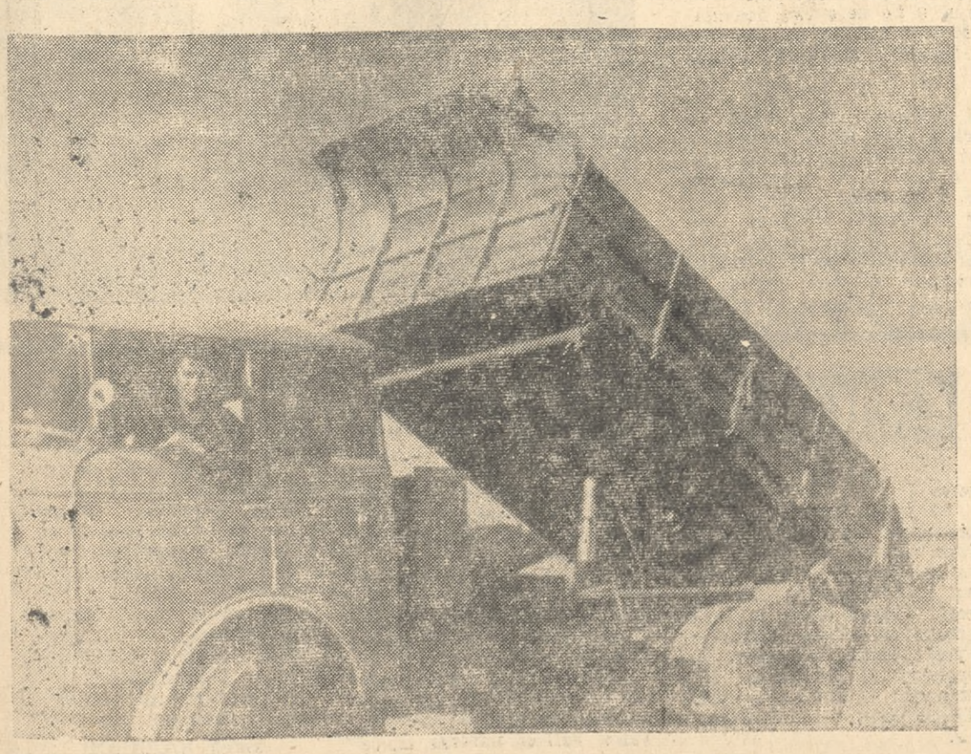
Времетраенето на обучението е 3-5 месеца — теория, учебна и производствена практика. Договорът, който курсистите ще сключат, е за 3 години задължително на работа в системата на ДО „Монтажи" на обекти в Русенски окръг, химкомбинат „Свищов", Силистренски и Разградски окръг.

Младежи, използувайте благоприятните възможности, които Партията и народната власт ви създават за получаване на едни от най-хубавите специалности и професии: ел. монтьори, машинни монтьори, електрозаварчици и изолировчици.

Дело на монтажниците са ТЕЦ „Марица" — изток, ВЕЦ „Георги Димитров", ТЕЦ „Трайчо Костов", ТЕЦ „Девня", ТЕЦ „Русе", десетките други енергийни и промишлени обекти, гордост на нашето социалистическо строителство.

Необходими документи: молба, автобиография, трудова книжка, удостоверение за семейно положение, медицинско, а останалите документи ще се набавят в школата.

За справки: Специалната школа за монтажни кадри при ДО „Монтажи" ТЕЦ „Русе", телефон 59-98. Школа ТЕЦ — РУСЕ

За строежа на новата кейова стена в Силистра се използуват мощни самосвали. Пред вашия поглед е един от тях.
СНИМКА: М. ТОМОВ

Не лишаваме ли децата си от ДЕТСТВО?

Наскоро във вестник „Силистренска трибуна“ бе отпечатан материалът „Претоварване и разумно натоварване“. С него се слага началото на един много актуален и нужен разговор. Защото едва ли има родител, когото да не вълнува повдигнатият въпрос.

Баща съм на деветокласничка. Детето ми така си и завърши прогимназия — без игри, без развлечения. Държеше винаги да бъде отличничка. Искаше да научи колкото се може повече. Въпреки настояванията ни, тя много рядко се съгласяваше да излезе на разходка с нас, да се събере с приятелки. Ние умишлено я подтиквахме към това, за да не расте саможива, с ограничени интереси.

В истинска беда изпаднахме обаче, когато дъщеря ни стана деветокласничка. Сега тя няма нито минутка свободно време. Няма време да гледа любими предавания по телевизията, да прочете интересна книга. А за развлеченията изобщо забравихме да говорим. Ето нейната всекидневна програма: сутрин става в 6 часа. Отива на училище в 6.45. Завръща се в къщи между 13 и 14 часа. Обядва за 15 минути и... отново над книгите. За да подготви добре уроците си, за да участвува три пъти седмично в извънкласните школи по физика и математика, тя трябва да работи до 21—22 часа през нощта.

И така всеки ден. Дори в събота, когато всички хора си почиват от седмичното напрежение, дъщеря ми има два часа задължително обучение следобед. Единствено радост й носи неделният ден, когато има възможност да почива до 8-9 часа сутринта... А после отново над учебниците, над темите по литература, над упражненията по математика.

А къде остава детството? Къде остават спортните занимания, безгрижните игри, мечтите? А четенето на странична литература? Нима моята дъщеря няма нужда да види един хубав филм, да слуша концерт или да гледа интересна театрална постановка?

Въпросът за претовареността има и друга не помалко важна страна. Семейството ни е обезпокоено, защото дъщеря ни расте нервна, избухлива. Има случаи, когато тя не може да заспи от преумора, от напрежение.

Кого да обвиняваме за това? Учителите? Според мене те са задължени да предадат уроците, които програмата за девети клас налага. Затова изискванията им са оправдани. Вина имат вероятно онези специалисти, които създават учебната програма. Та според нея учениците от девети клас са най-претоварените. Те имат три пъти седмично по шест часа! Струва ми се, че това е крайно неправилно. Те сега започват да учат в средния курс. Обстановката им е не позната. Непознати са им и съществуващите тук порядки. Освен това те за първи път се сблъскват с такъв труден, непосилен според мене по обем материал. Пи там се дали е целесъобразно децата да учат три вмес то четири години в средното училище. Защото сгъстената програма ги похабява, изтощава нервите им, става причина за различни заболявания.

А за нашето общество, за решаване на големите задачи, които ни поставя бъдещето, са нужни не само хора със затвърдени знания, но и хора с широк кръгозор, с добро физическо и душевно здраве. Като имам предвид претовареността на учениците и малкото време, което им остава за отдих през лятната ваканция, аз се съмнявам дали моята дъщеря ще стане именно такъв пълноценен човек.

Христо ДИМИТРОВ

Песен за Катюша

На руски бряг със руска сила
запя стоманена Катюша,
светкавично възпламенила
небе и въздух, мрак и суша.
Горяха немските окопи.
Горяха облаците черни,
нивя, тресавища, вртопи,
лафети, релси и цистерни.
Горяха кървавите ризи
на редници и генерали,
замръкнали край Дон без визи,
мощта на русина видяли.
Не полкове — пълчища вражи
отстъпваха на запад, дето
над дзотове и над блиндажи
червено светеше небето.
А все така победна песен
Катюша пееше — щастлива.
Депят бе близо. Фронтът —
тесен
за страшната й офанзива.
Замлъкна тя, когато вече
обсипа слънце небосклона
и екнеше „ура“ далече,
и връщаше се ешелона —
на живи и на мъртви — тия,
които с храброст непозната
дариха щедро на Русия
синовна обич — свободата!

Александър МИХАЙЛОВ

Младостта на един завод

Ние не сме изчислявали средната възраст на работниците от Завода за металорежещи машини в Силистра. А това не е и нужно. Когато се говори за младост, трябва да се имат предвид не годините, а сърцата. За младостта на сърцата искам да ви разкажа.

В началото никой не вярваше, че всичко това е сериозно, че ще излезе нещо. Те самите идваха неохотно и бързаха да си заминат. После малко по малко се застояваха, отпускаха се, увлякоха ги танците и от малката група танцьори се роди смесеният танцов състав на завода. Намери се и ръководител — работникът от ЗММ Чаню Куртев, намериха се и акордеонисти и гъдулари, дадоха им за репетиции заводския салон и работата потръгна. Заучаваха нови танци, усъвършенствуваха старите — готвеха се за градските прегледи на самодейността.

Оттогава минаха две години. Танцовият състав се разрасна — той брои вече двадесетина участници. Те имат утвърден репертоар, традиции. Не липсват и успехи. Тази година участвуваха в градските прегледи, бяха наградени и се класираха за окръжните. На тях също завоюваха успехи. А през пролетта заедно със сатиричния състав при завода участвуваха в много турнета из окръга. Те посетиха селата Войново, Ветрен, Иширково, Сокол, Добротица и изнесоха чудесни програми.

Сатиричният състав е помлад. Но неговата дейност е също така богата. Ръководителят му Петко Станков е подбрал десетина младежи, с които осмива всички слабости в завода и зад веселата дума по казва на работниците онова, което пречи на производството.

Когато на гости на работниците от завода пристигнаха граничарите от една застава в Бургаския гарнизон и сключиха шефство с младежите, останаха много доволни от програмите и посрещането. А когато през август тази година работниците от завода им върнаха визитата, благодарността им беше безкрайна.

Доволни останаха от посрещането и войниците от толбухинското поделение, гостували на завода.

Сега работниците от ЗММ изграждат мъжка вокална група.

Песните — това е младостта на хората, техният свят, тяхната вътрешна сила. Това е младостта на един завод.

В. ДИМИТРОВ

Глава на вагханка, детайл от археологическата находка в Силистра.

Славата на тутраканските майстори-лодкари

ДРЕВЕН риболовен град е Тутракан. Древна слава има той и като център за правене на дунавски рибарски лодки. Историческите извори и писмените документи посочват, че с появата на риболова се появили и майстори-лодкари. Навярно първите майстори на лодки са били древните траки, а след тях римляните, славяните, прабългарите... Лодкостроенето се развива силно с превръщането на риболова в главен поминък за населението от Тутракан и другите край дунавски селища.

През османското иго и най-вече от края на XVIII в., когато Тутракан е един от центровете на дунавския риболов, лодките на тутраканските майстори плавали по целия Дунав и чак до Черно море. С тях тутраканските рибари през 1773, 1811 и в 1854 г. прекарали през Дунава от румънска земя на българския бряг руските войници на Суворов, Кутузов... Към 70-те години на XIX в. тутраканските майстори-лодкари изнасяли рибарски „барки“ (лодки) за Австро-Унгария, те се купували от рибарите по двата бряга на Дунава.

След Освобождението, на синора между XIX и XX в., известен майстор-лодкар и гемиджия в Тутракан е бил уста Куля Калинов, а също и неговият син Иван Куля, които правели лунтрии (големи, тежки лодки) и гемии. Майсторът Куля от 1901 до 1904 година е бил учител по лодкарство в местното румънско училище. При него учил лодкарския занаят Петър Чориков, учили се и други. Известен майстор-гемиджия е бил и Димитър Гвоздейков и неговият син Недялко, които изработвали лунтрии за рибарите и гемии за търговците. Но тъй като лунтриите били тежки и не практични за риболов, тутраканските рибари са купували малки рибарски лодки от с. Татарица, днес Силистренско, където работел майсторът-лодкар Зинови Савов.

През 1907 година в Тутракан се заселил майсторът-лодкар Танаси Пополитис, грък по народност. Край брега на Дунава той отворил работилница и започнал да прави малки, леки рибарски лодки с по 24 ребра. При него Петър Чориков усвоил най-добре лодкарския занаят и станал майстор-лодкар, като през 1910 г. си отворил собствена лодкарска работилница. „От бай Танаси — разказва Петър Чориков — аз се научих да правя малки и леки рибарски лодки с по 18, 20 и 24 ребра. Тези лодки се изработваха по-бързо и с по-малко материал и бяха по-евтини за тогавашните бедни рибари. Рибари от Тутракан и от близките рибарски селища започнаха да ме отрупват с поръчки и аз едва успявах“. Майсторът-лодкар Петър Чориков, изучил на занаята братята си Ангел и Никола, дал занаята си на Филип Кенан, Марин Войнов, Минчо Куков и други, които по-късно станали също добри майстори-лодкари. Между 10-те и 20-те години Тутракан се издигнал в голямо занаятчийско средище за правене на рибарски лодки, където от работилницата на Петър Чориков се изнасяли рибарски лодки чак за Югославия, Унгария, Австрия, България и Румъния.

През периода на румънско-чочкойската окупация (1920-1940 г.) Тутракан е бил един от големите и прочути центрове на дунавското лодкостроене в румънската държава. Тук е имало големи лодкарски работилници с чираци и калфи, където годишно се изработвали по 150-160 рибарски лодки за тутраканските рибари и за рибарите от румънските селища Кахул, Кирноджи, Гряка, Кълъраш, Олтеница, Гюргево и др.

Когато с Крайовската спогодба България получи Южна Добруджа, от Тутракан се изселили в Румъния майсторите-лодкари: братята Петър и Ангел Чориков, Филип Кенан, Ангел Цинцаров и др.

След присъединяването на Тутракан към България, в града останал само един майстор-лодкар — Владимир Михов. През есента на 1940 г. той отворил лодкарска работилница и започнал да прави рибарски лодки. Към пролетта на 1942 г. в Тутракан се завърнал от Румъния майсторът-лодкар Ангел Чориков и отворил работилница. Двамата майстори — Владимир Михов и Ангел Чориков, продължиха славата и традициите на тутраканските майстори-лодкари. Те бяха постоянно търсени от дунавските рибари.

През годините на народната власт славата на златните ръце на тутраканските майстори-лодкари продължава лодкопроизводственият цех на промкомбинат „Трансмарийска“, където Владимир Михов предаде занаята си и обучи на майсторство Атанас Владев и Никола Арабаджиев. Днес цехът е единствен на р. Дунав, в който се изработват рибарски лодки, тип „Тутраканка“, „Рибарска лодка“, „Гондолиера“, „Чамница“ и други типове спортни лодки.

* * *

Лодкопроизводството е славата на Тутракан, която го утвърждава като единствен център на р. Дунав за правене на рибарски лодки. Леки, двуостри са тутраканските лодки и те плават по Дунава, по черноморското крайбрежие и в многобройните язовири по цялата страна.

Рачо ЗМЕЕВ

Какво са виновни учениците?...

От няколко години кооперативното стопанство в Ситово осигурява безплатни закуски за децата от района. Едва ли е нужно да се преценява колко доре посрещат тази придобивка децата, родителите, учителите.

Облагодетелствувани са и търговските работници в селата, защото само от закуски реализират хубав стокооборот. В началото те осигуряваха системно храната на децата. Но от два месеца те позабравиха задълженията си към учениците. В Искра отговорничката на сладкарницата и служителите в селкоопа не правят заявки за нужните закуски. В такива дни 460 ученика се обръщат към своите учители с въпроса: „Защо няма закуски?“. Естествено, учителите не могат да отговорят...

В никакъв случай не бива да се опорочава една голяма придобивка за децата от района само поради пропуски на търговските работници.

М. ТАХИРОВ

Деен родителски комитет

Наскоро в Тутракан бе проведена обща родителска среща на родителите, които имат ученици в прогимназия „Стефан Караджа“. Дългогодишният председател на родителския комитет Аурел Стоянов прочете добре написан доклад, богат с примери за дълга на родителя като възпитател. В тази насока ценно изказване направи Георги Луканов.

Родителският комитет е бил наистина пръв помощник на училището в провеждането на учебно-възпитателната работа. Учители и активисти са обхождали заедно домове на ученици, помагали са в прибирането на годлежащите на задължително обучение. Наред с разглеждането на други въпроси, на своите седем заседания общоучилищният комитет е извикал редовно родители на ученици с недобро държание и слаб успех.

През изтеклата година обаче е направена отстъпка по отношение на хубавата традиция да се провеждат събрания с родителите по предприятия и учреждения. Да се надяваме, че новоизбраният родителски комитет с председател Димитър Митев — организационен работник в ГК на БКП, няма да повтори миналогодишната грешка.

Викентий ДУКАНОВ

НОВИ ФИЛМИ

„Опасен полет“

Новият български игрален филм „Опасен полет“ вероятно ще събуди интерес у зрителите най-напред поради това, че спада към приключенско-детективския жанр. Не без значение ще се окаже може би и фактът, че за драматургическата ситуация са използувани елементи от добре известния на всички шпионски „случай Иван-Асен“.

За сценариста Константин Кюлюмов детективската тематика не е съвършено нова (ние познаваме неговия филм „Златният зъб“). Сравнително по-нова е тя за режисьора Димитър Петров, чието име в съзнанието на зрителя досега беше свързано с някои от най-добрите постижения в областта на детско-юношеския филм у нас („Капитанът“ и „Между двамата“).

Решаващ фактор за успехите и несполуките във филма е самият подход на сценарист и режисьор към разработката на този по-особен материал, който се поддава на няколко различни принципни решения, без да загубва богатството си. Някои творци биха разчитали преди всичко на остротата, сюжетността и нарастващото напрежение. Без да лишават произведението от динамика, авторите на филма са акцентирали психологически образите, опитали са се вярно да обобщят фактите и събитията.

Двубоят между двамата главни герои — майор Калинов (Любомир Киселички) и професор Димов (заслужилия артист Преслав Петров), не е само напрегнат сблъсък между двама опитни разузнавачи. Тяхната среща е преди всичко израз на конфликта между две противоположни идеологии. Този именно момент се оказва твърде важен за авторите на филма и на него са подчинени всички драматургически, режисьорски и актьорски акценти.

И двамата главни герои са не само хора на действието, а и на мисълта. Професор Димов е крупен и авторитетен учен, а Калинов — бивш студент и сегашен аспирант на професора. Затова много трудно ученикът може да повярва, че именно неговият обичан и уважаван учител е опасният агент на чуждото разузнаване. Димов върши предателство не толкова за пари, колкото поради своите философски схващания.

Независимо от впечатление то за известна стилова еклектичност, филмът „Опасен полет“ е интересен, навременен, полезен и професионално издържан. Когато говорим за сполуките на филма, наред с активната защита на образите от страна на Преслав Петров и Любомир Киселички, на Богомил Симеонов, Георги Черкелов и Петър Слабаков, трябва да отбележим и интересната операторска работа на Стоян Злъчкин, носител на наградата за операторство на тазгодишния Варненски кинофестивал.

Елена МИХАЙЛОВСКА

Да не пропуснете да се абонирате за в. „Силистренска трибуна“

ВЕСТНИКЪТ ПРЕЗ 1969 година ще отразява по-пълно живота в окръга, по-често ще популяризира челния опит.

Ще отпечатва повече художествени материали, разкази, очерци, стихове, повести.

Всяка събота ще четете рубриката „Съботен спектър“, крайно интересни материали.

„Силистренска трибуна“ и през новата година ще излиза три пъти седмично: вторник, четвъртък и събота.

Абонаментът:

за 6 месеца е 1,56 лв.
за 12 месеца е 3,12 лв.

Не чакайте крайния срок!
ПОБЪРЗАЙТЕ ДА СЕ АБОНИРАТЕ!

Необходим помощник на всеки агитатор, докладчик, лектор

Списание „Наръчник на агитатора“ все повече се утвърждава като необходим помощник за всеки работник, за активистите на партийните и масовите организации, за агитаторите, за докладчиците, лекторите. В него те и през следващата 1969 година ще намират изобилни материали по проблеми на икономическата политика на Партията и на нашето обществено развитие, статии, обзори и прегледи по международното комунистическо и работническо движение, отговори на въпроси, диаграми, подборки и пр.

Честването на четвъртвековния юбилей на социалистическата революция в България ще бъде съпроводено с многобройни срещи, събрания, беседи, лекции, разговори с трудещите се за разясняване на най-важните въпроси на нашето икономическо и обществено развитие, на огромните успехи в социалистическото изграждане, на перспективите, които Партията бележи. Незаменим помощник на партийния и беспартиен актив в тази дейност ще бъде списание „Наръчник на агитатора“, което ще посвети по-голямата част от своето съдържание през следващата година на този славен юбилей.

Абонирайте се навреме за сп. „Наръчник на агитатора“! Не чакайте крайния срок — 10 декември.

Годишен абонамент за 24 книжки — 1,20 лв., а за шест месеца — 0,60 лв.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Десетдневка на силистренския баскетбол

Инициативата на окръжната секция по баскетбол за организиране и провеждане на поредица от баскетболни състезания и други мероприятия, свързани с този популярен и любим в Силистра спорт, намери подкрепата на ОС на БСФС, физкултурното дружество „Доростол“ и ОК на ДКМС. Всички приготовления за ДЕСЕТДНЕВКАТА НА СИЛИСТРЕНСКИЯ БАСКЕТБОЛ вече са към своя край. Изработени са всички материали и програми.

От днес, четвъртък, до 8 декември ще се проведе вторият турнир за първенство на Северната „Б“ РБГ—мъже с участието на „Локомотив“, „Черно море“ и „Академик“ от Варна, „Дунав“—Русе, „Волов“—Шумен, „Добруджа“ — Толбухин, „Лудогорец“ — Разград и „ОРГ ТЕХНИКА“ — СИЛИСТРА.

Тържественото откриване на десетдневката ще стане в събота, 7 декември, от 18,30 часа.

От 10 до 12 декември ще се състои турнир за купите на окръжната секция по баскетбол за VI-те класове от 10 и 16 ч.

Конкурсът за най-техничен състезател и състезателка измежду III, IV, V, VI, VII и VIII-ми класове ще се проведе на 13 и 14 декември.

От 9,30 часа на 14 декември ще се проведе конференция на окръжната секция по баскетбол.

14-15 декември: Втори турнир за първенството на „А“ елитна баскетболна група — юноши и девойки с участието на „Спартак“ и „Черно море“ от Варна, „Черноморец“ — Бургас, „Дунав“—Русе и „ДОРОСТОЛ“ — СИЛИСТРА.

Състезанията ще се проведат в спортната зала.

Ангел КАЛИНОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЕТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 142 (1459) | Събота, 7 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ ПЛАН

* * *

ГОЛЯМА е тези дни радостта на целия трудов колектив от завод „Хром". Пък и как да не се радват хората, когато още на 4 декември — 27 дни преди края на годината, изпълниха годишния план на предприятието.

Не беше сякаш много отдавна, когато през душните майски дни обсъждаха какъв ще бъде техният принос за компенсиране на загубите от сушата. Имаха свои вътрешни трудности, а вече бяха обещали да преизпълнят и без това напрегнатия план с 30 хиляди лева. Огледаха те през май цялата своя работа. Пресмятаха, спориха, изчисляваха и най-накрая отсякоха: „Щом е за компенсиране на загубите от тая опустошителна суша, ще дадем над плана продукция за още 150 хиляди лева!"

Да, тежко, много тежко беше тогава. И да се убедят хората във възможностите да бъде изпълнена задачата, и да се организират техните сили за това никак не беше лесно. Но разгърнаха своите сили комунистите, комсомолците, безпартийните и ето, че се получиха първите ободряващи резултати, после следващите и работата тръгна.

Друг е сега духът на целия трудов колектив в този завод. Законна е гордостта на всички от успеха и крепка е вярата им, че до края на месеца ще преизпълнят не само двете обещания в размер на 180 хиляди лева, но и всички показатели на годишния план.

* * *

С МНОГО вълнения и тревоги започнаха хората от новата ТПК „Прогрес" — Ситово първата самостоятелна година. Вълнуваха ги преди всичко въпросите, свързни с осигуряването на новия колектив с постоянна и ритмична работа през цялата година, за да изпълнят годишната си програма, да докажат своето право на съществуване като отделна кооперация. Затова отрано бяха подготвени и поети обещанията по бригади и отдели. Имаше месеци през годината, когато изпълнението на плана се поставяше под съмнение. Правеха се отчети и анализи, търсеха се неизползувани резерви и отново се пристъпваше с по-голяма енергия за работа.

И резултатите от всеки упорит труд не остават незабелязани. На 5 декември ръководството на кооперацията направи равносметка от изминалия път през годината и със задоволство установи, че годишният план е изпълнен. Увенчан е с успех единадесетмесечният упорит труд на дружния колектив и с достойнство рапортува пред Партията за изпълнението.

До края на месец декември ще бъде произведена допълнителна продукция за над 15 000 лева. Като се има предвид, че колективът е немногочислен — това е един достоен дар за Родината през решаващата година от петата петилетка и е една добра предпоставка за посрещане с високи успехи 25-годишнината на народната власт.

Съзнателно и качествено работи стругарят Илия Симеонов от ТКЗС — Иширково.

Амониева селитра за есенниците

Над 20 000 дка пшеница и ечемик обработва ДЗС „Янко Забунов". Срочната и качествена сеитба помогна на посевите да поникнат, да братят и се вкоренят. Специалистите решиха кои площи трябва да се подхранят съобразно състоянието им.

Досега са наторени над 11 000 декара. Механизаторите използуват предобедните часове, докато земята е замръзнала. Всеки декар получава средно по 20 кг амониева селитра.

Най-добре се справя с тази задача I бригада. Механизаторът Георги Бобев подхрани 4 400 дка есенници, толкова колкото бяха определени.

През тези дни ръководството на стопанството е в преговори със селскостопанската авиация. С помощта на самолет по-бързо ще бъдат наторени останалите 6 000 декара пшеница и ечемик.

В. ДИМИТРОВ

Честуване на патрона

Вчера в салона на кино „Москва" ученици и учители от училище „Н. И. Вапцаров" тържествено отпразнуваха 89-годишнината от рождението на своя патрон. Всички се готвиха за тоя ден с любов и вълнение. Бяха проведени конкурси по математика, по руски език, конкурс за най-хубаво стихотворение, за най-добра рисунка.

Учениците изнесоха интересна програма от стихотворения, игри, танци, сценки. Директорът на училището разда де награди на отличилите се. Накрая беше прожектиран филмът „Едно момиче търси баща си".

Не се използуват всички резерви

Тазгодишната суша се отрази твърде неблагоприятно върху млеконадоя и създаде големи трудности пред животновъдите за изпълнението на производствения им план. През юляма част от лятото липсваше зелена храна. Въпреки това обаче кооперативните стопанства успяха да съхранят за зимата достатъчно силаж от втората култура, царевичак и слама, както и някои други фуражи. Те дават възможност храненето през зимата да се построи на по-добри основи и да се създадат предпоставки за изпълнението на плана за идната година.

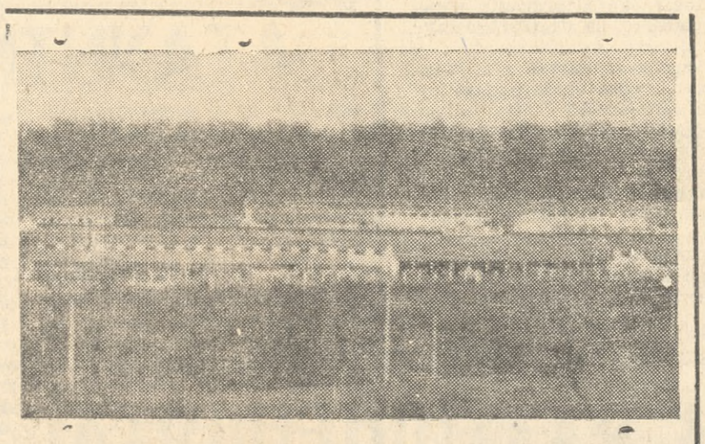
ТКЗС с. Голеш е едно от стопанствата, които сега получават твърде нисък млеконадой. При дневен график 2 452 л. тук се доят около 1 350 л или по-малко с повече от 1 000 л. Ясно е, че с такъв млеконадой няма да се осигури изпълнението на годишния план. Това е известно на всички. Но ако той продължава със същия темп, може да се постави под съмнение и изпълнението на плана за идната година. Това налага кооперативното ръководство и специалистите да вземат много бързи мерки за увеличение на млекодоя, за което възможности съществуват.

Доячите обясняват като една от причините за ниския млекодой факта, че болшинството от кравите са се отелили през пролетта и сега се пресушават, за да се отелят отново през първите месеци на новата година. Това може да е вярно. Но то не е единствената причина. Храненето на животните не е поставено на здрави основи. Всяка крава получава на ден по 2 кг концентриран фураж, 1 кг люцерново сено, по 10 кг силаж и по 10 кг кръмно цвекло. Тази дажба обаче се оказва недостатъчна. Доячите Георги Желев и Николай Станков заявяват, че кравите изяждат част от сламата, поставена им за постеля. Това показва, че те са гладни и имат нужда от груби фуражи.

В Голешкото стопанство фуражната кухня все още не е пусната в действие и поради тази причина животните не получават обработена слама и царевичак. А стопанството разполага с възможност да направи това. Стига да се положат малко по-големи усилия и се създаде необходимата организация. Още това от няколко дни карбамидът в стопанството е привършен и по тази причина животните не получават тази толкова ценна добавка.

Ако тези слабости не съществуваха в кравефермата на Голешкото стопанство, картината в млекодоя не би била същата и щяха да съществуват по-добри предпоставки за изпълнението на производствения план.

Емил ПРАХОВ

Нова, просторна, снабдена с модерна техника, е свинефермата в с. Йорданово. Тя е една от многото придобивки в областта на животновъдството, които ТКЗС — Иширково постигна за 20 години.

Предновогодишни вълнения

Декември. Последният месец от годината. С настъпването на зимата започваме и приготовленията за посрещане на Нова година. Децата очакват Дядо Мраз, новогодишни подаръци — възрастните също не са против да си разменят с близки, роднини и познати новогодишни честитки, предметни подаръци, да подготвят по-богата новогодишна трапеза и т. н. А за удовлетворяване на всички тези предпразнични приготовления на хората по-отрано са се погрижили търговските работници. Хората от шивашките ателиета тези дни бързат да завършат много поръчки на гражданите за хубавия празник. Но, за съжаление, на тези, които са позакъснели и правят поръчки да им бъде ушит празничен зимен костюм, им се обещава от шивачите на ТПК „Дунав" да получат готови по ръчките си след Нова година. Така е, който не се погрижи навреме. Така вероятно ще бъде и с тези, които закъснеят да си купят играчки или новогодишни честитки.

Ние сме в един от магазините на пазара в Силистра. Желаем да изберем някоя метална играчка за децата. За съжаление продавачката Ирина Колева е много заета с оформянето на големи „търговски сделки" — от МЗ „Стомана" закупили всички хубави играчки. За 1 000 лева играчки!

Има кукли, производство на промкомбинат „Камъшит", а както ни пояснява продавачката, те са все още на „недосегаеми" цени, а другите са пластмасови или за бракуване метални или неинтересни. Нищо! Успокояваме се. Надеждата не е изгубена съвсем. От 6 декември ДТП — Силистра открива пред новия, незавършен универсален магазин на ул. „Георги Димитров" така наречения базар на детски играчки. Там ще можем да направим по-добър избор.

Много са желанията на гражданите пред Нова година. В това можем да се уверим, ако посетим който и да е магазин за текстил, трикотаж, готово облекло или павилион за галантерия. Ала отделните търговски работници по различно се гогят към нуждите на своите клиенти. Ето, вие сте в Универсалния магазин в Силистра, пред щанда, където Люба Ганчева продава мъжки и дамски чорапи. Гражданки желаят да си подберат по размера памучни чорапи. Тя им подхвърля размер № 9 и половина. Следва въпрос: нямате ли друг номер? Отвръща се лаконично: „Не! Няма и на склада! Отминавайте! Други. Какво желаете?"

Следват мъже. На тях също се предлага един единствен размер вълнени чорапи. Те връщат предложеното „еднообразие" и отминават. Ах, асортимент, асортимент! Да биха могли търговците, биха ни наложили да ходим всички мъже с еднакви шапки и всички жени — с еднакви рокли. Но има и такива като Гаспарян Шайтаняц, обслужващ павилион за галантерия. Те всичко могат да ви доставят и предложат. Тук ще намерите какъвто размер ръкавици пожелаете, шалчета, забрадки, портмонета, четки за зъби и какви ли не житейски потребности, с които да зарадвате роднини и близки...

Оживено е тези дни и пред павилионите за разпространение на печата и в книжарниците, където се продават честитки. През първите дни на декември не бихме се оплаквали от липса на добър избор, но ще издържи ли това разнообразие до навлизането на Нова година? Няма ли да се повтори миналогодишната история — да изчезнат тъкмо тогава, когато трябва да се изпращат на поблизко намиращите се наши близки и познати?

На всички тези вълнения ще отговорят търговските работници със своята упоритост и експедитивност.

М. ТОМОВ

Преди да настъпи денят...

ВСЕКИ град има своя атмосфера и свой облик.

Силистра — също. Тя си остава онзи неповторим град на Дунава в часовете на утрото, деня, вечерта и нощта.

* * *

УТРОТО НА СИЛИСТРА...

Дали всички ние, които бързаме за работа, да си купим нов вестник или да закусим с топло мляко, сме се вглеждали в него. Сега е декември и никой не мисли за летните изгреви, нито пък за бялата вода на Дунава, но има толкова много други неща, с които сега градът живее и изявява себе си. Някои се повтарят всяко утро, други са нови, тъй както нов е настъпващият ден за детето и работните хора, които в часовете на нощта тръгват по смълчаните улици на града, за да ни осигурят много от онова, без което е немислимо нашето ежедневие. Тяхното утро е тихо и смълчано. С тях то тръгва към деня, към нас.

Четиринадесет души в шест часа напускат пощенската палата на града. И тогава във всяка пощенска кутия осъмва по един вестник, по едно списание. Забелязваме ли ги тези 14 те? Знаете ли, че те идват в пет часа на работа? Едва ли! Нали сутрин вестникът, дори когато вали дъжд и сняг, е при нас... И можем да прочетем новините, когато закусваме в затоплената слад карница.

Преди тях са тръгнали шофьорите, които ще седнат зад воланите на първите автобуси, разбудили града...

Преди тях са тръгнали и онези, които ще осигурят за нас и за детските градини мляко и закуски...

С труда на тези хора оживяват първите часове на утрото в Силистра. Безшумно протича техният ден, за тях не говорим с апломб, но те ни дават толкова много. Те ни посрещат първи, за да кажат:

— Добро утро!

— Добро утро, хора! — не забравяйте да им отговорите с открити сърца.

Тогава възседнете велосипедите. И вртете бързо педалите. Бързо... Защото времето всяка сутрин все не стига... Нека да ви духа декемврийският вятър. Вие не оставяйте велосипедите, защото за силистренци казват, че ги карат и през зимата. Може пък и да е вярно...

Ето, вече е седем часа. Чувате ли градския часовник. Малко са приглушени ударите му, но все пак бие... До детската градина до завода има още толкова път. Бързат майките с децата, профучават велосипедите. Глухо се обажда кораб. Дошел е новият ден.

— Добро утро, хора!...

— Добро утро, град!...

С. ХРИСТОВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Изстрелян е европейски спътник

НЮ ЙОРК, 6 декември (ТАСС) — Вчера в Съединените щати беше изстрелян изкуствен спътник на Земята „Хеос—1", създаден от Европейската организация за космически изследвания. Спътникът, изстрелян от Кейп Кенеди (щата Флорида) с помощта на американска ракета „Тор-делта", се движи по елиптична орбита с апогей 225 000 км и перигей 440 км. Периодът на обиколката на спътника е 4,5 денонощия, теглото му е 108 кг.

В създаването на спътника са участвували Белгия, Франция, Великобритания, Италия и Западна Германия. Спътникът ще прави експерименти за изучаване на магнитното поле на Земята, на космическата и слънчевата радиация. (БТА).

ПРОВОКАЦИЯ НА ПЕНТАГОНА

МОСКВА, 6 декември (ТАСС) — В публикуваната в „Правда" кореспонденция на И. Уголков от Анкара се казва:

Тук стана известно, че на 7 декември е предвидено два американски военни кораба да излязат през проливите в Черно море. Посочва се, че ескадрените миноносци от състава на Шести флот на САЩ ще се намират в неговите води в продължение на пет дни. Прави впечатление фактът, че един от ескадрените миноносци е снабден с ракетно торпедно оръжие тип „Асрок", което може да носи ядрени заряди. Кръговете на анкарската общественост подчертават, че това е с нищо неприкрито посегателство срещу конвенцията за режима на черноморските проливи, сключена в Монтро, преди всичко срещу онези нейни параграфи, които предвиждат ограничаване на калибъра на оръжието на военните кораби на нечерноморските държави при влизането им в Черно море. Нито една страна не се е осмелила да извърши подобно нарушение, освен Съединените щати, които биха искали да имат възможност да хазяйничат по свое осмотрение в различни части на света. Същите кръгове изказват учудване, че някои експерти се стараят да си затварят очите пред такова общоизвестно обстоятелство.

Възниква основателният въпрос защо бяха необходими на американската военщина подобни „разходки" из Черно море? Съединените щати се намират на много хиляди километра от неговите брегове и нямат никакво отношение към този район. Близкият изток преживява сега крещящо опасни последици напрежение, предизвикано от агресивните действия на израелските агресори и техните империалистически вдъхновители против арабските държави.

Съвършено очевидно е, че предстоящото посещение на неканените гости цели да предизвика по-нататъшно усложняване на обстановката в района, непосредствено граничещ със Съветския съюз, който последователно провежда политика на отслабване на напрежението, на разширяване на всестранното сътрудничество и добросъседските отношения с всички страни, включително и с Турция.

Демонстрирането на военна сила се преценява от много хора тук като нова провокация на Пентагона. Миролюбивите народи искат САЩ да се съобразяват с международното право и да прекратят дрънкането на оръжие в тази част на света. (БТА)

Преговорите между компартиите на СССР и Австрия

МОСКВА, 6 декември (ТАСС) — На 2 и 3 декември в Москва се състоя среща между делегации на КПСС и Австрийската комунистическа партия. На срещата, която премина в искрена и дружелюбна обстановка, бяха разменени мнения по основните актуални проблеми на международната политика, по въпросите на комунистическото и работническото движение, както и за развитието на контактите и сътрудничеството между двете партии, се съобщава в комюнике, публикувано тук.

Делегациите смятат за всяка победа на виетнамския народ прекратяването на бомбардировките над територията на ДРВ и споразумението за водене на преговори по политическото уреждане на виетнамския проблем с участието на представители на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам. Делегациите изразяват твърдото решение на своите партии да предприемат заедно с всички миролюбиви и прогресивни сили нови действия за намаляване на напрежението в Европа, в защита на нерушимостта на следвоенните граници в Европа, за осуетяване маневрите на ФРГ против договора за неразпространяване на ядреното оръжие, в подкрепа на искането за признаване на ГДР като самостоятелна и равноправна държава.

Делегациите правят извода, че първостепенно значение в сегашния етап има укрепването на единството на комунистическите и работническите партии, на всички антиимперialистически сили в борбата против главния враг на народите — империализма. Най-важната стъпка по този път е свикването на международно съвещание на комунистическите и работническите партии. (БТА).

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

С голям успех преминаха концертите на Стефан Вороноз и Жени Батинова в нашия окръг. На 3 този месец беше изнесен концерт в Силистра, на 4 в Тутракан и на 5 в Дулово.

* * *

Миналата неделя ОС на БТС организира състезание по туристическо ориентиране за купите на ГК на Комсомола. Състезанието се проведе в района на с. Алеково. Участвуваха над 100 състезатели

* * *

Днес политехническата гимназия „Климент Охридски" отчествува патронния си празник.

Тържеството ще се състои в 9 часа в салона на кино „Москва".

* * *

ГК на ДКМС — Силистра довечера тържествено ще открие младежкия комплекс-сладкарница и военно-технически кабинет.

* * *

Тази вечер в 18,30 часа ще бъде открита десетдневката на силистренския баскетбол. Срещите започнаха в четвъртък, 5 т. м.

Участвуват отборите от Русе, Варна, Толбухин, Шумен, Разград и Силистра.

* * *

На 11 т. м. в салона на театъра ще се състои рецитал по Николай Хайтов — „Диви разкази", изпълнява Кирил Шопов.

* * *

ДТП — Силистра откри нови магазини за детски играчки в града: новогодишен базар — срещу универсалния магазин, по булевард „Комсомолски", блок „Лилия" и в кв. „Гагарин".

Новогодишни подаръци, комплектувани в специална опаковка, има в магазина за сувенири и универсалния магазин.

* * *

Вчера сутринта председателите, главните инженери, главните агрономи и специалистите от ТКЗС в окръга заминаха за село Щръклево, Русенско, за да се запознаят с новата техника за комплексна механизация.

* * *

На 14 т. м. ще се състои тържество за откриване новата сграда на Хигиенно-епидемиологичния институт в Силистра. Поканен е да присъствува първият зам. министър на НЗСГ д-р Вл. Калайджиев.

След това ще се проведе научна конференция по някои проблеми на хигиената и епидемологията на село. На конференцията ще присъствуват и професори от СССР.

* * *

Драматичният състав при политехническа гимназия „Климент Охридски" — Силистра в чест на патронния си празник, снощи в салона на театъра представи пиесата „Да отворим прозорците" от Цветан Ангелов.

* * *

На 7 т. м. ГК на Комсомола, Профсъюзният дом на културата и СП „Културен отдих и художествена украса" в Силистра организират конкурс за народни песни и изпълнения на народни инструменти.

Конкурсът ще се проведе в салона на ОНС.

* * *

Времето ще продължи да бъде студено под нула градуса. Очакват се превалявания от сняг.

Отчетно-изборните събрания в Партията

НАПРАВЕНА Е ПЪРВАТА КРАЧКА

В ремонтната работилница на ТКЗС — с. Сребърна работи дейна партийна организация. През изтеклата година тя разви активна дейност както за организиране силите на целия колектив на работилницата за изпълнение на производствените задачи, така и по идеологическата и организационна работа.

От доклада, който бе изнесен на годишното отчетно-изборно събрание, може да се разбере, че тук решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП правилно се разбират както от партийното ръководство, така и от отделните комунисти.

Партийният секретар Стоян Георгиев не изнесе скучни цифри и факти за ежедневната производствена дейност в работилницата, за това как е изпълнен производственият план. Разбира се, стопанската работа не бе отмината. Но за разлика от други години, сега бяха засегнати именно тези основни въпроси, които са били от решаващо значение за производствения процес както в работилницата, така и в стопанството. Те са стояли на вниманието на комунистите през годината и по тях организацията е приемала решения.

През пролетта, когато сушата бе заплашила изпълнението на плана на кооперативното стопанство, партийната организация не остана чужда на борбата, която всички останали кооператори поведоха за компенсиране на загубите. Комунистите станаха изразители на стремежа за икономии на горивни и смазочни материали, за съкращаване сроковете на ремонт и за подобряване на неговото качество, за да се прибере реколтата без загуби и да се извършат своевременно всички останали мероприятия.

Отношение партийната организация е взела и по трудовата дисциплина. Много от работниците сутрин закъснявали. Между тях е бил и комунистът Марин Пегков, както и някои други. Въпросът е разгледан на партийно събрание. Недисциплинираните са разкритикувани и се взема решение да се създаде нетърпимост към всякакви нарушения.

Много място бе отделено в доклада на идейно-възпитателната работа. Хубавото бе това, че тук не се отчете колко просветни събрания и колко занимания на школата по политическа просвета са проведени през годината, колко души са присъствували и колко са отсъствували от тях. Разгледана бе именно ролята на провежданата идеологическа дейност на организацията за възпитанието на колектива.

Като резултат на това съзнанието на комунистите се е повишило. Те служат за пример както в производствената работа, така и в личния си живот. Болшинството от тях активно участвуват в различните общоселски мероприятия, правилно разясняват международните и вътрешни събития сред своите съселяни.

Духът на Юлския пленум се чувствуваше и в обсъждането на отчетния доклад. Половината от присъствуващите на събранието се изказаха. Малко бяха изказванията, които третираха само стопански въпроси, без да ги свързват с партийната работа. Такива бяха изказванията на Марин Петров, на Атанас Димитров и отчасти на Янко Димов.

Останалите членове, които взеха отношение, говориха за изпълнението на партийните задачи, и то по важни моменти от дейността на партийната организация. Другарят Йордан Кулев говори за работата с партийните поръчения и за ръководството на комсомолската организация. По тези въпроси са допуснати известни слабости. Особено лоша е работата с младежката организация. Тук има много да се работи, защото все още се срещат младежи, които не чувствуват необходимостта да работят и дори да членуват в ДКМС.

Комунистът Ради Минчев се спря на някои слабости в идеологическата работа на организацията, особено за нередовното провеждане на просветните събрания. Обширно изказване направи главният инженер на кооператива Марин Петров. Той разгледа работата на партийната организация по решаването на някои важни производствени задачи в работилницата, за издигането на авангардната роля на комунистите.

От събранието пролича, че партийната организация при ремонтната работилница на ТКЗС — с. Сребърна е направила първата крачка за прилагане решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП на практика. Необходимо е обаче още много да се работи, за да се преодолеят съществуващите слабости. За да се издигне на по-високо равнище комунистическото възпитание на нейните членове. Налага се да се постави на здрави основи партийното ръководство на комсомолското дружество, така както изискват решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП.

Емил ПРАХОВ

ПРЕДАН СИН НА ПАРТИЯТА И НАРОДА

(По случай 25 години от убийството на Никола Парапунов)

Първата закваска Парапунов получи още като дете около клуба на Българската комунистическа партия (тесни социалисти) в родния му град Разлог. Възторжено той посрещна Септемврийското въстание през 1923 година, когато в Разложко се установи работническо-селска власт. С дълбока покруса в душата — неговия разгром, изтезанията, бесилките, разстрелите на дейците на Партията.

Тежки времена бяха тогава. Царските цанковистко-михайловистки банди потопиха в кръв целия Петрички окръг. Кръвта и костите на загиналите в борбата срещу турското робство се смесиха с кръвта и костите на славните септемврийци, на борците срещу цанковистко-михайловисткия фашизъм. Терорът не бе в състояние да прекъсне волята на останалите след погромите живи септемврийци. Тяхната голяма заслуга бе, че те пренесоха чисто и неопетнено славното септемврийско знаме, което бе поето от новото следсептемврийско поколение. Двете партийни поколения — септемврийското и следсептемврийското, начело с Никола Парапунов, сляха силите си в едно.

Липсваше опит на всички млади, липсваше и на 22-годишния секретар на Окръжния комитет на Партията Никола Парапунов. Но неговата амбиция, воля и ентусиазъм ни вдъхновяваха. С какво вдъхновение на тайни младежки събрания Парапунов говореше за бъдещото социалистическо общество!

В 1933 г. Никола Парапунов бе арестуван заедно с група другари и осъден на 13 години затвор. Осъдените посрещнаха присъдата с песента „Работници, работнички, от всички страни сплотете се!". При тежките затворнически условия Парапунов жадно учи и се подготвя за утрешните борби. Намиращите се в затвора видни дейци на Българската комунистическа партия като Христо Михайлов, Владо Тричков и др. допринесоха извънредно много за идеологическото укрепване и изграждането на бъдещия ръководител на Партията и партизанското движение в Пиринския край, който най-усърдно се занимаваше в кръжоците и семинарите. На свой ред Никола Парапунов вземаше активно участие в подготовката и възпитанието на по-младите политзатворнически кадри, като сам ръководеше някои кръжоци. Той взе най-активно участие и в борбата срещу леосектантския курс в Партията, който намери отражение и в затворите, като застана твърдо зад партийния димитровски курс.

През януари 1941 г. Парапунов бе освободен от затвора и веднага се хвърли наново в борбата. След хитлеристкото нападение върху Съветския съюз от 22 юни 1941 г. той бе извикан в София и натоварен като пълномощник на Централния комитет на Партията да се заеме с организацията и ръководството на партизанското движение в окръга.

Задачата бе тежка, но целта ясна: щом Съветският съюз е нападнат, българските комунисти се вдигат на защита на социалистическата страна, за защита и победата на делото на демокрацията и комунизма, вдигат се на въоръжена борба в крак със Съветската армия, за сразяване на хитлеристката хидра, за смъкване на фашизма, за установяване на народна власт в България! Да се мобилизират всички сили на Партията и народа в името на тая велика цел.

В изпълнение решението на Централния комитет на Българската комунистическа партия под ръководството на Парапунов през юли 1941 г. в Разложко бе образувана първата партизанска чета в България. Наскоро след това се създаде партизанската чета в Горна Джумая (Благоевград), а по-после партизанското движение се разрасна и обхвана целия окръг.

Парапунов често ходеше в София за нови указания и инструкции от ЦК на БКП. Не го спираха ни полицейски блокади, ни дъжд, ни сняг, ни виелици. Често пристигаше някъде вкоченясъл от студ, а на другарите ставаше топло, защото той носеше огъня и топлината на Партията.

* * *

9 декември 1943 г. Студена и мъглива нощ. Парапунов и другарите му вървяха към уговореното място. Какви ли планове нямаше в главата му! Какъв широк друм за развитие на партизанското движение в окръга разкрива радиостанцията, заради която бе насрочената среща тази нощ! Връзките с Централния комитет на Партията и с Главния щаб на Народоосвободителната армия ще бъдат редовни, указанията ще се получават бързо, по-добре ще се координират партизанските действия в окръга с цялата страна!... А коварният враг, скрит в тъмнината, дебне с готови картечници и автомати. Внезапен оглушителен залп! Кирил Граменов е тежко ранен и едва успява да се добере до село Рилци при верните хатаци. Парапунов е покосен!

Престана да бие сърцето на гордия пирински орел — видния деец на Благоевско-Димировската партия, партийния и партизански ръководител на Пиринския край.

Кр. СТОЙЧЕВ

Писма на ЧИТАТЕЛИТЕ

Защо да плащаме два пъти?

В началото на 1968 година водоснабдителната мрежа на с. Шуменци беше включена към група Тутракан. Жителите на селото бяха уведомени, че годишно ще плащат по 6 стотинки на стая. На моето семейство бе определена такса вода 4,80 лева, които бяха удържани по ведомостта още тогава.

През месец април се снабдих с водомер и го монтирах. Според отчетеното от него, през месец октомври ме уведомиха, че ще трябва да платя 10,20 лева. Считам, че съм общетен и че плащам една част от водата два пъти. Това се отнася и за други мои съселяни.

Моля да ми се отговори на поставения въпрос.

Петър Петров СТОЯНОВ,
с. Шуменци

Помолихме въпросът да бъде уяснен от ОСП „Водоснабдяване и канализация" — гр. Силистра. Оттам получихме следния отговор:

По повод жалбата на Петър Стоянов от с. Шуменци за неправилното му облагане с такса за вода, извършихме проверка и констатирахме следното. Стойността от 4,80 лв. представлява облог за 6 стаи, една маза и една тоалетна по 10 куб. м на стая, общо 80 куб. м — 0,06 лв. — всичко 4,80 лв. През м. април той си поставя водомер, оттогава народният съвет следва да го таксува не по технологически норми, а по фактическото количество вода, отчетена по водомера. При този случай е следвало сумата от 4,80 лв. да се разпредели за 12 месеца, като за един месец се пада по 0,40 лв. Или през месеците I, II и III следва да се вземат общо 1,20 лв., а остатъкът от 3,60 лв. е предплатен. След като количеството вода, която е отчетена по водомера, възлиза на 10,20 лв., следва от Петър Петров Стоянов да се вземат 6,60 лв., а не 10,20 лв. Ако финансовите органи на общинския народен съвет в с. Белица са инкасирали др. Стояков с 10,20 лв., трябва през следващите месеци да му се намали облогът с 3,60 лв.

Дългогодишната работа в животновъдството е накарала комуниста Васил Стефанов от село Алфатар да заобича професията си. Затова той винаги е в редиците на първенците.

Школа за обучение на партийния актив

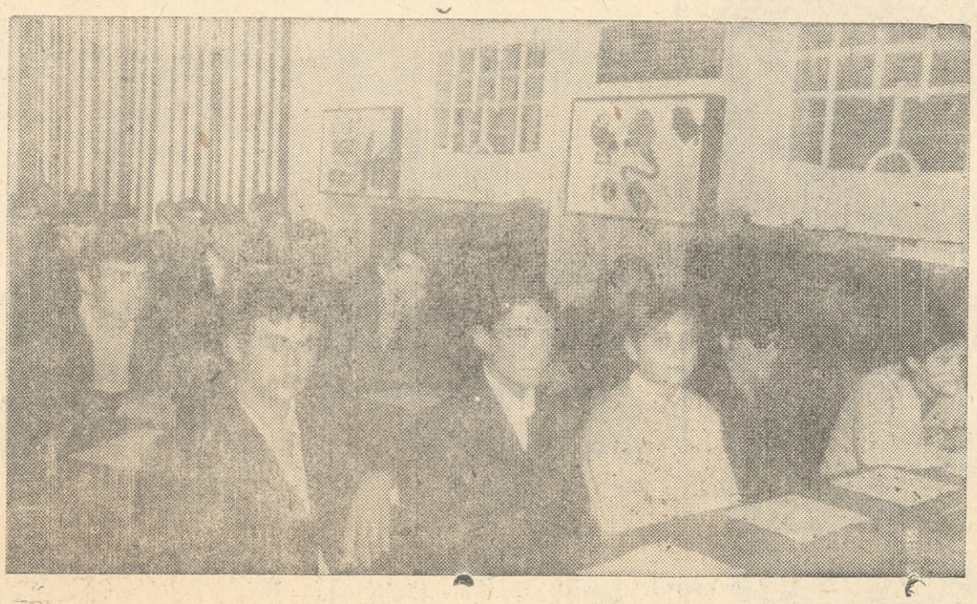
За по-правилното обучение на партийния актив, общинските партийни комитети от селата Ситово, Сребърна и Попина със съдействието на ОК на БКП организираха районна школа. В нея ще се обучават членовете на общинските комитети на Партията, секретарите и членовете на бюрата на първичните партийни организации.

Първото занимание на районната школа се състоя в края на ноември. Пред участниците доклади изнесоха завеждащият отдел „Организационен" на Окръжния комитет на БКП Калин Димитров и инструкторът Кольо Върбев. Секретарят на общинския комитет на Партията в Ситово Тодор Неделчев говори за работата на комитета с кадрите.

Следващите сбирки на школата ще бъдат в Сребърна и Попина. На тях също ще бъдат разгледани интересни въпроси на партийната работа.

Инициативата за създаване на районна школа за обучение то на партийния актив е навременна и полезна. Тя ще помогне да се подобри още повече дейността на първичните партийни организации.

Тахир МЕМИШЕВ

Военно-техническият кабинет в Силистра. Първите занимания в него се проведоха с младежката група от завод „Оргтехника".

СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

Конференция на жените в Айдемир

Преди няколко дни в Айдемир се проведе първата по рода си конференция на жените от селото. Благодарение на голямата предварителна подготовка на конференцията тя премина много организирано. Мария Стоева — председател на общинския комитет на Отечественния фронт в селото, откри конференцията и даде думата на Мария Друмева, която прочете доклад за още по-активното участие на жените от района в социалистическото строителство. След станалите оживени разисквания и изказвания с интерес бе посрещнато изказването на Мария Михнева, заместник-председател на съвета за работа с жените в Силистра, което бе наситено с много примери за взаимоотношенията в нашето социалистическо семейство. Накрая бе избран съвет за работа с жените в района на Айдемирската община.

Недка ГАНЧЕВА

Семинар със средношколските активисти

Не могат да се очакват добри резултати от работата на дружествата на Комсомола, ако с нейните особености не са запознати преди всичко комсомолските активисти. Това е особено наложително сега, когато в живота на ДКМС започва нов етап.

С тази цел ГК на ДКМС в Силистра организира двудневен семинар в местността „Памук-кулак" със секретарите на средношколските комсомолски дружества и членовете на ученическите комитети. Пред присъствуващите бяха изнесени няколко лекции от работници на Градския и Окръжния комитет на Комсомола.

За първостепенната задача на Комсомола в училищата — борбата за овладяване на трайни и задълбочени знания — говори Станчо Станчев. Той наблегна на необходимостта от овладяване на природо-математическите науки и включването на средношколската младеж в техническите кръжоци, посочи и какви конкретни инициативи могат да се осъществят във връзка с това — вечери на любими дисциплини, на техниката и др. Накрая изложи условията за участие в националната техническа изложба.

Естетическото възпитание на младежта и факторите, които влияят върху естетическия вкус и мироглед на човека, бяха тема на лекцията, която изнесе Иван Михайлов.

Завеждащият отдел „Военно-технически" при ГК на ДКМС Горан Горанов запозна участниците в семинара с формите на военно-патриотичното възпитание и посочи с каква материална база разполага в момента ОК на ДКМС. През пролетта на следващата година ще се проведе „Преглед на революционната песен и строева подготовка".

Разгледаха се и въпросите за организационното и финансово укрепване на дружествата, за организацията на идейно-възпитателната работа в училищата и въвличането на средношколската младеж в масовите спортни и туристически прояви. Тодор Мичев от ОК на ДКМС изясни подробно как ще се извърши смяната на съюзните документи и каква е разликата между старата и новата отчетност.

Представителите на Комсомола от училищата разказаха за своята дейност и изказаха мнения по някои въпроси на комсомолската практика. На въпросите, които се зададоха, отговори секретарят на Градския комитет на ДКМС Петър Костов.

Атанас СТОЯНОВ

ОТВОРЕНА ВРАТА ЗА РАЗХИЩЕНИЯТА

КАК СЕ СЪХРАНЯВА ЗЪРНОТО В СКЛАДОВЕТЕ НА ДПЗХ „ПЪРВИ МАЙ"?

Всъщност цялата история започва именно от съхранението. Защото ако складовете в Силистра и окръга отговаряха на необходимите изисквания, ако се спазваха всички норми за борба със складовите вредители, за обеззаразяване на житото, слънчогледа и пр., не би се стигнало до повреждането на тонове зърно, не би се появила гърлицата, не би се правила проверка от Инспекцията за държавен контрол и в края на краищата не бихме писали във вестника. Но ако...

А сега поради липса на солидна складова база половината от наличните зърнени храни се съхраняват на открити площадки с тухлена и асфалтова настилка и в неподходящи складове. Големи количества пшеница и слънчоглед са складирани на пластове с по-голяма от допустимата дебелина. Това предизвиква развитието на по-висока температура и зърното се повреждa. Брезентените покривки не винаги се оказват най-доброто средство за опазване от атмосферните влияния, тъй като след известно употреба започват да пропускат вода. Всичко това минава под знаменателя на обективните причини. Но това не оправдава никого, защото с увеличаването на добивите ще нараства и количеството на зърнените храни, а съществуващите складове са крайно недостатъчни. Нима ръководството на ДПЗХ „Първи май" не може да постави този кардинален проблем пред ДСО „Зърнени храни" за по-бързото му разрешаване?

Дотук свършват обективните причини, за да дадем думата на нестройния хор на субективните. Невнимателното покриване с брезенти, нередовното отцеждане на задържаната дъждовна вода, лошото оборудване на някои площадки в Попина, Тутракан, Малък Преславец, Дулово и Силистра, както и липсата на системно обеззаразяване на храните, са довели до много неприятни цифри. Достатъчно е да спомена, че поради неизпълнение на плана за обеззаразяване в складовите бази на Силистра, Алфатар, Кайнарджа, Средище, Тутракан и Дулово има над десет хиляди тона зърно в различни степени заразено с гърлица.

ВЪПРЕКИ ИЗИСКВАНИЯТА НА ЗАКОНА

Законът повелява за износ да се осигуряват напълно обеззаразени партиди пшеница и други зърнени храни. Но въпреки това за около половин години на варненското пристанище са върнати ни повече, ни помалко — 114 камиона с над 130 хиляди тона пшеница, заразена с гърлица и други складови вредители. Само превозът до Варна струва десетки хиляди лева... Впрочем тези вредители водят началото си от онези 45 хиляди нетретирани декари в района на кооперативните стопанства в Калипетрово, Бабук, Срацимир, Белица, Тутракан и Дулово, когато житната дървеница е нападнала пшеничените площи. Персоналната вина на главните агрономи и председателите на ТКЗС е очевидна. Но това не омаловажава вината на „Зърнени храни", защото ако заразените партиди с пшеница са навреме открити, смесването с останалата пшеница и заразяването й би било изключено.

МОЖЕШЕ ЛИ БРАШНОТО ДА НЕ БЪДЕ ЗАРАЗЕНО?

Един въпрос, който е поставен и от гражданите, и от санитарните органи, които не особено често проверяват неговото качество. Направените проверки установяват в складовата база в Силистра 50 тона брашно със силна зараза и 110 със зараза от първа степен. Намерени са и 30 тона силно заразено бяло брашно. В Тутракан са открити 32 тона заразено типово брашно. Известни количества от тези заразени брашна са предадени на хлебопроизводителните кооперации. ТПК „Мир" в Силистра и ТПК „Нов живот" в Тутракан, които от своя страна го превръщат в хляб с... червеи. Възмутително, но факт! И всичко това се е получило, защото от 1966 година не е извършвано в мелницата обеззаразяване, нито пък е било спазено задължението за ежемесечно механично почистване. Оправданието, че планът е наложил две години да не се обгазява мелницата, е съвсем неприемливо, защото никъде не е казано, че за да се изпълняват плановете, трябва да се произвежда заразено брашно. Следите на слабия контрол тук са особено отличителни.

СПОМАГАТЕЛНО СТОПАНСТВО ИЛИ СОБСТВЕНА ФЕРМА

Шеповете се късат там, където са най-гнили. А най-гнили те се оказват в складовата база в Средище. Там няколко члена на профкомитета направо го ударили през просото, като използували създаденото спомагателно стопанство за задоволяване на собствените си гастрономически и други потребности. Без да е водена каквато и да е отчетност, са се клали и яли пилета, прасета. Кокошки са се носели на банкети в Силистра, при отчитане на съревнования, при посрещане на гости — въобще абсолютната липса на контрол е създала условия тази складова база да се превърне в банкетна. Някои членове, като касиерката Йорданка Георгиева, пък присвоили и 7 торби с цимент, 250 цигли и пр. Низът от своеволия и нарушения там е дълъг, но не е ли малко странно, че това нещо е съществувало от години и никой не го е смятал за ненормално!

В интерес на истината трябва да изтъкнем, че част от извозването на зърнените храни се спъва и от пристанището в Силистра, което бавно осигурява товаренето, от гарата в Дулово, където не достигат вагоните, и от съществуващата там агенция на „Транспред", работниците на която в едни дни могат да товарят по 12 вагона, а в други нито един. Но това са въпроси на организация и уточняване на ръководството на ДПЗХ „Първи май" — Силистра с въпросните предприятия, които биха могли да се убедят, че с хляба на народа никой не може да си играе.

Горната мисъл се потвърждава по безспорен начин и от Инспекцията за държавен контрол, която, вземайки предвид извършените нарушения и слабия контрол от страна на ръководството на предприятието, наложи различни наказания на директора Мардирос Мардиросян и началниците на базите и складовете, в които е допусната зараза на зърното. Разбира се, това наказание ще постресне ръководителите на предприятието и ще ги принуди да вземат по-ефикасни мерки в борбата със заразата. Но пред тях стои с цялата си тежест открит проблемът за построяването на нови складови бази. Защото при сегашното положение каквито и мерки да се вземат, заразата едва ли би могла да се избегне.

Николай ЗЛАТЕВ

Нерешен въпрос в говедовъдството

Наскоро в ТКЗС—Алфатар се състоя окръжно съвещание с председателите на ТКЗС и директорите на ДЗС от Силистренски окръг. В неговата работа взеха участие и всички главни зоотехници и агрономи от стопанствата, както и главните ветеринарни лекари и специалистите по растителна защита.

На съвещанието бяха обсъдени обстойно въпросите във връзка с яловостта при кравите, угояването на телетата с целодажбени смески и мерките, които трябва да се приложат, за да се подобри растителната защита.

Материалите от съвещанието ще бъдат публикувани в нашия вестник.

Безплодието при кравите си остава една от основните причини за незадоволителните резултати от говедовъдството в Силистренски окръг. Затова борбата с него трябва да се води още по-упорито и настойчиво.

Макар че в сравнение с последните години сега яловостта е значително по-малка, все пак има стопанства, при които този въпрос още далеч не е решен. Така например ТКЗС—Нова Черна отчита 21,7 на сто яловост при кравите, ТКЗС — Сокол—19,9 на сто, ТКЗС — Айдемир — 18,5 на сто, Твърде висока е яловостта и в ТКЗС Тутракан, Зафирово, Ст. село, Средище и др.

Основните причини за безплодието си остават непълноценното хранене, лошото гледане на животните, липсата на движение. Не по-маловажни са и субективните фактори, като лошата организация на заплождането, недостатъчния брой специалисти, лошото стопанско ръководство и др. Много слабости се допускат при подготовката на животните за осеменяване, при лекуването им, при водене на картоните на отделните крави и пр. Борбата с безплодието е свързана и с комплекс от зооветеринарни организационни мероприятия. Когато те не се изпълняват, резултатите са винаги незадоволителни.

Извършени са обследвания на стопанства с ниско и сравнително ниско безплодие при кравите. Такива са ТКЗС Силово, Иширково, Срацимир, Кайнарджа, Калипетрово и други. Установи се, че животните при тях се осеменяват до 30—40 ден след отелването. В стопанства като Айдемирското, Новочерненското и други този срок не е спазен. Затова и яловостта в краве фермите тук е толкова висока. Най-подходящо време за осеменяване на животните е между 40-60 ден след раждането. Разбира се, за всеки кооператив и ферма специалистите трябва да определят конкретно кой период е най-подходящият. Така са постъпили главният зоотехник и ветеринарният лекар в ТКЗС — Алфатар.

Някои от присъствуващите на съвещанието направиха ценни предложения, които биха помогнали в борбата с яловостта

Препоръките бяха да се изяснят още веднъж всички причини, обуславящи това отрицателно явление в нашето говедовъдство, за да могат те полесно да бъдат отстранени. В това отношение Станцията по изкуствено осеменяване трябва да допуска никакви грешки в организацията на своята дейност, а да снабдява стопанствата винаги само с качествен материал. Председателите на кооперативите трябва отблизо да следят работата на зоотехниците и ветеринарните лекари. Задължение на всички специалисти по животновъдство е лично да организират мероприятията, свързани с правилното провеждане на осеменяването.

Само така борбата с яловостта при кравите ще бъде резултатна. А това без друго ще помогне за получаване на повече продукция от говедовъдството в Силистренски окръг.

Георги КОТЕВ

Изучават новата система

Новата система на ръководство на народното стопанство, прилагана досега в държавните промишлени предприятия, показа добри резултати. Съгласно 155-то решение на Политбюро на ЦК на БКП от 16 април т. г. от началото на идната година всички трудово-производителни кооперации ще преминат на работа по новата система. Във връзка с това Окръжният съюз на ТПК проведе на 27-29 ноември тридневен курс със счетоводителите, плановиците и нормировчиците от ТПК в окръга. В продължение на три дни икономическите кадри бяха запознати с най-важните въпроси по прилагането на тая система. С интерес бяха изслушани лекциите на В. Занчева — „Организацията и методиката на планирането", на П. Топалов — „Планирането на труда и ФРЗ" и „Организацията на финансовите средства и финансовата дейност на кооперациите".

Методологът на ЦС на ТПК др. Станчев запозна курсистите с темите: „Взаимоотношенията на кооперациите с бюджета на държавата, с БНБ и контрола по ФРЗ", „Схемата за образуване и разпределение на печалбата" и др.

Икономистът Ст. Тренев от отдел ТРЗ при ОС на ТПК изнесе лекцията „Организация на работната заплата", а юрисконсултката И. Тюфекчиева запозна специалистите с Наредбата за договорите между социалистическите предприятия и организации.

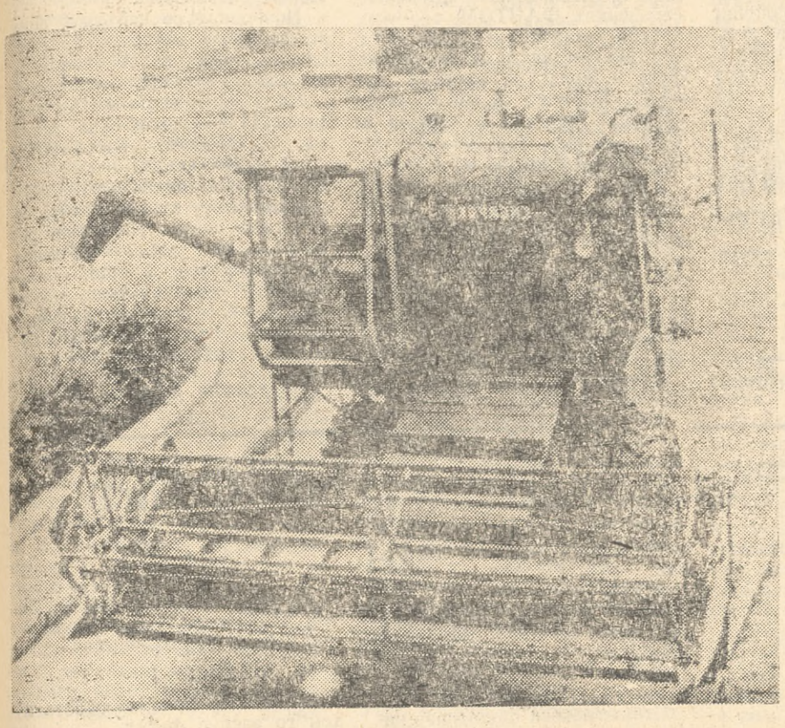
Сериозността и активността, с които се отнесоха курсисти и лектори през време на тридневния курс, са многообещаващи, но те не са достатъчни за пълното усвояване на материалите по новата система на планиране. Някои неща ще трябва да се уточняват в процеса на самото практическо приложение. И затова ще са необходими повече знания и по-голяма упоритост за правилното прилагане на новата система на ръководство на народното стопанство.

При закриването на тридневния курс председателят на Окръжния съюз на ТПК Ст. Радев призова икономическите кадри на упорита работа за успешно изпълнение на поставените задачи: успешно прилагане на новата система в ТПК, за постигане на по-добри икономически резултати и подобряване качеството на извършваните комунално-битови услуги.

За изучаване решенията на Ноемврийския пленум на ЦК на БКП за преминаване на усдугите на промишлена основа Окръжният съюз на ТПК предвижда кръг мероприятия. Във връзка с това тези дни се изнасят лекции и беседи пред членовете на всички ТПК в окръга. Нека да се надяваме, че след осъществяване и на тези мероприятия услугите и ишлемето в трудово-производителните кооперации ще бъдат значително подобрени.

Гинка АНГЕЛОВА

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Красноярският завод за комбайни се готви за серийно производство на зърнокомбайна СКД—5 „Сибиряк". Преимуществата на този двубарабанен комбайн пред еднобарабанния СК—4 могат да се видят от този пример: ако СК—4 за един час прибира 1,4 хектара —СКД—5 прибира 2,14 хектара. Годишният икономически ефект от употребата на един нов комбайн е 947 рубли. На сним ката: Така изглежда СКД—5.

Когато се работи с желание...

Допреди няколко месеца магазинът в село Ножарево бе един от най-изоставените в района на главинишката потребителна кооперация. И ножаревци често не разчитаха на него, а предпочитаха да търсят много стоки в съседните села. Пък и влезеше ли човек в този магазин, и да има стока, която търси, то той не може да я види изложена, за да си направи избор. Така положението не биваше да продължава — и самата кооперация не получаваше необходимия стокооборот от този магазин. И когато в този магазин продавач стана дългогодишният търговски работник Марин Лазаров, нещата коренно се измениха.

Сега всеки купувач, който по-рано е посещавал магазина, още като прекрачи прага, се стъписва от изненада. Помещението е същото, но добре подредените рафтове с басми, ризи, трикотаж, добре изложените готови дрехи, перални машини и др. домакински потреби, веднага привличат купувачите. Акуратността и чистотата за един селски магазин са също добър признак за уважение и привет ливост на купувачите — а тези качества сега са постоянни в ежедневната практика на новия магазинер. Умението да се изучават потребностите и се вслушва в гласа на купувача също не са чужди на Марин Лазаров. Това може би е дошло с дългогодишната практика — този магазинер работи вече 15 години като търговски работник в потребителната кооперация „Напредък" в Главиница.

Умелото изучаване на потребителското търсене и доставяне на необходимите стоки и естетическото им изложение в магазина и културното посрещане на клиентите са основните тайни на дългогодишния търговски работник Марин Лазаров. А за всичко това е нужно желание — желание да се работи с всички сили за изпълнение на поставените задачи и когава всеки труд е резултатен. Необходимо ли е да добавим ,че от това и потребителна кооперация „Напредък" в село Ножарево напредна с изпълнението на плана за стокооборота? Да, но за това бе нужен подходящ човек за магазинер, който не жали своето умение и енергия за по-пълно задоволяване труженициге от село Ножарево.

Ахмед ДЕМИРОВ

Основателни ли са причините?

Селскостопанската просвета в ТКЗС — Стефан Караджа изостава. Основателни ли са причините?

Главният агроном на стопанството бе най-искрен. Той смята, че причините за изоставането имат субективен характер. Макар че плановете са разработени, макар че в с. Стефан Караджа ще се провежда курс по трайните насаждения с откъсване от производството и редът на лекциите е уточнен, работа още не е започнала. Другарят Николчев търси донякъде оправдание в заетостта на хората, които манипулират тютюн, но срокът за изнасяне на първата лекция отдавна е изтекъл.

Не е започнал и кръжокът с механизаторите. Наистина сега те са затруднени. Свободното им време е малко, тъй като ремонтната работилница се пренася в нова сграда. И все пак колко още трябва да научат механизаторите, за да осъществят качествен ремонт на машините, за да се запознаят с новостите при отглеждане на селскостопанските култури, с новите моменти от дейността на бригадите за комплексна механизация. Всяко изоставане в просветната работа ще окаже отрицателно влияние за подготовката на хората, за обогатяване на техните знания.

Само в областта на животновъдството другарят Тодор Цанков е изнесъл първата лекция на тема „Народностопанско значение и новости в овцевъдството". Това обаче не е достатъчно, защото главният зоотехник е посетил само овцефермата в с. Осен. Той трябва да запознае с този важен въпрос и овцевъдите от другите села на района. А колко много са още лекциите, посочени в плановете на др. Цанков? Определени са около 40 теми. Колко пъти трябва да се събират животновъдите от различните ферми, пред които главният зоотехник и помощниците му ще разяснят причините и пътищата за постигане на повече и по-евтина продукция!

Ние смятаме, че направените планове за провеждане на селскостопанската просвета в ТКЗС — Стефан Караджа отговарят на изискванията. Необходими са много по-енергични мерки обаче те да се осъществят напълно в определените за това срокове.

М. ТРИФОНОВА

ВОЛНА КАТО МЛАДОСТТА

Какво от това, че кратка беше срещата ни? Без да подозираш през тези няколко часа, ти ме научи как трябва да преодолявам трудностите. Несгодите как да побеждавам.

— Запомнете само, че съм едно весело девойче...

Това беше молбата ти, за която дълго, дълго мислих. Мислих за това, с каква неудържима сила побеждаваш сиротата си съдба. Мислих за нуждата, която засега преграждa пътя ти към Университета и те задължава да работиш. Мислих за мъничкото ти сърчице, което може да побере обича към толкова хора. И за оная сила на волята, която мъчно може да се открие в нежната ти фигура...

... Трудно беше началото, нали? Хората те посрещаха недоверчиво. Смущаваха те понякога неуместните им въпроси. И ти се чудеше защо не те разбират. А искаше, толкова много искаше да бъдеш разбрана от всички.

Ти още си повтаряш въпроса на гледача от Антимово: „Надценяваш ли се, или се срамуваш, момиче?". Бяха те помислили за горделивка, за надменна. А ти искаше предпазливо да достигнеш до хората. Да не ги обидиш с прибързани изводи. Да се вслушваш в съвета им, в мнението им.

И те разбраха. Приеха те като по-малка сестра, като дъщеря. Чуят ли сега волния ти смях, бързат да те заобиколят с внимание и почит. И нямат край въпросите им. Та малко ли могат да научат от една техничка по племенно дело?

Отгде почерпи толкова енергия. Ани? От младостта ли? От наученото в техникума или от голямата си обич към хората? Със завидно търпение ти обясняваш на всеки гледач от племенните ферми на ТКЗС — Тутракан как да попълва картоните на своите животни. Умееш да внушиш на всеки колко е необходимо да се знае за произхода на всяко животно, да се проследява неговата родова линия. Нали този е един от пътищата за постигане на високопродуктивно говедовъдство?

И хората, почувствували твоята амбиция, те слушат. Само за няколко месеца успя да ги привикнеш на това, на което твоите колеги не ги научиха за години.

Защото хората обичат тези, които им вярват. А ти умееш да вярваш на животновъдите със загрубели, но силни десници. В тях ти откри незаменими и умни помощници. Обикна ги заради любознателността им. За безкористното им гостоприемство.

Та ти доскоро не познаваше откровението на селските труженици. Чужди ти бяха грижите и радостите им. Никога не беше чувствувала топлината на селския дом. Затова изведнъж обикна работата си, която ти донесе толкова нови вълнения, толкова неподозирани преживявания.

За твоята почит към труда, към хората, за твоята волна младост те обикнаха всички. Иначе биха ли направили Анка Георгиева секретар на комсомолско дружество? Биха ли й повериле толкова отговорна работа в кооперативата?

Ст. ГЕОРГИЕВА

УГОЯВАНЕ НА ТЕЛЕТА С ЦЕЛОДАЖБЕНИ СМЕСКИ

Когато телетата се угояват с целодажбени смески, в ежедневната им дажба участвуват големи количества груби фуражи. Това позволява правилно да се оползотворят отпадъчните продукти от растениевъдството и чувствително да се поевтини прирастът от животните. В това се състои и различието от досегашния традиционен начин за хранене на телетата за угояване.

Съставът на целодажбената смеска е: царевични какалашки — 50 процента, люцерново сечо — 20 процента, 24 на сто царевична ярма, слънчогледов прот--5 процента и дикалциев фосфат—1 процент. При такова хранене среднодневният прираст достига 1 500—1 700 грама от животно. Един килограм прираст се постига с 3-4 кръмни единици.

В ТКЗС с. Правец, Софийско, е построен специален цех за гранулиране на целодажбени смески за угояване на телета. Стопанството използува същата дажба, като половината люцерново сенно брашно заменя с ечемик. Обикновено там се угояват 300 телета, при среднодневен прираст 1 300 грама. Получен от 4,5 кръмни единици, 1 кг прираст струва 0,80 лева.

В нашия окръг опитно хранене на телета с целодажбени смески се прилага в ТКЗС Нова Черна — филиал Сяново и в ТКЗС Алфатар. В последното стопанство се угояват 120 малки животни. Поради липса на какалашки и концентриран фураж, още през лятото опитът бе прекъснат. Сега угояването е възстановено. Дневната дажба е 10 килограма храна за едно теле. Тя се състои от 3 кг царевица, смляна с кочаните, люцерново сенно брашно — 1,5 кг, трици — 0,6 кг, какалашки — 5 кг и карбамид, чрез постепенно приучване — до 80 грама на животно. Всички фуражи се смилат на ярмомелка. Смесват се хубаво с прибавка на меласа и се залагат в насипно състояние. Телетата се отглеждат от трима гледачи, които доставят и фуражите. Храненето на животните става два пъти дневно. Водата се дава на воля. Среднодневният прираст е около 1 100 грама при себестойност 83 стотинки за килограм.

Опитът на ТКЗС—Алфатар трябва да се внедри във всички стопанства на окръга. Това неминуемо ще доведе до рязко снижение на себестойността на телешкото месо, произвеждано в нашите ферми.

Господин КОЛЕВ

ВАЛУТНАТА КРИЗА И ПОЛИТИКАТА

Според съветските експерти, независимо от отказа на Париж да девалвира франка, кризисните тенденции на валутно-финансовия пазар на запада не са намалели. Корените на кризата са дълбоки. Трайните фактори продължават да действуват. Неустойчивостта на позициите на долара се задълбочава в резултат на виетнамската авантюра. Миналогодишната декемврийска катастрофа показа съвсем очевидно слабостта на лирата стерлинга като резервна валута в международните финансови операции. Налице е и засилването на неравномерността в икономическото развитие на отделни страни в Западна Европа. И накрая, несъвършенството на сегашната система за валутно осигуряване на международната търговия продължава да е удобна основа за различни спекулативни операции, които нанасят вреда на страните с нестабилна валута.

Но наблюдателите тук съвсем не са склонни да разглеждат създалото се положение единствено от позициите на игра на икономическите сили. Политическият фон също е твърде интересен и сложен: конфликтът между САЩ и Западна Германия заради дяла, който САЩ трябва да поемат в по-нататъшните разходи по превъоръжаването на ГФР. Противоречията между Западна Германия и Франция заради опита на Англия да влезе в „Общия пазар" и други. На проверка са подложени не само икономическите, но и политическите ценности, и по-специално — цялата система на отношения както в „Общия пазар", така и в Атлантическия съюз. Ясно е какъв ще бъде отговорът на въпроса: кой има най-голяма изгода от създаването и дейността на затворените военно-политически и икономически групировки на запад? „В Лондон смятат, че валутната криза е изменила съотношението на политическата мощ в Западна Европа, като е отслабила Франция и засилила Западна Германия", констатира английският седмичник „Обзървър" от 24 ноември.

Решаваща роля за изостряването на кризата на франка изиграха два фактора. Първият—това са максимално благоприятните позиции, които ГФР получи в рамките на западното партньорство. Благодарение на тези позиции западногерманските банкери и износители успяха да използуват по най-добър начин възможностите за спекулативни операции. А вторият — явното пренебрегване на интересите на националната икономика и експортната конкурентноспособност от страна на определени френски банки и монополи.

За да си изясним значението на първия фактор — фактора на привилегированото положение на западногерманската марка и на първенството на ГФР в експортната конкурентноспособност — трябва да си спомним, че към многото милиарди долара, постъпили от САЩ в ГФР по правителствена линия през 40-50-те години, се прибавиха по-късно десетки милиарди долара от чуждестранни частни инвеститори, включително 40 на сто от общата сума на американските капиталовложения в страните на „Общия пазар". За да разберем втория фактор, трябва да обърнем внимание и на това, че след отварянето на границите между страните от „Общия пазар" за свободно преминаване на капитали (особено през последните седмици) много френски търговски фирми започнаха усилено да превеждат в Западна Германия големи парични средства. Ето защо левият печат във Франция има всички основания да отхвърля твърденията, че затрудненията на франка били предизвикани от социалните сътресения през миналата пролет. На друго място трябва да се търсят „лошите патриоти".

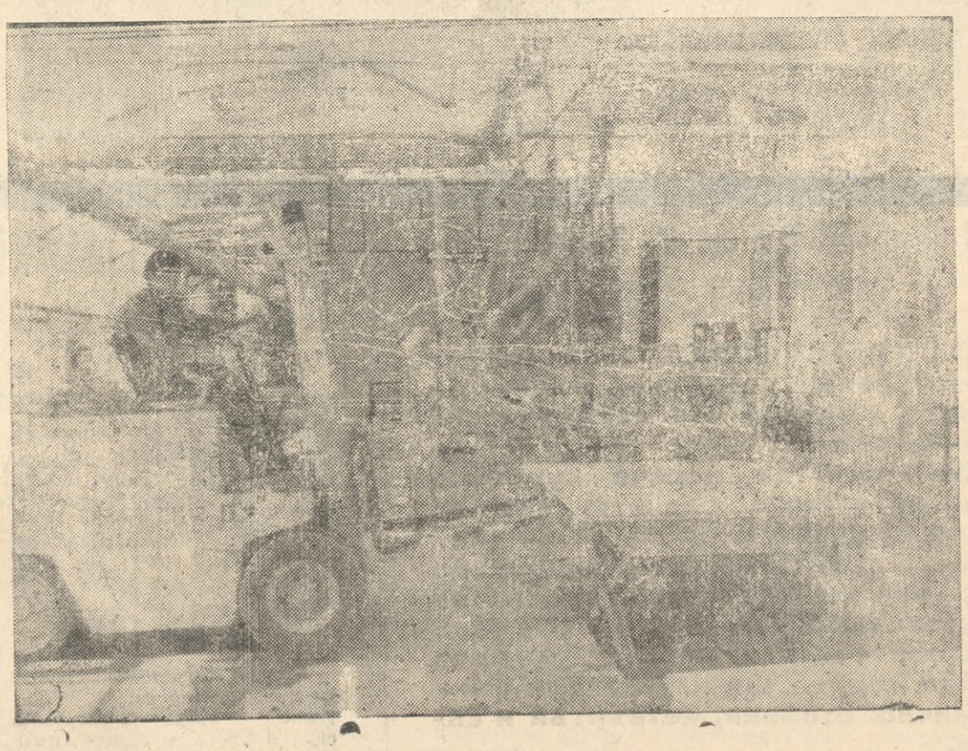
Сега Вашингтон и Лондон се надяват на ефикасността на „мерките за икономии", които се въвеждат във Франция. И в същото време не става и дума някой да се осмели да повлияе на Бон да ревалоризира марката. Очакваните в Бон мизерни промени на вносните мита няма да отстранят причините за спекулата със западногерманската марка във вреда на другите валути.

В същото време все по-ясно се очертава тенденцията перспективите за решаване на валутната криза да се поставят в пряка зависимост от това дали Франция ще изпълни определени политически условия. Вестник „Ню Йорк таймс" от 24 ноември бърза да отбележи в съобщение от своя лондонски кореспондент „разрушаването на основите на голистката политика", т. е. на политика, независима от антисъветския бяс на Атлантическия съюз. Западногерманският вестник „Ди велт" избира тъкмо този момент, за да отбележи, че „Франция твърде дълго е пренебрегвала солидарността на западните страни".

По такъв начин определени атлантически среди смятат сегашния момент като най-подходящ, за да поискат политическа смяна от Франция и от всеки в Западна Европа, който би желал да следва независима политика. Излиза наяве истинската стойност на играта на Бон на „германо-френска дружба", както и реалното съотношение на силите в „Общия пазар". Фактът, че именно на банковите и на политическите среди в ГФР се дава длъжността „съдебен изпълнител" по неплатените сметки, говори за реалните мащаби на ръководното място, което Западна Германия заема в западното партньорство. Особено показателно е обстоятелството, че всичко това става след поредната сесия на съвета на НАТО, където се определяше военно-политическата стратегия на Запад.

В икономическата област Лондон, Вашингтон и другите започнаха вече да чувствуват доста остро бремето на разходите за поддръжка на привилегированото положение на ГФР. Интересно е да се проследи колко време ще бъде необходимо, за да се осъзнае растящата тежест и опасност на това бреме във военно-политическата област.

Спартак БЕГЛОВ — Агенция „Новости"

Новият цех за плоскости в гр. Тутракан, неотдавна пуснат в експлоатация, всички операции са механизирани.

НА СНИМКАТА: Електрокаристът Петър Ранков е в очакване да посме готовите плоскости с електрокара, за да ги превози в складовото помещение.

ОСА

МАЛКИ СЛУЧКИ

И ВЪЛКЪТ ГЛАДЕН, И АГНЕТО ГО НЯМА...

ПРЕЗ ЕДИН хубав слънчев ден, когато птиците възпяваха с чуруликане красотите на майската природа, един зафировски овчар намери в гората умряла овца. Животновъдният бригадир М. С. видя тази овца и реши, че тя трябва да бъде предадена незабавно в екарисажа, та разложеният й труп да не сее повече зарази около себе си. И правилно разсъждаваше този бригадир. Но по-нататъшният ход на неговите разсъждения не беше баш правилен. По-нататък той реши да „изпише" тази намерена овца, която не беше от зафировските стада, и да си присвои по този начин една овчица.

Не знаем какви други начини е прилагал другарят бригадир М. С., чието име не смеем да изпишем от стеснение. Той обаче не е бил никак стеснителен, щом е могъл да си осигурява по някоя овчица и агънце, както вече намекнахме.

Другарският съд научил, че вълкът е гладен и агнето го няма, дето се вика, и задължил М. С. да плати две агнета и една овца, като не пропуснал и да го предложи за снемане от длъжност. Може и преди това още да е бил снет, ние не знаем подробности, детайли и прочие, но желаехме с прости думи и накратко да ви разкажем историята, която да ни служи за пример и поучение.

ВЪЛКОДАВ

„ПЪРВИ СНЯГ" В ГАРВАН

Истина ви казваме, видяхме първи сняг в Гарван. Но наше то видение беше едно заблуждение, защото когато приближихме центъра на селото (към здравната служба), ние се уверихме със собствените си очи, че нямаше никакъв сняг, а неизвестен товарен автомобил беше наръсил шосето с роден бял боб. Бобът е текъл от пролуките на каросерията, респективно от ремаркето, в продължение на цели двеста метра и ако по някакъв математически начин изчислим колко боб е разпилян, сигурно?... Не се наемаме да кажем колко, защото може да допуснем грешка и да последва опровержение. А как то се знае, ако едно време човекът се е страхувал от дявола, сега нашият съвременник се страхува от опровержение.

Пътник

КОМПОТ — „БУЛГАРПЛОД". НЯМА РИМА, НО Е ВЯРНО

ДО ВЧЕРА бях страшен пияница. През целия си мъжки живот сигурно съм изпил стотина цистерни вино. Но до вчера. Сега съм абсолютен въздържател, тъй като станах член на един комитет за трезвеност.

Тая заран тръгнах с двама мои приятели, също трезвеници, на обиколка из окръга — да видим как е трезвеността.

На обяд спряхме в с. Зафирово. Решихме да обядваме в обществения стол. Разбира се, поръчахме си и компот. (Трезвениците много обичат компот!). Много отдавна, от детството си не бях ял компот, тъй като компотът и виното не са добри приятели, не си импонират един вид. Та куснах аз компота от праскови и се опулих, като че бях глътнал цианкалий. Компотът беше вкиснат, праскovите изгнили. Пожелах да видя буркaните. На тях пише: ДСП „Булгарплод" — Силистра, 1968 г. Компотите са от тази година, а са развалени. Ами ако ми бяха дали някой компот отпреди две-три години, сигурно щях да се отровя. Отпя ми се за цял живот да ям компот. Какво ли ми трябваше да ставам трезвеник!

МЛАД ТРЕЗВЕНИК

ГЕОРГИ БЪРНЕВ

...А на осмия ден господ създаде раните.

„ДРЕБНА" ГРЕШКА

Не исках да те безпокоя, Осичке, с този наглед „дребен" факт, но ето, че без самата да желая, той отново се напъхна на жилото ми.

И ти като мене сигурно обичаш да си пийваш плодов сок. Знаеш ли, най-много ми се нрави кайсиевият. Сменям си — ден през ден по две шишенца — и се чувствувам много добре. И именно тук се спречках с грешката, за която ти пиша.

Само за една седмица в три магазина ми приспаднаха различен брой стотинки за двете шишета. Отначало цената на всяко от тях бе 3 стотинки. После стана 7, и най-после се установи на твърдата цена: 8 стотинки. Така се уточнили в „Търговията". И какво мислиш? Само преди три дни отивам в „Супермага". Правя си поредната покупка и другарката от най-близката до входа на магазина каса ми приспадна от цената отново 3 стотинки.

— Имате грешка — поправих я аз.

— Грешка ли? Аз така си работя от толкова време.

— ?!?

Спорът разреши друга работничка от магазина:

— По 8 стотинки струва всяко шише. Нали така ни каза заха.

— Казали... Като са казали, защо и на мен не сте обяснили?

Жената се сконфузи. Стана ми неудобно и на мене. Разбрах, че тя не е виновна, че за такива промени трябва да се уведомяват всички. Защото на третата каса в същия магазин, където много пъти съм си плащала плодовия сок, винаги са ми приспадали не по 3, а по 8 стотинки на шише.

Вървя си и си мисля, сестричко, какво ще стане, ако грешките струваха не стотинки, а левове. Какво ли щеше да стане тогава?

САС

Там, нейде по средата между истината и шегата...

Лошите настроения са като опитните любовници — завладяват ни, без да усетим, и ни пускат едва след като им се отдадем изцяло.

* * *

Знаете ли какво се нарича индивидуалност у женага? Предубеждението, че трябва да изглеждa недостъпна, преди да капитулира пред предоставения от случая мъж.

* * *

Много мъже обичат литературата; малцина узаконяват връзката си с нея; единици се спасяват от безплоден брак.

* * *

Изкуството е роб на посредствените и господар на великите.

Михаил ФИЛИПОВ

НАЙ-СТРАШНОТО

Зима зла че наближава,
е излишно да се спори.
Но защо ли зор ми дават
за птичарници, обори?

Но от вчера, не от лани
зная, че не са покрити.
Ала нашите хайвани
са с естествена защита.

Обективно разсъдете —
може ли да се простимо,
щом със сало са свинете,
птиците пък с перушина?

Няма страшно според мене
също за телета, крави.
Те деянят на студено,
с кожи са дебели, здрави.

От едно ме плаши само
все пак зимата проклета.
Ще намерим ли голяма
печка тук за кабинета?

Димитър МЛАДЕНОВ

СКИЦА ЗА РОМАН

Силистра. — град едновременно древен и млад, беден и богат. Богат с крепости, римски гробници и колесници, млад с новите си заводи, жилищни блокове, улици, паркове и стадиони, но... Беден е нашият град, изостанал назад: Въпреки че е населяван от най-различни народи, няма за него оди, романи, драми, даже и епиграми. Не е увековечен с нито едно литературно творение. Ето защо правя предложение да се ликвидира с това опущение. Предлагам да се напише роман, който да ни прослави във всички държави.

Заглавието на романа да бъде:

ФАНТОМ В ЧУЖДИЯ ДОМ.

Подзаглавие:

ФАНТОМА ОТ УЛИЦА „ПЛИСКА". КОЙ Е ТОЙ И КАКВО ИСКА?

В изложението може да се разкаже как на 2 декември 1968 г. една тайнствена сянка се промъква в полунощния мрак в двора на Михаил Ив. Михайлов, ул. „Левски" № 9, и с вещина, на която могат да завидят Ал Капоне, гангстер Дилингер и Авакум Захов, отваря заключената врата на едната стая и влиза в нея. Тук силистренският ФАНТОМ с олимпийско спокойствие претършувал всички чекмеджета на бюфета и долапа и започнал да лапа. Нахранил се той с хляб, сирене и пиперки — туршия и БЕЗ ДА МУ МИГНЕ ОКОТО, се проснал облечен на леглото.

Във втората част на романа фабулата се заплита — стопанинът на къщата го намира в незаконната му квартира, фантома не си казва името, не отговаря на зададените му въпроси и се прави на глухоням, но бива задържан и чак когато се озовава в МВР, ще се разбере, че се казва ВЛАДИМИР ГАНЧЕВ ГАНЧЕВ, живущ на ул. „Плиска" № 16, техник в „ЗЪРНЕНИ ХРАНИ".

След това ФАНТОМА ПРАВИ ПРИЗНАНИЯ

Той е на 23 години. Отбил се на ПОЧЕРПВАНЕ С ПРИЯТЕЛИ В „ЗЛАТНА".

Почерпили се набърже, докато цъфне и завърже. Тръгнал си, не можел да се ориентира и хлътнал в чуждата квартира.

Като заключение на романа, може да се сложи една реклама: ФАНТОМИ, СКЪСАЙТЕ СЪС АЛКОХОЛА! ПИЙТЕ САМО КОКА-КОЛА!

Писатели, възползувайте се от моята скица. Напишете роман по нея. Романа ви ще успее, ще предизвика сензация сред младата генерация и дано разберат членовете на КОМСОМОЛА, до къде води алкохола!

Предложил скицата: М. Д.

НЕПРЕДВИДЕНИ МИСЛИ

Направиха вятър и на свещта, но тя угасна...

* * *

Узрелият слънчоглед не гледа слънцето...

* * *

Дори когато съвестта чука по вратите, някой хора гледат през шпионките...

* * *

Какво ли е гледището на къртицата?

* * *

Който дава клетва, завинаги остава длъжен?

Т. Р.

Щом има горчива истина, сигурно има и подсладена...

* * *

Заместник-началникът пишеше със зелена химикалка. Той даваше път на младите. За съжаление началникът пишеше само с червена химикалка...

* * *

Само палачите биха могли да кажат, че имат главоломен успех.

* * *

Пораженската политика винаги накрая търпи поражение.

* * *

Казаха му, че е говедо, и той веднага се заинтересува в коя страна ще го изнесат.

* * *

Дадоха му поле за работа и той го зася с фасул.

С. М.

ГЕОРГИ БЪРНЕВ

В Дулово няма редовен зъболекар и на ковачите се отворя доста работа.

Утре е празникът на студентите

ГАУДЕАМУС ИГИТУР

БИОГРАФИЯ

Спокойно и мирно студент си живял
на улица тиха в невзрачен квартал.
Прибирал се рано, до късно четял
с любов към науката цял запламтял.

И нямало друг във квартала кат тоз!
Такъв симпатяга! С такъв алаброс!
Прекрасни девойки от близки квартали
до късно в мечтите студента леляли.

Студентка от ВИТИЗ и три цигуларки
навред го преследвали с погледи жарки.
Тълпа филоложки с коси изрусени
го питали тихо кога ще се жени.

Дори продавачката в „Плод-зеленчук"
безплатно му давала моркови, лук.
И нямало друг във квартала кат тоз!
Такъв симпатяга! С такъв алаброс!

Но вместо девойките нежни да гали
студентът решавал безброй интеграли.
Във книги дебели той търсел наслада
и почнала рано косата да пада.

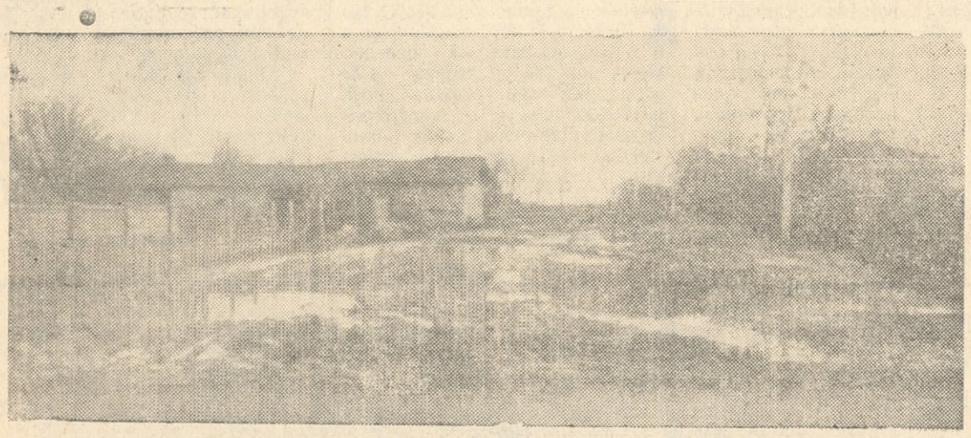
Опадал красивия чер алаброс,
повяхнал студентът, не бил вече тоз,
Получил лумбаго и чифт очила
със рамки широки, с дебели стъкла.

Но всички девойки от близки квартали
пак вечер до късно за него мечтали.
Той вече не бил оня хубав студент,
но „Мерцедес" имал и титла доцент!

Любомир ПЕЕВСКИ

Фотовитрина

Тази улица не е откъде да е, а от селище от градски тип. При това тя излиза на централната магистрала и няма да е лошо да припомним на общинския народен съвет в Алфатар, че такива улици трябва да имат настилка.

ХУМОР БЕЗ МИТО

— Значи вие сте актьор? Срам ме е да си призная, че почти десет години не съм ходил на театър — казал на своя случаен събеседник един банкер.

— Напразно се срамувате — възразил актьорът, — боя се, че аз много повече време не съм ходил в банка.

* * *

Журналист пита известен артист:

— Кой, според вас, е най-добър от съвременните артисти в света?

— Ние сме няколко — отговаря артистът.

* * *

— Кет, как не ви е срам. Аз видях как оня французин няколко пъти ви целуна на ъгъла. Защо не го спряхте?

— Уви, това беше невъзможно: аз не говоря френски.

* * *

— Мамичко, може ли да поплувам тук?

— Не, детето ми, тук е много дълбоко.

— А защо за татко е разрешено, виж някъде е тръгнал?

— За него няма какво да се безгрижим, скъпи, той е застрахован.

* * *

— След известно време — казва беден художник на хазяина си — хората ще оглеждат тази малка стаичка и ще казват: „Да, тук живя и работи велик художник!"

— Вярно, мистер. Но ако не си платите наема днес, те могат още утре да кажат това.

* * *

На пейката в парка седи човек и с негодувание гледа клатушкащия се наблизо пиян.

— Безобразие! Аз бих изхвърлил всички световни запаси от спиртни напитки в океана!

Седящият до него човек за почва да вика радостно:

— Браво! Отлична идея.

— Вие също ли сте въздържател?

— Не, аз съм водолаз!

(От руски)

Да не пропуснете да се абонирате за в. „СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА"

ВЕСТНИКЪТ ПРЕЗ 1969 година ще отразява по-пълно живота в окръга, по-често ще популяризира челния опит.

Ще отпечатва повече художествени материали, разкази, очерци, стихове, повести.

Всяка събота ще четете рубриката „Съботен спектър", крайно интересни материали.

„Силистренска трибуна" и през новата година ще излиза три пъти седмично: вторник, четвъртък и събота.

Абонаментът:

за 6 месеца е 1,56 лв.
за 12 месеца е 3,12 лв.

Не чакайте крайния срок!
ПОБЪРЗАЙТЕ ДА СЕ АБОНИРАТЕ!

ЗАПОЧНАХМЕ СЪС ЗАГУБА

Вторият баскетболен турнир за първенството на „Б" РБГ — мъже — събра в спортната зала в Силистра осемте отбора, членове на групата. След наскоро проведения първи турнир в град Русе и нашият град дава подслон на мъжкия баскетболен елит от Североизточна България. Тук отборите дойдоха със своя актив или пасив от изиграните десет мача досега от началото на първенството. Начело във временното класиране е отборът на „Дунав" — Русе, който до момента няма загуба, следван от отборите на „Академик" — Варна, „Оргтехника" — Силистра и т. н.

През първия ден всички участвуващи отбори се представиха на любителите на баскетболната игра, дошли в спортната зала да наблюдават срещите. Първи един срещу друг застанаха съставите на „Локомотив" — Варна и „Добруджа" — Толбухин. Добруджанци бяха равностойни противници само в първата част на мача. От тук нататък локомотивци постоянно набираха „пара", за да завършат мача при резултат 69:38.

Вицешампионът във временното класиране — отборът на „Академик" — Варна, се срещна с последния — „Лудогорец" — Разград. В този мач бяхме пред прага на изненадата. Претенциозният отбор на Разград с отлична игра до 35 минута на мача успя да поддържа равенство в резултата, благодарение на големия заряд, с който игра, и отличната точна стрелба от дистанция на Стоян Ганчев и Пламен Панчев. Но в последна сметка дългата резервна „скамейка" си каза думата и студентите победиха с 62:52.

След този мач стана откриването на турнира. Отборите бяха поздравени от името на отбора домакин — завод „Оргтехника" — от генералния директор на завода Русанов. След откриването в директен двубой пред стоеше да се срещнат водачът „Дунав" — Русе и нашите представители — отборът на „Оргтехника". Всички в залата очакваха интересен двубой. Дали нашите момчета биха могли да спрат победния ход на шампиона и да му поднесат първото огорчение? Треньорът Здравков започна с най-доброто, с което разполага в момента. На терена бяха изведни: Павлов, Неделчев, Станев, Гочев и Иванов — съставът, който в Русе показа как трябва да се воюва за победа. Но още в началото смут съпътствуваше играта на нашите момчета и противникът в 5 минута вече водеше с 8:0. След тази зашеметяваща серия от кошове на гостите настъпи време и за нашия отбор и в 8 мин. резултатът вече бе равен. До края на първото полувреме в една непрестанна гонитба в точките „Дунав" успя да вземе малка преднина и почивката дойде при резултат 26:20. През втората част на мача наблюдавах ме същата картина. Най-удобният момент за нашите представители бе в 32 мин., когато разликата бе намалена на 3 точки, но като че ли силите стигнаха само дотук. Нещо в играта на нашите куцаше. Край ният съдийски сигнал дойде при резултат 56:44. В последната среща за деня отборът на „Черно море" — Варна се наложи над „Волов" от Шумен.

Ангел КАЛИНОВ

Волейбол

Приключи есенният полусезон на окръжното първенство по волейбол за мъже. Участваха представителни отбори на всем дружества, които играха по системата „всеки срещу всеки". След последния кръг класирането придоби следния вид:

1. ДУЛОВО
2. Силистра
3. Смилец
4. Тутракан
5. Мерден
6. Чернолик
7. Зафирово
8. Сокол

Отборът на Дулово победи и в седемте си срещи и набра 14 точки от 14 възможни. Това е красноречив показател за убедителната му игра и същевременно заявка за първото място в крайното класиране след пролетния полусезон.

П. ПЕТРОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 143 (1460) | Вторник, 10 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НАРОДНИТЕ СЪВЕТИ В СИСТЕМАТА НА НАУЧНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА ОБЩЕСТВОТО

САВА ШИВАРОВ,
председател на Окръжния народен съвет

Решенията на Юлския пленум са ярък пример на творческо приложение на марксистко-ленинската наука за обществото в етапа на разгърнатото строителство на социализма. Закономерността постоянно да се усъвършенствува социалистическият обществен строй се осъществява по научен път, по организиран начин, чрез осъзнатата целенасочена дейност, а не произволно чрез стихийни действия.

Недвусмислено доказателство за научното и творческо начало в работата на ЦК на БКП е проведеният Ноемврийски пленум по проблемите на народните съвети. Взетите решения представляват конкретна реализация на очертаните насоки в целокупната юлска програма. Пленумът подчерта голямото значение на народните съвети в обществено-политическия живот на страната, определи тяхната роля в системата на социалното управление изясни и обогати същността и предназначението им.

На първо място се дава нов тласък в укрепването на народните съвети като пълноценни и действени органи на народната власт и общественото самоуправление върху основата на ленинския принцип на демократическия централизъм.

Разгръщането на социалистическата демокрация се свързва с укрепването на социалистическата законност с разширяването на правата и свободите на гражданите, със засилване гаранциите за тяхното осъществяване. По-висока степен на усъвършенстване на управленската дейност на народните съвети представлява увеличаването на техните компетенции и функции като ръководни държавни органи на своята територия.

Като взе предвид обстоятелството, че народните съвети вземат най-активно участие във всички сфери на живота, в решаването на въпроси от национално и местно значение, в осъществяването на задачите на социалистическото строителство, пленумът на ЦК на БКП през ноември т. г. постави взаимоотношенията с централните органи на базата на сътрудничеството и координацията. Това означава съгласуваност на действията при решаването на общите проблеми и самостоятелност на народните съвети при разрешаването на местните въпроси. Занапред централните ведомства ще провеждат своята дейност чрез съответните народни съвети и с тяхна помощ.

Освен това народните съвети ще съчетават принципите на отрасловото и териториално ръководство ,като главно средство за решаване на този проблем е издигането на ролята на Окръжния народен съвет като координиращ орган на дейността на всички предприятия, намиращи се на негова територия, не зависимо от подчинението им. Новата концепция по изграждането на плана и окръжните народни съвети като равноотговорни съставители са в пряка връзка и неделимост. Това ще подсигури изграждането на едно действително научно планиране, което напълно ще съответствува на принципите на новата система на ръководство.

Окръжните народни съвети чрез свои разработки на държавния план на окръга практически имат да играят извънредно голямо значение и роля за ефективното развитие на производителните сили на територията на окръга и тяхното разпределение по микрорайони, за оформянето на териториално-икономическите комплекси. Предоставят се по-големи права на народните съвети в областта на контрола във всички сектори на строителството, стопанската работа на предприятията и дейността на държавните органи. Правилното осъществяване на държавната политика в областта на селското стопанство ще бъде една от най-главните задачи на народните съвети.

Целта на нашия строй е всестранно и максимално задоволяване потребностите на всички трудещи се. Затова Партията поставя грижата за задоволяване потребностите на населението в центъра на дейността на народните съвети. Предвижда се услугите да се превърнат в самостоятелен отрасъл на икономиката, да се създаде държавно-обществен орган със задача да осъществява всякаква подкрепа и методическо ръководство на този отрасъл. ОНС ще провеждат единна стопанска и техническа политика за подобряване на услугите, ще разработват прогнози за развитието на потребностите от услуги, като към тях ще се създадат координационни съвети, съгласуващи работата на всички предприятия, които извършват услуги на тяхна територия. Освен това в сътрудничество с всички ведомства, организации, кооперации, ТКЗС и предприятия народните съвети ще изработват единен план за комунално-битовото обслужване на населението.

Във връзка с благоустройствените, комунално-битовите и др. мероприятия ТКЗС, ДЗС, ДСО, предприятията, потребителните кооперации и др. ще отделят част от фондовете си за създаване система от услуги за своите колективи. Съгласувано с народните съвети ще извършват строителство в районите си на ателиета, работилници и пунктове за услуги, както и ще участвуват със собствени средства в благоустройствени мероприятия. Разширяват се правата на народните съвети и в областта на жилищното строителство.

Особено внимание ще се обърне на създаването на рационален масов пътнически транспорт, та разширяването и обновяването на пощенската, радиорелейната и телевизионната система.

В етапа на разгърнатото социалистическо строителство на родните съвети ще вземат участие за умножаване и укрепване на материалната база, която ще ускори процеса на преодоляване на съществените различия между града и селото. В това отношение дейността им ще се състои в активното им участие в развитието на общественото производство в ТКЗС и ДЗС, в организиране на промишлени дейности в средищните села, в изграждане на аграрнопромишлени комбинати, в развиване системата на услугите, транспортно-съобщителната система и др.

В областта на просветата, образованието, културата и здравеопазването делът на народните съвети ще се издигне на по-висок етап, като разширените им права предоставят големи възможности за ефективно провеждане на партийната и държавната политика в тези сфери, на тяхна територия. Обвързването на бюджетите с икономиката на окръга и общината е принципно нов момент, който ще засили материалната заинтересованост на народните съвети, ще създаде стимул за тяхното по-активно участие и въздействие върху стопанската дейност на предприятията.

Под ръководството на партийните организации кадрите и работниците от системата на народните съвети в Силистренски окръг, въоръжени с решенията на Ноемврийския пленум, ще вземат още по-активно участие, ще проявят творчество и инициатива за превръщане на народните съвети в истински стопани, в школа за управление на общественото стопанство за благото на всички трудещи се от нашия окръг, за благото на всички граждани на нашето процъфтяващо социалистическо отечество.

Младежкият комплекс в Силистра разтвори врати

Не е необходимо човек да бъде щедър на хвалебствия, за да се изкаже най-ласкаво и възторжено за преустроения младежки клуб в Силистра. Всъщност това е цял комплекс, една композиция от четири клуба — всеки със свое предназначение. Клубът на ракето- и авиомоделистите ще сбере най-талантливите представители по техническо творчество и майсторство на работническите и ученически кръжоци. Във военнотехническия кабинет преминаха първите занятия по предвоенна подготовка повече от сто младежи. И ето, че в събота та вечер на 7 декември се отвориха вратите и на кафе-сладкарницата и просторния салон, които се разделят само от един преходен вход.

Поканите се оказаха малко за всички желаещи да присъствуват на „освещаването" на този наистина младежки дом. Дори и неугледната външност на сградата не може да хвърли сянка върху вътрешната уредба на младежкия комплекс. Първите посетители се възхитиха и от обилната светлина на електрическите лампиони, под които висят разноцветни гирлянди, и от уюта на кафе-сладкарничката, където са подредени кокетните маси и столчета. И още преди секретарят на ГК на Партията Ганка Андреева да открие официално с топли думи към младостта на града новата придобивка, в салоните се разляха задушевните звуци на електрическите китари. Оркестърът „Темпо—4" засвири трогателния „Еделвайс".

Никой не танцуваше отначало. Това бяха минути на закачливи погледи и първи запознанства, за да последват по-късно интересните игри и добруджанското хоро, певческите изпълнения „по желание", томболата... Изпиха се първите кафета и оранжади, по-нетърпеливите пуснаха телевизора и магнитофона. На смяна на младия ест раден оркестър „Темпо—4" дойде един състав от читалищния оркестър. Никой не запали цигара, входа не пристъпи нито един неподходящо облечен младеж. Така ще бъде и занапред.

Едно ново „крило" към комплекса е стаята за фото и киномобители — една лаборатория, където ще се обработват интересни и находчиви фотоетюди, ще се подготвят и кинолектории. В салона ще се прожектират филми с младежка тематика, които клубният съвет ще излага в месечен репертоар, ще се организира не един конкурс и викторина, ще прозвучи протестният глас на младежта против отровата на студената война и съвременното варварство на империализма.

Новият младежки комплекс е една навременна и необходима придобивка, резултат на усилията на Партията и Комсомола, на Градския народен съвет и ГТП „Здрава храна" в Силистра — резултат на грижата на нашето общество за бъдещето на страната. Всяка вечер той ще разтваря вратите за да започнат часовете на забава и отмора, както и на интересни занимания след напрегнатия трудов ден.

Любомир КАПИТАНОВ

Един месец пред срока

Стана традиция вече за работниците от ДП „Транспред" — Силистра с чест да рапортуват за изпълнението на годишните си планове с много дни преди срока. Тази година те завършиха програмата си на 30 ноември, като реализираха приходи за 2 065 000 лева. Един месец преди срока. През декември механизаторите, шофьорите, преносвачите и превозвачите от всичките бригади на агенциите на предприятието в окръга са решили да обработят допълнително товари за 167 000 лева.

На какво се дължат успехите на хората от „Транспред"? Преди всичко ръководството на предприятието се зае енергично да приложи на дело решенията на 44-то постановление за повишаване рентабилността на предприятието и ефективността от неговата дейност. За постигането на тази цел навсякъде в агенциите и бригадите на предприятието се даде предимство на механизираното обработване на товарите. Степента на механизирано обработване на товарите за единадесетмесечието в сравнение със същия период на миналата година се е увеличила със 7 на сто. Приложи се и многофакторното заплащане. Редица механични и превозни средства изпълниха с повече от два месеца пердсрочно своите плнаове. Ала техниката се управлява от хора, които работят с упорит стремеж да докажат голямото преимущество на техниката, на новото. Гордост за колектива е механизаторът Иван Ст. Иванов от агенция 3 — Силистра, който има най-малко разходи по поддържане на машината и най-ниска себестойност. В челните редици на съревнованието са и механизаторите Димтиър Марков, Христо Вълков, Михаил Петров и др.

От агенциите тази от Тутракан първа изпълни годишния си план. Тук се отличиха I и II товарачни бригади, а също така тази при ДАП — Тутракан, които внимателно и качествено обработват товарите.

Добре се трудят и бригадите от другите агенции на предприятието, благодарение на което производителността на труда за годината ще бъде преизпълнена с 5 на сто, а растежът на приходите, в сравнение с миналата година — 14 на сто.

Това е един добър принос на хората от ДП „Транспред" — Силистра за предсрочното изпълнение на петата петилетка. С изпълнението на годишната програма ръководството на предприятието огледа своите възможности и резерви и заедно с целия колектив пое обещание в чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас до края на месец август 1969 година да изпълни петгодишния си план.

Атанас ВИТАНОВ

НЕЗАБРАВИМ ДЕН

Седми декември 1968 година! Училищният двор на Политехническата гимназия „Климент Охридски" е побрал над 600 момчета и момичета — бъдещите строители на утрешния ден. Тържествено екват фанфари. Покрай стегнатите ученически редици минава знамето с извезания образ на Климент Охридски. Мощно „ура" излетява като поздрав. Появява се и комсомолското знаме. Секретарят на ГК на ДКМС Петър Костов тържествено го връчва на комсомолците от гимназията.

За миг всичко утихва, за да прозвучат приветствените топли думи на директора на гимназията К. Ангелов: „Скъпи ученици и учители, поздравявам ви с патронния празник..." Мили, незабравими минути!

Ето, с маршова крачка минават те, средношколците, и булевард „Г. Димитров" става свидетел на едно голямо шествие, което спира пред паметника на добруджанските революционери. Поднесеният венец и едноминутното мълчание са израз на дълбока и искрена признателност към героите.

После залата на кино „Москва" събира още плахите деветокласници, окопитилите се вече десетокласници и оптимистичните единадесетокласници. На празнично украсената сцена излизат най-достойните — цветът и гордостта на гимназията. Наградите, които получават, са заслуга за техния труд и старание. И преди всичко упоритост. Именно тая упоритост и желязна воля помогнаха да се роди предния ден една прелестна пиеса — „Да отворим прозореца" от Цветан Ангелов. Такава пиеса, в която звучи нашето съвремие. За това трябва да благодарим на учителката Росица Желкова, която създаде един хубав спектакъл.

От проведения конкурс в чест на празника между деветите и десетите класове на тема: „Какво зная за живота и дейността на Климент Охридски" първите места заеха девети „д" и десети „з" клас. Индивидуални първенци станаха Теменужка Цветанова, Милена Ангелова, Магнолия Георгиева и Виолета Николова.

Патронният празник на гимназията беше отбелязан и с тенис и шах-турнири, в които най-добре се представиха Христо Стоянов, Константин Великов и др.

...1052 години са изминали от времето, когато е живял и творил Климент Охридски. Но над великото му дело вековете нямат власт.

Наталия СТОДЕВА

Туристите откриха учебната година

В неделя сутринта в салона на ОНС в Силистра бе тържествено открита съюзната учебна година на туристическия съюз. На тържеството присъствуваха младежи и девойки, пионери и средношколци, членове на туристическите секции в града.

Членът на бюрото на ОК на БКП и председател на ОС на БТС Мико Николов говори за значението и предстоящите задачи на учебната година в БТС. Той изтъкна, че за по-широкото развитие на туристическото движение трябва да има добре подготвени пропагандисти. Сега в нашия град това става изпълнимо, тъй като се създава окръжна школа за подготвяне на пропагандисти. За директор на школата е утвърден Илия Тончев, завеждащ учебно-спортния отдел на ОС на БТС. За 1969 година се изграждат 10 отделения, в които добре квалифицирани лектори ще обучават 230 човека.

Пред присъствуващите бе изнесена и първата лекция. Петър Петров говори за историята на туризма в нашата страна. След лекцията бяха прожектирани четири туристически филма.

Иван СТОЯНОВ

Новата баня в село Смилец

ТКЗС — ДУЛОВО — НА 20 ГОДИНИ

Осъмнаха пусти полетата на кооперативното стопанство в Дулово в студената утрин на 7 декември. След двадесет години техните неуморни стопани и господари си дадоха почивка.

Наближава часът, когато ще започне тържественото честуване на двадесетгодишния юбилей на кооперативното стопанство и по улиците на града сновят хора, всеки по своему зает с грижите около празника. На площада множеството нетърпеливо очаква началото на тържеството. И ето, към трибуната се отправят народният представител и заместник-министър на външните работи Хараламби Трайков, председателят на ОНС Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП Никола Николов и Шакир Шакиров, председателят на ОК на Отечествения фронт Боян Михнев. Александър Чолаков, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Ангел Стоянов, председател на ОКС, първият секретар на ГК на БКП в Дулово Тодорка Гроздева, председателят на ТКЗС Иван Николов, гости и други стопански и обществени ръководители от окръга и града. Започва един необикновен парад, показателен с контрастите между миналото и настоящето в кратката, но съдържателна история, която има Дуловският кооператив.

Минават селскостопанските тружечици от Дулово и другите производствени участъци — Черковна, Поройно, Водно, Раздел, Черник, обединили се преди десет години, събрали в едно и усилия, и инвентар, за да е по-сполучлив трудовият ден. Ни жат се звената и бригадите, дълго се проточва колоната от трактори, редосеялки, пръскачки, комбайни, камиони... Когато „новото" завърши, един „дует" от мършава кравичка и мегаре, впрегнати в ярема на дървеното рало, развесели наблюдаващите. Но човечеството така се разделя със своето минало — както се смее.

В просторния салон на новото читалище председателят на стопанството Иван Николов проследи чрез цифри и факти развитието на стопанството. Какви темпове и какъв размах на производството, когато неговата цел е човекът! На 1 436 кооператори-пенсионери е осигурен безплатен хляб, 96 нетрудоспособни кооператори получават месечна помощ в пари, стопанството поддържа детска млечна кухня, осигурява средства за лекарства, за летни лагери, всяка година се отделят по 120 хиляди лева за културни нужди.

„Заедно с другите промени, каза в приветственото си слово Хараламби Трайков, ние трябва да отчетем и промените в съзнанието, в самочувствието, в мисленето на хората, които поеха пътя, който им посочи Партията."

Когато се събраха на другарска среща пионерите на кооперативния строй в Дуловски район, най-добрите кооператори, механизатори и селскостопански специалисти, приближих се до един от учредителите на кооператива в Черковна, носителя на „Народен орден на труда" — златен Минчо Костадинов. Гледаше към извилото се дбруджанско хоро, но погледът му издайнически говореше за вътрешна вглъбеност.

— Бай Минчо, ще ми го кажеш ли на глас? Как започнахте?

— Какво да кажа... От първите двадесет и пет, които основахме стопанството, останах сам. Някои се поминаха, други те вече не могат. Знаеш ли как се откъсва от сърцето „моят" кон, „моята" овца, „моята" земя, завещана от деди и бащи, над която си проливал кръв и пот! Но ние ги дадохме. Защото вярвахме в думите на Партията.

Двадесет години. Един като че ли незабележим къс от голямата мащабност на времето. Но той е попил и горчивото начало на трудностите, и съмненията, и радостта от първите успехи, когато пътят към комунизма в селското стопанство се трасираше.

На трудолюбивите селскостопански труженици от Дуловското ТКЗС секретарят на ОК на БКП Никола Николов подари портрета на Ленин — човекът, който посочи на селяните верния път за измъкване от нищетата и робската участ, посочи им пътя към благоденствието.

Път към комунизъм — това е името на ТКЗС — град Дулово. И то е най-подходящо. Защото „през 1945 година каза бившият секретар на Околийския комитет на БКП—Дулово, Петър Кудинов, този край беше край без вода, без електричество, неугледен, с много кал. Живееха хората — както можеха. Сега живеят — както трябва"!

Л. АЛЕКСАНДРОВ

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Сайгонският режим — „спирачка" за уреждане на виетнамския проблем

МОСКВА, 9 декември (ТАСС) — Нито явно изнудената промяна в тона на Сайгон, където изведнъж се заговори за „благоразумие", „стремеж към мир" и т. н., нито изпращането на делегация в Париж, не дават основание да се прави заключение, че се е променила самата позиция на Сайгонската върхушка, пише днес във вестник „Правда" неговият коментатор Ерик Алексиев. „Фактите показват, отбелязва той, че сега много по-рязко тук се сблъскват две тенденции, — две сили: горещият стремеж на Южновиетнамското население да сложи край на американската окупация, да си осигури право на мир, право самостоятелно да решава своите вътрешни работи, и от друга страна, опитите на Сайгонската върхушка да се противопостави на този стремеж, желанието да хвърли Южен Виетнам в бездната на нови страдания".

Кореспондентът пише по-нататък, че съдейки по всичко, Вашингтон взема под внимание състоянието на страх, в което се намира сайгонското правителство. Затова той периодично го използува като своего рода запасна спирачка. Обикновено тя се натиска всеки път когато е необходимо да се създадат допълнителни пречки за политическото уреждане на Виетнамския проблем. Не е ли от редена на сайгонската делегация същата роля и в новия етап на парижките преговори?

(БТА)

Провокационен акт на американски военни кораби

ЛОНДОН, 9 декември (БТА) — Тази сутрин в 6 часа по Гринвич два американски разрушителя са преминали през Босфора и са навлезли в Черно море, съобщава агенция РОЙТЕР от Истанбул. Разрушителите — „Дайес" и „Търнър" са от състава на Шести американски флот. Навлизането на американските разрушители, един от които е снабден с мощни ракетоядрени оръжия, представлява грубо нарушение на конвенцията, подписана в Монтро. Тази конвенция определя точно горната граница на калибъра на оръжията, които може да носи на борда си всеки нен кораб на нечерноморска държава, навлизащ в черноморски води.

Съвещанието на управителите на централните банки

ЖЕНЕВА, 9 декември (ТАСС) — В Базел заседава поредното съвещание на управителите на централните банки на най-големите западни страни. Специалистите посочват, че участниците в съвещание естествено трябва да доизработят някои детайли от споразумението за отпускане кредит от 2 милиарда долара на Франция, което беше прието по време на драматичните преговори в Бон миналия месец. Очевидно те ще обсъдят и положението, създало се след Бонското съвещание и отказа на Франция да девалвира франка.

Носят се също слухове, че на съвещанието може би ставала дума за южноафриканското злато от централните банки, за някои промени в системата за взаимно кредитиране и т. н. С увереност обаче може да се каже, че в условията, когато в здането на международната валутна система непрекъснато се появяват нови пукнатини, банкерите в Базел не могат да се оплачат от недостиг на теми за обсъждане. (БТА)

Демострации на лондонски бездомници

„ЛОНДОН", 9 декември (БТА) — Тези дни тук се състояха масови демонстрации против антисоциалната политика на лейбъристкото правителство, което търпи множество луксозни апратаменти в Лондон да стоят от години празни поради исканите от собствениците баснословни наеми, докато в същото време хиляди лондонски семейства нямат жилище. „Да завземем празните жилища". „Долугнилата система — хиляди луксозни апартаменти са празни, а хиляди семейства нямат дом" — гласеха някои от носените от демонстрантите плакати. На „Уанстед хай стрийт" демонстрантите завзеха стълбищата и покрива на един блок с луксозни апартаменти. „Днешната демонстрация е само символична, скоро ние ще заемем фактически апартаментите и ще настаним в тях, нуждаещите се", заяви пред представители на печата Анди Андерсън, един от организаторите на демонстрацията.

В един блок на „Уудфорд Роуд", пред който също се състоя демонстрация, се оказа, че от 16 изключително просторни и луксозни апартамента 16 са празни.

Отчети и избори в Партията

МАЛКА Е ПОЛЗАТА ОТ ТАКОВА СЪБРАНИЕ

На пръв поглед годишното отчетно-изборно събрание на първичната партийна организация при цех „Елки" на Завода за организационна техника в Силистра, което се състоя на 29 ноември т. г., беше добре подготвено. В силно осветената работна зала на третия етаж модерните столове бяха красиво наредени срещу покритата с червена покривка маса за президиума. Докладът беше раздаден за четене предварително — и в това отношение тукашните комунисти са преминали към по-съвременни методи на работа. Затова след като се избраха комисиите и партийният секретар Христо Вълчев прочете акта от извършената финансова ревизия на организацията, присъствуващите започнаха да се изказват.

Пръв говори Илия Неделчев. Той препоръча да се подбират по-добре кадрите в завода. Освен това библиотеката още не е в подходящо помещение и книгите са в прахоляка. А те са много нужни на хората, които са решили да усвоят електрониката.

Тон на изказванията

обаче даде работничката от галваничния отдел Надежда Иванова. „Защо толкова е изостанал нашият цех? — запита тя. — При много лоши условия работим. Първо, лампа ня маме като хората. Има отровни изпарения. Работничките искат да напускат завода, трудят се просто навън. Не съм видяла да дойдат в отделението секретарят на заводския партиен комитет, директорът или човек от охраната на труда в завода. Нямат ли милост тези хора? Аз имах и други неща да кажа, но се разтревожих и с това ще приключа".

И възрастната работничка, изразила възмущението си, седна на пружиниращия стол.

Работникът Димо Великов изрази болката на всички от това, че планът не се изпълнява и до края на годината едва ли ще се навакса загубеното. А отговорникът на партийна група в отдела за платки Кирчо Сандев заяви, че се страхува да събере хората, защото знае какви въпроси ще му поставят и той не може да им отговори. Сандев също говори за лошите трудови условия. Найголям брак се получава от слабото осветление. Не се полагат добри грижи за машините, които са вносни, и има опасност да спре производството. „Не смея да откажа с акта за бракуване на продукция при работничките, защото виждам, че те не са виновни" — заяви Руска Стоянова. Надежда Козарова обърна внимание на присъствуващите, че новите работнички не се посрещат добре в предприятието. Отначало се оставят на самотек, не им се оказва квалифицирана помощ, а след като започнат да дават брак, ги сменят. Невероятно звучеше изказването на Стойчо Тонев, че комунистите от партийните групи не се познават помежду си. Тяхното присъствие в цеховете не се чувствува.

Секретарят на заводския партиен комитет Йордан Петров изтъкна накрая, че комунистите са работили недостатъчно за подобряване на условията в цеховете. Той изрази учудването си, че членовете на организацията не се познават един друг. Допусна, че е възможно да са лоши условията в галваничния отдел и обеща заедно с директора да отидат там.

От резюмето на станалите разисквания се вижда, че всъщност

дейността на партийната организация не беше анализирана

Тя нито беше отчетена, както трябва, нито пък се дадоха достатъчно препоръки за подобряването ѝ в бъдеще. Разбира се, независимо от своята едностранчивост, изказванията следва да се имат предвид от бъдещото партийно бюро. Особено голямо внимание е необходимо да се обърне на подобряването на условията, при които се трудят работниците, както и за повишаване на тяхната квалификация.

Основната причина за това, че не се направи пълен анализ на работата на партийната организация, беше докладът. Оказа се, че е бил раздаден за четене предварително на комунистите един конгломерат от мисли във връзка с дейността на организацията и завода, който трудно може да бъде наречен доклад. В него се засягат въпросите на производството, но не се казва с какви конкретни партийно-политически мероприятия комунистите са съдействували за изпълнението на плана. Колко и какви събрания са провеждани през годината, кои са били въпросите, обсъдени от бюрото — това не се отчита. Дори успехите не са отразени. Дейността на организацията като цяло може да е незадоволителна, но много от комунистите служат за пример в производството и това трябваше да се отрази по-добре. Крайно недостатъчна е помощта, която партийната организация оказва на Комсомола, на профорганизацията.

За Юлския пленум на ЦК на БКП се спомена в доклада. Необходимо е обаче новото партийно бюро да обсъди допълнителни мерки за изпълнение на неговите решения, което ще повиши авангардната роля на организацията. Като се има предвид, че трудовият колектив на Завода за организационна техника осъществява вече серийно производство на електронни калкулатори при липса на достатъчно опит и нередовно снабдяване,

комунистите са длъжни да бъдат първи

в преодоляването на трудностите. Повечето от тях са млади хора, образовани и са в състояние да активизират живота на организацията. А що се отнася до заводския партиен комитет, той трябва да им оказва постоянна помощ, вместо да се изненадва, че не се познават помежду си.

Димо ИВАНОВ

„С УСТРЕМА НА СЕПТЕМВРИ"

Средношколската младеж от окръга откликна с готовност на призива на Централния средношколски щаб за включване на учащата се младеж от средните училища в прегледа-съревнование „С устрема на Септември", посветено на 25-годишнината на свободата. Окръжният средношколски щаб конкретизира условията, по които ще се отчете съревнованието, и по тях заработиха всички средни политехнически, професионално-технически училища и техникуми в окръга. Във всяко училище се изгради средношколски щаб, който съвместно с ученическия комитет следи работата по дружествата и попълва рапорта за извършеното по петте основни показатели.

Политико-просветната работа, призвана да изгради един здрав и цялостен марксистко-ленински мироглед, се поде през тази учебна година при по-голямо разнообразие от форми, които съответствуват на възможностите и интересите на средношколската младеж. Три пъти по-големият брой на кръжоците, които изучават „Основи на марксистко-ленинската естетика", „Научен комунизъм", „Идеология и политика" и „Младежта и техническият прогрес" е показателен за желанието да се усвоят най-прогресивните идеи на нашето време. Характерен белег на лекциите по тези дисциплини през настоящата година е по-голямата им научност.

Много добра система на просветна работа се създаде в Икономическия техникум в Силистра, където има изграден комсомолски университет. Уве личиха се и групите, които изучават „История на БКП", „История на КПСС" и живота и дейността на забележителни личности. Проблемен остава обаче въпросът за масовостта на тези форми. Известна причина за това може да се открие в насочването към технически те кръжоци, но и комсомолските активи не са направили всичко, за да се увеличи аудиторията на политическите беседи.

Добре заработиха и техническите кръжоци в средните училища, които се готвят за достойно представяне в прегледа на техническото творчество и майсторство, както и във втората национална техническа конференция през октомври 1969 година. Комсомолският завод при Механотехникума в Силистра продължава да дава продукция. В същото училище се изгради и кръжок по радиоелектроника, който изработи програмни устройства. В Средното професионално-техническо училище по машиностроене „Димитър Ганев" в Силистра кръжокът по леярство изработи вана за никелиране, а кръжокът по двигатели с вътрешно горене — три картинга. Възникнаха и нови клубове — „Млад конструктор", „Млад техник", „Млад специалист", активно се включиха средношколците и в задочните клубове „Млад агробиолог" и „Млад конструктор".

Увеличи се броят през тази година и на кръжоците по математика и физика. Затова трябва да зачестят вечерите, посветени на определени специалности, изнасянето на реферати и научни съобщения, провеждането на олимпиади по математика, физика и други дисциплини. Много полезни са и все по-укрепващите връзки между средните училища и заводите и фабриките.

Благоприятният повей на конгресните решения се почувствува и в пряката учебна работа. Като основна задача се постави борбата с второгодничеството, която ученическите организации на Комсомола водят съвместно с педагогическите колективи.

Комсомолът в средните училища има за задача да работи и за военно-патриотичното възпитание на средношколската младеж. За това спомагат освен задължителните часове по военно обучение и другите инициативи. Нарасна броят на военните и военно-спортните отряди, провеждат се военизирани игри и прегледи-двубои с патриотична тематика. Кръжоците по история, като издирват миналото на народа ни, развиват и изследователски качества у своите членове. През месец февруари на следващата година ще се проведе едно голямо мероприятие с военно-патриотична тематика — конференцията „По стъпките на Ивайло", която ще се предшествува от научна сесия, посветена на родния вожд. Патриотичното възпитание върви успоредно с възпитанието в дух на пролетарски интернационализъм. През времето след комсомолския конгрес се състояха много срещи с делегации от различни страни, вечери на дружбата, много дружества изучават историята на младежки организации от други страни.

Средношколската младеж от окръга се отличи и в летните бригади. Не може да се премълчи обаче, че много от обектите са неподходящи, а което е още по-лошо — те не достигат.

Всичко това, което е направено досега, недвусмислено говори за изпълнената с ново съдържание дейност на Комсомола в средните училища. Дейност, която отговаря на изискванията на времето след Тезисите на др. Тодор Живков, решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на ДКМС.

Веселин ВЕЛИКОВ,
зав. отдел „Средношколска младеж" при ОК на ДКМС

Пред 25-годишнината на Девети септември

Защо закъсняват вестниците?

Вестниците са културна необходимост. Тяхното редовно доставяне на абонатите е първостепенна задача, за да могат да изпълнят предназначението си. Всеки културен човек следи редовно печата, иска да научи новините от културен, политически, стопански и друг характер. Но как, да речем, може да се постигне това от абонатите в село Окорш, когато софийските ежедневници от 17 ноември насам пристигат с два-три дни закъснение?

Абонатите са недоволни от нередовното доставяне на вестниците. И са напълно прави. Нима е оправдано, когато превозните и съобщителните средства у нас са така напреднали и добре уредени, в село Окорш вестниците да пристигат с такова закъснение?

Нека Окръжната станция на съобщенията и Министерството на съобщенията да оправят тази нередност.

Владимир ПОПОВ

През Седмицата на борбата срещу идеологическата диверсия на империализма, проведе на по инициатива на ОК на Комсомола в Силистра с млад ежта от окръга, много интересни и съдържателни беседи изнесе Едуард Малхасян, научен сътрудник в БАН.

НА СНИМКАТА: Лекторът говори пред курсистите от Икономическия техникум в Силистра.

За активна пропагандистка дейност в Отечествения фронт наскоро учителят Аврам Василев от Силистра получи високо отличие. Награден бе от Президиума на Народното събрание с орден „Кирил и Методий" — втора степен.

НА СНИМКАТА: Секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Михаил Станков връчва ордена.

Пионерски дела през юбилейната година

Пионерите от училище „Йордан Йовков" в Тутракан ще запомнят юбилейната година с интересните и полезни инициативи, които ще осъществят в нейна чест. Новата дружинна ръководителка Юлия Янкова, която е набрала немалък опит от досегашната си практика с други пионерски дружини, умело подхвана работата и първите резултати са налице.

Много грижливо и с любов пионерите се заеха първо с подреждането на новата пионерска стая. Те искат да я направят образцова и предложиха много идеи. Разпределиха си работата и сега всеки знае какво трябва да направи. От началото на тази учебна година досега почти всички отряди проведоха излети до близки местности. Много пионери участвуваха в конкурса за най-хубава рисунка. Броят на участниците в клуба на дружбата става все по-голям. А особено много се вълнуват пионерите от предстоящия дружинен сбор, посветен на юбилейната годишнина, на който ще присъствуват и гости — дружинните ръководители от окръга.

През тази година пионерите от училище „Йордан Йовков" ще участвуват и в проявите, организирани от Пионерския дом в града. Замислено е да се залеси една улица в града, която да носи името „Пионерска". Интересно е и начинанието пионерите да посадят цяла горичка, за която да се грижат. Те решиха да спечелят съревнованието с другите пионери от града, когато стане залесяването. А във връзка с проучването историята на пионерския живот в Тутракан и в страната, неотдавна те се срещнаха с първия пионерски ръководител в града Митка Петрова, сега директор на училище „Максим Горки". Тя им разказа за първите години на работа с пионерите.

И все пак първо свое задължение пионерите смятат постигането на най-висок успех в ученето през юбилейната година и на образцова дисциплина. Това е и първата точка от техния план.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

ВЪЗПИТАВАМЕ ПЛАМЕННИ РОДОЛЮБЦИ

Беседа с Георги МАРКОВ, председател на общинския комитет на Отечествения фронт в село Иширково

Няма да сгреша, ако кажа, че в последно време низовите организации на Отечествения фронт от цялата община развиват извънредно голяма дейност по патриотичното възпитание на населението. Това става по няколко начина. Единият е чрез системата на просветната година. Понастоящем действуват единадесет просветни звена, в които са застъпени изключително много въпроси от историческото минало на нашия народ. В създадените осем лектории към училищата в селата Йорданово, Брадвари и Иширково също се изнасят беседи и лекции за далечното минало на нашата държава. Третият начин е организирането на общоселски събрания, на които лектори от общинската лекторска група говорят за миналото на страната ни и родния край.

Всяка беседа за историческото минало се посреща с много голям интерес от слушателите. Това особено ярко се открива в просветните звена, където се изучава историята на България. Винаги слушателите очакват с интерес подобни лекции. Стремят се да научат повече неща за далечното минало на нашата родина, за революционните борби, които е водил българският народ. Често пъти заниманията на звената продължават повече от определеното време, защото изникват все нови и нови въпроси, които пропагандистите трябва да изясняват.

Голямо внимание обърнахме и на изучаването на миналото на Добруджа и Силистра през вековете. Материалите по тези теми са разгледани не само в звената за политическа просвета, а и на събрания по работните места, във фермите, на полето. Всеки отечественофронтовец проявява голямо желание, за да се запознае с далечната история на Добруджа, с населението, което е живяло в нея. Лекторите винаги се стремят да удовлетворят голямото любопитство на слушателите, което те проявяват към въпросите на историческа тематика.

В село Иширково подехме задачата да запознаем всички жители с миналото на селото. Безспорно за това голям дял има учителят Господин Великов. В продължение на десети на години той събираше данни и материали за селото. Написа история на Иширково. Сега към нея проявяват желание всички жители. Заради това често пъти свикваме събрания по низови организации. Учителят Господин Великов с охота се отзовава на нашите покани и с часове разказва на своите съселяни за създаването на селото, за видните хора, които са израсли в него. Младото поколение посреща с интерес неговите беседи и особено тези, в които се говори за създаването на партийната организация и Комсомола. Особено полезни на такива събрания се оказват и присъствията на стари партийни дейци от селото.

Много участници имаше и във викторините, посветени на историческото минало на страната и родния край. Всяка низова организация се постара да разпали у всички отечественофронтовци пламъка на родолюбието. Тази форма на работа се оказва много полезна и ние ще я използуваме занапред.

Бюрото на общинския комитет на Отечествения фронт и низовите организации се стремят да насаждат патриотични чувства у цялото население. Затова по-често се разглеждат проблемите за патриотичното възпитание, работи се системно и последователно. По-обстойно обсъдихме въпросите по патриотичното възпитание на населението през септември. Тогава набелязахме и една програма, която сега осъществяваме.

По наше настояване в екскурзиите за Съветския съюз и из страната биват изпращани и активни деятели на Отечествения фронт. През пролетта с камиони на кооперативното стопанство много отечественофронтовци посетиха град Варна и се запознаха с нейните забележителности и природни красоти. Поддържаме и дружески връзки с жителите на село Камун, окръг Бекешчаба (Унгария). Всяка година оттам пристигат кооператори. Гостуваме им и наши хора. Така се засилват приятелските и дружески отношения между два народа, които уверено строят социалистическото общество.

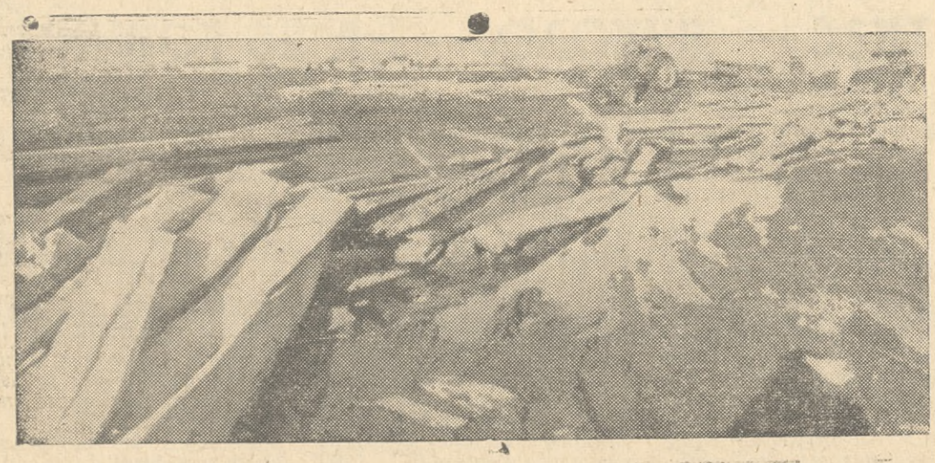
Както знаете, край село Иширково е построен паметник на загинали съветски летци. Преди години в селото гостува живият летец Бабий и близки на загиналите летци Филипенко и Лелеко. Наскоро открихме близките на Лебедев — жената му и сина му. Щеки каним да дойдат в нашето село. Това ще бъде един вълнуващ празник на българо-съветската дружба.

Помагаме и при събирането на материали за музейната сбирка в с. Иширково. Всички отечественофронтовци се отзовават на тази високоблагородна инициатива и съдействуват с каквото могат. Тачим вече народните традиции от миналото, имаме положително отношение към същите. Много от тях разкриват бита и културата на нашия народ от далечното минало и затова трябва да бъдат уважавани. Разбира се, спазват се онези традиции и обичаи, които са действително пълноценни и са лишени от религиозност.

Като мощно средство за патриотично въздействие използуваме и радиоуредбата. По нея често се четат беседи и лекции за историческото минало на селото, разказва се за постиженията на кооперативното стопанство, за големите успехи, постигнати в годините на народната власт.

Цялата ни дейност е подчинена на задачите на патриотичното възпитание. Целта ни е да възпитаваме истински родолюбци и интернационалисти. Първите резултати ни показват, че сме тръгнали по верен път. Натрупаният опит ще ни помогне да засилим още повече възпитанието в дух на пламенен патриотизъм, на любов към всичко родно.

ФОТООБЕКТИВЪТ НЕ Е ВИНОВЕН

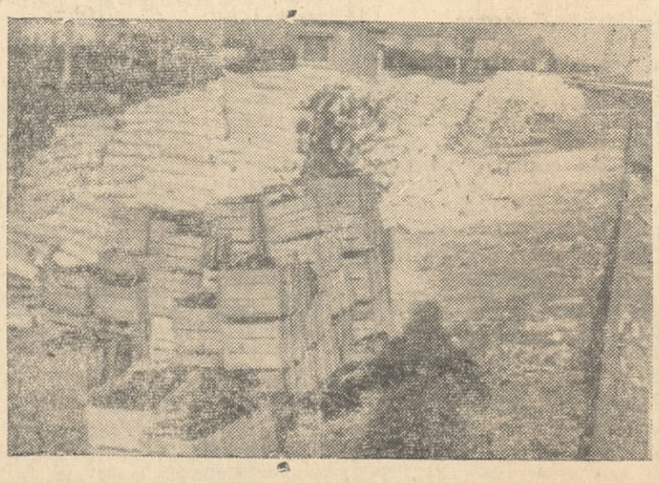
На втората снимка вижда те дългата редица буркани за компоти, собственост на ДСП „Булгарплод", които са не повече от девет вагона и които трябва да се изпотрошат половината и чак тогава да отидат на мястото си. А не е лошо да припомним, че беше време, когато ДСП „Булгарплод" призоваваше гражданите да връщат празните буркани, защото не стигали. Няма и да стигат!

Н. РОМАНОВ

Трупани година след година...

НАДЪЛГО и нашироко се е разпространил безразборно разхвърляният дървен материал из района на гара Дулово. Но още по-надълго и надълбоко са се напластявали въглищата, за да станат стотици и хиляди тонове. Между другото всяка година при преоценка на тези стотици тонове държавата губи стотици хиляди лева. А те си стоят, независимо от загубите, независимо от излязлата наскоро статия във вестника, независимо от всеобщото възмущение. Впрочем въглищата, ако не стоят в Дулово, ще стоят на открито в Силистра и пак ще се превръщат в кал, защото цялата работа спира до липсата на складове. А защо липсват и дали ще се построят в близките години, е все още въпрос, на който трудно може да се отговори. Тогава... остават загубите!

Но нима другите предприятия няма къде да приберат този дървен материал, който окаян се валя в калта и въглищата. Ние вече писахме кои са неговите стопани, но изглежда ще трябва отново да попитаме дали той не е нужен на Стройра йона, на ТПК „9-ти септември", или ще го приберат тогава, когато стане негоден за употреба.

Организация на ремонта на машинно-тракторния парк в Хмелницка област

Непосредствено след преминаването на машините от дружбата към колхозите наложи се да се измени организацията на ремонта и снабдяването с резервни части и други необходими материали.

Създадено бе републиканско обединение „Селхозтехника", което има клон във всяка област и във всеки район на областта. Задачата му е да извършва ремонта (среден и основен) на машините на колхозите, да ги снабдява с резервни части и материали, да превозва селскостопанските товари, да работи за механизация на производствените процеси в животновъдните ферми и за увеличаване плодородието на почвата. Следователно всичко, което е необходимо на селското стопанство, се доставя само от една организация.

Във всеки район е изградена ремонтна работилница от типа на ремонтните заводи. Задачата й е да извършва ремонт на машините от района. На територията на областта има специализирани районни работилници за основен ремонт на отделни агрегати от дадена марка трактори или на по-сложни машини. Така например в Ярмолински район има специализирани цехове за основен ремонт на горивна дизелова апаратура. Този цех обслужва цялата област. В него работят към 50 работника. Той е съоръжен с 12 стенда за регулиране на нафтови помпи и всички приспособления, необходими за това, включително и мивки за измиване на детайли.

Както споменахме вече, широко е застъпена специализацията на ремонта в отделните работилници. Всичко това дава възможност за внедряване на индустриални методи. Така например демонтаж на една колесарка на ДТ-54, благодарение на хидравлични приспособления, се постига само за 5 минути. Същото е и при монтажа. Следователно само за една смяна по 2-ма души тук могат да разглобят около 100 колесарки.

В настоящия момент 6 ремонтни работилници са специализирани за основен ремонт на верижни трактори, една за колесни трактори, три за зърнокомбайни и една за машини и съоръжения на животновъдните ферми. Широко е застъпено възстановяване на детайлите.

Освен това във всеки колхоз има построена, а там, където няма, сега се строи, ремонтна работилница. Размерът и оборудването им наподобяват ремонтните работилници на нашите стопанства, но в някои случаи са по-обширни от тях. Там се извършва техническото обслужване на тракторите и ремонтът на всички несложни прикачни машини.

Самото техническо обслужване в колхозите се осъществява посредством участъков механик-инженер или среден техник представител на „Селхозтехника". Той следи за изгореното количество гориво по купонната система и за извършването на техническия преглед.

Колхозите нямат складове за резервни части. Склад има в районната ремонтна работилница. Всички части, необходими при техническото обслужване, участъковият механик доставя в колхоза оттам. Трябва да се има предвид, че към всеки участък е прикрепена подвижна ремонтна работилница—оборудвана с необходимите инструменти и електрозаварочен агрегат.

На полските станове на тракторните бригади са построени площадки за измиване на машини, оборудвани места за извършване на технически преглед № 1, 2, 3, закрита зарядна база, площадки за регулиране на работните органи на почвообработваемите машини и др.

За техническото обслужване на автомобилите на територията на областта се строят отделни ремонтни работилници. Такава работилница посетихме във Волочински район. Тя има два главни корпуса. Разчетена е за техническо обслужване на 500 автомобила, приблизително колкото са автомобилите на един среден по големина район. Освен техническото обслужване № 1 и № 2, тук се извършват и частични ремонти на дадени агрегати или двигатели. Работилницата е съоръжена с най-съвършената ремонтна техника. До известна степен е внедрена и автоматизация.

Колхозите предварително сключват договор със „Селхозтехника" за автомобилите по марки, които подлежат на техническо обслужване през годината. Колхозът заплаща на обслужващата станция за ТО-1—3 рубли и за ТО-2 — 11 рубли. След прегледа на колата се издава талон за извършен технически преглед и се определя след колко километра трябва да стане следващият.

Кирил КАШЕВ,
гл. инженер на ТКЗС—
Иширково

Мъже от крайната гара

репортаж

Има нещо много романтично в живота на тази гара, особено в минутите, когато неспокойните удари на последния локомотив заглъхнат на юг.

Дългото, огъващо се тяло на композицията отнася със себе си непривичния за равнината тътен, за да го поемат след това безкрайните излъскани релси, крайпътните дървета и едно разбудено зимно поле.

Емайлираната табела, поставена по средата на кокетната постройка, е категорична: „Гара Дулово". Знаем какво значи всяка една гара — забързани, припрени стрелочници, отривисти и провлечени изсвирвания при маневрирането, внимателни компетентни прегледи на спирачните устройства и скачването на вагоните.

И тук тези манипулации са съвсем същите, въпреки че гарата е крайна и вместо да продължават, влаковете разочаровано се връщат назад. Когато и малкото зарчи се оттеглят от перона, тогава всеки предмет в околността заживява в очакване на ново далечно изсвиркване...

...В стаята на ръководителя на дневната смяна Йордан Кискинов обаче напрежението още не е спаднало. Телефонът звъни почти без прекъсване, водят се кратки, делови разговори.

Една малка пауза дава възможност на този млад мъж, още почти юноша, да си отдъхне за миг. През стъклото на прозореца отраженото на зимното зарево за минута припламва върху слепоочието му. Днес началник-гарата отсъствува и цялата отговорност на извършваната тук работа лежи върху плещите му. Но това не го уморява, нито пък го плаши. Само от година и половина Кискинов е сред железничарите от гара Дулово, но за него и възрастните мъже вече говорят с уважение.

Сега предстои да се води още един бърз разговор с вагоноразпределителната служба в Горна Оряховица. За утрешния ден трябва да бъдат експедирани повече от 70 вагона с различни товари, като се започне от инертните материали и се свърши с въглищата, тухлите, цимента и др.

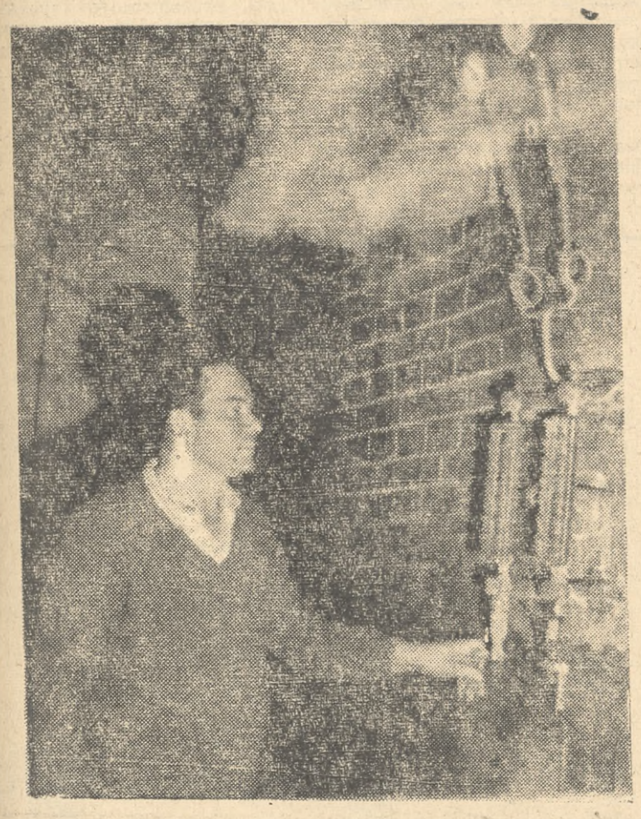
И в съседната стая тиши ната стимулира ползотворната работа на ръководителя на търговската експедиция Атанас Йовчев. Пред него са пръснати куп товарителници. И на него му предстои още доста работа, докато свърши работният му ден. Трябва да се оформят формалностите по експедирането на следващите вагони, да се таксуват пратките на клиентите. Дните на този светлоок мъж изглеждат тихи и безтрепетни, но това е една първоначална илюзия. И тук зад привидната монотонност се крие една неподозирана динамика. Водят се полемики за срокове на доставките за загубени и безстопанствени товари, за тегло и обемност.

И гъй като сме свикнали да илюстрираме всеки свой извод с цифри, нека да останем верни на традицията —докато през 1966 година пратките са били общо 15 500, през настоящата година перспективата е да достигнат 16 500 броя. И това увеличение от 3 000 пратки все пак не е успяло да разруши илюзията за монотонието в работата на този опитен експедитор.

...Гара Дулово е последната гара, която препраща всичко необходимо за строящата се железопътна линия Дулово—Силистра. Това са траверси, релси, чакъл и др. Експедирането и на тези пратки става чрез тишината на тази стая. И докато тук се води отчетността, стрелочникът на смяна Тодор Петров посреща новия смесен влак, който пристига на пихналата гара. Сега той заедно с влаковата бригада ще участвува пряко в маневрата, композирането и подреждането на товарите по направление. Понякога не е никак лесно—чукът и гаечният ключ залепват заскрежени в дланите, вятърът развързва ушанката и заледява слепоочията, но влакът никога не бива да закъснява, той е като влюбените — винаги трябва да е точен...

И когато краят на дневната смяна настъпи, по перона ще отшумят стъпките не на уморените от умората хора, а на мъже, които първи в окръга изковаха авторитета на една нова професия—железничари.

Р. ШИМАБЕЕВ

Ръководител на парното отделение на свинезавода в ТКЗС гр. Дулово е Халил Рамаданов. Неговата задача е да подава винаги навреме парата, необходима за обработка на концентрирания фураж.

За подобряване на растителната защита в окръга

Борбата с болестите и неприятелите по културните растения има съществено значение за получаване на високи добиви от растениевъдството, зеленчуковото производство, овощарството и лозарството.

На основание 392 разпореждане на МС, в Силистренски окръг бе изградена Станция по растителна защита. Двугодишната й дейност показа, че тя има важен дял при провеждане на тази борба. Обособи се и Инспекция по растителна защита. Специалистите, които работят в нея, водят системни наблюдения върху появата и развитието на вредителите. Сигнализират стопанствата, като определят подходящите за третиране срокове. Напоследък значително се увеличи и техниката, с която се извършват растително-защитните мероприятия. Набавиха се и нови, по-производителни машини като ГАН—8, ПЪРЛА—1 и 2. Разшири се дейността на селскостопанската авиация, която оказва значителна помощ и на стопанствата в нашия окръг. Броят на препаратите за растителна защита нарасна на 75. Значително се увеличи обемът и качеството на самата работа. През 1967 година с хербициди бяха напръскани 310 000 декара есенни и пролетни култури.

Необходимо е обаче във всяко стопанство да има агрономи, които да организират и провеждат борбата с вредителите и плевелите. Това се нала га, защото кооперативните стопанства от окръга през миналата година, поради недостатъчна дейност в това отношение получиха в по-малко: 6 600 т пшеница, 1 300 т царевица, 230 т грах за зърно, 600 т слънчоглед, 2 400 т захарно цвекло, 110 т люцерново семе, 3 840 т зелена люцерна, 525 т домати, 2 160 т грозде и т. н. Загубите при тютюна и плодовете възлизат на около 4 милиона лева. Явно е, че борбата трябва да се води добре организирана, винаги когато е нужно, а не да се счита като временна задача през април, май и юни. Такова разбиране е съвършено неправилно.

Станцията в Силистра подпомага 11 стопанства. В ТКЗС — Ситово тя е поела изцяло провеждането на всички растително-защитни мероприятия. Общо през миналата година е изпълнила 20 на сто от задачите, свързани с борбата с вредителите и болестите по културните растения на територията на окръга. Възможностите й в това отношение са далеч по-големи. Тя може да проведе 38-40 на сто от поставените задачи, при това много по-качествено, по-ефективно.

От голямо значение за крайните резултати е техниката, с която разполагат отделните стопанства. В нашия окръг тя все още е недостатъчна, а и наличната не се използува напълно. Сериозни слабости съществуват и при поддържане на машините, което при всички случаи се отразява зле за срочното и качествено извършване на растително-защитните задачи.

За да се избягнат тези организационни слабости, добре е машините да се обособят като самостоятелни производствени единици, а заплащането да става чрез така наречения показател „литър-декар".

Георги КОТЕВ

По-пълно използуване на производствените фондове

Върху ефективността на производствената дейност на промишлените предприятия, наред с другите фактори, основно въздействие оказва и рационалното използуване на производствените фондове. Това въздействие е особено осезателно при новата система на ръководство на народното стопанство.

Кои производствени фондове имаме предвид? Производствените фондове на стопанските звена обхващат два основни елемента: основни средства с производствено предназначение и нормируеми оборотни средства на производствената дейност. Тези две съставки на производствените фондове действуват върху ефективността по отделни пътища. Елементът „основни средства с производствено предназначение" влияе върху ефективността чрез механизма на данъка върху производствените фондове и чрез на числяването на амортизационни отчисления, а — „нормируеми оборотни средства на производствената дейност" действува чрез механизма на данъка върху производствените фондове.

Анализът на отчетните данни за окръга показва, че за раздела „Местна промишленост" данъкът върху производствените фондове възлиза на 45 стотинки на сто лева стокова продукция. Обаче при отделните предприятия този показател значително се отклонява. В промкомбинатите „Трансмариска", „Камъшит", „Текстил" той е под средния за окръга, а в промкомбинатите „Първи май", „Дръстър" промкомбинат—Дулово и ДПП „Електрометал" — над 50 стотинки. При съпоставянето на този показател между предприятията с идентична номенклатура на производството прави впечатление, че разходите на сто лева стокова продукция при промкомбинат—Дулово са с 16 стотинки повече, отколкото в промкомбината в Тутракан. Една такава съпоставка по този показател между тези две предприятия би навела ръководството на дуловския промкомбинат на мисълта, че е нужно сериозно оглеждане на производствените фондове и отстраняване причините, довели до това завишаване на разходите по този пункт. Такова едно оглеждане на производствените фондове би следвало да направят и ръководствата на промкомбинатите „Дръстър", „Първи май" и ДПП „Електрометал".

Зависимостта на ефективността от данъка върху производствените фондове е толкова чувствителна, че намалението на разхода на този вид облог само с 10 стотинки на сто лева стокова продукция би донесло увеличение ефективността на предприятията от раздела „Местна промишленост" с над 10 000 лева. Естествено върху този процент основно отражение дава използуваемостта на основните средства с производствено предназначение. Ниската производителност на машините може да бъде последица на тяхната износеност, на тяхното нецелесъобразно комплектуване, незадоволителна организация при тяхното обслужване и пр. Именно към отстраняването на тези недостатъци трябва да обръщат главно внимание ръководствата на предприятията, когато си поставят за цел да намалят разходите за данъка върху производствените фондове и да увеличат ефективността на предприятията.

Анализът показа също, че натовареността на основните средства с производствено предназначение в отделните предприятия е различно. В промкомбинат „Дръстър" със сто лева основни средства е произведена стокова продукция за 160 лева, в „Трансмариска" — за 188 лв., в „Първи май" — за 129, в „Текстил" — за 222 лв., в промкомбинат — Дулово — за 255 лева, в „Камъшит" — за 227 лв. Това показва, че използуването на производствените мощности в отделните предприятия е различно. В някои от тях машините не са напълно натоварени. Има налице непотребни за производството основни средства, които или недостатъчно се използуват, или са технически и морално износени до такава степен, че повечето отежняват ефективността с неоправдан данък върху производствените фондове и с разходите си по амортизационните отчисления. Известно е, че колкото процентът на разходите за амортизационни отчисления е по-висок на сто лева стокова продукция, толкова ефективността на предприятието е по-ниска. Данните показват, че в промкомбинат „Дръстър" сто лева стокова продукция е произведена с 3 лева разходи за амортизационни отчисления, в „Трансмариска" — с 2,10 лв., в „Текстил" — с 80 стотинки, в „Електрометал" — с 1,36 лв. при среден разход за окръга 1,76 лева.

Процентът на този вид разход в специализираните промкомбинати е 1,50 лв. на сто лева стокова продукция, а в многоотрасловите — 3 лева. Тези данни показват, че необходимостта от по-задълбочено изследване и анализиране на производствените мощности и да извадят всички малкоупотребявани или с ниска производителност производствени мощности. Това налага да се огледа най-отговорно и задълбочено разстановката и окомплектоваността на основните средства, както и организацията на работата с тях. Срочно да се отстранят допускани те несъобразности. Това изисква ръководствата на предприятията да вземат конкретни мерки за по-пълното използуване капацитета на производствените мощности в своите предприятия. За тази цел трябва да бъдат привлечени на помощ както всички специалисти, така и целият колектив във всяко предприятие.

Йордан ПОПОВ

Новости ★ техника ★ Новости

ПЪРВАТА ФРЕОНОВА ЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛА

Първата фреонова геотермична електроцентрала е влязла в строй в околностите на град Петропавловск—на Камчатка. Горещите подземни води, които се срещат на Камчатка в изобилие, по стъпват по тръби в котел, в който се загрява течен фреон. Парите на фреона, който има значително по-ниска точка на кипене от водата— при температура 70 градуса и налягане от 14 атмосфери, се изпращат в турбина и задвижват електрогенератора. Отработените пари отиват в кондензатори, където се охлаждат, а оттам отново се връщат в котела, за да започне нов цикъл. Отработената гореща вода се изпраща за отопляване на парници.

ИНА—104 — МАШИНА ЗА ПРОИЗВОДСТВОТО НА КОНСЕРВИ

В Калининград е конструирана оригинална линия за производство на рибни консерви. Основната й машина е ИНА—104. До нейното появяване разделянето на рибата на порции и нареждането й в консервните кутии бяха две отделни операции. При това част от рибата се явяваше като отпадък, от който се правеше рибено брашно.

Новата машина използува суровината до последен грам. Очистената риба се пропуска през вертикални рибопроводи, където тя се спуска надолу под въздействието на вибратор и пред изхода се усуква в снопче с постоянно сечение. Хоризонтален дисков нож отсича парчета с еднаква дължина.

ВЕРТИКАЛЕН КАРУСЕЛЕН СТРУГ

В машиностроителния завод „Иво Лола Рибар" в Железник е конструиран нов вертикален карусел струг тип К 10, който може да обработи детайли с диаметър до 1000 милиметра. Всички основни части на струга са взаимозаменяеми и стандартизирани. Триещите се повърхности са закалени и шлифовани, като техните елементи са покрити с неметален пласт „формика". Точността на обработката е 4-5 микрона. Корпусът на струга е направен от една част. Той се опира на три точки.

Револверната глава може да бъде автоматична или ръчна, четиripозиционна или петпозиционна. Машината е снабдена с програмна система по шаблони и е пригодена и за копиране. Стругът има система за управление от разстояние, което е нужно за програмиране. Смазването е изцяло и напълно автоматично.

ОЦВЕТЯВАНЕ ЗА ТРЕВОГА

Според правилата на уличното движение износването на автомобилните гуми се разрешава до известен предел. Службата за безопасност на движението строго следи за изпълнението на това правило. Но как да се види с какви гуми е автомобилът, когато той профучава със сто километра в час? По искане на пътните служби в САЩ външните гуми ще се правят от каучук в два цвята: когато външният тъмен слой се износи, откри ва се долният, оцветен ярко. Така и във време на движение ще се вижда, че гумата е износена.

СТОМАНА — „МБ"

Една японска изследователска група от лабораторията „Кобе" е изработила нов вид стомана, наименована „МБ". Новата стомана се заварява леко, устойчива е на удари и пресоване, а якостта й се движи в порядъка от 60 до 100 килопонда кв. мм. Тези й качества я правят особено удобна за строежа на мостове, кораби, водопроводни тръби, както и за подводници.

ШКОЛА ЗА СТРОИТЕЛНО-МОНТАЖНИ КАДРИ при ДУ „ЗАВОДСКИ СТРОЕЖИ" — ВИДИН
ОБЯВЯВА

че открива курсове от 16 декември 1968 г. по следните специалности:

МАШИННИ МАЗАЧИ — приемат се кандидати от цялата страна от 16 до 40 години, без ограничение на образованието.

Времетраенето на курса е 3 месеца, през което време курсистите ползуват пълен пансион — безплатна храна, квартира, работно облекло и учебни пособия.

Освен това получават всеки месец стипендии в размер:

1) неженени — 25 лв.
2) женени без деца — 40 лв.
3) женени с деца — 50 лв. плюс детските надбавки.

По време на практиката също се заплаща заработката.

Всеки курсист при завършване полага изпит, получава съответния разряд по специалността и се задължава да работи най-малко три години в СДСО „Заводски строежи".

Всички завършили курса получават веднага заповед за назначение и безплатна квартира в общежитието. Назначените на работа им се подсигурява временно жителство, а впоследствие и постоянно.

Кандидатите да подадат до школата следните документи:

1. Молба до директора
2. Автобиография
3. Медицинско свидетелство
4. Документ за образование

Документите се изпращат най-малко три дни преди започването на курса на следния адрес:

ВИДИН—Школа за строително-монтажни кадри — старата казарма при крепостта „Баба Вида", тел. 34-13 и 35-13.

Проверка на силите и възможностите

За редица самодейни колективи от окръга юбилейната година с нейните прегледи и състезания е истинско изпитание. Те ще трябва да защищават собственото си име и честта на самодейното изкуство в целия Силистренски окръг.

Това в най-голяма степен като че ли се отнася за представителния хор „Седянка" към Образцовото народно читалище „Доростол" — Силистра. Затова представител на редакцията се обърна с няколко въпроса към неговия диригент, композитора Арам Берберян, на които той беше любезен да отговори.

— Какво отражение в дейността на колектива намира предстоящото всенародно честуване на 25-годишнината от социалистическата революция в България?

— Преди всичко можем да го открием в голямото на прежение, в самата същност на подготовката ни — вокално-певческата страна и усвояването на репортоара. А той е съвсем нов. Отношенията на хористите при усвояването на този действително тежък репертоар е много съзнателно. На всички е ясно, че задачата не бива само да се изпълни, а със своите художествени постижения „Седянка" достойно да премери сили, възможности и качества с представителните хорове, с които ще се състезава.

— Какво предвиждате да се направи за успешното представяне на „Седянка" в предстоящия Трети събор на хоровете от крайдунавските градове, на който Силистра е домакин?

— На Събора „Седянка" ще се яви с нова програма, извън репертоара, предвиден за III републикански фестивал. Не мога да имам други предвиждания — нужно е да се защити достойно името на Силистра.

— Задоволително ли е сегашното организационно състояние на колектива?

— Направо може да се каже, че е добро. В работата е въведен порядък. Дисциплината е съзнателна. Има известна нужда от някои допълнения в партите. Мисля, че в най-скоро време това ще успеем да осъществим. Като имам предвид заваряното състояние, понастоящем смятам, че можем да си вдъхнем доверие — кръговският труд на хористи и диригент не ще отидат напразно.

— Как бихте степенували основните прояви, в които „Седянка" ще вземе участие през юбилейната година?

— През първата полови на на април ще се проведат зоналните прегледи на самодейните хорови състави, където ще се излъчат и участвуващите за заключителния етап в София.

След това следва участие в Третия събор на хоровете от крайдунавските градове, тържествата по случай 25-годишния юбилей, концертите в Хмелницка област на УССР.

Последното участие на хора през юбилейната година ще бъде участието му със самостоятелна програма в честуването на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

В ЦЕНТЪРА НА МНОГО ПРОБЛЕМИ

Работата на класния ръководител има голямо значение за правилното възпитание и обучение на учениците. Класният ръководител обединява усилията на всички преподаватели на класа, организира и сплотява ученическия колектив. От способностите и умението на класните ръководители зависи най-много качеството на възпитателната работа в училище.

Мнозина класни ръководители развиват добра дейност по задачите и изискванията на Димитровската експедиция. Гордост за нашия окръг са експедиционните отряди от основните училища в Силистра с ръководители А. Василев, В. Попов и Г. Ламбов, експедиционният отряд в с. Зафирово с ръководител М. Чалъкова, в с. Сокол с ръководител И. Желязков и др.

Някои класни ръководители успешно изграждат действени ученически колективи. Правилно се поставят пред учениците близки и далечни перспективи. Това осигурява заздравяването и укрепването на класовете (Зафирово, Силистра и др.).

Добре се организират и провеждат на много места часовете на класния ръководител. При някои етични беседи основните въпроси предварително се обсъждат и уточняват, след което класните ръководители до разработват и конкретизират материалите с оглед подготовката на учениците. Темите за етичните беседи предварително се съобщават и се дават насоки за подготовката им (Зафирово и др.).

В работата на класните ръководители в окръга обаче се наблюдават и редица слабости.

Не се обмисля в перспектива работата по комунистическото възпитание на учениците през дадена степен на обучение — от I до IV клас и от V до VIII клас. Рядко класните ръководители плануват работата си за срока или годината с оглед качествата, които са си поставили за цел да възпитават у учениците за един по-дълъг период от време. Оттук и неумението правилно да се поставят задачите през срока. Застъпват се много теми — това разводнява работата, пречи за дълбочено да се изясняват отделни страни от възпитателния процес (Пожарево, Д. Ряхово и др.). Правилно е класният ръководител още с поемането на учениците от I и V клас да разработи система от мероприятия за възпитателния процес през целия курс на обучението. В тази система ще намерят място задачите за срока, за годината.

Недостатъчни усилия полагат класните ръководители за координирането на учебната и извънкласна дейност на учителите, работещи с даден клас. Едва ли някой си е поставил за задача да проучи обема, насочеността и характера на домашните работи и е дал предложение как да се намали претовареността на учениците. Рядко се конкретизират и възпитателните задачи, които си поставят преподавателите и ръководителите на извънкласните форми. Вниманието е насочено обикновено към мероприятия за подпомагане на изоставащите ученици. Недостатъчни са грижите за отличните ученици и особено за тези, които имат подчертан интерес към дадена област (Зафирово, Ширково).

Подценява се необходимостта от повишаване квалификацията на класните ръководители. (Богданци, Ст. Караджа). Директорите на училищата не проверяват дейността им и не организират обмяна на опит за уеднаквяване на изискванията. На учителски съвети не се поставят за обсъждане и решават не основни въпроси за работата на класните ръководители.

Недостатъчно се работи за по-задълбочено и всестранно овладяване на техническите знания чрез организиране на технически кръжоци. Не е на необходимата висота военно-патриотичното възпитание на учениците. В специализираните отряди не се овладяват различни военни сръчности (Ст. Караджа, Зафирово).

Особено подобряване на организацията и планирането на работата на класния ръководител няма. Указанието на Министерството на народната просвета за планиране на учебно-възпитателната работа в училищата и Примерната програма за възпитателната работа недостатъчно се прилагат. Характеристиките на класовете се пишат шаблонно, формално, без задълбочено познаване на индивидуалните особености на учениците (Д. Ряхово, Ширково, Богданци, Пожарево).

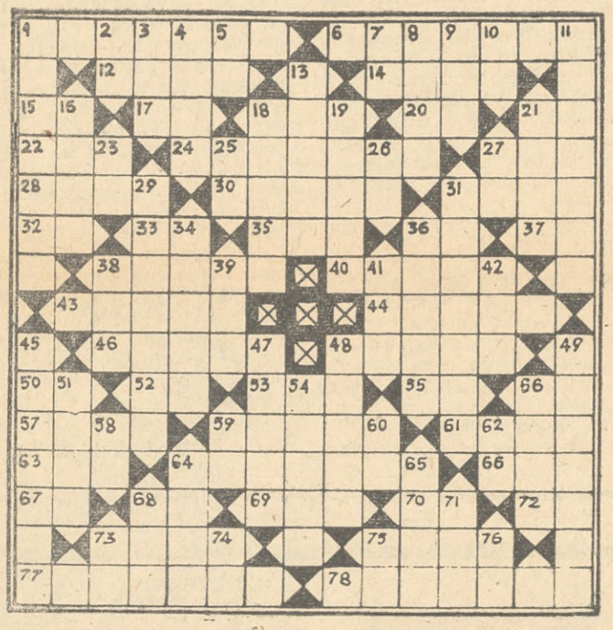
Малко се прави за професионалното ориентиране на учениците. Неправилно се изчаква те да достигнат до VIII клас, та тогава да се организират някакви мероприятия, вместо своевременно да се проучват възможностите, интересите и наклонностите на учениците. Началните учители се отнасят формално към задължението си да изготвят медико-педагогически характеристики. Педагогическите характеристики на учениците, завършващи VIII клас, не са достатъчно пълни и обосновани (Зафирово, Ширково).

Масовата физкултурна и туристическа дейност не заема полагащото ѝ се място в училищата. Провежданите физкултурни мероприятия са откъслечни, без стройна система и се организират повече от преподавателите по физическо възпитание. Тази дейност не е станала дело на пионерската организация. Малко работят класните ръководители за ежеседмично организиране на спортни полудни, за по-нататъшното развитие на туризма сред учащата се младеж, за масово организиране на походи и излети сред природата през почивните дни.

Условия за подобряване работата на класните ръководители в Силистренски окръг има. Възрастовият състав на учителския персонал позволява с успех да се изпълни тази задача. Необходимо е директорите на училищата и ръководствата на учителските организации да проявят по-голяма загриженост за подобряване квалификацията на класните ръководители, да повишат изискванията за изпълнение на тези належащи задачи.

Марин ИОРДАНОВ

Кръстословица

ВОДОРАВНО: 1. Руска певица от началото на века. 6. Италиански писател, автор на комедии и памфлети (1492-1556). 12. Героиня на Драйзер. 14. Град в Узбекска ССР. 15. Част от колата. 17. Китайска мярка за дължина. 18. Река в РСФСР, в басейна на р. Волга. 20. Герой от „Илиада". 21. Съветски украински писател. 22. Сладководна риба. 24. Звезда от съзвездието Лира. 27. Малкото име на прочут негърски певец. 28. Група индонезийски острови. 30. Шивашки материал. 31. Роман на Емил Зола. 32. Японска мярка за течност. 33. Хубав кон. 35. По мещение за стрелба в цел. 36. Бивш южновиетнамски марионетен държавник. 37. Древен град в Киликия (днешна Турция). 39. Древни жители на Балканския п-ов. 40. Обществен площад в старогръцките градове. 43. Музата на лирическата поезия. 44. Маслинено дърво 46. Насекомо, което е завършило всичките форми на метаморфозата. 48. Връх в Родопите. 50. Град в Италия, близо до Милано. 52. Приток на р. Дунав. 53. Деец на унгарското и международното работническо движение (1886-1939). 55. Езеро в Ейре. 56. Марка съветски самолети. 57. Монголски скотовъдец. 59. Бяло платно за покриване на мъртвец. 61. Деветата степен на диатоническата гама. 63. Мъжки певчески глас. 64. Именит съветски авиоконструктор. 66 Горната част на черепа. 67. Река в Източна Франция, десен приток на Рона. 68. Град в Норвегия. 69. 13-ият ден на месеца у древните римляни, а през март, май, юли и октомври — 15-ият. 70. Малкото име на известен френски естраден певец и филмов актьор. 72. Река в ДРВ. 73. Изкуствено приготвено благовонно масло, употребявано при църковни служби. 75. Подем, въодушевление, порив. 77. Игуменка на католически девически манастир. 78. Световноизвестна съветска балерина.

ОТВЕСНО: 1. Камъни в ухото на низши животни като необходима принадлежност на слуховия апарат. 2. Стихотворение на Иван Вазов. 3. Герой от опера на руския композитор Аренски. 4. Многогодишно тревисто растение с хубави цветове. 5. Река в СССР, ляв приток на Уфа. 7. Египетско божество. 8. Отбрана част от едно общество. 9. Пустиня в Южна Азия. 10. Река в СССР, басейна на Волга. 11. Висок остър четириъгълен стълб. 13. Президентът на Сирия. 16. Южноамериканска столица. 18. Безправни хора в древна Спарта. 19. Нечиста работа, тъмна сделка. 21. Лъскав пъстроперест папагал. 23. Корейска мярка за дължина. 25. Река в Германия. 26. Мярка за повърхнина. 27. Танцова стъпка. 29. Вкаменено растение, което прилича на тръстика. 31. Органическо съединение, получавано от каменовъглена смола. 34. Химически елемент. 36. Небесно съзвездие. 38. Град в Южна Корея. 39. Връх на непълна месечина. 41. Фут болен термин. 42. Японски остров. 45. Малкото име на героиня на Рафаело Сабатини от романа му „Капитан Блъд". 47. Африканско животно, което прилича на жирафа. 48. Лято писи. 49. Американски щат. 51. Голям град и пристанище на Алжир. 54. Начална встъпител на част на устно или писмено съчинение (мн. ч.). 56 Монах. 58. Опитен летец-изтребител. 59. Дребна френска монета. 60. Отрицание. 62. Спортно равенство. 64. Английска политическа партия от XVII-XIX в. 65. Извънградска къща за летуване. 68. Легенда, сказание. 71. Езеро в Турция. 73. Инициалите на известен най литературен историк, литературовед, и фолклорист. 74. Права мислена линия, която минава вътре в някакво тяло. 75. Гъсто английско пиво. 76. Вид древен японски театър.

И. ПЕТРОВ

Препрочитайки Хемингуей

Филип Янг, изследовател на творчеството на Хемингуей, имащ достъп до пазените в банковите сейфове ръкописи на покойния писател, разказва за своите находки.

След смъртта на Хемингуей разпръснатите му ръкописи бяха събрани от неговата жена и съхранени в сейфовете на една нюйоркска банка. Там през 1966 година за пръв път се запознах с тях. Въпреки нашествието на мишките и въздействието на морския въздух, голяма част от тях са запазени в добро състояние.

Говоря за всичко това не защото ме вълнува толкова външният вид на ръкописите. Просто зная колко лошо ги пазеха, колко дълъг път трябваше да изминат; аз искам да опровергая слуховете, че Мери Хемингуей съвършено не се е грижила за тях и даже е унищожила някои книжа на мъжа си. Това е съвършено невярно. Единствена наследница на Хемингуей, тя умело и старателно е изпълнявала своите задължения. Въпреки тежкото си състояние след смъртта на мъжа си, намерила сили сама да събере много ценни ръкописи. Доколкото ми е известно, тя не е унищожила нито един лист, принадлежащ на Хемингуей.

Естествено повече от всичко ме интересуваше съдържанието на ръкописите. Отворих сейфовете и изпаднах в почуда. Ето къде са били тези безценни книжа!

Прелистих няколко страници. Особено внимателно разгледах седем сиви училищни тетрадки, на всяка от които беше написано: „Фиеста". Роман. Ърнест Хемингуей". Наред с тогавашния парижки адрес на писателя, старателно бяха описани и местата на действието. Това бе чернова от първия „истински" роман на писателя.

Разбрах, че се натъкнах на златна жила. За съдържанието на сейфовете всичко не може да каже дори и жената на писателя, въпреки отчаяните ѝ опити да се разрови в листите. Трудно е да се предявяват претенции към нея: тя е писателка, а не критик или библиограф. Мери Хемингуей е била жена на писателя, а не негов критик.

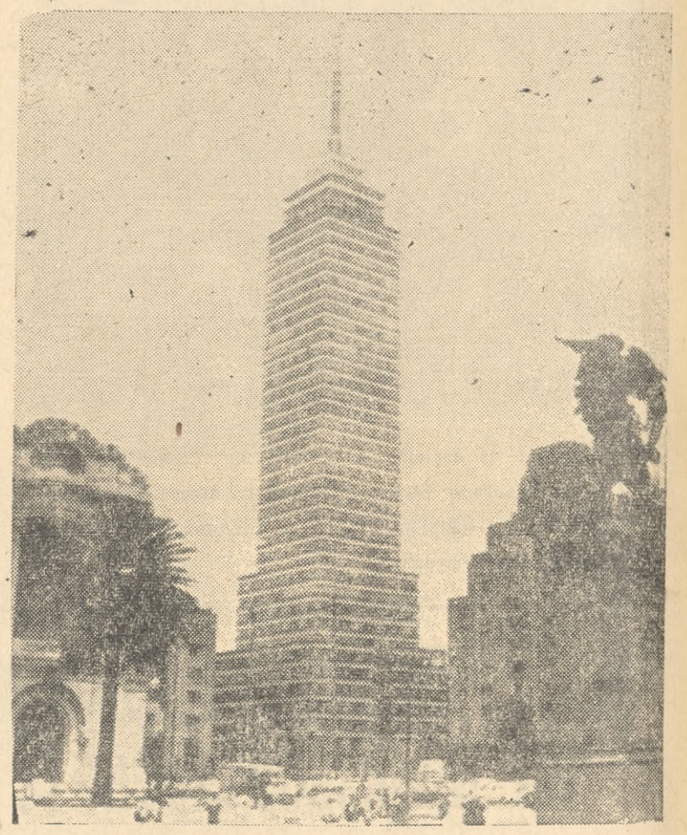
И така, какво е имало в сейфовете? По този повод са правени много догадки и са водени необосновани спорове. Един вестник дори писа, че „50 хиляди ръкописни страници на Хемингуей лежат ненапечатани". Веднага ще отговоря, че ние с моите колеги направихме пълна инвентаризация, а не каталог. Не се стремяхме да зарегистрираме всяка страница, всяко листче. Но ние точно пресметнахме, че сега в сейфовете се намират около 16 хиляди страници, включващи ръкописни и машинописни текстове, копия и шпалти. Приблизително около 3 хиляди от тях не са печатани. Отчитайки, че Хемингуей пишеше бавно това е много.

За да се опише всичко намерено, е нужна цяла книга. Но тук, струва ни се, трябва да се спомена някои неща. Сред непубликуваните материали намерихме ръкописа на твърде дългия „Морски роман". Намерена бе също така и твърде интересната автобиографична „Книга за Африка". В нея са описани шест седмици, прекарани от автора в Африка като ловец. Струва ми се, че тя може да се нарече „Връщане към зелените хълмове на Африка". Намерихме и напълно завършен роман, действието в който се развива на Ривиерата. Той се нарича „Градината на Едем". И накрая ние попаднахме на стихове, написани през различни периоди: от 1919 година до времето на Втората световна война.

Сега е трудно да се каже какво от намереното ще бъде печатано. Тук решаваща дума има Мери Хемингуей, а също така и нейните издатели. Обаче още сега е ясно, че не трябва да се публикуват материали, които в известна степен могат да хвърлят сянка върху името на писателя.

(Превод от руски)

По света

Най-големият небостъргач в Латинска Америка е „Торре Латинамерикано", в гр. Мексико. Той е на 43 етажа.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Десетдневка на силистренския баскетбол

5-15 XII 1968 г.

МЪЖЕТЕ ЗАВЪРШИХА ТУРНИРА

Десетдневката на силистренския баскетбол — отлична инициатива на Окръжната секция по баскетбол, дойде да покаже една прекрасна форма за утвърждаване на даден спорт.

В събота в спортната зала при голям интерес бе открита десетдневката. Представителните групи на специализираната спортна школа по баскетбол, предвождани от знаменоси, навлязоха в игралното поле в стройни редици, горещо аплодирани от любителите на баскетболната игра.

Представителните групи по здрави от името на ОС на БСФС Кънчо Кънчев. От името на бюрото на ГК на ДКМС спортистите поздрави Калчо Иванов. Призив-обещание от баскетболната младост за достойно представяне в състезанията в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България прочете пионерът Дончо Иванов.

Много и интересни мероприятия са включени в десетдневката на баскетбола. Едно от тях — вторият турнир по баскетбол за мъже — държа в напрежение любителите на този спорт в продължение на четири дни. Още в началото, без проучване, отборите се хвърлиха в решителните битки за оформяне на крайното класиране за есенния полусезон. В залата цареше напрежение. Всяка среща се решаваше в последните минути. Изразходваше се много енергия и пот, за да се спечели победата. Разбира се, победител излизаше винаги по-добре подготвеният отбор, този отбор, който по време на мача показваше по-зряла и качествена игра. Нашата публика успя през тия дни да види баскетбол на високи обороти, видя най-добрите мъжки отбори на Североизточна България.

Най-доволни отпътуваха за своите градове лидерите във временното класиране — отборите на „Дунав"—Русе и „Академик" от Варна. Тия два отбора през време на турнира не изпитаха горчивината на загубата и успяха да запишат в своя актив още по 4 победи и с това действително се отдалечиха от останалите отбори. Те ще водят директен спор помежду си за спечелване на първото място в крайното класиране. Ние видяхме един мощен отбор на „Дунав", който знае как да воюва. Като изключим нашия отбор, другите състави му отстъпваха преди всичко по качество. Този състав игра модерно, с много движение, с точна стрелба от разстояние, с отлична борба под кошовете, умело воден от Васил Гешев. Последователно пред него преклониха глава отборите на Толбухин (67:51), Шумен (76:56), Разград (76:59).

Отборът на студентите от Варна, въпреки че записа победи, не бе така убедителен. След трудната победа над Силистра, последваха победи над отбора на „Черно море" — Варна (58:45) и „Локомотив" — Варна (53:46). Приятно изненада отборът на „Локомотив" — Варна, който показа подобрена игра в сравнение с последния турнир в град Русе. Записал три победи над отборите на Толбухин (60:38), Шумен (41:35) и Разград (67:60), той стана конкурент за спечелване на третото място, за което канди датствува и нашият отбор. Отборът на „Черно море" — Варна дойде в Силистра с един добър атестат. В отбора от месец-два са включени нови отлични единици, постъпили в казармата за отбиване на военната си служба. Тук видяхме и доскорошния наш отличен състезател Пенчо Ковачев. Но в баскетбола само с добри единици не се печели. В отбора трябва да има здрава спойка и разбирателство. Това не беше характерно за черноморци и те станаха лесна плячка на противниците си. Заминаха с актив само от една победа—над отбора на Шумен (52:45). „Волов" от Шумен също записа само една победа, и то в последния ден срещу отбора на „Добруджа". Това бе един интересен мач, в който си даде среща младостта (Толбухин) и опитността (Шумен). След напрегнати минути на постоянна гонитба в резултата, краят дойде при резултат 62:55.

„Лудогорец" — Разград записа втората си победа в тазгодишния шампионат срещу отбора на „Черно море". Никой не очакваше тази победа. Но всяко подценяване на противника се наказва. И черноморци бяха наказани.

Нашият представител — отборът на „Оргтехника", в този турнир имаше трудната задача да играе в първите два дни срещу първия и втория във временното класиране. Загубихме и от двата отбора. Докато загубата от „Дунав" може да се вземе като закономерна, то много критично трябва да се отнесем към играта на нашите момчета срещу отбора на „Академик". Равенството на терена до 8 мин. обещаваше нашите баскетболисти да се представят добре. Но това не стана. На терена те не бяха онези борци, каквито сме свикнали да ги виждаме в последно време. Павлов се загуби в сянката на пазача си. Станев трудно се справяше с работата в защита, а в нападение бе безпомощен. Трудно нашите крайни нападатели Гроздев и Гочев намираха пролука към противниковия кош, а травмата на Иванов го направи непълноценен състезател. На подиума видяхме само един вдъхновен състезател от нашия отбор и той бе навсякъде. Това бе състезателят с номер 10 — Илия Неделчев. Той показа на всички как трябва да се воюва. Обсипваше безмилостно коша на противника с точни попадения, водеше играта. Но николко неточни и пристрастни присъждания на съдийската двойка ни лишиха от този състезател в 14 мин. на второто полувреме и това бе една от основните причини за загубата.

Срещу отбора на „Добруджа" — Толбухин нашите представители играха така, както се играе срещу противник, който отстъпва по класа. Въпреки ръстовото преимущество на нашия отбор, дълго време играта бе равна. За това бяха „виновни" само „добруджанци", които „се разлаваха" в играта без резервно. Но след масиран натиск от страна на нашите, мачът завърши при 61:43.

В последния ден от състезанията имахме за противник отбора на „Черно море". След като започнахме отлично и в 7 мин. водехме с 19:9, ние сами си направихме мача труден, като позволихме на противника да изравни играта през втората част. Особено трудни бяха последните 3 мин., когато от 51:44 противниците доведоха резултата до 51:50. Тук няколко златни шанса за „Черно море" бяха проиграни от отлично играещия до този мач Александър Зарев и последният сигнал дойде при резултат 52:50 за нашия отбор.

Ангел КАЛИНОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОС НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 144 (1461) | Четвъртък, 12 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕЛА ПРЕД СЛАВНИЯ ЮБИЛЕЙ

Да не спираме на постигнатото

Безспорни са успехите, постигнати от трудовия колектив на ДИП „Липа“ през последните няколко години. Ще се мина те и за в бъдеще, защото перспективата е ясна, а плановете начертани.

Успешното прилагане на новата система на ръководство и изпълнението на задачите, поставени от 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет, дават своето благотворно отражение върху цялостната дейност на предприятието. Добри показатели за това са ежемесечното изпълнение и преизпълнение на производствените планове от всички цехове и бригади. Правилното ръководство и използуване на резервите доведе до повишаване на производителността на труда и преминаването към пет дневна работна седмица.

За постигането на високите успехи оказаха благотворно влияние осъществяването на мероприятията за подобряване организацията на труда, трудовата дисциплина, въвеждането на нова техника, повишената материална заинтересованост и др. Също благоприятни резултати са получени и от внедряването на мероприятията, на белязани след извършването на комплексните изследвания и критичния анализ на съществуващата организация на производството на труда.

От своя страна действуват и оказват влияние и редица фактори. Някои от тях, до неотдавна подценявани, доказаха своята значимост и се наложиха даже като първостепенни. Това са например графиците за ежедневното отчитане на производството във всяка бригада. Веднъж завинаги се оцени тяхната необходимост и сега най-строго се следи за изпълнението им. По тях се отчита и комплектоването на детайлите за всяка изработвана поръчка. Това пък води до ритмичното подаване на детайли от една бригада на друга.

Трудовата дисциплина и съзнателното отношение към труда са неделими и са не на последно място по своята значимост. През третото тримесечие на 1968 година е отбеляза но едно единствено нарушение — самоотлъчка. А от напусналите 18 работници всички до един са младежи, постъпили на военна служба.

Високото качество означава сигурен пласмент. Продукция без рекламации носи на своите производители допълнителни материални възнаграждения и това е един от стимулите всеки работник да се стреми да дава висококачествена продукция.

През текущата година усилията на колектива на предприятието са насочени към пълното използуване на производствените мощности, към внедряването на високопроизводителна техника и към рационално използуване на суровините и материалите. Резултатите само от преизпълнението на плана за третото тримесечие оси гуриха предсрочното изпълнение на годишния план.

Продукцията, произведена за това тримесечие, е със 163 хиляди лева повече от произведената за същия период на миналата година. Докато броят на работниците е увеличен едва с 6 човека.

За пръв път от редица години ръстът на производителността на труда достигна 28,5 на сто.

Получените резултати не могат да не радват, но те не могат и да ни успокоят с достигнатото.

Хр. ПЕТКОВ

Двадесет дни преди срока

Колективът на ТПК „Метал“ години наред вече е на едно от челните места в социалистическото съревнование сред трудово-производителните кооперации в окръга. Тази година както и при всички други кооперации и тук планът бе доста напрегнат. През зимата някои от цеховите колективи трябваше да отделят време за преминаване в нови помещения, а други от тях да изпитат несгодите на старите площадки, при разширен план и по-високи изисквания. Ала и едните, и другите намериха достатъчно сили и средства за ритмично изпълнение на производствената програма, за ненакърняване качеството на продукцията.

С особено трудолюбие и активност в борбата за първото място сред колективите на отделните цехове на ТПК „Метал“ се отличиха хората за търговско обзавеждане с ръководителя Иван Добрев.

Добре работят и хората от другите цехове. Макар че са разпръснати в няколко района на града, целият колектив на кооперацията се чувствува единен и сплотен. И резултатите са радващи.

Вчера ръководството на ТПК „Метал“ направи равносметка за работата през годината и със задоволство установи, че колективът на кооперацията е изпълнил годишния си план. До края на този месец ще бъде произведена надпланова продукция за над 120 000 лева. Това ще е достоен дар за Родината в навечерието на 25-годишнината от Деветосептемврийската победа у нас.

И. ПЕТРОВ

Машини сред посевите

Есенните посеви във филиала „Ножарево“ на ДЗС „Янко Забунов“ бяха засети навреме и се развиха добре. Това обаче не е достатъчно, за да се получат високи добиви от тях. Нужни са още много грижи при отглеждането им. Най-важната от тях в момента е подхранването с азотни торове.

С изпълнението на тази задача във филиала сега се занимават механизаторите Фаик Тахсинов и Селим Ибрямов. Те всяка сутрин излизат на полето със своите машини. Работят без прекъсване през целия ден и натоварват не по-малко от 600 дка, засети с пшеница или ечемик. Сега подхранването се извършва с карбамид. Всеки декар получава по петнадесет килограма от този тор.

Голям дял за добрата и непрекъсната работа на машините имат и товарачите Джелил Фераимов, Йонуз Даилов и Али Ахмедов. В резултат на дружните усилия над 4 000 дка пшеница и 2 500 дка ечемик вече получиха необходимия им тор.

След като карбамидът привърши, подхранването на житата ще продължи с амониева селитра.

Ако условията позволят и за в бъдеще да се работи на полето, подхранването ще продължи.

Ахмед ДЕМИРОВ

Комсомолецът Никола Тодоров е стругар в инструменталния цех на ДМЗ в град Дулово. На него е поверено изработването на разнородни детайли и приспособления. Той отлично се справя. Взема дейно участие и в работата на комсомолската организация.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ГРАФИКЪТ СЕ ПРЕИЗПЪЛНЯВА

Висок млеконадой постигнаха през тези дни доячите от кравефермите на ТКЗС с. Сокол. Според дневния график те трябва да добиват всеки ден по 2 194 л мляко. А в действителност получават около 2 300 л. Такъв надой в стопанството не бе постигнат дори и през най-благоприятните летни месеци.

Причината за успеха е подобреното хранене на животните. Кооперативното ръководство се погрижи да достави навреме необходимите смески. Най-редовно започна да се прилага обработката на грубите фуражи. В дажбата бяха включени меласирани какалашки и силаж.

Много добри са резултатите, които сега се получават във фермата на с. Сокол, която се ръководи от Цветанка Линкова. Благодарение на строгото спазване на дажбите и на вътрешния ред, ежедневният млеконадой от крава надхвърли 10 литра. Това е голям успех за кооперативна.

Не е такова положението обаче във фермата на с. Диче во. Тук от 150 животни ежедневно се получават около 1 000-1 050 л мляко. Този сравнително нисък млеконадой се дължи на недобрата организация и на някои слабости в обработката на фуражите. Нужно е завеждащ фермата Назми Еминов да се намеси по-сериозно в отстраняването на пропуските и повишаването на млеконадоя. Доячите от тази ферма дори трябва организирано да изучат опита на своите колеги от с. Сокол и веднага да го приложат на практика. От това ще има полза преди всичко кооперативното стопанство, за което дневният млеконадой ще се увеличи с 400-500 л. Ще имат полза и самите доячи, защото ще се повиши тяхното възнаграждение.

Краят на годината наближава. Сравнително високият млеконадой сега вероятно не ще може да компенсира загубите, които фермите понесоха през летните месеци от сушата. Но ако специалистите и доячите съумеят да го задържат на това ниво и дори да го увеличат, ще създадат добри предпоставки за успешно изпълнение на плана за млякото през следващата година.

Т. ПЕТРОВ

ПРОДЪЛЖЕНА ТРАДИЦИЯ

Всяка зима женкомисията в с. Главиница организираше седенки на жените. Целта на тези седенки беше да се повиши обществено-политическата и битова култура на жените.

Новоизграденият общински съвет за работа сред жените продължи тази традиция.

Преди няколко дни бе организирана първата за сезона седянка. Йорданка Ралчева прочете беседа на тема: „Гостоприемството на българите от дедите ни до днес“. В подготвените диалози на същата тема участвуваха Марийка Мирославова и Радка Генова.

До среднощ не стихнаха веселите женски гласове.

Сега всички с нетърпение очакват следващата седянка.

Мария АЛЕКСАНДРОВА

Дни на българския филм

От 16 до 29 т. м. в Силистра ще се организират дни на българския филм.

В двете градски кина ще бъдат прожектирани български те игрални филми „Златният зъб“, „Бялата стая“, „Хитър Петър“, „Опасен полет“ и др.

Тази инициатива ще бъде осъществена в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

(СТ)

КОГАТО СЕ МИСЛИ ОТРАНО

Отговорна задача стоеше пред птицевъдите от ТКЗС с. Нова Черна в началото на тази година. Съгласно плана те трябваше да добият 432 000 яйца. А стопанството нямаше ни то една кокошка. Поради тифус старите стада бяха ликвидирани още през есента на предната година. Трябваше да се започва съвсем отначало.

На 29 декември бяха закупени първите 5 000 пилета. В началото на март бе закупена втора партида също от 5 000 пилета. За изпълнението на годишния план кооперативното ръководство и птицевъдите разчитаха само на тях. Затова положиха много добри грижи за отглеждането им, за опазване то им от болести и за бързото им развитие.

Затова съвсем не бе случайно, че ярките пронесоха още щом навършиха четвъртия месец, първите — в началото на май, а вторите — в началото на юли. Носливостта бързо се увеличи. Летните месеци благоприятствуваха това. Така планът за яйцата се изпълни няколко месеца преди края на годината. До началото на декември от двете птицеферми, намиращи се в с. Нова Черна и в с. Цар Самуил, бяха получени над 700 000 яйца. Ръководителите на стопанството считат, че техният брой до края на годината ще достигне 780 000.

И в момента ТКЗС с. Нова Черна е едно от стопанствата с най-висока носливост в окръга. Тук от 5 000 носачки ежедневно се получават по 2 500 яйца или 50 процента от наличните кокошки снасят всеки ден.

Изключително добри са резултатите в птицефермата на с. Цар Самуил. Тук 1 800 носачки се отглеждат от птицевъдката Тодорка Георгиева. Всеки ден тя събира от полозите по 1 500 яйца. Носливостта тук е над 80 процента. Този резултат се дължи на добрите грижи, които Тодора Георгиева полага за поверените й птици. В птичарниците е винаги чисто и проветрено. Храненето става предимно с комбинирани смески, които заемат 90 на сто от дневната дажба. Освен това на кокошките се дава дрождирана храна, отсевки, зеле и кръмно цвекло. Когато сочните храни привършат, в дажбата ще бъде включено покълнало зърно.

По-неблагоприятно е положението в птицефермата на с. Нова Черна, където носливостта се движи между 30 и 40 процента. Причината е заболяването на стадото, което, макар и ликвидирано, дава своите отрицателни последици.

Резултатите от тази година показаха на ръководителите и птицевъдите от ТКЗС с. Нова Черна, че когато пилетата се получат навреме и за тях се положат добри грижи, може да се разчита на трайни успехи в този отрасъл. В близките дни стопанството ще получи първата партида от 6 000 пилета. А към края на зимата втората партида. А старите носачки ще бъдат продавани, след като се използуват 8-10 месеца. По-нататъшното им стоене във фермите е свързано със загуби, защото носливостта им намалява, а те продължават да консумират все същата храна.

Птицевъдството в стопанството на с. Нова Черна се очертава като рентабилен отрасъл. Очаква се то да приключи годината с 12 000 лв. печалба.

Емил ПРАХОВ

Един от най-добрите работници в ремонтната работилница на ТКЗС в село Ширково е комунистът Стойо Иванов. Той е трудолюбив и старателен производственик.

международна информация

Брежнев приел чехословашка делегация

МОСКВА, 11 ДЕКЕМВРИ (ТАСС) — Генералният секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев прие делегацията на Централната контролно-ревизионна комисия на ЧКП начело с нейния председател Милош Якеш.

Официално се съобщава, че между Брежнев и членовете на делегацията „се състоя сърдечен разговор, протекъл в топла, приятелска обстановка“.

В разговора взе участие членът на Политбюро и председател на Комитета за партиен контрол при ЦК на КПСС Арвид Пелше.

Делегацията се намира в СССР от 7 декември по покана на ЦК на КПСС. Тя се запознава с опита в работата на Комитета за партиен контрол, партийните комисии на местните органи и Централната ревизионна комисия на КПСС.

(БТА)

25 години от съветско-чехословашкия договор

МОСКВА, 11 ДЕКЕМВРИ (ТАСС) — Московчани и жителите на други градове отбелязаха 25-годишнината на съветско-чехословашкия договор за дружба, взаимна помощ и сътрудничество, подчертавайки неговото значение за по-нататъшното укрепване на взаимните външнополитически, икономически и културни връзки.

Заместник-председателят на словашкия национален съвет Йозеф Криж, който участвувал в тържествата във Вилно, заяви: „Ние отново се убедихме, в големите симпатии на литовския народ към Чехословакия, а личните контакти, установени по време на нашето посещение, ще укрепят още повече дружбата ни“.

Град Серпухов край Москва прие днес делегацията на средно-чешката област на ЧССР, водена от Ян Пилер, член на Президиума на ЦК на ЧКП и първи секретар на областния комитет на партията. Гостите разгледаха най-големия ускорител в света, който може да съобщава снопчета протони с енергия от 76 милиарда електронволта.

Ръководителят на делегацията та подчерта „големите постижения на съветските физици“ и заяви: „Ние се гордеем с тези постижения и ги смятаме за постижения на целия социалистически лагер“.

Действията на южновиетнамските патриоти

ХАНОЙ, 11 ДЕКЕМВРИ (ТАСС) — На 6 и 7 декември при ожесточени боеве с войските на американските агресори отредите на народните въоръжени сили за освобождение на Южен Виетнам, действуващи в провинция Куанг Чи, са убили и ранили около 170 неприятелски войници и офицери и са унищожили 8 военни коли.

Отредите на силите за освобождение, съобщава агенция ВИА, позовавайки се на агенция Освобождение, са водили боеве с американските войски на 10 км югозападно от Конт Хиен. В резултат от смелите действия на патриотите на 8 декември противникът дал в този район 70 убити и ранени.

(БТА)

Вчера членовете на делегацията се срещнаха с министъра на селското стопанство на Иран Хасан Захади и с министъра на водоснабдяването и енергетиката Рухани. На среща

Българо-ирански търговски преговори

ТЕХЕРАН, 11 ДЕКЕМВРИ (БТА) — Намиращата се тук българска търговска делегация, начело с министъра на външната търговия Иван Будинов, продължава преговорите с ирански държавни дейци.

Били са обсъдени въпроси за българо-иранското сътрудничество в изграждането на земленни насипи, електростанции и за участие в работите по борбата със селскостопанските вредители.

Студентски вълнения в Испания

ПАРИЖ, 11 ДЕКЕМВРИ (ТАСС)—Около 50 000 студенти от факултетите по архитектура и приложни изкуства при 25 висши технически училища в Испания организираха стачка, настоявайки за реформи в образователната система, съобщава агенция ЮФИ.

Движението на студентите обхвана всички университетски центрове в Испания. В стремежа си да го смажат франкистките власти затварят висшите учебни заведения. В Барцелона вече са затворени всички факултети, освен медицинския.

(БТА)

Престъпленията на агресорите

ХАНОЙ, 11 ДЕКЕМВРИ (ТАСС) — Американските империалисти продължават своите агресивни действия против народа на Лаос. Както съобщава Виетнамската информационна агенция, позовавайки се на агенция Каосан Патет-Лао, през периода от 3 до 30 ноември американската авиация е засилила нападенията срещу районите на провинцията Луанг Прабанг. Американски самолети, които предприемали ежедневни нападения между 20 и 30 ноември, използували фугасни и сачмени бомби и напалм при бомбардирането на редица населени пунктове. В резултат от бомбардировките са били ранени над 70 мирни жители, опожарени са били много къщи, били са унищожени десетки хектари оризища. (БТА)

ПРОБЛЕМИ НА ГРАДСКИЯ АВТОТРАНСПОРТ

☆ „Собствените“ автобуси на кондукторите и шофьорите

☆ Спазват ли се разписанията?

☆ 50 тона сол без стопанин

☆ Капризите на „Транспред“

Ръководителите на ДАП и ДП „Транспред“ информираха на 5 т. м. актива на Силистренската градска партийна организация за състоянието на автотранспорта и транспортните услуги. На съвещанието, което се състоя в салона на Окръжния народен съвет, присъствува и първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев.

Участниците в съвещанието изслушаха информация от заместник-директора на ДАП Ради Ганев и директора на „Транспред“ Тефик Кязимов. Отчетени бяха успехите на двете предприятия. Само през десетте месеца на тази година автобусите в града са превозили над 4 милиона пътници. Степента на механизацията при товарно-разтоварните работи в „Транспред“ достигнала 45 на сто.

В двете информации бяха отразени също така някои недостатъци и предстоящите задачи. Станалите разисквания след това обаче показаха, че двамата ръководители описаха една бледа картина на положението. Слабостите са много повече и много по-сериозни.

Във връзка с пътническия автотранспорт изказванията се сегнаха главно два въпроса — културното обслужване и навременното извозване на работниците до предприятията. Партийният секретар на четвърти квартал Андрей Цонев посочи, че разписанието на автобусите не се спазва. Що се отнася до културното обслужване, често явление е кондукторите и шофьорите да се отнасят грубо с хората. Човек остава с впечатление, че автобусът е собственост на кондуктора или шофьора, защото правят каквото си искат.

За такива „собствени“ автобуси говориха също директорите на „Печатни произведения“ Велико Радуканов и на „Родопа“ Нейко Илиев. Председателката на ГК на Отечествения фронт Анета Кънчева запита ще има ли разписания по автоспирките и какви мероприятия се осъществяват в ДАП по възпитанието на шофьорите и кондукторите. Нейните въпроси останаха глас в пустиня. Конкретни предложения за навременното извозване на работниците до предприятията направи партийният секретар на ДИП „Липа“ Недко Христов.

Много остра беше критиката за услугите, които прави на предприятия и граждани „Транспред“. Директорът на „Млекопреработване“ Тодор Димитров посочи, че бурканите на гара Дулово, за които се писа във вестник „Силистренска трибуна“, стоят там вече седем месеца по вина на „Транспред“. От това губи народното стопанство. Другарят Димитров посочи много фрапиращ факт за лошата организация на работата в това предприятие. Доставят на „Млекопреработване“ 50 тона сол, без да има заявка. Дълго време стои солта в предприятието и се чудят какво да я правят. Продават една част на „Родопа“. В края на годината се оказва, че солта трябвало да се достави на „Родопа“.

Директорите на „Родопа“ Нейко Илиев и на „Електрометал“ Христо Кънев посочиха невероятни примери. Работници от „Транспред“ извършват услуги на предприятията при условие, че им се „пишат“ предварително тонажът и часовете на работата по тяхна преценка. Истинското тегло на стоките и необходимото време за разтоварване нямат значение. Ако не се приеме това условие, отказват да изпълнят задачата. Ръководството на „Транспред“ често защищава такива работници, въпреки че вършат беззаконие. Директорът на ДИП „Дунав“ Илия Кунев заяви, че са се отказали от услугите на това транспортно предприятие и вземат работници от ТКЗС в Калипетрово и Айдемир. „Ако се случи в деня, когато се получават заплати в „Транспред“, казва той да има за товарене шлеп, работата спира за целия ден. Трудовите успехи се „поливат“ Затова от Русе отказаха да ни дават вече шлепове“.

В своето изказване другарят Ангел Петров от Окръжния комитет на Партията изтъкна, че в ДАП и „Транспред“ се извършват редица мероприятия за подобряване на работата, но резултатите все още не са добри. Например автобусите не са почистени добре. Що се отнася обаче до „върховите моменти“, когато се извозват най-много хора, необходимо е предприятията да изменят работното време. Това ще позволи автобусите да пренасят работниците на няколко етапа. Другарят Петров изтъкна необходимостта от сключване на договори между предприятията.

Накрая взе отношение по обсъжданите въпроси секретарят на ГК на БКП Станчо Николов, който ръководи съвещанието. Той оцени критиката към транспортните предприятия като абсолютно точна. Вярно е, че в двете предприятия има успехи. Но те не отговарят на нарасналите изисквания. Никаква стройна система не сме създали за извозване на пътниците и товарите. Във връзка с културното обслужване другарят Николов подчерта, че възпитателната работа трябва да стане задача номер едно.

Избрана бе комисия, която да докладва на следващото съвещание на актива как се разрешават поставените въпроси.

Димо ВАСИЛЕВ

Никой не потърси собствената си вина

Отчети и избори в Комсомола

МИНУС 40 ЧОВЕКА

Отчетно-изборната конференция на заводската комсомолска организация в МЗ „Стомана“ започна с едно твърде обезпокояващо болшинство. От 210 комсомолци 130 бяха на събранието, 45 не бяха освободени от смяна (като че ли всеки месец се провежда комсомолска конференция) и 40 отсъствуваха по неуважителни причини. Четиридесет комсомолци не са пожелали да участвуват, не се интересуват от живота на организацията, в която членуват, не мислят, че ще чуят нещо ново. А те са почти една четвърт от всички комсомолци в завода и незаетите от тях места отварят празни, даваща повод за сериозен размисъл.

Тази конференция може направо да се нарече обвинителна. За съжаление всеки обвиняваше някои други, всеки се стремеше да намери причините за неблагополучията в комсомолската работа в цяла поредица обективни трудности и никой не се сети да каже две думи за собствената си работа като комсомолец, за отношението и участието в този обновителен процес, наречен „поврат“, начените на който в тази организация са едва забележими.

ДОКЛАДЪТ

В него имаше почти всичко, — международното положение, преглед на участието на различните комсомолски дружества в едно или друго общоза водско или общоградско мероприятие, споменати бяха и някои неуспехи, на всеки член от заводския комитет бе направе на персонална оценка. Но на доклада липсваше критичният дух, липсваше задълбоченият анализ на причините, които са пречели на успешната обща комсомолска работа. Спомена то бе, че учебната година не вървяла добре, че трима (!) члена на заводския комитет са напуснали завода, че участието на младежите в техническия прогрес е много слабо, че спортната работа изостава. Но защо? Нито един път не бе отговорено на този закономерен въпрос.

КОГАТО СЕ ОТПУШИ ВУЛКАНЪТ

Дълго, необичайно дълго трябваше председателят на конференцията да подканва комсомолците за изказвания. И докато първият набираше смелост, някои обсъждаха резултатите от последните мачове, други заявяваха, че биха говорили, ама ако са „на градус“, трети махаха отегчено с ръце и чакаха с нетърпение края на конференцията. И когато мълчанието стана непоносимо, когато се наложи партийният секретар да изрази възмущението си, стана първият. Тогава се разбра, че това е мълчание пред буря. Защото от първото до последното изказване се сипеха обвинения. Макар че конференцията придоби малко производствен характер, макар, че болките на комсомолците идваха преди всичко от производството, ста на ясно, че думата на Комсомола в този завод не се зачита, че липсва отношението на ръководителите на завода към онзи интересен и разнообразен живот на младежите, за когото не е достатъчно да обзаведеш две стаи.

Просто ме озадачи липсата на поне един човек от административното ръководство, за да се изправи пред планината от обвинения. Защото тези обвинения в никакъв случай не трябва да си останат там в залата. Не е ли знаменателен фактът, че участието на комсомолците в техническия прогрес е съвсем нищожно, че просто е ликвидирана спортната база и дори е забранено (?) да се провеждат традиционните за това предприятие футболни турнири между цеховете и бригадите. „На нас се гледа само като на изпълнители на плана, за друго не ни търсят“ — под хвърли един комсомолец и едно душното съгласие на всички останали е повече от показателно. С изказването си главният технолог на завода, който е комсомолец и би могъл да бъде много полезен на младежите, кой знае защо, зае позата на страшно голям началник и упрекваше и даже заплашваше, затвърди впечатлението ми, че в този завод има много наболели въпроси, в разрешаването на които биха могли да се намесят и други фактори.

КЪДЕ СЕ КРИЯТ ПРИЧИНИТЕ

Лесно е да се хвърлят обвинения, независимо до каква степен са справедливи, защото е най-лесно да търсиш причината в другите. Нито един от изказалите се не обвини себе си, не огледа критично работата на собствената си комсомолска група или дружество. А от изказванията пролича, че у тези момчета има жар и ентусиазъм, че тях ги боли за несполуките в тяхната работа. Но пролича и безсилието да се търси верният път на обновление, да се направят първите сериозни стъпки в активизирането на всички комсомолци.

Едногодишната работа предлично ясно доказва, че повратът никой няма да го поднесе наготово, че прелом ще има, но неговото осъществяване е дело на всеки отделен комсомолец. В осмислянето на този процес в изграждането на авторитета на Комсомола в завода, на новоизбрания заводски комитет му предстои сериозна и задълбочена работа с всяко дружество и група, с всеки отделен човек.

Николай РОМАНОВ

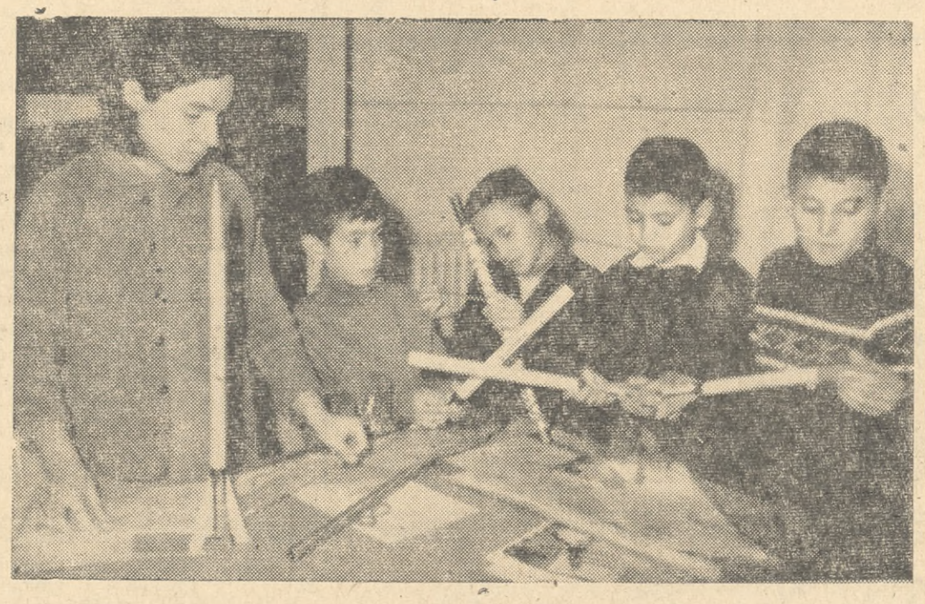
Един час между малките родолюбци

Наскоро пионерите ме поканиха да присъствувам на пионерския сбор, подготвен от отрядния съвет на IV „а“ клас от училището в село Окорш.

Около 17 часа на 28 ноември т. г. класната стая се изпълни с родители и други гости, дошли на сбора, който се проведе под девиза: „Обичам те, Родино моя, за мен най-хубава си ти“. Строените пионери са весели и радостни. Между тях са и любимата им учителка Станка Великова и дружинната ръководителка, директорът на училището и други учители.

Хубави стихове рецитираха пионерите, пяха патриотични и възрожденски песни. Личеше добрата им подготовка. Класната ръководителка не бе пожалила труд и време за патриотичното възпитание на своите ученици. Но и те се представиха добре.

Владимир ПОПОВ

Кой знае, може би утре техните ракети ще тръгнат към звездните светове...
НА СНИМКАТА: Част от участниците в кръжока по ракетомоделизъм при Пионерския дом в Силистра, ръководен от Славка Стефанова, по време на занимания.

110 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА КОНСТАНТИН ФОТИНОВ

Вчера се навършиха 110 години от смъртта на родоначалника на нашия периодичен печат — възрожденеца Костантин Фотинов.

Константин Георгиев Фотинов е роден в края на 18-то столетие (около 1790 година) в цветущия по онова време рударски, занаятчийски и търговски град Самоков, в семейството на бедни българи. Още от най-ранна възраст той остава сирак, понеже починала майка му, и грижата за възпитанието и образованието поела баба му — майка на баща му, чиято менката на самоковския женски метох — Фота. С нейни средства Фотинов учил в самоковското килийно училище при метоха, в Пловдив, Атина, Кидония. За късо време се учи в Киев, а се предполага, че е учил и при Неофит Бозвели. На баба си Фотинов дължал своето завидно за времето образование и в знак на благодарност и признателност към нея приел като фамилно име, името ѝ Фотинов.

Към 1825 година той се завърнал в родния си град и започнал да учителствува. Но това не било задълго, понеже се заловил с търговия, която го отвела в Пловдив и Смирна, където се установил. Търговските работи на Фотинов обаче не вървели особено добре, тъй като други били стремежите и желанията му и твърде скоро той се отдал на просветна и книжовна дейност.

Първият му книжовен труд била една гръцка граматика, издадена в Смирна през 1839 година. През 1843 година той отпечатал своето „Землеописание“, в което дал редица географски сведения не само за чужди страни, но и за България. Всичко, с изключение на данните за нашата страна, било превод от гръцки. „Землеописанието“ било писано на лек и достъпен за всички език.

Връх на неговата народополезна и родолюбива дейност било издаването на списание „Любословие“. С него той става основоположник на българския периодичен печат. Списанието се предхождало от един пробен брой през 1842 година. Редовно започнало да излиза през 1844 година. То имало енциклопедичен характер и застъпвало най-различни области на науката и изкуствата. От него излезли всичко 21 броя. Още с уводната статия на пробния брой Фотинов очертал програмата на списанието и подбудите, които го накарали да започне издаването му. По-голямата част от съдържанието му представлявали статии по история, география, земеделие, стопанство, филология, нравственост, педагогика, естествена история и пр.

Животът на Фотинов протекъл в упорит труд. Скромен, отзивчив към народните болки и страдания, безкористно предан на своя народ, той посветил всичките си сили за културно и народностно възмогване на своите поробени братя.

През целия си живот Константин Фотинов ратувал за основаването на български училища, за да може всяко българче да се учи, лансирал горещо идеята за даване образование и на българската жена, за отваряне на частни и дружествени библиотеки, за правото на нашия народ да живее свободно и да постигне всестранен напредък.

Със своята дългогодишна книжовна и просветна дейност Фотинов оказал огромно въздействие върху нашия народ за неговото културно и национално пробуждане и се счита продължител на делото на Паисий и Неофит Бозвели, понеже следвал неотклонно техния път. Поради това той се числи именно към тези доблестни българи, които въпреки всички пречки хвърлиха семената на просветата и свободата сред нашия народ.

Иван ШАБАНОВ

Нашата реплика

НЕКА ПОМИСЛИМ!

През последните години в окръга се създадоха нови предприятия. Предстои да се открият и други.

Всичко това е хубаво. Думата ни обаче този път е за техните наименования. Преди всичко трябва да изтъкнем, че те не са сполучливи. На първо място е пренебрегнат въпросът за патриотичното въздействие, което патронът оказва. Струва ни се, че много произволно се наименуват предприятията в окръга. Поради това се срещат повторения или пък се търпят сходни названия. Така например в Силистра на река Дунав са наречени две предприятия (ДИП „Дунав“ и ТПК „Дунав“). Близки са и названията на ДПП „Електрометал“ и ТПК „Метал“. Подобни примери от практическа гледна точка създават объркваност, особено за хора, които не са от Силистра.

Но да оставим това. Колкото и странно да звучи, нито едно промишлено предприятие не е названо на историческа личност или на заслужил деец на страната или пък на окръга. Напразно ще дирите дали някое предприятие е наречено в чест на Дочо Михайлов или на Димитър Дончев — Доктора!

Нямат основания и твърденията, които се прокрадват тук и там, че предприятието следва да носи такова название, което да разкрива неговата основна производствена дейност. Едно-две предприятия могат да бъдат названи по този принцип. Но защо всички? Може би най-добре е постъпено при наименуването на промишления комбинат „Дръстър“. Тук наистина, е извършено патриотично дело, тъй като вече влезе в масова употреба старото българско име на Силистра, което беше почти позабравено. Но това е изолирано явление.

Нашият окръг в миналото е откърмил заслужили дейци на революционното движение и Партията. В него се родили и израснали също така и хора на науката, просветата и културата. Но и с техните имена не са наречени нито промишлени предприятия, нито пък учреждения. Съвсем основателно някои заводи биха могли да се нарекат в тяхна памет, тъй като нямат наименования. Например ДМЗ в Дулово и Заводът за металорежещи машини в Силистра!

Какво ще загуби, ако промишленият комбинат „Текстил“ носи друго име? Какво би се нарушило, ако само едно предприятие в Силистра се нарича „Дунав“, ако ДПП „Пластмаси и каучук“ бъде названо примерно на името на Дочо Михайлов, ако ДМЗ — Дулово получи името на прославения партизанин Никола Петров — Караджата? Преди всичко ще се съдействува на Партията в работата по класово-партийното и патриотичното възпитание на народа и младежта. За едно с това би се отдала заслужена почит и уважение към делото и паметта на наши съграждани, работили активно за издигане на родния край в близкото и далечното историческо минало...

Комисията по наименованията при Окръжния народен съвет, която има задачата да одобрява названията на промишлените и другите предприятия, трябва да огледа сегашните им названия и да изправи допуснатите грешки. Така ще се отговори на неоснователно пренебрегвания въпрос. Иначе ще продължаваме да бъдем в дълг към паметта на героите и към поколенията, които идват.

Нека помислим!

Човекът без лице

Стефан ЕЖЕВСКИ

1 ПОВЕСТ

ГЛАВА ПЪРВА

Директорът на хотел „Столица“ се приближи до прозореца и погледна надолу. По стъклото се стичаха едри дъждовни капки.

— Пан Валчак — директорът се обърна към началника на административно-стопанския отдел, — на терасата на сладкарницата се мокрят масите и столовете. А нали преди две седмици ви казах, че трябва да се пренесат в склада.

— Сега ще уредя всичко, пан директор. Извинете, съвсем забравих за това. — Валчак се отправи към вратата. Когато директорът отново обърна глава от прозореца, в кабинета вече нямаше никой. Той въздъхна уморено и започна да преглежда сметките, лежащи на масата.

Не минаха и петнадесет минути, когато иззвъня телефонът. В слушалката директорът чу отривистия, прекъсващ се глас на Валчак. Той се задъхваше и буквално давеше от думите:

— Пан директор! Това е страшно... Това е ужасно... Не зная какво да правя... Потресен съм...

— Говорете по-ясно, какво има, или не ме баламосвайте!

— На терасата на сладкарницата лежи мъж.

— Е и какво?

— Мъртъв е!

Директорът постави слушалката. После скочи от стола и като билярдна топка се търколи към вратата. Той отлетя от вратата и отново се озова до масата. С трепереща ръце набра номера на милиционерския участък.

След петнадесет минути пред хотел „Столица“ спря автомобил, от който излезе висок слаб мъж с чанта в ръце. Той имаше големи стърчащи уши и върху тях, като върху подпори, се опираше живяла и патила шапка. Панталоните едва достигаха до глезените му. Крачейки по стълбите, мъжът повдигаше крака като щъркел, бродещ по мокра ливада.

След минута той беше вече на терасата, където се бе събрала тълпа.

— Кой тук е директорът на хотела?

Звуците на могъщ бас заставиха всички присъствуващи да се обърнат. От тълпата излезе напред пълен мъж с напомадени коси.

— Аз съм Славиковски, директорът на хотела. С какво мога да ви бъда полезен?

Върху лицето на новодошлия се появи нещо, което при голямо въображение би могло да се нарече усмивка.

— Ако не знаете с какво можете да ми бъдете полезни, защо ме извикахте? Аз съм от милицията. Поручик Любич.

Директорът не можа да каже и дума, когато поручикът отново загърмя със своя могъщ бас:

— Граждани, напразно се мокрите тук! Моля ви да напуснете терасата.

С явна неохота тълпата започна бавно да се разпръсква. На терасата останаха само Славиковски, Валчак и поручикът.

— Така... — въздъхна Любич, навеждайки се към мъжа, лежащ по корем, с неестествено обърната глава. — Надявам се, че тук никой не е пипал нищо?

— Никой не се осмели, пан поручик...

— Знаете ли кой е той?

— Още не, но сега ще се постараем да научим.

Любич се изправи, изтри с ръкав изцапаните на коленете панталони, поправи изместилата се шапка и погледна нагоре.

— Достатъчно ще бъде, ако узнаете кой е заемал стая 1 102. Изпратете някого при портиера

Валчак, който стоеше наблизо, се сепна.

— Тичам.

Директорът погледна под око Любич. Видът на поручика не му харесваше. Започвайки от твърде късите панталони и свършвайки до ръждивочервената шапка. И още този глас, звучащ, като че ли от кладенец... Културният и добре възпитан човек не трябва да има такъв глас.

— Пан поручик, вече всичко ли знаете? — каза директорът с принудено вежлив тон.

— Нищо не зная, пан директор — промърмори Любич и като измъкна от горния джоб на палтото си цигара, запуши, всмуквайки с удоволствие дима. — Всеки, който види тук човек в пижама, с разбит череп, и след това забележи, че на 11-тия етаж има отворен прозорец, трябва да дойде до извода, че покойникът принадлежи към числото на наемателите в хотела. А доколкото от вереният прозорец е вторият от ъгъла, то, познавайки малко вашия хотел, лесно може да се предположи, че това е прозорецът на стая 1 102.

Славиковски поклати глава.

— Смятате, че това е самоубийство?

— А каква е, собствено, разликата? — Любич вдигна яката на палтото си, сякаш едва сега почувствува, че вали дъжд

Директорът не отговори нищо. Искаше му се да се върне в кабинета си.

За щастие на вратата се появиха няколко човека в милиционерска униформа и един в цивилни дрехи. При техния вид Любич се оживи и помаха с ръка.

— По-бързо, по-бързо — прогърмя той със своя бас. — този проклет дъжд ще измие всичко. Снимки от всички страни. Отпечатъци. Кръв за анализ... Докторе, ще ви помоля да изясните причината за смъртта. Аз ще се заема с установяване на самоличността.

Той се обърна към Славиковски:

— Пан директор, не бихте ли могли да дойдете с мен?

В хола вече ги чакаше Валчак с книгата за записване на пристигналите. Той я подаде на поручика, отворена вече на нужната страница.

— Неговото фамилно име е Гурски, Ян Гурски, пристигнал е вчера след обяд от Краков. Аз вече бях горе, в неговата стая.... — Любич погледна намръщено Валчак.

— Разбирате ли, пан поручик... Там са неговите вещи. Ако изчезне нещо, ние отговаряме...

— Вратата беше ли заключена?

— Отключена, пан поручик, именно отключена. Добре, че веднага стидох там, би могло да изчезне нещо...

— Добре, хайде да се качим там още веднъж заедно.

Директорът нетърпеливо прекрачи от крак на крак.

— Пан поручик, навярно вече не съм ви нужен?

— Засега не. Макар че... Може би ще се отбия пак при вас.

— През цялото време ще бъда в кабинета си.

(Следва)

КОГАТО СЪРЕВНОВАНИЕТО СЕ ИЗОСТАВИ — ЩУРМУВАНЕТО НЕ ПОМАГА

В продължение на около ед на година от най-голямата ТПК в окръга — „Дунав" — се „роиха" още две — ТПК „Прогрес" в Ситово и ТПК „Мир" в Силистра. Това обстоятелство до известна степен облекчи ръководството на старата кооперация от прекомерния й растеж по обем и многообразие на дейности. Създаде се възможност то да се намесва по-активно в непосредственото ръководство на всеки отдел, да оглежда по-отблизо работата на всяка бригада, да се грижи по-добре за осигуряването на хората с постоянна работа, като обвързва плана с производството и т. н.

С отделянето на част от производствените мощности и подялбата на основните средства се предполагаше, че ръководството на старата кооперация ще се ориентира бързо в обстановката и ще действува по-гъвкаво и оперативно, за да не се отрази този период на дележ върху производствената програма. Приетите обещания от шивачи, обущари, кожухари, сарачи и бръснари предвиждаха годишната програма да бъде изпълнена 101,42 на сто, а производителността на труда — 102,46 процента.

А как бе подета фактически работата след приемането на обещанията? Трябва да изтъкнем, за съжаление, че не всичко тръгна гладко — без излишни размисли, известно отпуска не, понякога дълго тълкуване как ще бъде след намаляването обема на кооперацията, кой ще е в новото ръководство и т. н. За изоставането от плана в началото на годината има място и известни обективни причини като корекцията на фабрично-заводските цени. Макар ръководството на ТПК „Дунав" да бе провело известна подготовка за урегулиране на появилите се несъответствия след изменението на цените, все пак се оказа, че и по много въпроси трябваше допълнително през течение на годината да се предприемат съответни мерки. Но всички тези обстоятелства не бяха в състояние да обезкуражат грудолюбивия колектив, чиято слава е известна отпреди години, ако не бе изоставена работата със социалистическата надпревара. В мина лите няколко години тук социалистическото съревнование бе на нужната висота. Приемаха се лични обещания от самите бригади от еднородните отдели. През текущата година като че беше настъпило известно уныние, неувереност, пасивност и работата със социалистическото съревнование бе изоставена. Хората от ателиетата си работеха пак определеното време зад машините, но липсваше оня жар, онова горене. Недостатъчната осигуреност с необходимия резерв от материали, недостатъчната обвързаност на плана с изпълнението заставяше понякога хората от отделни ателиета да не уплътняват достатъчно работното си време. Действително тук се работи основно с клиенти и едни ателиета имат повече клиенти, а други по-малко. На една и съща улица — „Георги Димитров" в Силистра—например са претоварени с работа, особено пред празнични дни, а в края на улицата, пред новия жилищен блок „Аврора" не уплътняват често работния си ден поради липса на работа. При такива случаи би следвало да се осигуряват занаятчийските работници с работа, като им се възлагат съответна част от по ръчките за конфекция. Тази форма ръководството на ТПК „Дунав" недостатъчно използуваше.

Добрите постижения в работата на шивашките работници с отговорници Олга Чолакова, Петра Паташкевова, Денка Стефанова, Марин Златев, обущарите на Стоян Войнов Петър Ранчев, Сами Рашидов и клона за химическо чистене с отговорник Ив. Тодоров и др. не можаха да покрият общото изоставане от плана и обещанията на целия колектив! През първото полугодие колективът на тази кооперация остана с едно задължение към държавния план от 70 000 лева. През деветмесечието това задължение бе намалено на 40 000 лева. Тенденцията е да се преодолее изоставането. Така ни уверяха и ръководителите на кооперацията. А поетите обещания за преизпълнение на годишния план с 1,42 на сто и производителността на труда с 2,46 на сто няма да бъдат изпълнени. Сега, в навечерието на Нова година, се щурмува от шивачи и обущари, ала пропуснатите възможности за единадесет месеца трудно се наваксват за един месец. Така е, когато се изостави съревнованието. Председателят на комисията за организационно-масова работа Артюн Маркарян, може би ще възрази, като каже, че такава оценка е пресилена. Та съревнованието се отчита при тях по тримесечия. И преходното червено знаме на ръководството на кооперацията за третото тримесечие е присъдено на шивашкия отдел. Но, за съжаление, тук съревнованието между отделите само се отчита по отчетните показатели в счетоводството и това се прави само при отделните дейности по три месеца. А защо се забравя основната единица в производството — човекът, бригадата и т. н. Фактът, че за девет месеца от годината ни една бригада не е завоювала званието „Бригада за комунистически труд", също говори, че е изоставен въпросът със съревнованието.

Сега, когато вече ТПК „Дунав" е изживяла „треската" на дележ и когато се повдига високо знамето на благородната социалистическа надпревара за достойно посрещане юбилея — 25 години от победата на социалистическата революция у нас — е нужно и тружениците от тази кооперация да застанат в челните редици на съревнованието.

М. ТОМОВ

ИЗ ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

По 400 кг зърно от царевица — втора култура

Сега ръководството на ДЗС „Янко Забунов" най-добросъвестно отчита първоначалното си несъгласие за засяване на 6 200 дка царевица — втора култура. Наистина за това то имаше сериозни основания. От 14 февруари до юни, когато трябваше да се сее царевицата, в района на стопанството нямаше никакви валежи. По настояване на окръжния център обаче, въпреки трудностите, задачата бе изпълнена.

Макар че първият благодатен дъжд тук падна едва през август, работниците прибраха богата реколта от втората култура. Те силажираха близо по 3 тона зелена маса от декар. А в района на филиала в с. Ножарево прибраха по 400 кг зърно от декар.

Случаен ли е този успех?

Не може да отминем факта, че решаваща роля за отличните резултати имат валежите. Но ако 1350-те декара посев в Ножарево бе оставен без никакви обработки, то в никакъв случай не биха се получили тези добиви.

Много важно е обстоятелството, че сеитбата тук бе извършена в разстояние само на 3 дни. Веднага след жътвата на ечемика стърнището бе освободено от слънчата и преорано. Без да се губи време, бяха засети семена от румънски и съветски хибриди, които имат сравнително най-краткотрайна вегетация. Макар че царевицата поникна едва през август, то предварително посевът бе обработен двукратно с ротационни мотики. По този начин бяха унищожени плевелите, които в противен случай щяха да заглушат нежните стебълца.

По-късно царевицата бе култивирана двукратно и окопана веднъж на ръка по редовете. Създадоха се добри условия за развитието й. В обработването взеха участие трактористите от бригадата за комплексна механизация. Те работиха много грижливо. Стремяха се да запазят всяко стъбълце, тъй като сеитбата бе извършена с пневматични редосеялки.

По-голяма трудност създаде прибирането на реколтата. Тъй като стебълцата поникнаха неравномерно, то и кочаните не узряха по едно и също време. Но хората са благодарни. Защото докато от редовния царевичен посев набраха средно по 276 кг зърно от декар, то втората култура се отрупа с благодатен плод.

— Ако имахме дъждове порано, обиране нямаше да има...

От скромност директорът на стопанството Тодор Радев отдава този голям успех само на валежите. Ние определено смятаме, че навременните мерки, които ръководството взе за срочната сеитба и обработка на посева, имат голямо значение, за да се получат по 400 кг зърно от царевицата — втора култура.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Стремежите се превръщат в дела

Овцевъдите от село Искра правилно разбраха голямото значение, което играе стопанската сметка както за увеличаване на техните доходи, така и за повишаване на чистия доход от фермата. Затова всеки от тях реши още в началото на годината да заработи най-активно за получаване на по-голяма обща продукция при най-малки разходи. Да направят фермата рентабилна — това бе желание на всички.

Настоящата година е вече към края си. От постигнатите резултати се вижда, че овчарите добре изпълняват своите производствени задачи, че ще постигнат целта, която са си поставили. Въпреки голямата суша, те успяха да изпълнят плана за млякото. Вълна получиха по-малко с 225 кг, отколкото бе предвидено. За сметка на това обаче тя бе от по-високо качество и бе изкупена на по-висока цена. Това допринесе фермата да получи от вълната 4 300 лв. надпланов доход. Според получените данни овчарите очакват да преизпълнят своята производствена програма и да получат 10 на сто надпланово възнаграждение.

Голям дял за тези успехи има бригадирът Адем Сюлейманов. От няколко години той ръководи тази ферма. Придобил е значителен опит в работата си. Води много добре отчетността. Старае се храненето да става съобразно указанията на зоотехниците. Овцевъдите вярват на своя бригадир и изпълняват най-добросъвестно неговите указания.

Колективът на фермата е решил в чест на юбилейната 25-годишнина да постигне още по-голямо преизпълнение на своя план. За това всички се готвят усилено. Първите агнета вляха нови радости и надежди в сърцата им. Сега тяхната грижа е да не допуснат нито един смъртен случай при новородените животни. За това им помага много добрата предварителна подготовка.

Най-голямо внимание обърнаха те на помещенията, в които ще става агненето и отглеждането на младите животни, защото от този момент зависи в твърде голяма степен изпълнението на плана за следващата година.

Овчарите се стараят да използуват фуражите най-икономично, за да не допуснат излишни преразходи. Сега времето е хубаво и те масово използуват пашата. Ежедневните разходи освен това влияят благоприятно и върху развитието на бременните животни.

Като имаме предвид добрата подготовка, можем да се надяваме, че овцевъдите от с. Искра с чест ще изпълнят поставените им задачи и през идната година.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ПО-ДОБРА ОТЗИВЧИВОСТ КЪМ НУЖДИТЕ НА КУПУВАЧИТЕ

Почти всяка есен изпълнителният комитет на общинския народен съвет в Старо село се занимава с работата на потребителната кооперация във връзка с подготовката за есенно-зимния сезон, както и с осигуряване изпълнението на плана. С тези задачи се е занимавало и ръководството на потребителната кооперация, но въпреки двустранните грижи все още не е постигнат ефективен резултат.

Тази есен магазините бяха добре снабдени с хранителни стоки и зимнина. Като влезе човек в тях, прави му впечатление, че рафтовете са препълнени с консерви, конфитюри, сиропи. Приготвени са достатъчно количества туршии. Тези дни по заявка на купувачи бяха доставени готварски и отоплителни печки. Това е хубаво и радва, когато търговските работници се отзовават на молбите на купувачите, но не за всичко е така. Зимата настъпи, а в староселските магазини още няма топло зимно облекло. Липсват балтони, вълнени костюми, рокли, пионерки, ватено бельо и др. Недостатъчно количество нафта се докарва за нафтовите печки.

Староселци ежедневно претоварват автобусите за Кубрат и Тутракан, където отиват, за да направят някоя дребна покупка.

Лошото снабдяване на магазините води и до неизпълнение на плана на потребителната кооперация. Планът за търговията на дребно за деветмесечието не бе изпълнен с 13 444 лв. Нерадващ е и показателят изкупуване.

Преизпълнението на плана от отделни магазинери като Георги Василев показва, че търговията много зависи от търговските работници. И че част от неизпълнения стокооброт може да се компенсира в навечерието на Нова година. Но и тук подготовката за посрещане нуждите на купувачите пред този традиционен всеобщ празник е слаба.

Необходимо е в кратък срок да се направи това, което е по силите на търговските работници от потребителната кооперация в Старо село. Да бъдат добре попълнени запасите на магазините за през зимата, да се посрещнат нуждите на селските труженици за Нова година, а от това ще последва и ликвидиране на изоставането с плана за стокооборота.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Пред Нова година — в нов дом

Хората от комплексната строителна бригада, строяща жилищния блок „Светлина—2" в Дулово, отдавна преминаха на друг обект. След тях дойдоха мозайкаджии, мазачи, паркетчии и електромонтьори. Ала не отдавна и тези групи отстъпиха място на бояджиите от бригада „Юрий Гагарин". В тази бригада работят всичко четирима младежи — Хасан Рушидов, Юсни Ремзиев, Номан Шукриев и Митхат Хабилов. Последната дума по окончателното завършване на новия жилищен блок в Дулово е дадена на тези младежи и те не ще се посрамят. Тези дни студът скрежи росата в лед. Студено е навън. И отвориш ли прозореца на новата сграда, веднага нахлува студен въздух и образува с пряснобоядисаните стени студена пара, зачервяват се ръцете на младите бояджии, но те не изпускат четките от своите ръце—боядисват врати и прозорци. Дадена е дума — трябва да се удържи. Те съзнават какво значи да зависи пускането на строежа само от техния труд и работят бързо, енергично, без да обръщат внимание на втурващия се мразовит въздух при отваряне то на прозорци и врати. Те казват: „Ще извършим възложената ни работа преди края на месец декември. Ще предоставим възможност на 18 семейства тук да посрещнат Нова година".

М. ГЕОРГИЕВ

Овощни дръвчета за личните стопанства

От началото на ноември ДСП „Сортови семена" — клон Тутракан организира продажба на овощни дръвчета за личните стопанства.

За около 30 дни бяха продадени 1 500 кайсиеви фидански, 800 праскови, 660 сливи, череши и вишни — 1 100 дръвчета, дюли, малини и други.

Наскоро в открития пункт за гражданите ще бъдат предложени и различни видове зеленчукови семена.

Тази инициатива на „Сортови семена" се посреща добре от тутраканци. Тя е и път за увеличаване на овощарството в частните стопанства на жителите от района и околните села.

Живко ТРУШЕВ

За подготовката на фуража в свинефермата на ТКЗС гр. Дулово се грижи механикът Мустафа Халилов.
НА СНИМКАТА: Мустафа Халилов в момент на работа.

В новата краве ферма на с. Смилец животните са настанени в просторни, модерно обзаведени помещения.
НА СНИМКАТА: Бригадирът Кулю Неделчев и доячката Славка Иорданова след сутрешното доене.

ТАМ, КЪДЕТО СЕ РАЖДА ТОКАЙСКОТО ВИНО

Северна Унгария е планинска, нарязана от малки ручеи... По склоновете на хълмовете — лозя. Това е Хедиаля — винарски край. Тук има двадесет и осем села, две от които се славят повече, отколкото никое друго селище.

ТОКАЙ

Ако се спрем на главния площад, ще ни се стори като че ли Голата планина, която се извисява над селото, се накланя към него със своя гол връх. И по която и да е улица на селото да вървим, погледът ни неволно се спира на тази планина, господствуваща над местността. Гол е само нейният връх, а по склоновете й са наредени милиони колове, които поддържат лозовите пръчки. Тези лозови пръчки, които дават токайското вино.

Векове наред каменните кариери са погълнали много лоза. Но в Хедиаля все още лозята са повече от пет хиляди хектара. Те дават вино, което един поет бе нарекъл „запушен в бутилка златен огън". По-голяма част от това вино, естествено, се пази тук, в Токай. Под селото се простират избите Ракоци, построени преди няколко века. Тези избн носят името на унгарския княз Ференц Ракоци, ръководител на унгарското националноосвободително движение от XVIII век, комуто принадлежал Токайският чифлик. Ракоци даже е събирал в тази изба парламента. Немалка част от разходите за войната против деспотичната власт на Хабсбургите, продължила няколко години, той покривал от доходите на своя Токайски чифлик.

В днешния Токай живеят пет хиляди души. Това е идилично тихо планинско село. И в същото време доста известен туристически център. На брега на Тиса и Бодрог риболовни бази и станции с лодки чакат любителите на водния спорт. В самото село в старинните изби могат да се вкусят асу, фурминт, харшлевел и други тукашни вина.

Голяма част от селяните имат свои лозя. Така както на други места посрещат гостите в салони, в гостни стаи, в Токай обикновено се поканват в неголяма постройка сред лозето. След като похапнат шунка, домашни наденици, пушена слънина, гостите посръбват тук с малки, но често доливани чаши с вино от различни реколти, при това без да забравят да изкажат свои съждения и забележки. Виното може да е сухо, тънко, тежко, леко, хармонично, ароматно, елегантно, много силно и т. н. Може би никой не знае толкова думи за характеристика на вината, колкото тези знаят токайците.

Ясно е защо токайският музей разказва преди всичко за историята на лозарството. Естествено е и това, че на картините на художниците, които работят в открития в Токай дом на творчеството, най-често могат да се видят лозя по полегатите планински склонове, злато от гроздови чепки.

* * *

От Токай до Шарошпатак е съвсем близо. Шарошпатак е също село, но почти три пъти по-голямо от Токай. Затова тук хората се борят то да бъде признато официално за град. Знаменитите вина, няколкото промишлени предприятия, оживеният пазар служат като сериозна причина за това. Обаче главният мотив не е в индустриалната или административната област. Той е из областта на емоциите и историята. Шарошпатак дълго време е бил един от политическите духовни центрове на страната.

Както се казва в преданията, токайското вино асу за пръв път е направено през 1600 година за живеещата тук прекрасна княгиня Жужана Лоранфи. Казват, че тъжната княгиня, след като вкусила това питие, се развеселила и съзнала в Шарошпатак една от най-красивите в тогавашна Европа цветни градини.

Балинт Балашши, първият значителен унгарски поет, през 1568 г. също е влязъл в историята на Шарошпатак. Тук той без разрешение се е оженил за братовчедката си; на излизане от църквата неговата въоръжена свита внезапно нападна шарошпатакската крепост и я завладява, за зестра на младата жена. Крепостта само няколко часа се е намирала под властта на младоженците и техните гости, тъй като в края на краищата нейният собственик ги е прогонил.

Сега крепостта е музей.

За музей може да се смята и древният шарошпатакски колегиум. Той е основан в 1531 година от един заможен гражданин. В продължение на много време тук могло да се получи университетско образование. От 1650-54 година в колегиума преподавал чешкият учен-хуманист Ян Коменски. Още тогава при колегиума имало библиотека и типография. Ян Коменски пръв въвежда нагледното обучение. Колегиумът имал органи на самоуправление.

Шарошпатак и сега е културен център. В неговата гимназия и педагогическо училище се учат юноши и девойки от цялата страна. Здрави традиционни шишки свързват учениците с тяхното учебно заведение. Бившите възпитаници, разотишли се от Шарошпатак, редовно се срещат под сводовете на своята „алма матер". Неотдавна унгарският печат писа, че един известен унгарски певец е подарил на откриващата се в Шарошпатак картинна галерия своята колекция от 150 картини.

И това не е първата ценна колекция, която се пази тук. В сградата на древния колегиум се намира музеят на научните колекции от унгарската реформаторска църква и ценна библиотека от тридесет хиляди тома.

Макар и да има в Шарошпатак много старинни здания, селото все пак е младо. От прозорците на колегиума се чуват звуци на китара, на спортната площадка провеждат тренировка спортисти, по алеите на парка се разхождат влюбени. Обаянието на младостта прави древната крепост, колегиума, стария Шарошпатак вечно млади.

Ерне БАЙОР НАД

Превод от списание „Венгерские новости" (бр. 8-1968 г.)

МЛАДОСТТА НА РЕВОЛЮЦИЯТА

(Есе)

Социализмът в моята страна започна своята двадесет и пета година.

На двадесет и пет години младият човек е вече пълноценен член на обществото; навлиза в духовната си зрелост, осъзнава дълбоко своето чувство за отговорност и няма нужда от родителски контрол; сам може да различава нюансите на неистината; повярвал е не само с ума си, но и със сърцето си в една голяма истина, в името на която иска да живее и работи.

И все пак всичко е пред него, и все пак истинският живот тепърва го очаква.

Преди петнадесетина години аз го виждам да тича бос в прахоляка подир първите преминали през селото камиони или с детско любопитство да се заглежда във високия комин на завода в родния му град, да се опива от мириса на бензин и този мирис да бъде за него най-хубавият, най-желаният...

За „колхоза" все още само се говори като за нещо близко, пълно с неизвестности. Пред общината спират джипки, от които слизат агитаторите с каските. Радиоапарат има само в партийния клуб и момчето стои до късно вечер до вратата на клуба, където партийните членове не съвсем лесно намираха на скалата радио София, за да чуят новините... Вечерта в къщи го очаква омръзналият му боб и царевичният хляб.

После идват тракторите. Тяхното боботене е най-примамлива музика, най-светъл празник за момчешката душа. Песента на трактора! Този израз е вече почти шаблон. Но тогава! Тогава песента на трактора беше символ на новото. Тя беше социализмът!

По-нататък. Ако проследим хронологията на вълненията, трябва да спомена, че в село то вдават електротехници, които ще дадат светлина за очите на хората. И тази светлина ще бъде за момчето социализмът! За момчето от селото, което най-добре познавам.

Но... не говоря ли за себе си? Може би, но не само за себе си. Говоря и за моите съученици от малкото крайдунавско селце, говоря и за приятелите и познатите, с които работя и с които се срещам. Приятелите и познатите, които днес са инженери, лекари, учители, механизатори, високодоходници...

Какво щеше да бъде днес на това място в живота, ако не беше Девети? Какви щяхме да бъдем ние? Ни повече, ни по-малко — като бащите си. Не, тази мисъл е обида за бащите ни. Те са добри. Те не са виновни, че техните очи са били затворени за знанието, за плодовете на културата. Те не са виновни, че от мрак до мрак са изнемогвали зад ралото, че немотията е скъсявала дните им. Те не искат да бъдем като тях. Не ни ли казаха те точно така: „Учете се, за да не останете като нас!" Ние не забравихме тази поръка, но може би не винаги искаме да си спомним техния труден живот, може би понякога сме максималисти — искаме много от живота, без да се запитаме какво всъщност ние даваме. Не искам да обидя моя съвременник, той се оказа достоен за дните, които живее. Но сега е време за равносметка и съвсем не е излишно да се вгледаме под вежди, както писа един поет, в самите себе си.

Разбира се, социализмът не може да се вмести в рамките на един човешки живот, защото неговото продължение е комунизмът — светлата пролет на човечеството. Защото калдарната възраст не винаги отговаря на духовната. Защото младостта на революцията живее не само в младите (по години) сърца.

Младостта на революцията диша пълно и в гърдите на бащите ни, които събарят старите неугледни къщи и строят нови домове, над които се извисяват антени. Ти звучи в тихите им прости думи, когато загворят за отколешното и сегашното. Колкото сами се иронизират, надсмивайки се над собственическото си чувство, измъчвало ги толкова дни и нощи.

Младостта на революцията откривам в умните очи на победелите партийни дейци, отдали най-хубавите си дни на комунистическата идея, страдали за нея, пели за нея пред дулата на пушките..

Младостта на революцията откривам в наглед ежедневни случки и прояви.

В редакциите на всички български вестници пристигат десетки и стотици писма, в които хората благодарят за самоотвержения труд на лекарите, върнали живота им. Не може да не се радва човек, когато чете разкривените редове, набързо написани върху лист от ученическа тетрадка в кратките паузи на работното място: „Загубих толкова и толкова лева... благодаря на граждани на... че ги е намерил и предал... Парите са за палтенце на детето ми"...

Един млад председател на кооперативно стопанство постъпва в болницата, но след няколко дни кооператорите ще честуват двадесетгодишнината от създаването на кооператива. Той ще трябва да бъде сред тях, забравя болестта и отива при хората си, за да сподели тяхната радост, за да прибави една частица към нея.

Моят съвременник, в чието сърце цъфти младостта на революцията, не е на двадесет, нито на шестдесет години. Неговата истинска възраст е младостта на революцията.

Моят съвременник строи за води, лее стомана, оре и жъне. Той говори за изкуство и икономика, пише стихове и симфонии, аплодира и се възмущава. Той не е безразличен към съдбата на всички хора по света. Той пише протестни телеграми до американското правителство. Той къса от залъка си, за да помогне на унизените и подтиснатите, които се борят за свободата си.

Моят съвременник...

Социализмът в моята страна започна двадесет и петата си година.

Симеон МАНОЛОВ

Един колкото личен, толкова и обществен въпрос

Процентът на учениците от Силистренски окръг, приемани във висши учебни заведения през последните години, не е голям. Този въпрос е тревожен, тъй като окръгът ни има нужда от специалисти.

Представител на редакцията се срещна с директора на Икономическия техникум в Силистра Александър Здравков и го помоли да сподели свои мисли във връзка с успеваемостта на кандидат-студентите. Редакцията ще продължи започнатия разговор с поредица от мнения на обществени, просветни работници, ученици, родители.

Моето лично мнение е — каза другарят Александър Здравков, — че най-важната причина за трудното влизане на ученици от нашия техникум във висши учебни заведения предимно в икономически институти, се дължи на втория предмет от кандидат-студентските изпити: история или география. Преди години не беше така. Освен по български език, полагаше се изпит и по политическа икономия, която се изучава в последните курсове на техникума, и на която във всички случаи се обръща по-голямо внимание, отколкото на историята и на географията. Последните два предмета са включени в програмата за I и II курс. Естествено е да се позабрави онова, което е преподадено преди две години. Все пак изпитът до голяма степен е въпрос на късмет. Може да бъдеш подготвен и да се случи да се представиш зле, и обратно. Но аз смятам, че така или иначе, при втори изпитен предмет политическа икономия или основи на комунизма, нашите ученици ще покажат по-висок успех. Добре е на завършващите техникуми да се дава по-голяма възможност да станат икономисти, отколкото на ученици с гимназиално образование, които могат да запишат редица други, общообразователни дисциплини, пък и нямат елементарна икономическа подготовка, каквато получават нашите възпитаници.

Разбира се, с решаването на въпроса с втория предмет не се изчерпват причините за ниския процент на приетите да следват. Тези причини са и по вече, и по-комплицирани.

— Много ученици смятат, че подготовката за изпитите може да започне след завършването на учебната година. База та на нашето училище не е особено добра, нямаме такива стари традиции, каквито имат някои икономически техникуми в по-големите градове.

Директорът отбеляза и това, че една пета от курсистите живеят на пансион, а останалите са или от града, или са настанени в квартири. Родителите от селата нямат възможност да контролират децата си. А тъй като голям процент от учениците в техникума са от окръга, някои не са получили добра подготовка по основните предмети, което се отразява на средното ниво на класовете. Други идват с отличен успех, а претърпяват пълен крах в I курс. Това показва, че понякога оценките са били нереални.

На въпроса дали не се прави нещо специално, за да се повиши подготовката на учениците с оглед по-доброто им представяне на кандидат-студентските изпити, директорът отговори, че обикновено техните курсисти се насочват към икономика та и затова няма организирани специални курсове и кръжоци, а усилията се хвърлят върху цялостното усвояване на материала през годината. Онези, обаче, които се ориентират към други специалности, външна търговия например, малко могат да разчитат на успех, защото за тази специалност се изискват владеене на западен език.

От разговора могат да се направят някои изводи: целесъобразно би било отдел „Народна просвета" да предложи на МНП да се въведе отново като втори предмет в кандидат-студентските изпити политическа икономия или основи на комунизма не само защото тези предмети се изучават в последните курсове, но и защото са по-тясно свързани с икономическите специалности. Онези, на които им допадат западните филологии и външна търговия — трябва години по-рано да започнат изучаването на езика — било в курсове, било като частни ученици.

Въпросът опира и до трудно разрешими проблеми като тези за текучеството на учители на село, за недостатъчната квалификация и взискателност на някои от тях, за материалната база на училищата, за родителския контрол, за съзнателността на учениците, за задълбочеността на подготовката им и др. При все че така погледнато излиза, че почти с нищо не може да се помогне, все пак всеки преподавател би могъл да бъде полезен на интересуващите се випускници поне като ги ориентира как да се подготвят, на какво повече да обърнат внимание, къде могат да бъдат по-ценни за себе си и за обществото, като се съобразяват с индивидуалните си качества и способности. Така много ученици биха си спестили труд и излишни разочарования, биха се насочили с познаване към сравнително най-подходяща специалност. Това е колкото личен, толкова и обществен въпрос. Затова родители и учители са длъжни навреме да помогнат на юношите да направят тази особено важна крачка в живота си — професионално да се ориентират и добре да се подготвят за получаване на една или друга квалификация.

Проверка на силите

За достойно представяне в VI републикански преглед на училищата учителите от с. Искра избраха комисия, която да оглавява и ръководи тази голяма и отговорна работа. Председател на комисията е директорът на училището Бобев.

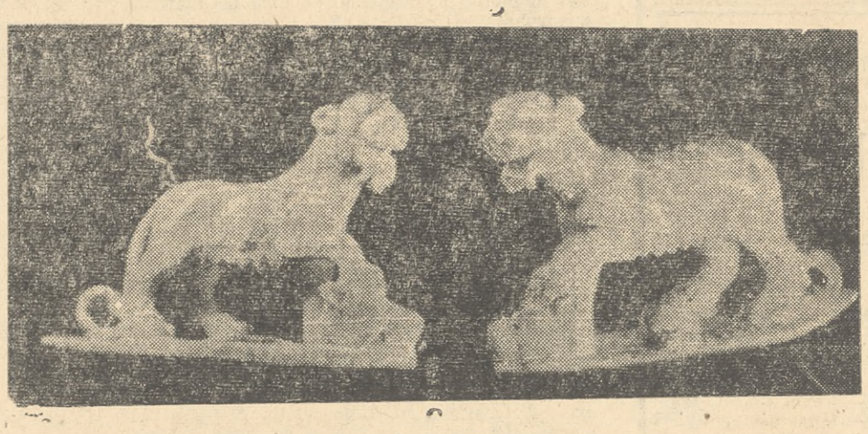
Може да се каже, че досегашната работа на комисията е добра. Осигурени са съвременни научно-технически средства за обучение като епидиаскоп, магнитофон и др. Но учителите нямат достатъчно технически познания. В институтите те не са получили необходимата подготовка в тази насока. Затова комисията организира курс, в който учителите се запознават с устройството и манипулирането с новозакупените машини.

Учителите са много доволни от този курс-практикум, защото новите технически средства ще облекчат учебната работа. Чрез тях учениците ще усвоят по-лесно и по-трайно учебния материал.

Комисията продължава работата за усъвършенстване на учебния процес. Крайната цел е — да се повиши равнището на обучението и възпитанието на подрастващите.

Шестият републикански преглед ще бъде една проверка на нашите сили и възможности.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Из археологическата находка в Силистра: бронзови тигрици, детайли от украса.
Снимка: Светослав РУСЕВ

„ДА СЪМ ЗНАЕЛ..."

В редакцията се получи писмо от читателя Иван Стоянов. Той пише:

„Малко са съвременните поети, които са живели и творили в нашия окръг. В ДЗС „Янко Забунов" е работил и творил Пеньо Пенев — поетът с ватенката. Много литературни кръжоци, младежки бригади и пр. носят неговото име, а в ДЗС „Янко Забунов" по нищо не личи, че там е бил Пеньо Пенев. Нима не е възможно да се сложи една паметна плоча в знак на уважение към поета?"

„Тук през лятото на 1957 година е творил поетът Пеньо Пенев". Плоча с такъв надпис в ДЗС „Янко Забунов" още няма. Дали ще има, не знам. Но в паметта на обикновените хора живее образът на един романтичен, ту бурно весел, ту тихо тъжен младеж. Мнозина не са подозирали, че момчето с немирния перчем и с открити те, ясни очи е поет, но днес с добри думи си спомнят за него.

— Имаше си той една мъка, но каква беше, не разбрахме. Така е то — човек си умира и никой не му знае мъката... — говореше ми една от групичката жени, които седяха на трикраки столчета до дансинга пред сладкарницата и наблюдаваха модерните танци на моми четата и момчетата.

— Те бяха приятели с Лозана, акордеониста — добави друга, по-млада. — „Свири, Лозане, разкажи на мойта мъка повестта", ако си чел...

— Много пушеше, но като редактор на многотиражката беше старателен — спомняше си тогавашният комсомолски секретар Кирил Линджев. Накрая се усмихна: — Да съм знаел тогава, че от него ще излезе голям поет, щях да събирам всички листчета с неговия почерк...

— Той и тогава е бил голям поет — казах аз и до късно през нощта се разхождах по местата, където е минавал Пеньо, където се е възторгвал и тъжал заедно с тези хора, които като него са напуснали родните си места, за да потърсят тук хляб и радост.

С. М.

Топлината на другарското рамо

Ако не сте пили кайнарджанско вино, ако не сте се хванали на кайнарджанско хоро, вие ще гледате на кайнарджанци само като на хора, които произвеждат чиста продукция и чист доход. Ако сте ги виждали само на работните им места, бъдете сигурни, че нищо не знете за тях.

Една щастлива случайност ме срещна с кайнарджанци не на работните им места и сега искам да разкажа за топлината на другарското рамо, почувствувана от мене в една съботна вечер.

Животновъдите от бригадата за комунистически труд при краве ферма № 1 и птицевъдите се бяха събрали в кооперативния стол, за да се повеселят заедно. Думите на зоотехника Васил Дойчев, който завежда двете ферми, уточниха повода на срещата.

— Събрали сме се като приятели — каза той, — които имат много общи мисли и вълнения. Както вече знаете, ние преизпълнихме плана за прираста на телетата и с премиалните уредихме тази другарска вечеря.

Жените още не бяха съблекли палтата си.

— Струдено ви е — каза някой, — защото пиете само лимонада. Знаете ли вие, че това вино е от грозде?... А гроздето цяло лято е събирало топлина от слънцето...

Жените си наляха по малко вино в жълтата лимонада, колкото да се зачерви.

Всеки си беше донесъл от къщи по една дамаджанка, затова вината бяха най-различни, както са различни тези хора, които работят, радват се и се тревожат заедно. Вината бяха най-различни, но цветът им беше един и същ — червен...

Музикантите от самодейния народен оркестър засвириха хоро. Жените съблякоха палтата си. Развеселените пастири, доячи, гледачи се хванаха за раменете си. Получи се една затворена верига, по която потече топлината на човешките рамена. Рамо до рамо — на хорото и в труда — това са думите, най-точните думи. Непрозвучените думи...

Тук са пастирите, които вскаран се будят по тъмно, тук са доячите и гледачките, чийто труд е облекчен от механизацията. Тук е Тодор Янков — един от най-младите животновъди, който само преди две седмици е бил опериран. Тези, чиито рамена сега чувствува на хорото до своето рамо, са му отишли на свиждане в болницата. Медицинските сестри се чудели — двадесет души на свиждане! Толкова много роднини ли има този човек? Тодор може да вярва в тези двадесет души. Те са най-близките му хора. С тях той споделя своите радости и болки, с тях разговаря за книги и филми в клуба на животновъда. С тях празнува най-милите си семейни празници, рожденните си дни.

След задъханите ритми на хорото се изви чистият меден глас на кавала. Сърцата притихват и се унасят в извивките на старата добруджанска песен. Да се чуди човек как вълшебно може да пее... дървото. Кавалът някога е бил клон, на който са кацали птици, и като че ли с всяка своя частица е приел чистото звучене на техните гласове.

Разбира се, дойде ред и на хумористите и шегите. А готва чът Кульо Ангелов — най-добрият в Кайнарджа! — беше предвидил и една изненада — крем карамел.

Не стана нужда да помоля председателя на стопанството Георги Георгиев да ми разказва за живота на бригадата за комунистически труд.

Вече знаех много неща за нея. Защото бях пил кайнарджанско вино и бях се хванал на кайнарджанско хоро...

Симеон ПЕТРОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Две купи за нашите лекоатлети в Шумен

Независимо от резервираното отношение (бихме казали дори невниманието) на спортната публика от Силистра към леката атлетика, юношите и девойките лекоатлети с всяка измината година все повече утвърждават името на Силистренската спортна школа като ковачница на шампиони и рекордьори. От известно време на внимание то се налагат и успехите на пионерите, които започват увертюрата си в „царицата на спортовете" под вещия надзор на треньора Стоян Цонев.

В неделя юношите и девойките от двете възрастови групи завоюваха нов успех, като се представиха много добре в традиционния крос „Шуменска стена" и се завърнаха с две купи и други отличия.

За пръв път наши представители участвуваха в това състезание за юноши и девойки — младша и старша възраст, което се провежда в местността „Шуменска крепост". Тази годи на за наградите се бориха най-добрите млади бегачи на дълги разстояния от Русенски, Шуменски, Търновски, Силистренски и Разградски окръг. Треньорът Насъфов изпробва почти всичките си състезатели. В бягането на 2 000 метра за юноши — младша възраст стартираха три наши отбора (по три ма души). Първият отбор завоюва първо място и спечели ед ната купа, а вторият зае трето то място. На финала пристигна пръв нашият представител ЯСЕН ЛАЗАРОВ, който пробяга разстоянието за 6,41 минути, следван от своя съотборник Петър Илиев.

С купа се завърнаха от Шумен и девойките — младша възраст. Те спечелиха първото място в отборното класиране на 1 000 м. След тях се наредиха отборът на Търново. В индивидуалното подреждане Луиза Ахилева е втора, а Светла Георгиева — трета.

С два отбора се представихме в бягането на 3 000 метра за юноши — старша възраст. Първият отбор застана на трето място, а вторият — на четвърто. Пред тях се наредиха представителите на Шумен и Търново. Нашият лекоатлет Димитър Русев, който предизвика възхищението ни по време на окръжния крос в Силистра, не можа да стопи аванса на Тодор Тодоров от Шумен и оста на втори с време 9,36 минути — 3 секунди по-слабо от това на победителя.

Девойките — старша възраст, които се състезаваха на 1 000 м, се наредиха в отборното класиране на трето място, след Търново и Шумен. Най-успешно се представи Жека Цонева — пета, но тя е още в младша възраст и нейните бъдещи успехи са несъмнени.

Завърнали се в неделя от състезание, нашите участници не си дадоха почивка. Още на следващия ден те подновиха тренировките. И сутрин, и след обяд се явяват на групи на стадиона и започват безропотно заниманията си в почти не прогледната мъгла. До следващото състезание, домакин на което е град Сливен, остават броени дни. Предстои им участие и в кроса за купата „Ивайло", който се провежда всяка година в Търново. А най-сериозното им изпитание ще бъде на 9 март, следващата година, когато ще стартират в Републиканския крос (вярваме, че ще достигнат до него). Първите шест състезатели юноши и девойки — старша възраст ще съставят националния отбор за Балканския крос, в който е записано участието на силистренски лекоатлет — Исмет Мехмедов.

Безшумната, но упорита работа на нашите лекоатлети ни прави почти убедени, че и през следващата година те ще привават нови трофеи към досегашната си богата колекция.

Любомир КАПИТАНОВ

НОВИ ФИЛМИ

ПРОЦЕСЪТ

Не за пръв път разкази на Павел Вежинов, обединени от една идея, биват преведени на езика на киното. Нашите кинорежисьори обикновено се съблазняват от умението на добрия разказвач да види драматургията на живота около нас, да предаде просто и непревзето сложни човешки характери.

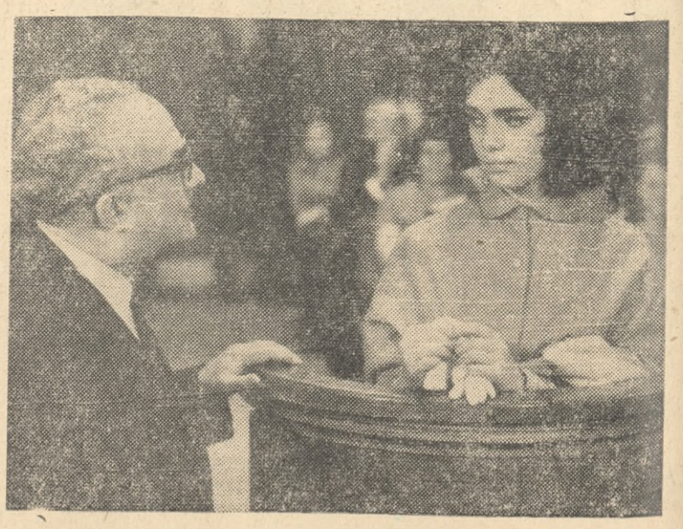
Във филма „Процесът" задачата на режисьора Яким Якимов (това е третият му съвместен филм с Павел Вежинов) е била значително по-трудна от всеки друг път. Събитията в разказите „Баща ми" и „Процесът", въз основа на които е изграден филмът, са видени през неспокойните очи на двама млади герои, които безкомпромисно коментират и оценяват жизнените събития и случки, със своеобразието на недокрай оформената си индивидуалност. Те определят и истинската атмосфера на повествованието. Касае се за едно категорично и донякъде дръзко отношение от страна на младите Бистра и Евгени при определянето на връзките им с обществената среда, за желанието им на вся ка цена да покажат света такъв, какъвто го виждат и си го представят.

За да остане верен на литературния първоизточник, режисьорът е трябвало така деликатно и ненатрапчиво да вплете във филмовото повествование неповторимия жизнен ритъм в характерите на двамата герои, че то да не се получи само едно демонстративно само любуване от двама интересни представители на младото ни поколение. И наистина този път Яким Якимов е успял твърде успешно да организира интересния, но малко проблемно олекотен драматургически материал на Вежинов. Камерата се плъзга и търси видимите и невидими очертания на повече или по-малко значителните факти, без обаче подробно и задълбочено да се спира върху тях. Защото, отъждествила се с критичния поглед на Бистра и Евгени, тя от тяхна позиция оценява света на възрастните, в който много неща им убягват или остават само в едно единствено измерение. Точно видяните и фиксирани битови детайли и жизнени сцени съответствуват на острата наблюдателност на героите, за които дребните наглед и недостатъчно етични постъпки (дори ако те са на собствения баща) са направо подли и безобразни. Затова, например, Евгени ще попледне зло и осъждащо баща си, без особено да се замисли какво е деформирало човека в него, нито коя е истинската причина за тяхното отчуждение. Младежките характери тук носят силните и слаби страни на своето поколение, без да претендират за общозначимост на обобщението.

Всъщност, основната задача, която си поставят сценаристът и режисьорът на „Процесът", е да защитят в известна степен често пъти поставяното под съмнение младо поколение, да докажат необходимостта от повече внимание към него. И макар че младите хора във филма са странни в постъпките си и понякога ексцентрични в поведението си, макар че не винаги имат желанието и търпението да седят над университетските книги, те са в същото време и тези, които много рядко се примиряват с дребничката и удобна житейска пошлост, която в решителен момент няма да се уплашат от истината, колкото и неудобна да е тя. Животът им поставя първите си въпроси, изправя ги пред първите трудности, предлага им първата по-сериозна проверка на истинските човешки стойности и ценности. Героите на филма „Процесът" трябва да преодолеят първото нравствено изпитание, за да се отнесат отговорно към себе си и другите.

Това са най-общо проблемите, които ще повдигне този нов български филм пред нашата публика. Разбира се, и в него бихме могли да открием редица недостатъци, с които все още се отличават повечето от нашите филми, посветени на съвременната ни действителност. Но ние времено ги оставяме на втори план, защото спонтанно се присъединяваме към мислите на предложеното кинопроизведение и заживяваме в неговия художествен климат.

Искра БОЖИНОВА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 145 (1462) | Събота, 14 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЪВРЕМЕННА БАЗА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ

Днес се открива новата сграда на Хигиенно-епидемиологичния институт

Пръдставител на редакцията се срещна с началника на Хигиенно-епидемиологичния институт в Силистра д-р Йордан Ставрев и го помоли да разкаже на нашите читатели за новата придобивка и задачите, които се поставят пред Института. Въпреки голямата си заетост, д-р Ставрев бе любезен да отговори на поставените въпроси.

ВЪПРОС: Бихте ли разказали на читателите на вестник „Силистренска трибуна" за новата сграда на института? Нейното оборудване и обзавеждане ще позволи ли да се разгърне една научна хигиенно-епидемиологична дейност?

ОТГОВОР: Преди всичко трябва да изтъкна, че това е първата завършена съвременна материално-техническа база на хигиенно-епидемиологичната служба в страната. Строежът на новата сграда започна още през 1966 година, когато се закриха санепидстанциите и бяха създадени хигиенно-епидемиологичните институти. Тук има всички условия за истинска научна проучвателна дейност.

За нас най-важна е лабораторната база. Създадени са лаборатории за изследване на водата и почвата, въздуха и храната, храната и питейните продукти. В други лаборатории ще се правят изследвания по селскостопанска токсикология, физиология на селския труд, особено опасни инфекции, и зоонози, канкови инфекции, сапарна микробиология и т. н. Всички лаборатории ще бъдат оборудвани със съвременна апаратура.

В научната дейност ще ни помогне и новият виварium за отглеждане на морски свинчета, бели мишки, зайци и други опитни животни.

Сградата е на три етажа под формата на буквата „г". В нея има зала за конференции, библиотека с богата литература. Засега получаваме над 70 издания на чужди езици. Има луминесцентно осветление, парно отопление, топла и студена вода в помещенията, радиоуредба, телефонна централа, телекс. Стените са боядисани с пластмасови бои, фаянсът на всякъде е цветен.

ВЪПРОС: Институтът ще се профилира ли в определена област?

ОТГОВОР: Да. Спецификата на окръга е дала отражение и върху дейността на института. Той първи в нашата страна ще се профилира по проблемите на хигиената и епидемиологията на селото. Задачата ни е да направим системни проучвания във връзка с влиянието на селския труд върху здравето на човека. По-конкретно става дума за влиянието на шума и вибрациите при работа с машините, на препаратите за растителна защита. Ще се изследват също храненето на различните категории селскостопански работници, физиологията на селския труд, планирането на жилищата и благоустройствените планове и т. н.

ВЪПРОС: Подготвени ли са кадрите, които ще използуват модерната материално-техническа база на института?

ОТГОВОР: Тук работят около деветдесет сътрудници. Двадесет от тях са с висше образование — лекари, химици и др. Повечето са местни хора. Взети са мерки за повишаване на тяхната квалификация. През 1967 и 1968 година много от тях бяха на специализация в ИСУЛ и други научно-изследователски институти, където усвояваха нова методика.

ВЪПРОС: Кои организации и предприятия построиха и обзаведоха сградата?

ОТГОВОР: Сградата е построена и обзаведена по проект на архитектите Иван Пунаров, Слави Бакърджиев и Петър Чавов от окръжната проектантска организация — Силистра. Проектът е оригинален — липсва всякакво копиране. Негови изпълнители бяха работниците от Стройрайона и Завода за организационна техника в Силистра и ТПК „Вътрешна архитектура" в София. Комисия та, която прие сградата, им даде висока оценка.

Интервюто води:
Димо ИВАНОВ

ГРАДИНАРИТЕ СЕ ГОТВЯТ

Кооператорите от зеленчуковата бригада на село Антимово с ръководител Асен Метод иев работиха с голям ентусиазъм през цялата година. Те дадоха своя принос за получаването на повече зеленчукова продукция, с която се компенсираха част от загубите, понесени от стопанството поради сушата. Очаква се бригадата да приключи годината с 10 000 лв. чист доход, което е много положително в нейната дейност.

В чест на юбилейната 25-годишнина от социалистическата революция в нашата страна градинарите от село Антимово обещават да постигнат още по-големи успехи. Да преизпълнят плана си по всички показатели. Едно от условията за това е да се изоставят старите парници, които се ползуваха четири години, и да се подготвят нови. По този начин ще се създадат условия за получаване на здрав зеленчуков разсад.

Предвижда се в градината на село Антимово да се отглеждат среднорани зеленчуци. Затова зареждането на парниците ще стане в края на януари или първите дни на февруари. Засега се вземат мерки за осигуряване на необходимия оборски тор.

Т. ЖИВКОВ

Трудностите са преодолени

През тази есен новосформираното пиле стадо на ТКЗС — Старо село бе обхванато от различни заболявания. С намесата на специалистите те бяха отстранени, но оказаха отрицателно влияние върху носливостта. Трудна задача стоеше пред птицевъдката Мария Стоянова. Тя трябваше да положи максимални усилия, за да подобри състоянието, на птиците, бързо да повиши носливостта и по такъв начин да създаде сигурни предпоставки за предсрочно изпълнение на плана в чест на юбилейната годишнина.

Трудностите не стъписаха дългогодишната птицевъдка. Шест години работи тя в този отрасъл и неведнъж се бе преборила с най-различни несгоди. И сега, с непосредствената помощ на специалистите, тя се зае бързо да оправи съществуващото във фермата положение. Кооперативното ръководство й осигури пълноценни смески, царевично зърно и отсевки. Доставено бе и кръмно цвекло, необходимо като сочна и витаминозна храна за носачките.

А птицевъдката се зае да подобри грижите за кокошките. Най-напред обърна голямо внимание на хигиената. Всяка сутрин изчистваше хубаво птичарника и насипваше пода с чист талаш. Проветряваше помещенията най-редовно. В неблагоприятни дни не пускаше кокошките на двора.

Строго спазваше дневния режим. Храната залагаше в часовете, определени от зоотехника. Смесите даваше запарени с топла вода. Поеното на птиците също ставаше с лек затоплена вода.

Много доволна остана Мария Стоянова, когато забеляза, че носливостта започна да се увеличава. Отначало тя се движеше под 30 процента. Към края на миналия месец надхвърли 30 процента, а сега вече е над 43 процента. От 1 200 кокошки се получават всеки ден над 500 яйца. Стремежът както на птицевъдката, така и на специалистите е до края на месеца във фермата да се получават най-малко по 600 яйца на ден. Това ще бъде здрава основа за постигане на по-големи успехи през идната година, за предсрочно изпълнение на новия годишен план.

Е. ПРАХОВ

ЮБИЛЯРИ

— Браво, Никола, още много години да си жив и здрав!

— Ха наздраве за Велико и Еньо. Нека още двадесет години да работят по нашите пътища!

— Хубаво са го измислили за Христо. Заслужава си човекът.

Такива благопожелания бяха отправени към юбилярите на тържествената вечер, организирана снощи в салоните на ресторант „Златна Добруджа".

Една хубава инициатива на администрацията, профкомитета и Комсомола при Окръжно пътно управление — Силистра събра много служители и работници от управлението.

Двадесет пътни строители в кал и студ, в дъжд и мраз двадесет години строят и поддържат пътищата в окръга. Неведнъж тези трудови хора са били изправени пред големи трудности, които са преодолявали с героизъм. Ето защо техните колеги са организирали тази юбилярна вечер.

Председателят на профкомитета Петко Горчев с топли и сърдечни думи приветствува юбилярите. В своето приветствие той подчерта заслугите им в изпълнение на служебния си дълг през тези двадесет години. От името на целия колектив др. Горчев поздрави юбилярите и им пожела още дълги години все така самоотвержено да работят в управлението. В знак на признателност им бяха раздадени награди.

Вечерта мина задушевно и сърдечно. Изнесена беше художествена програма. Всеки юбиляр беше приветствуван в стихове.

(СТ)

ВЕЧЕР НА РУСКИЯ ЕЗИК

Клубът на интернационалната дружба при основно училище „Христо Ботев" в село Айдемир наброява 72 души. От три години насам той води разнообразна и съдържателна дейност. Членовете му си кореспондират с пионери от други страни, разменят си подаръци, картички, правят си сбирки, организират изложби.

Преди няколко дни една хубава проява на клуба зарадва учители, ученици и родители — вечерта на руския език.

В студената декемврийска вечер салонът на читалището се препълни с посетители. Освен ученици, дойдоха родители, младежи. На добре подредената сцена изпълнителите, облечени в национални руски носии, изнесоха богата програма на руски език. Вечерта откриха най-старите членове на клуба на интернационалната дружба осмокласниците, с изпълнение на съвременни руски песни. След тях се представиха шесто класниците с монтажа „Спасибо, Партия", а петокласниците и кръжочниците по руски език от IV клас изнесоха монтаж за буквите. Много аплодисменти заслужиха ученическите от квартал „Татарица, които изпяха хубави стари руски народни песни. Гълмо оживление предизвика викторината с награди — „Отгадайте!". Осемнадесет пионери поставяха въпроси и загадки на руски език, а слушателите отговаряха също на руски.

Г. СТАНЧЕВ

Полезно и приятно

Една от добрите бригади за комплексна механизация в нашия окръг е бригадата на село Сокол с ръководител Иван Върбанов. В нея работят млади и ентусиазирани механизатори, добре запознати с техниката и технологията на производството. В продължение на две години те бележат все нови и нови успехи в своята дейност. Непрекъснато повишават степента на механизация при обработката на зачислените им площи. Качеството на работата им е винаги за пример. В резултат на това и добивите, които получават, са високи, а себестойността на продукцията ниска.

За постигнатите големи успехи във внедряването на механизацията бригадата бе наградена от Окръжния народен съвет с 400 лв. По-късно управителният съвет на Соколския кооператив ги награди с още 250 лв. Това зарадва механизаторите и ги вдъхнови да работят още по-упорито за постигане на целите, които са си поставили. А с част от парите, дадени им като награда, решиха да организират екскурзия из страната.

Но къде да отидат? Обсъдиха и решиха — пътуването трябва да се използува не само за разходка, но и за да научат нещо ново, нещо хубаво, което ще приложат на практика. Те знаят, че има още много да се учат, че това, което са направили досега, е само началото.

В края на миналата седмица механизаторите от бригадата се отправиха с рейса на кооперативното стопанство към Плевенски окръг. Най-напред те искаха да гостуват на своите колеги от с. Горна Митрополия, които през това лято помогнаха на Соколското стопанство по време на жътвата. Тук механизаторите се запознаха с организацията в двете бригади за комплексна механизация, с приспособленията за механизирано прибиране на царевицата и с устройството и оборудването на зърноплощадките.

След като посетиха местността Кайлъка край град Плевен и се запознаха със самия град, соколци се отправиха за Русенски окръг. Първият обект на посещението им бе кооперативното стопанство на село Щръклево. Техниката, която видяха тук механизаторите, просто ги порази.

Механизаторите посетиха и ТКЗС с. Сливо поле, където също се запознаха с някои нови машини. С това екскурзията завърши и те се завърнаха в с. Сокол. Всички останаха много доволни от обиколката, която направиха от това, което видяха и най-вече от новата техника в с. Щръклево.

М. ТОДОРОВ

„Расти, мило дете, здраво и весело, умно..." — Изрича при даване име на новородено заместник-председателката на ГНС в Силистра Анка Николова.

Наскоро ТКЗС — Окорш чествува двадесет години от създаването на кооперативното стопанство. Беше уредена интересна изложба, показваща високите постижения на кооператорите в селското стопанство.

Декларация на Политическия комитет на Комунистическата партия на Великобритания

ЛОНДОН, 13 декември (ТАСС) — Правителството на Уилсън да завие още по надясно — такава е целта на натиска, упражняван върху правителството от английския крупен капитал и консервативната партия. Това се казва в декларация на Политическия комитет на Комунистическата партия на Великобритания във връзка със засилилите се искания в Англия да се създаде така наречено „коалиционно" правителство, т. е., правителство с участието на представители на Консервативната партия.

Както се отбелязва в декларацията, целта на тази кампания е да се нанесе удар на профсъюзите, да се забранят стачките, да се подкопаят демократичните свободи и да се получи възможност да се прибягва към полицейски и съдебни репресии против работническата класа.

В областта на външната политика целта на този натиск е да се засилят студената война и антисъветизмът, а също да се води по-твърда политика с помощта на НАТО и да се увеличава въоръжаването в момента, когато западногерманският милитаризъм отново се появи като доминираща сила в Западна Европа. Всичко това се представя като средство за „спасяване на страната" от икономическата и валутната криза. Обаче това не е национална, а открита класова политика, имаща за цел да се засили още повече господството на крупния капитал. Причината за сегашната криза, обхванала Англия, се казва в декларацията, е преди всичко политиката на погубни военни разходи и износ на капитали в чужбина, водена от правителството в интерес на СИТИ, на банкерите и на монополите. Изходът от създалата се криза, подчертава Политическият комитет на Комунистическата партия на Великобритания, е преди всичко в обединяването на всички леви и прогресивни сили на страната за отпор срещу крупния капитал. (БТА)

Книга за съветски разузнавач

МОСКВА, 13 декември (ТАСС) — За съветския разузнавач Иля Светлов, който осуети операцията на известния фашистки диверсант Ото Скорцени за ликвидиране на Сталин, Рузвелт и Чърчил на Техеранската конференция през 1943 г., разказва книгата на Виктор Егоров „Заговорът против „Еврика". Тя е пусната в Москва от издателство „Советская Россия".

Шифрованото название „Еврика" било предложено от Чърчил, за да се обозначи Техеранската конференция. Придавайки специално значение на секретността на тази среща между ръководителите на държавите —съюзнички в разгара на войната срещу фашистка Германия, английският министър-председател зашифровал и мястото на конференцията. В кореспонденцията на ръководителите на трите държави Техеран започнал да се нарича „Кайро—три". Но Хитлер въпреки всичко научил за проектираната среща и възложил на Скорцени да организира заговора срещу „Еврика".

Зад гърба си този подполковник от СС вече имал убийството на австрийския канцлер през 1934 г., арестуването на президента и канцлера на Австрия по време на „Аншлуса", разправии със съветски хора, а по-късно и отвличането на Мусолини, който след краха на фашизма в Италия бил пазен под усилена охрана.

По нареждане на германското разузнаване подготовката за операцията трябвало да осъществи в Техеран майор Валтер Шулц. На Хитлер той бил известен като син и племенник на високопоставени фашисти, влязъл в Нацистката партия по препоръка на Хес, един от нейните основатели. Той прекарвал много време в Техеран, където благодарение на това, че знаел персийски, успял да установи сигурни връзки и да създаде агентурна мрежа. Едно нещо само не знаели и Хитлер, и германското разузнаване: Шулц бил майорът от Държавна сигурност на СССР Иля Светлов, син на стар комунист, загинал през първите години на революцията.

„Когато вярващ на невероятното"— така изразява мнението си за книгата известният съветски публицист Аркади Сахнин, който публикува рецензия за нея в „Комсомолская правда". В книгата се разказва как е живеел във вражеския лагер храбрият разузнавач, как веднаж той бил познат, но по силата на различни обстоятелства не бил разобличен, как най-после успял да провали акцията на Скорцени, която, по замисъла на Хитлер, трябвало да промени хода на Втората световна война в полза на Германия.

(БТА)

Съветски кораби на посещение в Танзания

МОСКВА, 13 декември (ТАСС) — Съгласно постигнатото споразумение, отред съветски военни кораби под командуването на капитан първи ранг Мерзляков от 16 до 23 декември ще направи приятелско посещение в танзанийското пристанище Дар ес Салам, се съобщава тук. В състава на отреда влизат плаващата база „Иван Кучеренко", две подводници и танкерът „Алатир".

(БТА)

По инициатива на Окръжния народен съвет днес в село Алфатар ще се състои съвещание по новите ритуали в бита. В него ще вземат участие председателите на изпълнителните комитети на общинските народни съвети и на общинските комитет на Отечествения фронт от окръга. Ще бъде показана съвременна народна сватба и даване на име на новородено.

* * *

В сряда се състоя съвещание с директорите на основните училища от силистренския район. Те бяха запознати с някои нови моменти от работата на класните ръководители.

* * *

На 11 декември артистът от Театъра на словото в София, Кирил Попов изнесе рецитал по откъси от „Диви разкази" от Николай Хайтов в Силистра. На следващия ден артистът гостува в Тутракан.

* * *

От 16 до 29 декември Окръжното предприятие „Кинефикация" организира Дни на българския филм. През това време в силистренските кина „Москва" и „Доростол" ще бъдат прожектирани българските игрални филми „Златният зъб", „Бялата стая", „Хитър Петър" и „Опасен полет".

* * *

На 15 декември циганският ансамбъл за песни и танци „Ром" от София ще изнесе концерт в салона на театъра в Силистра.

* * *

Днес след обед ГТП „Здрава храна" в Силистра открива в салоните на ресторант „Златна Добруджа" кулинарна изложба. В продължение на два дни посетителите ще имат възможност да видят майсторството на силистренските готвачи.

* * *

Младежкият клуб в Силистра организирва в събота и неделя младежки увеселения. В събота в салоните на клуба ще се веселят учащите се от средните училища и техникумите, а в неделя вечерта младежите и девойките от предприятията и учрежденията на града.

* * *

В събота и неделя в град Дулово ще се състои окръжен турнир по тенис на маса за мъже. Първенецът ще стане носител на купата на Окръжния комитет на Комсомола.

* * *

Днес и утре в спортната зала на Окръжния съвет на БСФС ще се състоят състезанията за първенството на „А" републиканска баскетболна група за юноши и девойки. Участвуват отборите на физкултурните дружества „Черноморец" от Бургас, „Черно море" и „Спартак" във Варна, „Дунав" — Русе и „Доростол" — Силистра.

* * *

През следващата седмица времето под влиянието на топли западни течения, температурите ще се повишат. Към края на седмицата се очакват превалявания от сняг.

Обмяна на опит в партийната работа

По решение на Бюрото на Окръжния комитет на Партията на 6 и 7 декември група партийни работници от окръга посети Варненски окръг, за да обмени опит по някои проблеми на идеологическата работа. Групата бе водена от секретаря на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов.

В продължение на два дни тя се запозна с опита на Варненската окръжна партийна организация в областта на пропагандата и агитацията. В Дома за политическа просвета към ОК на БКП гостите бяха приети от Илия Георгиев, секретар на Окръжния партиен комитет. Завеждащият отдел „Пропаганда и агитация" Койчо Аврамов говори за структурата на отдела и на Дома за политическа просвета. Той отдели голямо внимание на работата на Дома, който се е превърнал в научно-методичен център за агитация и пропаганда.

Преди три години в окръга е бил разработен перспективен план за издигането на равнището на партийната пропаганда. И първите резултати вече са налице. В Дома за политическа просвета и в партийните кабинети на обществени начала широко е навлязла техниката. За разпространението на марксистко-ленинската идеология масово се използуват магнитофоните, кинокамерите, диапрожекционните апарати, аспектоматите. Техническият кабинет към Дома съдействува много лекции да се презаписват на магнитофонни ленти и бързо да се изпращат до партийните организации. Домът подготвя светлинозвукови вестници, които се използуват за онагледяването на редица въпроси от идеологическата работа.

ОК на БКП във Варна е създал стройна организация за обучението на комунистите. Освен звената в системата на партийната учебна година е изграден и партиен университет към Дома за политическа просвета. В него има две отделения — редовно и задочно. В тях се учат ръководните кадри от окръга и града. В град Провадия университетът има филиал. Обучението в него е диференцирано. В една група се обучават ръководните кадри в Партията, Отечествения фронт, Комсомола, профсъюзите и БЗНС, във втората група — стопанските ръководители, а в третата — кадрите от културните институти, училищата, и здравните заведения. Тези комунисти, които са със средно образование, посещават партийния университет три години, а висшистите две. Те изучават главно въпроси на партийната работа. Специализирано се обучават, лекторите и политинформаторите.

На срещата в Държавното строително обединение във Варна секретарят на общостроителния партиен комитет разказа за дейността на партийния кабинет на обществени начала. Кабинетът е обзаведен с десетина магнитофона, две киномашини, кинокамера, аспектоматы, диаскопи. Разполага и с фотолаборатория. Тази богата техническа база е на разположение не само на пропагандистите, а и на лекторите, политинформаторите. Въведено е дежурство на консултантите по различните дисциплини, изучавани в партийната учебна година. Тук се води обучението и на младите комунисти и партийния актив.

В село Вълчи дол групата беше запозната с работата на партийния кабинет при общинския комитет на Партията. В него се води картотека на всички пропагандисти и се работи по специализирането им. Болшинството от тях са висшисти. Кабинетът има консултанти по учебни дисциплини, които периодически дежурят. Той ръководи и лекторската група, която е разделена на няколко секции.

Партийният кабинет разполага с богата техническа база. Той подготвя звукосветлинни вестници, които се посрещат много добре от слушателите. Снабден е с няколко магнитофона, аспектоматы, кинокамера. Сега се създава и фотолаборатория. На гостите беше показан озвучен диапозитивен филм, разказващ за успехите на кооперативното стопанство.

Във Вълчи дол е направено твърде много по използуването на радиоуредбата като мощно пропагандно средство. С помощта на ТКЗС, общинския народен съвет, предприятията (Вълчи дол е селище от градски тип) и доброволния труд на населението е извършена обща радиофикация на цялата община. Радиоуредбата има платен програмен отговорник, който се грижи за местните предавания. Пред микрофона застават твърде често и ръководителите на общината. Радиоуредбата е превърната в масово средство за пропагандиране на задачите на Партията и на родната власт.

Обмяната на опит в партийната работа във Варненски окръг ще помогне да се внедряват и в нашия окръг техническите средства при разпространение то на марксизма-ленинизма. Това ще даде възможност да се издигне на още по-голяма висота и идеологическата работа на Партията.

Вълчо РАДЕВ

ЛАЙПЦИГСКИЯТ ПРОЦЕС

За друг процес едва ли е писано толкова много, толкова продължително и толкова всестранно. Процесът и неговият герой станаха сюжет на белетристични творения, на киносценарии и на изобразителни произведения. Стенограмите му са разгъвани лист по лист и са преценявани фраза по фраза. Героят на процеса — Георги Димитров — е характеризиран всестранно.

Какво ново би могло да се прибави към тоя неимоверно голям и пълен обсег?

В миналото процеси от подобен характер е имало, но никой от тях не е бил обкръжен с толкова широко внимание и с толкова траен интерес.

Знаменитите процеси на Калас, Силвен, де ла Бара, по които Волтер с рядка за епохата смелост защити жертвите на черковния обскурантизъм, засегнаха френския живот, но техният отглас остана заключен в границите на Франция.

Процесът „Драйфус" от последното десетилетие на миналия век, предизвикал горещата защита на Емил Зола и Анатол Франс, развълнува западноевропейска общественост, но не излезе извън нейната сфера и заглъхна след оправданието на жертвата му — капитан Драйфус.

Процесът „Сакко и Ванцети" от 1921 година в САЩ предизвика бурни протести в целия свят, но бързо заглъхна след екзекуцията на жертвите му през 1927 година.

От 23 декември 1933 година, когато Лайпцигският съд произнесе оправдателна присъда за Георги Димитров, Попов, Танев и Торглер, до днес, след 35 години, този процес и неговият герой Георги Димитров не слизат от дневния ред не само на нашия, но и на чуждия политически печат.

Този факт се дължи на няколко причини.

В процеса израсна пред света образът на един неизвестен син на малък и също така малко познат народ, чиято смелост, благородство и широка политическа култура направиха силно впечатление на всички.

В продължение на 10 месеца Георги Димитров е поставен при изключителен затворнически режим. Цели 5 месеца го държат ден и нощ с вериги на ръце — нещо, което не се предвиждало дори за осъдените на смърт. Той е напълно изолиран от близки и от външния свят.

По средата на следствието той е изоставен от своя защитник д-р Вернер Виле, а през времето на процеса е и пренебрегван и зле съветван от назначения му д'офис адвокат д-р Паул Тайхерт. И все пак в кореспонденцията си до тях той запазва спокоен, коректен и учтив език, отдавайки поведението им на жестокостта на режима, който ги принуждава да постъпват против съвестта си.

Светилата на френската адвокатура: Жиафери, Кампинчи, Торес изявяват готовност да поемат защитата му. Съдът не ги допуща. Непознаващ германската съдебна процедура и лишен от компетентна защита, Георги Димитров е поставен в трагично положение в навечерието на самия процес. Той не се отчайва и поема сам защитата си, която, въпреки постоянните спънки от страна на председателя д-р Бюнгер, изнася с рядък талант на ччудваща висота, установява, че процесът е организиран шантаж от фашистите и превръща главния свидетел, корпулентния и всесилен министър-председател на Германия Гьоринг в едно жалко, смешно и разярено джудже.

Както в затвора, така и в своята пледоария Георги Димитров проявява сърдечна загриженост за своите другари. В центъра на своята заключителна реч, произнесена на 16 декември, той защищава преди всичко престижа на комунистическото движение; великото дело на работническата класа и свободата на човека. Защищава делото на Съветския съюз, честта и културата на своя народ.

Не случайно работниците, селяните и прогресивната интелигенция от цялото земно кълбо заклеймиха в многобройни и грандиозни демонстрации Лайпцигския процес и защитника смелия антифашистки борец, който стана не само световна знаменитост, но и легендарна личност.

Лайпцигският процес и днес е актуален, защото повдигнатите в него въпроси и днес си остават на дневен ред.

Димо КАЗАСОВ

ЗАВИНАГИ В СТРОЯ

(25 ГОДИНИ ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА ПЪРВИЯ ВОЙНИШКИ ПАРТИЗАНСКИ БАТАЛЬОН)

На 14 декември 1943 година става паметно събитие в историята на народоосвободителната ни борба срещу немските окупатори. За първи път български офицер заедно с войниците си преминава на страната на партизаните!

— Интересите на Партията и родината трябва да бъдат над всичко! — пламенно зове войниците си подпоручик Дичо Петров, командир на една от граничните застави, сгушена в дебрите.

Новината, отразяваща ясно високия революционен дух на българския войник, останал верен на своя дълг към Родината, се разнася и по Радио Москва!

Далеч от родния Балкан, край македонското селце Фуща ни, войниците на родопския учител подпоручик Дичо Петров произнасят мъжествени слова на партизанска клетва и приемат за патрон на своя батальон името на гениалния поет-революционер Христо Ботев.

Труден, но славен е пътят на първия войнишки партизански батальон. В тежки боеве българските партизани във войнишки шинели заедно с югославски партизани записват светли страници от историята на общата борба на балканските народи срещу фашизма. В кървави сражения по склоновете на „Ком" и „Тумба", на Беласица и край бреговете на Брегалница те дават свидни жертви. В лютите схватки с многобройния враг е ранен и командирът. Но войнишката партизанска колона не спира. Започва дълъг, близо хилядакилометров поход към Родината. Леден, пронизващ вятър отнема и последната топлинка на младите тела. Конете, натоварени със снаряжение и провизии, вече не издържат. Снегът затрупва планинските пътеки. Но духът на бойците, сгрян от зова на Партията, е висок. Те неотстъпно следват заръката на великия народен вожд Георги Димитров да се съединят с батальона „Васил Левски" от Трънския партизански отред за съвместни действия в окупираната Родина.

Ботевци се роят като звезди. След всяка битка все нови и нови борци влизат в техните редици. Най-после среща та е осъществена — двата батальона „Ботев" и „Левски", обединени във Втора софийска народоосвободителна бригада, завинаги свързват съдбата си.

...В един красив, но тъжен майски ден на четиридесет и четвърта, когато на изток аленее и рожденият ден на свободата наближава, в мрачната с името си местност „Малина мъртвина" край с. Батулия настъпва последният решителен бой. С кървави устни за сетен път целуват родната земя Владо Тричков, Йорданка Николова, Начо Иванов, Гочо Гопин, Валентин Андреев... Тук загива със смъртта на най-смелите и двадесет и пет годишният Дичо Петров.

Имена, съхранени в сърцата. Имена на безсмъртни войници на революцията, които завинаги остават в строя!

Богдан ИОСИФОВ

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

Довиждане... до понеделник

Преди две години в село Попина в системата на партийната учебна година беше изградена школа за изучаване основите на марксизма-ленинизма.

Перспективата, която разкриваше тогава школата със своята тематика, от една страна, бе притегателен център за комунистите, а от друга — пораждаше в сърцата им скрито чувство на боязън. Тъй нарече материалът, който предлагаше школата, изисква добра предварителна подготовка, познания, които да послужат за здрава основа, върху която да се градят новите знания!

Историята на БКП и КПСС донякъде са познати, но политикономията, философията...

Ще успеят ли?

Много мисли и чувства вълнуваха тогава комунистите. Но ето, че изминаха две години. Историята на БКП и на КПСС ги увлече. С интерес посрещаха всяка лекция. Приятни бяха часовете на събеседване.

През тази година участниците в школата изучават основите на философията.

Занятията започнаха при по-висок интерес в сравнение с миналите години. Той се създаваше от тематиката на лекциите, които предстояха да се вземат.

С голямо внимание бяха посрещнати първите занимания. Благодарение на добрата предварителна подготовка на пропагандиста Йордан Папазов и на достъпността, с която преподава въпросите, всички участници усвояват още по време на занятията основните моменти от лекцията. Но това не е достатъчно. Всички си водят редовно записки, които служат за самоподготовка при събеседването. Това са най-увлекателните часове, защото всеки може да разкаже онова, което е научил, да поспори, да доизясни и да попълни празнините в знанията си.

Днес е ден за събеседване. Заповядайте с нас в неголямата лекционна зала!

Около масата вече са заели местата си участниците в школата.

Някои бързо разлистват тетрадките, преглеждат още веднъж записките от лекцията, за да си припомнят материала. Други пък беседват по отделните точки на плана за събеседване. Трети — най-подготвените — разговарят по въпроси на ежедневието.

Отсъствуващи няма. Събеседването може да започне. Пропагандистът поставя първия въпрос. Желаещите да говорят по него са много. Ето един от слушателите дава знак, че желае да вземе думата и миг след това гласът му, спокоен и убедителен, заставя всички да слушат с внимание. После друг допълва. Той е чел допълнителна литература и привежда интересни примери. След него трети...

Постепенно въпросите по плана са изчерпани. Лекторът дава оценка за усвояването на материала. Посочва и най-активните в събеседването и с това запалва искрата в сърцата на останалите за по-добра подготовка, за по-добро представяне на следващото събеседване. Дотогава участниците ще разширят своите познания, ще навлязат още по-дълбоко в чудната истина, която им разкрива философията, ще ги обяснят много явления от заобикалящата ги действителност — различно от начина, по който си ги обясняваха преди един месец.

— А сега... довиждане до следващия понеделник! — дружарски закрива занятието ръководителят на школата.

— До понеделник! — отговарят му комунистите и на групички се отправят към домовете си, доволни, че и тая вечер са научили нещо ново.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ЗАЩО СЕ ПРОВАЛЯТ ЗАНИМАНИЯТА?

Политическото възпитание на младежта е стояло винаги като основна задача в работата на Комсомола. Нейното осъществяване е особено наложително днес, в условията на остра идеологическа борба, и не случайно XI конгрес на ДКМС постави ударение върху това. Нека видим как протича обаче политическата учебна година сред комсомолците от село Калипетрово.

В селото има четири комсомолски дружества, изградени на производствен принцип, и две ученически при седмите и осмите класове на училището. До тази година към всяко дружество имаше изграден кръжок, а тази година само комсомолците от страничните предприятия на ТКЗС изучават историята на младежкото революционно движение, но досега те не са провели още нито едно занятие. Младежите от останалите дружества са разпределени към партийните кръжоци, но не ги посещават редовно. Скоро например се провали занимането на звеното при териториалната първична партийна организация, където се изучава политическа икономия.

Младежите, които работят в полевъдството и животновъдството, са включени в партийните лектории, които проследяват историята на БКП и нашето героично минало. Те са присъствували на няколко сбирки, докато ръководителите на кръжоците при ученическите комсомолски дружества доскоро нямаха програми за провеждане на заниманията.

Очевидно е, че не се обръща досега необходимото внимание на политическата просвета на комсомолците и младежта. А условия не липсват. По-чти всички дружества разполагат с клубове, които са обзаведени с телевизори, радиограмофони и т. н. Кой ще придвижи работата, ако не общинският комитет на Комсомола? В началото на учебната година не бяха свикани пропагандистите, за да получат указания във връзка със започването на новата политическа учебна година. Някои от тях научиха че са определени за такива чак в последния момент.

Отсъствието на секретаря на общинския комитет на ДКМС, (по майчинство) не оправдава безотговорното отношение на останалите членове на общинския комитет. Заместник-секретарят трябва в най-скоро време да ги събере и да се обсъди както ходът на политическата учебна година, така и останалата част от задачите, залегнали в плана, на комсомолската организация.

Иван ГАДЖЕВ

Комунистът Добри Атанасов е един от най-добрите мелиоратори в кооперативното стопанство в с. Иширково. От неговата работа са доволни всички.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Човекът без лице

Стефан ЕЖЕВСКИ

2 ПОВЕСТ

В стая 1 102 Любич най-напред се приближи към отворения прозорец и започна да разглежда отгоре терасата. Обаче изглежда не видя нищо достойно за внимание, тъй като след минута затвори прозореца и се зае с преглед на стаята.

Валчак стоеше до вратата и наблюдаваше с интерес бързите, привични движения на поручика.

Любич отметна одеялото, лежащо на кревата, и докосна с ръка чаршафа.

— Не си е лягал тази нощ — промърмори той под носа си.

После отвори гардероба и взе костюма. Прегледа джобовете и сложи на масата портфейл, носна кърпа, гребен, не започнат пакет цигари, запалка, връзка ключове... След това отвори куфара. Две ризи, чорапи, кърпа за лице, долни гащи, резервна пижама, носни кърпи...

Любич се приближи до огледалника, погледна тоалетните прибори, поставени на стъклената поличка под огледалото. След това започна да изпразва портфейла, лежащ на масата. Без да вдига глава от документите, попита:

— Къде може да се намери портиерът, който е дежурил вчера?

— Той е в бюрото, пан поручик, тъкмо днес дават заплатите... Сега ще му позвъня.

Докато Валчак набираше номера, Любич преписваше щателно нещо от лежащия пред него паспорт на Гурски. После отново се приближи към гардероба, извади мушамата, шапката и обувките. Всичко това постави старателно в куфара. Когато Любич посегна за костюма, лежащ на кревата, куфарът се обърна и всички вещи паднаха на пода.

Поручикът изруга и започна да ги събира. Сега той натикваше всичко в куфара както попадне, без да се грижи за това, че обувките могат да изцапат чистите ризи, а неплътно затворената туба с крем ще оцапа костюма.

Обаче когато дойде редът до панталоните на резервната пижама, той изведнъж, неизвестно защо, ги простря по цялата дължина на кревата и внимателно ги огледа.

В този момент се раздаде деликатно почукване на вратата.

— Влезте — изгърмя Любич, без да прекъсва работа.

В стаята се вмъкна малко изсъхнало човече на неопределена възраст.

— Вие ли сте портиерът? — попита Любич, затваряйки куфара.

— Да, аз съм.

— Седнете, моля. Знаете ли какво става?

— Досещам се, пан поручик.

Любич се почеса зад ухото, извади от джоба цигара и като запуши, започна да крачи по стаята, вдигайки високо крака, като че ли преодолявайки невидими препятствия.

— Вие ли посрещнахте при пристигането вчера човек на име Ян Гурски, който зае стая 1 102?

— Да.

— Кога беше това?

— Приблизително двадесет минути, след като мина експресът от Краков. Нещо около шест и тридесет вечерта. По това време пристигнаха още няколко човека от Краков.

— Гурски излиза ли от стаята?

— Да, пан поручик. В осем часа отиде да вечеря.

— А кога се върна?

— Трудно ми е да кажа точно, но струва ми се, че беше след полунощ.

— Сигурен ли сте, че това е бил именно той?

Изсъхналото човече се усмихна широко.

— Пан поручик, ако някой работи в хотел толкова години, колкото аз, то помни всеки наемател.

Любич се спря на средата на стаята и безцеремонно отърси пепелта от цигарата върху килима.

— Видяхте ли вече трупа на терасата?

— От само себе си се разбира, пан поручик. Видях го по-рано от вас.

— Познахте ли Гурски?

— Да, това е той, макар, че... лицето му е напълно обезобразено, трудно е да се каже нещо с увереност.

Любич поклати глава.

— Е, засега това е всичко. Благодаря ви.

Портиерът, който вече беше поставил длан върху дръжката на вратата, се обърна.

— Пан поручик...

— Слушам ви.

— Сега си спомням кога Гурски се върна в стаята си. Беше точно в полунощ. Веднага след него от ресторанта излезе друг присмигнал, мъртво пиян. Той ревеше с пълен глас „Чао-чао бамбина!" Тогава му направих забележка, че е вече дванадесет часа през нощта и че се намира в хотел. А пияният ми пъхна под носа своя часовник в доказателство на това, че е още само десет часа. Неговият часовник, разбира се, беше спрял, но аз не исках да се препирам с него и го отпратих към асансьора.

Вратата се затвори зад портиера. Любич угаси угарката в пепелника.

— Е какво пък, тук няма какво да правим вече — каза той на Валчак, — протокола ще съставим в кабинета на директора.

Долу оперативната група вече чакаше поручика.

— Всичко наред ли е? — попита Любич.

— Тъй вярно, пан поручик — доложи един от офицерите.

— Слушай, Филип — каза мъжът в мушама, наметната върху бял кител, — тялото изпратих в отдела за съдебна експертиза. Струва ми се, така приблизително, че смъртта е настъпила около един часа през нощта. Той има счупени ребра, ключицата, черепната кутия е пукната на две места. Резултатите от аутопсията ще ти изпратя заедно с резултати от всички анализи. Най-късно утре. Хайде, много здраве, бързам.

— Много здраве! — Любич допря два пръста до периферията на шапката си.

Седейки в колата, поручикът обмисляше донесението си. „Освен това — мислеше той — трябва да се съобщи на семейството му, да се установят причините за този отчаян скок и да се представи делото на прокурора за приключване.

В комендатурата Любич прекара кратко време. Набързо нахвърли върху откъснат от тетрадка лист донесението и го даде на машинописката да го препише. После се разпореди дежурният офицер да проследи за изпращане на телефонограма с добавъчна информация в Полз, където Гурски беше временно записан.

— Някакво интересно дело ли? — попита дежурният.

— Ужасно. Един младеж скочил от прозореца, защото го излъгала жена.

(Следва)

Предпоставка за нови успехи в птицевъдството

За да се изпълни производствената програма в птицевъдството през 1969 година, трябва да се отглеждат 1 441 000 пилета за разплод и 622 000 пилета-бройлери за месо. Задачата е трудна и отговорна. Осъществяването ѝ зависи в голяма степен от работата на люпилните.

През миналата кампания в окръга бяха излюпени 2 060 500 пилета, с които се задоволиха нуждите на ТКЗС, ДЗС и кооператорите от нашия окръг. Процентът люпимост достигна 80 на сто, което говори за добрата дейност на ръководния, технически и обслужващ персонал и най-вече за получаването на доброкачествени разплодни яйца.

Въпреки задоволителните резултати, все пак бяха допуснати някои организационни слабости. Късно започна зареждането на инкубаторите. Това доведе до кампанийност. Затрудни се пласирането на пилетата. Много селкоопи, въпреки че имаха предварително сключени договори, отказваха да получават и продават пилета през януари, февруари и юни, което наложи известен брой от тях да се отклонят в други окръзи.

През миналия сезон почти всички разплодни пилета от породата Легхорн се разделяха по пол в люпилните. Трябва да се отбележи обаче, че процентът познаваемост не беше задоволителен. При отглеждани те женски пилета имаше над 25-30 процента петлета. Това говори за недостатъчна прецизност при сексирането.

Настоящата люпилна кампания започна на 20 ноември, а подготовката за нея много порано. Изследваха се птичите стада, от които ще се вземат яйца за разплод. През летните месеци се извърши ремонт на инкубаторите. Установи се броят на пилетата, нужни за обществения и частен сектор. Съобразно с това бе изготвен план-график за всяка люпилня. Изпълнението на тази програма започна със зареждането на първите яйца. От 20. XI. до 2. XII. бяха заложени над 60 000 яйца. Само през декември ТКЗС от окръга ще получат над 90 000 пилета.

Трябва да се отбележи, че и сега кооперативните стопанства желаят да получат по-рано пилета за разплод, разделени по пол. Налага се сексаторите от люпилните в Тутракан и Силистра да подобрят качеството на работата си. Това ще създаде възможност да се отглеждат повече женски пилета в кооперативните стопанства. Освен това трябва да се обърне особено голямо внимание за отглеждане на пилетата още от първия ден след излюпването. От добре отгледани пилета се получават нормално развити яйки, които ще достигнат висока носливост.

В кооперативните стопанства ще се отглеждат и пилета за месо — бройлери. Люпенето им ще започне през януари, когато ще се получават повече яйца от родителското стадо. Люпилнята в Дулово се специализира в това направление.

За да се постигнат добри резултати, необходимо е птицевъдите да снабдяват люпилните с необходимия брой здрави, чисти, доброкачествени яйца. Най-важното е птиците, които се отглеждат за тази цел, да получават пълноценна храна, богата на витамини, каротин, минерални вещества и растителни белтъчини. В никакъв случай на разплодните стада не трябва да се дава храна от животински произход — трупно брашно, месо и др. Помещенията да бъдат сухи да се поддържа температура най-малко 12-15 градуса, като за целта се поставят калорифери или други отоплителни тела. Само така през зимните месеци може да се получават необходимите яйца за люпилните което ще помогне плановете да се изпълняват ритмично.

Ст. НЕДЕЛЧЕВ

М Е Ч Т И ...

Пестелив е на думите Максуд Назифов. Той премята чевръсто вилата в яките си длани, зарежда със сено яслите пред завързаните до тях животни и сякаш не чува въпроса ми.

— Защо давам по два пъти люцерна на една и съща крава ли? Ами от нея вземам сега най-много мляко!

Разбрах. Опитът бе научил дояча: което животно се отплаща по-добре, има право на по-богата дажба.

От дълги години Максуд работи в кравефермата на село Преславци. Ето вече 13 зими посреща в кооперативна, и все тук — все за същите животни се грижи. Впрочем много от кравите са вече подменени. Други са пренесени в с. Осен, в племенното стадо на ТКЗС — Стефан Караджа. Но резултатите, до които достига силният мъж, са все между най-добрите. Затова сигурно, когато са съставяли плана на фермата, на него са определили да надои 71 тона от 22 животни.

Някак чудно ми се стори, че през сушавите месеци на изминалото лято Максуд е получавал най-много мляко. Това изглежда е правило впечатление и на човека, който всеки ден приемал продукцията от фермата. Затова, че приемчикът проверявал качеството на млякото, издоено от него, Максуд великодушно му прощава:

— Нека си проверява човекът! Предавам му чисто мляко. Нито капка вода не съм наливал никога в него...

Успехите на първенеца са трайни, неуязвими от пречките, които толкова плашат другарите му.

— Най-важното е да се отелят всички крави. Сега в боксовете са последните ми теленца за годината. Вече подготвям животните за новия план.

Доячът е сигурен. Остават му още няколко тона мляко да произведе до края на декември и той знае, че ще ги получи. А да изпълниш плана си през тази тежка година, да получиш близо по 3 300 литра мляко от всяка червенушка, не е леко. Още повече, че стадото е стоково. Ех, где да бяха всички крави като осенските — чудо би направил първенецът. Та нали всичко е резултат на умението му да гледа животните като свои. Да идва в обора с последните звезди. Да чисти, да подготвя и зарежда храната, да раздоява правилно животните, да работи внимателно с агрегата.

— Спазваш ли режима — всичко е наред.

Стигнал до тази голяма истина, повярвал ѝ напълно, Максуд печели успех след успех. Дори и сега, когато фуражът е толкова оскъден, доячът не променя доброто си настроение:

— И тази храна е достатъчна. Повече грижи за животните, за чистотата, за подготовката на фуражите — и планът пак ще бъде изпълнен.

Спорен е трудът на кравегледача. Спорен и доходен. Та месечното му възнаграждение досега не е спадало под 200 лева! А той умее да цени припечеленото. Нова къща си построи. Подреди я. И трите му деца са ученици. Дъщерята — най-голямата, наесен ще изпрати в гимназия да учи. А за сина.... за него събира пари лека кола да купи.

Мечти... Колко радостно е наистина, когато обикновените трудови хора живеят с такива чудни мечти. И тогава, когато имат възможността да ги осъществят, да ги постигнат.

Ще ги постигне и Максуд. Ще заживеят по-добре и неговите трима братя, и трима та животновъди в кравефермата на с. Преславци.

С. ПЕТРОВА

СЛЕДИ НА ХОРАТА ОТ СКЕЛИТЕ

Отминете ли гара Дулово, край шосето за Шумен вашият поглед се спира от няколко нови неизмазани още сгради. Скелите са още около тях, а по скелите от ранно утро до късна вечер на мразовития декемврийски ден снуват строители. Понякога можете да чуете силно почукване с мистрията върху току-що положената нова тухла върху димящия от студа хоросанов разтвор. Не се удивлявайте — това на строителен „език" значи „Носи посоки хоросан!" Опитните строители Иван Върбанов и Иван Вантеев бързо нареждат добре изпечените тухли, поглеждайки при всяко поставяне на тухлите не правят ли отклонение на милиметър в една или друга посока. Редовете са много, а ако с всяка тухла се отклонява на милиметър — къде ще му излезе краят. И сигналът за бързото поднасяне на хоросановия разтвор някак си механически идва. Хей тъй, по навик от дългогодишния опит. Този сигнал сепва подносвача, ако той е отишъл хей там, на стълбището, за да нагрее ръцете си на димящите главни.

Работата на строителството не е ни топла канцелария, ни заводско помещение. Работиш при студ, дъжд и вятър, под открито небе. Ако копаеш основи, краката затъват понякога в калта, ако зидаш стени в студените декемврийски дни — „севернякът" те „бръсне" с три контри. Но какво да се прави — професия. И то благородна професия. Издигаш завод или жилищен блок — всичко за хората, всичко за човека...

Докато едни довършват зидарията на втория етаж от административната сграда на Завода за биоконцентратни смески от строителната бригада на Иван Стефанов и други правят кофража за продължение на стълбището към третия етаж, бригадирът трябва да разгледа проекта, как се свързва арматурата за покривната плоча. Макар и да има технически ръководител на обекта, в строителството често тази роля се изпълнява от бригадира. Ще намериш ли всякога на строежа техник или инженер, за да го попиташ: туй как е, онуй как е? Още повече в студен ден?

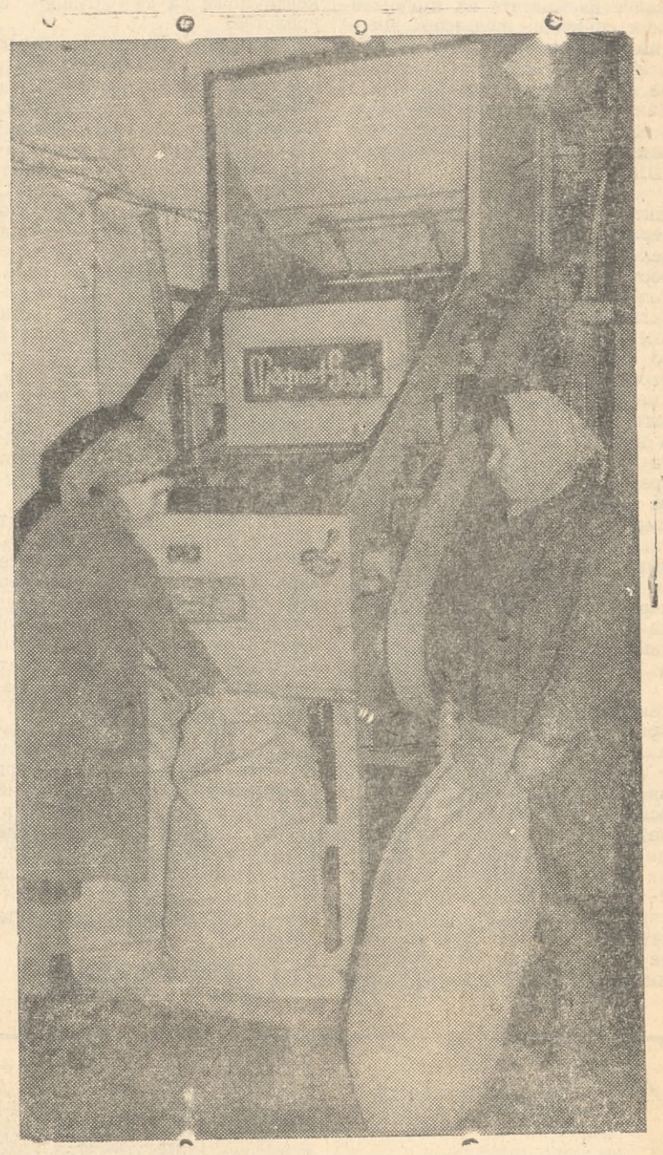
Затова Иван Стефанов не разчита на тях. План-проектът е в ръка, и — действувай! Така и прави той. Над разтворения план е съсредоточил поглед, край него е дошел да се посъветва и старият и опитен строител Иван Карчев. От зеещата празнина на бъдещия прозорец пронизва дрехите им до кости студеният декемврийски вятър. Единият от строителите поразтрие голите си ръце и отнего натисне развяващия се от вятъра чертеж.

— Да-а! — произнася многозначително бригадирът, след като е разтълкувал проекта напълно. — Тук трябва да се армира с такава дебелина желязо, а над стълбището — хей от онова.

И строителите поемат заледеното желязо с жилавите си ръце. Едни започват приготвянето на детайлите, други — монтирането на поясите, а трети — изготвянето на кофража. И всичко това става с една обикновена професионална привичност, без излишни умувания, без особени указания. От време на време се долавя някоя шеговита реплика. Но на строежа без това не бива. Наоколо полето е пусто и само студеният вятър се втурва през зеещите отвори за врати и прозорци, а горе на площадката препуска на воля.

През тази година лимитите за строежа бяха ограничени, а строителите — принудени да започнат работата на този важен обект с построяването на помалките сгради — трафопост, котелно помещение, мазутно отделение и триетажната административна сграда за завода. Ала от началото на идната година те ще започнат истинския завод — корпусите на завода за биоконцентратни смески. За това и бързат през тези зимни дни да довършат основните строителни работи по административния блок. И те ще успеят. За строители като тези няма прегради. Нека духа мразовитият декемврийски вятър, нека си замръзва мастилото в писалката на кореспондента при записването на имената им тук на скелето. Те не се боят ни от дъжд, ни от пек, ни от студ. При всички условия обветрените им лица и ръце издържат. И те редят тухла след тухла, свързват парче по парче армираното желязо, за да изградят един нов завод. А за вършат ли този строеж, пак ще ги видите край някое друго шосе или улица по високите скели да изграждат нов завод или жилищен блок. И всичко това за хората, всичко за човека! С това те и оставят своите следи не само за наши дни, но и във вековете.

Михаил ТОМОВ

Една от главните задачи, с която сега ДСП „Сортови семена" — Силистра трябва да се справи е декускутирането на люцерновото семе.

НА СНИМКАТА: Работничките Стоянка Михайлова и Радка Софронова обслужват машината, с която се извършва декускутирането.

ДА НЯМА ИЗОСТАВАЩИ

Такава бе основната тенденция на разговора, състоял се в ГК на Партията в Тутракан с ръководителите на ДИП „Текстилни влакна", промкомбинат „Трансмариска" в края на месец ноември. Градският комитет, като отчете резултатите на промишлените предприятия от града, с тревога отбеляза, че тези две предприятия, чийто обем е най-голям, има вероятност да не изпълнят своите годишни планове. Ръководителите на ДИП „Текстилни влакна" заявиха, че планът е под съмнение, защото е забавено пускането в експлоатация на новия цех за плоскости, а на промкомбината, че мелницата не изпълнява плана. Това е така, но ръководствата на тези две предприятия би следвало навреме да помислят за резервите с които биха покрили изоставането

Предприятията СП „Комунални услуги" — Тутракан, Пристанището, ДСП „Винпром"—Тутракан, клона на ДП „Транспред" и др. вече изпълниха годишния си план. Добре вървят и изпълнението на плана в ЗГУ „Терма", в Държавно горско стопанство — Тутракан, търговските организации и ТПК „Нов живот". Добрата работа на тези колективи обаче не ще може да преодолее едно евентуално неизпълнение на плана от двете най-големи предприятия в нашия град. Ето защо основателната тревога на ГК на Партията трябва да се приеме от ръководствата на изоставащите с плана предприятия не само като въпрос на чест за своите колективи, но и за честта на промишлеността от града.

И за да няма изоставащи, особено сега пред края на годината, трябва да се използуват всички скрити резерви, изявени при комплексните изследвания на предприятията, и осъществят по-смело направените изводи от икономическите анализи.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Отново високи добиви от цвеклото

Кооператорите от ТКЗС — Нова Черна навреме прибраха захарното цвекло. След продажбата на продукцията станаха известни окончателните резултати по отношение добивите от тази култура. Средно от декар са получени по 5 тона, или с един тон повече от запланувания. От 300 декара звеното на Мехмед Насуфов постигна по 6 800 кг цвекло.

Всеки декар, засят със захарно цвекло, носи на стопанството 16,2 лв. чиста печалба. Като премия то получава 77 тона захар. Освен това за животните ще бъдат набавени от захарната промишленост милиони килограми рязанки и меласа, така необходими за изхранването на кооперативните животни.

Добрите резултати на новочерненските цвеклопроизводители не са случайни. Те подготвиха почвата за сеитба така, както повеляват агротехническите изисквания. По 100 кг минерални торове получи всеки декар. Ранната сеитба, трикратното окопаване и четирите поливки на посева, както и борбата с вредителите, допринесоха за получаване на високите добиви.

Живко ТРУШЕВ

Какви възможности крие едно изоставено блато

Водната площ на Сребърското блато е около 7 000 декара. От тази площ е заета от вода само 2 000 дка.

Обрасла с камъш и папур, тя всяка зима се окосява за изделията на промкомбинат „Камъшит" — Силистра. И като че ли това е всичкият разумен доход от цялата тази блатиста повърхност. Някои биха възразили, че тук се развъжда и риба и редки блатни птици. По тези съображения е оставен този участък на БАН като резерват на редки птици. От Българската академия на науките се и стопанисва. Преди 5-6 години БАН отдаде риболова в това блато на ДСП „Дунавски риболов" — Русе за 20-годишен срок. От няколкогодишните си усилия Рибният център установи, че очакваният богат улов в Сребърското блато не се оправда. Тук се лови едва 1 500 — 2 000 кг риба годишно, и то предимно щука и други малоценни видове. През последните години обаче се забелязва, че са на изчерпване и те. Защо е това така? Защо не се използуват рационално целите тези 7 000 декара, като знаем, че всяка педя земя в нашата страна е на отчет?

Това блато е изолирано от притока на прясна вода от р. Дунав чрез дига. Наистина, при пълноводие на реката става известно просмукване чрез земните пластове, но това количество не е в състояние да опресни заблатените води. От друга страна, от гниенето на камъшитовата растителност, с остатъците от нея, всяка година водното пространство се намалява и замърсява. Отделящият се при гниенето въглероден двуокис умъртвява рибата. Постъпващата вода при поройните дъждове и топенето на снега също не е в състояние да опресни замърсените води на блатото. При това положение възниква въпросът: разумно ли е да се държи такава огромна вода на площ обезрибена и средният добив на декар да бъде една 300 грама риба годишно? Такова количество риба не само че не може да задоволи риболовците от Рибния център, но даже и малкото птици на БАН, които колкото и редки да са, започнаха да напускат своя кът поради намаляващите хранителни запаси.

Очевидно е, че трябва да се вземат разумни мерки: или да се опресняват водите на това езеро, или замърсените чрез мощни помпи да се прехвърлят в река Дунав, та блатото да се превърне в обработваема земя. На този терен тогава би царило изобилие. Ако пък действително е резерват на БАН, то водата му може да се освежава ежегодно няколко пъти с прииждането на дунавските води. За това обаче е необходимо да се направи пряка връзка на р. Дунав с блатото. За тази цел чрез канал, прокаран под склоновете на Ветренските височини, може да се свърже с р. Дунав и при пълноводие част от водите да опресняват блатото. На разстояние около 1 800 метра по-долу от първия канал може да се прокара друг, по който да се оттичат замърсените води при водообмена. За предпазване на обработваемите земи от наводнение в такъв случай ще е необходимо да се построи дига, която да се свърже със сегашната в местността „Гърлица".

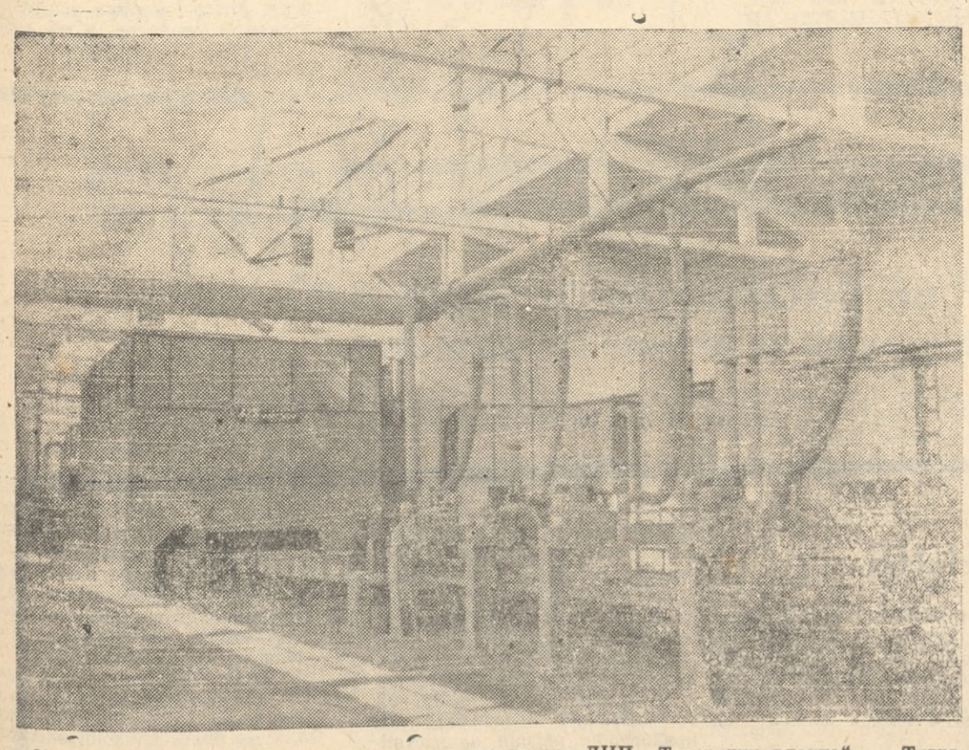
При създаването на такива два канала за приток на прясна и оттичане на блатната вода би се създало условие не само за опресняване водите на езерото при пълноводие на дунавските води, но и естествено зарибяване с най-различни видове дунавска риба. По каналите пролетно време ще приижлат риби, за да хвърлят своя хайвер в тихите води на Сребърското езеро. То ще стане развъдник не само за ловувания, но оттук ще излизат и малките за зарибяване и на тази част от Дунава. Известно е, че пресушаването на блатата в Бръшлянската низина, както и отводняването на низините на румънска територия в този край на Дунава риболовът значително намаля. А защо да се лишаваме от едно природно богатство — рибата. Този обеднял риболовен участък на р. Дунав от Силистра до Тутракан би се обогатил както от голямата миграция на рибата към отвореното блато, така също и от излизащото младо поколение рибни ята от резервата.

В Силистренски окръг има много микроязовири, които еже годно се зарибяват с шаранчета, докарани най-често от Южна България. При тези отдалечени превози значителна част от рибките измират, което дава отражение върху крайните резултати.

За да бъдат осигурени нашите микроязовири с качествен рибен разплод, трябва да се организира риборазвъдник на територията на окръга. Прекрасна такава възможност може да бъде създадена между двата предлагани канала за опресняване водите на Сребърското блато. А сребърското ТКЗС може да разгърне едно съвременно рибно стопанство, което да произвежда не само риба за консумация, но и достатъчно количество зарибителен материал за всички рибни стопанства в окръга. Ежегодно стопанствата в Силистренски окръг закупуват по около седемстотин-осемстотин хиляди броя шаран чета за зарибяване, като за това те харчат по около 50 000 лева. А построяването на една люпилня, при положение че се възприеме идеята за построяването на тези два канала и се използуват насипите за диги ще струва около 10-15 000 лева.

Само при едно такова перспективно решение на въпроса изоставеното Сребърско блато може да се остави като резерват, от което би имало риба за храна на „академичните" редки птици и полза за народното стопанство. Ала този проблем трябва да бъде поставен на дневен ред и разгледан от ръководството на окръга съвместно с представители на БАН.

Н. НОВАКОВ,
технолог по рибовъдство

Така изглежда част от новия цех за плоскости при ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан. Производството тук е напълно автоматизирано.

ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА

търси да назначи рентгенов техник към подвижната флуорографна група — Силистра, със средно техническо образование — квалификация електротехника, или ползуващ се с правата на заварен.

Заплата според трудовия стаж по специалността. Допълнително възнаграждение от 20 на сто за йонизиращи лъчения и шестчасов работен ден.

О Б Я В А

Окръжна болница — Силистра
търси
да назначи санитари 5 бр.
Заплата по щата.

О Б Я В А

Народно начално училище с. Косара, Силистренски окръг продава гълъби. Цена по споразумение.

СВОБОДЕН ЕКРАН

„Богаташите и свръхбогаташите“ на Америка

Наскоро западногерманското седмично списание „Шпигел“ публикува кратко съдържание на книгата на американския социолог професор Фердинанд Ландберг „Богаташите и свръхбогаташите. Изследва не на силата на парите днес“. Книгата бе издадена неотдавна в Ню Йорк и стана „политическата сензация на сезона“. „Шпигел“ пише:

„Богаташите и свръхбогаташите“, хунтата от големи индустриалци и финансисти си поделиха националната собственост. Те се разпореждат с икономиката и определят политиката. 2,7 процента от населението владее две трети от цялото национално богатство на страната. По-малко от 200 000 американски капиталисти държат в ръцете си най-голямата и най-важната част от средствата за производство, докато средният американец притежава малко повече от това, което има селският жител на Латинска Америка, при това той има толкова привилегии, колкото и френският селянин в навечерието на 1789 година. Повече от 6,4 милиона американски семейства нямат нищо, освен дългове, те живеят на кредит.

Докато американските учители, пожарникари и други са принудени да припечелват нощем като бюфетчии, шофьори и нощни пазачи, за да прибавят макар и малко към своето оскъдно възнаграждение, една незначителна група американци тънат в разкош. Според данни на Ландберг, приблизително 200 американски семейства са свръхбогаташи. Те дори не могат точно да определят размерите на своето състояние. Контролните пакети от акции им осигуряват не само разкошен живот, но и власт над промишлените гиганти, всеки един от които може да се сравни с кралство.

В предприятията, принадлежащи само на няколкостотин богаташи, работят около 30 милиона души. Рокфелеровци, Дюпоновци, Фордовци финансират университетите и създават свои фондове. Те са собственици на вестници и списания.

Според твърдението на автора на книгата само френската аристокрация през 18 век се е ползувала от такива привилегии при плащането на данъците, с каквито се ползува сега американската каста на богаташите. „Ловкият милионер — уверява Ландберг — може въобще никога в живота си да не плати подоходен данък“. Според пресмятанията на Ландберг, държавата губи от богаташите не по-малко от 108,4 милиарда марки годишно...

Над 4 000 лобисти (лобист — това е агент на монополите, който по всякакъв начин се стреми да бъде приет или провален в конгреса един или друг законопроект), — по 8 на всеки член в камарата на представителите и сената — осигуряват на парламентаристите от Вашингтон „допълнителен хляб“ и откриват пред тях пътя „нагоре“. Тяхната дейност е почти легална. Както пише Ландберг „този, който иска да се сдобие с голям пост и да го задържи, трябва бързо да забогатее, легално или нелегално. В противен случай той е гол и беззащитен пред първия порив на вятъра, предизвикан от коварните интриги и злобата“.

Агенция „Новости“

ОТБЛИЗО И ДАЛЕЧ

Офицерите и матросите от американския авионосач „Карол Си“ преди отплаването си от Австралия поднесли на австралийския първи министър подарък — 70-фунтова торта, приготвена на борда на авионосача. Когато американският посланик връчил тортата на министъра в Камбера, открили, че някой отрязал голямо парче от тортата и на празното място поставил бележка: „Фантомас пак се е разбесувал. Ха-ха!“

* * *

Известният френски режисьор Жан Люк Годар трябвало да изнесе лекция пред английски кинолюбители. Вместо него обаче пристигнала телеграма: „Ако аз не дойда, повикайте от улицата кой да е човек, само да е по-беден, дайте стотте фунта стерлинги, които сте приготвили за мене, поговорете с него за образи, за звукопис и вие ще научите от него повече отколкото от мене, защото истинският образният език принадлежи на бедняците“.

Кинолюбителите игнорирали съвета на режисьора.

Съгласно официалните данни в Еквадор не достигат 700 хиляди жилища. Бордеите, които виждате на снимката, се намират в предградията на Есмералдас. Антисанитарните условия, болестите, безкрайната нищета са вечни спътници на обитателите на тези „жилища“.

БОГИНЯ ПО АМЕРИКАНСКИ

Да носи нашийник, да говори с ремък, да следва стопанката си, да яде бой—ето висшата милост, която е искал от холивудска кинозвезда един от нейните обожатели. Всяка кинозвезда получава през година та стотици писма с молба да изпрати стар фуркет за коса, късче дъвка или каква да е реликва.

И тъй като звездите не позволяват много често достъп на публиката до себе си, с тази задача се заема телевизията. Така например, американската телевизия снима филм за София Лорен.

В наши дни да създадеш богиня не е по-трудно, отколкото да създадеш автомобил. И едното, и другото се създава по поточния метод. Най-големите автомобилни заводи в света се намират в Детройт, най-големите фабрики за „правене“ на кинозвезди се намират в Холивуд.

Търговските агенти на тази фирма търсят по целия свят красиви девойки. Подбраната „суровина“ трябва да бъде високачествена, същевременно — стандартна и заедно с това — индивидуална (както и при автомобила). През кратки промеждутъци звездата се променя в зависимост от търсенето на пазара. Дефектните (недостатъчно „привличащи) черти се отстраняват. Сега вече звездата е готова за комерческа обработка.

Кинозвезда —скъпо струващ предмет. Но затова пък и рентабилността е гарантирана. Ето защо в САЩ София Лорен е София—богинята и София—„обикновената жена“.

В американския филм София Лорен достига своя апогей (т. е. точката в орбитата на кинозвездата, когато тя е най-от далечена от реалния живот), когато тя се появява на върха на стълбата във вечерна рокля, недостъпна за нищо земно. Нейната белота и безтегловност правят прикосновението немислимо. Стълбата води богинята от земята на смъртните към Олимп Звездата на безмълвното кино така би си останала на върха. Обаче София Лорен се спуска надолу. Това е вече по вкуса на публиката. Темите на комедиите и социалните филми са пробудили у зрителите интерес към натурализма. Размножен в милиони екземпляри, лицът на звездата е станал обикновен, делничен. Затова няколко минути — специално за американските телезрители — София Лорен живее почти като другите. С чанта през рамо тя изтичва до в къщи, за да целуне шумно чичо си по бузата, за да изпие чаша кафе с леля си. Тя хвърля зърна на кокошките. Разхожда се, хванала мъжа си под ръка. Звездата достига своя перигей (т. е. точката от орбитата, най-близка до живота на „всички други“), когато слага престилката и шета из кухнята, за да приготви спагети по неаполитански.

Както е известно, ако перигеят е много ниско, звездата усеща земното привличане. Тя пада. И престава да бъде звезда. Затова италианският несореализъм отрече старите примадони и професионалните актьори. Специалистите от „Дженерал старз къмпани“ прекрасно знаят това. Затова перигеят на звездата остава далеч от земното притегляне. София Лорен живее, според американската телевизия, не „като другите.“ Тя живее „почти като другите“. Тя прелетява достатъчно ниско до живота, за да може да отрази неговата светлина, и достатъчно високо, за да не бъде погълната от неговата истинност. Тя храни кокошките, но ги храни с манто от пантера. Тя се разхожда като обикновена буржоазна дама под ръка с мъжа си, но се разхожда в парка на собствения си дворец от XII век под столетни дървета.

Американските телевизионни зрители може би няма да удостоят с особено внимание плещивия човек с шкембенце, появяващ се в сянката на кинозвездата. Обаче този човек, наричащ се „дуес екс махина“ Карло Понти прегръща София Лорен. Той създаде Ева на бъдещето. Жената, която държи под ръка, е нещо повече от неговата съпруга. Това е негово създание. Когато в кадър от американския телевизионен филм Карло Понти прегръща София Лорен, веднага напомня герой от фантастичен роман. Жената, която хората са видели в десетки различни обятия, е по своята природа загадъчна.

За да заслужи любовта на публиката, кинозвездата трябва да страда. И авторите не скриват от нас образа на жената, сражаваща се със съдбата си. Суперрафинираната маска достига прозрачността на стъклото, студеността на огледалото, в което всеки буржоазен зрител може да потърси своите идеализирани черти.

... Холивуд не иска таланти. Не поиска и София Лорен.

Рене ЛЕБАЛ
(Превод от „Неделя“)

Енергията на морските приливи

На строежа на първата съветска електроцентрала, която ще използува енергията на морските приливи, е настъпил един от решаващите етапи. Буксирите изтеглят в морето сградата на станцията — плаваща железобетонна кула, висока 15 метра и с тегло повече от 5000 тона. Предстои 100-километров път по Баренцово море до малкия залив Кислой, където недалеч от Мурманск се строи този необикновен енергиен център.

Според автора на приливната електроцентрала Лев Бернщайн извършваният сега експеримент може да даде нова насока в електроенергетиката. Изграждането на цялата централа на самото място на строежа би струвало много скъпо, тъй като на съвършено пустинния бряг трябва да се докарат всички строителни материали. Именно това е принудило френските инженери да се откажат от построяването на подобна електроцентрала.

Приливната електроцентрала в залива Кислой е експериментален строеж. От неговия успех ще зависи по-нататъшният развой в тази област. Енергията на морските приливи е много голяма. Само в Съветския съюз приливите биха могли да произвеждат годишно до 200 милиарда квтч електроенергия. Досега инженерите са били възпирани от големите разходи, тъй като при изграждането на такива електроцентрали се налага преграждане с дига на крайбрежната част от морето, но изкушението е твърде голямо и изследвания по този въпрос се извършват в много страни.

Изработен е съветски проект за изграждане на огромна приливна централа в Бяло море, с мощност 14 милиона киловата.

По принцип още по-голям по добен център може да бъде построен в Охотско море, където височината на приливите достига 11 метра.

Из Съветския съюз

Всъдеходът Николаев — така наричат в политехническия институт „Жданов“ новата машина, която еднакво добре ходи по сняг, вода, блата, кал. Вместо с гъсенична верига или колела, всъдеходът е снабден с ротор, запълнен с пенопласт цилиндър, на чиято повърхност е навита спирала. Товароподемността му е 1 200 кг.

Сватба не се състоя

Дванадесет хиляди млади хора взели участие в конкурса, обявен от една английска фирма. Лозунгът на конкурса гласял: „Да открием идеалната двойка на Великобритания“. Участниците в конкурса трябвало да попълнят анкетен лист. Въпросите се отнасяли за възрастта, цвета на косата, за очите, наклонностите, възгледите и пр. На основата на тези данни „мозъкът“ на електронната машина трябвало да избере девойка и младеж за „идеалната съпружеска двойка“.

Фирмата се задължавала да обезпечи съвместно пътешествие до Париж, запознаване със забележителностите на френската столица, посещения на театри, ресторанти и пр.

Накрая били оповестени резултатите от избора на машината: за идеална двойка били избрани 19-годишната секретарка Анна и 22-годишния собственик на галантериен магазин Дерек. Младите хора се срещнали, запознали се, след което Анна разочаровано казала, че Дерек по нищо не прилича на човека, за когото е мечтала. Дерек отговорил, че Анна общо взето е девойка по неговия вкус, но... трябвало да я опознае по-отблизо. „Идеалната двойка“ заминала за Париж. Те се запознали с града, развличали се и след завръщането си в Лондон с явно облекчение се разделили, за да не се срещнат никога повече...

„Дерек е симпатичен младеж, но съвсем не ми подхожда“ — казала девойката, а младият човек добавил: „Анна е добра и мила, но аз никога не бих я обикнал“.

И така—машината сгрешила. Теоретически всичко било правилно, отсъствувала само... любовта...

(От руски)

Мимоходом

Животът стои по-високо от изкуството, но изкуството извисява живота.

* * *

Моралната неустойчивост лесно преминава в устойчива аморалност.

* * *

Дрехата скрива физическите недостатъци, но нерядко изкарва наяве недостатъците на естетическия вкус.

* * *

Който е приятел на своите пороци, той е враг на себе си.

* * *

Нерядко забелязват човека тогава, когато вече го няма.

* * *

Още нито един вик на модата не е бил последен.

* * *

Нека успехът служи на твоята съдба, но не слагай живота си в ръцете на успеха.

* * *

Не бъди един от тези хора, със загубата на които човечеството нищо не губи.

* * *

Цветята на удоволствието бързо вехнат.

* * *

Говорещия високо го чуват, говорещия умно го слушат.

* * *

Идвайки сутрин на работа, служещите с удоволствие слушаха радиопредаването „За тези, които са у дома“.

Глеб АВАБИН

ЛЮБОПИТНО КУРИОЗНО

ОПАСЕН ОПИТ ВЪРХУ СЕБЕ СИ е направил съветският лекар Владимир Знаменски. Той се заразил с микроби от още неизучена болест — далекоизточна скарлатиноподобна треска, срещаща се и в други страни. Опита предшествували 12 хиляди лабораторни анализа. Експериментът завършил блестящо. Науката получила ценни сведения. Научният съвет при Военно-медицинската академия решил да присъди на Владимир Знаменски степента доктор на медицинските науки, прескачайки кандидатската.

ПЧЕЛИТЕ, КАКТО И ХОРАТА, БОЛЕДУВАТ. И също както хората, те могат да се лекуват най-ефикасно с антибиотици. Съветски учени започнали да подхранват болни пчели с новомицин, в резултат на което те не само оздравели, но и започнали да дават повече мед от обикновено.

ДЪБ-ГИГАНТ, в хралупата на когото може да се скрие от дъжд овчар с неголямо стадо, бил открит от ръководителя на експедиция на Института по ботаника при Академията на науките на Азербайджанска ССР И. Сафаров. Дъбът се намира в Талишските планини на Ленкорански район.

БИСЕР В КОНСЕРВА намерила жителката на Архангелск Александра Трофимова. Отваряйки кутия с миди, тя намерила кръгло твърдо топче с големина на грахово зърно. Както определил бижутерът, това бил истински бисер, и при това доста скъп. Явно, мекотелото е успяло да го образува дълго преди да попадне в консервния цех.

Стефан ДИМИТРОВ

— Поне на теб мога да ти затворя устата...

НЕОСЪЩЕСТВЕНО ОКОЛОСВЕТСКО ПЪТУВАНЕ

По примера на много смели хора от нашето време Джо Филипс от Шефилд (Англия) мечтал да извърши сам околосветско пътуване по море. Всичкото си свободно време използувал за построяването на яхта със стоманени корпуси, способни да издържат всякакви бури и вълнения. Неотдавна Джо в присъствието на много гости и под звуците на оркестъра на Армията на спасението решил да отпразнува спускането на яхтата във водата.

И както е по традиция, разбили в носовата част на яхтата бутилка с ром и под звуците на оркестъра яхтата се плъзнала във водата и... потънала.

(От руски)

Кислород пречиства... реките

Около 30 рекички и канали на Токио са замърсени и издават нетърпим мирис. Те представляват непосредствена опасност за здравето на хората. По следните опити са показали, че работата по пречистването на „мъртвите реки“ с кислород ще направи възможно отново развъждането на риба

Опитите са били проведени с помощта на две помпи, поставени в долното и горното течение на реките. Замърсената вода се изсмуквала от помпите, след това в специални резервоари през нея се пропускал кислород. С добавки от нитратина калций и калий тя се връщала в реката.

Подводните съкровища

Морското дъно е склад на колосални богатства. Много страни вече са намерили ключ за тях и получават големи печалби от разработката на подводните „дарове на природата“. Така, днес на Япония се пада 1/5 от целия добив на въглища от морското дъно. Англия ежегодно добива по 90 милиона тона висококачествен пясък за нуждите на строителството и на стъкларската промишленост. През 1961 година англо-холандската компания „Шел“ е получила в района на Аляска 5,100 акра морско дъно а след това спешно е „прикупила“ още 300 хиляди акра, където ръководи добива на злато В Южна Африка една от местните компании за няколко месеца е извадила от дълбочина 200 метра 20 хиляди карата елмази.

В последните години крупни американски фирми са закупили повече от 170 милиона хектара морско дъно край брегове те на Австралия, Южна Америка, Азия, Аляска, Мексико и Нова Зеландия. През февруари Министерството на вътрешните работи на САЩ е продало позволителни на 200 американски нефтени компании за разработка на 150 хиляди хектара подводно място край брегове на щата Калифорния на цена 4 хиляди долара за хектар.

Много чуждестранни фирми водят преговори с държавите да получат принадлежащите им крайбрежни подводни пространства. Тези домогвания предизвикват възражения в развиващите се страни, които още не са в състояние да водят разработката на морските богатства със свои собствени сили. Така под натиска на обществеността в Бразилия е приет закон, който забранява продажбата на крайбрежни райони на частници. Много страни в света се обявяват за юридическо урегулиране на „подводните“ проблеми и за приемане на международно съглашение за разработка на морските природни богатства под ефективен международен контрол. Болшинството от страните—членки на ООН държат внесения за обсъждане от Съветския съюз проект за забрана на използуването на морското дъно за военни цели.

Л. КАНЕВСКИЙ
(Превод от руски език)

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 146 (1463) | Вторник, 17 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Нов дворец на здравеопазването

В събота преди обяд, в салона на Окръжния народен съвет се състоя тържествено събрание, посветено на откриването на новата сграда на Силистренския хигиенно-епидемиологичен институт. В деловия президиум заеха места д-р Кирил Игнатов, член на ЦК на БКП и министър на народното здраве и социалните грижи, д-р Владимир Калайджиев, кандидат-член на ЦК на БКП и първи заместник-министър на народното здраве и социалните грижи, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на Окръжния комитет на Партията, Никола Николов, Яким Петков и Шакир Шакиров, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев, председателят на ОС на профсъюзите Мико Николов, д-р Владислав Ейсмонт, научен сътрудник в Института по морска медицина в град Гданск (Полша). На тържеството присъствуваха професори и научни работници по профилактична медицина от София, директорите на хигиенно-епидемиологичните институти в цялата страна, много лекари гости.

Събранието откри заместник-председателят на Окръжния народен съвет Кръстьо Атанасов. Доклад за проблемите и перспективите на ХЕИ в Силистра прочете неговият началник д-р Йорадн Ставрев. Той изтъкна, че с помощта на Министерството на народното здраве и социалните грижи е построена нова сграда на института, който е обзаведен с най-модерна техника, разполага с превъзходни кабинети и лаборатории.

Министър д-р Кирил Игнатов приветствува силистренци с новата придобивка от името на ЦК на БКП, Министерския съвет и лично от името на др. Тодор Живков. В своето слово той подчерта, че Хигиенно-епидемиологичният институт в Силистра е първият засега в страната, създаден по нов образец. Институтът ще служи като изходна база за останалите институти по хигиената и епидемиологията в България. Работата му ще се специализира. Неговите сътрудници ще вършат проучвателна дейност изключително по здравеопазване то на селското население. Голяма заслуга за изграждането на новата сграда на ХЕИ в Силистра имат Окръжният комитет на Партията и Окръжният народен съвет. Деятелите на профилактичната медицина в Силистренски окръг стават пионери в едно ново дело. Вложените средства в строителството на сградата ще се изплатят многократно. Накрая министър Игнатов пожела големи успехи на деятелите на профилактичната медицина от нашия окръг.

От името на всички хигиенни работници от Полската народна република д-р Владислав Ейсмонт, научен сътрудник в Института по морска медицина в гр. Гданск, приветствува тържеството.

Председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров поздрави гостите и сътрудниците на ХЕИ от името на бюрото на Окръжния комитет на Партията и ИК на ОНС. Изтъкна приноса на ХЕИ в здравеопазването на населението от окръга и голямото съдействие на Министерството на народното здраве и социалните грижи за построяването на новата сграда на ХЕИ. Подари на колектива на института от ОНС медицинска литература за 500 лева.

Приветствие от името на здравните работници от окръга отправи д-р Михаил Кръстев, началник на обединения здравен център и главен лекар на Окръжната болница.

Др. Шиваров връчи ордени, с които Президиумът на Народното събрание награждава проявили се строителни работници при построяването на сградата. Бригадирът Михаил Жеков бе награден с „Народен орден на труда" — сребърен. Строителите Добри Николов, Киро Дойчев, Никола Пенев и Петър Желязков бяха удостоени с „Народен орден на труда" — бронзов.

Доцент д-р Герго Митов, началник на Хигиенно-епидемиологичното управление при МНЗСГ, прочете заповедта на министъра на народното здраве и социалните грижи, с която се изказва благодарност на колектива на ХЕИ в Силистра за участието му при строителството на новата сграда.

На тържеството се получи поздравителна телеграма от ЦК на БЧК.

Събранието изпрати телеграма до ЦК на БКП.

На обед участниците в тържеството се отправиха за сградата на ХЕИ. Трикольорната лента преряза министър д-р Игнатов. После официалните лица и гостите разгледаха кабинетите и лабораториите на института.

В събота след обяд и в неделя се състоя научна конференция по някои проблеми на хигиената и епидемиологията на селото. Тя бе открита и ръководена от първия заместник-министър на народното здраве и социалните грижи д-р Владимир Калайджиев. Бяха изнесени общо 30 научни доклада и съобщения. Д-р Димитър Бичев проследи развитието на санитарно-противоепидемичната служба в гр. Силистра през периода от 1840 до 1966 година. Изключителен интерес представляваха и останалите доклади и съобщения. Те осветлиха редица въпроси на по-нататъшното развитие на хигиенно-епидемиологичната служба в нашата страна.

Вълчо РАДЕВ

КОНГРЕСЪТ, КОЙТО НАЧЕРТА ПЪТЯ НА ВЪЗХОДА

„Необходимо е чрез индустриализация и електрификация на страната и машинизиране на земеделието да се постигне за 15-20 години, онова, което други страни, при други условия са постигнали за цяло сто летие". — заяви Георги Димитров на Петия конгрес на Партията, който се състоя от 18-25 декември 1948 година. Такова беше и решението на конгреса. Оттогава изминаха двадесет години и нашата Партия и нашият народ могат с гордост да отчетат, че са изпълнили завета на Димитров и решенията на Петия конгрес — нашата страна се превърна в промишлено-аграрна.

Далновидността на Георги Димитров, обективният анализ, който направи условията в България през 1948 година — исторически, международни, икономически и политически — му дадоха възможност да начертае величествен и реален план за социалистическото преустройство на икономиката на нашата страна и изграждането на социалистическото общество у нас. На Петия конгрес този план бе приет като програма на Партията и народната власт. И величието, и огромната историческа значимост на Петия партиен конгрес е именно в този план, в реалната оценка на силите и възможностите на българския народ, на ресурсите, с които разполага страната, за да се претворят в дела тези грандиозни предначертания.

На Петия конгрес на БКП бе анализирана най-обстойно народната демокрация и бе показано, че тя е форма на диктатура на пролетариата, че осигурява изграждането на социалистическото общество. Трудово-кооперативните земеделски стопанства бяха удобната форма, открита от Партията за привеждане на хилядите дребни и средни селски стопанства на социалистически релси.

Двадесетте години, изминали от ония, пълни с напрежение и ентусиазъм дни, потвърдиха напълно правотата на партийните оценки и практическата стойност на решенията на конгреса. Разгърна се невиждан размах на строителството на енергетически, минни, металургически, машиностроителни, химически предприятия и заводи. Страната се превърна в огромна строителна площадка. И вече двадесет години скелите се умножават, предприятията и заводите се умножават, умножава се националното ни богатство и крепне социализмът.

В селото също се извърши коренен прелом. Дребното еднолично, слабопроизводително и нискостоково стопанство чрез ТКЗС бе уедрено, моредизирано и механизирано. Навлизането на селяните в кооперативните стопанства бе революция на село, бе победа на социализма в селското стопанство.

Петият конгрес посочи дружбата ни с великия Съветски съюз като „крайъгълен камък на външната политика на нашата Народна република". Във великата и проста истина, така високо издигната от Петия конгрес — повярва с решаващата помощ на героичната Съветска армия, Деветосептемврийското въстание откри пътя за построяване на социализма в нашата страна" — се крие реалната гаранция за нашето социалистическо развитие и голямата обич на нашия народ към КПСС, към Съветския съюз и съветските народи.

Опората ни в Съветския съюз се превърна в гаранция за свободата и независимостта на страната, на икономическия разцвет, на благоденствието, на победите по пътя към комунизма. Между Народна република България и Съветския съюзсе включиха дългосрочни икономически спогодби, които осигуряват бързото стопанско развитие на нашата страна и са пример на действително братско и комунистическо отношение между два равноправни народа, обединени от общността на целите и принципите на марксизма-ленинизма.

В изпълнение на това решение на конгреса, Партията и правителството провеждаха твърдо политика на мирно съвместно съществуване, на добросъседство с балканските страни, на подпомагане борбата на народите за свобода и демокрация. По този път Народна република България завоюва име и авторитет в международните отношения, призната бе от приятели и врагове — влезе в редиците на ООН, бе член на Съвета за сигурност, избирана бе в ръководните органи на не една международна организация, установи дипломатически и икономически отношения с десетки страни от целия свят.

Двадесетте години, изминали от Петия конгрес на Партията, са извънредно кратки по време, но неописуемо богати по съдържание и обем на извършените социални преобразования. От височината на достигнатото, от победите на двадесетилетието, още по-релефно, по-величествено извисява ръст Петият конгрес и прояве ното от Георги Димитров теоретическо мъжество и сила на обобщенията, дълбокото познаване на извършващите се социални процеси в тогавашното българско общество и творческото приложение на основните закономерности на марксизма-ленинизма.

Верни на заветите на Димитров, нашата Партия и нашият народ и занапред със същата енергия и воля ще изграждат светлото комунистическо бъдеще в нашата Родина, ще укрепват дружбата си с КПСС и със съветските народи, с народите на социалистическите страни, ще се борят за мир в света.

ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА НА 1800-ГОДИШНИНАТА НА СИЛИСТРА

За силистренци 1969 година е година на двоен юбилей — 25-годишнината на свободата и 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. Това предполага много по-усърдна подготовка и изпълнение на една по-широка програма.

На 13 декември, под ръководството на др. Сава Шиваров, председател на ОНС и зам. председател на организационния комитет по честуването на 1 800-годишнината, организационният комитет обсъди до сегашната подготовка за тази славна годишнина.

В информацията, прочетена от др. Доорин Кузманов, бе отчетено, че по много от зада чите, поставени в плана за подготовка, се е работило през цялата 1968 година. В края на първото тримесечие на 1969 година, както е предвидено в договора със СБХ, ще бъдат завършени паметниците-бюстове на заслужилите граждани на Силистра — Сава Доороподни, Гено Чолаков, Евлампия Стоева и Борис Калчев.

Изработен е проект за строителството на фонтан в крайдунавския парк. До края на декември ще бъде готов проектът и през следващата година ще започне преустройството на първия етаж на сградата на икономическия техникум, където ще бъде организирана художествена галерия.

В плана на организиционния комитет са предвидени още много задачи. В началото на стълбището, което води към „Меджиди-табия", трябва да се постави барелеф, изобразяващ обсадата на Ивайло в Дръстър. На сградите на кирилийното училище, първия клуб на БРСДП и сградата, в която е воден Сребърският процес, ще бъдат поставени паметни плочи. На площада до границата, откъдето на 8. IX. 1944 година започна своето шествие Победата, на постоянен постамент ще се постави съветски танк.

На трите входни артерии на града ще се изработят постоянни архитектурно-скулптурни елементи. А самото честуване на 1 800-годишнината ще бъде увековечено с пилон-обелиск.

В порграмата на ГНС се предвиждат много мероприятия, свързани с благоустройството и озеленяването на града. Ще бъде изработен и план за цялостната му украса.

Във връзка с пропагандирането на 1 800-годишнината, чрез издателство „Наука и изкуство" ще бъдат изработени 2 плаката. В Монетния двор гр. София се работят два вида значки. Уговорено е с Министерството на съобщенията през 1969 година да бъде издадена марка, посветена на нашия юбилей, а Окръжната станция на съобщенията да изработи пощенско клеймо за юбилея. Готови са и са предадени за печат на ДСП „Реклама" — София албум и цветна диплянка за Силистра.

Сключени са контрактации за написване стихотворение и текстове за масова пионерска и естрадна песни, посветени на Силистра. Студията за научно-популярни филми започна снимането на филм за историята на града, който ще бъде предаден за ползуване на 1. IX. 1969 година.

На 18-вековната история на Силистра ще бъдат посветени някои предавания на Българското радио и Телевизията. За едно с Българската академия на науките ще се организира научна сесия. През месец май ще се състои Третият събор на хоровете от крайдунавските градове. Ще бъде организирана художествена изложба „Добруджа".

Това са по-важните мероприятия, които ще се изпълнят във връзка с честуването на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра. Дните на тържествата, които вероятно ще бъдат в края на септември и началото на октомври, ще се превърнат в истински празници. Но за да не бъде помрачена празничността, нужно е да се извърши още немалко работа. Много от задачите ще се решат от различните комисии на организиционния комитет. Голям дял обаче се пада и на всички организации, предприятия и учреждения в града. Хубава е инициативата на ГК на Отечествения фронт чрез викторина да се изучава историята на Силистра. Тя трябва да се подеме в подходяща форма и от ГК на ДКМС, училищата, профорганизациите. С основните моменти от 18-вековната история на Силистра е необходимо да се запознаят всички граждани. Заедно с това те трябва активно да се включат в озеленяването, благоустрояването и хигиенизирането. Всеки колектив да направи нещо, с което да помогне за придаване празничен вид на града. Добре би било своя дял да дадат и творците от идеологическия фронт.

Ръководителите на търговските организиции навреме трябва да помислят както за изправността на всички светещи реклами, така и за зареждането на магазините с изобилие от стоки, за подходящото оформяне на витрините.

18 века! Малко градове имат такава история. Можем само да се гордеем, че сме потомци на толкова древен град, името на който е свързано с не едно събитие от историята на българската държава.

Да посрещнем този юбилей достойно!

(СТ)

Неотдавна ширковци отпразнуваха тържествено двадесет годишнината от създаване на кооперативното им стопанство. С интерес и вълнение хората наблюдаваха състоялата се през този ден манифестация.

НА СНИМКАТА: Първият трактор и първият тракторист на стопанството Ганчо Жечев.

ЖИВОТВОРНА И ВЕЧНА

В събота, в клуба на българо-съветската дружба се проведе разширен пленум на Окръжния комитет за българо-съветската дружба с участието на председателите и секретарите на общинските комитети от окръга. Гости на пленума бяха и другарите Деньо Попов — председател на окръжния комитет за българо-съветска дружба в Шумен, и Илия Добрев, заместник-председател на комитета за българо-съветска дружба във Варна.

Секретарят на ОК на БКП и председател на окръжния комитет за българо-съветска дружба Христофор Иванов в обширен доклад разгледа работата на окръжния и на общинските комитети за българо-съветска дружба от окръга през изтичащата вече година. Изтъквайки огромното значение на дружбата ни със съветските народи, той подчерта, че разширяването и задълбочаването ѝ е една от основните задачи на всички масови организации, а популяризирането и прилагането на съветския опит във всички области на социалистическото строителство е жизнена необходимост за нашата страна.

През тази година вниманието на окръжния комитет бе насочено към организационното укрепване на комитетите от окръга, към разширяването на връзките с другите масови организации и преди всичко към укрепването на онази вечна и нерушима обич към Съветския съюз, която нашият признателен народ изпитва от векове. Затова и трудещите се от окръга са взели такова масово и активно участие в различните мероприятия и тържества, посветени на тази братска дружба. По случай 50-годишнината от създаването на Съветската армия в градовете и в много селища на окръга са били проведени тържествени събрания с богати литературно-музикални програми, тържествено бе отпразнувана и годишнината от подписването на договора за сътрудничество и взаимопомощ между НРБ и СССР. Ярко пролича голямата любов и признателност към братята-освободители по време на тържествата по случай 90-годишнината от Освобождението на България от турско робство. Широко бе участието на трудещите се в днитѐ на съветската наука и техника, в десетдневката на съветската книга — най-хуманната и прогресивна книга в света, стотици трудещи се изучават руски език в десетките учебни звена. Гостуванията на делегации от Хмелницка област се превръщат в малки празници на българо-съветската дружба.

В изказванията на представителите от окръга още един път бе подчертана признателността и горещата обич на населението към Съветския съюз, големия интерес, който проявяват към успехите на строителите на комунизма. Накрая бе приет перспективен план за дейността на окръжния и общинските комитети за българо-съветска дружба през 1969 година.

Н. РОМАНОВ

международна информация

Държавното устройство на ЧССР

Резолюция на пленума на ЦК на ЧКП

ПРАГА, 16 декември (БТА) Днес чехословашкият печат публикува резолюция „за институционното устройство на органите в чехословашката федерация", приета на пленума на ЦК на ЧКП на 13 декември.

„Централният комитет — се изтъква в резолюцията — придава първостепенно политическо значение на практическото преустройство на Чехословашката социалистическа република във федеративна държава". След като отбелязва, че „практическото осъществяване на конституционния закон за Чехословашката федерация е непосредствено свързано с разработката и последователното осъществяване на икономическата реформа", резолюцията продължава:

„Системата на институтите и тяхната дейност трябва да бъдат устроени така, че да спомагат и осигуряват развитието на социализма въз основа на марксизма-ленинизма, на общите закономерности на развитието на социализма и специфичните условия в нашата страна". „Тяхната голяма задача се заключава в създаването на предпоставки за по-нататъшно повишаване на участието на трудещите се във всички области на обществения живот, в дейността на целия национален фронт, като се развива всички страни на социалистическата демокрация. Тяхната задача е да осигуряват развитето на Чешката и Словашката социалистически републики и същевременно да укрепват единството на цялата Чехословашка социалистическа република.

ЧССР като равноправен член на световната социалистическа система, която е опора на социалистическото развите на всички страни от социалистическата общност, и занапред ще изпълнява своите интернационални задължения към другите социалистически страни, към Варшавския договор и към Съвета за икономическа взаимопомощ".

„Федеративното правителство — продължава резолюцията, — като върховен изпълнителен орган на държавната власт в ЧССР, осигурява в духа на конституцията на чехословашката федерация изпълнението на задачите на федерацията по принципните въпроси на външната и вътрешната политика въз основа на свои програмни декларации, с които то е длъжно да излиза пред федеративното събрание".

„Федеративното правителство е изразител на общодържавната икономическа политика. То трябва да съсредоточи вниманието си върху разрешаването на главните икономически въпроси, върху всестранното развитие на икономиката като цяло и върху общата концепция на икономическата политика". „Федеративното устройство на Чехословашката социалистическа република ще бъде свързано със съществени изменения в съществуващия брой органи, министерства и учреждения. Същевременно броят на институтите на федеративното правителство ще се намали, ще бъдат създадени нови министерства на Чешката социалистическа република, ще завършши изграждането на нови институти в Словашката социалистическа република".

„ЦК на ЧКП вменява в дълг на комунистите във федеративното правителство, след като президентът на републиката състави правителството да пристъпи към изготвяне на програмна декларация и да излезе с нея през януари пред федеративното събрание. Освен това ЦК на ЧКП вменява в дълг на комунистите във федеративното правителство и в националните органи да осигуряват най-тясно сътрудничество между чешката и словашката република във всички области, особено в случаите, когато единните и координирани действия създават предпоставки за укрепване на общата държава на чехи и словаци.

ЦК на ЧКП задължава ЦК на СКП и бюрото на ЦК на ЧКП за ръководство на партийната работа в чешките области да вземат мерки, щото програмните декларации на националните правителства да бъдат подготвени и предложени на националните съвети, координирано по срок и съдържание с декларацията на федеративното правителство". Пленумът на ЦК на ЧКП е приел резолюция по икономическите въпроси.

Демострации на уругвайските трудещите се

МОНТЕВИДЕО, 16 декември (ТАСС) — Навършиха се шест месеца откакто в Уругвай бяха въведени „извънредни мерки за сигурност", които фактически означават обсадно положение. Вчера през целия ден в столицата имаше манифестации на трудещите се в защита на техните права, против действията, водещи до засилване на напрежението в страната. Обявили са стачка работниците от предприятията за първична обработка на вълната. Стачкуващите организираха демонстрация, по време на която разпръскваха из улиците на града позиви с искане да се отменят „извънредните мерки". Против демонстрантите бе хвърлена полиция. **(БТА)**

Ярка манифестация на ентусиазма и сплотеността

СРЕЩА С ДЕЛЕГАТИ НА ПЕТИЯ КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА

Господин Иванов

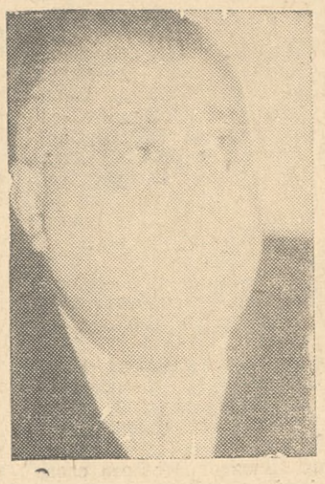
Петият конгрес беше първият конгрес на Партията след победата на Деветосептемврийското въстание. Като делегатите, така и останалите комунисти още тогава считаха, че той е исторически конгрес за БКП. За конгреса тръгнахме с голям ентусиазъм, защото знаехме, че на него не само ще бъдат начертани пътищата за развитието на нашата страна, а ще се срещнем и с учителя и вожда на българския народ Георги Димитров. На конгреса Георги Димитров изнесе напълно обоснован марксистко-ленински доклад. Докладът очерта пътищата за развитието на социализма, а така също и на Партията. На конгреса бяха разгледани пет въпроса. Беше приета резолюция за първия петгодишен народностопански план, бе осъден бе въпросът за идеологическото възпитание на партийните членове. Приет бе нов устав на Партията, тъй като уставът, който действуваше от 1945 година, вече бе остарял. На този конгрес Партията беше преименувана от Българска работническа партия в Българска комунистическа партия.

Наистина конгресът беше ярка манифестация на единството на Партията. Делегатите взеха живо участие в обсъждането на всички въпроси, поставени в дневния ред. Организацията и цялата работа на конгреса бяха отлични. Никога няма да забравя оня миг, когато Георги Димитров се появи на трибуната. Той беше посрещнат много радостно от делегатите. Всички скандираха „Димитров! Димитров! Димитров!". Мощно „ура" разтърсваше залата. И имаше защо да бъде така. Димитров направи вярна и точна оценка и определение на Деветосептемврийското въстание, което е по същество революция.

На конгреса присъствуваха и доста делегации от чужбина. Доколкото си спомням, около 30 бяха делегациите. Те също бяха доволни от духа, който цареше на конгреса.

Членовете на Партията, без партийните и всички трудещи се от бившата Силистренска околия посрещнаха с небивал ентусиазъм решенията на Петия конгрес на БКП. Защото в тях те виждаха ясно перспективата, защото научиха какво ще бъде по-нататъшното развитие на страната. Всички документи бяха посрещнати с голям интерес от цялото население на околията.

Петър Кудинов

Избирането ми за делегат на конгреса е най-щастливият момент в моя живот. Защото години наред моята мечта е била да се срещна и видя най-изтъкнатите ръководители на Партията — Георги Димитров и Васил Коларов. За тях бях чел много, бях се запознал с изказванията им на редица конгреси. Знаех за дейността им в Коминтерна. Особено много ми допадаше докладът на Георги Димитров пред Седмия конгрес на Коминтерна, в който той бе определил фашизма като най-голямото зло за човечеството и най-вече за пролетариата. Гнетът на фашизма бях почувствувал върху гърба си. Бях хвърлен в затвора. Освободиха ни на 7 септември 1944 година. Всичко това стана благодарение на борбата на съветските народи, на Червената армия.

Присъствието ми на Петия конгрес на Партията за мене беше голяма чест. На него аз видях за първи път Георги Димитров. Особено много ми допаднаха неговите думи, когато каза, че за първи път му се предоставя възможност да изнася доклад на легален конгрес на Партията. После изтъкваше, че в конгресната зала има много членове на Партията, които са лежали десетки години в затворите. Някои от тях са правели грешки. На тях трябва да се помогне и правилно да им се отчетат заслугите.

За конгреса тръгнахме с голяма радост. Там всичко беше добре организирано. Особено много ми харесаха дисциплината и редът. Предварително знаехме кога и в колко часа кой доклад ще бъде прочетен. Конгресът започна своята работа точно в 9 часа в Народния театър. Но рано преди това делегатите вече бяха заели местата. Оставаше още малко време до откриването на първото заседание. Георги Димитров сам се появи на балкона, за да види дали са дошли делегатите. Всички станахме на крака и взехме да скандираме. А той вика: „Седнете, другари!". Никой не сядаше. Ръкопляскванията продължават бурно. След малко на трибуната застанаха членовете на делсвия президиум и делегациите от чужбина. Делегацията на ЦК на КПСС бе ръководена от Михаил Суслов.

Конгресът откри Васил Коларов. Той обяви дневния ред. Пръв доклад изнесе Георги Димитров. Всички изслушаха с голямо внимание политическия отчет, който Георги Димитров направи. Особено силно впечатление в доклада на Георги Димитров, който беше четен в продължение на 5 часа, ми направи анализът и критиката. Той подчерта, че комунистите трябва да бъдат близо до народа. Партията трябва да тачи всички ония граждани, които са помагали на комунистите, които са ги укривали от полицията. Благодарение и на тях днес комунистите в България могат свободно да провеждат своя конгрес и да начертаят бъдещето на страната.

По време на конгреса Георги Димитров настоятелно искаше да се критикуват слабостите и грешките, които допускат някои другари. Дори сам изтъкваше, че и той има грешки. Слабостите в никакъв случай не бива да се премълчават. Те трябва да се изтъкват, за да се помага в работата на Партията. Вземаше правилно отношение към критикуваните и ги караше да дават отчет пред делегатите за някои свои грешки. Подчертаваше, че комунистите трябва да работят заедно с всички участници в борбата против фашизма и капитализма и да ги привличат в работата, да търсят тяхната помощ.

На конгреса се държеше много за точността. Докладът за работата на Партията на идеологическия и културния фронт трябваше да се изнесе за 3 часа. Ала на докладчика не му стигаха десетина минути. Той беше спрян да чете. Наложи се да се гласува допълнително от делегатите и да му се разреши да завърши доклада си. И когато съм разказвал спомени за участието си в борбата против фашизма и капитализма, винаги съм изтъквал голямата дисциплина, която беше проявена на Петия конгрес на Партията.

Спомням си, че Георги Димитров многократно изтъкваше ТКЗС като най-хубавата форма за изграждането на социализма в селското стопанство. Той смяташе кооперативните стопанства като единствено правилния път за преустройството на селското стопанство в нашата страна. Подчертаваше също така, че нашата Родина е бедна и затова геолозите трябва да проучат нейните природни богатства. Освен това трябва да се води и борба за икономии, да се осъществява социалистическо натрупване. Да не се разхищава нищо, да не се мисли само ден за ден.

Вождът и учителят на нашия народ подчерта и голямото значение на дружбата със Съветския съюз, със съветските народи. Той казваше: „Този, който е против дружбата със СССР, той е изменник на социализма". Тази дружба, според него, е така жизнено необходима за българския народ, както слънцето и въздухът за всяко живо същество.

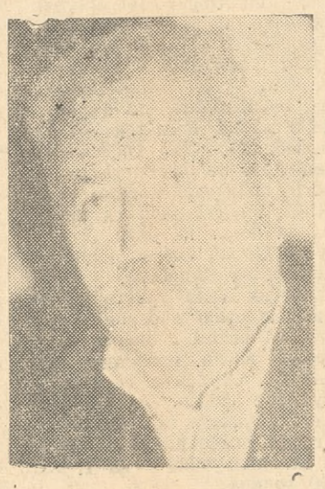
С голяма енергия разясняваме след конгреса неговите решения сред трудещите се от околията. Поведохме борба да ги осъществяваме на дело. Из миналите години показаха, че тези решения наистина са били исторически за нашата Партия и страната.

ОТ 18 ДО 25. XII. 1948 ГОД. В СОФИЯ СЕ СЪСТОЯ ПЕТИЯТ КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА. ТОЙ ИМА ИСТОРИЧЕСКО ЗНАЧЕНИЕ ЗА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ И СТРАНАТА. НА НЕГО БЕШЕ РАЗРАБОТЕНА И ПРИЕТА ГЕНЕРАЛНАТА ЛИНИЯ НА БКП ЗА ИЗГРАЖДАНЕТО НА ИКОНОМИЧЕСКИТЕ И КУЛТУРНИТЕ ОСНОВИ НА СОЦИАЛИЗМА. ТАЗИ ЛИНИЯ БЕ БЕЛЕЖИТ ОБРАЗЕЦ НА ТВОРЧЕСКО ПРИЛОЖЕНИЕ НА МАРКСИСТКО-ЛЕНИНСКИТЕ ИДЕИ ЗА ПОСТРОЯВАНЕТО НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО ОБЩЕСТВО В БЪЛГАРИЯ.

В РАБОТАТА НА КОНГРЕСА УЧАСТВУВАХА И 25 ДЕЛЕГАТИ ОТ НАШИЯ ОКРЪГ. С НЯКОИ ОТ ТЯХ РЕДАКЦИЯТА НА ВЕСТНИКА СЕ СРЕЩНА И ГИ ПОМОЛИ ДА СПОДЕЛЯТ ВПЕЧАТЛЕНИЯТА СИ, КОИТО Е ОСТАВИЛ КОНГРЕСЪТ. НА СРЕЩАТА ПРИСЪСТВУВАХА ГОСПОДИН ИВАНОВ, ПЕТЪР КУДИНОВ, ИГНАТ ДИМИТРОВ ОТ СИЛИСТРА И АЛИ РИЗОВ ОТ СЕЛО БРАДВАРИ. ПО-ДОЛУ ПОМЕСТВАМЕ ТЕХНИТЕ ИЗКАЗВАНИЯ.

Али Ризов

За делегат бях избран от конференцията на Партията от бившата Дуловска околия. Като научих за това, останах много радостен. Същевременно това събуди у мене и голям интерес. Защото дотогава не знаех какво нещо представлява конгресът. От Дулово до гара Самуил пътувахме с лека кола. Оттам до Русе отидохме с влака. В Русе имаше специални вагони за делегатите на Петия конгрес. Когато пристигнахме в София, бяхме сърдечно посрещнати от другари от ЦК на Партията. Предварително ни запознаха с програмата на конгреса, снабдиха ни с материалите. Всеки делегат знаеше къде е неговото място в конгресната зала.

Когато Георги Димитров четеше доклада, всички го слушахме много внимателно. Щом спомена, че Българската работническа партия ще се преименува в Българска комунистическа партия, всички в залата запляскаха. Това предложение допадна много на делегатите.

Силно впечатление ми направи и приветствието на септемврийчетата към конгреса. Те бяха посрещнати много радостно от делегатите. Честитиха ни и ни пожелаха приятна работа. В проекторешенията пишеше, че педагогическото училище в Стара Загора, което подготвя кадри за турските училища, ще бъде разделено на две. Едното ще се открие в Разград, а другото в Кърджали. Това се правеше, за да се осигурят повече учителски кадри от турското малцинство. Тези грижи към турското население ни зарадваха твърде много.

От бивша Дуловска околия се изказа Билял Дурмазов. Той говори за издигането на турското население и за грижите, които се полагат към него от страна на Партията и държавата. На конгреса присъстваха от цялата страна 70 делегати турци. Той говори от тяхно име. Когато се завърнахме от конгреса, ние посетихме селата от околията и разказвахме на трудещите се как е преминал конгресът и какви решения е взел.

Игнат Димитров

След победата на Девети септември ние знаехме, че в България ще се строи социализъм. Но начинът, по който ще го построим, въобще не ни беше известен. Този въпрос непосредствено след победата не представляваше голям интерес, макар да бяхме се замисляли по него. Обаче след годината две се оказа, че без перспективна не сме много стабилни на своите места.

Обърквaше много хора обстоятелството, че не управлявахме сами и ръководната роля на Партията не беше призната от другите партии, които влизахме в Отечествения фронт. С тези партии се явявахме в Отечествения фронт, правителството, Народното събрание някак си на паритетни начала — всяка партия претендираше за равен глас. И именно затова се появи въпросът: „Каква демокрация и каква диктатура имаме в България, дали тя е диктатура на пролетариата, или е диктатура на буржоазията?".

Това че комунистите управляваха и здраво държаха кормилото в свои ръце, даваше основание на по-младите хора у нас да мислят, че в България има диктатура на пролетариата. Обаче някои по-възрастни другари снизходително ни потупваха по рамото и ни казваха: „Много се изсилвате, момчета! Още имаме диктатура на буржоазията." И ние изпадахме в едно особено положение. Толкова години нашият народ се е борил против фашизма и капитализма, а накрая само да изменим формата или стабилитета на буржоазната диктатура. По този въпрос не бяхме наясно. Той почна да ни тормози към 1947, най-вече в 1948 година, когато вече бяхме изживели първите трудности след народната победа.

Налагаше се да се сложи яснота. И шестнадесетият пленум на ЦК на Партията изясни много добре обстановката. Доколкото си спомням, той уясни главно три проблема. На първо място, пленумът изтъкна причините за откъсването на Тито от правилния път на развитието на социализма. Второ, потвърди, че в България се закъснява с национализацията, а така също и със създаването на условията за укрепването на социализма. Неоправдано сме закъснели с провеждането на конгрес в легална обстановка. Тази грешка, този недостатък беше добре разбран от ЦК на Партията. Някои другари разказваха, че Георги Димитров сам си е направил остра самокритика. Така са постъпили и други видни партийни ръководители като Васил Коларов и др., които са изтъкнали, че са пропуснати някои основни моменти в развитието на страната. Онези въпроси по онова време, които ни мъчеха от теоретична гледна точка, оказваха влияние в практическата работа на Партията. Шестнадесетият пленум даде вярна насока на дейността.

Спомням си още, че след Деветосептемврийското въстание въобще не бях използувал отпуск. И през есента на 1948 година бях решил да изляза в отпуск. Но другарите от тогавашния околийски комитет на Партията в Тутракан ме помолиха да остана и да помагам в организирането и провеждането на отчетно-изборната конференция на околийската партийна организация, която ще избира делегати за Петия конгрес. В списъка на делегатите бях включен и аз. Затова останах да помагам и не отидох в домашен отпуск.

Когато тръгвахме за София, беше студено декемврийско утро. От Тутракан пътувахме единствения за града тогава частен автобус до Русе. Оттам със специални вагони потеглихме за София. На гарата в София ни посрещнаха много добре. В ЦК на Партията ни дадоха всички необходими документи като делегати на конгреса. На конгреса голямо впечатление ми направи дисциплината и редът. Не става дума само за дисциплината от технически характер. Личеше голямата дисциплина на комунистите, тяхната сплотеност около партийната политика и линия.

В заседанията на конгреса централна личност беше Георги Димитров. Дотогава го бях виждал два пъти. Но не бях го слушал отблизо. За мене той беше обаятелна личност. Сега много писатели и поети се опитват, описвайки отделни случаи, да изтъкват неговите качества. Но едно е да четеш на книга за него и друго е да го видиш лично. Той беше много привлекателен човек. Привличаше с физиономията си, с чертите на лицето си, с движенията си, с тембъра на гласа си. Личеше в него великият революционер, а също и големият познавач на марксизма-ленинизма. И не само това. Едновременно с познаването на теорията, той показваше и нейното вярно приложение на практика. Винаги личеше близкият, непосредственият човек.

И сега има огън в делегатите на партийните конгреси, голям заряд на ентусиазъм и енергия. Но кой знае защо, на мене още ми се струва, че още ми прави впечатление голямата сърдечност, която съществуваше на Петия конгрес. Може би по всяка вероятност голяма роля за това е играел и фактът, че повечето от половината от делегатите бяха все политзатворници. И конгресът беше най-авторитетният форум, на който те за първи път присъствуваха.

Аз съм от този край на нашата Родина, който до 1940 година беше под румънско владичество. Румънската буржоазия непрекъснато се мъчеше да ни втъпява, че българите са недостъпно изключително народ. Името и величието на българския народ много ярко се очерта за мене на Петия конгрес на Партията. Особено много това изпъкна, когато делегациите от чужбина говореха с голям възторг за Георги Димитров и за други изтъкнати наши партийни дейци. И това много ни зарадва нас, комунистите. Конгресът потвърди, че българският народ е равен с другите народи. И той заслужава победата, която получи на Девети септември, и всички тия резултати, които дойдоха чрез победата.

Докладът на Георги Димитров внесе голямо успокоение сред делегатите и партийните членове. Димитров много правилно и научно аргументирано изясни всички периоди в развитието на Партията в миналото. Преди доклада му някои отричаха тесняшкия период, го оценяваха като героичен момент в историята на Партията. В доклада беше изразено ясно становището на ЦК на Партията за теснячеството. Бяха изтъкнати всички най-хубави страни в развитието на Партията. Но едновременно с това той не се побоя да покаже и слабите страни, които са оказвали отрицателно влияние в развитието на Партията. И след като изясни всичко това, постави ясната задача — да изграждаме социализма и повече да не обръщаме поглед назад. Аргументирано бе разгледана и необходимостта от кооперирането на земята.

Делегациите от чужбина поздравиха конгреса. Особено много ми допадна речта на Юсуф Дадау от Южноафриканския съюз, на Луиджи Лонго от Италия. На митинга на софийските трудещи се в подкрепа на работата на конгреса Георги Димитров произнесе голяма реч, макар че не бе добре със здравето. Говори няколко часа. Участниците в митинга не си отиваха, макар че вече силен сняг. Речта му беше дълбоко съдържателна.

Човекът без лице

Стефан ЕЖЕВСКИ

3 ПОВЕСТ

Поручикът не обичаше да разговаря за делата, с които се занимаваше, а освен това и бързаше. С голям труд си бе намерил билет за детективския филм, излязъл преди няколко дни на екраните, и не искаше да закъснее за началото на представлението.

Покрай евтините цигари, Любич обичаше детективските филми. Още като момче харчеше всичките си джобни пари за кино, а понякога ходеше по два-три пъти на един филм. Може би именно това го подтик на да отиде в офицерската школа на милицията.

Честно казано, още в началото на работата Любич започна да чувствува нещо като разочарование. Не му се случваше нито да преследва похитители на деца, които са откраднали сина на милионер, нито да разкрива дейността на шайка търговци на коканн; вместо това трябваше да губи дълги часове за разпити на заведущ складове, продавачи, участници в сбивания. Вместо двубой с банда, отнасяща с яхта колекция брилянти на известна кинозвезда, трябваше да извършва ревизии у търговките на Ружицкия базар. Вместо нощни рейдове по тайни игрални домове — да лови организаторите на прозаичната игра три листа.*

Растящото разочарование, за което сам не искаше да си признае, водеше към това, че той престана да следи за външността си. Ако по-рано неговата снежнобяла риза и идеално изгладен костюм бяха предмет на язвителността на колегите му, то сега, когато започна делото на Ян Гурски, станала та ръждивочервена шапка с измокрена от пот лента бе дала повод да го наричат „шапката".

Киното му компенсираше служебните разочарования. Потънал в креслото, изолиран от света от полумрака на залата, той следеше напрегнато действието, разгръщащо се върху няколкото квадратни метра на екранното платно.

Най-голямо удоволствие носеха на Любич минутите, когато още на средата на филма му се удаваше да разгадае загадката, и тогава той се превъплъщаваше в престъпника, обмисляйки по-сложен метод за прикриване следите.

Но въпреки това Любич не забравяше служебните си задължения. Затова вечерта, излизайки от киното, той тръгна към комендатурата, за да провери не е ли дошъл от Лодз отговор на телефонограмата за Ян Гурски.

Той намери телефонограмата на масата си. В нея нямаше нищо интересно. Гурски наемал стая у майстор, работещ в една от тъкачните фабрики в Лодз. Обаче хазяинът на квартирата не могъл да даде никаква информация за своя наемател, тъй като Гурски наел стаята едва преди два месеца и се появявал в къщи само вечер.

Когато отворили стаята, заедно от Гурски, се оказало, че там няма нито един предмет, който да му е принадлежал. Лодзката комендатура предполагаше че хазяинът е могъл да откраднe неговите вещи, и смяташе че не би пречело да се проведе разследване в Краков където Гурски бил записан за постоянно.

— Умуват — измърмори под носа си Любич. Той се сърдеше на себе си, че не изпрати веднага телефонограмата в Краков. Поручикът набра номера на дежурния офицер. — Привет, — говори Любич. Изпратете, моля ви, в Краков телефонограмата със същото съдържание както и в Лодз.

— Усложнява ли се делото?

— Във всеки случай не толкова, за да има за какво да се говори — отговори Любич.

На следващия ден сутринта, когато Любич пристигна в секретариата той видя сфицера, който вече бе завършил дежурството си и се готвеше да си отиде в къщи. Той държеше в ръката си телефонограма, а по лицето му блуждаеше злорадно-удовлетворена усмивка.

— Специално чаках да ви връча лично това известие. Сега има за какво да поговорим, нали, колега?

Любич взе без ентусиазъм листчето и бавно се отправи към вратата. Внезапно той спря и на лицето му се появи изражение на нескривано удоволствие. Краковската комендатура съобщаваше интересни неща.

На улица Кармелицка, дом 5, квартира 16, действително е регистриран Ян Гурски заедно с жена си и десетгодишния си син. По професия е инженер, работи в минно-металургичната академия, но — което е най-интересното — той е жив и напълно здрав. При установяването на тези факти — Любич узна за това по-късно — не минало без неприятен инцидент. Работникът от милицията заварил в къщи само жената на Гурски. Когато попитал къде се намира нейният мъж, тя отговорила, че той излязъл преди един час, защото сега имал изпитна сесия в академията. Смятайки, че Гурска му се присмива, оскърбеният милиционер побързал да заяви че останките на нейния мъж били намерени във Варшава.

Нищо чудно, че при това известие Гурска изгубила съзнание. Извикали лекар, а известен от съседите, мъжът й се появил след няколко минути. В хода на по-нататъшното разследване било установено че преди една година, по време на командировка, във влака от крадналки на Гурски портфейла с пари и документи. Възникнало подозрение, че крадецът е бил онзи самоубиец, когото намерили на терасата на след карницата във Варшава.

Любич прочете информацията два пъти. Сега той беше уверен, че е попаднал на следите на действително интересна история. Именно такова дело чакаше дълги години.

ГЛАВА ВТОРА

Когато утихна първата вълна на горещо възбуждане, съпровождане обхвана поручик Любич. „Самоубийство или убийство?" мислеше той, рисувайки с молив зигзаги върху лежащия пред него чист лист.

Ян Гурски, а по-точно онзи, който се е ползувал от документите на Ян Гурски, живеещ сега спокойно в Краков, е скочил или е бил изхвърлен от прозореца на 11-тия етаж. Кой е този тайнствен самоубиец? Защо се е лишил от живот? А ако това е убийство, то кой е убиецът?

„Колко по-лесно е да се решават подобни загадки, седейки в мекото кресло в киното, отколкото зад дъбовата маса в неуютния кабинет на комендатурата" — мислеше той, палейки неизвестно коя поред цигара.

В ръцете му попадна действително интересно дело, но събраният засега материал не позволяваше да направи каквито и да било изводи. Поручикът не разчиташе на това, че резултатите от експертизата, които още не бе получил от лабораторията, биха могли да му помогнат в някаква степен при разрешаване на загадката.

Лабораторията се намираше на същия етаж, в противоположното крило на зданието.

— Дайте ми незабавно резултатите от всички експертизи на онзи тип който скочи от прозореца в „Столица" — обърна се той към небръснат човек в халат дотолкова изцапан с химикали, че би било трудно дори на най-известния майстор на палитрата да установи неговия истински цвят.

— Още не са написани — отговори онзи — Но мога и така да ви кажа. В стомаха му имаше толкова луминал, че би му стигнало за още една седмица сън, ако не бе му хрумнало в главата да скочи през прозореца. Не по-малко е бил и спиртосан. Изпил е най-малко литър... Чудесен момък.

— Може ли да се сипе луминал в спиртно питие, така че вкусът му да не се промени? — прекъсна го Любич.

— След такава порция алкохол на човек можеш да налееш даже рициново масло, няма и да почувствува.

— А какво още ви се удаде да установите?

— Само това, че той е скочил напълно правилно, с глава та надолу.

— В колко часа е изпил приспивателното?

— Приблизително около полунощ — отговори лаборантът, изтривайки старателно ръце в халата. — А резултатите от аутопсията показаха, че смъртта е настъпила в един часа през нощта. Би следвало да се предположи, че скачайки от прозореца, покойникът е спял като залугер.

Любич погледна лаборанта с погледа на змия, която са настъпили по опашката.

— Може ли да се повярва, колега, че спящ човек, ако само не е лунатик, може да скочи от прозорец?

(Следва)

* Хазартна игра на карти (Бел. пр.)

Трудово-кооперативно земеделско стопанство

— с. Ст. Караджа

ЧЕСТИТИ НОВАТА 1969 ГОДИНА

на всички кооператори, служители и семействата им.

Нека се множат успехите ни, другари. Да завоюваме още по-големи постижения в животновъдството. Да роди по-богат плод земята ни. Да бъдем здрави и силни, за да преизпълним плановете си в чест на 25-годишнината от Деветосептемврийската победа.

Колективът на ДМЗ—ДУЛОВО изпълни 32 дни преди срока първия си заводски план. Отличиха се стругарите, фрезистите, шлайфистите, електроженистите и леярите от предприятието.

РЪКОВОДСТВОТО на завода е доволно от работата на целия колектив и пожелава на всички весело и радостно посрещане на НОВАТА

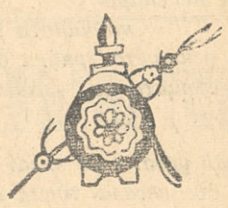
1969 година

За успешното изпълнение на производствената програма тези дни усърдно се трудят хората от всички цехове на ПРОМКОМБИНАТ — ДУЛОВО. След няколко дни те ще изпълнят своите обещания. Във връзка с успешното изпращане на старата година и добрите производствени показатели ДИРЕКЦИОННИЯТ СЪВЕТ, ПРОФКОМИТЕТЪТ, ПАРТИЙНАТА И КОМСОМОЛСКАТА ОРГАНИЗАЦИИ честитят на всички от колектива

Новата 1969 година

Пожелават им добро здраве и по-големи успехи през идущата година!

КОЛЕКТИВЪТ НА ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ" отдавна рапортува за изпълнение на годишната си програма. Забележителни са успехите на тези многобройни труженици в градове и села на окръга ни. През текущата година бяха открити не само нови цехове, но бяха постигнати и забележителни успехи —златен медал, нови бригади бяха удостоени със званието „Бригада за комунистически труд" и пр.

РЪКОВОДСТВОТО на предприятието поздравява колектива с достигнатите успехи през текущата година и честити на всички

Новата 1969 година

с пожелание и през нея промкомбинатът да е в челните редици на социалистическото съревнование за достойно посрещане на 25-годишнината на Деветосептемврийската победа!

Весело и радостно прекарване на новогодишния празник!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. Кайнарджа

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват кооператорите от района по случай

НОВА ГОДИНА

и им пожелават големи трудови победи за достойно посрещане на юбилея на свободата.

ДА Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ НА ВСИЧКИ!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. Сокол

Партийното и стопанско ръководство благодари на кооператорите — механизатори, полевъди и животновъди за положените от тях усилия за преодоляване на последиците от сушата и ги поздравява с

НОВАТА ГОДИНА

Нека напрегнем всички сили и посрещнем юбилейната годишнина на социалистическата революция в нашата страна с по-големи трудови победи.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС — с. Секулово

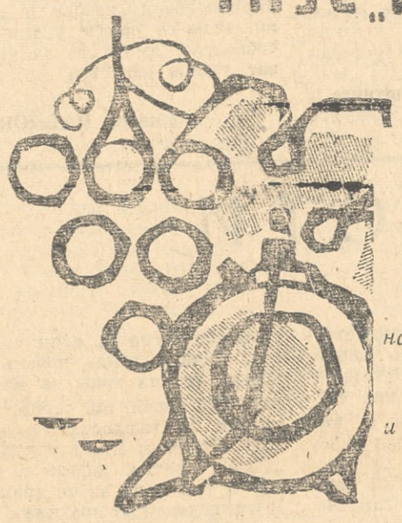
е знак на признателност към неуморния труд на полевъдите, животновъдите, механизаторите и специалистите от района ги поздравяват най-сърдечно по случай

Новата 1969 година

Нека и тази година, скъпи другари, ни донесе нови успехи, с които да посрещнем достойно славния юбилей на свободата, нека ни донесе здраве, дълъг живот и благоденствие!

Бъдете все така неуморни и жизнерадостни!

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА ТКЗС „ЙОРДАН ПЕТРОВ" с. АЛФАТАР

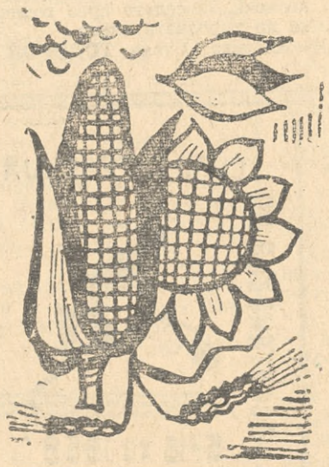
честити

Новата година

на всички полевъди, животновъди, механизатори и служители и им пожелава здраве, щастие, дълъг живот и нови успехи в борбата за повече селскостопанска продукция, за благоденствие и щастлив живот.

ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА, ДРУГАРИ!

ТКЗС — с. СРАЦИМИР

Ръководството на стопанството, партийният комитет и комитетът на ДКМС поздравяват с

Новата 1969 година

всички кооператори, служители и специалисти, като им пожелава още по-големи успехи в производството и радост в личния живот.

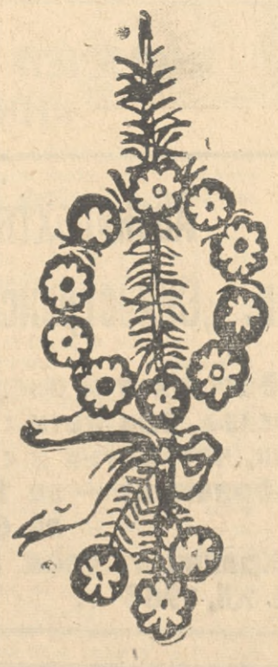
На вас, другари свиневъди, желаем през юбилейната година още по-ярки постижения, с които да се гордеем всички.

ТКЗС „Георги Димитров" — с. Ситово

На всички кооператори, специалисти, служители и семействата им стопанското и партийно ръководство на кооперативна честити

Новата 1969 година

Да сплотим силите си, другари, за да завоюваме нови успехи. Успехи, достойни за юбилея на свободата! Богат плод да родят полята ни. Неизбройми да бъдат стадата ни. Да бъдем всички здрави, силни и щастливи.

За създаване на естетически вкус у децата

Децата от град Силистра имат свой неголям, но уютен Пионерски дом, където всяко може да развива способностите си. Кръжоците и различните състави към Дома са благоприятна форма за естетическо възпитание, за изграждане на добър вкус у пионерите.

Десетки деца обогатяват музикалната си култура във вокалния или в инструменталния състав. Групата на малките „певци разучава игриви песнички, а репертоарът на „стария" състав е по-сложен. Пионерският хор вече си е спечелил авторитет — търсен е за всички големи тържества, а тази година му предстои участие в зоналните прегледи на III републикански фестивал. Той пее с рутина, съвсем различно от училищните хорове, за което несъмнено на заслуга има неговият ръководител Стоян Чешмеджиев.

Радостно събитие ще бъде денят, когато новосъздаденият акордеонен оркестър започне съвместни изпълнения с пионерския хор.

Много бодрост, жив ритъм и свежест носят изпълненията на танцовите състави. Съставът за български народни танци стана окръжен първенец през миналата година, а през пролетта ще се представи на зоналните прегледи на III републикански фестивал. Личното обаяние и майсторството на ръководителя Хараламби Димов въздействуват силно на децата. Не по-лошо работи и пионерският състав за танци на народите с ръководител Шехабедин Рахимов.

Малките художници правят първите си стъпки в кръжока по изобразително изкуство с ръководител Кръстю Надарлийски. Те вече спечелиха свои читатели с хубавата изложба, уредена през миналата година по случай Седмицата на детската книга. Кръжочниците рисуват с водни и блажни бои, правят опити в областта на гравюрата и графиката, умеят сполучливо да моделират, да пирографират. Всяко дете има възможност да покаже какво може и това стимулира развитието на способните и талантливи ученици.

Кръжокът включва обаче твърде малко деца. Състезателният момент в този вид изкуство позволява да се развие в много повече ученици, ако не талант, то поне редица ценни качества като воля, амбиция, взискателност към себе си, самокритичност.

В края на годината се награждават онези, които са изработили най-много и най-хубави картини. Това подхранва понататъшната им упоритост и последователност в работата. Степенуването на наградите също е положително — то диференцира труда и постиженията на децата.

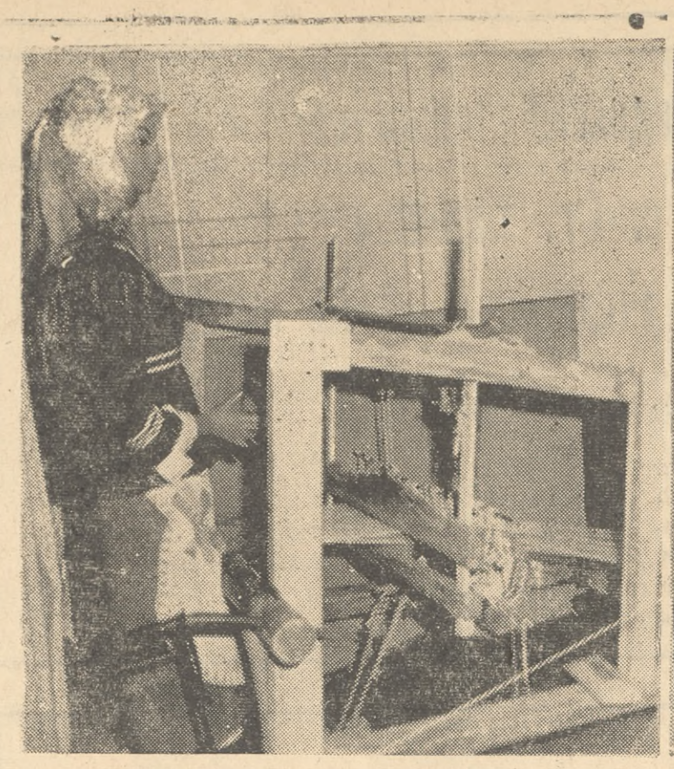
През миналата година се провели редица конкурси на свободни теми, редовно се уреждали изложби. Тази традиция трябва не само да се затвърди, но и да се увеличи броят на конкурсите, към които явно много пионери проявяват интерес.

За съжаление работата в областта на театралното изкуство изостава. Преди години е съществувал драмкръжок. Промените в театъра са затруднили намирането на подходящ ръководител за него. Затова сега има само кръжок по художествено слово, воден от Гергана Георгиева. Той включва предимно ученици от началния курс, за да може по-дълго време да се работи с едни и същи деца. Но предназначението на този кръжок е да се занимава преди всичко с езика и няма за цел художествени постановки. Това лишава децата от една от най-приятните и интересни форми на художествено творчество — претворява нето на живи образи на сцената. За в бъдеще трябва да се помисли за драматичен състав, без какъвто Пионерският дом е беден.

Прави силно впечатление и фактът, че нито някога е съществувал литературно-творчески кръжок, нито става дума за евентуално създаване на такъв. Сигурно в града има пионери, които правят опити в областта на поезията и белетристиката. Мнозина от тях не намират съветници и напътствуващи другари в лицата на своите родители. Сега именно е времето, когато трябва да се развие у начинаещите верен творчески вкус. Още по-обезпокояваща е липсата на литературен кръжок, поради това, че в града няма издание, което да преценява и насърчава първите опити на утрешните поети и писатели.

Би могло да се помисли и за кръжок на фотолюбителя, за кръжок на кинолюбителя и др. Това са изкуства, които много силно привличат децата, особено момчетата. Разбира се, невъзможно е да се направи всичко изведнъж, помещенията не стигат, но пропуснатото остава за сметка на малките, които никога няма да се върнат в тази възраст, а заедно с нея почти загубват и възможността да научат много необходими неща. А Пионерският дом най-широко и най-задълбочено може да работи за естетическото им възпитание, да изгражда в тях добър вкус и правилно разбиране на различните видове изкуства. Иначе се рискува децата да останат слепи за красотата, онаследена от поколения, векове и народи, да не се развие у тях способността самите те да създават такова изкуство.

Иванка ПАВЛОВА

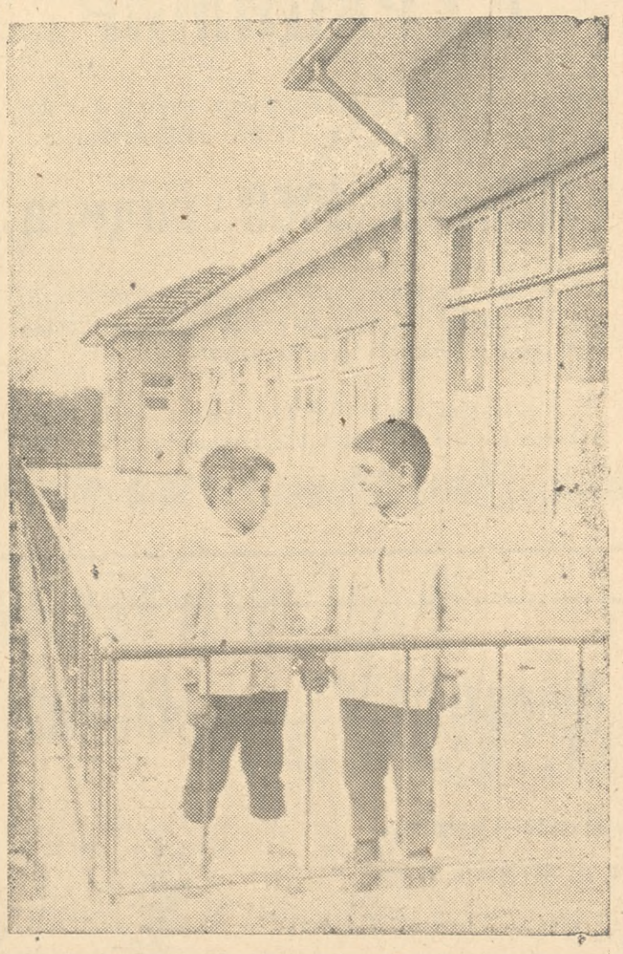
Част от етнографския кът, уреден в Окорш по повод на състоялото се неотдавна честване на 20-годишнината от основаването на кооперативното стопанство.

НА ГОСТИ

(Минифейлетон)

— Ей, че хубава ракийка. Тц-тц-тц-тц. Мечта. Твое производство, а? Браво! Тц-тц-тц-тц. Та си дошъл на гости. Добре, добре си направил. Да си налеем ли? Ау-у, каква е бистра. Като сълза. М-м-м. Пари пущината. Ами тая луканка свинска ли е? Ау-у. Пръстите си да оближеш. Твое производство ли е? Домашна, значи. Браво. Добре си направил, че си дошъл. Стари приятели сме. Да близнем ли винцето? М-м-м. Разлива се като жар в кръвта. Домашно? Петгодишно? Браво! Е, а ти как си? Виждам, виждам, добре я караш на село. Ами хотел наме ри ли си? Не си? Ама аз за какво съм, бе, човек. Ей сега ще уредя тази работа. Само да завъртя телефончето. Ало, Мите, ти ли си. Обажда ти се Рашко. Същият, същият. Слушай сега. Ще намериш едно свободно легло за един приятел. Хайде, хайде, човекът е дошъл от оня край на България. Ще черпя, ще черпя. Да смятам ли въпросът за уреден? Отлично. Бягай в хотел „Роза", братко, додето е време. И кажи, че аз те пращам. И ги почерпи от мое име с вин цето. Довиждане.

Добри ИОРДАНОВ

Детската градина в Ситово — една от най-радващите при добивки за селото през години те на народната власт.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Абонирахте ли се за в. „Силистренска трибуна"

Вестникът и през тази година ще излиза три пъти седмично — вторник, четвъртък и събота.

Абонамент — за 12 месеца 3,12 лв
за 6 месеца 1,56 лв.

Крайният срок за абониране е 25. XII, 1968 г.

Синовен разговор с Партията

Ти си майка,
а ние — деца, на които
винаги ти прощаваш.
И нямаш от нас нищо скрито —
грешки, лутания и слава...

Имат майките грижи много,
миг не спира
майчината ръка:
за огнището трябва огън,
за сърцата ни — топлинка.

Край устата им лягат бръчки,
но със весела, топла дума
насърчават ни и заръчват
да им бъдем добри и умни.

Ний понякога сме капризни
и увличаме се по джаз...
Но в сърцата ни, вярвай, близа
твоят истинен, близък глас.

Ти си майка, ала от всички
други майки се различаваш:
ти по майчински ни обичаш,
но от грижите
не остаряваш...

Симеон МАНОЛОВ

ЪГЪЛЪТ

ПЕДАГОГИЧЕСКИ МИНИАТЮР

В ъгъла до гардероба мирише на прах и нафталин. Тази миризма е позната на Юрка. На него честичко му се случва да стои тука на колене, защото това е любимото мамино наказание.

В стаята на масата спорят мама и татко.

— Питекантропусите — и те вероятно не са били своите деца с лъжица по челото! — крещи мама.

— Пите... питекантропусите — повтаря си на ум Юрка. — И откъде мама взема такива думи? Миналия път спомена някакви неандерталци, а сега пинте... пите... А впрочем, все едно. Главното е, че те не са били своите деца с лъжица по челото.

— Питекантропусите?! — възкликва татко. — Питекантропусите са хвърляли такива проклети деца на дивите зверове да ги изядат!

— Варварин! — отвръща мама. — Ти нямаш сърце. На тебе не ти е жал за единственото ти дете...

— Ти си варварин — прекъсва я татко. — Да поставиш детето на колене като някакъв роб! Ти да може във вериги би го оковала!

— Не говори глупости! Ако детето постои на колене, на него нищо няма да му стане. Просто, аз му давам време да обмисли своята постъпка, да я проанализира. А, ако всеки път удряш детето с лъжица по челото, то непременно ще стане идиот!...

Спорът изведнъж се прекъсва и Юрка чува, че мама започва да плаче. След това до него достига плахият татков шепот:

— Е, Льоленка, е, не трябва. Ядосахме се повече, отколкото трябва. Нали купихме Макаренко. Хайде от днес нататък да възпитаваме Юрка по Макаренко.

— Аха — отбелязва Юрка, — пак си спомниха за някакъв Макаренко.

— Но, разбира се, Петя, — като престава да хлипа, произнася мама. — Време е да се възползуваме от педагогическите методи за възпитание на детето. Нали то ни е едно.

— Е, добре, Льолечка, добре. Успокой се миличка...

Юрка се приповдига от пода и застава на колене. Той знае — ей сега ще го попикат. След това мама ще го попита осъзнал ли е своята постъпка. На това той, както обикновено, кимва утвърдително с глава. После татко ще каже няколко поучителни слова. А след това... След това той ще получи пари за кино и милостиво ще бъде пуснат.

— Ето, точно така става! Татко се прокашля и високо произнася:

— Юрий...

(От руски)

Празнични дни на баскетбола

Десетдневка на силистренския баскетбол 5-15 XII 1968 г.

Късно вечерта в неделя стих наха съдийските свирки, които в разстояние на десет дни огласяха спортната зала. Нанизът от мероприятия, включени в програмата на Десетдневката на силистренския баскетбол, събираше през тия дни стотици привърженици на играта, които с интерес следяха турнирите, конкурсите и състезанията. Като се започне от състезанията на най-малките—третокласниците, и се завърши с представителните отбори-мъже, всички баскетболисти се представиха на многобройната публика. Десетдневката дойде да покаже, че баскетболът се е наложил като основен спорт в нашия град и окръг, че той е обичан спорт и печели все повече и повече привърженици.

Тържествено бе закрита Десетдневката на силистренския баскетбол. Приключиха състезанията. Но нека бъдем последователни.

ЗА ПЪРВИ ПЪТ СЪСТЕЗАНИЯ НА ЧЕТВЪРТОКЛАСНИЦИ

ИНИЦИАТИВАТА на Окръжната секция по баскетбол за организиране на градски турнир за най-малките намери подкрепа. Осем отбора — момичета и момчета от град Силистра, в разстояние на три дни бодриха горещи борби на спортната площадка за купите на ГК на ДИМС. Само този, който през тия дни присъствуваше в спортната зала, разбра с какъв жар и амбиция се водят „битките", с какво настървение малките баскетболисти встъпват в борбата. Обстановката, която се създаде в залата от организаторите, караше малките баскетболисти да дават всичко, на какъвто са способни. Тържественото извеждане на отборите под звуците на марш, представянето на състезателите на публиката и безупречната организация допринесоха това състезание дълго да се помни от малките баскетболисти. А качеството на играта обещава едно оптимистично бъдеще на баскетбола в нашия град. При момичетата имаше един отбор, който беше над останалите. Това бяха представителките на училище „Отец Паисий". Присъствието в отбора на отличните състезателки Стефка Донче ва, Мария Калимерова и Марияна Хараламиева го правеха силен състав и пред този състав преклониха глава останалите три противника — отборите на училищата „Вапцаров" „Кирил и Методи" и „10-ти февруари". След тях се наредиха съставите на училищата „Вапцаров" и „10 февруари". При момчетата борбата беше особено оспорвана. На финалната среща в последния ден един срещу друг застанаха два състава — отборите на училище „Отец Паисий" и училище „Вапцаров", които до този момент не знаеха горчивината на загубата. И действително това бе финален мач между равностойни противници. Редовното време не бе достатъчно, за да се определи победителят. Последва продължение, но отново се получи равенство. През второто продължение на „малчуганите" от „Отец Паисий" им се удаде да отбележат една точка в повече от своите достойни противници и с това да спечелят мача и първото място. Третото място се зае от училище „Кирил и Методи".

КОНКУРС ЗА НАЙ-ТЕХНИЧЕН БАСКЕТБОЛИСТ

Нашите най-технични млади баскетболисти са определени. Това стана на двудневния конкурс, който премина при голямо напрежение и съсредоточеност. Над 220 баскетболисти стартираха като се бориха с времето и точността за определяне на най-добрите. Комисиите строго и точно преценяваха възможностите на всеки отсъдят. Победителите станаха известни и на широката баскетболна публика в събота вечерта в спортната зала, когато стана награждаването. От третите класове Димитричка Стефанова и Петьо Станев се представиха най-добре. За тях беше отредена по една баскетболна топка. От четвъртите класове Красимира Тенева и Петко Петров се изкачиха на най-високото стъпало на почетната стълбичка. От петите класове Румяна Георгиева и Георги Христов бяха аплодирани за високи постижения. Остра и напрегната борба за спечелване на конкурса се разви при състезателите от представителните отбори—пионери, пионерки и юноши и девойки-младша възраст. От пионерите най-точни и бързи се оказаха Ванушка Любенова и Димитър Тодоров. От седмите класове Диана Иванова и Петко Атанасов с малка преднина заеха първите места, а при осмите класове Валери Иванов и Снежана Гецова бяха убедителни.

В „А" ЕЛИТНА БАСКЕТБОЛНА ГРУПА

Ето че и юношите и девойките те се представиха пред нашата публика. Отборите на градовете Варна, Русе и Силистра в събота и неделя встъпиха в борба за първенство на „А" елитна баскетболна груба—юноши и девойки. Трябва само да се съжалява, че лошите атмосферни условия не са позволили да пристигнат и отборите на Бургас в гр. Силистра, но и тия състави изнесоха наситен с емоции двудневен спектакъл. През тия дни в спортната зала се наблюдаваше баскетбол на високи обороти, красива и комбинативна игра и точни попадения. Иска ми се да започна с вдъхновената и обновена игра на отбора на „Доростол"—Силистра, този отбор, който изправи на крака публиката в спортната зала. След като в събота вечер успяха да прегазят отбора на „Спартак" — Варна в един мач, който в случая имаше като че ли тренировъчен характер, с резултат 52:22, в неделя вечерта един срещу друг застанаха два състава, които до този момент не знаеха загуба в първенството, отборите на „Дунав" — Русе и „Доростол"—Силистра. Треньорът Илия Стоев в първите минути на мача остави на площадката състезателките Миряна Костова, Светлозара Миланова, Иванка Янкова, Румяна Марчева и Виляна Стоянова. Това беше една сплотена петица, която действуваше като един човек. За безупречната игра на нашата петорка без спорни заслуги има треньорът Стоев, който работи с голяма жар и любов. Течеше 7 минута, а вече нашите момичета бяха повели с 15:8, за да завърши първата част на мача при резултат 38:24. Но истинският разгром над русенки настъпи през втората част на мача. В тия моменти като че ли на площадката състезателките в червен екип бяха повече от пет. Те се намираха навсякъде. Пет в нападение при провеждане на контраатаката и бързия пробив, пет при защитата на коша. И, разбира се, въвсичко това вложиха много жар и се „раздадоха" на площадката до последни сили. И затова бяха много аплодисментите след мача. С кого да започнем. Дали с вдъхновения организатор на всички атаки Миряна Костова, или с високо резултатната и безпогрешна Светлозара Миланова; със снайперистката Румяна Марчева, или с малката, прилежна и много полезна Виляна Стоянова? Те дадоха всичко, на което са способни и разгромиха своя противник по категоричен начин, за да изпрати последният съдийски сигнал резултата 71:46.

Юношите ни в първия мач зарадваха почитателите на баскетбола с една отлична победа над отбора на „Черно море" — Варна след добра и смислена игра — резултатът 55:46. След като в 7 мин. на второто полувреме на мача резултатът бе изравнен, оттук нататък разликата растеше в наша полза, за да се оформи и крайният резултат. Във втория мач с отбора на „Дунав" нашите представители трябваше да преклонят глава. Това стана след един бурен и напрегнат мач. Но умората на сутрешния мач си каза тежката дума. През втората част, в 16 мин., когато разликата бе станала само една точка, силите на нашите момчета не достигнаха и това стана причина да загубим с 56:48. В този мач Дренчев бе контузен и дълго време бе извън играта. Високите Атанасов и Шенасиев не можаха да спечелят борбата на „втория етаж", а опитният Пламен Калинов грешеше в пасовете.

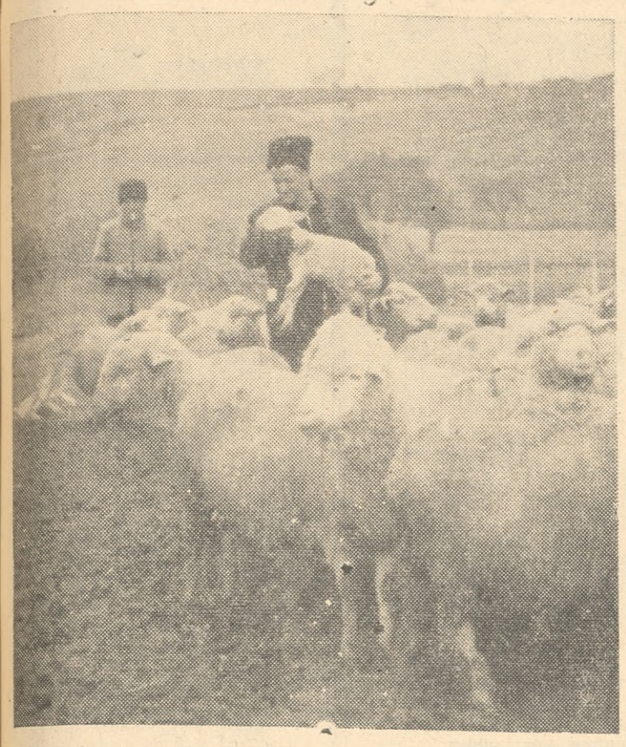
Ангел КАЛИНОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 147 (1464) | Четвъртък, 19 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Щастливи са овцевъдите от с. Богорово. Досега най-много агнета между всичките ферми на ТКЗС — Срацимир са родени в техните стада.
Снимка: Иванка ПАВЛОВА

ИЗПЪЛНИХА ПРЕДСРОЧНО ОБЕЩАНИЕТО

С чувство на удовлетворение и изпълнен дълг пред родината ще посрещнат Нова година работниците и служителите от РТС—Тутракан. Освен че са градски първенци за третото тримесечие те се отличиха и с добрата си подготовка за работа през идната година. На какво се дължат техните успехи?

Ако трябва да изтъкнем причините за техния успех с няколко думи, трябва да кажем, че от голямо значение е предварителната подготовка, правилното планиране и постоянството при изпълнението на задачите. А тези условия немногочисленият, но трудолюбив колектив добре спазва. Навреме се отзова на призива на пловдивчани за изпълнение петгодишния план в съкратен срок, по което бе обещание да бъде произведена надпланова продукция за 10 000 лева, а после и за още 40 000 лева за компенсиране на загубите от сушата. И на 5 декември ръководството на предприятието, като направи равносметка на изминалия период от годината, с радост рапортува в обединението, че годишният план и поетите обещания са изпълнени. С двадесет и пет дни преди срока бе изпълнен планът и обещанията. Сега първенецът на града за третото тримесечие — колективът на РТС—Тутракан, не намалява темпа на работа за изпълнение петилетката в съкратени срокове. До края на годината той ще произведе за още над 20 000 лева допълнителна продукция.

С изпълнението на ежедневните задачи колективът на предприятието се готви за разширение на производствената програма през идната година с над 40 на сто. И изпълнението на тази задача ще е един солиден дар от трудолюбивия колектив за 25-годишнината на социалистическата революция у нас.

М. ГЕОРГИЕВ

Хубав успех на строителите

Стройрайон — Силистра през текущата година работи по новата система на планиране и ръководство. Изменен бе и графикът, като се предпочете последователно започване на обектите през различни месеци на годината. С това се създаде възможност за известна поточност в работата. Въведени бяха мрежови графици. По добре от друга година се използуваха материалните и моралните стимули за насърчаване строителите за по-активна работа. Социалистическата надпревара увлече в челните редици много строителни бригади. И резултатите от изменените условия не закъсняха. ДСО — Стройрайон — Силистра изпълни плана за годината по обем на строителните работи за единадесет месеца. Това е небивал досега успех за нашите строители.

Тези дни ръководството на стройрайона, като отчете добрите постижения, реши, че до края на годината със собствени сили ще извърши надпланово строителство за над 350 000 лева.

С извършената строителна работа за единадесет месеца вместо за цялата година се по добриха и другите икономически показатели — печалбата, рентабилността и т. н. Все още обаче производителността изостава от съвременните изисквания. Не е спазен и пусковият срок на много обекти. Освен сградата на Хигиенно-епидемиологичния институт и жилищните блокове „Москва", „Космос—1", „Чайка" и „Светлина —2", други обекти до края на годината няма да бъдат пуснати в експлоатация.

Неспазването на пусковите срокове задържа решаването на жилищния проблем и забавя преминаването на някои нови цехови колективи в нови сгради.

С изпращане на старата година трябва да се намерят сили да се преодолеят напълно някои слабости, неизживени още в планирането, своевременното осигуряване със строителни материали, прекомерното задържане на обектите поради неосигурени строителни площадки, слабости в организацията на труда, недостатъчното използуване на техниката и т. н.

Високите успехи на строителните бригади с отговорници Добри Йорданов, Неделчо Пенчев, Ради Пенчев, Иван Христов, Иван Липков и др., постигнати през текущата година, трябва да се изучат от целия колектив и през идната година да бъдат увеличени. Само когато всички строителни бригади изпълняват и преизпълняват своите трудови норми, ще може да се осигури и разгърне едно по-широко строителство, но за това е нужно правилно планиране и спазване на сроковете от архитекти, инвеститори и строители.

Генчо ДИМИТРОВ

Повече от шест години пти цевъдката Мария Стоянова от кооперативното стопанство в с. Старо село влага своите усилия за развитието на този отрасъл в стопанството. Сега носливостта на кокошките в по верената й ферма е около 45 на сто.

Мощен фактор за комунистическото възпитание на трудещите се

НА идеологическата работа сред населението като едно от най-важните средства за сплотяване на трудещите се около политиката на БКП, за изграждането на морално-политическото единство на народа бе посветен провелият се във вторник пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Освен членовете на Окръжния комитет присъствуваха и председателите на общинските комитети на Отечествения фронт. В работата на пленума взе участие и секретарят на ОК на БКП Шакир Шакиров.

Председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев откри пленума и даде думата на Михаил Станков, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Тъй като докладът бе раздаден предварително и присъствуващите бяха запознати с неговото съдържание, другарят Михаил Станков направи резюме на доклада, припомняйки по-важните моменти от него и акцентувайки на предстоящите задачи на Окръжния и общинските комитети на Отечествения фронт в бъдещата им работа по въпросите на идеологическата просвета, интернационалното, класово-партийното и патриотичното възпитание на трудещите се.

След шестия конгрес на Отечествения фронт и особено след Юлския пленум на ЦК на БКП стана ясно каква голяма роля в политическото възпитание на трудещите се трябва да играе просветната година в Отечествения фронт. Оценявайки нейното голямо значение, бюротб на ОК на Отечествения фронт положи усилия за подобряване на съдържанието на политическата просвета, за качественото и компетентно изнасяне на беседите, за ефективна пропагандистка дейност, съобразена с конкретните условия на дадената община. В резултат на това бяха привлечени повече пропагандисти с висше образование, а в политическата просвета настъпиха подобрения, които я правят по-пригодена към разнообразните интереси и изисквания на хората. И макар че просветната година в окръга тръгна добре, необходимо е да се използуват всички възможни форми и методи за убедително и страстно разясняване на нашата комунистическа правда във всички звена на отечественофронтовските организации. Не по-малък е делът на лекционната пропаганда, в която лекциите, посветени на моралния кодекс на строителя на комунизма, на красотата на човешките отношения, на възпитанието на подрастващите и пр., формират чертите на новия съзнателен член на нашето социалистическо общество. С голям интерес се посрещат и лекциите по международното положение.

Една интересна инициатива, която ще изиграе съществена роля в патриотичното възпитание на трудещите се, е викторината „Познаваш ли Родината и родния край", за която трудещите се се готвят с голямо въодушевление. Почти всички общински комитети са организирали посещения и походи до лобни места и паметници, екскурзии по исторически места и големите социалистически обекти. Приетите календарни на бележитите дати на селата са една прекрасна форма за патриотично и интернационално възпитание на населението.

В разискванията по доклада, в които взеха участие и председателите на общинските комитети на Отечествения фронт, бе още един път подчертан стремежът да се възпитават и активизират трудещите се за достойно посрещане на 25-годишния юбилей на свободата, като бе споделен опитът и инициативите на редица общински комитети. Подчертани бяха и успехите в създаването на нови традиции и ритуали, на нов, социалистически бит и култура.

Секретарят на ОК на БКП Шакир Шакиров подчерта, че при сегашната напрегната международна обстановка, при засилената идеологическа диверсия на империализма идеологическото, класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание са важни елементи в сплотяването на трудещите се около политиката на Партията, във формирането на марксист ко-ленинския мироглед.

Н. РОМАНОВ

ПОВИШАВАТ СВОЯТА КВАЛИФИКАЦИЯ

В животновъдството на ТКЗС село Нова Черна работят опитни животновъди с дългогодишна практика. Независимо от това всяка година през зимните месеци се организират във фермите кръжоци, в които се изучават най-новите постижения на зоотехническата наука.

И тази година навреме бяха сформирани кръжоците в животновъдните ферми, бяха изготвени програми за работата им и определени лекторите за отделните теми. Във формите на селскостопанската просвета бяха включени всички животновъди.

Според изготвената програма заниманията в кръжоците няма да се водят от един и същи човек. Всеки специалист ще излиза пред слушателите с определени лекции. Главният зоотехник Марин Маринов има за задача да запознае животновъдите от всички ферми с някои възлови въпроси в животновъдството, както и с въпросите на икономиката. Йотка Желязкова ще изнесе лекции за новостите в свиневъдството, а Жечо Желязков в говедовъдството. Ветеринарният лекар Стоян Илчев ще разгледа въпросите за хигиената и различните заболявания, а главният инженер Тодор Драганов механизацията на производствените процеси в различните ферми. Тази организация дава възможност по-компетентно и по-добре да се разработят отделните теми.

Заниманията на кръжоците в животновъдството на ТКЗС село Нова Черна започнаха още на 15 ноември. Досега са изнесени по три лекции във всеки от тях. За ден на учебната година е определен петък. Сбирките стават в самите ферми, което дава възможност всички гледачи да вземат участие в тях.

Лекциите се посрещат с интерес от слушателите. Усвояването на преподавания материал ще допринесе за повишаване на професионалната култура на животновъдите, за подобряването на работата в този отрасъл и за постигане на по-голяма животинска продукция.

М. ТОДОРОВ

За да има повече зърно

Есенната сеитба в ТКЗС с. Бабук бе подготвена добре и извършена в благоприятен срок. Това бе първото важно условие, осигуряващо високи добиви от житните посеви през следващата година.

Сега пшениците и ечемикът в землището на стопанството се развиват добре. Но на тях са нужни хранителни вещества. Затова тук сега масово се прилага подхранването на посевите с азотен тор.

Всеки ден два Беларуса кръстосват позеленелите блокове и разхвърлят по 15 кг карбамид на декар. Досега са подхранени 10 000 дка. Трактористът Йовчо Атанасов от втора бригада за комплексна механизация редовно преизпълнява дневната си норма, като наторява по 300 дка на ден.

Неделчо ДОЧЕВ

НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ

Животновъдите от свинефермата на с. Дунавец предсрочно изпълниха годишния си план. До края на ноември те добиха продукция за 134 915 лв., докато годишният план предвиждаше такава за 107 625 лв. Очаква се фермата да реализира 20 000 лв. печалба вместо планираната 4 472 лв.

Много труд и много усилия положиха десетте свиневъди и техният бригадир Петър Вълчев, за да постигнат тези добри резултати. С много грижи обградиха поверените им 250 свине за разплод. И от тях вместо 4 000 малки прасенца получиха 4 100.

Свиневъдите най-пестеливо извършиха производствените разходи. Фуражите използуваха съобразно дажбените таблици без никакви излишни разходи. Поддържаха в много добро състояние хигиената в помещенията и изпълняваха своевременно всички профилактични мероприятия. Не случайно през цялата година тук са умрели само девет прасета.

Отново най-добри са резултатите, постигнати от дългогодишния първенец на фермата Боню Петков. Всички родени в неговата група прасета са отбити на 18 вместо на 14 кг живо тегло. След него се нареждат свиневъдките Стоянка Петрова и Данка Иванова.

Похвална е работата и на Петър Йорданов, който се грижи за прасетата от 2 до 4-месечна възраст. Под неговите грижи те бързо израстват и се продават на угоителната база в град Дулово или се отделят за нуждите на стопанството.

Едновременно с изпълнението на плана за тази година свиневъдите от с. Дунавец полагат основите за постигане на по-добри резултати през идната юбилейна година. Те заплодиха почти всички свине и в началото на февруари очакват първите прасенца. Сега те усилено се готвят за този момент. Подготвят помещенията и боксовете, осигуряват слама за постеля и т. н.

Живко ТРУШЕВ

международна информация

Приятелското посещение завърши

МОСКВА, 18 декември (ТАСС) — Първият секретар на ЦК на Българската комунистическа партия и председател на Министерския съвет на Народна република България Тодор Живков, членът на Политбюро на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Министерския съвет на НРБ Живко Живков и членът на Политбюро и секретар на ЦК на БКП Станко Тодоров днес отпътуваха за Родината. Те се намираха в Москва на приятелско посещение. На Внуковското летище българските партийни и държавни дейци бяха изпратени от генералния секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев, члена на Политбюро на ЦК на КПСС и председател на Министерския съвет на СССР Алексей Косигин, секретаря на ЦК на КПСС Константин Катушев и други официални лица. Между изпращачите беше посланикът на Народна република България в СССР Стоян Гюров. (БТА)

Правосъдие по американски

НЮ ЙОРК, 18 декември (ТАСС) — Според полученото по телеграфа съобщение от Да Нанг (Южен Виетнам), американският морски пехотинец Робърт Викерс, хладнокръвно застрелял двама мирни жители на Южен Виетнам, е оправдан поради „недостатъчно улики". Историята на съда над Викерс е следната: в началото на тази година по време на отблъсването на голямо настъпление на южно-виетнамските патриоти, американската артилерия и танкове нерядко са изравняли със земята градски квартали и цели селища, изтребвайки хиляди мирни жители. Тези зверства предизвикаха такова възмущение в целия свят, че американското командуване в Южен Виетнам беше принудено да прибегне до един пропагандно трик. Беше устроен, широко рекламиран в американския печат и телевизия, „съд" над морския пехотинец Робърт Викерс, който през май т. г. по време на прочистването на едно селище, без да трепне, застрелял двама мирни жители. Обстоятелствата около това убийство бяха толкова отвратителни, че американският военен съд осъди Викерс на дожи вотен затвор. Сега, три месеца след произнасянето на присъдата, командирът на Първа дивизия от морската пехота генерал Янгдейл отмени решението на съда въз основа на това, че приведените в съда доказателства не доказвали „безспорната вина" на Викерс. Викерс е освободен, върнат в своята част и може да продължава да се занимава със своята обикновена работа. (БТА)

Лошо време в Италия

ПАРИЖ, 18 декември (БТА) — Силни ветрове и валежи във вътрешността на страната, морски бури по крайбрежията и снежни виелици в планините — такова е времето днес в Италия, съобщават осведомителните агенции от Рим. В планинския масив Абруци в централната част на страната снежни преспи блокирали над 100 камиона и десетки леки коли. Силни ветрове отнесли покривите на няколко къщи в селото Манциана на 70 километра северно от Рим, дъждовете причинили наводнения в някои райони около Неапол и Бари. Някои от крайбрежните улици на Неапол се заливат от високите морски вълни, а екипажите на корабите в пристанищата на Неапол и Генуа трябвало да вземат допълнителни предпазни мерки, за да не бъдат откъснати корабите от стоянките.

Гладът в „процъфтяваща" Америка

ВАШИНГТЪН, 18 декември (ТАСС) — Специалната комисия на Конгреса на САЩ, възглавявана от сенатора-демократ Макгъвърн, започна вчера да обсъжда въпросите за глада в бедните градски квартали на Съединените щати. Преди откриването на заседанието сенаторът Макгъвърн заяви, че са се натрупали много документи, свидетелстващи за това, че гладът е широко разпространено явление в САЩ. При това той посочи, че в САЩ през последните години на тази тема са били публикувани редица материали, включително и заключението на една от сенатските подкомисии, която през април 1967 година се занима с изучаване положението на бедстващите американци в делтата на река Мисисипи. Но всички предишни изследвания, отбеляза сенаторът, засягаха гладуващите само в селските райони и по такъв начин се създаваше впечатление, че гладът в Америка не е проблем на градовете. Както заяви ха представители на комисията Макгъвърн, сега са предста вени резултати от изучаването на физическото състояние на хиляди гладуващи в градовете на Тексас, Ню Йорк, Луизиана, Мичиган и Масачузетс, което беше проведено от министерството на здравеопазването, просветата и социалното осигурява не на САЩ. (БТА)

Животът се измерва не с години

Свободата, родила се на 9. IX. 1944 година, като приказна вълшебница преобрази всяко кътче на страната ни. Особено осезателно е това преобразяване в нашия добруджански край.

Сега, когато целият български народ се готви да посрещне четвъртвековния юбилей на най-хубавия празник в своята история, нашият редакционен колектив реши на страниците на вестника да разкаже за плодовете от свободния труд на хората от Силистренски окръг. Последователно ще разкажем за успехите, които трудещите се от окръга постигнаха за изминалите 25 години под мъдрото ръководство на Българската комунистическа партия в различните сектори на нашия обществен и стопански живот. Днес II и III страници са посветени на здравеопазването — ярък израз на хуманността на партийната политика.

Всички твърдят, че 25 години са твърде малък период за историята. И това е вярно. На 25 години човек едва е започнал своя творчески път. Но тези 25 години свободен живот за нашия народ, ръководен от ясната програма на БКП и ползуващ неизчерпаемата помощ на Съветския съюз, трудно могат да се сравнят със стотици години от миналата ни история.

Колко право е казано в една популярна силистренска песен: „Животът се измерва не с години, а с дирята, оставена след нас!".

Да! Животът се измерва не с години!

1944 ★ 1969 години на ВЪЗХОД

В ИМЕТО НА ЖИВОТА-

ВЪЗРОДЕН КРАЙ

Деветосептемврийската победа свари дуловския край в много окаяно и мизерно състояние. Хората живееха при най-примитивни битови условия. За здравни домове и здравна просвета не можеше да се говори. Ходжите и баячките бяха единствените лечители в този край.

Хората и сега си спомнят с чувство на почит за старата лекарка рускиня Надежда Конкрага с неразделимия си бастун, която само с трима хигиенисти се бореше с невежеството и недоверието в медицината.

Живителните лъчи на социализма проникнаха и в този изостанал край, който за двадесет и пет години коренно се промени. Никъде вече не се виждат сламени покриви и кирпичени къщички. Старите гьолове, които бяха неразделна част от пейзажа на всяко село, изчезнаха, няма ги и кладенците, източници на зараза, от които се черпеше вода.

През 1945 г. бе открита първата селска здравна служба в с. Межден. В Дулово има лекарска здравна служба. През 1946 г. в града се открива и родилен дом с акушерка.

Биват открити здравни служби и в централните села на околията: Добротица, Правда, Межден и Окорш — с фелдшери, временно застояващи се лекари, дори и зъболекари. Успоредно със здравните служби биват открити и родилни домове. Никак не е било лесно на първите акушерки да преодолеят закостенелите навици на малцинственото население. Непосилна е била и борбата с високата детска смъртност. Болното дете се води на ходжата да му чете, а малко преди да умре, се води при лекаря.

Но плодовете на усилията не закъсняват.

През 1952 г. в Дулово се открива околийски здравен отдел със санитарно-епидемиологическа станция, тубдиспансер и детски ясли. Открива се и болница с двадесет легла и поликлиника, където работят двама лекари и един зъболекар. Здравната мрежа се разширява: ежегодно по селата се откриват фелдшерски пунктове, засилва се противоепидемиологическата работа сред населението.

Сега дуловската болница има 75 легла с десет лекари и един зъболекар, като щатът не е попълнен. Силно е понижена детската смъртност. Кооперативните стопанства осигуряват безплатно храна от детските млечни кухни и лекарства за децата до тригодишна възраст.

Изчезнаха много от инфекциозните заболявания. Средната продължителност на живота се увеличи с 5-10 години. Открити са модерни хранителни магазини и ресторанти. Хората придобиха хигиенни навици. Много от новите, красиви жилища носят табелката „Образцов дом".

Перспективите са също радващи. В Дулово ще издигне корпус модерна четириетажна болница и поликлиника. Само след няколко месеца ще отворите вратите си и ще приеме 80 деца в просторните си стаи новата детска ясла.

Светъл е днешният ден на хората от дуловския район. Още по-светъл ще бъде той утре...

Д-р Димитър Гинев,
главен лекар на болницата в Дулово.

Детската стая при акушеро-гинекологичното отделение в дуловската болница.
НА СНИМКАТА: д-р Вичка Филипова и медицинската сестра Кръстинка Радева преглеждат малкия гражданин.

Заслужено признание

Лекарите-орденоносци са гордост за окръга.

„Народен орден на труда" — златен: д-р Недко Недков

„Народен орден на труда" — сребърен: д-р Ангел Мижорков, Атанас Атанасов (фармацевт), д-р Магда Жечева, д-р Иван Радев. Матилда Стаматова, акушерка, Иван Помаков, санитар (на последните двама орденоносци не поместваме снимките по технически причини).

„Народен орден на труда" — бронзов: д-р Атанас Атанасов, Мария Абаджиева (медицинска сестра), д-р Димитър Гинев.

Успехите на здравеопазването в окръга — дар за юбилея на свободата

Д-р МИХАИЛ КРЪСТЕВ — главен лекар на Окръжния център за НЗСГ

Разрастването на социалистическото строителство в страната даде възможност през 1951 г. да се въведе безплатна медицинска помощ. На този фон, така да се каже, се разви и здравното дело в Силистренски окръг.

Кои са основните дати в това развитие?

На първо място — преместването през октомври 1957 г. на силистренската околийска болница в нова сграда с 220 легла. Още по-осезателно развитие получи болничната база през август 1962 г., когато беше предаден за експлоатация новият хирургически блок в Силистра.

През 1963 г. беше открита новата болница в Тутракан с 205 легла. В Силистра през 1964 и 1967 г. бе ше завършен строежът на още две сгради — на тубдиспансерното и на инфекциозното отделение.

Сега на територията на окръга функционират три болници с общо 815 легла.

Мрежата от родилни домове в окръга се разви едва след Девети септември. Сега имаме 30 родилни дома със 108 легла, като не се смятат родилните легла на трите градски болници.

Селското население се обслужва от 32 селски участъкови здравни служби и 55 здравни фелдшерски пунктове.

В окръга има 7 постоянни детски ясли с 425 легла.

Социалното дело също се развива успешно. В окръга работят 4 социални заведения с 423 легла и дом „Майка и дете" със 70 легла.

Медицинското обслужване се осъществява от добре подготвени, висококвалифицирани медицински работници. През тази година в окръга са работили около 220 лекари и зъболекари и около 650 средни медицински работници.

Кои са успехите, с които здравните работници ще посрещнат 25-годишнината на социалистическата революция в България?

Успехи имаме в детското здравеопазване. За това имат дял не само здравните работници, но и народните съвети и управителните съвети на ТКЗС. Партийните комитети също ни оказваха ценна помощ.

В окръга почти повсеместно е въведено безплатно хранене на децата до 3-годишна възраст и безплатно лекарствоснабдяване в селата. В много села през летните месеци се откриват сезонни детски ясли, където под грижите на квалифицирани възпитатели расте бъдещата млада смяна.

В резултат на всичко това детската смъртност е силно понижена. Майчината смъртност е на границата на физиологичния минимум.

Ликвидирани са редица болести, като малария, дифтерия, петнист тиф и др., а разпространението на други е сведено до единични случаи.

Успешна е и борбата с туберкулозата. През тази година с помощта на МНЗСГ бе направен цялостен флуорографен преглед на селското население в окръга.

Напълно са обхванати с диспансерно наблюдение преболедувалите от остро заразни болести, системно се наблюдават боледуващите от ревматизъм, сърдечно-съдови заболявания, от гастроентерологични и ендокринологични заболявания и други.

В резултат на подобреното медицинско обслужване, на предприетите мерки от народната власт, смъртността в окръга през последните години непрекъснато намаля ва, а средната продължителност на живота се увеличава.

Независимо от големите успехи, които постигна здравеопазването в нашия окръг през годините на народната власт, ние, работниците на този фронт, смятаме, че резултатите могат да бъдат още по-добри.

Ръководство за действие сега за нас са решенията на августовския пленум по здравеопазването на ОК на БКП и съвместните решения на МНЗСГ, бюрото на ОК на БКП и ИК на Окръжния народен съвет от 3. III. тази година.

Славният юбилей на свободата заслужава да отдадем всичките си сили и умение за здравето на народа.

Да осмислиш дните си...

Началото се губи някъде назад във времето, преди тридесет и четири години, когато попинецът Петко Бачков завършва медицинското училище в румънския град Крайова и работи като фелдшер в редица добруджански села. През 1955 г. се установява в с. Гарван, където е и досега.

Попитахме го имало ли е

трудни моменти в живота му, а той отговаря:

— Защо не ме попитате имало ли е лесни моменти в живота ми? Още по време на шестмесечния си стаж в Гарван през лятото на 1933 г. трябваше да се включа в борбата против маларията. Когато преди тринадесет години дойдох в Гарван, тук нямаше здравна служба. В тази същата сграда, в една малка стаичка с една маса и една кушетка, сложихме началото на здравния пункт. Другите стаи бяха заети от канцелариите на кооперативното стопанство. Сега, както виждате, цялата сграда е на наше разположение: тук е каби нетът за прегледи, аптечният пункт, женско-детската консултация, манипулационната и зъболекарският кабинет.

Огледахме всяко кътче на здравната служба и останахме с отлични впечатления. Грижлива ръка е подредила всичко със завиден вкус. Фелдшерът Петко Бачков сам си е направил скица на селото, диаграма на детската смъртност, която е почти нулева; диаграма на раждаемостта. В чакалнята е поставено табло, от което се вижда миналото и настоящето на здравеопазването в селото. Контрастът е крещящ. Баячите са изместени от съвременната медицина.

В кабинета са поставени шестте грамоти и червените знаменца, завоювани с ежедневен упорит труд, който е осмислил дните на този човек.

Фелдшерът Бачков е положил много усилия за хигиенизирането и благоустрояването на селото. Самата здравна служба, нейният двор, превърнат в паркче, хубавата циментена ограда подсказват как трябва да изглежда жилището и дворът на всеки селски стопанин.

За дългогодишната си безупречна работа фелдшерът Бачков е удостоен със званието „Отличник на МНЗСГ". Неговата мечта да стане лекар не се е осъществила. Това щастие се е паднало на неговия син, който сега завършва медицина.

Макар и вече побелял, Петко Бачков е изпълнен с още много сили и жизнерадост. Хората от Гарван ще го виждат още дълго в студ и виелица, в дъжд и пек, забързан към някой дом, където го очакват...

С. ПЕТРОВ

Апостоли на човешкото здраве

Двадесет и пет години — социалистическо здравеопазване. Двадесет и пет години, изпълнени с напрежение, с безсъние и грижи за най-ценното — здравето на хората, които строят социализма в нашата страна.

Кой не е изпитвал чувство на най-искрена признателност към труда на лекарите? Кой ще отрече, че професията на медицинските работници е една от най-трудните и най-човечните професии? Този, който е решил да отдаде ума и сърцето си на другите, трябва да забрави своите болки в името на хората, които вярват в него, разчитат на него.

Всички суперлативи са безсилни, за да изразят възхищението от всеотдайността и себеотрицанието на апостолите на човешкото здраве. Излишно е да привеждаме примери. Десетки и стотици са лекарите, фелдшерите, медицинските сестри и пр. от болниците и здравните служби в нашия окръг, които са обрекли своите часове, своите знания, своята обич в името на живота.

Впрочем, тези две страници ще ви разкажат за тях. Те, разбира се, няма да ви кажат всичко. Неизказаното ще остане в миналите, сегашните и бъдещите трепети и радости в отделенията, в лекарските кабинети, където медицинските работници дават своя принос за достойно посрещане на 25-годишния юбилей на социалистическата революция.

Всички завоевания на здравеопазването в окръга биха били немислими без бащинските грижи на Партията и народното правителство.

„Всеки първи детски вик"...

Д-р Ангел Мижорков е първият местен лекар, постъпил в силистренската болница след освобождението на Добруджа, и вече 28 години работи тук като акушер-гинеколог и хирург. През 1946 г. той поставя основите на акушер-гинекологичното отделение и организира майчинското здравеопазване. Той е първият, който е направил кръвопреливане в окръга.

— Д-р Мижорков, както ви е известно, в окръга няма човек, който да не знае името ви, особено майките... За читателите ще бъде интересно да разкажете къде сте учили, как сте започнали професията си.

— Завърших медицина в гр. Модена (Италия). От 1933 г. съм лекар в Силистра. Не съм напускал родния си град. Децата, които са се родили тук, в отделението, вече имат деца...

— Бихте ли препоръчали на завършващите средно образование да следват медицина?

— Медицина трябва да следва този, който чувствува вътрешна потребност, наклонност да се отдаде на тази професия.

— Доколкото знаем, вие сте и кръводарител?

— Дал съм безвъзмездно 17 килограма и половина кръв и съм един от първите организатори на кръводаряването и кръвопреливането в окръга.

— Какво ще ни кажете за въведения от вас в България способ за подпомагане на раждането — „Вакуум екстракция"?

— Този способ е известен в акушерството от 1956 г. През 1959 г. аз го въведох в акушерската практика в нашата страна. Изобретих апарат за прилагането на „Вакуум екстракция". Този апарат беше първият, който бе приложен в редица университетски клиники и болници в страната. Споменатият апарат ми донесе званието „рационализатор".

— Кои са най-хубавите мигове в живота ви?

— Най-хубавите мигове в живота ми са тези, когато чуя първия детски вик, защото той за мене е тържество на живота...

— Как компенсирате напрежението от работата, т. е. как прекарвате свободното си време?

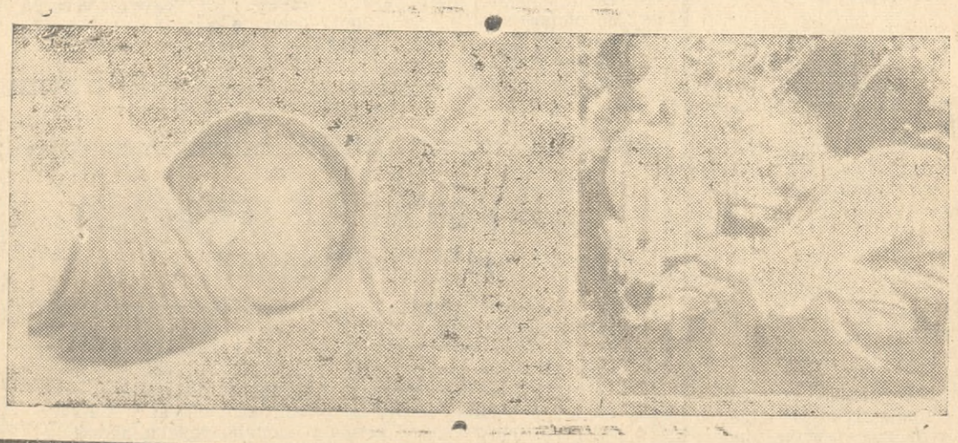
— В свободното си време гледам внучето. Дъщеря ми също е акушер-гинеколог. Зет ми и той е лекар. Когато съм малко свободен, помагам на младите кадри.

Освен медицината какви други интереси и предпочитания имате?

— Ползувам се от всички придобивки на културата, които широко са навлезли в нашия съвременен живот.

— Приятна визитация!

Интервюто води:
С. МАНОЛОВ

На тези снимки виждате „медикаментите", с които баячките в миналото са „лекували". Ето и един момент от „лечебния процес".
Снимката е взета от архива на здравната служба в с. Гарван.

Първите

ПЪРВИ ОКРЪЖЕН ЛЕКАР

след освобождението в Силистра е д-р Иван Енчев.

Роден е в с. Енина, Казанлъшко. Завършил е медицина в Цариград. Започнал е лекарската си професия като военен лекар на турския гарнизон в Силистра.

При започването на войната той напуска турския гарнизон във Видин и помага на българското опълчение.

На поста окръжен лекар в Силистра остава до 1892 години, когато умира.

На д-р Иван Енчев дължим строежа на първата градска болница в Силистра, една от първите в страната, завършена още през 1882 година. Неговият брат Димитър Енчев е бил първият кмет на града след Освобождението. Той дейно е подкрепил инициативата за строежа на болницата.

ПЪРВИ ГРАДСКИ ЛЕКАР НА СИЛИСТРА

е д-р Желез З. Драганов (1846-1910).

Роден е на 21 юли 1846 г. в Шумен. Още през ранното му детство родителите му са се преселили в Тулча. Завършил е медицина в Цариград през 1871 г. Работил е като военен лекар в Охрид, Битоля, Серес и Емен.

През 1881 г. става градски лекар на Силистра. Тук работи **29 години.**

Още току-що завършил, той участвува в борбата с холерната епидемия в Цариград. За отличните му прояви по време на тази епидемия е бил награден (по предложение на граф Игнатиев) с руския двор с орден „Свети Станислав", Награда да получава и от турското правителство.

В Силистра е работил упорито не само в лечебния сектор, но и за хигиенизирането и благоустрояването на града.

За 25-годишната си отлична работа в Силистра е награден с орден „Граждански заслуги".

ПЪРВАТА АКУШЕРКА

в Силистра е Христина Хранова Ценкова (1850-1922).

Родена е в с. Клисура, Самоковско.

Будният дух на девойката и жаждата й да помогне на поробения народ я правят пламен на революционерка. По нареждане на Васил Левски тя изпълнява важни куриерски задачи — пренася тайната поща между революционните комитети в София, Ловеч, Панагюрище и други селища. Взела е активно участие в Априлското въстание. Сражавала се е с турците в Батак. По някакво чудо е оцеляла в историческата Баташка църква.

В Силистра е обслужвала родилките по домовете. Проявявала се е като рядко отзивчива и добра акушерка.

От Силистра заминава за гр. Варна, където се установява на работа.

ПЪРВИЯТ УПРАВИТЕЛ

на силистренската болница след Девети септември е д-р Асен Огойски. Още с идването си през 1941 г. разгръща широка профилактична дейност за погасяването на епидемиите в тогавашната околия. Има големи заслуги за развитието на силистренската болница.

ХУМАНЕН И ВСЕОТДАЕН ТРУД

ТУК БЪРЗА ПОМОЩ!...

Телефонът рязко иззвъня. Дежурната медицинска сестра вдигна слушалката.

— Тук Бърза помощ. Кажете, моля.

Разтревожен мъжки глас съобщаваше:

— На ъгъла на булевард „Комсомолски“ и ул. „Макаренко“ стана нещастен случай. Камион блъсна едно дете. Моля,.. пратете...

По-нататък нищо не можеше да се разбере. Но не беше и нужно. Сестрата предаде на дежурния лекар съобщението и веднага към произшествието се понесе познатата кола на Бърза медицинска помощ.

— Сестра Александрова, ще има ли кола за методична помощ в селата?

— Един момент. Ще проверя.

Отново телефонен звън. Майка искаше лекар на болното си дете. Сестрата записва името и адреса на болното и успокоява майката — скоро лекар ще дойде.

Ето вече повече от четири години това е ежедневие за Йорданка Александрова, старша медицинска сестра на Бърза помощ към Окръжна болница Силистра. Колко часове на напрегната работа! Колко тревожни минути на борба за живота на пострадали, внезапно заболели. Защото такова е задължението на работещите в Бърза помощ — да дадат неотложна помощ дори когато случаят е безнадежден и в тялото едва мъждука искрица живот.

Тук, в кабинетите на Бърза помощ, от ръката на сестра Александрова получават животворни лекарства и възрастни, и деца; всички са ѝ благодарни за топлите грижи, за утешителните думи, с които връща надеждата на майки и близки на заболелите.

След шестгодишна работа в гр. Търговище и окръга, през юни 1962 година сестра Александрова е назначена на работа в Окръжна болница, Силистра, а през 1964 година — в Бърза помощ. Оттогава тя работи неизменно в този отговорен и труден сектор. Сега, разбира се, е по-лесно отпреди четири години. Тогава болницата разполагаше с недостатъчно линейки и обикновено на смяна застъпваха само две. За къде по-напред?

За себе си, за работата си сестра Александрова не обича да говори. Ще ви каже само, че темпът на работа в Бърза помощ много ѝ допада и че не би сменила за никаква „спокойна“ работа своето място. И наистина, ако я видите в моменти на напрежение, заедно със съсредоточеността ще забележите и задоволство по лицето на тази жена, свикнала да гледа смъртта право в лицето и прецизно да изпълнява лекарските назначения.

Така — всеотдайно, с високо съзнание за своя човешки дълг—работят здравните работници от Окръжна болница и по-специално тези от Бърза медицинска помощ.

Една от тях е медицинска сестра Йорданка Александрова.

Д-р Вл. СТЕФАНОВ

ДНИ НА РАВНОСМЕТКА

Месеците и дните преди юбилея на Победата изискват и от нас, здравните работници от тутраканската районна болница, строга равносметка на постигнатото и още по-всеотдаен и упорит труд.

Преди Девети септември по-голяма част от населението на Тутракан и околностите му нямаше възможност да ползува квалифицирана медицинска помощ, а се задоволяваше с услугите на полуграмотни народни лечители или на частно практикуващи лекари.

В първите години след Деветосептемврийската победа тутраканската болница се помещаваше в стара, неудобна сграда. Болните бяха обслужвани от 8 лекари, 12 медицински сестри и една линейка.

През 1960 г. беше построена нова болнична сграда със 150 легла. Сега леглата са 205, в болницата работят 32 лекари, 90 медицински сестри, фелдшери и лаборанти и 90 души младши и помощен персонал. Болницата разполага с 6 линейки.

Настолна книга за нашата по-нататъшна работа станаха изработените от МНЗСГ перспективни програми. Решаването на задачите, залегнали в тези програми, изисква много труд и чувство за отговорност от всички здравни работници.

След излизането на 61 министерско постановление централно място в нашата работа заема майчиното и детското здравеопазване. Напоследък се наблюдава повишаване на раждаемостта и снижение на детската смъртност. От 66 на хиляда—за миналата година, сега тя е снижена —18 на хиляда.

Разбира се, далеч сме от мисълта да смятаме, че това е максимално постижение. За да постигнем още по високи резултати, ние разширяваме обсега на здравната просвета, подобряваме амбулаторно-поликлиничното и домашното обслужване на децата. Все по-квалифицирана и целенасочена става работата в откритите 3 детски ясли със 170 легла, 3 целодневни градини с 250 деца и 5 полудневни детски градини.

Важна задача пред здравеопазването в Тутракан е борбата с ревматизма, със заразните и паразитни заболявания. Полагаме големи усилия за ранното откриване, лечение и диспансеризиране на заразно болните. Разширява се по обем хирургическата помощ.

Въпреки трудностите, отнасящи се до материално-техническата база, въпреки отделните слабости, допускани в нашата работа, ние сме твърдо убедени, че ще посрещнем с нови завоевания славната 25-годишнина на социалистическата революция в нашата страна.

Д-р В. ДИМИТРОВ,
зам. главен лекар на районната болница в Тутракан

Д-р Петър Бойчев на визитация. Младата майка Янка Стоянова се радва на трето дете.

Прекрасен лекар и комунист

Отиващата си 1968 година отне един прекрасен лекар и комунист — д-р Анастас Данаилов Янков.

За него може да се разказва много. Дълъг е неговият житейски път, изпълнен с грижи и безрезервна обич към хората. Започнал професията си като свръхщатен лекар и свръхщатен младши ординатор в хирургическото отделение на софийската първостепенна болница, той работи последователно в първостепенната болница и в работническия диспансер във Варна. От 1941 г. до последния си дъх той отдаваше всичките си сили и възможности за издигането на здравеопазването в Силистра.

Отличен хирург, той е спасявал от явна смърт стотици човешки живота. Непрекъснато повишаваше квалификацията си, следеше новостите в хирургическата практика. С личния си пример комунистът д-р Янков сплотяваше колектива в хирургическото отделение в Силистра, грижеше се за квалификацията на младите специалисти. На тях той предаваше своите огромни знания и умения.

Член на БКП от 1945 г., той непрекъснато беше член на партийното ръководство и дълги години — партиен секретар на първичната партийна организация в болницата.

За неуморимата си лекарска и обществена дейност той беше награждаван с високи отличия. Заслужена награда за неговия всеотдаен труд беше и удостояването му с „Народен орден на труда“ — златен.

Д-р Иван РАДЕВ

Здравни работници от окръга — в антифашистката борба

КЕРА ДОНЧЕВА МАЛЧЕВА — АКУШЕРКА

Тя е сестра на Димитър Дончев—Доктора. Завършила е акушерство в Букурещ. Под влияние на своя брат приема идеите на Партията и ревностно ги разпространява сред добруджанското население. В 1932 година румънската полиция я праща в затвора. Не я оставя на покой и българската полиция. Арестуват я в 1942 година, след като вече са пратили в концлагер и нейния съпруг. Вследствие на репресиите тя получава нервно разстройство, от което почива през 1948 година.

Д-Р СТЕФАН ЧЕРНЕВ ДАСКАЛОВ

Член на БРСДП (т. с.) от 1912 до 1919 година. От 1921 г. става член на Румънската комунистическа партия до освобождението на Добруджа, а след това е член на БКП. През 1943 година като член на Окръжния комитет на Партията, той става председател на основания Отечествен фронт. След Девети септември е работил на отговорни обществени постове.

КИРИЛ ИЛИЕВ БОЖАНОВ—АПТЕКАР

Роден е в Силистра през 1902 година. Като ученик взема активно участие в социалистически кръжоци. През 1927 година се установява в Силистра, където става член на Партията, а следващата година бива издигнат за член на ОК на Партията. През 1931 г. по поръчение на Партията той, заедно с Борис Манолов, са написали открит протест против терора в Добруджа. За тази си постъпка са били арестувани и изпратени в затвора.

Носител е на много награди и отличия.

С НЕСПОКОЙСТВИЕ И ТРЕВОГА

Движението за комунистически труд, тази висша форма на организация на трудовата активност на работниците и служителите в нашата социалистическа родина, намери радушен прием и сред колективите на здравните заведения у нас, а така също и в окръга.

Още през януари 1962 година колективът на тубдиспансерното отделение при окръжната болница в Силистра се включи в движението за комунистически труд и се бори за завоюване високото звание „Бригада за комунистически труд“. В движението се включиха всички членове на колектива и дадоха лични и колективни обещания да изпълняват производствените си задачи с комунистическа съзнателност и творческа инициативност, да повишават своите медицински познания и да овладеят до съвършенство професията и специалността си. В обещанията бяха включени задължения грижливо и последователно да се култивира високо съзнание за обществен дълг, правилно отношение към социалистическата собственост, поставяне на обществените интереси над личните, честност, скромност, справедливост и другарска взаимопомощ.

Колективът започна с ентусиазъм работа за изпълнение на обещанията. Подобриха своята работа отделни звена на тубдиспансерното отделение — в стационара, в амбулаторията —отношението към болните стана по-топло и грижите за тях много по-добри.

Не по-малки бяха грижите за идейното възпитание на всички от колектива. Изнесени бяха доклади на тема: „За другарските взаимоотношения и дисциплината в тубдиспансерно отделение“, за идейно-политическото възпитание на хората, за моралния облик на новия здравен „работник“. Правеха се производствени съвещания, на които детайлно и с голяма загриженост беше разглеждана работата на едно или друго звено и набелязваха мерки за подобряването ѝ.

Трудно беше на колектива да работи в условията на администриране и съобразяване само с личната изгода, каквито условия създаваше тогавашният завеждащ отделение д-р Манолов. Но колективът намери сили да работи все по-добре за здравето на обслужваните от него болни и през 1965 г. на 13 души от колектива бе дадено званието „Ударник за комунистически труд“. През август 1966 година колективът бе удостоен със званието „Бригада за комунистически труд“.

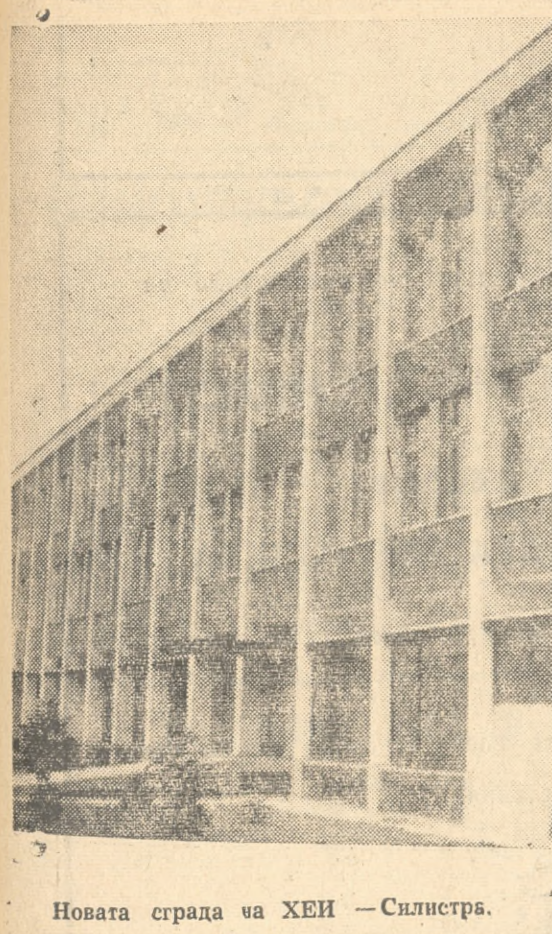

Сега усилията на колектива бяха насочени за приемане на нови обещания при по-високи изисквания, за да може с чест служителите от отделението да носят това високо звание. Такива обещания, лични и колективни, бяха приети на събрание на бригадата и работата за тяхното осъществяване се поде с ентусиазъм от всички.

Много скоро обаче хората разбраха, че в методите на ръководство на отделението и на бригадата приемникът на д-р Манолов д-р Т. Костов не се различава почти с нищо от своя предшественик. Новият бригадир не зачиташе колективния метод за обсъждане проблемите на борбата с туберкулозата, подтискаше творческата критика и самокритика, а това понижи интереса към работата на бригадата за комунистически труд. През 1967 г. и до юли 1968 година не е направено нито едно събиране на бригадата. Въпреки това членовете на колектива не пропускаха възможността на профсъюзни или административни събрания да разкритикуват остро неправилните методи на ръководство на зав. отделението и стремежа му да обезличи бригадата, а оттам и движението за комунистически труд в отделението. Затова със законна радост всички посрещнаха отстраняването на д-р Костов. С това беше възстановена справедливостта и колективът заработи и заживя по комунистически.

Сега вече нищо не можеше да спре окрилените от нови идеи и творчески ентусиазъм медицински работници от тубдиспансерното отделение и на своето първо следващо събрание, като разкритикуваха остро лошото в досегашната работа, те приеха прекрасни колективни обещания и дадоха много задължаващи лични обещания за квалификация, за включване в работата на обществените организации, за по-добро обслужване на болните. Хората издигнаха лозунга: „ОБСЛУЖЕНИТЕ БОЛНИ В ТУБДИСПАНСЕРНО ОТДЕЛЕНИЕ — НАЙ-ДОБРЕ ОБСЛУЖЕНИ БОЛНИ!“ И за пръв път — може би в страната! — за тяхна най-висока чест, лекарите от отделението издигнаха лозунга: „ЧАСТНАТА ПРАКТИКА — НЕСЪВМЕСТИМА С УЧАСТИЕТО В БРИГАДАТА ЗА КОМУНИСТИЧЕСКИ ТРУД ПРИ ТУБДИСПАНСЕРНОТО ОТДЕЛЕНИЕ!“ И те удържаха на думата си.

Вл. СТАМЕНОВ

Новата сграда на ХЕИ —Силистра.

Снежанка

На една детска медицинска сестра

Бяла празнична вечер... но тука
няма място за весел уют.
Вместо гост, на прозореца чука
на тревогата вечният смут.
Не Снежанка, а друго момиче,
уморено, с грижовни ръце,
между бели креватчета тича
и раздава от свойто сърце.
На плача то познава езика
и заслушано в детския вик
се навежда със обич велика
и със чувство за дълг на войник.
Пази малките, крехки и нежни,
обградени с любов създания.
Вънка свирят виелици снежни
и момичето вдига глава.
Може би свойта майка дочува,
или глас на любим го зове,
или някъде дружки танцуват,
може би... Но Снежанка снове
със безсънни очи, за да има
утре майчински светли лица,
топлина в най-студената зима
и деца, много, здрави деца...

Д-р Мила ЛАЗАРОВА

ЛЕК ЗА БОЛКИТЕ

Така народът нарича лекарствата. В миналото аптеки е имало само в градовете. Селският труженик е трябвало да измине пеш или с каруца десетки километри и в най-лошо време, за да купи с последните си пари твърде скъпите лекарства за болния човек в къщи.

Социалистическото общество, в което всичко се прави в името на човека помисли и за това.

Преди двадесетина години хората от Алфатар, Кайнарджа, Попина и Главиница не можеха и да мечтаят за аптеки. Сега те ги имат. Аптеката е една от многото придобивки, които отруденият селянин, който днес е равноправен и достоен строител на новия живот, получи през годините на социализма.

Непрекъснато се подобрява качеството на приготвените лекарства. Докато през 1965 г. процентът на грешните проби е бил 35 на сто, сега той е 10 на сто.

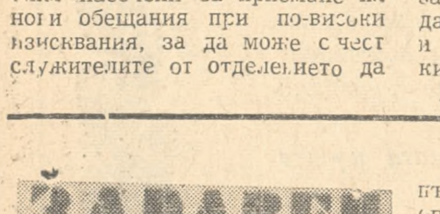
Всички съпоставки са в полза на днешното фармацевтично дело.

Дозите трябва да бъдат точни, необходимо е максимално внимание и съсредоточеност...

НА СНИМКАТА: Невяна Мерджанова, помощник-фармацевт в аптека № 4 в Силистра, приготвя лекарство.

Бюлетинът „ЗДРАВЕН ГЛАС“ започна да излиза през 1966 г. като орган на Окръжното здравно ръководство, ОК на Профсъюза на здравните работници, ХЕИ и ОК на БЧК — Силистра. Четири пъти годишно бюлетинът информира здравните работници от окръга за най-важните разпореждания на органите, които го издават, за резултатите от изпълнението на плана по здравеопазването в окръга, по майчиното и детското здравеопазване; сигнализира за слабости и неблагополучия в здравеопазната мрежа и дава указания за бъдещата дейност на здравните колективи.

Бюлетинът се издава в тираж 500 броя и се разпраща до всички здравни заведения в окръга и до по-големите здравни институти в страната. Редакционната колегия с отговорен редактор д-р Владимир Стефанов грижливо подбира материалите и издава бюлетина в един привличащ вниманието и задоволяващ интересите на здравните работници вид.

Благодарността на хората

В редакцията на вестника често пристигат писма, в които хората благодарят на лекарите, че са възвърнали здравето им, че са спасили живота им.

Ето благодарствените думи на Тодор Христов от Алфатар — един от многото, които изразяват с топли и искрени думи своята признателност.

Десет дни престоях в хирургическото отделение на окръжната болница, наблюдавах какви грижи се полагаха за болните и от сърце изказвам благодарност на д-р Радев, лекарите, медицинските сестри и санитарите за тяхната отзивчивост и всеотдайност. Въпреки че всички легла в отделението бяха заети, когато пристигнеше тежко болен, те веднага го приемаха, намираха къде да го настанят и веднага му оказваха помощ.

Това, което видях, може да радва всички нас, цялата ни общественост. Можем да се гордеем, че този колектив от млади лекари, усвоили най-трудната професия, възпитани в духа на новото време, дават всичко, цялата си енергия и сили за здравето на хората.

1944 — 1969 ГОДИНИ НА ВЪЗХОД

Държавно търговско предприятие — Силистра

поздравява по случай

22 ДЕКЕМВРИ — ДЕНЯ НА ТЪРГОВСКИЯ РАБОТНИК

своите служители и многобройните си клиенти от града и окръга. Поканва ги да посетят богато уредените магазини на предприятието, в които могат да намерят голям избор от хранителни и промишлени стоки, подходящи сувенири.

Граждани и гости на Силистра, посетете магазините на Държавното търговско предприятие!

Завод за газови уреди „Терма“ — Тутракан

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолско ръководство на завода поздравява най-сърдечно всички работници и служители с

новата 1969 година

и им пожелава големи успехи в личния, семейния и обществения живот.

На многобройните си клиенти през новата година заводът ще предложи нови производства — газова отоплителна печка, газова печка с твърдо гориво „корал“ и няколко вида газови котлони.

Приканваме всички производственици от завода на упорита работа за достойно посрещане на юбилея на свободата.

ДПЗХ „Първи май“

Партийното, административното и профсъюзното ръководство честити

новата 1969 година

на своите работници и служители и им желае още по-значителни успехи в борбата за опазването на зърното, за доброто съхраняване хляба на народа.

Нека се множат техните успехи, нека растат трудовите им победи.

Нека радостта и веселието бъдат спътник на вашата новогодишна вечер, скъпи другари!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. Бабук

По случай

новата 1969 година

партийното и стопанско ръководство поздравява кооператорите и им пожелава големи производствени успехи в чест на юбилейната годишнина на свободата.

Нека е честит празникът на всички!

ТКЗС „Път към комунизма“ — Дулово

На всички кооператори, специалисти и служители ръководството на стопанството

ЧЕСТИТИ НОВАТА 1969 ГОДИНА

Нека тя бъде година на нови успехи в полевъдството и животновъдството! Да станем отново първенци в зърнопроизводството. Отново да отбележим успехи в овцевъдството и говедовъдството. Да бъде животът на всички по-заможен, по-радостен.

Да срещнем горди, с достойни дела 25-годишнината от победата на социализма в нашата хубава родина!

ЧЕСТИТА

Нова година

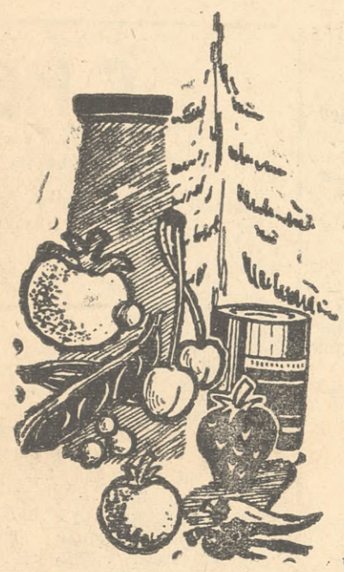
Партийното, административното и профсъюзно ръководство на

ДСП „Булгарплод“ — Силистра

ПОЗДРАВЯВА

всички свои работници, техници, инженери, служители и многобройните си клиенти. Желае им радост, щастие и весело посрещане на празника.

Да посрещнат 25-годишнината на народната власт с още по-високи постижения в социалистическото съревнование!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. Айдемир

Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и комитетът на Комсомола честитят

новата 1969 година

на всички растениевъди, зеленчукопроизводители, животновъди, механизатори и специалисти.

Благодарят им за всеотдайния труд за възхода на кооперативното стопанство и им пожелават през новата година да постигнат още по-големи трудови успехи.

Нека е радостна, плодоносна и богата новата година!

Партийното, административното, комсомолското и профсъюзното ръководство на

ДИП „Дунав“ — Силистра

от сърце честити на работническия колектив и клиентите на предприятието

новата 1969 година

и им пожелава много щастие, здраве и още по-големи трудови успехи. Нека силистренското олио все така да се слави с високото си качество, а трудовият колектив да бъде достоен носител на званието „Предприятие за комунистически труд“!

Стопанското и партийно ръководство на

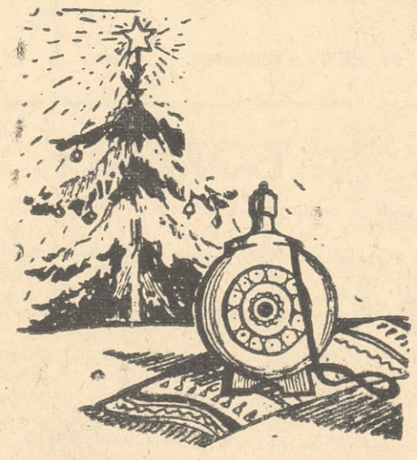
ТКЗС — с. Смилец

честити

НОВАТА 1969 ГОДИНА

на всички механизатори, полевъди, животновъди и специалисти.

Нека новите ни успехи да бъдат дар за юбилея на свободата, другари!

Партийната организация, дирекционният съвет, профсъюзното и комсомолското ръководство при

ЗММ — СИЛИСТРА

честитят на работниците от тяхното предприятие

новата 1969 година

и пожелават на тях и на семействата им щастие и радост на новогодишния празник.

Нека бъдем силни и здрави, нека да посрещнем с преизпълнени планове 25-годишнината от победата на Деветосептемврийската революция.

Да е честит на всички новогодишният празник!

По случай НОВАТА 1969 година

партийното, административното и профсъюзно ръководство на

ДСП „Винпром“ — СИЛИСТРА

ПОЗДРАВЯВА

всички работници, техници и инженери от трите клона на предприятието и селскостопанските труженици, имащи контакт с предприятието.

Пожелава им здраве, щастие и успех в личния живот.

Весело посрещане на новата година!

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 148 (1465) | Събота, 21 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Грижите за житата ке спират

Кооператорите от бригадата за комплексна механизация първи в Тутраканското стопанство започнаха подхранването на есенните посеви. За срок от около десетина дни трактористът Йордан Мирчев разпръсна тор върху 2 800 дка. Дневната му норма е 200 дка, но той редовно я преизпълнява.

Времето е благоприятно за работа. Подхранването продължава усилено. Предстои да бъдат наторени с амониева селитра още 7 000 дка, засети с пшеница и ечемик в блоковете на бригадата за комплексна механизация.

Живко ТРУШЕВ

Честит празник, работници от търговията!

На 22 декември т. г. за четвърти път търговските работници у нас ще честват своя голям празник — Деня на търговския работник. Този ден стана един хубав повод да се прави оценка на развитието на търговията през изтеклата година и да се отчита изпълнението на възложените задачи от Партията и правителството.

Търговската мрежа и през изтеклата 1968 година продължи да се обновява и преустройва. През настоящата година влязоха в експлоатация нови търговски обекти в градовете Силистра, Тутракан и Дулово. Нови обекти се разкриха и в селата Цар Самуил, Попина, Средище, Крапово, Добротица, Искра, Паисиево и т. н., които по обзавеждане и оборудване не отстъпват на градските.

В чест на своя празник от търговските колективи най-добри резултати отчитат ГТП „Здрава храна" — Силистра, ДТП — Силистра, ДСП „Булгарплод", Наркоопгр. Тутракан, потребителните кооперации — Айдемир, Сребърна, Зафирово, Окорш и др. За достойно представяне на търговската професия заслужено са наградени с „Народен орден на труда" — сребърен Никола Стефанов — закупчик доставчик в ДТП — Силистра, Стоян Великов Пенчев — н-к склад при ОКС — Силистра, и с „Народен орден на труда" — бронзов Асен Ангелов Грънчаров — хлебопекар при селкооп с. Зафирово. Със значката „Отличник на МВТ и ЦКС" и парични суми са наградени много търговски работници. Снимките на първенците в търговията като Ганка Лекова—продавачка в магазина за хранителни стоки, трудолюбива и вежлива към купувачите, Миланка Еленчева — управителка на сладкарница № 2, Кръстина Узунова — магазинерка при потребителна кооперация с. Айдемир, и много други заслужено са поставени в алеята на първенците. С тях се гордее нашият окръг. Те са в челните редици на борбата за изпълнение плановете по всички показатели. Те непрестанно живеят със своята работа и упорито издигат авторитета на търговската професия.

Търговските работници си дават сметка, че изискванията към тях с всеки изминат ден се увеличават, и за да ги изпълнят, е нужно активното участие на всички работници и служители от търговията. Към това ги насочват решенията на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия, решенията на 44-то постановление за повишаване рентабилността на икономиката и решенията на Юлския и Ноемврийския пленуми на ЦК на БКП.

Нека трудовият ентусиазъм, който се създаде в чест на Деня на търговския работник, се увеличи още повече. Нека в още по-висока степен се мобилизират силите на хилядите труженици в търговията за насищане на магазините с повече, по-разнообразни и по-висококачествени стоки, на заведенията за обществено хранене, с повече и по-разнообразни ястия и напитки. Нека по-бързо и по-акуратно се обслужва всеки купувач. Нека се увеличава ефективността на всеки магазин, ресторант, сладкарница, потребителна кооперация, търговско предприятие.

ДА ВИ Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ, ТЪРГОВСКИ РАБОТНИЦИ!

ДСП „Родопа" — Силистра изпълни годишния си план

Колективът на ДСП „Родопа" — Силистра навреме се отзова на призива на пловдивчани за изпълнение петилетния план в съкратени срокове.

В резултат на правилното ръководство и усърдната работа на целия колектив, ДСП „Родопа" — Силистра изпълни годишния си план за промишлената продукция дванадесет дни преди срока. До края на годината колективът на това предприятие няма да намали своя темп на работа и упорито ще преследва изпълнението на поетото повишено задължение — да произведе повече над планова продукция за компенсиране на загубите от сушата и за достойно посрещане на 25-годишнината на Деветосептемврийската победа над фашизма у нас.

Шукри Исманлов е един от добрите електроженисти в „Текстилни влакна" в гр. Тутракан. Той работи в общозаводския ремонтен отдел.

Безпокойството на стария закупчик

За дългогодишния закупчик Иван Дуров от село Антимово, Тутраканско, можете да чуете само похвални думи и от ръководството на „Нарксоп" — Тутракан, и от самите селяни, с които той е в непрекъснат контакт в продължение на много години. А бай Иван е на 69 години. И сега можете да го срещнете с каручката по пътищата за село Антимово и Търновци. Нищо, че зимен студ е сковал земята — той постоянно е на път, постоянно е с грижите на закупчика. Предаде закупената стока на потребителната кооперация в Тутракан и отново е на път. Каручката потраква, колелетата отскачат от замръзналите буци на пътя, а той все така унесен в своите грижи седи зад магарето, подканя го от време на време да ускори хода и отново се замисля — скоро започва седемдесетата му година. Много на неговата възраст вече мислят за последното за вещание, а той пресмята кой какво има за изкупуване от неговия район. При хората му са мислите, при живите селяни.

За стария закупчик отдавна планът не е проблем. Колко планове е изпълнявал и преизпълнявал! За това, ако го попитате, ще ви отвърне с не особено оживление. Награди е получавал — и парични, и морални. Носител е и на Паспорта на дружбата. Казват, че бил представен сега от ръководството на наркоопа за правителствена награда. Този слух и до него дошъл. „Хе, казва си той, това би било едно добро признание за дългогодишния труд и на годините, но нима е това най-важното..."

Да спрем за минута каруцата на този дългогодишен труженик и да го запитаме за какво мисли сега, защо е така унесен дълбоко в неспирния вървеж.

— Плана за изкупуване на яйцата изпълних, момче, още в навечерието на годишнината на народната власт. И с изкупуването на меда, със зърнените те храни и билките съм също добре, ала друга ми е мисълта, друга ми е тъгата...

— Каква, бай Иване?

— Намаляват хората в райо на ми, по-малки стават селата Антимово и Търновци. Преселват се в града хората. С кого ще търгувам?...

Бяхме се подпрели на каручката, с която бай Иван обикаля своите клиенти, и по-отблизо доловихме неговия тъгуващ поглед, и по-осезателно дочухме неговия тъжен акорд...

След малко се разделихме. Каручката заскрибуца по черния заледен път, запрехвърча ха ситни снежинки. Проследих с поглед до завоя този сърцат човек, който като че ли бе в първите години на професията си, та се кахъреше за намаляването на клиентите си. А скоро, много скоро ще навлезе в своята седемдесетгодишнина. От тях дванадесет е прекарал той като закупчик и желае още дълги години да бъде полезен с труда си на хората и на себе си.

В. ДУКАНОВ

Окръжно съвещание на НТС

ЗА РЕШИТЕЛНО НАСТЪПЛЕНИЕ СРЕЩУ ИДЕОЛОГИЧЕСКАТА ДИВЕРСИЯ НА ИМПЕРИАЛИЗМА В ОБЛАСТТА НА НАУКАТА И ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС!

Под такъв лозунг се проведе окръжното съвещание на научно-техническите съюзи в Силистра на 18 декември т. г. За да засвидетелствуват своята сплотеност около Партията и правителството, на съвещанието бяха дошли представители на техническата интелигенция от всички предприятия на окръга.

Инж. Желязко Кушев, председател на Окръжния съвет на НТС, откри съвещанието. Той даде думата на Станчо Николов, секретар на ГК на БКП и член на бюрото на ОС на НТС, да изнесе доклада на тема: „Борбата с идеологическата диверсия на империализма в областта на науката и техническия прогрес".

Докладчикът изнесе обстоен доклад, в който изтъкна многобройните форми и начини на империалистите, с които си служат за въздействие върху съзнанието на радиослушателите, телезрителите, кинозрителите, читателите и сред нашите туристи и командировани специалисти в техните страни. Той изтъкна, че завоеванията на някои от капиталистическите страни в науката и техниката са преди всичко дело на многовековен труд на промишления пролетариат и на упорития труд на трудолюбиви учени, най-често произхождащи от бедните слоеве на народите. И у нас в много отрасли само за две десетилетия бяха достигнати забележителни успехи — в производството на електрокари, в областта на химическата промишленост, машиностроенето и т. н.

В изказванията на инж. Димов от Тутракан, инж. Райнов от Дулово и другите, които взеха думата след прочитането на доклада, бе изразено единомислието и сплотеността на нашата техническа интелигенция, нейната готовност за борба против попълзновенията на идеологическата диверсия на империализма в науката и техническия прогрес.

Изпратена бе и приветствена телеграма до ЦК на БКП.

М. ТОМОВ

Магазинерът Михо Петков от село Секулово е продавач вече 18 години. Стоковият норматив на сместения магазин, който обслужва, е 10 000 лева, а извършва годишен стокооборот за 150 0 00 лева. С добрата си работа се отличи и тази година.

Използуваха есенните дни

Градинарите от ТКЗС — Ситово използуваха последните хубави дни, за да завършат работата в зеленчукопроизводството.

В кооперативна се обработват общо 1 200 дка зеленчукови градини. Осемстотин декара се поливат. Всеки декар е наторен с по 100 кг суперфосфат. Във всички бригади градините са изорани. Кооператорите почистиха парниците. Изнесена та от тях почва е пресята. Пренесена е и част от оборския тор, необходим за зареждане на парниците.

Нов момент в работата на зеленчукопроизводителите е засяването на повече лук за глави и семе. През тази есен са засадени 45 дка с лук за семепроизводство. Стопанството достигна добри резултати в това отношение. От всеки декар лук за семе то получи през лятото около 300 лева чист доход. Освен това се разширява и обработката на лук за глави. През пролетта ще бъдат засадени 200 дка с арпаджик, който градинарите сами си произведоха.

В. СТОЯНОВА

Техният дял в кооперативната каса

Лозаро-овощарската бригада от ТКЗС в с. Алеково осигури на стопанството през тази година чист доход 59 000 лева.

Борбата за обилен плод започна още през есента на миналата година, когато независимо от климатичните условия бе направено първото пръскане против ечмичка. След това бе осигурено още трикратно пръскане против тази зараза.

На основната цел е било подчинено и предварителното наторяване на овощната градина с по 35 килограма суперфосфат, 25 килограма калиев сулфат и 10 килограма амониева селитра на декар.

— В резултат на общите ни усилия — разказва агрономът по трайните насаждения Елена Куртева — бригадата произведе обща продукция за 106 000 лева, а това е почти два пъти повече от предвиденото в началото на годината.

Сега, когато всички разходи са приспаднати, в касата на кооперативното стопанство остават чист доход 59 000 лева, — резултат, значително по-висок от очакванията за годината.

Иван НИКОЛОВ

Журналистическо ЕЖЕДНЕВИЕТО

Вчера преди обед в салона на Окръжния народен съвет се състоя окръжно съвещание на партийния и стопанския актив от селското стопанство. На него беше отчетена работата по есенната сеитба. На първенците в есенната кампания бяха раздадени награди.

* * *

В петък в Окръжния комитет на Партията беше организирано съвещание със секретарите на градските и общинските партийни комитети от окръга. Пред тях секретарят на Окръжния комитет на БКП Христофор Иванов говори по някои основни въпроси, които трябва да се поставят в докладите и материалите на годишните отчетно-изборни конференции в Партията.

* * *

По инициатива на Окръжния комитет на Комсомола в петък в кино „Доростол" в Силистра се състоя семинар с младежкия актив от окръга, посветен на борбата срещу идеологическата диверсия на империализма. Лектори от лекторската група при ЦК на Комсомола изнесоха интересни беседи.

* * *

Довечера театърът в Силистра ще представи „Контраразузнаване" — пиеса в две части от Владимир Каракашев по едноименната повест на Андрей Гуляшки. Постановчик на пиесата е режисьорът на театъра Георги Калимеров.

* * *

По инициатива на Дома на културата при Окръжния съвет на профсъюзите в силистренските училища „Никола Вапцаров" и „Юрий Гагарин" изпълнители на народни инструменти изнесоха показни концерти. Учениците бяха запознати с гайдата, гъдулката и кавала. Целта на концертите е да се събуди интерес у децата към народните музикални инструменти.

* * *

На 24 декември тази година по почин на библиотеката при Профсъюзния дом на културата ще се обсъди публично книгата „Вярност за вярност" от Георги Карастоянов. Авторът на книгата разказва за живота на руската медицинска сестра Юлия Вревская, взела участие в Освободителната руско-турска война през 1877-1878 година и загинала край град Бяла.

* * *

Утре в Дулово ще се състоят състезания по борба за работническата младеж от окръга. В тях ще участвуват отбори от градовете Силистра, Тутракан и Дулово. Първенците ще станат носители на купите на Окръжния съвет на БСФС.

* * *

Отборите на „Доростол" по баскетбол за юноши и девойки, членове на „А" елитна баскетболна републиканска група, ще се състезават утре в град Русе.

* * *

На 25 декември ще пристигнат баскетболните отбори за юноши и девойки от Ученическата спортна школа в град Клуж (Румъния). Те ще имат срещи със специализираната спортна школа по баскетбол в Силистра.

Международна информация

Заплаха над парижката конференция за Виетнам

ПАРИЖ, 20 декември (кор. на БТА Д. Шишманов) — Четиристранната конференция за Виетнам е изправена пред нова заплаха от страна на Съединените щати. Тази заплаха бе изразена от заместник-ръководителя на американската делегация Ванс при вчерашната му среща със заместник-ръководителя на делегацията на демократична република Виетнам Ха Ван Лау. Американският представител е заявил, че ако силите на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам предприемат офанзива срещу Сайгон, това ще доведе до прекъсване на разговорите в Париж и до подновяване на американските бомбардировки над територията на Демократична република Виетнам.

Тази дръзка заплаха е получила отговора: докато САЩ продължават своята агресия срещу Виетнам, виетнамският народ е в правото си да се съпротивлява.

Тук привлича вниманието фактът, че заплахата бе отправена непосредствено след изявленията на сегашния американски държавен секретар по отбраната Клифърд, който каза: Евентуална офанзива на Виетконг, (т. е. на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам) срещу Сайгон не може да бъде причина за прекратяване на разговорите в Париж.

Тази заплаха идва и след изказването на новоизбрания американски президент Никсън пред монреалския вестник „Ла прес", публикувано днес във френския печат наред с „предупреждението" на Ванс. Никсън заявява: САЩ трябва колкото е възможно по-скоро да сложат край на виетнамския конфликт на базата на един почтен компромис чрез преговори. САЩ не желаят нито да наказват Северен Виетнам, нито да завладяват територии и пазари.

Съпоставянето на тези две изказвания налага неизбежно въпроса: кой тогава е наредил на американския делегат в Париж да излиза със заплахи в пълно противоречие с официалните декларации на сегашното и на вече избраното бъдещо ръководство на САЩ? Или и сега се демонстрира пълно несъответствие между официалните декларации и делата на Вашингтон.

— По всичко личи, че решението на сайгонския марионетен вицепрезидент Кау Ки да замине за Сайгон има пряка връзка със заплахите на американската делегация. Ки замина за Сайгон, „за да проучи на място положението" и, разбира се, след съвещание с Тхю да съобщи в Париж, че предвид офанзивата на силите на Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам южновиетнамското „правителство" е решило да поиска от правителството на САЩ прекъсване на парижките разговори и ново отлагане на откриването на парижката конференция по виетнамския проблем.

Наистина учудваща е логиката на Вашингтон и на неговите сайгонски васали: американските войски в Южен Виетнам могат да продължават варварската си агресивна война срещу виетнамския народ, да разгласяват всеки ден колко хиляди бомби са изсипали на южновиетнамската земя, колко южновиетнамци са избили, а виетнамският народ няма право на самозащита и отпор.

Решение на правителството на ГФР

БОН, 20 декември (ТАСС) — Правителството на ГФР отложи „за неопределен срок" решаването на въпроса за внасяне във федералния конституционен съд на искане за забрана на неофашистката национал-демократическа партия.

След като изслуша доклада на министъра на вътрешните работи на ГФР Бенда, бонският кабинет отложи решението на този въпрос „предвид сложността на проблема". На Бенда е възложено да състави и пред стави на правителството нов доклад на тази тема. Едновременно с това, както съобщава вестник „Нойе райн-цайтунг", той трябва да проучи и съобщи на кабинета „възможностите за забрана на новосъздадената Германска комунистическа партия".

По такъв начин въпросът за забраната на НДП — пряка наследница на хитлеровата партия отново е отложен от бонските власти за неопределено време. „Изучаването" на този въпрос продължава вече години. (БТА)

В Общото събрание на ООН

НЮ ЙОРК, 20 декември (ТАСС) — Общото събрание на ООН на пленарното си заседание вчера осъди с мнозинство на гласовете престъпните действия на израелските власти в окупираните арабски територии.

В резолюцията, приета по препоръка на Третия комитет с 60 гласа при 22 против, Общото събрание се присъедини към решенията на Техеранската конференция по правата на човека и „изрази сериозна загриженост във връзка с нарушаването на правата на човека в окупираните от Израел арабски територии". В резолюцията се съдържа призив до израелското правителство да създаде условия за завръщането на арабските жители в родните им места, които те бяха принудени да напуснат в резултат на войната, разпалена от Израел в Близкия изток.

Същевременно Общото събрание взе решение да се създаде специален комитет, който трябва да разследва действията на израелските власти в окупираните арабски земи, нарушаващи основните права на човека и принципите на международното право.

Против резолюцията заедно с делегацията на Израел гласуваха представителите на САЩ, Австралия, Боцвана, Боливия и някои други държави. Между 37-те въздържали се са Англия, Франция, Нова Зеландия, Хаити и др. (делегациите на ЮАР, Албания и някои други страни отсъствуваха от заседанието.) (БТА)

Две тържества в ритуалната зала на село Алфатар

ХИЛЯДОЛЕТИЯ религиозният мистицизъм е съпътствувал човешкия живот, бил е неотменна черта от психиката на хората. Под егидата на попщината, пропити с много мистични елементи, се извършвали (и все още се извършват) и ритуалите, които ознаменуват най-важните моменти в живота на човека — неговото раждане, задомяване и смърт. Макар и в по-малка степен, тъй като нашият народ винаги се е характеризирал с голямо безбожие, тези явления доскоро бяха съществена част и на българските ритуали. Но стъпил на почвата на материалистическите разбирания, днес българинът се отърсва от черковните норми и догми, вплели се в неговите най-светли празници и обряди. Постепенно възникват и се утвърждават нови ритуали — нови по форма, по външна изява, нови и по съдържание.

Първи, но внушителни стъпки по внедряване на нови ритуали в социалистическия бит се правят и в нашия окръг.

...В приветливия и модерен салон на ТКЗС в село Алфатар в събота, 14 декември, се събраха председателите на общинските народни съвети и на общинските комитети на Отечествения фронт. Борис Илиев, член на Окръжната комисия по въвеждане на новите граждански ритуали, изнесе беседа за съвременните български ритуали. За тяхното внедряване в окръга информира присъствуващите Георги Екзаров, началник на отдел „Организационен" на Окръжния народен съвет. След тази теоретическа част на семинара, ръководен от заместник-председателя на ОНС Димитър Михайлов, всички се отправиха към ритуалната зала на общинския народен съвет. Предстоеше да се извършат два тържествени ритуала: утвърждаване име на новороденото дете и обявяването му за гражданин на НР България и сключване на граждански брак.

Още в преддверието към ритуалната зала стихна всеки глас и шум. В широката стая, осветена от лъчите на умореното декемврийско слънце, заедно с гостите като че ли нахлу и тишината. Тя идеше от онова вътрешно предчувствие, което ни изпълва в моменти пред необичайна тържественост. След малко се разляха вълните на Щраусов валс. Вратата се отвори и по застланата пътека пристъпиха срещу приповдигнатия подиум родителите и кръстниците на петмесечната Лиляна. Тя е второ дете на младата съпружеска двойка Иван Димов и Хриска Петрова. Валсът секна и от специалния вход се появи с трикольорна лента през гърди те председателят на СОНС в Алфатар Симеон Драганов.

Звуците на „Мила Родино", изпълниха салона, после постихнаха, за да стане химнът акустичен фон, на който ще се откроят думите на главните актьори в този необикновен спектакъл. Кръстницата Стоянка Петрова поднесе детето на представителя на държавната власт с молба да му утвърди името Лиляна. Той го взе, обърна го с лице към присъствуващите и го „ориса": да расне в мир и щастие, да стане достойна гражданка на социалистическото отечество и да не забравя никога, че е потомка на народ със славна и хилядолетна история.

Майката пое детето, а бащата — специалната папка с грамотата и акта за раждане. На новоутвърдената гражданка която съвсем не в тон с патетичното настроение около себе си, с весели и любопитни очи се оглеждаше наоколо, се изредиха да й поднасят пожелания и подаръци чавдарчета, пионери, комсомолци, представителят на промкомбинат „Камъшит", където работи нейният татко; здраве и дълголетие й пожелаха и и поднесоха подаръци и от ТКЗС — Алфатар и от ИК на ОНС — Силистра. През определени интервали от време Лиляна ще отвори три плика: в единия ще намери синята връзка на чавдарчетата, от другия ще извади червената пионерска светиня, а със значката на Комсомола ще се окичи, като отвори третия плик.

Напрегнатостта и благоговението на моментите прекъснаха две щастливи баби, които започнаха черпнята с бяла добруджанска погача и мед. После поеха своя ход и съвременните лакомства — шоколадените бонбони, докато дойде време за втория ритуал — сключване на граждански брак.

Този път четири лица — младоженците и кръстниците — прекъсват разменящите се впечатления между гостите. На подиума се изкачва двойката Елена Димитрова, цялата в бяло, и Пегър Стоянов. Звучи сватбеният марш на Менделсон. „Да" — отговарят те на въпроса действително ли желаят да встъпят в брак и дали са обмислили добре решението си. В акта всичко е попълнено, с изключение на две графи: където се вписват промените в имената (ако желаят встъпващите в брак) и където се подписват. Две чаши, пълни с червения нектар на алфатарската земя, се изпиха до дъно. „Дирижентът" на ритуала, Симеон Драганов, след като подписаха акта и кръстниците пожела на новото семейство много щастие и разбирателство. Поздрави поднесе и секретарката на общинския комитет на Комсомола Минка Кралева.

Всичко ли мина добре? Не се ли пропусна някой елемент в ритуалите, който има стара традиция? Тези и други въпроси получиха отговори в отсъствието на виновниците за двете тържества, когато участниците в „нагледния семинар" по внедряването на новите граждански ритуали се събраха да ги обсъдят.

Любомир КАПИТАНОВ

В отговор на потребностите

Първите пристъпи на зимата през настоящата година отново с острота поставиха пред гражданите на Силистра въпроса с осигуряването на достатъчно, по количество и хубаво по качество гориво.

В отговор на тези традиционни грижи за всяко едно домакинство търговското предприятие „Топливо" с всяка измината година полага големи усилия, за да подобри своята дейност.

Ежедневно „Топливо" транспортира до своите клиенти средно около 80-100 тона въглища и дърва.

Едногодишната дейност на предприятието дава възможност да се направят и други изводи — че е вече крайно належащо да се подсигури по-обширна складова база и да се увеличат по брой транспортните и подемни средства. В първия случай при наличието на достатъчна по площ складова база ще стане възможно доставянето на повече по количество гориво и освен това неговото качество няма да бъде в зависимост от климатичните условия на сезона.

В зависимост от изменението на стандарта на живота изменя се и се обогатява и дейността на „Топливо". Колективът се грае с доставката на нафта по домовете на онези граждани, които притежават печки за такова гориво. Ежедневно специалната цистерна разнася по 10-12 тона нафта.

За по-голямо облекчение на гражданите при снабдяването им с течно гориво сега се извършва регистриране на печките и догодина ще се премине към абонаментна система на снабдяване.

Един малък, но отзивчив колектив следи с внимание потребностите на населението и според възможностите си успява да удовлетвори повечето от тях.

Р. ШИМАБЕЕВ

Подобряват овощарството

Все повече се увеличават овощните градини в ТКЗС — Ситово. Общо в стопанството се обработват 1 374 декара, засети предимно с кайсии, вишни, круши и др.

Следвайки указанията на ОКС — Силистра, новосъздаващите се насаждения се заемат преди всичко от различни сортове кайсии. Така през миналата година в с. Искра бяха засадени 300 дка с този вид овошки. Сега се създава нова кайсиева градина в с. Слатина. Тя ще заема също 300 дка площ.

Подготвителната работа вече е извършена. Всеки декар е наторен с 5 тона угнил оборски тор. Земята е изорана на 60-70 см дълбочина. Тази отговорна работа бе поверена на група механизатори от РТС — гр. Тутракан. Механизирано бе разпръснат и торът, което значително намали разходите по подготовката на определената за новата градина площ.

През тези дни завършва маркирането. Младите фиданки са набавени чрез ДСП „Сортови семена" — Силистра от гр. Стара Загора и гр. Търговище. Дръвчетата са от сортовете „Унгарска" и „Луизетова".

Ако климатичните условия позволят, кооператорите ще засадят новата градина. Те ще изкопаят дупките също с помощта на техниката, както се е работило миналата година в с. Искра.

Трябва да отбележим, че обработката на овощните градини в ТКЗС — Ситово все повече се подобрява. Докато преди за новите насаждения се определяха най-стръмните места, то сега тази практика се ограничава. Целта е да се постигнат колкото може по-голям брой механизирани обработки, което повишава продукцията.

Най-добри резултати имат овощарите от с. Поляна. Почти всеки сезон при тях плододаването е най-богато. Както те, така и другите кооператори от лозаро-овощарските бригади се стремят да работят според изискванията на младия специалист по трайните насаждения Димитър Атанасов. Във всички бригади бяха използувани благоприятните есенни дни след листопада. Короните на дръвчетата са прочистени от съпени и сухи клонки. Междуредията — изорани. Почти навсякъде стволовете на дръвчетата са варосани. В някои градини е извършено и есенно пръскане.

Кооператорите от ТКЗС — Ситово създават все по-добри условия за развитие на овощарството в тяхното стопанство. По този начин съществува реална възможност да се увеличат добивите от този отрасъл, да станат по-големи очакваните доходи.

М. ТРИФОНОВА

Младият тракторист Димо Добрев от село Иширково отсега се готви за пролетната сеитба. Усилено ремонтира машините. Той участвува активно и в живота на комсомолското дружество.

Снимка: Ст. ТОДОРОВ

НАШАТА РЕЙДОВА БРИГАДА

МЗ „СТОМАНА" В ПРЕДДВЕРИЕТО НА ЗИМАТА

МРАЗОВИТИЯТ декемврийски вятър и силният студ показват намеренията на зимата този път рано да ни навести. Разбира се, настъпващата зима радва хората с предстоящите празници, децата с ваканцията и веселите игри на снега, радва всички, които се погрижиха все пак да не стоят на студено. И създава грижи и огорчения за тези, които трябва по силата на едни или други обстоятелства да прекарат няколкото зимни месеци в очакване на топлото пролетно слънце. Сред тях са и голямата част от работниците в МЗ „Стомана".

Години наред зимната подготовка в този завод не е закъснявала толкова много, както сега. Може би се е отразило и разширението на един от цеховете, но нали едно разширение трябва да се свършва преди да са настъпили студовете. И поради тази, пък и поради много други причини, зимната подготовка на предприятието не бе извършена до 1 ноември, както е по закон, нито до 15 ноември, както е решило ръководството на предприятието, и сега, когато сме в средата на декември, все още не са поставени навсякъде печки. А ня къде те са поставени, но без желания топлинен ефект. Но да започнем по реда на цеховете.

Най-големият (в смисъл най-просторният) цех в завода е механичният. Той е твърде зле с отоплението. Както казах ме, печки все още не бяха поставени (тези дни ще ги слагат), но въпреки това повишаването на температурата тук е проблематично. А в този цех работят хора, които идват в 4 часа сутринта и които зъзнат в буквалния смисъл на думата над струговете по осем часа. В цеха има един калорифер, който, кой знае защо, работи само до обяд и макар че не би решил въпроса, би променил поне малко температурата на въздуха за работниците около него. В цеха отгоре на всичко липсва и мивка за 160-те работника. Вярно, поставя се едно ръждясало ламаринено корито, но ние се съмняваме, че работниците биха се мили в него. Просто да те е срам, че това корито е правено в завод като „Стомана" — толкова е примитивно и неудобно.

Между другото, направи ни впечатление и един въпрос, който говори за определено отношение към проблемите на охраната на труда. МЗ „Стомана" произвежда шмиргели за цялата страна. Произвежда ги такива, каквито трябва да бъдат — обезопасени, стандартни, според съвременните изисквания. Но в самия завод работят все още със стари, необезопасени шмиргели, които носят реална опасност за зрението на работника. Вероятно ги чакат сами да излязат от строя и чак тогава да ги сменят — друго обяснение на този факт не намираме.

В другото помещение на механичния цех, където са тежките машини, има нафтов генератор, топлината на който въобще не се усеща. При това тук въздухът е доста тежък (би могло да има вентилатори) от излизащите наблизо изпарения на електроженното отделение. В електроженното отдление работят заедно стругари и електрожении и макар че всички дишат едни и същи отровни изпарения, едните работят по седем, а другите по осем часа. Пак в електроженната, но в друго помещение, намерихме заедно с произвежданата продукция куп дърва, които още повече увеличават теснотията. Но какво да се прави — ако са навън, няма да остане нищо от тях.

До механичния цех се намира ръководното отделение, в което така силно мирише (вътре е студено, разбира се), че след известно време главата ти се замайва. Но ето тук работят хора, на които главата не се замайва, но които биха могли да имат поне една аспирационна уредба за отровните изпарения.

И като свършат смяната, тези хора се мият в една умивалня, която освен че е под всякави хигиенни изисквания, е и страшно студена. Би могло поне вратата да се поправи — толкова ли няма кой да се сети.

Към тези картини бихме могли да прибавим и работниците от гилотината, които са работили и ще работят и тази зима под открито небе. Вее, вали. Но студа те няма да избягнат и тази година, а може би и още други — такива са засега перспективите. Но онова, което ни порази най-силно, са абсолютно допотопните условия, при които се работи в леярната. И докато там все пак е топло, то в чистачното отделение веднага си представяш как живеят хората на северния полюс. Особено в коридора, разделящ двете помещения, течението е просто замразяващо и колкото и невероятно да се вижда, и на него работят хора. Какъв стоицизъм е необходим, за да се издържи тук, е труд но да се прецени. В чистачното видяхме и куриози — в един варел гореше един пън и това представляваше отоплението. Толкова ли няма печки в МЗ „Стомана"?

Бихме могли да изреждаме още много факти, бихме могли и да споменем, че няма стая за жената, че например снабдяването на работниците с нови зимни дрехи все още не е достатъчно, че би могло да се по добри осветлението на всички помещения в завода и пр. Но и те, заедно с всичко изнесено дотук, говорят, че проблемите на това предприятие са по-тежки, отколкото може да се предполага, и значителна част от тях трябва срочно да се решат от обединението, защото не бива да работят над 400 човека в такава леярна. Но и много от изнесените факти са въпрос на организация и на желание от страна на ръководството на завода да подобри условията за работа на хилядата работници. Защото нарастването на броя на злополуките и особено на простудните заболявания в последно време е твърде обезпокоително и само едни по-решителни мерки, с цената на известни средства, разбира се (интересно, къде ли са изхарчени тези 70 хиляди лева за охрана та на труда), ще успеят да ограничат техния брой. Работниците са преди всичко хора и грижливото и човешко отношение към тях стоят, струва ни се, пред изпълнението и преизпълнението на плановете.

Ванко НИКОЛОВ,
инспектор в Инспекцията по охраната на труда към ОС на профсъюзите.

Николай ЗЛАТЕВ,
от ред. на в. „Силистренска трибуна"

За образцова агнилна кампания

Оборният период при овцете съвпада с бременността, агненето и кърменето — основни моменти в този отрасъл, които са от решаващо значение за получаване на планираната от него продукция. Това налага вземането на много сериозни мерки от страна на ръководствата на стопанствата, специалистите и овцевъдите за изпълнение на комплекса от мероприятия, свързани с храненето и отглеждането на животните, с оглед да не се допусна загуби от аборти и от смъртност при новородените.

Кооперативните стопанства от окръга извършиха осеменителната кампания с 10-15 дни по-рано от другите години. При това положение около 90 процента от овцете ще се оагнят през декември и януари. Много рано се извърши осеменяването в ТКЗС — Срацимир, където понастоящем има родени над 1 000 агнета. Очаква се всички овце в това стопанство да се оагнят до края на годината.

Започването на масово агнене на овцете в почти всички стопанства изисква особени грижи за правилното им хранене и гледане през този период. Голяма част от абортите се дължат на допуснати грешки в това отношение. Бременните животни трябва да получават редовно качествени фуражи. Използуването на плесенясал царевичак е причина за частични аборти в овцефермите на с. Честименско и Зарник. Не е изключено да се констатират такива случаи и в други места в окръга. Това в никакъв случай не бива да се допуска. Задължение на овцевъдите, специалистите и заведущ фермите е да отстраняват загнилия, развален и мухлясал груб фураж и в никакъв случай да не го дават на животните.

Времето позволява все още овцете да излизат на паша. Много важно е да не се пускат животните по полето по оланената и замръзнала трева. Не бива да им се поднасят замразени сочни храни и силажи, които могат да причинят аборти. Трябва да се осигури и постепенен преход от пасищно към оборно хранене. Това се постига чрез постепенно съкращаване времето за паша и залагане на груби и сочни храни сутрин, преди изкарване овцете и след завръщането им, докато се премине изцяло на оборен начин на хранене с пълноценни, качествени и разнообразни фуражи.

Обезпечаване на добре оборудвани и топли агнилни помещения е следващата грижа за осигуряване добри условия за нормално протичане на агнене то. За отбелязване е, че без изключение във всички наши овцевъди е насадена традицията да полагат особени грижи и денонощно да дежурят през периода на агненето и от години наред нямаме случаи на допускане висока смъртност сред новородените агнета.

За опазването на агнетата и за получаването на нормален прираст от тях през периода на отглеждането им е необходимо още отсега ръководствата на стопанствата и специалистите да обезпечат необходимите количества стартерни смески за форсирано угояване на животните, предназначени за предаване на „Родопа". В това отношение „Фуражна промишленост" — Русе има готовност и започна производството на такива смески, първите количества от които са предназначени за ТКЗС — Срацимир, Дулово, Нова Черна. А ТКЗС — Главиница набави един вагон от Долна Митрополия.

Угояването на агнетата със стартерни и финишни смески е проверено вече от няколко години и внедрено в овцефермите на окръга. Тази година по този начин трябва да бъдат угоени около 50 000 приплоди за изпълнение и преизпълнение на плана за агнешкото месо. Това ще позволи ранно отбиване на агнетата и ще даде възможност за изпълнението на плана за общата и стокова продукция на овце мляко.

Георги КОТЕВ

Човекът без лице

Стефан ЕЖЕВСКИ

4 ПОВЕСТ

— Изключено е! Само ако някой му помогне, и затова аз смятам, пан поручик, че ви е попаднало изключително интересно дело — каза лаборантът и демонстративно започна да изважда от шкафа бутилки, давайки да се разбере, че счита аудиенцията за свършена.

Излизайки от лабораторията, поручикът веднага замина в „Столица". По това време край портиера беше относително спокойно. Двама чакащи при вида на комичната фигура на Любич вдигнаха с интерес глави, но след минута отвориха широко уста от удивление, виждайки, че портиерът се наведе любезно в поклон пред този малко привлекателен гост.

Любич отговори сериозно на поклона и се изкачи по стълбите. От втория етаж той позвъни на директора и поиска ключовете от всяка свободна стая. След една минута в стая 28 на втория етаж директорът представи на Любич списъка на пристигналите, зарегистрирани в течение на последните два дни преди убийството. Поручикът прегледа внимателно списъка, записвайки през цялото време нещо в дебела тетрадка. Тази сцена протичаше в гробно мълчание и нито един от двамата не прояви никакво желание да заговори. Най-после Любич сложи настрана списъка и поиска да извикат портиерите, дежурили в този ден.

На Любич се удаде сравнително бързо да установи, че в деня на произшествието двадесет и трима човека са получили отделни стаи, при това само петима от тях заминали от хотела на следващата сутрин. Трима от тази петорка, с която поручикът се зае най-напред, живели в стаи на 11-тия етаж. Роман Стоберски, доставчик на едно от едрите предприятия в Щетин, Казимир Врона — публицист от Познан, третият — Тадеуш Волски — беше служител в едно от търговските обединения в Краков.

По-малко от другите се харесаха на поручика този познански публицист. Портиерът не можа никак да си спомни кога се е върнал в стаята си, а вторият, дежурил сутринта, каза, че публицистът заминал от хотела към шест часа сутринта. Малко повече подробности Любич събра за Волски и Стоберски. Изглежда, че те въобще не са напускали вечерта стаите си, в което обаче портиерът не можеше да се закълне, а както се изясни след това, Волски беше именно онзи човек, който се върнал с песен мъртво пиян след полунощ.

Изслушвайки всички тези обяснения, поручикът имаше такова непроницаемо изражение на лицето, че двамата портиери и техният шеф бяха готови да се закълнат, че Любич вече е изяснил тази компрометираща репутацията на хотела загадка. Телефонограмата от Познан вдъхна малко надежда в сърцето на поручика. В града нямаше нито един публицист с презиме Врона, затова пък такова презиме носеше мошеник-рецидивист, когото не намериха в къщи, а семейството му не знаело къде се намира сега. Поручикът поиска подробно описание на Врона. Но, за съжаление, освен твърде общи сведения, че той е човек със среден ръст и средно охранен, познанската милиция не разполагаше с никакви други подробности.

Минаха дни, а следствието не се придвижи нито крачка напред. С безпокойство Любич очакваше всеки ден да го повика шефът, имащ неприятния обичай да започва всеки разговор с думите: „Е, какво има при вас? Отново нищо не е известно, така ли?" Изглежда, че неспособността на собствените сътрудници му доставяше явно удоволствие и той не очакваше от тях нищо друго.

Обаче работата на Врона се изясни много по-бързо, отколкото очакваше това Любич. След два дни, в осем часа сутринта, двама милиционери въведоха в кабинета на Любич някакъв субект.

— Милиционерският пост в Гвиздов задържа търсения Врона — доложи един от милиционерите.

— Пан полковник — заскръца с пиянски глас Врона, — аз не знам какво има. Аз тоскущо след амнистията...

Още в този момент поручикът разбра, че го постигна нов неуспех. Обаче, хващайки се за последната спасителна сламка, попита спокойно:

— Документите ви у вас ли са?

Единият от милиционерите, изпреварвайки отговора на заподозрения, с триумф постави пред Любич паспорта.

— Заповядайте, това е точно той. Всичко съвпада: номерът, снимката, белезите...

Любич запали цигара и се обърна към Врона:

— Вие сте живели в хотел „Столица" на 18-19 ноември?

— Да, пан полковник. Изчезнало ли е нещо там?

— Живели сте на 11-тия етаж, така ли? По кое време се върнахте в стаята си?

— Аз се навечерях долу с едно момиче, което живееше също в този хотел, а след десет часа вече спях.

— В своята стая или в нейната?

— В моята... Аз съм ерген, тоест разведен, пан полковникът разбира... Името й Тереза, а презимето й не ми е нужно.

— А не чухте ли някой да е бил в съседната стая?

(Следва)

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — Нова Черна

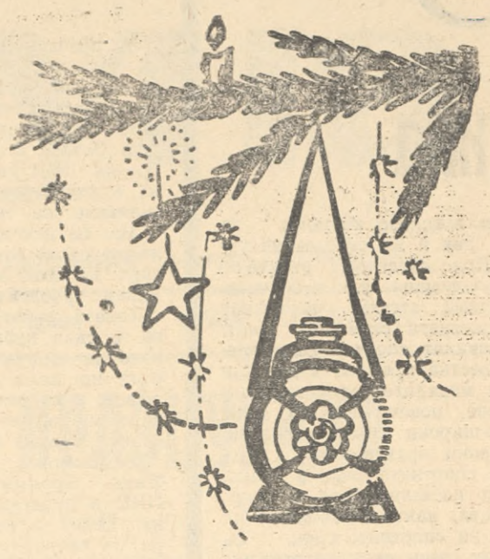
Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват кооператорите, механизаторите, животновъдите и специалистите по случай

новата 1969 година

и им пожелават още по-големи успехи в живота и труда.

Призовават ги на неуморно съревнование в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в нашата страна.

Да е честита и радостна за всички новата година!

Партийното бюро, дирекционният съвет, профкомитетът и комсомолското ръководство на

ДИП „Липа"

поздравяват целия колектив на предприятието с настъпващите новогодишни празници. Работниците от това мебелно предприятие са първите пионери на петдневната работна седмица в окръга, техният всеотдаен и неуморен труд винаги е бил гаранция за висококачествена продукция.

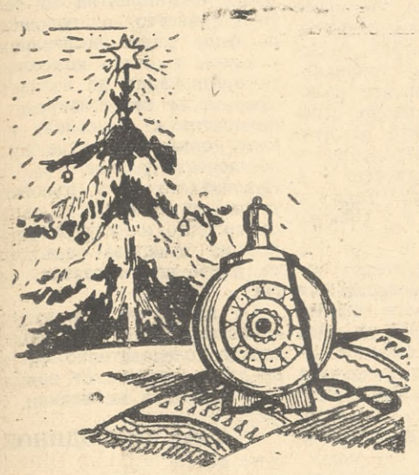
Нека през идущата юбилейна година се множат успехите на трудовия колектив на ДИП „Липа"!

Да е честит и весел новогодишният ви празник!

скъпи другари!

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на завод

Оргтехника

честити на производителите на електронно-изчислителната и размножителна техника, на целия трудов колектив на завода новата 1969 година. Нека Елките, произведени в този завод, разнасят по света славата на силистренци, нека през новата юбилейна година трудовите успехи на колектива бъдат още по-големи.

Щастливо и весело прекарване на новогодишния празник!

Партийното и административното ръководство, профкомитетът и комсомолската организация при

МЗ „СТОМАНА"

поздравяват целия работнически колектив на предприятието с техните трудови усилия в края на годината и им пожелават в чест на 25-годишния юбилей на свободата още по-значителни трудови успехи.

Нека тази нова година донесе радост и лично щастие на всеки член от многобройния работнически колектив на завода.

Весело прекарване на новогодишния празник, другари!

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на промкомбинат

„Трансмариска" — Тутракан

поздравяват трудовия колектив на предприятието с настъпването на новата година. Нека през тази юбилейна година ние се поздравим с още по-големи трудови успехи в чест на славната годишнина от победата на революцията в България нека радостта и щастието бъдат спътници на всички работници от предприятието.

Стопанско предприятие „Комунални услуги" — Силистра

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на предприятието поздравяват всички работници и служители с

новата 1969 година

и им пожелават много радост и щастие в личния и обществения живот.

Да е благодатна и щастлива новата година!

ГТП „Здрава храна" — Силистра

На всички служители и многобройните си клиенти честитим

новата 1969 година

По време на новогодишните празници поканваме гражданите и гостите на Силистра да посетят нашите заведения за обществено хранене, където ще намерят приятна и уютна обстановка.

Весело прекарване на празника!

Партийният комитет, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на

ДПП „Електрометал"

честитят на работниците и служителите от предприятието новата 1969 година и пожелават на всички радост и лично щастие. Нека удвоим нашите усилия, за да посрещнем достойно през тази година 25-годишния юбилей на свободата!

Щастливо и радостно прекарване на новогодишния празник, скъпи другари!

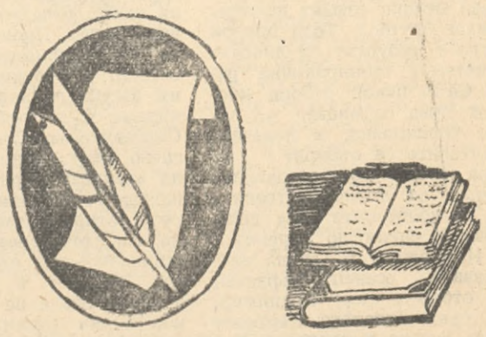
Партийното и административното ръководство на ДТП „Печатни произведения"

най-сърдечно поздравяват всички книжари, стоковеди и служители, които са се заели с благородната работа да доведат книгата до всеки дом, до всеки читател.

Честита ви

НОВА ГОДИНА

другари!

Нека тя ви донесе много радост и крепко здраве!

РТС — Тутракан

Партийното, административното, профсъюзното ръководство и комитетът на ДКМС поздравяват с

новата 1969 година

всички свои работници, служители и клиенти и им пожелават весело и радостно посрещане на празника — щастие в личния им живот и по-високи успехи през идущата година.

Честита Нова година на всички!

ГОСТУВА НИ лада

Модната линия през 1968-1969 година

С навлизането на спортния младежки стил в облеклото се създаде една мода без проблеми, без сложни детайли и излишни украшения, без фрапиращи цветове. Чрез този стил се постигна съвременното изискване — облеклото да бъде не само красиво, но и максимално удобно. В последно време се изработва комплектно облекло за града, за пътуване, за спорт и почивка. В най-различни варианти младежкият спортен стил може да бъде използван при създаването на модели за всяка възрастова група.

В комплектите за всеки ден: рокля и жакет, пола, блуза, жилетка и жакет или манто се предлагат смели, свежи колоритни съчетания. В комплектите за спорт и почивка полата се заменя с дълъг панталон или в зависимост от фигурата, с пола-панталон.

Голяма роля при изграждането на комплектното облекло играят избраните с вкус и в стила на модела допълнения: обувки, чанта, шапка, шал. Като оригинална модна новост към всекидневното и спортното зимно и пролетно облекло се предлагат дълги пъстроткани вълнени шалове.

За зимния и за пролетния сезон синтетичните тъкани, трикото, естествените и изкуствените кожи са широко застъпени. Каретата, райетата и напръскваните платове допринасят за създаването на богато разнообразие в моделите.

Силуетът на дневното облекло се запазва елегантно издължен, прав или втален и разширен в долната част. Полиге са раздвижени чрез плоски, плисета или веребно разкрояване. Модният елемент — коланът, тесен като панделка или широк като пояс, подчертава талията и в някои модели образува приятен лежер в горната част на дрехата. Но в зависимост от фигурата, понякога е за предпочитане той да не бъде използван и вталяването на дрехата да бъде едва забележимо. Изработени от плат, от кожа, от декоративни ширити, от пластмасови, дървени или метални пластинки, колани те обикновено са украсени с големи метални токи.

Малко по-обемен е силуетът на палтата и малко по-разширени по модел са официалните ръкли. По и те в горната си част са оформени по фигуросъстоящи се от пола, блуза, ло се отличава от всекидневно те само по материята и по до пълненията. Освен рокли и джемпъри, за официални случаи се носят също комплекти, състоящи се от пола, блуза, жилетка или жакетче. Моделирен за есенните и зимни вечери е блясъкът в облеклото, който се постига чрез платове с метални нишки и чрез бижу, украсено със светещи в цветовете на дъгата камъни.

Комплектното облекло се налага и в мъжката мода. Пре обладаващи във всекидневното облекло са комбинациите само и панталон от два различни плата. И тук най-често срещаните десени са каретата и райетата. Особено модерни са платовете на райета, по-изявени в комплектното облекло и по-дис кретни в целите костюми за всеки ден и за официални случаи. При младежките ризите от трико, с цип или с копчета, до голяма степен изместват всекидневната риза от плат. Младежкият спортен стил вече се известна промяна в детайли те на моделите: по-подчертани джобове, повече копчета, ципове, по-широки яки и ревери, по-широки вратовръзки, пагони на спортните ризи и сака, колани на шлиферите и пардесютата, както и колани на гърба на спортните сака. За есенния сезон се предлагат якета и спортни жакети, къси до кръста или с нормална дължина, изработени от синтетични платове или кожа.

Б. СЛАВОМИРОВА

Оригинална официална рокля.

Манто в светъл тон.

Лятна детска рокля, гарнирана с дантелки.

БЕЗСЪНИЕТО

В изследванията си К. М. Петрова, ученичка на И. П. Павлов, показа, че опитно животно — куче—може да издържи 25 дни гладуване, но умира след 15-дневно изкуствено предизвикано безсъние. Сънят е охранително-задържен процес, който се разпространява по мозъчната кора и достига до по-ниските отдели на централната нервна система. Под безсъние разбираме разстройства в заспиването, продължителността и дълбочината на съня. Еднократното безсъние — след преумора или ден, изпълнен с неприятни преживявания, тревоги, препиване и обилно нахранване вечер, при смяна на спалното помещение и леглото — е изживяно от всеки. То се преодолява сравнително леко.

Създаването на условия за честото му повтаряне може да доведе до невротично безсъние. При него имате нужда от съдействието на лекар. На фона на лесна раздразнителност, несдържаност, напрегнатост през деня, сънят е повърхностен, неспокоен, изпълнен с кошмарни сънища и чести събуждания. Заспиването е трудно, невротикът мисли за следващия ден, когато след късо трайния неободряващ сън ще се събуди с главоболие, отпадналост, лошо настроение и самочувствие, намалена работоспособност. В тези случаи разстройствата на съня са упорити и продължават дни и седмици. Страдащият с основателна тревога мисли за следващата нощ, която няма да му донесе търсената в съня почивка. Разстройства на съня се наблюдават и при много телесни заболявания: при инфекциозни болести, протичащи с висока температура, при хипертонична болест и високо кръвно налягане, дължащо се на бъбречни или сърдечни заболявания. Безсънието е често оплакване при продължително професионално отравяне у работници, които имат досег с олово, живак и др. То е важен симптом и на редица психични заболявания. Смущения в съня се наблюдават у жените в критическата възраст. Те са особено подчертани и упорити след прекарано мозъчно сътресение.

Предпазването от безсъние е сложен, комплексен и индивидуално обусловен проблем. Основата на създаване здрав сън у възрастния се изработва още в детската възраст. Считате ли, че ако детето ви не ляга в определен час (не по-рано от 21 часа!), ако отстъпите на молбите му да остане с вашите гости или да догледа телевизионното предаване, не разстройвате ритъма на сън и бодърствуване? В пубертета и студентската възраст безусловно необходимо е да се избягва прекалено умствено натоварване. Най-важното остава спазването на ритъм в дневния режим: хармонично редуване на часовете за работа, отдих, физкултура и сън. На интелектуалния работник, освен строго определения час за лягане (индивидуално избран, но фиксиран), бихме препоръчали изключване на напрегната работа в късните часове на нощта.

Лечението на невротичното безсъние при всички случаи е работа на лекаря-специалист. Тук, освен хигиенни мерки (вечерна разходка, фрикции и други водни процедури, избягване на дразнещи разговори, алкохол, чай и кафе), ни идват на помощ и сънотворните лекарства. Еднакво неправилни са становищата, че тези вещества са вредни, „отравят" бавно организма, както и обратното, че без тях спокойният сън е невъзможен. Едно е сигурно — в определен период от лечението на невротика безсънието е по-вредно от „меките", сигурно-действуващи сънотворни лекарства. Те се дават строго индивидуално при постоянно динамично проследяване на дозата и въздействието им от лекаря.

От древни времена водолечението е имало успех при облекчаване на безсънието. Можете да ползувате съвършено прости процедури — например потапяне на крайниците в гореща вода преди сън, топъл, но не горещ душ или вана. И тук последната дума ще има лекарят. С успех се ползува курорто-лечението: Наречен, Банкя, Овча купел, Вършец, „В. Коларов". Активната физкултура, преди всичко туризъм, е донесла облекчение на много страдащи от разстройства в съня.

Д-р Тома ДАНАИЛОВ

По-голямо внимание към културно-масовата работа

В процеса на изграждането на социалистическото общество все повече нарастват не само материалните, но и духовните потребности на нашия народ. Затова с редица решения ЦК на БКП насочва дейността на културния фронт към задоволяване на тези потребности.

На 18 декември т. г. Окръжният съвет за изкуство и култура на свой пленум разгледа някои проблеми на културно-масовата работа на село. Това е една хубава инициатива, като се има предвид, че в окръга ни няма нито един държавен културен институт и от културно-масовата работа се очаква твърде много.

В доклада, прочетен от др. Иван Брезоев, секретар на ОНС и председател на Окръжния съвет за изкуство и култура, бе направен преглед на състоянието на различните форми за културно-масова работа. Посочено бе, че почти половината от читалищата в селата се помещават в нови сгради. Непрекъснато се увеличава броят на читателите. В Алеково и Алфатар библиотеките са раздали по над 6 000 книги, Зафирово и Шуменци — над 5 000. Успехи има и в художествената самодейност. Нейни представители неведнъж са защищавали достойно честта на окръга и са се връщали като победители. Увеличен е броят на кината и кинозрителите, на притежателите на радиоапарати и телевизори.

Общият културен уровен на хората в селата обаче непрекъснато се повишава под въздействието на различни фактори. Увеличава се броят и на специалистите със средно и висше образование, които работят в селата. Това поставя с особена острота въпроса както за количеството, така и за качеството на културно-масовата работа. Не може да се задоволят нуждите на читателите само с раздаването на книги. Читателските конференции, срещите с писатели и поети, обсъждането на книги трябва да бъдат не изключение, както е сега, а ежедневна грижа на читалищните ръководства. Може би в това отношение по-широко трябва да се изучи и приложи опитът на общинския съвет за изкуство и култура в Алфатар.

Съществени недостатъци има и в художествената самодейност. Отчетено бе, че за една година са изнесени 290 концерта пред повече от 32 000 жители. Но в окръга има 117 селища с над 170 000 жители. Значи дори и една четвърт от населението не е слушала средно двете програми годишно, които се падат за всяко населено място. А и достатъчни ли са те? Трябва сериозно да се помисли и за премахване канцеларийността в работата на самодейните колективи.

Както много други пъти и сега на пленума се говори за изтърканите филми и студентските киносалони, които не само не привличат, но и отблъскват кинозрителите. Критика имаше и към много от безсъдържателните радиопредавания на местните програмни комисии и др. И пак стана дума за кадрите, за средствата. Човек, който присъствува няколко пъти на съвещания от този род, остава с убеждение, че много от въпросите са неразрешими.

Анализът на фактите показва, че там, където стопанските и административните ръководители имат правилно отношение към въпросите на културата, там няма неразрешими задачи, там има интересна и разнообразна дейност. Така е в Алфатар, така е в Ситово, Срацимир и др.

Въпросът за средствата води след себе си нерешението и на този за кадрите. Фактически от инициативата на читалищния секретар, библиотекаря, ръководителя на колектива зависи каква ще бъде културно-масовата дейност на село. В много села, поради ниското възнаграждение, тези места се заемат от хора с недостатъчна подготовка, които не се отличават с особена инициативност и организаторски способности. Като се прибави към това и липсата на средства за поощряване на участниците дори на една викторина, става ясно защо много пъти се говори за едни и същи неща.

Кооперативните стопанства вече са икономически укрепнали. Пред тях се поставят задачи, които изискват повече култура и знания у кооператорите. С въвеждането на комплексната механизация свободното им време се увеличава. Нима не са ръководствата на кооперативните стопанства, които трябва да бъдат най-заинтересовани от тези въпроси? Има решения на Майския пленум, на Юлския пленум на ЦК на БКП, в които ясно се изтъква, че те не са само икономически ръководители. Защо тогава ТКЗС — Айдемир вместо предвидените 3 500 лева е дало на читалището само 600 лева, Алеково — вместо 4 580 е дало 200, Сребърна—вместо 4 000 — 780 и др.? Не е по-добро положението и в Бабук, Средище, М. Преславец и др. Сушата не може да бъде най-сериозният аргумент за оправдание защото миналата година беше много благоприятна за селското стопанство, а положението не беше много по-различно.

Време е също комсомолските организации да излязат от сферата за теоретизиране за приоритет и да станат истинските организатори на културно-масовата работа на село. Навлизането им в ръководствата на читалищата и съветите за изкуство и култура още далеч не изчерпва задълженията, които се поставят пред тях.

От плодовете на културно-масовата работа се ползуват всички, следователно тя трябва да се ползува от вниманието и помощта на всички.

Денка ГОСПОДИНОВА

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Живот в служба на високи идеали

(170 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА АДАМ МИЦКЕВИЧ)

На 24 декември 1798 г. в поробена Полша се ражда Адам Мицкевич — великият полски народен поет. Висше образование получава във Вилненския университет, след което преподава в гимназията в Ковно. Буденият ум и отзивчивото сърце на младежа остро реагират на егоизма и практичността на онази част от полската шляхта, която е забравила своята национална чест и достойнство. Надеждата и вярата на Мицкевич са насочени към народа, съхранил в традиции и творчество националната си самобитност. През 1820 г. поетът написва забележителната „Ода на младостта" — ентусиазиран призив за преустройство на действителността.

За активно участие в тайна патриотична организация на полската младеж, Мицкевич е арестуван и изпратен в Русия. Тук той се сближава с декабристите с Пушкин, съдействува за обединяването на полските и руските революционери в борбата им със самодържавието. С реалистичните си традиции руската литература въздействува положително на романтичната натура на Мицкевич. Творчеството му от това време е проникнато от съчувствие към руския крепостен селянин и негодуване към равнодушието на богатите.

Революционните събития от 1848 г. тласкат поета към активна политическа дейност. Той организира полски легион, който участвува в борбите на италианския народ за свобода. Като редактор на вестник „Трибуна на народите" Мицкевич воюва с европейската реакция, проповядва идеята за революционен съюз на народите от Европа срещу деспотизма. Той смята, че всяка социална система „ще си остане безплодна утопия дотогава, докато тя се стреми да разреши обществения въпрос по мирен път, без да закача никого".

Ролята на Адам Мицкевич в полската литература е велика. Като поет той тънко чувствува красотата на природата, усеща пулса на народното сърце и създава поезия с голяма идейна стойност, емоционална и художествено богата. Шедьовърът му — поемата „Пан Тадеуш" (1834 г.), пресъздава битта, нравите, слабостите и милата старомодност на полската шляхта, самобитността на народните традиции. Поемата е стоплена от дълбоко разбиране и любов. Поетът обогатява и демократизира родния си език. Чрез цялото си творчество и особено с „Пан Тадеуш" Мицкевич издига полската литература на световно ниво.

Големият руски критик Белински смята Мицкевич за един от „най-великите световни поети", а Максим Горки го отнася към числото на поетите, въплътяващи „духа на народа с най-голяма красота, сила и пълнота".

През 1855 г. по време на Кримската война, събирайки полски легион в Цариград, Адам Мицкевич заболява от холера и умира.

Така завършва жизненият път на една от най-крупните личности на Полша и Европа от XIX век, оставила значително творчество — гордост за славянството, ценност за цялото човечество.

Иванка ПАВЛОВА

СЪОБЩЕНИЕ

На 19 декември т. г. в Прага бе извършено тегленето на печалбите от Международната лотария на журналистическата солидарност за 1968 година. Тиражният лист с печалбите ще бъде публикуван във вестниците на 26 декември т. г.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Младият учител по физкултура Велико Димитров от село Алфатар така „запали" своите възпитаници по баскетболната игра, че тренировките започнаха да изпълват и голямото междучасие.

След първия полусезон в „Б" окръжните групи по футбол

След като завършиха срещите от първия полусезон по футбол на отборите от „Б" окръжните групи, могат да се направят изводи за представянето им.

Определено трябва да кажем, че тези отбори играят предимно силов футбол. Този почерк на игра е резултат от липсата на системна тренировъчна работа. Само някои отбори провеждат през седмицата по една-две тренировки, а повечето от съставите се събират от мач на мач. Това е главната причина за лошокачествените игри, за контузиите и за нежелателните сцени по терените.

В Източната „Б" група най-неочаквано есенен първенец стана отборът на Срацимир, който през миналото първенство едва остана в групата. Този успех не е случаен. Състезателите от отбора се отнасяха с необходимата сериозност как то към тренировките, така и по време на срещите. Отборът играе открит, нападателен футбол и в състава му почти няма слабо звено. Ако зимната подготовка се проведе правилно, отборът ще остане на завоюваните позиции.

Възможности да догони лидера има отборът на Добротица, който отпадна от „А" окръжна група. Пролетната програма е благоприятна за футболистите от Добротица, но трите им загуби ни карат да се съмняваме в техния краен успех. Съставите на Секулово и Паисиево имат равни възможности да атакуват първото място. На падението на Паисиево бе най-резултатно — отбеляза 46 гола. На спечеленото у дома разчитат най-вече отборите на Посев, Межден и ДЗС Окорш, в които обаче не липсват някои силни единици. Останалите единайсеторки нямат оформен облик на игра. И ако някои все още се крепят, съставът на Честименско направи сериозна заявка за зоната.

В Западната „Б" група за първо място се борят трима съперника — Сребърна, Нова Черна и Малък Преславец. Отборът на Сребърна се очертава като фаворит не само поради двете точки аванс, а и защото разполага с по-резултатно нападение. Съдете сами: в 10 срещи то е отбелязало 32 гола. И все пак и отборът на Нова Черна може да се изкачи най-високо. Мисля, че срещата между тия два състава ще определи първенеца в групата.

Добре се представиха през този полусезон и отборите на Малък Преславец, Ситово, Шуменци и Бреница. Изненадващо слабо играха съставите на Старо село и Варненци, незадоволителна е играта и на ДЗС „Янко Забунов".

Предстои зимната подготовка. Който я проведе, без съмнение през пролетта ще почувствува нейните последици.

А ето и крайното класиране в двете групи:

Източна

1.	Срацимир	33-21	20
2.	Добротица	33-24	20
3.	Паисиево	46-28	18
4.	Секулово	41-21	18
5.	Посев	31-19	17
6.	Межден	25-17	16
7.	ДЗС—Окорш	25-22	15
8.	Окорш	17-27	11
9.	Бабук	23-32	10
10.	Правда	23-32	10
11.	Смилец	23-32	9
12.	Алеково	18-37	9
13.	Голеш	16-28	8
14.	Честименско	14-34	4

Западна

1.	Сребърна	32-12	17
2.	Нова Черна	30-11	15
3.	М. Преславец	25-17	15
4.	Ситово	21- 9	12
5.	Шуменци	17-13	12
6.	ДЗС Я. Заб.	20-20	10
7.	Бреница	17-18	8
8.	ДЗС—Н. Черна	12-23	5
9.	Старо село	15-29	5
10.	Варненци	10-24	5
11.	Ст. Караджа	9-32	4

Георги РАЙЧЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 149 (1466) | Вторник, 24 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТЪРГОВСКИТЕ РАБОТНИЦИ ПРАЗНУВАХА

СИЛИСТРА

За четвърти път работниците от търговията отбелязаха своя празник. В събота, сутринта край общежитие „Албена" — Силистра се събраха стотици търговски работници от потребителните кооперации в града, от наркоопите в Дулово и Тутракан, от „Булгарплод", от ДТП — Силистра, „Здрава храна", служители от ОКС, гости и др.

Към десет часа внушителната колона под звуците на духов оркестър премина по главната улица на окръжния център и се насочи към паметника на добруджанските революционери. Пред паметника многолюдната колона се спря, за да почете паметта на загиналите. Под звуците на оркестъра „Вий жертва паднахте" Иван Петров, зам. председател на ОНС, и Ангел Стоянов, председател на ОКС, положиха венец. След това цялата колона се отправя в салона на ОНС. Тесен се оказа той за участниците в тържеството.

В президиума заемат места ръководители и ударници в социалистическата търговия. В залата е оживено. Председателят на ОНС Сава Шиваров дава думата на зам. председателя на ОНС Ив. Петров за изнасяне доклад. В доклада се изтъква, че успехите на търговските работници от нашия окръг са значителни. Сочат се колективите на „Булгарплод", „Здрава храна", ДТП — Силистра, потребителните кооперации в Сребърна, Айдемир, Окорш и др., постигнали високи показатели. Очаква се търговските организации в окръга да изпълнят плана за търговията на дребно и общественото хранене 100,5 на сто. С това се постига по-голям ръст на стокооборота в сравнение с миналата година с над 10 процента. Стокооборотът на глава от населението нараства от 385 лева през 1967 год. на 428 лева през текущата година. Расте социалистическата надпревара за образцови търговски заведения и за културно обслужване. От 62 бригади, борещи се за завоюване на високото звание „Бригада за комунистически труд", 37 са вече удостоени. В бъдеще обаче, изтъква докладчикът, работата на търговските работници ще се отчита не само по изпълнението на плана, но и по това, как са задоволени потребителите с търсените стоки.

След това Яким Петков, секретар на ОК на БКП, приветствува търговските работници от името на бюрото на ОК на БКП и от името на ОНС. Той подчерта в своето приветствие, че въпросът за високата култура на обслужване е чест и дълг на всеки търговски работник. И изтъкна, че отзивчивостта и вниманието трябва да бъдат основни черти на търговския работник.

Търговските работници бяха приветствувани и от К. Апостолов от ЦК на Профсъюза на работниците от търговията. След завършване на приветствията др. Сава Шиваров от името на Президиума на Народното събрание, от името на ЦКС, ОКС и от името на Изпълкома на ОНС връчи наградите на отличилите се колективи и търговски работници.

С „Народен орден на труда" — сребърен се награждават закупчик-доставчикът Никола Стефанов от ДТП — Силистра и Стоян Пенчев, началник склад при ОКС — Силистра. С „Народен орден на труда" — бронзов бе награден Асен Грънчаров, хлебопекар при потребителната кооперация в Зафирово. Значката „Отличник на МВТ" и парични награди получиха 6 търговски работници. Такова души получиха и званието „Отличник на ЦКС". Със званието „Отличник на Министерството на леката и хранителна промишленост" бяха наградени 2 души; с „Почетна значка на Централния съвет на профсъюзите" — 8 души и т. н.

След връчване на наградите тържеството продължи с литературно-музикална част. Хорът при ОКС — Силистра изнесе съдържателна програма. Между приветствените песни се изпълниха и сатирични реплики, с които се бичуваха недостатъците в търговията. Злободневките, написани от Денка Алтъковачева, счетоводител при ОКС, и озвучени от Георги Томов, преподавател в Детската музикална школа — Силистра. Изпълниха кръшни хора и самодейците от потребителната кооперация в Айдемир. Аплодиран бе от зрителите в салона и естрадно-сатиричният състав при „Наркоопа" — Тутракан.

След обяд търговските работници от потребителните кооперации в окръга се запознаха с музеите и забележителностите на град Силистра, след което се отправиха по своите работни места, за да продължат трудовата си дейност с още по-добро настроение, за достойно посрещане на 25-годишнината на Деветосептемврийската победа у нас.

Михаил ТОМОВ

ТУТРАКАН

Денят на търговския работник бе тържествено честван и в гр. Тутракан. По този случай на 20 декември вечерта се състоя в салона на читалището общоградско събрание.

Доклад за големите успехи на търговските работници пред празника прочете председателят на Градския народен съвет Спас Боевски. Той посочи, че в градската потребителна кооперация „Наркоопа" работата се подобрява с всяка изминала година. Планът за единадесетте месеца е изпълнен 102 на сто за търговията и 101 на сто за общественото хранене. А изкупените селскостопански произведения надминават предвиденото в плана за този период с 24 процента. Първенци в търговската мрежа са магазинерите Димитър Спасов, Стоянка Драганова, Симеон Дочев и други.

Хубави успехи в търговията на дребно са постигнали също местният клон на ОКС, който изпълни годишния си план за стокооборота на 10 декември, ТПК „Нов живот" и други. Другарят Спас Боевски говори също за решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП и задачите, които се поставят пред търговските работници.

На събранието поднесе приветствие председателят на ОКС в Силистра Ангел Стоянов. Тържеството завърши с литературно-музикална програма, изпълнена от женския хоров колектив при ОКС — Силистра и сатиричния състав на „Наркоопа" — Тутракан.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Всеки носи в сърцето си тази любов...

България на Аспарух и Иваило, на Димитър Благоев и Георги Димитров... Една изстрадала през вековете България и една обновена от 25-те години възход страна, отърсена от вековната изостаналост, поела твърдо и неотклонно пътя на щастието и благоденствието. Страна на един народ, заслужено спечелил с пролятата кръв на хилядите народни синове прозвището героичен.

На тази героична България, на нейните победи, на дружбата ни с нашия двоен освободител и брат — великия руски народ, е посветена викторината „Познаваш ли родината и родния край", която се организира от Окръжния комитет на Отечествения фронт и се провежда в целия окръг в чест на 25-та годишнина от победата на социалистическата революция у нас. Характерът на викторината е състезателен, състезанията се водят между низовите отечественофронтовски организации, между общинските и градските, докато се стигне до излъчването на двата най-добри отбора. С проведеното състезание в Тутракан между отборите на Тутракан и Дулово бе даден ход на състезанията между общинските и градските комитети на Отечествения фронт в окръга.

Може би празникът на търговския работник, който се провеждаше същата вечер в Тутракан, попречи до известна степен на препълването на салона, но и тези, които бяха дошли, останаха доволни. И хубавото бе, че интерес към тази викторина проявиха младежите, които бяха по-голямата част от публиката.

Отборите на двата града, съставени предимно от млади хора, бяха повече от добре подготвени. Понякога петте минути определено време не стигаше да се изчерпи въпросът, защото всеки въпрос бе част от нашето славно и героично минало, от пътя на една нация, осмислила своето съществуване през годините на социалистическото строителство. Човек не можеше да не се запали, когато слуша изчерпателните отговори на Иван Копев от Тутракан за характера на войните, водени от българската държава, и за Георги Мамарчев, или пък на Султанка Йоргова от Дулово за създаването на Отечествения фронт, за новите градове в България, израснали през годините на социализма, на Димитър Панайотов от Тутракан за Димитър Благоев и т. н. Силите на двата отбора бяха почти изравнени и минималната победа на дуловчани все още не значи, че те са окончателните победители. Но важното е, че всички бяха отлично подготвени и техните отговори напълно удовлетвориха публиката. А изнесената литературно-музикална програма между въпросите допълваше интересната вечер.

Началото на състезанието-викторина в Тутракан недвусмислено показа, че тя ще изиграе своята роля в патриотичното възпитание на трудещите се от окръга, ще се превърне в една спонтанно бликнала любов към народ и родина, която всеки носи в сърцето си. И сега, през годината на четвъртвековния юбилей, от социалистическата революция, когато сме законно горди ще огледаме пътя, извървян от нашата България, трудовите победи на народа са плод на тази вечна любов към родината, която ние наричаме патриотизъм.

Н. РОМАНОВ

Механизаторите от с. Кайнарджа използуват зимните дни за ремонт на машините.
НА СНИМКАТА: Моньорът Стоян Жеков и шофьорът Иван Петков ремонтират тежкотоварна кола.

Електроженистът Ганчо Иванов от промкомбината в Алфатар ежедневно преизпълнява своята норма. Той дава висококачествени заварки и работниците от промкомбината са доволни.

Положени са основите за богата реколта

През това лято, когато жътвата на есенниците беше в разгара си, ръководителите и специалистите от селското стопанство на окръга на съвещание обсъдиха възможността да се добият през идната година по 420 кг зърно от всеки засят с пшеница и ечемик декар. Това трябваше да бъде реалният принос на селските стопани от окръга за изпълнение решенията на IX конгрес на Партията в решаването на зърнения проблем.

Задачата бе сериозна, трудна и отговорна. Но същевременно реална и изпълнима. Такова бе мнението на всички. Те имаха предвид материално-техническата база, с която разполагаха кооперативните стопанства, качествата на високодобивния сорт „Безостая 1", грешките и слабостите, допуснати през предната година в зърненото производство. Същевременно всички вече виждаха високите резултати, които постигаха през това лято. Въпреки продължителната и незапомнена суша, добивите от пшеницата достигнаха 240 кг от декар, а от ечемика 222 кг. А допреди четири години за такива добиви можехме само да мечтаем.

За да отчетат работата по подготовката и извършването на есенната сеитба, на 20 декември в салона на Окръжния народен съвет в Силистра се събраха секретарите на общинските партийни комитети, председателите на ТКЗС и на общинските народни съвети, директорите на ДЗС, главните агрономи и инженери от стопанствата. Оценка направи другарят Тодор Димитров — завеждащ селскостопанския отдел в Окръжния комитет на Партията. Той отчете, че болшинството от кооперативните стопанства се справиха много добре със стоящите пред тях задачи и поставиха здрави основи за получаване на богата реколта през идната година.

Имаше обаче и такива партийни и стопански ръководства, които не поеха работата както трябва. Общинският партиен комитет на село Попина насочи вниманието си към този въпрос с голямо закъснение. ТКЗС — Дулово, Окорш и Черник, както и някои други стопанства изостанаха с подготовката на площите. Това впоследствие повлия за влошаване качеството на сеитбата на отделни места, особено в последните дни.

Като стопанства, които най-добре се справиха със задачите по подготовката и извършването на есенната сеитба, бяха отчетени ТКЗС в селата Ишир ково, Малък Преславец, Нова Черна, Айдемир, Сребърна и Калипетрово.

Направеното обаче не е достатъчно, за да се осигурят високи добиви от пшеницата и ечемика. Нужни са още много грижи. Посевите трябва масово да се подхранят с азотни торове. Да се опазят от насекомни вредители като житния бегач и житната дървеница. Успешно да се изведе борбата с плевелите.

Ако всичко това бъде извършено, селскостопанските труженици от окръга ще посрещнат юбилейната годишнина на свободата с нови успехи в зърненото производство.

Емил ПРАХОВ

Предварителни мерки против грипа

На 20 декември т. г. в Силистра се състоя окръжна здравна конференция, на която бе обсъден оперативен план на обединения здравен център и ХЕИ за борба с евентуална грипна епидемия.

Планът за борба с грипа бе прочетен от завеждащия отдел „Епидемиологичен" при ХЕИ — Силистра. Предвиждат се мерки за своевременното откриване на първите случаи на грип, за осигуряването на необходимия брой легла в болниците, необходимите средства за борба с евентуална грипна епидемия, лекарства, транспорт, дезинфекционни средства и др.

Още при първите сигнали за грипна епидемия всички здравни работници ще бъдат на своя пост и със съдействието на държавните органи и цялата общественост ще парират ударната вълна на евентуална грипна атака.

Д-р Величко ИВАНОВ

Когато оживеят спомените

На 21 декември вечерта по инициатива на кварталното ръководство на осми квартален комитет на Отечествения фронт в Силистра бе организирана среща със запасния генерал и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев. Срещата бе проведена в чест на 25-годишния юбилей от деветосептемврийската победа и 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. За няколко часа пред слушателите оживяха разкази за партизанския живот, за героичните борби на участниците в добруджанското революционно движение, за онова време, когато стотици и хиляди герои жертвуваха живота си, за да настъпи свободата.

(СТ)

Премиера в Силистра

На 21 декември салонът на Народния театър в Силистра отново събра почитателите на театралното изкуство. Същата вечер се състоя премиерата на втората за сезона постановка — „Контраразузнаване" (Авакум Захов) по книгата на Андрей Гуляшки, драматизирана от Владимир Каракашев.

Зрителите следиха с интерес развитието на интригата. Един човешки живот е в опасност. Трябва да се докаже истината. Добър психолог, тънък и наблюдателен, Авакум Захов се добира до ловко замаскирано престъпление.

Постановката е единна и цялостна. Макар и да няма особено ярки интерпретации, като ансамбъл тя звучи приятно. Режисьорът Георги Калимеров и художникът Тодор Чапкънов са решили много сполучливо багрите на декора и светлинните петна. Пиесата е трудна технически, но с това колективът се е справил доста добре. Образите са живи, индивидуализирани. Поставя се философският въпрос за щастието. Всеки го разбира по своему. Авакум Захов го вижда във вечния стремеж на човека да догони истината, както летящата стрела следва бягащата сърна. Понякога я догонва, друг път не успява...

Зрителите възнаградиха с ръкопляскания труда и постиженията на колектива на театъра. От името на обществени организации и училища на участниците бяха поднесени поздравления и букети цветя.

международна информация

Голяма железопътна катастрофа в Унгария

БУДАПЕЩА, 23 декември (Кор. на БТА) — Както съобщава партийният орган „Непсабадшаг", вчера в 17,05 часа на около 100 км от Будапеща, между селищата Менде и Шуйшан, е станала една от най-големите досега в Унгария ж. п. катастрофи. Пътническият влак, пътуващ от Будапеща за Бекешчаба, се сблъскал с товарен влак. Поради големия удар 13 от вагоните на товарния и три от пътническия се обърнали и излезли от релси. Дизеловият локомотив на товарната композиция паднал върху първия вагон, който бил разрушен напълно. До полунощ в столичните болници са били транспортирани 57 ранени. Според съобщенията, пристигнали тази сутрин, 27 мъже, 8 жени и 2 деца са в тежко състояние. Засега броят на загиналите е 18. (БТА)

Решение на правителството на КНДР

ПХЕНЯН, 23 декември (ТАСС) — Правителството на КНДР е решило да експулсира членовете на екипажа на американския шпионски кораб „Пуебло", задържан на 23 януари 1968 година в териториалните води на КНДР. Това се казва в декларация на представителя на Министерството на външните работи на КНДР, предадена от Централната корейска телеграфна агенция.

В декларацията на представителя на Министерството на външните работи на КНДР се отбелязва, че членовете на екипажа на този кораб „чистосърдечно са признали своите престъпления и неведнъж са отправяли молба великодушно да им се прости" и че „правителството на САЩ е поднесло своите извинения и е дало съответни гаранции". В декларацията се посочва, че самият кораб и материалите на него въоръжения, както и оръжието, са били конфискувани от правителството на КНДР едновременно с интернирането, тъй като те са били използувани като средства за агресия и престъпление по време на нахлуването в териториалните води на КНДР, като средства за шпионаж и враждебни действия.

(БТА)

Петия експулсирането извън пределите на КНДР на екипажа на американския шпионски кораб „Пуебло", бивш началник-щабът на американската армия Уудуърд от името на правителството на САЩ подписа документ, в който се поднасят извинения за действията на шпионския кораб „Пуебло", и се декларява, че нито един американски кораб повече няма да нарушава в териториалните води на КНДР. (БТА)

Гамал Абдел Насър приел Андрей Громико

КАЙРО, 23 декември (ТАСС) — Президентът на Обединената арабска република Гамал Абдел Насър приел вчера пристигащия се в ОАР с приятелско посещение министър на външните работи на СССР Андрей Громико. В разговора, преминал в дух на сърдечност, са били обсъдени въпроси от взаимен интерес.

(БТА).

Престижът на САЩ все повече намалява

ВАШИНГТОН, 23 декември (САЩ) — Престижът на САЩ сега е най-нисък през последните 50 години и в представата на другите народи САЩ са „болно общество, общество на насилието и бесредието", се казва в специален доклад на подкомисията по въпросите на международните организации и движения при камарата на представителите на Конгреса на САЩ.

Народите на другите държави, се отбелязва в доклада, „са шокирани и извънредно потресени от данните за условията на живота в градските борди в САЩ и от непрекъснатите расови конфликти в страната". Американските законодатели стигат до извода, че най-много е навредила на престижа на САЩ политиката на Вашингтон в Югоизточна Азия и участието на американски въоръжени сили във войната във Виетнам. „Политиката на САЩ във Виетнам предизвиква изключително силно недоволство" в целия свят, се казва в доклада. Освен виетнамската политика и расовата дискриминация, за отслабването на престижа на САЩ в другите страни допринасят непрекъснатото засилване на престъпността и убийствата на държавни и политически дейци.

(БТА)

Амнистия в Боливия

ХАВАНА, 23 декември (ТАСС) — Правителството на Боливия е приело закон за амнистия за „студентите и работническите ръководители, арестувани, осъдени или интернирани по политически причини".

(БТА)

КРАТКИ ВЕСТИ

САН ХОСЕ, 23 декември (ТАСС) — Около 75 % от салвадорските деца умират, без да достигнат петгодишна възраст. Това беше изнесено от участниците в 18-я национален конгрес на лекарите, състоял се в Сан Салвадор. Главна причина за високата детска смъртност са тежкото материално положение на населението, липсата на необходимата медицинска помощ и антисанитарните условия на живот. (БТА)

КАЙРО, 23 декември (ТАСС) — Бойни отреди на палестинската организация „Ал Асифа" са убили и ранили няколко израелски войници по време на атака срещу военния лагер в района на Нахла, източно от Ерихон, се казва в публикувано тук комюнике на тази организация. В резултат от нападението, извършено от партизаните през нощта срещу 22 декември, с минохвъргачен огън са били разрушени казарми, картечни и минометни позиции на израелците. Партизаните се завърнали благополучно в базите си. (БТА)

БОН, 23 декември (ТАСС) — За предстоящите избори за бундестага през 1969 година ХДС отново ще постави кандидатурата на Кизингер за поста канцлер на ГФР. Това съобщи по западногерманската телевизия генералният секретар на ХДС Хек. Той отбеляза също, че след изборите през 1969 година неговата партия не възнамерява да участвува в правителствена коалиция със социалдемократическата партия. „Или ние, или социалдемократите" — такъв е предизборният лозунг на ХДС. (БТА)

Решенията на Юлския пленум — в действие

Нормативната база на планиране и ролята на интензивните фактори в селското стопанство

Юлският пленум на ЦК на БКП разгледа въпроса за социалното управление на обществото. Планирането като съществена част от социалното управление също беше научно обосновано.

Един от факторите, обуславящи научното равнище на планирането, е наличието на разработена нормативна база. Ролята й се изразява в това че тя се явява мощно средство в ръцете на държавата за икономическото регулиране на производствената дейност на кооперативните стопанства. Затова тя следва да бъде дългогодишна, единна и да отразява обективните условия и главните тенденции в развитието на селското стопанство.

Изхождайки от тази роля на нормативната база, ръководството на ОКС организира разработването на нормативи с участие на специалистите от ОКС, ОНС и ТКЗС. Те се обсъдиха от широк кръг специалисти, утвърдиха се от ИК на ОКС. Предстои да се изпратят в ТКЗС за спазване и изпълнение.

Какви ще бъдат крайните резултати, ако определените нормативи се постигнат от кооперативните стопанства на окръга в областта на животновъдството?

Животновъдството в окръга е носило на кооперативните стопанства „загуба“ (не в точния смисъл на думата) в размер на 5 000 000 лв. през 1965 година, на 3 900 000 лева през 1966 година и на 3 700 000 лева през 1967 година.

Планът за 1968 година предвижда да се получи „загуба“ в размер на 3 800 000 лева, т. е. планът отразява постигнатото равнище на загуба в животновъдството. За крайния резултат в производството на животински продукти, планът не може да служи за критерий. Той не отразява поставената задача от Деветия конгрес на БКП — за превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл, даже не предвижда и намаляване на „загубата“, въпреки че този въпрос е стоял за разрешение от ръководствата на кооперативните стопанства и към тях е предявявано такова изискване от органите на Окръжния народен съвет. Това показва, че с методите само на административното ръководство трудно може да се очаква решаването на икономически задачи, ако не се използват икономически лостове и средства, каквито са нормативите.

С разработените нормативи за разход на материали и трудови средства за единица продукция при дадена организация на труда, управлението и технологията на производство може да се постигне намаляване „загубите“ от животновъдството, в размер на 1 400 000 — 1 500 000 лева, като птицевъдството и овцевъдството се превърнат в „печеливши“, а „загубите“ от говедовъдството и свиневъдството чувствително се намалят.

Най-подробното обсъждане на разработените нормативи от широк кръг специалисти показва, че последните са научно обосновани, реални и напълно възможни за изпълнение от кооперативните стопанства. Необходимо е да се знае, че нормативите са задължителни, че те ще служат за критерий при оценка дейността на ръководствата на кооперативните стопанства, критерий за заплащането на труда, за осъществяване принципа на материална заинтересованост и т. н.

Нормативите изразяват максималната горна граница, която не може да се нарушава от кооперативните стопанства, за материалните и трудови разходи на 100 единици продукция. Това не означава, че отделните кооперативни стопанства, които имат постигнати или пък имат възможности да постигнат по-ниски от определените им показатели, им се дава „право“ да повишат своите разходи до равнището на определените нормативи. Ако това се разбира така, би довело до влошаване на икономическите резултати от стопанската дейност. Или ръководствата на кооперативните стопанства следва да разработят свои конкретни нормативи, които в най-добрия случай да бъдат по-ниски от определените им, или в най-лошия случай — равни на тях.

Осъществяването на нормативна база за планиране в селското стопанство е пряко свързано и със задачата за даване простор за действието на интензивните фактори на увеличаване на селскостопанското производство пред екстензивните. Такава задача е поставена и от IX конгрес на БКП, и от Юлския пленум на ЦК на БКП. Интензивното развитие в селското стопанство е свързано с повишаване производителността на труда.

Оценяване ролята на интензивните фактори в развитието на селското стопанство може да стане чрез тяхното количествено измерване. То се получава като отношение между индекса (процента) на увеличаване дневната изработка и индекса (процента) на увеличаване количеството жив труд. Когато това съотношение между тези два показателя е по-голямо от единица (така наречения коефициент на интензивност), то говори за положителна роля на интензивните фактори в развитието на селското стопанство. И обратно, когато е по-малък от единица — за по-значителната роля на екстензивните фактори. Ето какво показват данните за ТКЗС от окръга:

	1966	1967	1968
1. Увеличение на човекодните спрямо предшествуващата година в процент	101,66	93,91	104,93
2. Увеличаване степента на изработката на един човекоден в % спрямо предшествуващата година	114,51	105,43	105,5
3. Коефициент на интензивност	1,1264	1,1226	1,0054

От таблицата се вижда, че коефициентът за интензивност за 1966 и 1967 година е 1,12, докато по плана за 1968 година е почти равен на единица. Това показва, че повишаването на селскостопанската продукция по плана за 1968 година с 10,6 на сто в сравнение с отчета за 1967 година се дължи преди всичко на екстензивните фактори — увеличаване обема на вложените човекодни и незначителна степен на повишаване производителност на труда — общата продукция на един човекоден.

В настоящия момент се съставя планът на ТКЗС в окръга. За 1969 година наред с многото други въпроси, свързани с планирането, е необходимо ръководствата на кооперативните стопанства с помощта на ОКС и ОНС да разработят своя нормативна база за планиране. Заедно с това те трябва да направят преценка дали разработеният план обезпечава тенденциите — развитието на селското стопанство да върви по интензивен път, а животновъдството да се превръща в рентабилен отрасъл.

Й. ПЕТРОВ

Специално за в. „Силистренска трибуна“

Кой финансира специалния фонд за Судетската област?

В МЮНХЕН станаха известни нови подробности за ролята на западногерманските военни концерни и правителството на Бон в подпомагането и финансирането на антисоциалистическата и контрареволюционна дейност срещу народната власт в ЧССР.

Още през 1967 година „Судетското германско землячество“ откри във Вюрцбург специален фонд за финансиране на реваншистката пропаганда и за подпомагане на антисоциалистическите сили в ЧССР. Този фонд беше наречен „Обща помощ за Судетската област“.

Официален инициатор на тази акция е фашистът и бивш ръководител на националсоциалистическата работническа партия на Судетската област в Райхенберг (Либерец) д-р Франц Бьом.

Решението за откриването на този фонд за подпомагане на контрареволюцията беше взето на 21 февруари 1967 година на съвещанието между ръководството на „Судетско-германското землячество“, западногерманския канцлер Кизингер, външния министър социалдемократа Брандт, министъра Бернер и други членове на бонския кабинет.

С помощта на този фонд се целеше постигането на координация между така наречената „нова източна политика“ на правителството и дейността на „Судетско-германското землячество“. Освен средствата от държавния бюджет за постоянна финансова помощ на този реваншистки съюз от страна на правителството беше обещана голяма подкрепа за откриване и поддържане на фонда.

Само няколко дни след съвещанието в Бон ревизионистът Бьом публикува апел за подпомагане на фонда. Става дума за допълнителни извънредни финансови средства, за да бъдат реализирани „източно-политическите искания на реваншистите.

С този специален фонд беше подновена акцията за финансиране на агресивната подривна дейност, която започна още през 1938 година и се практикуваше от Петата колона на Хитлер с активната подкрепа на немските военни концерни и крупни банки.

На 30 септември 1938 години членът на управата на ИГ-Фарбен Херман Шмид писа на Хитлер: „От благодарност за възвръщането на Судетската област към Райха акционерното дружество ИГ-Фарбениндустри ви предоставя на разположение за Судетската област една сума от половин милиона марки. (Нюрнбергски процес, дело № 4 от процеса срещу Карл Краух и други представители на концерна ИГ-Фарбен, документ № 2795).

Днес същите концерни финансират фонда „Обща помощ за Судетската област“ и по този начин подпомагат контрареволюцията. Тези парични средства бяха използувани от контрареволюционните сили за снабдяването с радиопредаватели, оръжие и други.

Прословутият говорител на „Судетско-германското землячество“ и депутат на Християнсоциалистическия съюз в Бундестага Валтер Бехер апелира при големия поход на това сдружение, състоял се в Щутгарт на 2 и 3 юни 1968 година за създаването на „милионен фонд“.

И парите потекоха: от така наречения фонд „Самоопределение“, ръководен от д-р Х. Ц. Паулзен, почетен председател на западногерманското сдружение на работническите съюзи. Средствата от този фонд, събирани от предприемачески сдружения, служат за засилване на реваншите пропаганда и подмолна дейност; от концерните, наследници на ИГ-Фарбен, които се надяват да получат 16-те химически заводи в ЧССР; от трезорите на „Дойче банк“, „Дрезденер банк“ и концерните „Монтан“.

Но най-голямата сума за контрареволюционна подривна дейност реваншистите получиха с помощта на социалдемократическия министър на икономиката Шилер. Комисията за щетите от войната все през май 1968 година следното решение: полозната от печалбата на бившите „източни банки“, намиращи се днес в ГФР (става дума за банки, чиито седалища преди 1945 година са били в окупираните от германския фашизъм области на Чехословакия и Полша, а също така и в сегашната територия на ГДР), са в полза на реваншистките сдружения. Сумите, с които разполагат тези банки, възлизат на около 100 милиона марки. Следователно 50 милиона марки отиват направо във фонда на контрареволюцията.

„Панорама“ — ГДР — София прес

Напрегнати дни за овчарите

Овцевъдите от Ситовското стопанство започнаха навреме да се готвят за новата агнилна кампания. Най-добра беше подготовката в овцефермата на с. Поляна. Затова тук кампанията започна най-рано.

В тези дни овчарите са неспокойни. Те ежедневно са между животните, а нощно време оставят във фермата дежурни. Досега са се родили близо 300 агнета. С всеки изминат ден броят на новородените животни се увеличава. Най-много агнета има в стадото на дългогодишния първенец на фермата Димитър Петков.

Ранното агнене в овцефермата на с. Поляна е най-важното условие за успешно изпълнение на плана за следващата година. То ще даде възможност агнетата да се предадат по-рано за пазара и на по-висока цена. Освен това по-рано ще започне доенето и ще се създадат условия за предсрочно изпълнение на плана за млякото.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Ново комсомолско дружество

Неотдавна при тържествена обстановка бяха приети в редовете на Комсомола учениците от VIII клас при народното основно училище „Димитър Благоев“ в село Ножарево.

Комсомолците от дружеството при ТКЗС другарски беседваха с осмокласниците по различни въпроси из Устава на ДКМС и историята на младежкото революционно движение. Те отговориха много добре.

Новоприетите членове на Комсомола поздрави Хамди Мусинов, секретар на комсомолското дружество в селото. След това бе избран дружествен комитет на Комсомола при осмокласниците.

Ахмед ДЕМИРОВ

Храна за полезния дивеч

Членовете на ловно-рибарското дружество от гр. Тутракан се отнасят с топла загриженост за опазване живота на полезния дивеч през студените зимни дни.

В отделните дружинки са направени около 300 хранилки, в които да се залага зърно за яребиците. За тези птици са осигурени 8 тона отсевки. През лятото ловците натрупаха 100 куб. метра листников фураж за сърните.

Освен това се води борба и с неприятелите на полезния дивеч. Убити са голям брой лисици, врани, ястреби и др. Само Стоян Златаров от гр. Тутракан е убил досега 105 малки и големи лисици.

Покрай грижите за полезния дивеч, през тези дни ловците от всички дружинки изпълняват и една друга задача. За Франция и Италия те трябва да уловят 600 живи зайци. По вече от 100 животни са вече предадени.

Живко ТРУШЕВ

Начело на манифестацията, която се състоя неотдавна в с. Иширково, в чест на двадесет годишнината от основаването на кооператива, бяха учредителите на стопанството.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Да се помисли за работното време на комсомолците, които се учат

Тридесет младежи и девойки, работници в ДИП „Липа“, се учат във Вечерния техникум по дървообработване и вътрешна архитектура — град Силистра. Техният стремеж за повече знания по специалността, за по-високо образование се посрещна с разбиране и от колегите им, и от ръководството на предприятието. Все още обаче не е разрешен най-целесъобразно въпросът за работното време на работниците, които се учат вечерно. А от това много зависи както тяхната учебна подготовка, така и резултатите от пряката им работа в предприятието.

Засега някои работят само първа смяна — от 5 до 13,30 часа. Друга част от вечерниците е в редовна смяна от 7 до 16,30 часа, като почивката на обяд е от час и половина. Трети пък се явяват на работа ту с едната, ту с другата смяна. Това се случва най-често с работниците от бригада „Христо Ботев“ — девет от общо 27 са ученици.

Една проверка показа, че броят на учениците от другите бригади е от един до пет, а в една бригада изобщо няма. Ето защо се налага да се помисли още веднъж за работното им време. Неудобна е за учащите се и редовната, и първа смяна. При редовна смяна за подготовка остава само час и половина, тъй като учебните занимания започват в 18 часа. Ако се работи първа смяна, остават четири часа за подготовка, но не стига времето за сън — пет часа не са достатъчни, като се има предвид продължителността на учебната година, пък и за другия ден на работа човек трябва да е пълноценен.

Основателно е, струва ми се, искането на младежите да работят с редовната смяна, с обед на почивка от тридесет минути. В този случай се освобождава още един час за подготовка, а и на другия ден ще бъдат бодри за работа.

Някои смятат, че двата почивни дни, които предлага петдневната работна седмица, въведена в предприятието, са достатъчни, за да се подготвят учениците за цялата следваща седмица. Едва ли е възможно обаче в неделя, казвам примерно, да се подготви урок, който ще бъде предаден във вторник и по който ще се изпитва в петък. Пък нека не се забравя и това, че учениците са млади хора, с най-различни интереси. Събота и неделя са дните, когато може да се посети кино или театър, да се прочете нещо по специалността или художествена литература. А в тези дни обикновено учениците чертаят, защото за това е необходимо повече време.

Едва ли трябва да се приведат повече примери, за да се почувствува необходимостта от установяване за работниците, които се учат, на най-подходящо работно време. Смятам, че партийната организация, профкомитетът и Комсомолът ще окажат съдействие за това. До сега няма случай някой да е напуснал техникума, но неподходящото работно време може да стане предпоставка да се откажат вечерниците да се учат.

Христо ПЕТКОВ

Човекът без лице

Стефан ЕЖЕВСКИ

5 ПОВЕСТ

— Разбира се. Към полунощ чух гласовете на двама мъже, единият от които говореше много високо, а другият го успокояваше.

Любич вече знаеше, че Врона бе заемал стая в непосредствено съседство с така наречения Гурски и че, без всякакво съмнение, стаята на Гурски беше единична. Два гласа... Единият от тях — този пронизителният глас на пияния — трябваше след това да замлъкне завинаги.

„Но нали Гурски — Любич вече привикна да нарича така тайнствения самоубиец — е бил определено трезвен. Това потвърди и портиерът, който бе дежурил онази нощ. А пиян е бил Тадеуш Волски, онзи служител от Краков. Тогава...“

Поручикът знаеше: той е вече на верен път. В хотел „Сто лица“ е станало убийство, с което обаче този дребен мошеник Врона, „публицистът“ от Познан, нямаше нищо общо.

— Е, това е всичко! — изговори басово той, връчвайки паспорта на Врона. — Благодаря ви.

Милиционерите от Гвиздов бяха явно удивени.

— Мога ли да си вървя, пан капитан? — попита Врона Любич, когото така неотдавна нарича полковник.

— Довиждане. — Любич кимна с глава. — Пропуска ще ви подпишат долу.

Поручикът остана сам в кабинета. Версията на „публицистата“ от Познан се оказа действително несъстоятелна. Но той имаше предчувствието, че изпратената в Краков телефонограма с молба да се съберат данни за Тадеуш Волски може да бъде преломен момент в това дело.

Вечерта дойдоха от Краков сведения, че Тадеуш Волски, четиридесет и две годишен, служител в едно от търговските обединения, е заминал преди една седмица по частна работа във Варшава и оттогава не се е обаждал. Краков запитваше знаят ли във Варшава нещо за Волски и молеше незабавно да му се отговори.

Но вместо да подаде телефонограма, поручикът отиде на гара и седна в нощния влак за Краков.

В дома на улица Детля, на четвъртия етаж, Любич се спря пред вратата, на която върху табелка беше написано „Волски“, старателно изтри краката си и позвъни.

Зад вратата се раздаде приглушен звук на стъпки и някой погледна през шпионката. Главата на поручика, прикрита от старата шапка, не можеше да произведе добро впечатление даже на най-доброжелателния наблюдател и нищо чудно, че зад вратата се раздаде не много вежлив глас:

— Кой е там?

— Отворете, моля ви, идвам при Тадеуш Волски.

— Мъжът ми го няма в къщи.

— Знам това, аз съм от милицията. — Въпреки първоначалното си намерение, Любич трябваше да се назове още пред вратата. Тези думи предизвикаха съответната реакция, макар че резултатът беше непредвиден, защото като по махването на вълшебна пръчка се отвориха всички врати на съседните квартири. Пред Любич се представи и пани Волска, решила да пусне неканения гост. С неочаквана чевръстност поручикът се вмъкна в тъмното антре и старателно затвори вратата зад себе си. Той извади бързо от джоба си служебното удостоверение и го размаха пред носа на стопанката, макар и да разбираше цялата безполезност на този жест, тъй като в антрето цареше египетска тъмнина.

Тя притвори вратата и на прага хвърли поглед върху удостоверението. Изглежда съмненията я напуснаха веднага, защото с широк жест покани Любич в голяма стая, запълнена с разнокалибрена мебел, и посочи място на облечен в мръсен калъф стол, от който бързо прибра четка и парцал.

Поручикът седна, постави на колене шапката си и с удоволствие протегна крака, измъчени по време на нощното пътешествие.

— Пани Янина Волска, нали?

— Да, аз съм Волска. — Стопанката свали от съседния стол масивна пепелница и седна срещу поручика. — Какво се е случило с моя мъж? За какво е затворен? Той е бил винаги толкова внимателен... Трябва ли да взема адвокат?

— Не. — Любич прекъсна този поток от думи. — Вашият мъж не е арестуван. Интересуват ме... обстоятелствата на неговото изчезване.

— Какво? — извика пани Волска. — Моят мъж е изчезнал?

— Но нали сама сте осведомили милицията за това.

— Той никога не е заминавал за толкова дълъг срок. Мислех, че се е случило нещо.

— Може би ще започнем подред? И така, вие казвате, че мъжът ви никога не е заминавал от къщи за толкова дълго време. Мога ли да узная защо е заминал във Варшава?

— Откъде да зная? — избухна Волска.

— Хм... — изхъмка Любич и виждайки, че системата от въпроси, която избра, не го води към целта, започна от другата страна: — Вие трябва да се успокоите, аз пристигнах тук, за да ви помогна. Уверявам ви, че мъжът ви не е арестуван и не е извършил нищо предосъдително. Нужен ни е свидетел в едно дело и само вие можете да ни помогнете. Моля ви да се овладеете и да отговорите спокойно на въпросите ми. Това е много важно.

Последните думи, както изглежда, произведоха нужното впечатление. Тя погледна поручика ако не със симпатия, то поне с интерес.

— Моля ви, питайте.

— И така, повтарям: каза ли ви вашият мъж защо отива във Варшава?

— Каза ми, че отива при един другар, с когото се запознал по време на отпуската си в Сопот. Този приятел му предложил някаква изгодна сделка и длъжност. Аз веднага разбрах, че тук нещо не е точно така. Зад това би трябвало да се крие жена. И защо го пуснах сам през тази отпуска!

Волска се готвеше да запла че, но поручикът веднага се намеси:

— Уверявам ви, че в тази работа не е замесена жена... Разкажете ми повече за този приятел на мъжа ви, с когото се е запознал в Сопот.

(Следва)

Общинският партиен комитет и управителният съвет на

ТКЗС „Г. ДИМИТРОВ“ — с. ОКОРШ

поздравяват всички кооператори от селото и района с настъпването на

новата 1969 година

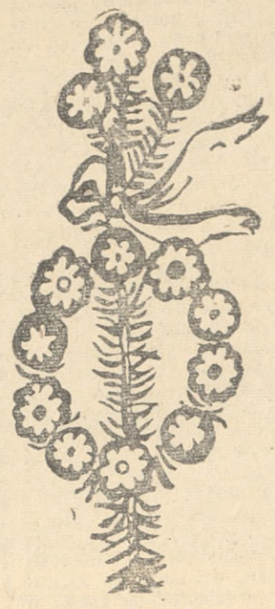
Труден и славен път извървяха кооператорите от ТКЗС—Окорш, път на непрекъснат възход, на големи трудови победи. И нека в чест на славния 25-годишен юбилей на социалистическата революция нашите трудови победи да нараснат още повече.

Желаем ви, скъпи кооператори, здраве и лично щастие през новата година и нека радостта и веселието бъдат гости на вашата новогодишна трапеза!

Нека да е честита на всички новата 1969 година!

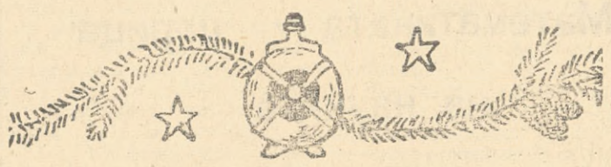
ОКРЪЖНИЯТ КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ — СИЛИСТРА

изказва своята сърдечна благодарност на механизаторите, животновъдите, полевъдите и специалистите от ТКЗС, на работниците от селкоопите и наркоопите в окръга за техния упорит и всеотдаен труд през изтеклия период.

Честита новата 1969 година

труженици от кооперативните поля и потребителните кооперации! Сърдечно приветствуваме вас и членовете на вашите семейства с пожелание за здраве, щастие и нови още по-големи успехи през юбилейната година на победата над фашизма и капитализма.

ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан

Партийното и административното ръководство, профкомитетът и ръководството на Комсомола

ЧЕСТИТЯТ

новата 1969 година

на трудовия колектив на предприятието и тружениците от селското стопанство!

Желаем на всички здраве, щастие, бодрост и много, много успехи през юбилейната година!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. Белица

Партийното и стопанско ръководство поздравява полевъдите, механизаторите, животновъдите, специалистите и служителите от стопанството по случай

новата 1969 година

Нека тя ни донесе по-високи добиви от културите, по-висока продуктивност от животните, много радост, здраве и лично щастие на всеки кооператор!

ТКЗС — с. Малък Преславец

Общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС честитят на кооператорките и кооператорите, на всички жители от района

новата година

Нека крепне кооперативният строй, нека бъдат все по-богати новогодишните трапези!

ДСП „Млекопреработване“ — Силистра

Предприятието автоматизира производството на кисело и прясно мляко, а през следващата година ще произвежда и мляко на прах.

По случай настъпването на

новата 1969 година

партийното и административното ръководство, профкомитетът и ръководството на ДКМС поздравяват своя трудов колектив и му желаят още по-големи успехи.

Партийното и административното ръководство на

СМУ „Водстрой“ — Силистра

ЧЕСТИТИ

новата година

на колектива от инженери, техници, служители и работници, които изпълниха с чест своята производствена програма за 1968 г.

Пожелаваме ви, скъпи другари, нови успехи, здраве и лично щастие през новата 1969 година!

ОСП „Водоснабдяване и канализация“ — Силистра

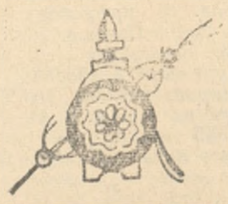
Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на предприятието

ЧЕСТИТИ

НОВАТА 1969 ГОДИНА

на своите работници, техници, икономисти и служители. От все сърце желаем на всички здраве, бодрост и нови успехи в чест на юбилейната година на свободата!

На работниците и служителите от трудово-производителните кооперации в окръга, на многобройните им клиенти

Окръжният съюз на ТПК

ЧЕСТИТИ ОТ СЪРЦЕ

НОВАТА ГОДИНА

Пожелава им много щастие, здраве и още по-големи успехи в разширяването и подобряването на промишлените и комунално-битовите услуги на населението.

Извор за патриотично възпитание

Музейната сбирка в Тутракан е открита преди година и половина. Тя заема важно място в културния живот на града, допринася много за изучаване на неговата история и за патриотичното възпитание на трудещите се, особено на младото поколение.

Досега музейната сбирка е посетена от около 13 000 души, пред които са изнесени близо 100 беседи. Уредникът на сбирката Рачо Змеев разказва увлекателно за историята на Тутракан. Посетителите със затаен дъх го слушат и следят с интерес това, което показва на снимките и таблата.

Музейната експозиция е начало за проучване историята на града, която е богата, многовековна, изпълнена с ярки събития.

Музейната сбирка развива и културно-просветна дейност. По случай 90-годишнината от освобождението на България от турско иго бе уредена изложба с новоиздирени материали — снимки, документи, лични вещи на опълченци от Тутракан, участвували в Руско-турската война. Тази изложба беше посетена от около 3 500 души ученици и възрастни. Беше уредена и изложба от археологически находки, посветена на Седмицата на музеите (от 1 до 7 октомври т. г.), която се посрещна с голям интерес, тъй като изложените предисторически, антични и средновековни находки от тракийски, римски, славянски и прабългарски произход сочат, че тутраканският край е бил населяван още от най-дълбока древност.

По местния радиовъзел са изнасяни редица беседи за отделни археологически открития и проучвания.

За съжаление трябва да отбележим, че учениците от някои училища и работниците от редица предприятия в града още не са посетили музейната сбирка.

Градският съвет за изкуство и култура трябва да постави няколко рекламни табла в центъра на града и на други подходящи места. Колективите на предприятията и учрежденията нерядко имат гости от други градове. Би трябвало да ги водят и в музейната сбирка, където ще се запознаят с историята на града.

Музейната сбирка трябва да се превърне в място за културно-просветна дейност, в място за повишаване на патриотичното и интернационално възпитание на тези, които я посещават.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Да помечтаем на глас

Един ден прелиствах съветско списание и попаднах на интересна рисунка: куполообразна постройка с вещи се външни стълби, най-горе на която се намира астрономическа обсерватория. И колко радостно ое ше изумлението ми, когато прочетох, че това е проект за опитно училище!

Въображението ми веднага заработи. Видях цяла България, осеяна с такива красиви домове на младостта, съвсем различни от досегашните стандартни сгради. Представете си: двор с много дървета, с разкошни разцъфтели цветя. Изкачвате се по витите стълби и влизате в стая в национален стил с дърворезба по тавана, с полилеи от ковано желязо, с прости и леки мебелни маси, които не са „строени", а са разположени из цялата стая. Учителят ходи свободно между учениците. Няма строго определени часове, темите възникват от само себе си една след друга. Възпитател и възпитаници разговарят, спорят, коментират научни открития, поетически и философски възгледи. В лабораториите по физика и химия се правят интересни опити, и то не само такива, които илюстрират отдавна познати явления, но се работи и над съвременни проблеми, търси се, открива се. Представете си такъв момент: след десетки и стотици неуспехи, след много дни, прекарани над апаратурите, ученици са открили ново лекарство или нов елемент, или просто са сбогатили или доуточнили старо голожение! Творческата радост ги кара да се прегръщат, да ликуват...

Продължаваме по-нататък. Това е обширен киноскоп. Тук в момента се проектира филм, създаден от самите ученици. Те са и сценаристи, и режисьори, и оператори, и актьори, и зрители. Всеки кадър се преживява с вълнение, коментира се, чуват се възторжени възгласи, отрицания... А после, друг филм — „истински". Младите кинотворци правят сравнение, учат се да разбират изкуството на онези сложни натури, които са се спускали в дебрите на човешката душа.

А най-горе се намира прозорецът към звездите. Тук вечер с развълнувани сърца десетки деца отправят поглед към таинствената вселена, към големия свят, където човекът мечтае да проникне още от древността.

Следва театралната зала, репетиционната зала за хорове, оркестри и танцови състави, ателието на художниците, салонът на смеха и игрите, стаята на математиците, на биолозите, на историците, на... на... на...

Тук сякаш е пренесен живогът в умален вид. Учениците са творци и творците са ученици...

...Излизаме от двореца на мечтите и си пожелаваме нашите внуци да доживеят ден, когато той ще бъде жива реалност.

Аз малко им завиждам, но, разбира се, искрено им се радвам. Те сигурно ще бъдат по-добри, по-умни, по-талантливи от нас.

На добър час, бъдеще!

Нали не звучи като във фантастичен роман, а?!

Иванка ПАВЛОВА

ЕДИН ПРОБЛЕМ, КОЙТО ВЪЛНУВА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Шумът — това бедствие за съвременния свят и нежелателен продукт на техническата цивилизация, с всеки изминал ден все по-широко нахълтва в нашето съществуване. Към шумовете, които ежечасно ни преследват в учрежденията, във фабриките и даже у дома, скоро ще се прибави и една нова разновидност — отразената ударна вълна на свръхзвуковия самолет. Човек заплаща за шума с глухота, с нервни и други видове физически и психически заболявания. Това е цената на скоростните видове транспорт. Но нахълтването на шума може да се спре и да се намали неговото пагубно влияние.

Абсолютната тишина рядко не говече от грохота. Всеки, който попадне в звукоизолираната камера на акустическа лаборатория, веднага започва да се безпокои. Звуците и шумовете, оставащи незабелязани в обикновени условия: ударите на сърцето и пулса, дишането и даже шума на ресниците — човек възприема с необикновена интензивност и те могат да станат причина за сериозни психически разстройства у този, който относително дълго престои в такава камера.

При строителството на съвременни здания малко внимание се обръща на защитата от градския шум и ехо, възникващо вътре в зданията между стените, макар че съществуват ефикасни средства за звукоизолация, използуването на които в борбата с шума и усъвършенстуването на методите на тази борба е цел на специални организации, работещи в много страни на света. Такава е задачата на проектантите, на архитектите, на местните управления и строители, които трябва широко да използуват методите на борба с шума, за да се възцари тишина и покой в домовете, независимо от стремителността и суетата на съвременния живот.

Напрежението, което се забелязва по лицата на пешеходците, преминаващи по улици с голямо движение, е един от симптомите на умора от шума. Ние все още малко знаем за развитието и последствията на психическите и физическите заболявания, предизвикани от постоянния шум, преследващ хората на работата им, на улицата и у дома. Обаче изследванията показват, че неговото въздействие е далеч по-сериозно, отколкото се предполага.

Съвременната техника, която намалява необходимостта от физическа сила, облекчи много видове работа. Но мощните агрегати увеличиха шума, а това на свой ред доведе до нови видове умора и професионални заболявания, в частност до професионална глухота.

Появата на свръхзвукови търговски самолети, летящи със скорост повече от 2 900 км в час (т. е. три пъти по-голяма от тая на звука), много скоро ще застави милиони хора да обърнат сериозно внимание на проблема за ударните звукови вълни.

Шумът на бързо нарастващия въздушен транспорт пречи на занятията в училищата, разположени недалеч от аеродрумите. Съгласно съобщенията на международния конгрес за снижаване нивото на шума, поради шума на самолетите, заглушаващи речта на преподавателите, се губи 50 процента от времето и училищата не могат да провеждат занятията си на чист въздух. Понижаването на шума или преместването на училищата на друго място изисква обикновено големи разходи и поради това е трудно осъществимо.

На 19 ноември 1966 г. се имало голяма протестна демонстрация против шума на самолетите на аеродрума Орли, близо до Париж. Петстотин хиляди демонстранти са носили плакати с надписи: „Прекратете шума!", „Ние искаме да спим спокойно!", „На нашите училища е нужна тишина".

В учрежденията, както и в предприятията, дългото стоене в шумна обстановка предизвиква умора, разсеяност и психическо напрежение. Петдесет процента от грешките на машинописките се дължат на шума. В учрежденията на САЩ преди 1939 г. ефективността на работата в резултат на шума така се е понижила, че е носила загуби за 2 милиона долара годишно, а сега тези загуби представляват вече 4 милиона долара.

Оказва се, че инфразвукът, който се определя с честота по-малка от 30 колебания в секунда, и по тази причина не се чува, действува зле на организма на човека. Пътниците на самолетите например усещат слабост и безпокойство. Обаче научните изследвания и данни говорят, че инфразвукът не действува зле на хората, които живеят близо до аеродрумите. Научният център за изследвания във Франция е открил в Марсел специална лаборатория за изучаване на проблемите около използуването на ултразвука. В лабораторията се изучават вредните явления, свързани с използуването на ултразвука, неговата взаимовръзка с определени видове заболявания и практическите мерки за борба с нежелателните му последствия.

(Превод от руски език)

Математиката — царица на науките

В нейна чест осмокласниците от комсомолското дружество „Адалберт Антонов" при училището в с. Алфатар организираха тематичен вечер. Тя беше предшествувана от упорит предварителен труд и репетиции.

След много вълнения и тревоги на участниците, преди няколко дни тази инициатива беше осъществена.

Комсомолците дойдоха празнично облечени. Имаше и гости.

Вечерта беше открита с доклад от Веска Стоянова. След това всички присъствуващи с внимание изслушаха биографиите на изтъкнати учени—математици. Интерес предизвикаха любопитните факти, демонстрирането на бързо смятане, викторината, фокусите и пр.

Неусетно измина час и половина. След това се състоя комсомолско увеселение.

Веселина КУРТЕВА

Внимателно и съсредоточено, с върховно напрежение — това е ежедневието на хирурга Димитър Игнатов от Окръжната болница в Силистра.

Сериозна подготовка за фестивала

В тези студени декемврийски вечери до късно светят прозорците на добре отопления училищен салон в село Падина. Тук през ден младежите от художествения колектив при читалище „Ст. Караджа" под ръководството на младия учител и комсомолски секретар Садък Мехмедов репетират песните, които ще участвуват в III републикански фестивал.

Хубавите мелодии, изпълнявани от музикантите Бедри Бериев (акордеон), Люфи Сабриев (саз), Шюкри Хаккъев (дарбука) и приятните гласове на 20-25 младежи и девойки до късно вечерта звънят в салона. Почти напълно са подготвени песните „По пътя на Догорието", „Мелегим", „Бозгелен засадих" и други, изпълнявани от хора, и някои инди-видуални песни. Добре ще се представят и солистите Мюмюне Мехмедова, Рюкие Галибова, Садет Ебазерова и други.

Драмсъставът при читалището с успех поставя пиесата „Пазачът на лозето", комедиите „Баш тембел" и „Господарят на харема" от Мехмед Бекиров и други. Добре изпълняват ролите си младежите Мюмюн Мехмедов, Миневер Мустафова, Алие Кемалова, Хасан Закиров, Саиме Шакирова. А танцовият състав под ръководството на комсомолката Дилбарие Реджебова подготвя нови танци.

Със същата програма младежите от село Падина ще се представят в навечерието на новата година пред своите съселяни, след което ще посетят и други села.

Д. АХМЕДОВ

Баскетбол

Победа и загуба в Русе

Поредните срещи по баскетбол за първенство на „А" елит на баскетболна група — юноши и девойки, отправиха представителните отбори на физкултурното дружество „Доростол" — Силистра в град Русе. Отново един срещу друг трябваше да застанат представителните отбори — юноши и девойки на двата града. През миналата седмица ние бяхме свидетели на един двубой между тях в Силистра. Тогава по категоричен начин надделяха нашите девойки. Сега русенки имаха преимуществото на домакини, а бяха облагодетелствувани и от отсъствието в състава на Силистра на състезателката Светлозара Миланова. Но въпреки това преди срещата треньорът Стоев изказа своята увереност, че и на русенски терен противникът ще бъде победен. В това бяха уверени и състезателките.

Преди първия съдийски сигнал капитанът на отбора Миря на Костова изведе на терена своите съотборнички в състав: Иванка Янкова, Вилияна Стоянова, Румяна Марчева и Красимира Гайдарова. До 5 минута с поредица от кошове на Костова, Янкова и Марчева нашите представителки поведоха с 13:3. Това внесе в играта им спокойствие и те започнаха да градят прекрасни комбинации и безупречно да простре-лват противниковия кош. Всичко беше в ред, но дойде оная 12 минута на мача, когато на мотора и двигателя на силистренския отбор — Миряна Костова, й беше отсъдено четвърто лично нарушение и на треньора Стоев нищо друго не му оставаше, освен да вкара в игра нейна заместничка. Но Янка Иванова, която влезе в играта, не тежеше. Това стана причина и играта на нашите момичета за няколко минути да избледнее. И ето, че само за три минути противничките намаляват разликата на 4 точки. Но това е временен отлив в играта на нашите представителки. В игра отново влиза Костова, която със своите остроумни ходове в нападение, със своята безпогрешна стрелба, дейно подпомогната от целия колектив, бързо увеличава разликата, за да се достигне в края на първата част до резултат 36:20. Действително, ако се говори за спектакъл в баскетбола, то втората част на мача може основателно да се нарече истински спектакъл. Нашите девойки просто прегазиха своите противнички, в състава на които личат имената на четири състезателки, включени с перспективния национален отбор на България. Миряна Костова бе навсякъде и напълно оправда доверието на Българската федерация по баскетбол, която я включи в националния отбор на България — девойки, за участие в международен турнир през месец януари. Много полезна и възприемчива този път видяхме и Иванка Янкова, която напълно спечели борбата под двата коша и сама отбеляза 20 точки. Румяна Марчева беше оная състезателка, която безпогрешно пронизваше противниковия кош, а малките Вилияна Стоянова и Красимира Гайдарова също дадоха своя дял за победата.

Юношите ни и този път разочароваха. Слабата игра на Сенан Шенасиев, Друми Атанасов, Божидар Чонков, и Орлин Дренчев доведе до загуба с 56:27 за Русе.

Ангел КАЛИНОВ

Биография на великия живот

С тежката задача да пресъздадат живота на Ленин и да изложат в най-общ вид неговия живот са били заети няколко автора. Следейки ден по ден живота на Владимир Илич от 10 април 1870 година до мига на смъртта му — в часа и 50 минути на 21 януари 1924 година, те с добросъвестност са показали израстването и възмъжаването на бъдещия вожд на пролетариата. Читателят добива точна представа за трудностите и несгодите, с които В. И. Ленин трябвало да се справя през своите житейски дни. Животът на Ленин е блестящ пример на мъжество, на вътрешно равновесие, на борба в името на една идея. На безкомпромисност и себеотрицание. На безкрайна любов и вяра към човека. Тези негови качества, които му дадоха особено място в историята на нашия век, са разкрити от авторите на неговата биография пълно и релефно. Без да изпадат във фалшив патос, авторите са съумели да възкресят живия Ленин чрез словото и по този начин са открили възможност на хиляди хора по света да го опознаят по-отблизо. Да го превърнат от абстрактна идея в жив човек. А това само по себе си е вече успех. Представлява достижение. И ако ние прибавим към него и успеха на авторите да изложат в един, макар и схематичен, но в никой случай не скучен и догматичен вид философията на Ленин и неговия социален идеал, то техният успех става още по-значителен...

В навечерието на стогодишнината от рождението на великия вожд на пролетариата от цял свят, нового издание на неговата биография от спомената авторски колектив е една нужда.

Докога?...

Библиотеката в село Долно Ряхово вече е затворена цяла година. Ако човек поиска да влезе в нея, ще трябва да си сложи ръкавици, защото книгите са покрити с дебел слой прах. И библиотекарката нехае за всичко това. Книгите са за квърлени, помещението е загубило всякакъв вид. Ако някой поиска някакво четиво, библиотекарката отговаря: „Нямам осветление, книги не раздавам."

Състоянието на библиотеката в Долно Ряхово е тревожно. Ако сега, през зимата, тя не изпълнява своите функции, защо съществува? Нужна е намесата на общинския съвет за изкуство и култура, за да се избегне това нетърпимо положение.

Р. П.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

РАЙНО ПОПОВИЧ

110 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА УЧИТЕЛЯ-ВЪЗРОЖДЕНЕЦ

Селo Жеравна, откърмило и дало на Отечеството редица видни българи — хайдути, просветители, благодетели, писатели и пр., е родно място на големия учител-възрожденец Райно Попович.

Райно Попович се е родил в края на 18-ото столетие (според едни сведения — през 1773 г., според други — през 1783 г., а според трети — през 1 800 г.). Учил е в килийното училище на Жеравна, след това — в Габрово, Сливен, Света гора, Солун, остров Хиос и Букурещ и получил високо за времето си образование.

Всичките си сили Райно Попович посветил на учителското дело. Той е живял и учителствувал в Котел, Жеравна, Сливен, Пловдив. През 1828 година се установил в Карлово, където останал до края на живота си. Починал на 21 (стар стил на 9) декември 1858 година.

Райно Попович е бил твърде интересна и колоритна фигура на нашето Възраждане. Изявил се като голям педагог и книжовник, той бил най-видният измежду така наречените учители-„единисти". Българските просветители от тази група се стремели да запознаят нашия народ с гръцкия език и култура и посредством тях да издигнат културния му уровен, да го приобщят към съвременната европейска цивилизация.

Поради обширните познания, които давал бележитият учител, при него се стичали ученици от всички краища на поробена България. В училището му, наречено „елино-болгарско", се изучавали църковнославянски език, гръцки език, турски език, всеобща история, география, аритметика, геометрия и др. Подготвени добре, стотици българчета по-късно се разпръсквали из страната и като учители и свещеници сеели семената на просвета та. Между учениците на Райно Попович, били: доктор Петър Берон, Атанас Кипиловски, Г. С. Раковски, Гаврил Кръстевич, Сава Филаретов, Алеко Богориди, Ботьо Петков (бащата на Христо Ботев), Йоаким Груев, доктор Иван Богоров, братя Христо и Евлоги Георгиеви, Иван и Димитър Гешеви, братя Пулеви и др. А изглежда за късо време е прекрачвал прага на неговото училище и великият Апостол на свободата Васил Левски. И всички тези забележителни мъже са запазили най-хубави спомени за своя учител.

Утвърдил се като голям просветител, прочут из цяло България, Райно Попович не ограничил дейността си само в рамките на учителстването. Голяма част от времето си, много сили и средства той посветил на книжовното дело. Превел от гръцки на български „Христоитията" или „Благонравието". Първото издание на тази книга излязло в Будапеща, отпечатано в Кралската типография. В предговора към книгата Райно Попович изтъкнал своите схващания за ползата от ученето и просвещението. Второто издание на същата книга излязло в Цариград през 1855 година.

Негово дело била и книгата „Служба и житие на свети Харалампия", отпечатана в Цариград през 1848 година.

Райно Попович превел Езоповите басни, които били отпечатани през 1854 година на български език в Белград. Той превел и подготвил за печат „Робинзон" от Даниел Дефо. Написал и няколко предговора към книги.

Макар и с ограничени материални възможности, книжовникът подпомагал със средства издаването на български книги.

Родолюбецът Райно Попович поддържал връзки с най-големите личности на времето в България като Неофит Рилски, Васил Априлов, Н. Палаузов и др., с които обсъждал въпросите, свързани с просвещението, с националното възраждане и добруването на народа ни. Неговият син — революционерът Теофан Райнов, бил един от най-близките съратници на Васил Левски в Карлово.

С многогодишната си безкористна народополезна дейност, Райно Попович е оставил светла диря в нашето Възраждане.

Иван ШАБАНОВ

ГОЛЯМА ПЕЧАЛБА
ЕДИН ДВУСТАЕН АПАРТАМЕНТ, ЗАЕДНО С ЛЕКА КОЛА „ШКОДА" на обща стойност 12750 лева.
Купете си билети от новогодишния дял на Държавната лотария.

ОБЩА ТРУДОВО-ПРОИЗВОДИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „ДУНАВ" — СИЛИСТРА
ОБЯВА
ТПК „ДУНАВ" — гр. СИЛИСТРА
има открити пунктове за химическо чистене в шивашките клонове на селата Попина, Кайнарджа, Средище, Ситово.
Кооперацията приема колективни поръчки след Нова година на всички видове облекла, ръководствата и ведомствата на предприятията да се отнасят към ръководството на ТПК „Дунав".

ДЕПОЗИТ
Библиотека • София •

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 150 (1467) | Четвъртък, 26 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНАТА ПРОГРАМА

400 000 ЛЕВА НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ

В управителния съвет на Окръжния съюз на ТПК на 21 декември направиха равносметка за състоянието на годишната програма и със задоволство отчетоха, че същата е изпълнена.

Много усилия бяха положени за оказване помощ на някои от изоставащите предприятия от кооперативната промишленост. Така например ТПК „Дунав" — Силистра и ТПК „Съединение" — Тутракан изпитваха големи трудности с изпълнението на плана, но с оказаната им помощ успяха да ликвидират изоставането. До края на годината всички трудово-производителни кооперации от окръга ще си изпълнят плановете.

Отличиха се със своето постоянно усърдие и ритмично изпълнение на плана колективите на ТПК „Метал", ТПК „Прогрес" и др. През годината на челно място в съревнованието от трудово-производителните кооперации вървеше колективът на ТПК „Добруджанка". На тази кооперация Окръжният съвет на ТПК възложи допълнителна програма, която също бе предсрочно изпълнена.

За десет дни предприятията от кооперативната промишленост ще произведат до края на годината свръхпланова продукция за над 400 000 лева. Това ще е достоен дар, поднесен от колективите на ТПК на Родината пред Нова година.

Наред с изпълнение на текущите задачи в ТПК се извършва сериозна подготовка за успешна работа през идущата 1969 година. Плановите показатели са вече обсъдени и приети от цеховите колективи, от отделните бригади, подготвят се колективните и индивидуални обещания. Освен това всички ръководства извършват сериозна подготовка за преминаване от 1-ви януари 1969 години на работа по новата система за планиране и ръководство. Окръжният съюз на ТПК отдавна проведе семинари за изучаване на основните положения на новата система.

Тези дни ръководствата и специалистите-икономисти изучават 50-то постановление на МС и приетите заедно с него нормативни документи.

Добрата предварителна подготовка трябва да стане първопричина през идущата година да няма изоставащи. В навечерието на юбилейния празник да се рапортува, че са преизпълнени плановете за деветте сечието ,а първенците — и за годината.

Неотдавна председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров връчи сребърен „Народен орден на труда" на бригадира Михаил Жеков от Строй района, взел активно участие в строителството на новата сграда на ХЕИ — Силистра.

Разсадът се зеленее

Градинарите от гр. Тутракан са решили да произведат още по-рано зеленчук през идващата година. Затова те навреме почистиха и засяха парниците с лук за зелено, салата и семе на от чушлета.

Сега под 150 кв. метра остъклени рамки се развива нежният разсад на чушлетата. След Нова година той ще бъде пикиран. Първият завръз ще бъде откъснат още през месец март.

Всяка сутрин парниците се проветряват. През слънчевите топли дни рогозките се махат, за да се поставят отново, когато наближи вечерта. Така разсадът се закалява. Израства свеж и жизнен.

Наскоро градинарите наторяха със суперфосфат 120 дка, предвидени за ранни домати. Други 20 декара са наторени с 10 тона угнил оборски тор.

Добрата работа в зеленчуковата градина създава условия за постигане на повече продукция през идващата година.

Живко ТРУШЕВ

Пред 25-годишнината на Девети септември

АКО ИСКАШ ДА СИ ПАТРИОТ...

Със свой дял ще посрещнат юбилея на свободата и отечественофронтовците от окръга. Те осъществяват вече интересни инициативи. Една от тях е викторината—състезание „ПОЗНАВАШ ЛИ РОДИНАТА И РОДНИЯ КРАЙ?". Това е хубава форма за популяризиране на миналото на страната и родното място. Тя намира топъл прием сред населението. Първата викторина в окръга между два общински комитета на Отечествения фронт се състоя в събота вечерта. Състезаваха се отборите на селата Ширково и Смилец.

Щом се свечери, към читалищния салон в село Ширково заприиждаха хората. Водеше ги любопитството. Искаха да видят как ще се състезават ширковци и смилечани, кой ще излезе победител във викторината-състезание. Такова нещо ставаше за първи път в селото. Затуй интересът бе толкова голям.

...Най-после дойде време да започне викторината. На сцената излиза журито и заема своето място. Отстрани до него застават двата отбора. Конферансиетата — по едно от всяко село — представят на публиката поименно членовете на журито и на двата отбора. Капитаните на отборите и техните помощници си разменят подаръци. На кратко се разяснява начинът на провеждането на викторината. Ширковци приветстват гостите. Пожелават им успех в благородната борба за спечелването на състезанието.

На масата са поставени пликовете с колективните и индивидуалните въпроси за всеки от бой. Въпросите са из историята на нашия народ, миналото на окръга и селата Ширково и Смилец. Конферансието изтегля първия колективен въпрос за смилечани. Всички от отбора мислят. Но един дава знак, че иска да говори. Оповестено е началото на отговора. Определените минути изтичат, но има още какво да се каже. Ни що. И това, което е казано, е достатъчно. После идва ред да отговаря ширковският отбор...

Докато се мислеше върху отговорите на индивидуалните въпроси, изпълнители на народни песни от Ширково и Смилец веселяха публиката. Не я оставиха да скучае. Разнесоха се и поетични слова за земята на българина, за неговите героични синове и дъщери, за героизма и себеотрицанието му. Публиката еднакво посрещаше и изпращаше както певците и инструменталистите, така и рецитаторите. Не правеше разлика дали са от Ширково или Смилец.

Два часа продължи викторината-състезание. Два часа отборите разказваха на присъстващите с лекота, но не без вълнение и стеснение, за Димитър Благоев, Георги Димитров и като питан Георги Мамарчев, за основателите на партийните и комсомолските организации в селата, за създаването на кооперативните стопанства... Публиката темпераментно и будно следеше отговорите, с нетърпение чакаше оценките на журито. Искаше непременно победители да излязат ширковци. И те излязоха. Допуснаха по-малко грешки, бяха по-точни и затова набраха най-много точки от колективните отговори. При индивидуалните въпроси точките бяха еднакви. Отборът на Ширково заслужено стана победител. Следващото състезание ще се състои в Смилец. Крайният резултат от него ще определи кой ще продължи понататък състезанието.

Съботната вечер на 21 декември припомни на ширковци и гостите паметни събития от миналото на родния край и Родината. Пренесе ги в далечни епохи, накара ги отново да се почувствуват патриоти...

Вълчо РАДЕВ

Единадесет дни преди срока

Постоянни бяха грижите и тревогите на ръководството и целия колектив на промкомбината в Алфатар през първата година на своето съществуване като промкомбинат. Новото направление на производствената дейност, разширената програма, многото нерешени въпроси във връзка с договарянето на материалите и готовата продукция, преустройството на целия производствен процес бяха постоянна грижа през годината не само на ръководството, но и на целия трудов колектив. Стремежът да се докаже правото на съществуване, да се завоюва и утвърди доброто име на предприятието, се разгаряше във всички. И резултатите не закъсняха. Колективът на 20 декември се поздрави с изпълнението на годишния план и поетото обещание.

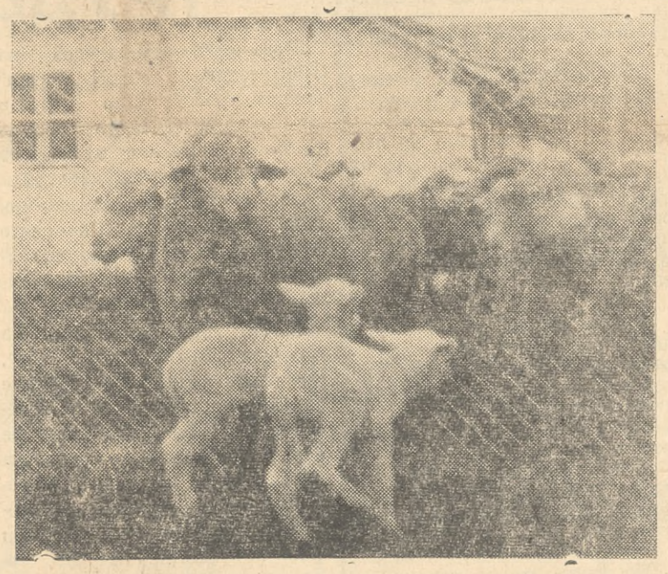
Пръв преизпълни плана си колективът на мелницата, като произведе продукция вместо за 140 000 лева за над 152 000 лева. С високи производствени показатели посрещат Новата година и работниците от дърводелския цех. До края на годината ще дадат надпланова продукция за над 10 000 лева. Високи са при тях и другите икономически показатели. Производителността на труда за деветмесечието е изпълнена 129,16 на сто.

Добре се трудят и хората от другите цехове, благодарение на което колективът на промкомбината посреща достойно юбилейната година на Деветосептемврийската победа над фашизма у нас.

В това предприятие се извършва и добра подготовка за работа през идната година. Особено ще се развие тук дървообработването и металообработването. Дърводелският цех е поел изработването на амбалаж за ЗММ, ДИП „Липа" и „Оргмебел" — Силистра. За успешното развитие на този отрасъл свидетелствуват многобройните фигури на пристигналия вече от Коми АССР хубав иглолистен дървен материал. Засега той се получава от Русе, но с построяването на новото пристанище в Силистра неговият път ще бъде значително съкратен.

Добри са перспективите и на другите цехове и трудещите се от този нов промишлен комбинат в нашия окръг, с който посрещат оптимистично новата 1969 година.

М. ГЕОРГИЕВ

Нетърпение...

СИНОВЕ, БДЕТЕ НАД НАШИЯ ТРУД!

Комсомолците от село Айдемир не прекъсват връзките със своите другари, които заминават в родната казарма. През тази година те установиха шефство и с едно военно поделение.

Преди известно време общинският комитет на Комсомола пое чудесната инициатива да организира Вечер на войнишката майка. Издириха се адресите на всички младежи от селото, които в момента са войници, и от началниците на поделенията се получиха оценки за тяхната бойна и политическа подготовка. А в навечерието на тържеството отново пристъпиха прага на родния дом военнослужещите Неделчо Йорданов и Петър Тодоров. Те дойдоха от своите поделения, за да присъствуват на тържествената вечер.

Вечерта на войнишката майка, която се състоя в салона на читалището в село Айдемир, бе едно трогателно тържество на любовта на нашия народ към своите синове, които далеко от родния дом стоят на страж на мира и социалистическите завоевания. Дойдоха всички майки на служещите в момента войници, дойдоха кооператори и пионери, присъствуваха и тези, на които предстои да заместят на бойния пост своите другари. След пионерския монтаж, който възхвали тихия подвиг на българската майка, се избра делови президиум. До местните обществени и стопански ръководители заеха места и бригадирът Петър Тодоров и войнишката майка Йорданка Маринова; седна до своя син войник и майката Санда Неделчева.

Секретарят на общинския комитет на Комсомола Янка Кирилова прочете информация за отличната служба на войниците от Айдемир, получена от офицери от различни поделения на страната. За войнския дълг и коренно преобразените условия, при които живее и служи днес българският войн, разказаха войниците Неделчо Йорданов и Петър Тодоров.

„Наши синове и другари — бойци от юбилейния набор, бъдете на бойния си пост, бдете над нашия труд и спокойствие и пазете мира", се казва в призива, който майките и комсомолците от селото ще изпратят до всички поделения, където служат войници от Айдемир.

На двамата представители на Народната армия от селото бяха поднесени подаръци. Вечерта завърши с художествена програма.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

международна информация

Вестник „Фолксщиме" разобличава

ВИЕНА, 25 декември (ТАСС) — Разузнавателно поделение от австрийската армия, наричано официално група на служба за свръзка, се занимава главно с организиране на военен шпионаж срещу социалистическите страни, пише за това вестник „Фолксщиме".

Както отбелязва вестникът, разузнавателната служба на австрийската армия тясно сътрудничи с военното разузнаване на САЩ, ГФР, а следователно и на НАТО. Тази служба се ръководи от Александър Бушек, началник на отдела за обработка и използуване на информацията е подполковник Рудолф Камерер, командир на радиоразузнавателния батальон е полковник Рудолф Бикан, негов заместник е Бруно Грубер, началник на информационния отдел е полковник Александър Крагора. В различно време те са посещавали САЩ, където са се запознали с методите на работа на американското военно разузнаване. Ръководството на разузнавателната служба продължава и сега да изпраща в САЩ свои сътрудници за инструктаж и обучение. Както подчертава „Фолксщиме", разузнавателната служба на австрийската армия е формирана главно от лица, които по-рано са сътрудничили на хитлеристкото разузнаване или са служили в хитлеристката армия. В хитлеристкия вермахт са служили например Крагора, Бикан и Грубер. Към шпионските организации на австрийската армия спадат също поделенията със специално предназначение, разположени в Хайнбург, непосредствено на границата с ЧССР. Тези поделения са предназначени за организиране на саботаж, диверсии и убийства „в тила на врага". Те са обучени от американци в Алентщайг. Вестник „Фолксщиме" подчертава, че дейността на разузнавателната служба на австрийската армия не служи на интересите на конституцията, на държавния договор и неутралитета на Австрия. (БТА)

Искания на японците

ТОКИО, 25 декември (ТАСС) — Губернаторът на префектурата Фукуока Оа Камей и губернаторът на град Фукуока—Абе са поискали от японското правителство да съдействува за ликвидиране на базата на военновъздушните сили на САЩ Итадзуке, разположена близо до града. Това искане е било изпратено на правителството по решение на градското и префектурното събрание на Фукуока, които се изказаха за ликвидиране на базата Итадзуке, особено след като през май тази година американски изтребител „Фантом" падна върху университета. Откакто съществува базата, в тази префектура са станали повече от 100 инцидента, в резултат на които са загинали 40 японци, а на населението на префектурата са нанесени огромни материални щети. (БТА)

Английската полиция търси доносчици сред студентите

ЛОНДОН, 25 декември (БТА) — Както съобщава в. „Дейли телеграф", пред националния студентски съюз на Англия са били направени оплаквания от лондонски колежи и провинциални университети, че полицията правела опити да завербува студенти в мрежа от полицейски доносчици. Особено усилена била в това отношение дейността на полицията в лондонския институт по изучаване въпросите на Изтока и Африка. Между онези, които полицията се опитала да завербува, бил Ендрю Аудън, студент по математика в съсекския университет. Във връзка с някакво дребно закононарушение полицията му обещала, че няма да бъде наказан, но след това той бил посетен от полицейски агенти, които заявили, че действуват по инструкция на специалния отдел и поискали от него да дава сведения за дейността на най-активните в политическо отношение студенти. Аудън обаче заявил, че „никога няма да приеме пари от полицията".

Студентският съюз щял да протестира пред правителството срещу недопустимите действия на полицията.

„Новогодишен десант" в Йокосука

ТОКИО, 25 декември (ТАСС) — 15 000 американски моряци слязоха в японското пристанище Йокосука. Те пристигнаха вчера с 30 военни кораба от Седмия американски флот, който участвува в агресивната война против виетнамския народ, за да си „починат" в Япония през коледните празници. Местните власти са принудени да вземат специални мерки за запазване на обществения ред в града. Засилени са полицейските патрули. „Почивката" в Япония на американските войници, идващи от Виетнам, по правило причинява много главоболия на жителите на японските при-

станищни градове. Каква е тази „почивка", говорят кражби, побои, грабежи, насилия, счупени витрини, автомобилни катастрофи и другите безчинства и престъпления на американските военнослужещи. Много неприятности на жителите на Йокосука ще донесе този „новогодишен американски морски десант". (БТА)

Новини от Съветския съюз

Пустинята удвоява реколтата

ТАШКЕНТ, 25 декември (ТАСС) — Правителството на Узбекистан, който е главният доставчик на съветски каракул, е приело тригодишна програма за реконструкция на пустинните и полупустинните пасбища. На значителна площ тяхната продуктивност ще се удвои. В тази средноазиатска република са разработени вече естествените пасбища за каракулски овце, които заемат 32 милиона хектара. На осигурените с водопойни съоръжения пасбища на Кизил кум (Червените пясъци) и на съседните сушави райони сега започва нов етап в разработката — обогатяването на пустинната фауна. Същият експеримент беше извършен успешно през последните години на 100 хиляди хектара. По новия план 7 пъти по-голяма площ с пасбища трябва да бъде реконструирана. (БТА)

Дълбоките мини на Донбас

ДОНЕЦК, 25 декември (ТАСС) — Прокопвачите на главната галерия на мина „Красная звезда", която се строи в Донецкия каменовъглен басейн, достигнаха дълбочина 1 200 м. В тази мина — една от най-дълбоките в СССР — ще се получават по 1 800 000 тона антрацит годишно в продължение на 50 години. Всички мини, които се строят сега в Донецкия басейн, са предназначени за разработване на каменовъгленните пластове на дълбочина повече от километър. През следващото десетилетие в този район ще бъдат разработени дълбочини до 1 600 метра. Там са открити и изследвани големи запаси от въглища, цветни и металургията и енергетиката. (БТА)

В ремонтната работилница на ТКЗС — Старо село е доставена нова машина за шлайфане на клапани. С нея работи стругарят Никола Якимов. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДА СЕ УЧИМ ОТ СЪВЕТСКИЯ ОПИТ

СТАБИЛНИ РАЗЦЕНКИ И ЗВЕНОВА ОРГАНИЗАЦИЯ В ГОВЕДОВЪДСТВОТО

Н. П. МОРОЗОВ, аспирант в отдел „Икономика“ при Висшия институт по животновъдство

Научен ръководител проф. М. Ю. ЦИНКОВ

През 1960 г. колхозът „В. И. Ленин“, Белореченски район, Краснодарски край, премина към паричната форма за отчитане и заплащане на труда. В началото, паметки опит в това отношение, ръководството на колхоза използува начина на заплащане труда в совхозите. Опитът показа, че при заплащането труда на работниците от совхозите има много недостатъци. Един от тях е нивото на разценките, което нама лява при повишаване плановите на продуктивността в сравнение с постигнатото равнище. Някои автори смятат, че за да се отстрани този съществен недостатък при съставяне на разценките за единица продукция, следва да се взема не показателят на запланувания производство, а показателят сред продуктивност от 2-3 години. Обаче, ако сметнем, че този показател има тенденция към повишаване, става очевидно, че използуването му в качество на делител на тарифната ставка на съответна категория работници не спира понижението на разценките. Става съвсем ясно, че трябва да се откажем от такъв остарял начин на изчисление.

Системата на заплащане труда на животновъдите трябва да осигурява пряка връзка между нивото на заплащане и производителността на труда, да бъде проста и ясна. Противоречието, характерно за системата на заплащане в совхозите, беше ликвидирано през 1963 г. със създаване на стабилни разценки, установени в резултат на съществени изменения в техниката и технологията на производството, довели до изменение трудоемкостта на отрасъла. За определяне разценка за 1 центнер (100 кг) мляко, беше използуван средният показател на продуктивността на кравите през последните 5 години и тарифният фонд на съответния разряд на дадената категория работници по формулата:

$$СТР = \frac{КФ - Н}{ПС},$$

където СТР — стабилна разценка; К — количество на доячките в звеното, Ф — тарифна ставка на съответната категория работници, Н — сумата от средства, отделена за заплащане за получените телета, П — броят на кравите, предадени към звеното, и С — средното равнище на продуктивността на кравите през петте години. На работниците от всички категории се заплащаше както за продукцията, така и за гледане то на животните. Обаче с укрепване на фуражната база сумата, определена по-рано за тази цел, се прехвърля за заплащане на продукцията.

Някои автори считат, че въвеждането на стабилни разценки ще допринесе до поскъпване на продукцията. Обаче опитът на колхоза „Ленин“ показва, че намаляване себестойността е възможно и при стабилни разценки по пътя на снижаване на общата продукция издръжка на производството на единица продукция.

За съжаление, в много стопанства заплащането на труда не е свързано с качеството на продукцията — маслеността и киселинността на млякото и угоеността на добитъка. Ние предложихме на колхоза, с цел да се повиши материалната заинтересованост на животновъдите, таблица за корекция на стабилните разценки, които се повишават или понижават в зависимост от колебанието на маслеността на млякото. Този начин на заплащане даде положителен ефект. Например през 1966 година допълнително към предаденото количество мляко се признаха 44 т на сума 5 720 рубли, докато в предишните години колхозът имаше големи загуби поради ниска масленост. При определяне системата на заплащане труда на животновъдите трябва да се има предвид, че процентът на маслеността се колебае в зависимост от сезона, разните видове храни и от времето на отелването. При съвпадение на тези фактори тяхното влияние се усилва.

Следователно, ако се установи един основен показател на маслеността на млякото за цяла година, то през един период животновъдите не само че няма да получат допълнително възнаграждение, но неоснователно ще им бъде удържана част от работната заплата, а през друг период — незаслужено ще получат възнаграждение.

Качеството на млякото не се изчерпва само с маслеността. Млекоприемните пунктове предявяват сега високи изисквания и за киселинността. Те изискват млякото да бъде чисто и изстудено. Колхозите търпят големи загуби поради предаване на мляко с повишена киселинност. Така например, колхозът „Ленин“ през 1965 година заплати около 6 000 рубли глоба. По наше предложение в колхоза организираха съревнование между животновъдите за получаване на мляко с високо качество. За материално поощрение в края на месеца им връчваха 50 на сто от сумата, начислена от млекозавода за високо качество на млякото, а в случай на предявена глоба от млекозавода цялата сума се удържаше от виновните. В числото на премираните са включени доячките, пастирите, млекоприемащият лаборант, завеждащият ферма, шофьорът на камиона-млекоцистерна. Трябва да се каже още, че през 1966 година млекозаводът начисли на колхоза 11 203 рубли премия. Това означава, че от общото количество мляко 2 422 500 кг, продадено на държавата, 92,7 на сто отговаряше на изискванията за високо качество. Сумата от глоби, която беше удържана от виновниците, съставляваше само 885 рубли.

С цел да се повиши материалната заинтересованост на пастирите, обслужващите млади животни за пестеливо изразходване на фуража, ние предложихме да се премират те по 3 рубли за животно, предадено на Месокомбината с добра угоеност, освен получаването на допълнително възнаграждение за надпланов прираст в теглото. Това се отрази положително върху качеството на продавания на държавата добитък.

Общото количество едър рогат добитък, предадено през 1966 г. в добро и средно телесно състояние, възлиза на 95 на сто. На някои се струва, че изплащането на премия от 3 рубли за всяко добре угоено животно е недостатъчна мярка за поощрение. Но това не е така. През януари 1966 година краегледачите от фермата за отглеждане на млади телета Н. Н. Журавльов и В. В. Шорников предадоха цяло стадо за месо. От 187 телета 146 бяха в добро състояние. За това пастирите получиха по 145 рубли премия поотделно. Ако се вземе под внимание, че средното трудово възнаграждение на пастир в колхоза през 1966 година беше 106 рубли месечно, то тази премия представлява 12 на сто от средногодишния доход.

Едновременно с въвеждането на стабилните разценки, в млечното животновъдство се премина и към звенова организация на труда. Всички членове от звеното са заинтересовани като цяло да получат повече мляко. Груповото обслужване на кравите опростява отчитането на труда на всеки животновъд. Работната заплата се разпределя в зависимост от работните дни на доячките, а допълнителното възнаграждение е пропорционално на основното. Този начин на начисление най-пълно отразява трудовия принос на всеки и затова беше изработена комплексна разценка за единица продукция, включваща стабилни разценки за доячките и пастирите.

При преминаване на звенова система, една част от животновъдите се опасяваха от обезличаване при обслужването на животните и в резултат на това от увеличаване на болестите по кравите. Обаче тригодишният опит убедително показа, че продуктивността не само че не се понижи, но значително се повиши.

Новата форма на организация и заплащане труда спомага за успешното развитие на говедовъдството. Средногодишният млеконадой от крава се увеличи с 46 на сто в сравнение с периода 1960—1963 г. Получените доходи от този отрасъл представляват 584 000 рубли или с 95,8 на сто повече, отколкото през 1963 година.

По такъв начин преминаването към звенова система на организация и използуването на стабилни разценки, съобразена със средната продуктивност на животните за няколко години, равнището на механизация и определена технология, значително регулира системата на заплащане труда на животновъдите и повишава ефективността на отрасъла.

Дъщерята на бригадата

„Досега Стефка има във влоговата си книжка сумата 110 лева, но това съвсем не ни удовлетворява. Ние отсега мислим за догодина — къде ще отиде тя да учи и как ще я подготвим. Ще завърши осми клас, а после?

Стефка си е наша свидна дъщеря. Ние сме длъжни пред нея и съвестта си да й осигурим хубаво бъдеще, да я дадем на обществото като пълноценен гражданин, та да се гордеем с нея. И вземаме мерки.“

Така завършва една страница от дневника на бригада „Зоя Космодемянская“ в цех „Ракита“ при промкомбинат „Камъшит“ — Силистра.

През пролетта на 1964 г. профгрупата на бригадата поема шефството над детето Стефка Ив. Пенева от дом „Дочо Михайлов“. Тогавашната бригадирка Дочка Николова споделя: „Ние отидохме в дом „Дочо Михайлов“, за да поемем шефство над някое дете. На тържеството, устроено в наша чест, ни поканиха едно русо момиченце — Стефка. Започна литературно-музикалната програма. Когато конферансието обяви, че Стефка Пенева ще декламира стихотворението „Матилда“, директорът на дома ни пошепна, че това е момичето, над което ще поемем шефство.“

Занизват се дни, месеци, години. Всички жени от бригадата стават... майки на Стефка. Те я навестяват в дома, носят й подаръци, в неделни дни я водят в домовете си. Стефка посещава бригадата. Не дойде ли няколко дни, всички са обезпокоени: да не би да е болна?... Бригадата изпраща Стефка на екскурзия из страната. За всичко това тя се отплаща с отличния си успех.

През лятната ваканция Стефка отива при дядо си и баба си в Алфатар. Получи ли се писмо от Стефка, то се чете колективно, с искре на радост. Лятната ваканция е мъчителна за бригадата. Всяка работничка очаква с нетърпение да свършат ваканционните дни, за да се върне Стефка.

В едно от писмата си през 1967 г. Стефка пише, че е била в болницата, че са й направили операция. Гореща вълна залива бригадата. Всички искат да отидат да я видят в Алфатар. Но така възможност няма, затова отиват само няколко работнички.

Стефка е много щастлива, че ги вижда в дома на дядо си. Обсипват я с целувки и подаръци. Тя е толкова радостна, че се просълзява. Повежда се топъл, сърдечен разговор. След няколко часа Стефка ги изпраща до автоспирката. Работничките се завръщат в бригадата, където ги очаква неотменният въпрос: как е Стефка?...

При всяко тържество на бригадата самодейната група, ръководена от Стефка, идва и изнася хубави програми. Стефка винаги намира повод и начин да се отблагодари за майчинските грижи на работничките от бригада „Зоя Космодемянская“. За нея те са силно любещи майки, за тях тя е свидна дъщеря....

Минчо ДИМИТРОВ

Напрегнати дни и нощи

Започна агнилната кампания и в кооперативната овцеферма на гр. Тутракан. Всяка вечер овчарите дежурят край стадата. Бдят за живота на всяко новородено агънце.

Първите сто агнета донесоха много радост на животновъдите. Те ги настаняват в топлите помещения. Подменят постелята им.

Всеки ден броят на новородените животни се увели чава. Според бригадира на фермата Йовчо Колев до края на годината ще се оагнят 80 на сто от овцете.

Живко ТРУШЕВ

С всяка измината година работата в свинефермата в с. Йорданово се подобрява. За това допринасят и свиневъдите, които отглеждат с умение и обич малките животни.

НА СНИМКАТА: Момент от ежедневието на гледачите Крум Николов и Димитър Йорданов.

ТРУДЕН ПЪТ

През един есенен ден на 1963 година в ТПК „Метал“ потърси работа като стругар младежът Е. П. Е. Кооперацията тогава имаше нужда от стругари и управителният й съвет охотно разгледа документите на кандидата. (Писмените формалности са еднакви навсякъде.) Всичко би свършило добре, ако не бе станал въпрос за характеристиката на младежа. Там имаше „скоба“, над която някои от членовете на управителния съвет с колебание се спряха. Записана бе една непристойна постъпка на кандидата за работа. Наложи се да се „рискува“. Човекът бе млад, пък и стругари бяха необходими. Поради това, макар и със спорове, молбата бе удовлетворена.

Първоначално той заработи със старание и стремеж да заличи хвърлената сянка върху неговата личност. Пък и работата му спореше. Но... не мина много време и отново го потърсиха предишните „приятели“. Започнаха пак почерпвания, след полунощни завръщания в къщи, устройване на скандали, закъснявания за работа и т. н. Идват неприятни сигнали до управителния съвет от МВР и от частни лица. С други думи, старата „ръжда“ загложди отново човека. А на работното място с колегите си той се държеше акуратно и работата му вървеше добре.

Тревожните сигнали предизвикаха партийния комитет и управителния съвет на кооперацията да проведат с младежа лични беседи, но нищо не помогна. При всички тях той отговаряше с поредно обещание и с това изчерпваше всичко. Една сутрин вместо него на работното му място пристигна известие от участъка на МВР, че е задържан при оказване „помощ“ на компанията за нанасяне побой на някого си. След това — съд. В съда не потупват по рамо, а заедно с другите виновници е осъден на осем месеца лишаване от свобода. Може би тук става както е казал Вапцаров: „Но в затвора попаднал на хора и станал човек“.

След изтичането на срока той се явява отново в ТПК „Метал“ с молба за постъпване на работа. Този път сякаш бе станал по-скъп на обещания. Ръководството на кооперацията и сега му предостави възможност да се труди по специалността си. Даде му последен аванс да сложи начало на нова страница в своя живот.

Изтече оттогава доста време. И ето, че под въздействието на колектива, сред който работи, той завоюва заслужено доверие и уважение. Сега това не бяха приятели-събутилници от пивницата, а другари, колеги по работа. Осъзнал грижите на хората около себе си, той заработи с още по-голямо старание. Почувствували, че техният другар трябва с по-сигурни стъпки по руслото на новия път, всички започнаха да му възлагат все по-отговорни и по-сложни задачи. А той се справя все по-добре и по-добре с тях. Поверяват му обучението и на млади стругари. Под негово ръководство са обучени вече доста младежи.

След упоритя труд и старание последваха и награди. Днес този млад човек е носител на значката на ЦС на ТПК. И попитате ли: кои са най-добрите стругари в ТПК „Метал“, между първенците, непременно ще назоват и неговото име, а заедно с това и имената на обучените от него млади стругари. Неотдавна ръководството на кооперацията го назначи за сменен майстор. Това му вдъхна вяра и нови сили за работа.

И сега сменният майстор Е. П. Е. закъснява вечер за в къщи, но не заради кръчмите, а защото участвува в кръжок, слуша лекция, по-дълго се заседява над книгите. Пак се вслушва в съветите, но вече на новите си, истински другари и приятели, като избягва старите, несигурни и хлъзгави пътища. Това му помага да отдава всичките си сили за благото на нашия народ и за развитието на своите лични способности.

Неделчо ТОДОРОВ

Човекът без лице

Стефан ЕЖЕВСКИ

6 ПОВЕСТ

— Майка ми беше болна — без причина започна Волска — и за пръв път през тринадесет годишния ни съвместен живот го пуснах да почива сам. Той не беше женкар, но аз го следих, защото сега съвременните жени само дебнат чуждите мъже. Даже във вестниците пишат, че всяка втора жена е самотна. Така че какво остава да правят тези самотни жени? Отнемат мъжете на другите. В нашия дом вече имаше две такива истории...

— И така, по време на отпуската си вашият мъж се сприятелил с някого си...— вмеси се поручикът, изплашен от перспективата на разказ за невернite мъже, живеещи на улица Детля.

— Да, там се запознал с някакъв си пристигнал, разказ ваше, че това бил много соли ден и богат човек. Но кой ги знае там, може да са вършили заедно разни глупости. Защото най-страшното — това са приятелите...

— Солидният мъж предложил на вашия мъж някаква сделка или длъжност?... — Любич отново прекъсна разсъжденията за лошото влияние на приятелите върху благородните мъже.

— Да — Волска се успокои, — струва ми се, че той даже го почерпил в Гранд— хотел с истински френски коняк. И не се учудвам... Тадеуш е много способен, но само че тук, в Краков, способни ли са да оценят някого? Ето вече шест години той работи като заместник-началник на отдел, макар че умът му е по-голям, отколкото на самия директор. В края на краищата аз му помагах, наставлявах го в къщи...

— А каква трябваше да бъде тази длъжност?

— Този човек бил свързан с някакво търговско представителство в чужбина. Нужен му бил способен помощник. Той предложил на моя Тадеуш поста заместник и два пъти по-голяма заплата, отколкото получаваше тук в обединението. Отначало не повярвах... Малко ли пеща обещават хората едни на друг на чашка... Но когато дойде едно, второ писмо...

— Запазили ли сте тези писма? — оживи се Любич.

— Не, когато пристигна последното, в което този човек молеше мъжа ми да отиде във Варшава, изпращайки за пътни разходи хиляда злоти, той едновременно с това поиска от Тадеуш да донесе цялата тяхна преписка. Аз дори се учудих, но, както изглежда, такъв е обичаят там при тях.

— Аха... — По интонацията на гласа на Любич никой не би се досетил доколко го заинтересува тази информация. — И така, вашият мъж е взел всички писма... Но навярно вие сте ги чели?

— Разбира се, винаги отварям и чета всички негови писма, нали все пак съм жена. Онзи човек пишеше много кратко, че има връзка с английско представителство на фармацевтична фирма и мъжът ми трябваше да стане негов заместник. Той бил съгласувал това в Лондон и те с радост приели кандидатурата на Тадеуш...

— Мъжът ви владееше ли някакъв чужд език?

— Не, тоест не в съвършенство... По време на окупацията научи малко немски език.

— Запазили ли сте квитанцията за превода, който е изпратил онзи човек?

— Да, сега ще я потърся. — Волска изтича бързо към малката масичка и донесе телеграфната бланка.

Преводът беше изпратен от Лодз; подател беше Ян Гурски, живущ на улица Петровска. И така, кръгът се затваряше. Сега беше нужно някак си внимателно да уговори Волска да замине във Варшава.

— Аз бих искал да заминете заедно с мен във Варшава... О не, нищо особено - побърза да обясни той, виждайки изразa на нейното лице. — Трябва да ни помогнете в търсенето на мъжа ви, защото, както вече казах, той е изчезнал. Вашият мъж е отседнал в хотел „Столица“, където е била приготвена за него стая, но за съжаление пан Волски, хм... е заминал от хотела преди няколко дни и е невъзможно да го намерим.

— Значи, аз трябва да го намеря, щом като милицията не може — подигравателно произнесе Волска.

— Доколкото успях да забележа — продължи невъзмутимо поручикът, — уважаемата пани се отличава със забележителни способности. Познавайки при това великолепно нрави-

ците на мъжа си, вие можете да ни окажете голяма помощ.

— Щом е така, аз ще дойда с вас — любезно отговори поласканата Волска. — изглежда, че вие не сте обикновен милиционер и моментално можете да разберете човека.

Желаейки да избегне излишния поток от думи, още повече, че му предстоеше пътешествие с тази красноречива жена, поручикът стана бързо и с делови тон заяви:

— Предполагам, че за три часа ще бъдете готова, ще дойда за вас с билетите. Ще замина с влак номер четири. Обаче бих ви помолил много да запазите всичко, което ви казах, в тайна.

— Ами естествено! — възкликна Волска. — Ако хората биха научили, че отивам с милиция да търся мъжа си във Варшава, сплетните не биха имали край. И без това съседките научиха кой дойде при мен. Напразно се представихте пред вратата. Ще им кажа, че това е още по делото на Зося, онази прислужница, която ни скраде миналата година. Тогава ми изчезна чернокафявата лисица.

Изплашил се, че ще му се наложи да изслуша разказа за нечестната прислужница, Любич отстъпи колкото се може по-бързо в антрето и се поклони галантно на стопанката на дома.

Пътешествието на поручика заедно с Волска до Варшава не беше богато с произшествия. Любич изживя вълнуващи моменти, изслушвайки обширен реферат на тема за обичаите на стария град Краков. Полошо беше това, че Волска по стоянно забравяше за запазване инкогнитото на своя спътник, благодарение на което не само купето, в което пътуваха, но и двете съседни бяха подробно информирани за характера на работата на Любич, което възбуди понятен интерес. Когато най-сетне след това пътешествие, което беше един от най-трудните случаи в кариерата на поручик Любич, той се намери заедно с Волска на Варшавската гара, то реши да действува бързо и енергично. На очакващия го шофьор заповяда да кара право в моргата.

Волска, разбира се, дори не предполагаше, че нейната роля във Варшава ще завърши толкова бързо. Тя си въобразяваше вече как благодарение на своите способности и интелект ще тури в джоба си най-способните следователи на криминалната милиция. И вероятно затова съвсем не се вълнуваше, когато вървеше заедно с поручика по нескончаемо дългите коридори.

Пред вратата на моргата тревога обхвана поручика. Той предвиждаше най-лошото: плач, болезнен гърч, изгубване на съзнание. Обаче нямаше избор и реши да предотврати неочакваността:

— Моля ви, не се плашете. През време на нашето кратко познанство аз можах да се убедя, че вие сте необикновена жена. Сега ще влезем в помещение... хм... не много приятно... Трябва да ви покажа обаче някой, когото може би познавате, хм... само че този някой е мъртъв.

И без да чака реакцията на удивената Волска, той я въведе в моргата направо при ваната с формалин.

Тя се наведе над ваната и погледът й се плъзна върху лявото бедро, върху бенката във формата на мишка.

— Тадеуш! — възкликна тя и падна на пода.

ГЛАВА ТРЕТА

Този ден директорът Островски беше много развълнуван. Току-що го бяха посетили двама от Висшата контролна комисия, а такива посещения, както е известно, никога не предизвикват прилив на ентусиазъм.. На това отгоре още и телефонното позвъняване от „Кожекспорт“. Оттам съобщиха, че половината от поръчаните от френска фирма портфейли била върната поради лошо качество. След като двамата инспектори прекараха в кабинета на главния счетоводител и бяха приблизително установени загубите, понесени от предприятието, той извика при себе си началника на отдел кадри Маевски, за да излее върху него лошото си настроение.

(Следва)

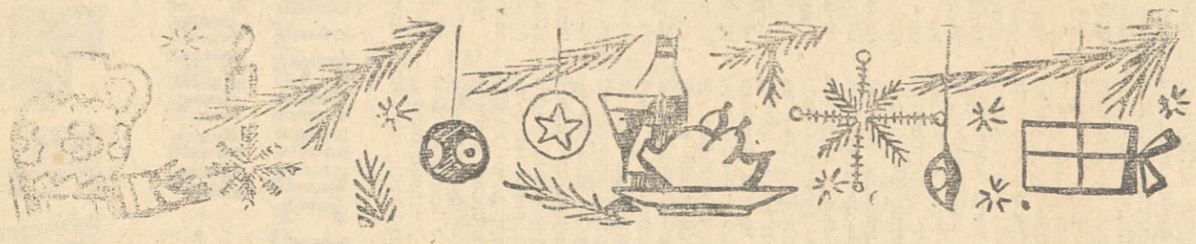
ПАРТИЙНОТО, АДМИНИСТРАТИВНОТО, ПРОФСЪЮЗНОТО И КОМСОМОЛСКОТО РЪКОВОДСТВО НА

ЗАВОД „ХРОМ“ — СИЛИСТРА

ЧЕСТИТИ

НОВАТА 1969 ГОДИНА

на целия заводски трудов колектив. По случай новогодишния празник желае на пресьорите стругарите, шлайфистите и на всички специалисти крепко здраве и нови, още по-големи успехи през юбилейната година на свободата!

ТПК „Метал“ — Силистра

На първенците в труда, на ударниците и рационализаторите, на всички кооператори, които имат принос за предсрочното изпълнение на производствената програма, и на многобройните клиенти управителният съвет на кооперацията, партийното и комсомолското ръководство честитят

НОВАТА 1969 ГОДИНА

Нека през ЮБИЛЕЙНАТА 1969 ГОДИНА бъде още по-спорен трудът и още по-щастлив животът на хората!

ДТП „МОТОТЕХНИКА“ — РУСЕ

ПРЕДЛАГА

в магазините си в градовете Русе, Разград, Силистра, Бяла, Дулово, Тутракан и Исперих

всички видове мотоциклети, мотопеди, резервни **авто- и моточасти** и принадлежности.

Ръководството на предприятието

ЧЕСТИТИ

новата 1969 година

на търговските работници, техниците, служителите и клиентите, като им пожелава здраве, щастие и още по-големи успехи през юбилейната година.

Партийното, административното и профсъюзното ръководство на

ДИП „Добруджа“

честити новата 1969 година на всички работници и служители от предприятието и им пожелава здраве и лично щастие. Нека работим все така неуморно, нека посрещнем 25-годишния юбилей на социалистическата революция с нови трудови победи. А радостта и веселието да бъдат скъпи гости на вашия новогодишен празник.

Да ни е честита новата 1969 година, скъпи другари!

ТПК „Нов живот“ — Тутракан

Партийното ръководство, управителният съвет и ръководството на ДКМС

честитят

новата 1969 година

на своите трудолюбиви кооператорки и кооператори!

Желаем на всички тях и **на многобройните ни клиенти** да са здрави и бодри през **идващата юбилейна година.**

ДСП „РЕКЛАМА“ - клон Русе

ЧЕСТИТИ НОВАТА 1969 ГОДИНА

на многобройните си клиенти, с пожелание за здраве, лично щастие и нови успехи.

ДСП „Реклама“ — клон Русе разработва пропагандно-информативни и рекламни материали за стоки и услуги, които имат висококачествена оценка, но все още не са популярни.

Нашите специалисти ще проучат посочените от Вас обекти и ще Ви предложат комплекс от **пропагандни,** информативни и рекламни инициативи за цялата година.

Във връзка с празника ние си позволихме да Ви напомним за възможностите ни, да Ви предложим навреме да направите заявките си.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК! ЗА НОВИ УСПЕХИ!

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на

Държавното автомобилно предприятие — Силистра

ЧЕСТИТИ НОВАТА 1969 ГОДИНА

на своя трудов колектив и многобройните си **клиенти!** Желае от все сърце на шофьорите, механиците и на всички специалисти в предприятието **да са** здрави, бодри и да печелят все нови и нови успехи в борбата за щастливото бъдеще на нашата Родина.

ДСП „Родопа“ — Силистра

Партийното и административното ръководство, профкомитетът и ръководството на ДКМС ЧЕСТИТЯТ

новата 1969 година

на своя трудов колектив, на многобройните си клиенти и на труженицте от ТКЗС и ДЗС!

Желаем на всички и на семействата им здраве, щастие и нови успехи през идващата година.

Промишлен комбинат „Дръстър“ — Силистра

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство честити на своите служители и многобройните си клиенти

новата 1969 година

През юбилейната годишнина на свободата да постигнем още по-големи успехи!

Нека е весел и честит новогодишният празник!

Партийното и административното ръководство на

„Горско стопанство“ — Тутракан

ЧЕСТИТИ

НОВАТА ГОДИНА

на пазителите на гората, на всички горски работници, инженери и служители и им пожелава най-сърдечно нови успехи в труда, здраве и лично щастие!

Да ви е честита юбилейната година, другари!

Комсомолски устрем

ПОВРАТЪТ В КОМСОМОЛА — ЦЕЛ И ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

ИМА неща, които се променят изведнъж, но има и други, които се променят бавно и неусетно. Към последната категория можем да отнесем и преустройството на комсомолската работа, започнало след партийните решения и XI конгрес на ДКМС. Но видимите изменения, които настъпиха в немалко наши организации, оправдават някои твърдения за пренасерната трудност и много бавното настъпление на повратв комсомолската работа. Тези изменения са преди всичко плод на благоприятната обстановка, създадена за работа и творчество на младежта и Комсомола. Там, където комсомолските ръководители не само разбраха важността на задачите, но и се заеха с непосредственото им изпълнение, като ангажираха всички фактори и най-вече силите на младежите, се положиха солидни основи за по-нататъшни успехи.

До неотдавна общинската организация на Комсомола в село Окорш бе най-слабото звено в окръжната комсомолска организация. Редица слабости заличавха силата и влиянието сред младежта. Партийните и конгресни решения и завари ха в незавидно положение и почти всичко трябваше да започне отначало. В този многообразен и сложен процес на промяна на досегашния облик на комсомолската организация изпъкна преди всичко работата на комсомолското ръководство. Те прецениха момента и отговорността за по-нататъшната работа и се опряха преди всичко на комсомолците и на актива. Разбраха нуждите на комсомолците и мястото на дружеството в техния живот.

Доколко комсомолският секретар е разбрал новото, което трябва да се внедри в живота на комсомолското дружество, личи от цялостната дейност на колектива. Зачестиха събранията, на които се обсъждаха наболели проблеми. Повишиха се изискванията. Нарасна и личната отговорност на комсомолците. На тези, които не се заха с изпълнението на поставените им поръчения, се потърси персонална отговорност. Докато преди организирането на събрания беше проблем, сега комсомолските дружества в Окорш, Вокил и Овен разрешават въпроси, свързани с битовите условия, трудовата дисциплина и политическото възпитание на младежите. Разковничето на успеха е преди всичко в значителното издигане отговорността на отделния член и повишената взискателност на общинските и дружествените комитети на ДКМС.

Работата на общинския комитет на Комсомола в село Окорш е един нагледен пример как трябва да се издига авторитет на ДКМС, на всички негови звена. Сега стана възможно дружествата да заемат важно място в обществения и стопанския живот, а също така и в живота на отделния младеж. Мнозина младежи от Окорш, Вокил и Овен споделят, че в дружеството те виждат най-голямата възможност за изява.

Повишената активност на комсомолците е резултат и на значителното подобряване на стила и методите на работа от страна на общинския комитет на Комсомола и неговия секретар Борис Недков. Не само усилия се полагат, а е създаде на система от инициативи, взискателност и контрол. Ясно се виждат проблемите в перспектива. Не е само амбиция на общинския комитет да бъде ведущ в окръжната комсомолска организация в някои насоки на комсомолската работа, до известна степен това е факт. Много положителни резултати има в областта на военно-патриотичното възпитание, в работата с интелигенцията. По добрена е политическата работа сред младежта.

Успехът, който бележи комсомолската организация в Окорш, е плод и на постоянното и действено ръководство от страна на общинския партиен комитет и първичните партийни организации. Сега проблемите на Комсомола са проблеми и на партийния актив. Повечето комунисти работят в дружествата и комсомолските групи. На заседание на общинския партиен комитет се поставят повече въпроси, свързани с Комсомола и младежта.

Има и нерешени въпроси, трудности има на всяка крачка. Но доброто начало вдъхва сили и увереност в по-нататъшната работа.

Димитър КОСТАДИНОВ

Осмокласниците от силистренското училище „Никола Вапцаров" няма да забравят деня, в който получиха комсомолските си членски карти. Връчи им ги бившият командир на интернационален партизански батальон Боян Михнев с пожелание да станат последователи на борческата българска младеж.
Снимка: Ст. ТОДОРОВ

Младежко творчество

* * *

Като Атлас, опрял плещи в небето,
поддържам сякаш свода на нощта,
и ми се ще да тръгна след сърцето
и да вървя, безкрайно да вървя...

О, не безкрайно, знам къде ще свърши
на мислите ми стръмната пътека.
Пред мен ще крачи сянката прекършена,
след нея ще пристъпвам аз полека,

додето стигна твоето огнище,
където искам да намеря топлина,
където... Не, сега не мога нищо —
не раменете ми тежи нощта.

Валентин ЧЕРНЕВ

НЕЗАБРАВИМИ СРЕЩИ

В чест на четиристотинковния юбилей на свободата и 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град Градският комитет на ДКМС в Силистра набеляза редица мероприятия, които да съдействуват за военно-патриотичното възпитание на младежта. Едно от тях се проведе през изтеклата седмица.

По покана на Градския комитет на Комсомола пристигна група войници-отличници по бойната и политическа подготовка от Бургас. Програмата за тяхното пребиване включваше много срещи с младежи от града и посещения на дружества и организации от предприятия.

Незабравима ще остане за учениците от ПТУ по дървообработване срещата с воините от Българската народна армия. За тях беше много интересно да чуят как живеят и се подготвят като защитници на Родината младежите, които постъпват в казармата. Но най-оживено премина срещата на войниците със специализираните пионерски отряди. Разказът на мл. сержант Калчев за суровото граничарско ежедневие събуди тяхното възхищение от тези, които пресичат опитите на враговете на страната ни. После те зададоха много въпроси на своите гости и им завъръзаха по една пионерска връзка.

Представителите на БНА посетиха и няколко предприятия в града. Много задушевно премина срещата в промкомбинат „Камъшит". Войниците са от поделение, с което комсомолците от това предприятие имат шефство. Секретарят на заводския комитет на Комсомола Стойка Назлиева разведе гостите из всички цехове, показа им и търговската изложба, а накрая връчи на представителите на поделението албум със снимки, които отразяват живота на комсомолците от предприятието.

В събота вечерта срещата на войниците с донаборниците и младежите, които подлежат на задължително военно-техническо обучение, в младежкия клуб се превърна в истинско тържество. Денка Радева от ГК на ДКМС приветствува гостите. След това им бяха връчени подаръци. Вечерта премина при взаимно опознаване и продължи с младежко увеселение.

Иван АТАНАСОВ

Анекдоти

Майката хвали годеника, а дъщерята й отговаря раздразнено.

— Остави ме на мира, мамо! Нима ти не виждаш, че мистър Браун е стар, грозен и противен! Единственото му достойнство, — това са парите му.

— Защо единственото, дъще? Не забравяй, че той има и порок на сърцето!

* * *

В учреждение пристига посетителка.

— Идвам при директора — казва тя на секретарката.

— Директорът е зает и нарели никого да не пускам при него.

— Но нали и аз съм друг от учениците.

— Това не може да бъде — отговаря секретарката. — Нашият директор никога не е учил в училище.

* * *

В Ню Йорк съдят крадец-разбивач на каси.

— Обвиняем! По какъв начин ви се удаде да откриете трезора (местохранилище на скъпоценности)?

— Това не мога да ви кажа, господин съдия, защото в залата се намират моите конкуренти.

* * *

Съвет на мъдрец:

— Опознай самия себе си, но не казвай никому резултатите.

* * *

Посетител се обръща към келнера:

— Виждали ли сте така вали във вашия град — по цели дни?

— С охота бих ви отговорил, но аз не обслужвам вашата маса.

* * *

В беседа с известен автор на детективски романи журналист попитал:

— С какво вие ще обясните, че детективски романи пишат предимно мъже?

— Много просто — отговорил писателят, усмихвайки се. — Жена не би могла до края на романа да пази в тайна кой е убиецът.

* * *

Пациентка казва на лекаря:

— Докторе, боя се, че тя ка няма да ми поставите вярна диагноза. Вие опипвате пулса, прослушвате, по чуквате, а нито веднъж не попитахте как се чувствувам.

— Как се чувствувате?

— Ох, по-хубаво би било, ако не питахте.

(Превод от руски)

Младежта и книгата

Книгата е неотменима и вярна приятелка на младежта, тя ни прави наследници на огромно в своето разнообразие богатство. Това богатство трябва да стане достояние на всеки млад човек.

Такава е целта на обявения национален преглед по пропагандиране, разпространението и работата с книгата сред младежта. По своето съдържание и форми прегледът е едно продължение на националната читателска конференция.

В окръжната комсомолска организация за този преглед се заговори през септември, когато бяха приети мероприятията на окръжния съвет за обществена пропаганда на книгата. Съветите за изкуство и култура, комсомолските комитети, библиотеките, книжарниците — това са институтите, които трябва да вземат активно участие в организирането на прегледа в града и селото. А комсомолските организации, дружествата, групите, производствените единици, любителите на книга та, пионерите и чавдарчета та са естествената среда за реализиране на хубавите замисли.

Какво е положението в окръжната комсомолска организация? В селата Ситово, Добротица, Бабук, в град Тутракан, Паисиево, Средна Кула, Зафирово и другаде са учредени обществени съвети за пропаганда, разпространение и работа с книгата сред младежта. Приети са и планове, по които вече се работи. В Ситово, Кайнарджа и Бабук се чете и разпространява литература за подетия сред селската младеж разговор — „Добруджа в нашата литература". В комсомолските дружества е започнала подготовка за разговора: „Книгата в моя живот". ОТП „Печатни произведения" и ОК на ДКМС организират томбола „Млади приятели на книгата". Томболата е интересна и осигурява възможност на всеки да получи срещу изтегления билет книга на съответната стойност.

Оживен интерес проявява учащата се младеж към прегледа, който при ученици те ще премине чрез разговора „Моралните добродетели на младия човек, отразени в съвременната литература". В болшинството от заводските организации на ДКМС в окръга се работи по подготовката на разговора „Патриотизмът на младия човек в нашата и съвет ската литература".

Ст. КАЛЧЕВА

СПЕЧЕЛЕНО ПРИЗНАНИЕ

В ЦЕХА за плоскости на ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан ме отведе препоръката на секретаря на Градския комитет на Комсомола. „Там се работи по повратa", поясни той кратко, след което добави: „Потърси Валентин Сулай, той ще ти разкаже..."

Бях чувал за добрата работа на Валентин Сулай, секретар на заводския комитет на ДКМС. И затова беше голямо учудването ми, когато той още в началото на разговора ни заяви, че не е много правилно да се говори за повратa специално в дружеството към цеха за плоскости. По-късно се убедих, че има право.

Само тринадесет младежи заварва Валентин преди години, когато постъпва на работа в предприятието. Новооткритият цех за паздерови плоскости обаче привлича на работа и други. И сега дружеството наброява около 60 комсомолци. Не става нужда да се променят стилът и методът на работа, защото като организиран колектив дружеството се оформя след съюзния конгрес, когато очерта новия облик на младежката организация.

Всичко започва с изучаване материалите на конгреса. Те разкриват пред младежите големите възможности за изява в труда и в обществения живот. Прегледният дневник на дружеството е протоколирана та му история, която разказва за много комсомолски прояви. Те са свързани не само с трудовия пулс на предприятието, но и с живота на производствения колектив.

Само с три лева разполага дружеството в началото. За партийния секретар и директора на предприятието обаче не остават незабелязани поривът и желанието на младежите да работят. Парите от продажбата на вторични суровини остават за дружеството. Ръководството на предприятието отпуска още и комсомолците имат вече една сума, с която „може да се направи нещо". А много са желанията. Нямат клуб комсомолците, а предприятието не може да им предложи повече от един склад. Но младежите се захващат за работа и след човек трудно може да установи първото предназначение на помещението, превърнало се в комсомолски клуб. Закупуват се музикални инструменти и се създава оркестър. Сега се сформира и хор.

Разговорът ни прекъсва Михаил Раданов, отговорник по политико-просветната работа. Носи обявите с показателите по съревнованието в чест на 25-годишния юбилей.

В политическите кръжоци се включват всички. Поемат шефство и над един пионерски отряд. Скоро приели пионерите в Комсомола и сега пионерските ръководители Стоянов и Михайлов ще сближат дружеството с друг клас. А как е подхванал работата си спортно-масовикът Ранчев, говорят първите места, завоювани на градските турнири по волейбол и футбол, участието в окръжната работническа спартакиада и гребните походи до Силистра. През следващата година ще участвуват и в международния гребен поход. Помага им и местното физкултурно дружество, когато нещо не им достига.

В това предприятие рационализаторското движение има традиция. Интересът към техниката тук се ражда в трудовото ежедневие. Не се предпазли от тази „зараза" да откриват несъвършенства в механизацията и комсомолците. Технико-икономическият съвет е утвърдил и внедрил досега три комсомолски рационализации, други шест сега се разглеждат. Новият клуб на младия техник, в чиито сбирки ще участвуват и пионери, вероятно ще роди и други.

Нито един въпрос, свързан с производството, не се разглежда без тримата комсомолци, които влизат в производствения съвет. А комсомолският секретар е член на дирекционния съвет. С прилежната си работа комсомолците са спечелили признанието на всички.

Любомир КАПИТАНОВ

В челните редици на трудовия поход

На Третия пленум на ЦК на ДКМС отново се подчерта, че българската младеж трябва да крачи в челните редици на всенародния трудов поход. По този начин тя не само ще вложи голям дял в изпълнението на икономическата програма на страната, но и с чувство на изпълнен дълг ще посрещне четиристотинковния юбилей на свободата.

Организираното предюбилейно съревнование в окръжната комсомолска организация води до успешно изпълнение на трудовите задачи. А това е израз и на идейната убеденост на младата работническа класа от окръга, която скоро ще чествува 1 800 години от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град. Участието на работническата младеж в борбата за повишаване ефективността на икономиката, за технически прогрес и подобряване качеството на продукцията ускори в много предприятия изпълнението и преизпълнението на производствените планове.

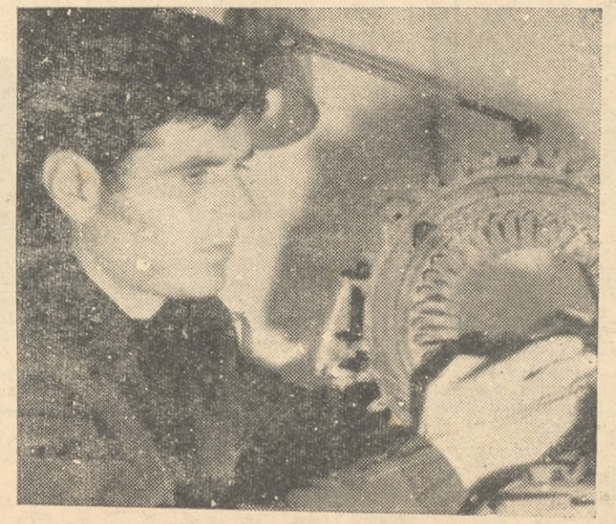
На отправения към работническата младеж от окръга призив на седемте комсомолски бригади от ЗММ, „Текстил" и ТПК „Метал" за преизпълнение на тазгодишните планове и изпълнение на плановете за следващата година до празника на свободата, се отзовават все нови и нови младежки бригади. Над 400 комсомолци, организирани в 42 младежки бригади, преизпълниха годишните си производствени програми и дадоха на народното стопанство стотици хиляди лева от надпланова продукция. 24 младежки бригади от „Камъшит", „Текстил", „Добруджанка", ДИП „Липа" и други предприятия работят вече по плана за втория месец на 1969 година. В редиците на първенците са бригадите „Георги Димитров" и „Дочо Михайлов" от ДИП „Липа", младежката бригада от цех „Ракита" на промкомбинат „Камъшит", младежката бригада при завод „Хром" и др. С високи лични резултати в труда се отличиха комсомолците Атанас Павлов и Димитър Игнатов от „Хром", Донка Костова и Господинка Игнатова от „Добруджанка", Тодор Златаров от промкомбината в гр. Тутракан, Райно Ризов от промкомбината в гр. Дулово и др.

С това далеч не се изчерпва списъкът от имена и цифри, зад които се крие младежкият жар.

Васил СТОЯНОВ,
завеждащ отдел „Работническа младеж" на ОК на ДКМС

В новия младежки клуб в Силистра винаги може да се потанцува...

Трета година вече работи в ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан електро-бобинажният техник Петър Добрев. През юбилейната 1969 година заедно със свободата и той ще навърши 25 години. За това време достигна в професията си седми разряд, но желанието му е да завърши и електротехникум.

Вечер на смеха в МЗ „Стомана"

Хубава идея им хрумна на комсомолците от дружество „Йордан Димов" при МЗ „Стомана" — решиха да проведат вечер на смеха. В подготовката се включиха всички: някои се заеха с украсата на салона, други уредиха томбола и викторина, трети подбраха интересни забавни игри. И ето, че дългоочакваната вечер дойде.

Заедно с комсомолците от дружеството дойдоха и много гости. Новият естраден оркестър на завода прогони умората от трудовия ден и създаде приятно настроение. Талантливият хуморист Петър Петков с „Бай Антоновите приключения" накара слушателите си да се разтворят от смях. Много интерес предизвикаха забавните игри „Танц върху вестник", „Танц с балони" и др. Викторината пък беше колкото забавна, толкова и полезна — тя запозна комсомолците с някои моменти от историята на предприятието и заводската комсомолска организация.

Една вечер, от която всички останаха доволни.

К. НЕДЕЛЧЕВ

Нов притежател на купата на ОК на Комсомола

В град Дулово за втори път се проведе окръжно първенство по тенис на маса — мъже за спечелване на преходната купа, учредена от ОК на ДКМС. Един хубав турнир става вече традиция в окръжната комсомолска организация.

И тази година състезателите играха със стремеж да покажат красотата на този спорт и порасналите си технически възможности. Комендантът на турнира Илия Нончев представи отборите на секретаря на Градския комитет на Комсомола в Дулово Васил Неделчев.

За финалните срещи, които се играха през втория ден, се класираха отборите на Тутракан, Дулово, Старо село и Бабук. Жребият отреди да се срещнат отборите на Бабук и Дулово и на Старо село и Тутракан. И в двете срещи резултатът се движеше по един и същ начин — 1:0, 1:1, 2:1, 2:2, докато се стигне до последните геймове, които определиха първенците.

На първа маса старият ветеран Тодор Костадинов от състава на Дулово с лекота по беди младия Ради Христов от Бабук с резултат 2:0 (21:14 и 21:14) и с това оформи резултата на 5:4 за своя отбор. Тази среща като че ли и подсказа на многобройните почитатели на малката целулозена топка, които наблюдаваха състезанията, че най-вероятният краен победител е отборът на ГК на Комсомола — Дулово. Следващата среща изправи един срещу друг Кульо Георгиев (Тутракан) и Тодор Великов (Старо село). С победата си от 2:1 Кульо Георгиев донесе и отборната победа на Тутракан. В останалите срещи се получиха следните резултати: Дулово — Тутракан — 5:4, Бабук — Старо село — 5:1, Дулово — Старо село — 5:1, Бабук — Тутракан — 5:0.

Главният съдия на състезанията Никола Русев обяви крайното класиране: 1. Дулово — 3 т., 2. Бабук — 2 т. 3. Тутракан — 1 т. 4. Старо село, следвани от отборите на Бели ца, Зафирово и др. Георги Савов, завеждащ отдел „Физкултурен" на ОК на ДКМС, връчи преходната купа на капитана на отбора на Дулово Тодор Костадинов.

Николай КОЛЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ – СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 151 (1468) | Събота 28 декември 1968 година | ЕНА 2 СТОТИНКИ

ЕДНА ЧУДЕСНА ГОДИНА ЗА МЛАДЕЖТА

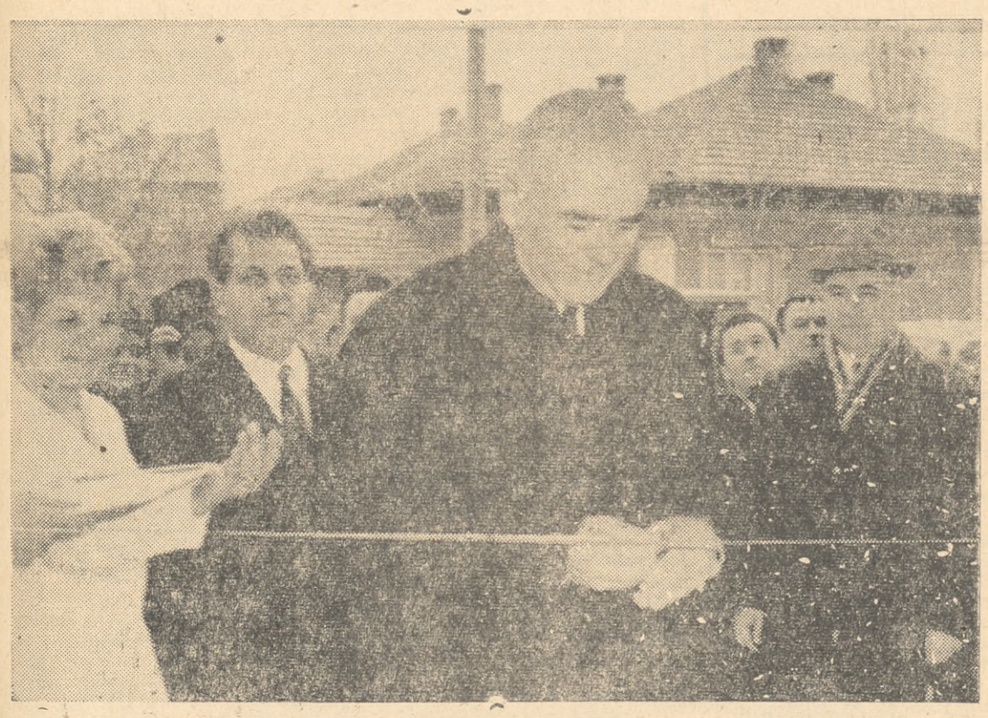
Измина една година от Декемврийския пленум на ЦК на Партията, който разгледа поставените проблеми в тезисите на др. Тодор Живков и взе решения за поврат в работата с младежта и Комсомола. През нея настъпи решително преустройство в подхода и грижата към Комсомола. Под ръководството на Окръжния комитет на Партията през годината се осъществиха много инициативи и дела, положиха се големи грижи за младото поколение. Значително порасна авторитетът на Комсомола, издигна се неговата роля и значение в целокупния обществено-политически живот. Подобри се партийното ръководство на Комсомола.

Градските и общинските партийни комитети, първичните партийни организации и административните ръководства от окръга отделиха голямо внимание на младежта и Комсомола. С партийни поръчения в комсомолските ръководства бяха изпратени да работят 205 млади комунисти. Други 402 комунисти от трите поколения съдействуват на комсомолските дружества и организации при разрешаването на много проблеми от дейността на Комсомола. В управителните съвети на кооперативните стопанства, дирекционните съвети на ДЗС и предприятията са включени 62 млади специалисти и комсомолски дейци. Нарасна комсомолското ядро в останалите обществено-политически организации.

Хубави успехи се постигнаха по класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на подрастващото поколение. Младежта се възпитава в дух на пламенен патриотизъм и интернационализъм чрез различните форми на политическа просвета, голяма част от които се ръководят от комунисти. Десетки походи и излети са проведени до исторически обекти, до паметници на загинали революционери. Младежта изучава героичното минало на родния край, запознава се с революционните традиции на Партията.

Осигурена е и добра материална база. На Комсомола в окръга са отпуснати от кооперативните стопанства и предприятията 63 000 лева, от които 55 000 лева са изразходвани за обзавеждане на комсомолски клубове, за спортно-туристическа дейност. В окръга сега има 103 младежки клуба. Само през тази година са открити нови 51 клуба. Със средства на ТКЗС и предприятията се строят спортни съоръжения. Закупени са много телевизори, радиоапарати, грамофони и магнитофони, маси за тенис и шахове за комсомолските клубове.

Младежта от окръга се отплаща за бащинските грижи на Партията и държавата. Участвува активно в труда и кове блага за цялото общество. Израства като активен строител на светлите бъднини.

Членът на ЦК на БКП и министър на народното здраве и социалните грижи д-р Кирил Игнатов прерязва лентата на новата сграда на ХЕИ — Силистра.

Успех на местната промишленост!

Изтичат последните трудови дни от третата година на петата петилетка. Тази година бе решаваща за изпълнение на петгодишния народностопански план. От успешното й завършване зависи много кои колективи ще вземат по-добър аванс за обезпечаване изпълнението на плана преди края на петилетката. А такива колективи от отрасъла „Местна промишленост" в нашия окръг са много. Тружениците от промкомбинатите „Камъшит", „Текстил", „Дръстър", ДПП „Пластмаси и каучук" и др. показаха високи постижения в социалистическата надпревара. Много от тях отдавна рапортуваха пред Партията за изпълнение на годишната програма и обещанията.

Ентусиазмът и енергията, с които работиха трудовите им колективи през цялата година, не останаха без резултат. Планът на местната промишленост, който за годината е 16 017 000 лева, до 26 декември е преизпълнен с 1 583 000 лева. За останалите четири работни дни от годината ще бъде произведена допълнителна продукция за още 100 000 лева. В сравнение с миналогодишните резултати промишлената продукция е увеличена сега с около 11 на сто.

Въпреки това има отделни предприятия, като промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан и ДПП „Електрометал" — Силистра, които изостанаха. Може би техните ръководства ще вземат всички необходими мерки за ликвидиране на изоставането, макар че пропуснатото за месеци не се навакса за няколко дни.

ДА ОТГОВОРИМ НА ИЗИСКВАНИЯТА

СЕСИЯ НА ГНС—СИЛИСТРА

На 26 декември в салона на ОНС се проведе сесия-пленум на Градския народен съвет и на градския съвет за изкуство и култура. Доклад по някои проблеми на културния живот в Силистра изнесе другарката Анка Николова, заместник-председател на ГНС и градския съвет за изкуство и култура.

Без преувеличение може да се каже, че сесията е повече от навременна. Не само защото градът ни е изправен пред два особено важни юбилея — 25 години от социалистическата революция в България и 1 800 години от основаването му; не само защото трябва да се даде отговор и да се намери разрешение на редица неотложни проблеми от културен характер; а защото преди всичко трябва да се трасират най-ефикасните и най-плодотворните пътища за идеологическото възпитание на младежта, на човека, строител на комунизма.

ОСОБЕНО ВНИМАНИЕ

в доклада и в изказванията бе отделено на художествената самодейност. Това бе напълно основателно, като се има предвид, че градът ни е лишен от държавни културни институти. Затова съвсем актуално звучи призивът за извисяване нивото на художествената самодейност и приближаването му към изискванията на съвременния човек.

По кои пътища трябва да се търси разрешението на този въпрос? Макар че в доклада проблемът за кадрите бе поставен на второ място, на него в изказванията се акцентува повече. Правилна е позицията на съвета за изкуство и култура да се разширява кръгът от диригенти при певческите колективи. Но тук, пък и не само тук, броят на висшистите е да лече под нуждите на града. Затова някои от съветниците наблегнаха да стане практика подпомагането на наши, местни кадри при обучението им в различните ВУЗ-ове. По-планомерна и по-целенасочена трябва да бъде цялостната подготовка на надарените младежи: като се започне от училищата и се стигне до музикалната школа, школата за изобразително изкуство, кръжоците.

Грижата за кадрите не бива да се възприема едностранчиво, в смисъл само на тяхната квалификация. И този път, как то и друг път, в редица изказвания с болка се постави въпросът за битовото уреждане на специалистите от културния сектор. Въпрос, не намерил разрешение досега от Изпълкома на ГНС. Към всичко това трябва да се прибави и липсата на клуб за културните дейци, чиято необходимост за Силистра е повече от наложителна.

В доклада, и особено в изказванията, се изтъкна, че трудът на самодееца трябва да намира все по-голямо признание от страна на цялата общественост, в отношенията и оценките на някои ръководители на предприятия.

На сесията бяха поставени и редица въпроси

ЗА РАБОТАТА НА НАРОДНИТЕ ЧИТАЛИЩА

в града. Наред с постиженията на някои от съставите, посочено бе, че трябва да се полагат по-системни грижи за тяхната концертна дейност, за изявата им пред гражданството. Особено видима е тази слабост за народното читалище „Доростол". Необходимост е да се подобрява и разширява културно-масовата работа на тези институти, като се търсят нови и по-интересни форми за контакт с младежта, с гражданството.

Но над всички въпроси с остротата си изпъкна

ПРОБЛЕМЪТ ЗА МАТЕРИАЛНАТА БАЗА.

Прави впечатление, че на този етап на развитие строителството на нови салони и помещения за разгърната и пълноценна културно-масова работа изостава. Остра нужда за помещения изпитва читалище „Доростол", Окръжна библиотека. Липсва една постоянна сцена за изява на самодееца. Градът няма една хубава лятна сцена, нито салон за зимни естрадни и други концерти. Както се посочи и на сесията, Градският комитет на Партията и Изпълкомът на ГНС трябва да набележат една дългогодишна програма за културно строителство, която да се реализира постепенно, съобразно възможностите.

Основателно сесията постави на оценка и редица въпроси, свързани с

ОТДИХА И ВЪЗПИТАНИЕТО

на трудещите се и младежта. Проявите за младежта трябва да придобиват все по-целенасочен и възпитателен характер, в съответствие с изискванията на последните партийни документи. Не за пръв път се отправиха забележки към дейността на „Концертна дирекция", която не осигурява за гражданството спектакли с по-голяма значимост.

Правилно бе посочено, че

МОНУМЕНТАЛНАТА УКРАСА

на Силистра трябва да придобива все по-планомерен характер. Това е свързано със съвременното оформление на новите градове, с естетическите и възпитателните нужди на новия човек. Направеното досега е недостатъчно и не напълно обвързано с един цялостен план.

Сесията потвърди, че през досегашното си съществуване градският съвет за изкуство и култура е намерил утвърждаващи форми на дейност, привлечайки все по-широко повече кръгове от специалистите и общественост.

В приетите решения залегна ха някои много ефикасни предложения. Тяхното реализиране ще доведе до решително подобряване на културния живот, до обогатяване на формите за възпитаване, идеологическо и естетическо, на трудещите се.

Сава ХРИСТОВ

Усилен труд в ремонтната работилница

Всякога зимните дни са били време, през което механизаторите усилено подготвят селскостопанския инвентар за решителните дни през пролетта и лятото. Когато в полето още не бе стихнала надпреварата по есенната сеитба и дълбокота оран, механизаторите от кооперативното стопанство в с. Алфатар заживяха с грижите за ремонта на машините.

На съвещания и събрания бяха обсъдени всички въпроси, свързани с навременната и качествена подготовка на машините. Решено бе ремонтът на прикачния инвентар да се направи в бригадите, а на останалите машини — в работилницата на стопанството. Добрата предварителна организация и подготовка даде възможност ремонтът и зазимяването на прикачния инвентар да завърши предсрочно, още на 30 ноември т. г. В това съревнование особено се отличиха хората от трета бригада с бригаден механик Иван Радев и заслужено спечелиха наградата от 50 лева.

Навременната подготовка на прикачния инвентар осигури на механизаторите пълната възможност да насочат усилията си към ремонта на средните и леките трактори. От общо 30 средни машини 20 са вече готови, а останалите са нови. От общо 13 леки трактора предвидените за ремонт 11 са също готови още на 25 декември, а не както бе предвидено до края на месеца. В ремонт са вече и част от тежките машини. В резултат на правилната им експлоатация и грижи само 4 от общо 11 машини ще минат през среден и основен ремонт, а останалите през преглед. До края на м. януари и те ще трябва да бъдат готови.

Заедно с подготовката на тракторите в работилниците на стопанството се извършва ремонт и на транспортните машини. От общо 23 камиона 2 са подготвени основно, на други 2 е направен среден ремонт, а 3 са в работилниците и се ремонтират.

— Въпреки трудностите през есента — сподели главният инженер на стопанството Димитър Димитров, — ние ще направим всичко възможно да се подготвим навреме и качествено. В това особено много ни помага сега предварителната подготовка на помещенията и запасяването с резервни части.

В разказа си главният инженер не изпусна да посочи и заслугите на стругарите Желю Иванов и Атанас Колев и въобще на хората от работилницата, които с чувство на отговорност се отнасят към възложените им задачи.

Иван НИКОЛОВ

Дни за воинско и патриотично възпитание

По решение на Бюрото на ОК на Партията от 10 януари до края на месеца в окръга ще бъдат проведени Дни за войнско и патриотично възпитание. Тази инициатива с особено голямо значение има за цел да допринесе за цялостното и пълноценно възпитание на трудещите се в патриотичния дух на българския народ, да продължи по обхват и съдържание поставените досега традиции.

Организационният комитет за провеждането на Дните вече проведе първото си заседание. Уточнени са всички подробности около тържественото им откриване, което ще се извърши в салона на кино „Москва" — Силистра в присъствието на военни аташета от социалистическите страни и много представители на общественността. Местните радиоуредби ще излъчат предавания, ще бъдат уредени фотоизложби. ОП „Кинофикация" ще осигури прожектирането поредица от тематични филми.

През периода ще бъдат изнесени доклади във всички градове и по-големи села на окръга, като в Дулово и Тутракан проявата ще протече по-тържествено.

Със своята значимост Дните за войнско и патриотично възпитание трябва да привлекат вниманието на общинските партийни комитети, за да изиграят пълноценно своята роля.

(СТ)

Из Германската демократична република

(Пред 20-годишнината)

Строи се социалистически Берлин. „Ако по-рано у нас се появяваха тук-там отделни нови сгради, то сега строим цели квартали и улици" — пояснява моите спътници. Централният площад — Александерплац или „Алекс", както го наричат берлинчани, представлява огромна строителна площадка.

Наред с „Алекс" вече се е устремила към облаците новата телевизионна кула. „По-висока от Айфеловата кула" — с гордост говорят за нея берлинчани. На 200 метра височина е построен кълбообразен ресторант, залят от слънчеви лъчи. Ресторантът ще се върти, като на час ще прави по един оборот. Недалече от телевизионната кула расте 37-етажният хотел „Берлин" с 2 000 места, който след московския хотел „Русия" ще бъде най-големият в Европа.

Поставено е началото на застрояването на площад „В. И. Ленин"; разширява се кварталът на Ханс Лох в берлинския Лихтенберг, завършва реконструкцията на една от най-красивите улици в Европа Унтер ден линден; расте нов промишлен комплекс в столицата... Но всичко не може да бъде изброено.

Новите строежи придават на Берлин празничен, красив вид, който се съгласува добре и с хубавото настроение на неговите жители. По лицата на берлинчани се чете спокойната увереност на хората, истинските стопани на живота, които осигуряват със собствения си труд добро материално благосъстояние, убедени, че всеки ден, месец, година добавят нещо към своето благополучие и за разцвета на страната.

Новата 1969 година за народа на ГДР е Двадесетата година от създаването на републиката. Той има с какво да се гордее. Увеличено промишлено производство, отлична зърнена реколта, висок млеконадой — 3 300 кг мляко от крава средно за страната, стабилност на марката, намаляване индекса на цените на дребно със 100 до 88,7 процента в сравнение с 1955 година, висококачествени стоки и увеличаване на износа — всичко това са резултати от труда на работниците и селяните в ГДР в сътрудничеството с другите социалистически страни.

Трудещите се в републиката, като изпращат отиващата си година, се готвят да посрещнат юбилейната с огромни успехи в строителството на своята социалистическа родина.

Е. ДЕНИСОВ

Международна информация

ПОЛЕТЪТ НА „АПОЛО-8" ЗАВЪРШИ

НЮ ЙОРК, 27 декември (БТА) — Тази сутрин корабът „Аполо — 8" се приближи на около 100 000 км. до земята. Под влияние на земното притегляне скоростта му непрекъснато расте. При влизането на кораба в земната атмосфера тя достигна втора космическа скорост — 11 км. в секунда.

Набелязаната за вчера втора корекция на траекторията на полета не беше направена, защото първата корекция осигури влизането на кораба в атмосферния коридор, като беше използувано аеродинамичното качество. Днес космонавтът Борман реши да не се прави и последната маневра за коригиране траекторията на полета към земята, предвидена в програмата за полета.

Според последни сведения космическият кораб „Аполо — 8" се е приводнил успешно в набелязания район на Тихия океан, южно от Хавайските острови, където го е очаквала спасителна флотилия, начело със самолетоносач.

Апел на Гръцката комунистическа партия

ПАРИЖ, 27 декември (кор. на БТА) — В един апел до Френската комунистическа партия първият секретар на Централния комитет на Гръцката комунистическа партия Костас Колиянис заявява, че през последните дни на месец ноември много дейци на Гръцката комунистическа партия и на патриотичния фронт в Гърция са били арестувани. Между арестуваните патриоти са членът на Политбюро на Централния комитет на Гръцката комунистическа партия Григориос Фаракос, Георгиос Мариантис, Никос Политис, Лазарос Киристис и други. Първият секретар на Централния комитет на Гръцката комунистическа партия призовава към международна протестна акция за спасяване живота на гръцките патриоти, подложени на нечовешки инквизиции.

Хроника на ежедневието

Днес в салона на Окръжния народен съвет ще се проведе съвместен пленум на Окръжния комитет на Комсомола и Окръжния съвет на ЕСФС по въпросите на физическата култура и спорта. Ще участвуват всички комсомолски и спортни деятели от окръга.

* * *

През изтеклата седмица се проведоха семинари по пунктове на комсомолските активисти по подмяната на съюзните документи.

* * *

Днес в 15 часа Окръжният пионерски дом и СП „Културен отдих" организират на площада пред Окръжния народен съвет общоградско посрещане на Дядо Мраз.

* * *

През следващата седмица в кино „Москва" ще се прожектира японският игрален филм „Денят, в който рибите изплуваха", а в кино „Доростол" — „Тунел" и „Париж — Варшава без виза".

* * *

На юношите и девойките-баскетболисти на „Доростол" гостуват отборите на град Клуж — шампиони на СР Румъния. Нашите представители, членове на „А" републиканска група, победиха в първите срещи, които се играеха в четвъртък в спортната зала. Вчера гостите се срещнаха с представителните отбори — юноши и девойки на Търговище, а днес те отново ще се изправят срещу отборите на „Доростол" в срещи-реванш.

* * *

Днес и утре в окръга ще се играят три международни срещи по футбол. В село Зафирово днес ще играят местният отбор „Добруджа" и „Авънтул" — СР Румъния. Мачът ще започне в 14 часа. По същото време в Айдемир местният отбор „Септември" ще играе със „Стяуа" — Чулница, първенец на областта Яломица, СР Румъния. Този отбор гостува на „Септември" — Силистра. Мачът между тях ще се играе в неделя на новия стадион.

* * *

Фишове за извънредния новогодишен тираж на спорт-тото 2 който ще се тегли на 1. I. 1969 г., се приемат до 31 декември включително.

* * *

От четвъртък в салона на младежкия комплекс — Силистра се провеждат новогодишните тържества на училищата от града. В понеделник вечерта, се организира голям общоградски бал на младежта.

В ДУХА НА НОВИЯ ПОЛЪХ

Отчетно-изборната конференция на общинската партийна организация в Добротица бе първата в окръга. Тя премина при голяма активност. Изказалите се комунисти допринесоха още по-ярко да се очертае дейността на общинския партиен комитет и на първичните партийни организации през последните две години. Секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов даде положителна оценка за работата на конференцията и на партийния комитет.

МАКАР конференцията да продължи няколко часа, тя не отегчи никого. Присъствуващите неоднократно изтъкваха, че за първи път се изнася такъв отчетен доклад, в който липсват цифрите и дейността на общинската партийна организация всецяло се разглежда от съвършено нови позиции, за разлика от други отчетно-изборни конференции. Този дух цареше и в изказванията на болшинството комунисти. Общинският партиен комитет и неговият секретар Коста Иларионов правилно бяха съумели да поставят на разглеждане въпросите на партийната работа в светлината на решенията на Деветия конгрес на Партията и на Юлския пленум на ЦК на БКП. Това даде възможност да се изтъкне на преден план работата на партийния комитет и на първичните партийни организации за издигането на ръководната роля на комунистите и засилването на научния характер на партийното ръководство.

Анализът на работата на комунистите в управителния съвет на кооперативното стопанство, общинския народен съвет и ръководството на потребителната кооперация беше направен не изобщо, а от гледището на новите насоки на партийно ръководство. Отчетено бе как се води борба за повишаването на производителността на труда и използуването на постиженията на научнотехническата революция, как се прилага комплексната механизация. На вниманието на общинския партиен комитет са стояли проблемите на превръщането на животновъдството във високорентабилен отрасъл. Съществено място е отделяно и на увеличаване ефективността на основните производствени фондове в кооперативното стопанство.

В областта на партийната работа са постигнати значителни успехи. На първо място е поведена борба за спазване на принципите на вътрешнопартийната демокрация. През отчетния период този въпрос е разглеждан на общинско партийно събрание, на заседание на общинския партиен комитет, а така също и на събрания на отделните първични партийни организации. Това способствува по-добре да се организират и провеждат партийните събрания. На събранията комунистите вече по-често

Отчети и избори в Партията

обсъждат партийно-организационни и политически проблеми, а не чисто стопански. Създадена е подходяща атмосфера, вземат се под внимание критичните бележки, правени от комунистите. Спазва се колективният метод на ръководство. Търси се помощта на партийния актив. Настъпателно се работи против формализма в подготовката и провеждането на събранията на партийните организации.

В идеологическата дейност е направено немалко. Изградена е стройна партийна учебна година. В звената за политическа просвета се учат почти всички комунисти и безпартийни активисти. Прилагат се новите форми на политическо обучение на комунистите, което дава възможност те да повишават своята марксистко-ленинска подготовка. Полагат се грижи за израстването на пропагандистите. Търси се ефективност от всяко политическо мероприятие, за да се подобрява възпитателната работа сред комунистите, интелигенцията и трудещите се от района на общината. Правилно се разяснява вътрешната и външната политика на Партията. Дава се отговор на съвременните актуални проблеми, които интересуват не само комунистите, а цялото население.

Както в доклада, така и в изказванията беше подчертана голямата загриженост на партийните организации за Комсомола и младежта. С партийни поръчения са изпратени седем комунисти за секретари на дружествени комитети от всичко десет. Много членове на партийни бюра са избрани и в комсомолските ръководства. В комсомолските дружества вече има и почетни членове — това са комунисти с голям житейски опит и дългогодишно членство в Партията. В работата на Комсомола помагат и комунистите, които заемат отговорни постове в общината. Сега по-често се организират срещания между комунисти и комсомолци.

Секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов оцени като положителен факт високата активност на комунистите при обсъждането на работата на общинската партийна организация. Той посочи организаторската роля на общинския партиен комитет по изпълнението на задачите, които постави Деветият партиен конгрес, за укрепването на кооперативното стопанство и внедряването на научността в партийно-политическата работа. Същевременно партийният комитет трябва по-умело да съчетава партийната със стопанската дейност и да проявява по-голяма взискателност към комунистите, които ръководят кооперативното стопанство, да обхваща повече хора в различните форми на възпитателната работа.

Отчетно-изборната конференция на комунистите от Добротишка община бе свидетелство за тяхното единство и сплотеността им около партийната политика. Свидетелство за техния ясен поглед.

Вълчо РАДЕВ

Пътека на трудолюбието

Един младеж с кестенява коса напусна бащината стряха през бурната 1942 година. Той остави завинаги родното си село Равна, Годечко, и тръгна на изток по незнайни пътища да търси работа, прехрана и повече щастие в живота. Този младеж остана завинаги в Добруджанската равнина.

— Аз дойдох тук сам самичък. Войната бушуваше със страшна сила. Започнах работа и ето вече почти всичко постигнах...

... Една след друга отминават усилните години. Затихнал грохотът на оръдията. Дошла есента на 1948-ма. Двадесетина стопани в Дулово се отзовали на призива на Партията да учредят трудово-кооперативно земеделско стопанство. Сред тях е и Стоян Виденов. Началото е трудно, неимоверно трудно. Та лесно ли се проправя път в новия живот? Виденов става кравар в неукрепналото още стопанство. С него са Куни Христов, Кръстьо Христов и първата доячка Флорика Иванова. Любовта към животните бай Стоян носел от бащиния си край, където единственото му занятие било скотовъдството.

— Ние сложихме началото на животновъдството в ТКЗС — Дулово с първите 12 крави, 8 свине и няколкостотин овце. А сега колко пъти по-много са те? Кравите — 570, овцете — около 7 500, а свинете — над 12 000.

Догаряше цигарата в ръката на бай Стоян, а той искаше да прибави още нещо към започнатия разговор. И мислите му отново се върнаха към тежката 1948 година. Трудностите се сипели една след друга върху шепата кооператори. Най-трудно било на животновъдите. В студените зимни дни трябвало да направят кошари за овцете, а колко мъчно се копаела замръзналата земя! И въпреки всичко в кооперативната кошара заблеяли първите агънца.

След две години Стоян Виденов станал овцевъд. Заедно с другарите си повел упорита борба за повече мляко, вълна и месо, за подобряване породния състав на стадата.

— В началото от 100 овце добивахме 75-80 агнета. Тази година от 800 овце получихме 1 260 агнета. Не мога сам да си представя как достигнахме този голям напредък в работата.

През първите, усилни години бай Стоян бил непрекъснато и член на управителния съвет на стопанството. Прекарвал много нощи в заседания. Решавал с другарите си тежки и отговорни задачи.

— За нас тогава беше особена радост, когато постигнахме 250 л мляко от една крава. А сега 3 000 литра ни се виждат малко.

Годините на животновъда превалят вече петдесетте, но той е все така шеговит и отзивчив, такъв, какъвто го помнят другарите му учредители. За него с почит и уважение говорят и хората от управлението на стопанството, защото трудолюбието и постоянството му са всеотдайни. Те са му спечелили любовта и уважението на всички кооператори.

Сега върху гърдите на Стоян Виденов, станал бригадир в говедовъдството, блести сребърен орден — символ на признателността на Партията и народа.

— Особено много съм благодарен на Партията и ръководството за помощта, която съм получавал от тях в трудните за мене моменти. Свикнал съм с работата в животновъдството и докато мога, тук ще се трудя.

Стоян Виденов е категоричен, защото за него няма друг, по-пълноценен начин за осмисляне на живота.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Чистотата на люцерновото семе, което се декускутира в ДСП „Сортови семена" — Силистра, се определя в Семеконтролна инспекция в гр. София.

НА СНИМКАТА: Канка Николова взема проби за изпращане в София.

Начало на един нов ритуал

Едва ли има човек, който постъпва за първи път на работа в предприятие, учреждение или каквато и да е организация, без да изпитва вълнение и известно стеснение пред това, което го очаква. Още по-силно е това чувство в младежите и девойките, които от ученическата скамейка преминават в производството. Първите стъпки като че ли са плахи, несмели. За да разсее това чувство у младите работници, профкомитетът и другестественият комитет на ДКМС при промкомбинат „Текстил" — Силистра проведоха в градския клуб на Комсомола на 12 т. м. първото по рода си в Силистра и окръга тържествено приемане на млади работници. Само онези, които присъствуваха на това необичайно тържество, можаха до почувствуват силата на един нов социалистически ритуал на работническата класа. С трепет поемаха своите трудови книжки девойките и младежите, които се вливат в колектива на промкомбинат „Текстил".

Добре се бяха погрижили техните бъдещи колеги, приятели и учители от предприятието. Директорът на промкомбината Страшимир Тодоров с вълнение им разказа за своите първи трудови стъпки. Ала той е от по-старото поколение и него не така са го посрещнали на работа през времето на фашистката робия. През онова време отначало се е чиракувало на собствениците-чорбаджии, работният ден е бил тежък, изнурителен, по 14-16 часа, а заплата нищожна. Той разказа и за трудните условия, при които са се борили работниците за сплотяване и извоюване на свободата. Накрая др. Тодоров пожела на младите работници добър успех в овладяването на избраните от тях професии, като ги увери, че през първия етап от усвояването на професиите ще бъдат постоянно обградени от грижите на ръководството. Последваха обещания от новопостъпилите работници.

Тържеството завърши с изпълнение на музикална програма, изнесена от пионери и от битовата трупа при предприятието.

Неделчо ТОДОРОВ

Да изучим добре 50-то постановление на МС и утвърдените с него документи

Новата система на ръководство на народното стопанство се прилага у нас повече от четири години в някои предприятия и отрасли — пробно. През този период в механизма ѝ се направиха множество промени, целещи по-пълно включване на трудовите колективи в приложението на вътрешната стопанска сметка. Всички промени бяха насочени към повишаване на ефективността на всяка дейност, на всяко предприятие и отрасъл.

През четиригодишното приложение на новата система се убедихме, че ръстът на производителността на труда е значителен и крайните икономически показатели са положителни. В това направление тя отвори широко вратите на техническия прогрес и мобилизира колективите към разкриване и внедряване на множество организационно-технически мероприятия в съответните стопански единици, очерта се като здрав инструмент за целенасочено и най-ефективно управление на народното стопанство.

Отчитайки положителния принос на тази система, Министерският съвет с постановление № 50 от 6 ноември т. г. задължи ръководствата на всички предприятия и отрасли от 1 януари 1969 година да преминат на работа по новата система. Утвърди четиринадесет устройствени правилници и наредби.

В този комплект от нормативни документи са включени: Правилник за държавните предприятия, Правилник за организацията на работната заплата в стопанските организации, Наредба за планирането, Наредба за образуване и разпределение на дохода, Наредба за договорите между социалистическите организации, Наредба за фондовете на стопанските организации, Наредба за вноските на стопанските организации в бюджета, Наредба за взаимоотношенията на банките със стопанските организации и Наредба за вътрешната стопанска сметка. Тези нормативни документи засягат и уреждат основни въпроси на стопанските звена. И без тях е трудно, почти невъзможно прилагането на новата система.

За преминаването по новата система на ръководство се изисква предварителна подготовка на колективите на съответните предприятия. Тази подготовка обхваща предварителното им запознаване със съответните нормативни документи — правилници и наредби. На предварителна подготовка подлежат и самите предприятия. Тя налага на ръководствата на новопреминаващите предприятия да разгледат съвсем задълбочено реалността и пълноценността на активните и на пасивните „пера" в баланса. Балансът преди края на настоящата година трябва да бъде очистен от нереалните активи и от скритите загуби. Трябва да се направи и компетентен и задълбочен анализ на техническото състояние и на производителността на всяко едно основно средство с производствено предназначение. От този анализ предприятията трябва да излязат напълно освободени от законсервираната и от нископроизводителната техника. В новата 1969 година предприятията трябва да стъпят само с пълноценни активи и с високопроизводителна техника. Последното ще обезпечи по-малък абсолютен размер на данъка върху производствените фондове, по-малък разход за този вид данък и за амортизационни отчисления на сто лева стокова продукция и реализация, по-висока ефективност на дейността и по-богато възнаграждение на труда и по-голямо отчисление за собствените и за обществените фондове.

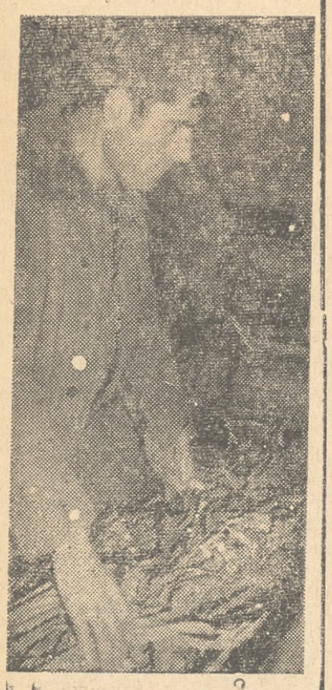
Всички нормативни документи, утвърдени с 50-то постановление на МС, са с голямо значение за правилното устройване на цялото народно стопанство. Особено внимание колективите и ръководствата на предприятията трябва да обърнат за разучаване и за стриктно прилагане на Правилника за организацията на работната заплата, на Наредбата за вътрешната стопанска сметка, на Наредбата за образуване и разпределение на дохода и на Наредбата за фондовете.

При новата постановка новата система се изгражда върху приложението на най-отговорно и най-качествено изготвена, следена и отчитана вътрешна стопанска сметка върху правилната организация на работната заплата. Върху тези два основни елемента в дейността на предприятията и на стопанските организации трябва да бъде съсредоточено вниманието на техните ръководства.

Към запознаване с правилниците и наредбите, утвърдени с 50-то постановление на МС, трябва да преминат и колективите на предприятията, прилагали досега новата система на ръководство. Защото в тези наредби съществуват нови моменти, с които трябва и те да се запознаят.

Следователно, за да се осигури най-правилно и най-резултатно приложение на новата система на ръководство на народното стопанство, е необходимо утвърдените с 50-то постановление нормативни документи да бъдат изучени и прилагани правилно от ръководствата на всички предприятия. От това ще спечелят трудовите колективи, предприятията и икономиката на нашата Родина.

Йордан ПОПОВ

Неделчо Стоянов работи във фуражната кухня на с. Междан. Със своя труд той допринася за преработката на грубите фуражи в такъв вид, който е лесно приемлив от животните.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Напрегнати дни за счетоводния колектив

Важен момент в живота на кооперативните стопанства е годишното приключване на счетоводните сметки. За да стане то качествено и бързо, ръководството на ТКЗС—Зафирово през тази година взе мерки отрано. Цялата добита продукция, която то се произведе в стопанството, бе навреме осчетоводена.

Още през месец октомври на специално заседание управителният съвет приеце цялостен план, подработен от гл. счетоводител Коста Иванов, за извършване на инвентаризация. С това се цели в първите дни на месец януари счетоводството да завърши работата си по годишното приключване.

За качественото извършване на инвентаризацията се заанга жираха над 30 души опитни служители, целият състав на контролния съвет и други кооператори. Всичко това спомогна тя да завърши до 25 ноември, като не бяха обхванати животните, които ще се изтеглят и проверят към края на декември.

Наред с проверката на основните средства, продуктите и материалите, обект на уточняване бяха и сметните отношения на стопанството. С тях бе натоварен да се занимае зам. главният счетоводител Стефан Попов. Той успя до 14 декември да ажурира разчетите на ТКЗС с изключение на сметката с фуражния завод в с. Долна Митрополия, която се уточни към 20 т. м.

Завършена е корекцията на план-сметките на производствените единици. Уточнено е окончателното им производство.

Сега в счетоводството на стопанството са настъпили усилни дни. Стремежът на всички е да приключат навреме годишните сметки и кооператорите колкото се може по-бързо да разберат крайните резултати от полагания през годината от тях труд.

Стоян НЕДЕЛЧЕВ

Човекът без лице

Стефан ЕЖЕЕСКИ

7 ПОВЕСТ

— Слушайте, мой драги, аз трябва лично да ви поблагодаря за тази великолепна секретарка, която ми пробутахте...

— Другарю директор... — в най-неподходящия момент го прекъсна кадровикът.

— Какво другарю?! Какво другарю?! — избухна директорът, ставайки от креслото. — Вие намирате в града някакви си момиченца и ги настаняте при мен в секретариата.

— Извинете... — ядоса се Маевски.

— Вие извинете! — Островски вече крещеше, за радост на почти всички сътрудници, събрали се зад вратата. — Ну жна ми е секретарка! Момиче за развлечение сам ще си намеря, без вашата помощ. А тази Гражина за пети път вече през този месец не идва на работа! Ако не можете да ми намерите секретарка, то сам седнете в приемната.

— Другарю директор — с леден тон процеди кадровикът. — Пани Мас представи медицинско и пропусна не пет дни, а три, считайки и днешния. Тя имаше великолепни рекомендации. Спомням си сама другарката Щиборова се обажда по този повод.

— Ами нека си я и вземе за себе си, а при мен утре да има истинска секретарка.

— Ще си позволя да забележа, че не по-късно от преди два дни вие хвалехте много пани Мас.

— Измених мнението си и имам основание за това.

— Но нямате основание да се отнасяте така към мен. Аз работя като началник на отдел кадри вече десет години и никой никога не ми е правил бележка.

По това време Гражина Мас, дългонога платинова блондинка, спокойно пиеше кафе в сладкарницата на лодзкия „Гранд-хотел", дори и не досещайки се, че нейното отсъствие от работа доведе до такава остра размяна на мнения между директора и началника на отдел кадри. Но дори и да знаеше това, не би го приела дълбоко до сърцето си, защото лекарят Здислав, един от многото й поклонници, й бе подарил някога, в един момент на добро настроение, пачка служебни бележки за освобождаване от работа. Разбира се, блайките бяха с печати и снабдени с подписа на пан доктора.

В сладкарницата влезе елегантно облечен мъж. Даже не твърде наблюдателен човек можеше да забележи, че влезлият се интересува от масите, заети от представителките на прекрасния пол. Възрастният мъж приличаше на чужденец. Гражина се оживи. Тя изпрати на непознатия една от своите усмивки и започна да си вее със списание „Кръстословица". Чужденецът зае най-близката свободна маса. След това встъпление флиртът на Гражина с непознатия се развиваше по отдавна изпробваната схема. Те си размениха още няколко усмивки и многозначителни погледи, после чужденецът стана и седна при нея. Той се обърна към нея на немски, на което последва отговор на същия език.

В името на справедливостта би трябвало да забележим, че познанството на Гражина с немския език се ограничаваше със знанието на петдесетина думи, тоест със запас, значително по-малък, отколкото употребяват всекидневно най-приятните народи. Обаче това не пречеше на възрастния мъж. Той беше явно доволен от свето ново познанство. Чуждениецът си поръча кремвирши с хрян, бял хляб и бира, а пред Гражина се появи порция унгарска торта.

Разговорът продължи все пак доста дълго. В неговия край новият познат на пани Мас записа на откъснатото от книжката листче номера на стаята в хотела, която заемаше, и го връчи на Гражина, след което стана, поклони се и отивайки си, изглежда по погрешка взе от масата вчерашния брой на „Експрес". Никой от присъствуващите в сладкарницата не забеляза, че към флиртата на Гражина се заглеждаше внимателно някакъв побелял човек, приличащ на адвокат или съдия в пенсия. След няколко минути този човек плати за кафето, грижливо преброи рестото и без да бърза, тръгна към гардероба. Тук той старателно закопча мушамата, поправи шапката и излезе на улицата. Пред най-близката пресечка се задържа за минутка пред витрината на магазина за мъжко облекло, след което лениво се огледа наоколо и влезе в най-близката врата.

След няколко минути от вратата изтича младеж в кафява мушама „Болоня". Никой не би познал в него солидния пенсионер, който така неотдавна пиеше кафе в „Гранд-хотел".

Младежът загуби не повече от минута за връщане в хотела, където се отправи в кабинета на директора. Онзи го приветствува твърде фамилиарно:

— Хо-хо! Поручик Ковалик! Приветствувам ви, приветствувам ви! Отдавна не съм ви виждал. Досещам се обаче, че не симпатията към мен ви е довела тук. С какво мога да ви услужа?

— Този път ме интересува новодошлия, който е заел стая 302.

— Ще бъде изпълнено. Искате ли да погледнете в книгата за регистриране на пристигащите?

—О, не се безпокойте, моля ви, пан директор — усмихна се Ковалик. — Вашият портиер и така ме познава добре. Достатъчно ще бъде да му позвъните.

Вицедиректорът набра номера и след минута информира поручика:

— Хенрих Брунер, индустриалец от Бремен, живущ на улица Ентегас, 4. Пристигнал е при нас за първи път.

В това време Гражина Мас все още седеше в сладкарницата на същата маса. До нея седеше невисок блондин, с когото тя, както изглежда, се намираше в приятелски отношения. Младежът разказваше толкова високо стар непристоен анекдот, че думите му достигнаха до ушите на две възрастни жени, седящи на съседната маса. Възмутени, те демонстративно станаха и излязоха от сладкарницата. Скоро младежът се сбогува с Гражина, а неговото място зае висок интересен брюнет.

(Следва)

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — Голеш

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството

честитят новата година

на всички трудещи се от кооператива, като им пожелават здраве и бодрост.

Нека през 1969 година трудът на полевъдите и животновъдите, на всички специалисти бъде порезултатен, за да се множат постиженията на стопанството, за да бъде достойна срещата на 25-тата годишнина от социалистическата резолюция в България.

Приятно прекарване на новогодишната вечер, скъпи другари! Да нямат край радостта и песните ви!..

ТПК „Дунав“—Силистра

Партийното ръководство и управителният съвет на кооперацията поздравяват всички кооператори и многобройните клиенти с

НОВАТА 1969 ГОДИНА

и им пожелават големи успехи в личния и обществения живот.

Нека посрещнем с достойни дела славния юбилей на свободата!

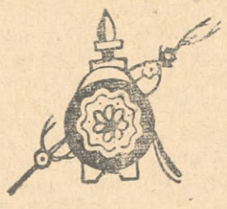
Да е весела и честита Нова година!

ДСО — Стройрайон — Силистра

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство поздравяват по случай

новата 1969 година

всички строители, инженерно-технически работници и служители.

Пожелават им много радост и щастие в живота, високи производствени успехи в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

Общинският партиен комитет и управителният съвет

НА ТКЗС — ИШИРКОВО

поздравяват най-сърдечно всички полевъди, животновъди, механизатори, специалисти и служители по случай

новата 1969 година

с горещи пожелания за още по-голяма енергия в борбата за изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес, за здраве и лично щастие!

Скъпи другари, през отиващата си година ние посрещнахме достойно 20-годишнината на кооперативата, нека новата година ни донесе нови успехи!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство— Чернолик

Новата 1969 година

честитят общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството на всички специалисти, полевъди и животновъди.

Нека трудът ви през юбилейната година бъде още по-плодоносен, за да укрепва и богатее кооперативът.

На всички пожелаваме приятно прекарване на Новата година, желаем им здраве и бодрост.

Държавно търговско предприятие — Силистра

Ръководството на предприятието поздравява с

новата 1969 година

своите служители и многобройните си клиенти от града и окръга.

Поканва всички в дните пред Нова година да посетят добре уредените магазини на предприятието, в които ще могат да закупят подходящи подаръци за своите близки и познати.

Граждани и гости на Силистра, отбийте се в магазините на Държавното търговско предприятие, за да си купите всичко необходимо!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — Попина

Честита новата 1969 година

Нека бъдат пълни хамбарите ни!
Нека бъдат по-големи успехите ни!
Приятно прекарване на новогодишната вечер!

механизатори и специалисти, полевъди и животновъди!

През юбилейната година на всички вас общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството желаят здраве и бодрост.

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — Добротица

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват с

новата 1969 година

специалистите и механизаторите, животновъдите и полевъдите, като им пожелават още по-големи успехи в преуспяването на кооператива пред неговия 20-годишен юбилей.

Нека бъде честита новата година на всички: да им донесе здраве и бодрост, успехи в труда!

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — Зафирово

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват с настъпването на

новата 1969 година

ВСИЧКИ ТРУЖЕНИЦИ ОТ КООПЕРАТИВА.

Желаем на всички вас, неуморими хора от полята и фермите на стопанството, радост и здраве. Да бъдат пълни хамбарите, да бъде плодоносна новата година.

Наздраве за нови, по-големи успехи!

На всички работници и техните семейства, на многобройните клиенти на

ДП „Транспред“— Силистра

партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководство на предприятието ЧЕСТИТЯТ

новата 1969 година

Да ознаменуваме 25-годишния юбилей на свободата с недостигнати досега трудови успехи, другари!

Съботен спектър

Морски великани

В резултат на събитията в Близкия изток Суецкият канал е затворен повече от година. И съвсем не е известно кога отново ще влезе в действие. В тази обстановка притежателите на кораби започнаха нова атака върху фирмите за строителство на танкери, като не бива да се забравя, че след няколко години сегашните съдове-великани в сравнение с построените по-късно ще изглеждат като джуджета.

Сега съществува само един танкер с водоизместимост 200 хиляди тона — японският „Идемицу мару", транспортиращ нефт от Кувейт в Япония. Очаква се през 1970 година числото на танкерите от този размер да достигне 160. През тази година във вода ще бъде спуснат първият в света танкер с водоизместимост 300 хиляди тона. Той ще превозва нефт от Кувейт до новото пристанище в залива Бантри (Южна Ирландия). Оттук по-малки танкери ще пренасят нефта за обработка и дестилация в други страни на Европа. Този гигант е един от танкерите с водоизместимост 300 хиляди тона, които англичаните строят в японски фирми. Но дори тези великани след няколко години вероятно ще отстъпят място на „най-големите в света" нови гиганти.

В различни части на земното кълбо корабостроители и конструктори проектират танкери до 500 и дори до 800 хиляди тона. Някои експерти предсказват, че в 1980 година светът ще види танкер с водоизместимост 1 милион тона.

Във връзка с растящите размери на танкерите възниква проблемът за одълбочаване на съществуващите пристанища. Сега има само няколко пристанища, способни да приемат танкери с водоизместимост 200 хиляди тона. Пристанището в залива Бантри се строи специално, за да приема по-големи съдове. По мнението на редица специалисти в бъдеще танкерите с по-големи размери ще се разтоварват далече от крайбрежните води, за да се избегнат катастрофите, подобни на тази, която стана през минала година край югозападното крайбрежие на Англия.

(Из сп. „За рубежом")

Конгрес на факирите

На всеки пет години фокусниците от цял свят се събират на свой конгрес. На него се обсъждат различни проблеми: застоятта, перспективите за развитието на илюзионизма, новите почини и пр. На последния си конгрес илюзионистите стигнали до извода, че най-голям успех тяхната професия постига в САЩ, Великобритания и Западна Германия.

Романските народи се отнасят към изкуството на илюзионистите без видимо удоволствие. Когато французите, италианците или испанците `отгатнат техниката на фокуса, те възкликват: „Това е трик" и не скриват своето разочарование.

В Съединените щати илюзионистите се ползуват с особена популярност и привличат на своите представления многочислена публика. Много често зрителите предварително знаят фокусите, които ще се изпълнят, но въпреки това посещават представленията по няколко пъти. Те оглеждат, за да оценят техниката на фокусника, ловкостта и умението му да се владее. В началните училища на Ню Йорк дори преподават основи на илюзионизма, за да възпитат у децата находчивост и умение да разбират психологията на приятелите си.

Всички най-напреднали фокусници на нашето време са от англосаксонски произход. Сега сред най-добрите илюзионисти в света е и немецът Кан Лаг. Неговият коронен номер се състои в това, че от сцената на варието изчезва лека кола. На сцената няма люк.

(От руски)

ЗАПОЗНАНСТВО

Индийски феномен

Родината на чудесата и мистиката — Индия — подарила на учените още една загадка: млада жена на име Шакунтала Деви решавала сложни задачи с мълниеносна бързина и абсолютна точност.

Най-сложната математическа задача, с която се сблъсквала Шакунтала, бил т. н. „фанториал 73". За решението му били нужни само две минути.

Поразява паметта на Шакунтала Деви. Тя помни задачи, решени от нея преди две години.

Математическият талант на Шакунтала бил развит още в ранното й детство, когато нейните връстници едва различавали цифрите една от друга. Сега Деви решава само математически задачи и в това може да съперничи на математическите машини.

По време на телевизионно предаване от Ню Йорк Шакунтала се съревновавала на бързина в решаването на аритметически примери с най-съвършените изчислителни машини и тя ги решавала 6 секунди по-бързо.

Освен това Шакунтала Деви притежава способност да назовава всеки ден от календара. Попитайте я какъв е бил денят на 21 януари 1921 година, тя се замисля и дава верен отговор. Шакунтала Деви няма никакво образование. Някои обстоятелства не са й позволили да посещава редовно училище.

(Превод от руски)

А тя все пак лети...

От доклада на един от научните сътрудници във ведомството на авиацията в САЩ станало ясно, че земната пчела лети противозаконно, по причина на собствената си неосведоменост... От научна гледна точка, се казвало в доклада, земната пчела изобщо не притежава способност да лети, защото е „неправилно съотношението между теглото и повърхността на крилата й".

А земната пчела въпреки това лети...

Знаете ли, че...

Първата пощенска кутия в света е била направена от английския писател Антони Троулон през 1867 година.

* * *

Най-тежката монета в света е шведска — от 10 талера. Тя е била отсечена през 1659 година и тежи 17.5 килограма.

* * *

Най-старият от съхранилите се столове е бил... отлят от бронз около 1 500 години пр. н. е.

* * *

Най-старите музиканти в света са били очевидно местните жители на Перу. На 300 км южно от Лима специалистите са намерили флейта, възрастта на която е не по-малко от 9 000 години.

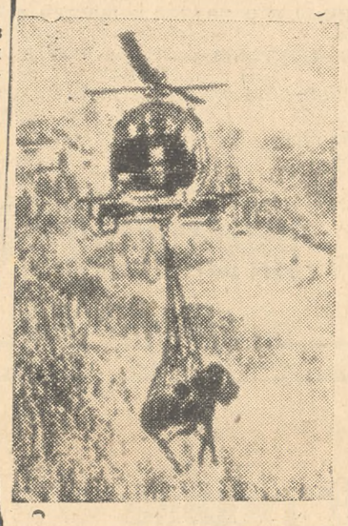
* * *

Най-лакомото от всички сухоземни животни е кафявата мечка, която обитава Аляска.

* * *

За израстването на един тон пшеница природата изразходва 270 хиляди литра вода. Едно растение слънчоглед или царевица за едно лято изпива 250 литра вода, а ябълката само за едно денонощие — 40 литра вода.

СТРАХ ОТ ВИСОЧИНАТА

Лавина паднала върху едно селище в планините на Швейцария. Наложило се да се спасяват хората и животните с помощта на вертолет. Към въздушния транспорт се отнесли спокойно всички животни, с изключение на магарето. Наложило се при пренасянето да замотаят главата му с одеяло.

Колко струва сърцето

Броят на операциите за присаждането на сърце, правени в различни страни на света, вече стана около деветдесет. Най-много такива операции бяха направени в Съединените щати.

Професор Кристиан Барнард направи още две операции: на 6-месечната родезийка Треса Иоко и на донесения от Италия, по молба на актрисата София Лорен 14-годишен Фабио де Фарис.

В последно време „географията" на тези операции се разшири значително. Присаждания на сърце се правят в Англия, Франция, Испания, Канада, Венецуела, Чили, Япония.

Обаче наред с развитието на тази област от хирургията възникват и въпроси от етичен, правен и икономически характер. В Италия, например, законът налага толкова дълъг срок за юридическа констатация на смъртта, щото сърцето на починалия не може да се използува за присаждане.

Първите операции за присаждане на сърце имаха научен експеримент. И затова никъде нито един хирург не бе искал хонорар. Но сега, когато операциите се правят все по-често и по-често, на Запад възниква въпросът: кой ще плаща занапред?

Професор Бернард пресметнал, че пребиваването на Филип Блайберг в болницата струва 34 000 долара и представил сметката на правителството в провинцията. Едно от първите присаждания в САЩ направил проф. Норман Шумвей. Болният починал след 6 дни. Клиниката направила сметка и изчислила, че операцията струва 25 000 долара.

Всеки ден на Федерик Уест, на когото бе присадено сърце в Англия, струвал на държавната служба по здравеопазването 1 200 долара.

Как живее царят на зверовете?

На няколко лъва в националния парк Серенгети (Танзания) били поставени специални нашийници с транзисторни предаватели. Информацията, която то постъпвала, позволила да се направи извод, че главната от личителна черта на царя на зверовете е... мързелът.

Един от лъвовете, например, за двадесет и един ден изминал около 110 километра. За сън в денонощие се падали по двадесет часа.

Ето каква е тя, „лъвската съдба"!

ТИРАЖЕН ЛИСТ

НА ПЕЧАЛБИТЕ ОТ МЕЖДУНАРОДНАТА ЛОТАРИЯ НА ЖУРНАЛИСТИЧЕСКАТА СОЛИДАРНОСТ, ИЗТЕГЛЕНИ НА 19. 12. 1968 г. в Прага

Лека кола „Волга"	1 107 200;	2 167 666;	4 317 148;
Лека кола „Москвич 408"	518 655;	1 232 115;	1 379 171;
	2 154 539;	2 522 934;	2 661 877;
	2 899 466;	4 946 429;	5 629 932;
Лека кола „Вартбург 1000-353"	119 314;	2 415 370;	3 393 638;
	4 544 893;	5 623 726;	
Лека кола „Трабант 601"	1 617 564;	2 740 536;	2 912 783;
	4 693 304;	5 555 598;	
Лека кола „Шкода 1000 МБ"	164 840;	191 293;	629 482;
	1 529 515;	1 761 754;	1 940 699;
	2 017 294;	2 024 662;	2 070 057;
	2 175 574;	2 785 432;	2 985 561;
	3 460 218;	3 460 889;	4 277 931;
	4 600 648;	4 885 088;	5 243 517;
	5 881 684;	5 973 282;	
Екскурзия из СССР за 12 дни със самолет.	1 174 708;	1 876 247;	2 367 454;
	2 482 668;	3 095 771;	3 170 625;
	3 286 488;	3 319 420;	3 464 311;
	3 701 906;	4 545 971;	4 778 966;
	5 892 584;	5 960 436;	
Почивка в Международния дом на журналистите — Варна 20 дни пътни със самолет	250 524;	296 999;	851 935;
	933 204;	1 115 640;	1 125 311;
	1 225 635;	1 282 792;	1 318 935;
	1 450 984;	1 493 655;	3 181 203;
	3 550 748;	3 583 018;	4 491 876;
	4 586 635;	4 700 729;	4 744 659;
	4 827 188;	5 369 147;	5 434 879;
	5 569 491;		
Почивка в Международния дом на журналистите езерото Балатон 20 дни пътни със самолет	338 755;	2 489 429;	2 790 531;
	3 039 707;	3 262 498;	3 463 957;
	3 916 725;	3 980 250;	4 010 974;
	5 403 135;		
Кожи от каракул за дамски палта.	2 572 090;	2 625 305;	3 082 894;
	5 656 822;		

ПЕЧАЛБИ ЗА ВСИЧКИ БИЛЕТИ, ЗАВЪРШВАЩИ С ПЕТ НОМЕРА

Транзистор „Сокол 4"	49 374;			
Транзистор „Селга"	02 368;	14 432;	81 198;	96 324;
Мъжки часовник „Полет"	01 034;	34 335;		
Дамски часовник „Слава"	07 829;	95 048;		
Фотоапарат „Зенит Е"	82 917;			
Електрически нагреватели	91 010;			
Електрически ръчни часовници	16 871;	56 866;	97 593;	
Театрален бинокъл	11 185;	70 039;	88 045;	
Електрически будилници	30 137;	39 360;	50 607;	59 766;
	67 391;			
Комплект за хранене за 6 души	14 593;	17 379;	29 929;	44 085;
	69 879;			
Туристически прибори за хранене	04 663;	16 984;	83 289;	89 342;
	95 411;			
Електрическа мелница за кафе	02 886;	17 468;	24 209;	30 609;
	60 012;			
Почивка 14 дни в „Карлови вари" (пътни със самолет)	33 414;			
Надувни дюшеци	16 978;			
Сгъваем велосипед „ЕСКА 622"	26 718;			
Прожекционен апарат за диапозитиви „МЕДИ"	35 468;			
Палатка четириместна „Орлик"	01 413;			
Почивка в Международния дом на журналистите — Варна 20 дни пътни със самолет	09 011;			
Кожи за палта	43 618;			

ПЕЧАЛБИ ЗА ВСИЧКИ БИЛЕТИ, ЗАВЪРШВАЩИ С ЧЕТИРИ НОМЕРА:

Транзистор „Космос"	6 098;
Надувни дюшеци	3 285; 7 946;
Спални чували	1 558; 4 875;
Части-куфар	4 729; 8 197; 9 104;
Едноцветна химикалка	7 267;
Дамски кожени портмонета	0 882;

ПЕЧАЛБИ ЗА ВСИЧКИ БИЛЕТИ, ЗАВЪРШВАЩИ С ТРИ НОМЕРА:

Електрически нагреватели	774
Фиксажни моливи	132
Химикалки трицветни с 3 резерви	077
Памучно одеяло	590

Всички печеливши билети да се предявят до 31 март 1969 година в Съюза на журналистите в България, София, ул. „Граф Игнатиев" 4. Печалбите се раздават от 15. I. 1969 година.

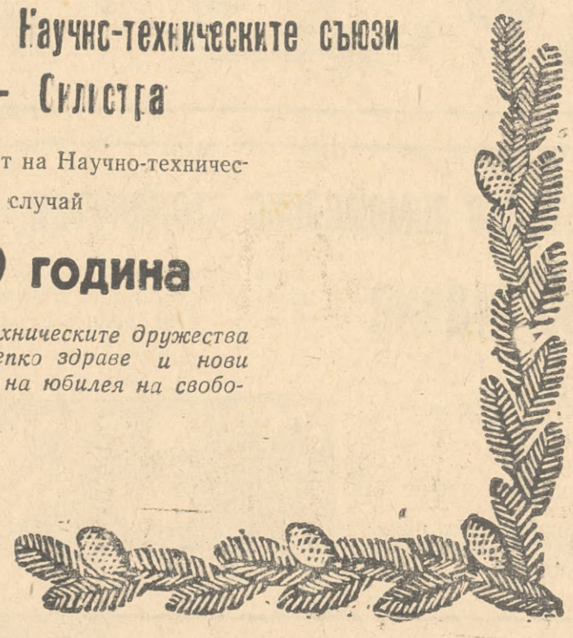
Окръжен съвет на Научно-техническите съюзи — Силистра

Бюрото на Окръжния съвет на Научно-техническите съюзи поздравява по случай

новата 1969 година

всички членове на научно-техническите дружества в окръга. Пожелава им крепко здраве и нови творчески завоювания в чест на юбилея на свободата.

СП „Комунални услуги" — Тутракан

Партийното и административното ръководство, профкомитетът и ръководството на ДКМС ЧЕСТИТЯТ

новата 1969 година

на своите работници, служители и многобройните си клиенти, като им пожелават добро здраве, весело посрещане на празника и нови успехи през идущата година.

Новата 1969 година

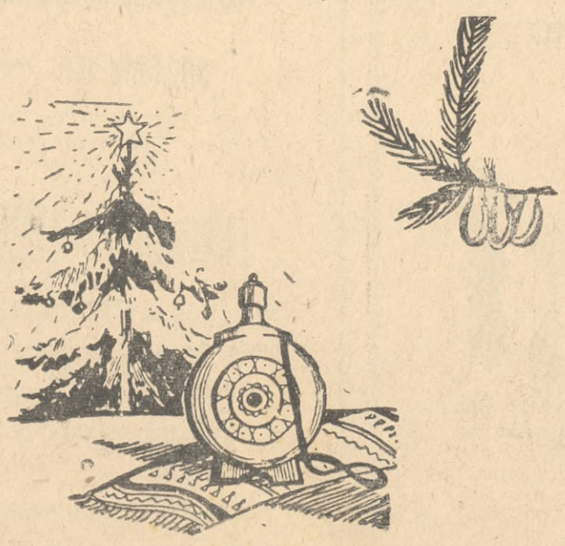
честитят на всички труженици от кооператива село ПАИСИЕВО

общинският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и общинският комитет на Комсомола.

Нека трудът ви през новата година, кооператори от фермите и полята на стопанството, бъде още по-плодотворен, за да посрещнем достойно 25-годишнината от социалистическата революция в България.

Наздраве за нови успехи!

Бъдете здрави и бодри през 1969 година!

ГОЛЯМА ПЕЧАЛБА

Един двустаен апартамент заедно с лека кола „Шкода"

на обща стойност 12750 лева

Купете си билети от новогодишния дял на Държавната лотария

ДЕПО

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 152 (1469) | Понеделник, 30 декември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НАЗДРАВИЦА

Бяла виелица бие в стъклата.
Топло е в стаята. Тегне софрата.
По стар обичай вит е кравая.
Дюля златее, грозде ухае,
чаши се срещат, шепнат сърцата:

— Нека да бъде
плодна земята!

Белите вечери вечно ще помня:
свирят в комините вихри бездомни,
дядо поема голямата кана,
пълна със вино, със слънчева пяна,
после високо вдига ръката:

— Нека житото
да стигне гредата!

Празнични вечери, вечни бъдете!
Нека в очите ни радост да свети,
нека красиво сияе елхата,
нека да екнат от песни селата,
бяла да бъде задружната пита...

Новата нека
да бъде честита!

СЛАВ ХР. КАРАСЛАВОВ

ИЗМЕРЕНИЕТО НА 1968 ГОДИНА

Времето има много измерения — векове, години, месеци, денонощия... Количествени измерения, които се използват, за да се стопят в ненаситната паст на вечността.

Но то има едно още по-вярно и по-точно измерение, без което всички други биха останали само астрономически категории. И това са делата на човека, на народа, на класата, очертаващи мащабите на събитията. Ето онова генерално измерение, което с оглед на подвига и ръста на събитието може да изравни годината с век, деня с година...

Така погледната, 1968 си отива богата, съдържателна, оставила щедро наследство на годината, която ще я замести.

За едни, имайки предвид мащабните студентски вълнения в редица капиталистически страни, 1968 е година на „студентите". За борсовите крале и спекуланти тя е „година на хилавата валута". За народите от социалстическия лагер обаче и особено за строителите на комунизма в Съветския съюз 1968 ще остане в историята като година на победи по пътя на социалистическото развитие и нови завоевания в напрегнатата борба за мир и социализъм в сложната международна атмосфера. За нас, българите, тази година бе година на още по-голяма увереност, на творчески подем и оптимизъм. Активният баланс на 365-те дни на 1968 година ни карат да мислим така.

Тя започна с ентусиазма и творческото дръзновение на комсомолската ни младеж, която на своя Единадесети конгрес през януари заяви: „Комсомолът, българската младеж, горещо одобрява и отдава всичките си сили, целия си младежки жар за претворяване в живо дело решенията на Деветия партиен конгрес".

Календарната й пролет се слял с новата изява на животворния повей на българо-съветската дружба, дошъл с подписването на новия съюзен братски договор и с пролетта на света — младежта, която се събра в София на своя Девети световен фестивал.

Лятото й настъпи със зрелостта на решенията на Юлския пленум, който вдъхна обновление в основните насоки на развитието на нашето социалистическо общество — един връх, от който релефно се очертават победите и перспективите на разцвета на демокрацията в Димитровска България.

В късната есен на отиващата година Ноемврийският пленум на ЦК на Партията на българските комунисти посочи още веднъж здравите корени на социалистическата демокрация и пътищата за нейното по-нататъшно разгръщане. „Усъвършенствувайки системата на социалното управление в съответствие с изискванията на обективните закони на обществеността развитие на сегашния етап — каза др. Т. Живков на пленума, — ние издигаме инициативата на масите, разгръщаме неотклонно социалистическия демократизъм. А това е ключ, който отваря изворите на народната енергия, отприщя трудовия и политическия подем".

В това ни уверява и равносметката на годината: промишлената продукция само за деветте месеца е с 11,2 на сто повече от тая през 1967 година, а обемът на капиталовложенията нарасна с 10,9 на сто. За морално-политическото единство обаче проценти няма — за него говори сплотеността на народа около Партията, под чието крило нашият народ мери ръст с много напреднали страни.

И вярата ни в бъдещето, и увереността в крачките ни към социалистическото тържество, и непоколебимостта ни в борбата за укрепване на сплотеността на международното комунистическо и работническо движение, и твърдата ни позиция в защитата на социалистическите завоевания на братските страни, и щедрата ни подкрепа, която даваме на борещите се за национална независимост и икономическо издигане страни, и гласът на Родината ни от международните форуми — всичко това има за живец нашия чист интернационализъм, който свързва народа ни с пролетариата в целия свят, съдбата на нашето отечество — със съдбата на социализма! Силата на патриотизма и интернационализма ни, която ражда и трудовия, и политическия ентусиазъм у нашия народ и го прави връзва още по-здраво към социалистическата общност начело с великия Съветски съюз — ето измерението на 1968 година за нас българите.

Новогодишен концерт

В петък привечер, няколко часа преди да започне новогодишният концерт в салона на силистренския театър, навън заваля тих сняг.

На сцената също бяха „накацали" снежинки — това бяха малките балерини от Детската музикална школа. Много непосредственост и очарование имаше във вяка тяхна стъпка и движение.

И този път Ансамбълът за добруджански песни и танци при ОНС и Профсъюзния дом на културата зарадва силистренци с динамиката и красотата на своите изпълнения.

С нестихващи аплодисменти бяха възнаградени танцьорите, вокалната група, изпълнителките на народни песни Гинка Николова и Ганка Стефанова, гайдарят Тодор Станчев.

Двете изпълнения на духовия оркестър при градското читалище с художествен ръководител Арам Берберян показаха порасналите възможности на този творчески колектив.

Малките танцьори при Пионерския дом събудиха весело оживление и възторг сред публиката.

За хубавото настроение на публиката и новогодишната атмосфера допринесоха и китарният състав при СП „Културен отдих и художествена украса", естрадните изпълнения на М. Николова, също и двете коледарски песни на мъжкия вокален състав при ТПК „Дунав" с ръководител Артюн Маркарян.

Накрая на сцената излезе девойка в бяло, олицетворяваща новата 1969 година, която поднесе своите щедри пожелания...

Когато хората поеха оживени и весели към домовете си, снегът беше озарил нощта с бялото си сияние.

(СТ)

ДО ПЪРВИЯ СЕКРЕТАР
НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП
ДР. ВЕЛЬО МАКСИМОВ

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
ДР. САВА ШИВАРОВ

СКЪПИ ДРУГАРИ,

ГОРЕЩО ПОЗДРАВЯВАМЕ ВАС И ВСИЧКИ ТРУДЕЩИ СЕ ОТ БРАТСКИЯ НАМ СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ С НОВАТА 1969 ГОДИНА. НАЙ-ИСКРЕНО ВИ ЖЕЛАЕМ ЗДРАВЕ И ЛИЧНО ЩАСТИЕ, НОВИ ГОЛЕМИ УСПЕХИ В СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СТРОИТЕЛСТВО И УСПЕШНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РЕШЕНИЯТА НА ДЕВЕТИЯ КОНГРЕС НА БКП.

НЕКА НОВАТА 1969 ГОДИНА БЪДЕ ГОДИНА НА НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ НА НАШИТЕ НАРОДИ В ИМЕТО НА МИРА И ТЪРЖЕСТВОТО НА КОМУНИЗМА.

НЕКА КРЕПНЕ ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА!

НЕКА ТЯ ВИ ДОНЕСЕ ЩАСТИЕ, СКЪПИ БЪЛГАРСКИ ПРИЯТЕЛИ!

ПЪРВИ СЕКРЕТАР
НА ХМЕЛНИЦКИЯ ОБЛАСТЕН КОМИТЕТ
НА УКП — БУБНОВСКИ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ИЗПЪЛКОМА
НА ОБЛАСТНИЯ СЪВЕТ В ГР. ХМЕЛНИЦК
— ЛЕВЧЕНКО

Честита нова весела година!
Честита да е нашата Родина!
От Дунав бял до езерата рилски
да вей, разлистващ, полъхът априлски,
душите сгрял, да вдъхнови сърцата
за нови песни и дела крилати!

ТКЗС — село Смилец на второ място в страната

Близо цяла година се съревноваваха ТКЗС и ДЗС в нашата страна кой най-добре да подреди и благоустрои стопанския си двор, кой най-добре да хигиенизира фермите си.

В отчета на Министерството на земеделието за резултатите от това съревнование е посочено и кооперативното стопанство в с. Смилец — Силистренско. То се класира на второ място в страната за хигиенизирането на кравефермите и се награждава с 400 лева.

Пристигна Дядо Мраз

Край елхата на площада вече са дошли най-нетърпеливите. Та как може да стоят спокойни в къщи, когато днес, три дни преди Нова година, при силистренските деца пристига Дядо Мраз. Неспокойните очички на най-малките поглеждат боязливо. Ще го видят ли?

— Много ли ще закъснее? — пита малкият Тошко. — Ще донесе ли подарък на най-послушните. Аз нали слушам, мамо?

Изведнъж фанфари известяват идването на Дядо Мраз. Пионери пеят песни за него. Рецитират стихове.

Ето го и него... Облечен в червена мантия, пристъпва бавно-бавно. До него е вечната му спътница Снежанка. Всички са затаили дъх. Дядо Мраз се качва на сцената, поздравява децата. Те го сурвакат. Снежанка също поздравява децата.

Пионери и чавдарчета рецитират стихове, пеят песни. Други в национална носия играят добруджански ръченик.

Весело е край елхата в този ден. Макар че няма много сняг, децата знаят — Дядо Мраз пристига от далечната Ледена планина, откъдето е тръгнал още сутринта, за да дойде при тях.

— А сега, дечица — казва той, — в къщи всеки ще намери подаръците, които пожелае. Бъдете послушни. Аз тръгвам, защото и други деца ме чакат. Довиждане, деца...

— Довиждане, Дядо Мраз...

Радка АНАСТАСОВА

УСМИВКИ... ТРЕПЕТИ... НАДЕЖДИ...

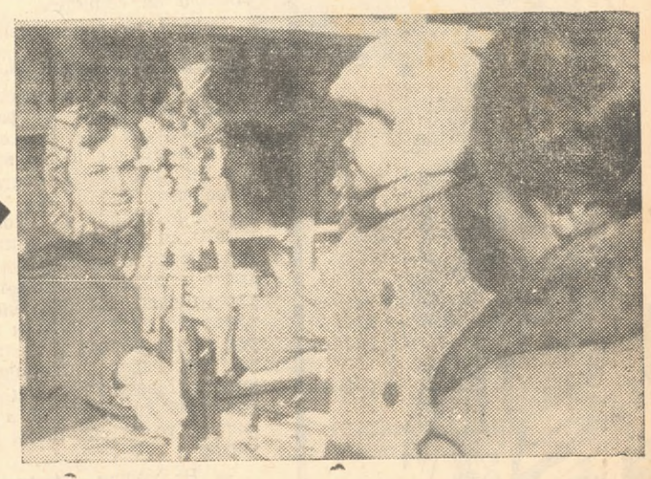

„Мили бабо и дядо! Честита Нова година! Бъдете живи и здрави! Аз вече познавам буквичките и сама ви написах честитката."

Вашата мила внучка

„А пък в нашата детска градина ще има такава чудна елха, каквато не сте виждали никога досега! Ние сами украсихме салона, където ще посрещнем Дядо Мраз. А сега да обкичим и елхата с най-хубавите играчки!"

У нас от незапомнени времена за тържествената вечер се приготвя богата трапеза. Нито една врата не се заключва — във всеки дом най-очакваните гости са сурвакарите. Преоблечени, с маски на лицата, със звънци на кръста, те носят дрянови сурвакници, украсени с книжни цветя. Момците пожелават здраве и берекет на стопаните, щастлива и мирна година на всички, а на младите семейства — да им се родят здрави и силни деца. Всеки щедро дарява сурвакарите с какво то има: плодове, краван, бонбони.

Пред красиво наредената витрина на магазина за детски играчки са се спрели баба и внучка. Те с голям интерес разглеждат маскираните кукли и дървената къщичка, от която надничат горските животни. Сигурно на още много места ще се спират двете в тези предновогодишни дни...

Новата година е очакван празник за млади и стари. За тържествената вечер на масата трябва да има всичко: и елха с играчки, и бутилки с искрящо вино, и хубави подаръци. Защото тази вечер не трябва да има лица без усмивки. Това е вечерта на трепетите, на надеждите. Надежди за здраве, успехи, щастие...

Декларация на командуването на народните въоръжени сили за освобождение на Южен Виетнам

ХАНОЙ, 29 декември (ТАСС) — Представител на командуването на народните въоръжени сили за освобождение на Южен Виетнам в Източен Намбо публикува вчера декларация, в която изразява съгласие за среща с представител на американската страна, за да се обсъди процедурата за предаване на трима американски военнопленници.

В декларацията, предадена от Виетнамската информационна агенция, която се позовава на агенция Освобождение, се подчертава, че условие за обсъждане процедурата за предаване на военнопленниците е да се прекратят всички военни действия на американските войски и войските на техните съюзници и строго да се изпълнява заповедта за прекратяване на огъня, издадена от Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам по случай Нова година. (БТА)

ГРЪЦКИЯТ НАРОД НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ СЛОМЕН

МОСКВА, 29 декември (ТАСС) — В Гърция „нараства възмущението и се разширява съпротивата срещу фашистката диктатура... Сега там няма политическа партия и организация, която в една или друга форма да не се обявява срещу хунтата", заяви първият секретар на ЦК на Гръцката комунистическа партия Костас Колиянис пред кореспондент на агенцията по печата „Новости".

„Акциите на народните маси, заяви той, задълбочават противоречията в самата хунта, които в последно време придобиха особено остър характер. Изострянето на противоречията сред полковниците, което намери израз в неотдавнашните промени и оставките на генерални секретари на министерствата, спомогна за засилване на мощното протестно движение на световната общественост срещу гоненията, съдебните процеси и присъди в Гърция, срещу смъртната присъда на патриота Александрос Панагулис".

„Стремейки се да поддържат фашисткия режим на черните полковници, каза по-нататък Колиянис, американските империалисти правят всичко, за да привлекат в правителството различни дейци на десните сили, а също така да върнат крал Константин в Атина. С това те искат да създадат впечатление за „демократизация" на своя режим".

Като се спря на въпроса за продължаващите в Гърция репресии, той подчерта, че приемайки новата конституция, режимът на хунтата не стана помалко терористичен, а самата конституция представлява „харта на диктатурата", както я нарича народът.

„Хунтата прие тази конституция и вдигна около нея такъв шум, за да измами гръцката и световна общественост", заяви Колиянис... „Гоненията, арестите и изтезанията не се прекратяват нито за един ден. В последно време те особено се засилиха. Процесите следват един след друг", заяви той. „Борбата, която нашият народ води срещу фашистката диктатура на хунтата и нейните империалистически покровители от САЩ и НАТО, представлява неразривна част от общата борба на народите, комунистическите и работническите партии, всички прогресивни сили срещу империализма и неофашизма, за демокрация, мир, национална независимост и социален прогрес". (БТА)

Народни новогодишни пожелания

Българският народ е създал прекрасна система от свои празници. Те съчетават в себе си жизнерадостното богатство на голямата житейска практика, плод са на народния творчески гений, създадени са в трудовата дейност. Чрез празниците българинът е предавал от поколение на поколение своите здрави традиции, изявявал е своя усет към изящното и красотата.

Новогодишният народен празник е един от най-характерните празници на българите. Обичаите и ритуалите, които са изпълнявани при неговото празнуване, допринасяли да се разкрива не само талантът на народа и духовното му величие, а и културните му завоевания, естетическата възвишеност и голямото благородство.

Особено място в честуването на новогодишния празничен ден заемат пожеланията (благословиите). В тях блика топлотата и сърдечността, художествената и поетична висота. Чрез тях народът е изразявал мечтите и си пожелавал всичко през настъпващата година да бъде хубаво, да има повече блага, радост и щастие в личния и семейния живот.

Новогодишните честитки (благословии) са запазени най-вече при сурвакането и „ладуването“ — припяването на пръстените от момите. В по-далечни времена сурвакали женени мъже, но млади. По-късно обаче в сурвакането вземали участие момци или малки момчета, обикновено от 15-16 години нагоре. Днес сурвакат само деца. Когато ходели да сурвакат, сурвакарите удряли със сурвакницата всички в дома с пожеланието:

Сурва, сурва година,
весела година!
Зелен клас на нива,
голям грозд на лозе,
жълт мамул на леса,
червена ябълка в градина,
пълна къща с коприна,
живо-здраво догодина,
догодина, до амина!

По-възрастните хора си пожелавали: „Пълна къща с деца, пълна кесия с пари, пълни обори със стока“. В тази кратка благословия е синтезирано желанието на трудовия човек всичко през новата година да му е достатъчно, да има повече деца, които ще участвуват в земеделската работа, да има повече пари и повече живот ни (стока).

При „припяване на пръстените“ („ладуването“) момите (девойките) играели около бяло менче с вода, в което предварително поставяли пръстените и при изваждането им пеели кратка песен с наричане за щастие („късмет“) в женитбата. Този обичай е един прелестен момент в новогодишния празник и изразява волността и мечтата на младата българка да избере свой добър другар в живота.

В. ИОРДАНОВ

ГОДИНА на обновление

Една след друга, бързо и неусетно изтичат годините. Всяка носи на хората нови успехи, нови радости, нови надежди. Всяка променя по малко мисленето, бита, живота на хората. На тези промени, на новото, което изминалата вече 1968 година е донесла на жителите на Алфатар — единственото селище от градски тип в окръга, е посветена беседата ни с председателя на общинския народен съвет СИМЕОН ДРАГАНОВ.

За нас изтичащата вече година е година на полагането на основите на строежа, които поне мислим, че ще променят значително облика на Алфатар. След дълго набиране на средства, след дълги спорове най-после започнахме строежа на новия читалищен дом, който ще бъде един от най-големите и най-хубави в окръга. Ние, алфатарци имаме вкус към хубавото и не правим какво и да е. Излишно е да разказвам какво ще има в него, но твърдо сме убедени, че този дом ще стане средище на оживена културно-масова дейност. Освен това положихме и основите на нов, голям ресторант с магазин. Читалищният дом, ресторантът, сградата на ТКЗС, която бе завършена миналата година, ще дадат на центъра на селището ни наистина градски облик.

Това са по-крупните ни строежи. Разбира се, не е без значение това, че е завършено напълно водоснабдяването на селото, въпреки ограничените средства напълно е благоустроена централната улица, през годината направихме осем километра и половина шосирани улици, довършихме парка „Бояна“, нови масивни огради на частните домове сме направили. Едва ли е нужно да споменаваме такива „дреболии“ — 12 дооформени пристройки, 21 стопански сгради и т. н. За нас те настина са дреболии, но като погледнеш и разбереш, че всичко това е станало през тази година, въпреки ограничените средства и липсата на работна ръка, се вижда, че и това не е малко.

Ще ми се да изтъкна един факт, който има своето значение както при промяната на облика на селище, така и при промяната на бита, на мисленето на нашите хора. От две години ние не сме позволили нито един младеж да напусне селото. А когато се работи с млади хора, е и по-интересно, и по-бързо става. На тях разчитаме, когато казваме, че след като построим читалището, ще има оживен културен живот. Впрочем младежите и сега не скучаят, но това е вече друга тема. Но те сериозно ни помогнаха при построяването на спортната площадка до парка и сега, макар че е зима, всяка вечер тренират.

Тази година ние ще започнем с новите ритуали, които проведохме в отлично обзаведената нова зала. Тук по новому бе осмислено сключването на брак, утвърждаването на името на новороденото.

По-горе казах, че алфатарци имат вкус към хубавото. Тряба да допълня — те имат вкус не само към хубавото, но и към новото. 70 на сто от къщите в селото са нови, имаме сто и осемдесет образцови домове. Само през тази година са построени 20 нови къщи, и то въпреки липсата на работна ръка. Хората искат да строят нови домове, тези, които са строили преди десетина-петнадесет години, не им харесват. Дори се сърдят, че ги бавим, но не можем на всички изведнъж да направим къщи. И още един факт — след Силистренските селище в окръга по брой на радиоточките — над осемстотин. Повече от Дулово и Тутракан. Нашите хора искат всичко да знаят. А от 90-те телевизора в селото 70 са купени през 1968 година. Това са цифри, които не се нуждаят от коментар.

Какво очакваме от новата 1969 година? Най-напред ще ускорим строежа на читалището, на ресторанта, ще се построи и новата железопътна гара, ще строим нова спортна площадка в училищния двор, събираме експонати за музей на селото. Това са по-главните неща — иначе ще продължаваме да благоустрояваме улиците, ще изграждат още нови къщи, ще се увеличават телевизорите и радиоапаратите, хората ще заживеят още по-радостно и щастливо. Нали това е смисълът на всяко новогодишно пожелание.

ЕДИН ПОТОМЪК ДИРИ СВОИТЕ ПРЕДШЕСТВЕНИЦИ

— НИЩО особено не съм направил... Просто написах история на родното си село — казваше ми учителят Господин Великов от Иширково в няколкото срещи и разговори.

Нищо особено ли?.. Ти си мислиш така, Господине! Твоите съселяни, които толкова пъти те карат да им разкажеш миналото на Иширково, няма да се съгласят. От тебе те научават интересни неща и винаги чакат с нетърпение събранията, на които ще им говориш за историята на родния край. Питат те за първите заселници в селото, за книгите, които пишат за него... Младото поколение очаква с голямо внимание твоите разкази за създаването на партийната и комсомолската организация, за героичното минало на селището...

Пък и на мене приятно удоволствие достави прочитането на историята, която ти написа след петнадесетгодишно издирване на фактите и материалите. Ти сам си ми разказвал с какво вълнение си пристъпвал прага на Народната библиотека „Кирил и Методий“ в София, когато си проучвал книгите, списанията и вестниците, в които е споменато и името на твоето село. За справки по един или друг заплетен въпрос си посещавал и Централния държавен исторически архив. Повече от месец и половина си престоял в София, и то на собствени разноски!

— Вътрешни, лични неща ме подтикнаха да се захвана с написването на историята на Иширково. Може би повод ми даде и един разговор с мой учител от ученическите години, когато се учех в Педагогическото училище в Силистра....

Директорът на училището ти се сърди вече, дето толкова често пристигат групи от Силистра и селата в окръга, за да посетят паметника на загиналите съветски летци и те търсят да им говориш за техния подвиг. Ти си винаги готов да се отзовеш на молбата на екскурзи-

антите. И колко радостен си бе преди няколко години, когато получи първото писмо от маршал Бирюзов, в което ти изпрати имената на загиналия екипаж на бойния самолет край Иширково през 1943! За твоята неуморна работа разказа по Радио Москва съветската журналистка Евгения Старо дуб. Тези дни ти си още по-щастлив. Защото откри и близките на последния загинал летец Леонид Лебедев.

В съвместното предаване на Радио София и Радио Москва „От Днепър до Драва“, посветено на войната за разгромяване на фашизма, бе разказано и за високопатриотичната инициатива на иширковци за построяването на паметника на загиналите съветски летци. Когато научи за това, ти засия от радост. Цялата съветска земя вече знаеше, че в жителите на далечното българско село Иширково гачат паметта на съветските войни, загинали в борбата против фашизма.

... Десет години продължи писането на историята. Десет години учителят Господин Великов отделяше от скъпоценното си време, за да преосмисля и точно да записва за идващите поколения онова, което вече знаеше за своето родно Иширково. В историята широко са отразени легендите и предположенията за произхода на имената на селото. Намерили са място данни за съществувалите наоколо древни исторически селища, за намерените археологически материали. Записани са най-старите и големи родове в селото и тяхното потекло. Описана е материалната и духовната култура на населението в миналото. Отразени са и колосалните промени, настъпили в годините на народната власт. Приложеният богат снимков материал и многото скици и рисунки те запознават с историческото развитие на селото в един продължителен период...

Само едно тревожи сега учителя Господин Великов. Няма кой да поеме инициативата да се напечата тази първа история на село в окръга, за да стане тя достояние на повече хора. Може би някога и на това ще дойде ред! Но кога ли?..

Вълчо РАДЕВ

РУЧЕЙЧЕ

СНЕЖИНКИ

Сурвакар

Всички къщи здравмиха
със ком нигелули
и на топли кожи се скриха
майки, бракета, сестри.

Аз и мойта кожа само
крачим боси през снега.
Още миг —
ще стигнем двама
заскрежена гора.

Ще откършим клонка яка
от напъпилия бряк.
С нея всички ще сурвакам,
сурвакар ще съм голям...

Новогодишен сън

Елка край елхата
сладичко задряма
и сънува: вече
станала голяма.

Първа от Земята
стигнала Луната,
кацнала с ракета
при едни джуджета.

А пък те подреждат
там елха такава,
гдето няма нийде
в нашата държава.

В клоните й трепкат
истински звездици,
а край тях — в скафандри
кукли-хубавици...

Стефанка СТАНЕВА

В очакване

Да пристигне от далече
веселият Дядо Мраз
колко нощи чакам вече,
мирен и послушен аз!

Но не идва. Все отлага,
все си казва: „Друга нощ!“
Все подаръците слага
и подрежда в своя кош.

Зная, и за мене в коша
сложил е подарък мил.
С ни една постъпка лоша
аз не съм го наскърбил.

Дядо Мраз

Весел крачи Дядо Мраз,
спря се тука и при нас.
Носи цял чувал с играчки,
кукли, зайчета с мустачки,
трактори и камиони,
пълни влакчета с бонбони!
Който слуша и се учи,
нов подарък ще получи.

Сурвакарска песен

Сурва, сурва, суровака!
Сто години да дочака
тази жилава гърбина!
Нека Новата година
днес на всичко е честита!
Да е здрава, да е сита,
с буйно жито по полята,
с тежко грозде по лозята,
с плод по китните градини,
с пълни кошери в пчелина!
Чет да нямат и стадата
в нашата страна богата.
Да достигат небосвода
нови фабрики, заводи —
да множат за нас блага.
Мир да бъде по земята!

Минчо ДИМИТРОВ

Нов килим

Баба Зима не е спала,
нов килим е изтъкала —
той е снежнобял, чудесен,
чак от Севера донесен.
Ние днес ще литнем всички
по килима със шейнички.

Предачка

Хайде, Писо, не седи
и къделка опреди!
Цяла есен с боси лапи
Заю чака за чорапи.
Чакат те и две сестрички
да им изплетеш терлички.

Методи БАХЧЕВАНОВ

ЧОВЕКЪТ БЕЗ ЛИЦЕ

повест от Стефан Ежевски * 8

Флиртът с брюнета се проточи до четири часа, след което Гражина заедно с поклонника си излезе от сладкарницата.

По това време поручик Ковалски, сбогувал се с директора, слезе долу, зае свободно кресло в хола и разтвори вестник, потъвайки изцяло в четене. Можеше да се стори, че той даже не забеляза Хенрих Брунер, който се върна в началото на пет часа. Брунер беше натоварен с проспекти на различни експортно-импортни обединения и веднага се отправи в стаята си. Ковалик скочи от креслото и си пошепна нещо с миловидната девойка, седяща край дъската с ключове. През време на тази кратка беседа поручикът успя да научи, че Брунер наредил да го събудят в шест часа вечерта и поръчал билет от първа класа за бързия влак за Варшава, заминаващ в седем. Той помолил също така да му ангажират стая за тази нощ в някой варшавски хотел, съобщавайки, че не обвождава стаята си в лодзкия „Гранд“, понеже смята да се върне в други ден.

Напразно обаче този ден Ковалик чакаше Гражина в хотела. Тя не се появи повече... Затова пък точно в шест и петнадесет в хола слезе Брунер с куфарче в ръка, остави ключа на портиера, взе билета и още веднъж потвърди, че ще се върне. Съобщиха му, че във Варшава го чака стая в хотел „Бристол“ на Краковското предградие. Немецът си записа педантично в елегантна книжчица наименованието на хотела и улицата.

Щом Брунер изчезна зад вратата, поручикът се качи на третия етаж и спря пред вратата на 302 стая. Той огледа пустия коридор и извади от джоба ключ, с който без труд отвори вратата. В стаята прекара само две минути. Той не намери нищо интересно освен вчерашния брой на „Експрес“, лежащ в кошчето за смет. На първа страница на вестника беше направена малка изрезка, заинтересувала го особено. Съдържанието на тази дописка Ковалик не можеше да изясни засега.

Излизайки от хотела, поручикът седна в очакващата го „Волга“ и замина за Фабричната гара.

В момента, когато той влезе на перона, бързият влак за Варшава вече тръгваше. Ковалик продемонстрира спринт, достоен за тренирал спортист. Въпреки предупреждаващите викове на дежурния, той гмурна след отдалечаващия се влак и най-сетне скочи на стъпалото на последния вагон.

Наложи му се да мине няколко вагона, преди да забележи в едно от купетата на първа класа самотно седящия Брунер. Немецът дремеше... Ковалик се настани в съседното купе, където седяха две старици, и след минута вече хъркаше високо, възбуждайки нескривано възмущение у спътничките си. Разбира се, те не знаеха, че младежът, който зае място до прозореца и със своето поведение така безцеремонно нарушаваше елементарните правила на добрия тон, през последните три нощи не бе затварял очи. Пристигайки във Варшава, Брунер се отправи направо за хотела. След него като сянка побърза Ковалик. В това време, когато немецът успя да получи ключа от ангажираната за него стая, Ковалик получи отговора: „Няма места“. Той не беше съкрушен от студения прием.

— Аз съм Ковалик. Министерството на външните работи е заангажирало стая за мене.

— Ах, тъй ли! — върху лицето на портиера се появи усмивка, предназначена изключително за високопоставени гости. — Имаме само една свободна стая на втория етаж.

— Дайте ми, моля ви, ключа.

— Анкетата за пристигналите ще изпратим на уважавания пан в стаята.

— Все ми е едно.

Ковалик махна с ръка и се отправи след портиера в приготвената стая.

След десет минути невисок, незабележителен мъж почука на вратата.

— Привет — обърна се той към Ковалик, съвсем не учуден от тази визита, и седна с мушамата на кревата.

— Вие ли следите този мец?

— Да — потвърди Ковалик. — Обаче дявол го знае защо пристигна във Варшава.

— В този момент той звънна по телефона. Ще ми известят, ако напусне стаята си. А сега позволете ми да се представя. — Новодошлият стана от кревата. — Презимето ми е Варга.

— Ковалик. — Поручикът стисна подадената му ръка. — А от този немец ние се заинтересувахме едва днес. Той пристигна от Бремен, официално — представител на една от крупните импортни фирми. Обърнахме внимание на него, защото с сладкарницата седна до една девойка, заподозряна във връзки с разузнавателен център в ГФР. По това дело вече имаше потвърдена информация. Двама инженери от научно-изследователския химически институт са й предали записки, отнасящи се до експеримент от голямо икономическо значение.

— Що за особа е тя? — попита Варга, изваждайки от джоба пакет „Хевонт“.

— Полусекретарка, полупроститутка, но общо взето твърде умен агент.

(Следва)

ПОБЕДИТЕЛ ОТ РАВНИНАТА

В ТОЗИ есенен ден край гара Пионер, недалеч от София, бе оживено. От Вакарел пристигаха много натоварени с гранитни блокче та камиони, но тук шофьори те спираха и се задържаха. Задържаше ги комисията от Министерството на транспорта, която провеждаше състезанието между шофьорите-първенци от всички клонове на ДАП.

Докато комисията присъединяваше към колите тубирезервоари с еднакво количество гориво от едно и също октаново число и запеча

тваше техните резервоари, шофьорите успяха да си обменят по някоя друга дума.

— Какъв ли е пътят до хижа Алеко? — запита някой от равнината.

— Кой го знай? — отвърна друг. После добави: — Все пак тук не е равнина.

Към разговарящите се присъедини и водачът на МАЗ Сс 22—85 — Велико Георгиев от Силистра. Той се поинтересува за самочувствието на колегите си пред началото на състезанието и попита кой ли ще победи в това състезание. В дълбочината на своята душа всеки от явилите се тук шофьори таеше желание да бъде победител. Сред завелите разговор имаше и от клона на ДАП — Кърджали. Един от тях побърза да предскаже: „Няма съмнение, че първенец ще е някой от планинските райони. И най-вероятно е той да е наш. Ние имаме представител, който измежду двестате маза на клона дава най-високи показатели."

— Аз съм пък един от представителите на четири десетте маза на нашия клон — не без достойнство заяви Велико. — А за първенеца — да не бързаме да предсказваме. Състезанието ще го излъчи — многозначително заключи суховатият, с невисок ръст, но жилест и пъргав силистренец и се отправи с твърди крачки към своята кабина. Там вече го очакваше представител от комисията.

Първокласният шофьор завъртя ключа и натисна педала за газта. Автомобилът „изръмжа" и плавно потегли. Членът от комисията погледна своя хронометър и записа времето на тръгването. Шофьорът килна назад шапката си, за да не му пречи на обзора, и се съсредоточи в пътя. Придружаващият забеляза, че седящият до него състезател е на около тридесет и седем-осем години. Ако се съдеше по суховатото лице, можеше да му се дадат и повече. Над неособено тъмните вежди се забелязваха две-три бръчки ,а над тях челото се удължава от олисяването на косата. „Хъм — усмихна се съдията. — Не само на хората на умствения труд проредяват на тази възраст косите" — помисли си той и се унесе в гледката на живописния серпантин, пълзящ по склона на Витоша. После отново помисли: „Нов маршрут. Планински. Непознат на този шофьор от равна Добруджа".

На живописната есенна картина — на долината, оскрите завои, дърветата — друг би се любувал. Това правеше и придружаващият състезателя. А той, шофьорът? Той бързаше и не изпускаше от своето съсредоточение. Неговият поглед бе вперен напред в платното на пътя и знаците край него. И като че ли с очите си опипваше здравината и ширината на пътя далеч напред. Него сега го вълнуваше една мисъл, един стремеж: да докаже своето майсторство, добито за двадесет години в шофьорската професия, да защити честта на предприятието, да се наложи над самоуверените. И камионът му се леко подчиняваше. Макар че осемте тона товар бяха поизправили ресьорите, той послушно ту увеличаваше своя бяг по правите участъци на пътя, ту плавно намаляваше при завоите. Водачът му действуваше умело — плавно превключваше лоста на скоростната кутия и умело увеличаваше и намаляваше газта. Краката на шофьора играеха не по маловажна роля от тази на ръцете в управлението на автомобила. Натиска ли неравномерно и неразумно педала на газта, ще загуби от преразход на гориво. А скорост без газ постигат само виртуозите.

Докато съдията бе унесен в размисли за трудната професия и в разглеждането на планинския релеф, мазът неусетно „изплува" пред хижа Алеко. Той направи запис за времето, а след разтоварването на колата отбеляза началото на обратния курс. И ето че отново се понесоха по серпантините надолу.

Умението да се спускаш по криволичещ път на планината изисква не по-малко напрежение и умение от изкачването. Превишиш ли газта ,изключиш ли двигателя от скорост, загледаш ли се за миг — можеш да се окажеш в пропастта и това да бъде последният ти рейс. За това следеше и представителят на комисията, а пък и водачът на колата си отваряше очите на четири. Само при мисълта за такъв край и на двамата полазваха тръпки по гърбовете, макар че в кабината бе горещо.

И обратният 25-километров път от маршрута бе изминат някак си неусетно.

Накрая, когато комисията сравни изразходваното от състезателите гориво от всички мазове, се оказа, че шофьорът от равнината — Велико Георгиев, е изразходвал със сто грама по-малко гориво от очакванията първенец на ДАП — Кърджали. Силистренският шофьор бе го изпреварил и с 26 минути по петдесеткилометровия маршрут.

... Петнадесетгодишен, в 1945 година Велико напусна своето родно село Попкралево и стана монтьор в ТПК „Сталинец" в Силистра. От 1948 година избра шофьорската професия. Обикна я. Заработи с упоритост и умение, а професията му се отблагодари. Днес той празнува двадесетгодишнината на своята шофьорска професия и радостта от завоюваната висока награда — национален първенец.

Михаил ТОМОВ

С два почивни дни — преизпълнен план

През изтичащата година и у нас в много предприятия беше въведена петдневна работна седмица. Едни от първите щастливци, които започнаха да ползуват по два почивни дни, са и производствениците от държавното индустриално предприятие „Липа" — Силистра.

Много вълнение, радост и неизвестни въпроси възникнаха. Трябваше удвоеното време за почивка в никакъв случай да не се отразява зле върху темпа на работата, а напротив — да се направи прецизен анализ на цялата производствена дейност, да се избягнат евентуални пропуски, да се въведе по-стройна поточност и по-пълно механизиране на трудоемките процеси.

Дванадесет месеца остават в спомените. Всеки един от тях е представлявал трудна за преминаване бариера; една своеобразна проверка на производствените възможности. Но когато се отправи поглед към месеците от август до декември, не може да не се забележи големият стимул, който е оказала петдневната работна седмица. Ето например през август средната работна заплата е изпълнена 106.6 на сто, а производителността на труда — 109.5 на сто. През ноември тези показатели са съответно 102.10 на сто и 120.7 на сто.

Петдневната работна седмица постави на проверка и трудовите потенциали на бригадите. Стабилизирана беше трудовата дисциплина, особено в часове на започване и завършване на работните смени — часове, през които бяха допускани най-много разхищение на време.

В процеса на петдневната работна седмица окончателно затвърдиха своите успехи бригадите за фурниране, ръководена от Димитър Ангелов, на полировачите с ръководител Никола Георгиев, монтажниците на Димитър Трифонов, на машинното отделение с бригадир Ангел Гайдаров и Никола Георгиев.

Трудовите хора от ДИП „Липа" на практика показаха през 1968 година, че двата почивни дни трябва да бъдат смятани за положително явление, без страх за състоянието на производството.

Р. МИХАЙЛОВ

МИНУТИ НА ОЧАКВАНЕ

(ФОТОРЕПОРТАЖ)

ИМА ли жена в света, която не желае да бъде красива и обичана през Новогодишната нощ? Може би към това ни подтиква неизказаната и съкровена мечта да бъдем хубави, да бъдем женствени и през всичките 365 дни на годината...

Новогодишната нощ... За нея се готвят с трепет и жените и девойките от с. Ситово. Дали ще бъдат край другарската трапеза в салона на кооперативния дом, или ще танцуват в младежкия клуб — това не е от значение. Важното е всички да бъдат красиви. А за да бъдат хубави, на ситовки помагат работниците от ТПК „Прогрес".

В клона за дамски поръчки Стоянка Иванова и Николинка Кръстева с умение и любов се трудиха над не една рокля, над не едно костюмче. Затова отговорничката Иванова е радостна, когато дрехите на клиентките стоят добре, когато те са доволни от работата им. Още по-доволна е Тодорка Иванова (сн. 1). Нали на Новогодишната вечер до нея ще бъде младият й съпруг, който сега отбива войнската си служба.

Но и най-майсторски изработеният тоалет губи от своята прелест, когато жената или девойката е с обикновена, всекидневна прическа. Ала ситовки няма да бъдат лишени от хубави и модерни фризури. Снежана Панайотова търпеливо и с разбиране вае прическите на тези, които държат наистина да бъдат красиви. И младата

кравегледачка Марийка Димитрова е между тях (сн. 2). Нима не изпитвате радостно и приятно чувство, че за тружениците от полята и фермите се създават условия за живот, близки до градските?

По своему е щастлива предпразничния ден и баба Тина на Георгиева (сн. 3). За нея за всички ситовци хлебчета от кооперацията са изпекли малки гевречета. Нали в януарското утро при баба Тина ще се втурне внучето? Каква радост ще бъде, когато украси сурвакничката на малкия Красимир със зачервените, хрупкави гевречета!

Радост... Топла човешка радост, идваща с първия ден на новата година, след толкова вълнения, след толкова трепетни очаквания...

ТЕКСТ: Ст. ГЕОРГИЕВА
СНИМКИ: Ст. ТОДОРОВ

Един завод укрепва — израстват кадри

За четиригодишното си съществуване ЗММ — Силистра направи решителни крачки напред. Докато през 1965 г. тук бяха произведени само 72 броя хидравлични ножовки ХН 25, то през текущата година само за единадесет месеца са произведени 1 256 броя от подобрения образец хидравлични ножовки ХН 25М и 6 броя ленто отрезни машини ОЛ 251. Тези дни в механичния цех на завода се извършват последните изпитания на ножовка ОН 163 на отрезно абразивна машина ОА 90. Последната е създадена от младите инженери конструктори при завода — Петър Обретенов, Кърти Куртев и Дичка Качавелова. И тримата са завършили ВИМЕСС — Русе.

За този кратък период израснаха и добри специалисти, и висококвалифицирани работници в самия завод. Тук в стругарското отделение са знатните стругари Петър Хоровзов, Неделчо Сосков и др. Бригадите, изработващи хидравличните помпи, и пасовчиците ежедневно изпълняват своите норми над 180 на сто.

Благородната социалистическа надпревара се шири сред цеховите колективи, сред бригадите. Само за деветмесечието на тази година 3 бригади са завоювали високото звание „Бригада за комунистически труд". С нестихващ ентусиазъм се труди и целият трудов колектив на завода, благодарение на което ръководството рапортува за изпълнението на годишната програма пред Партията още на 9 декември. За останалото време от месец декември колективът изработи надпланова продукция за над 130 000 лева. Радващи са и другите икономически показатели. Производителността на труда за отчетените единадесет месеца е изпълнена 111,86 на сто. Ръстът на промишлената продукция, сравнен със същия период на м. г., е над 25 процента и т. н.

През идната година обемът на промишлената продукция на ЗММ — Силистра ще се увеличи с над 800 000 лева. На базата на инструменталното отделение ще бъде създаден цех, който ще задоволява нуждите не само на своя завод, но и на ЗММ — Русе. Разширява се значително списъкът на произвежданите машини. Ще бъдат произведени ХН 25 М — 1 500 броя, ОЛ 251 — 60 бр., ОА 90 — 150 броя, ОН 163 — 200 броя. Ще бъде усвоено и производството на две нови машини — ОН 161 и ОН 162. Освен това колективът на завода поема производството и на струговете „Дунав" СД—001, „Дунав" — 004Р и други и няма съмнение, че този млад, но енергичен и вече с опит колектив ще се справи успешно с възложената му програма и през новата 1969 година.

И. ПЕТРОВ

ИЗВОРИ НА РАДОСТТА

Фотообективът зафиксирва само едно мигновено проявление на многоликата човешка природа. Затова не бързайте да си изграждате предварителна представа за главния зоотехник на ТКЗС — Алфатар по тази снимка. Не винаги е тъй усмихнат. Често пъти лицето му е помрачено от хилядите грижи на деня. Но той е свикнал с тях, надмогва ги и отново дава път на радостта. Тя иде и от допира с тези селяни, които облечени като него с ватенки и обути с гумени ботуши, всяка сутрин го посрещат весели и му пожелават да бъде добър денят.

Следването във Висшия селскостопански институт „Георги Димитров" едва ли е свързано с много романтични спомени. Студентът от ловешкото село Пещера всяка нощ е на смяна в един софийски ежедневник. Там и го заварва зарята на деня, изпълнен с лекции и семинари и с подготовка за бъдещата професия. Но ето че една случайност го свързва със спорта, който и до днес му носи най-светли емоции в живота. За новосформирания отбор на института по стрелба е необходим още един човек и първокурсникът пожелава. Така започва спортният път на един от големите майстори на точния огън в страната.

На първото общостудентско състезание Христо се класира четвърти. Следва първо участие в републиканско състезание — 19-годишният представител на „Академик" отново е четвърти. След две години на шампионата на социалистическите страни в полския град Щетин постига 592 точки — само 4 по-малко от световния рекорд. Майсторската норма е покрита, но успехът трябва да се потвърди. 1958 година, турнир на майсторите: с 593 точки Христо Вайков поставя нов републикански рекорд в стрелбата с пушка (упражнение 15 плюс 60, положение лежешком). От 1961 година е вече утвърден майстор на спорта.

Междувременно студентът се дипломира и трябва да поеме някакъв път в живота. В София или в провинцията? Не, такава дилема за него не съществува — той е избрал отдавна път.

Осемгодишната му практика на селскостопански специалист в Добруджа е свързана със селата Калипетрово, Иширково и Алфатар, където работи и сега. А той навсякъде работи на два фронта — в животновъдството и в спорта. На републиканските селски състезания извежда отбора на Иширково на трето място, а по-късно, в село Коларци, Толбухинско, мъжете завоюват второ място. Преди година, когато дойде в Алфатар, едно от първите му грижи бе да изчисти пушките от смазка и да създаде отбори. И успехите не закъсняха — четвъртото място в отборното класиране на тазгодишните републикански състезания в Кричим никак не е за подценяване. Индивидуално той спечели две първи места.

— И в животновъдството ли така бързо успявате?

— Не мога да се похваля много в това направление. И все пак овцевъдството стана рентабилен отрасъл. Мисля, че скоро ще печеля и от птицевъдството.

— В перспективите Ви не влиза ли преместване в родния край?

— В родното ми село има 12 крави. Моят край е тук, където виждам нещо да излиза изпод ръцете ми.

Навън го чакаха селяни. Бях го задържал и трябваше да бърза за събранието на животновъдите. След малко по шосето за фермите се понесе светлосивият му „Вартбург".

Любомир КАПИТАНОВ

Две новогодишни срещи

Всеки със своите вълнения

Мигове пред Нова година! Кой не ги очаква! Време за равносметка, за мечти и надежди.

И всеки по своему ги чувствува и изживява: старецът — с мъдрата преценка за годините и извършеното през тях, детето — с мисли за онези чудесна среща с Дядо Мраз.

Срещнахме се с един старец от Айдемир и едно дете от Силистра и споделихме техните новогодишни вълнения. Колкото и различни, в тях има и много общо.

Неочаквани гости

За шестгодишната Гинка Борисова от IV група на детската градина „Роза Димитрова" в Силистра, ние бяхме едни неочаквани гости пред Нова година. Точно нас ли трябваше да срещне сега?... По-скоро Гинка е готова да посрещне Дядо Мраз. А той все не идва.

— Какво ли ще ти донесе?

Момиченцето се умълчава. Сигурно много неща очаква от него. Поне тя така мисли. Но после изведнъж се сеща:

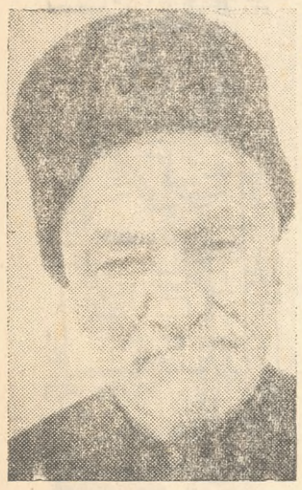
— Малка пералня искам да ми донесе...

Да, значи, пералня ще има. Тя се надява освен това и играчки да има за детския си кът.

— Мама пък ще ми купи мечок.

Та тогава цялата елха на Нова година ще се отрупа с подаръци и играчки!...

Само здраве да има...

Спретнат селски дом и преплетени асми до входа. Под тях, пред светлите прозорци на къщата, ни посрещна дядо Вичо Колев от Айдемир. Откровено да си кажем, това беше малко изненадващо запознаване. Защото противно на очакванията ни, срещу нас се зададе не грохнал старец, а здрав и бодър мъж, който има зад гърба си... 74 години. Обик новен селянин с бозави добруджански потури, с тежък калпак и една простодушна усмивка.

За какво ли не може да разказва той?

— За мене всичките ми години бяха трудни — заговорва пестеливо и въздържано дядо Вичо. — Робувал съм, работил съм. И хубаво, и лошо съм видял.

И след малка пауза:

— Що жито съм извършал...

Неуморими са били загрубелите му ръце: и плуг са държали, и коса, и сърп. Един човек, свързан със земята, си спомня за житото и конете — това, което е пълнило очите и душата му.

Новата година ли? Дядо Вичо ще си остане в къщи. Тъй както е било досега. А на утрото ще посрещне гости. Ще дойдат синовете и дъщерята, ще пристигнат внуците и домът му ще се изпълни с онази глъчка, която толкова много обичат старите. Ще извади от бистрото бяло вино.

А догодина — живот и здраве. Ще измаже къщата, за да остави нещо на децата. Ще тръгне пак със звеното в овощната градина. Ще тръгне по айдемирската земя. Тъй както е било 74 години досега. Само здраве да има...

Сава ХРИСТОВ

Бялата красота

СНЕЖИНКИТЕ като че ли извираха от земята и отново падаха надолу. Това създаваше едно хаотично движение във въздуха, обогатяващ пространството с динамика и мамещ повик към пътуване с шейна...

Група младежи минаваха оживено край едно кафене. До прозореца видяха свой приятел. И той ги видя. Даже излезе пред вратата и им махна да дойдат по-бързо.

— Ела с нас! — казаха му младежите. — Дунава е замръзнал. Отиваме да го видим.

— Да не сте полудели в тоя студ? — искрено се учуди той. — Я елате да направим едно каре..

Младежите го съжалиха и отминаха. И той ги съжали. Да се помъкнат към Дунава в такова време. Не можеше да ги разбере. Не разбираше, че те бързаха да видят голямата красота.

КРАЙ ТРОТОАРА се кипреше борово дръвче, покрито със сняг, добил синкав оттенък от неоновите осветления в привечерната дрезгавина. Един мъж на средна възраст беше застанал до едно клонче и го гледаше. Минувачите го измерваха със снизходителен поглед и отминаваха. „Кой знае какво си е спомнил?". Хората винаги свързват красотата с някой спомен. А човекът гледаше красивото клонче без никакви спомени. Просто защото беше много красиво...

В ПАРКА беше красиво и бяло като в приказка. В скърцащата гишина човек като че ли очаква да изскочат пред него седемте джуджета. До високите храсти беше се сгушила старата пейка.

През лятото до нея спираха предимно младежи. Понякога спореха за футбол, понякога за джаз, а най-често свиреха с една китара и пееха. Не може да се каже, че старата пейка беше много доволна от тях. Често изрязваха имената си върху дъските ѝ, качваха се с кални обувки върху нея.

Старата пейка сега беше красиво покрита със сняг. В снега блестяха звездички. Оба че сега никой не се спираше пред нея, никой не сядаше... Беше красива, но самотна.

Али РИЗОВ

Най-хубавият празник

В малкия дворец — детската градина „Г. Титов" град Силистра, край огромната елха с многоцветни играчки и бенгалски огньове, при малките палавници са дошли много родители и гости. Всичко е като в приказка. Ето ги белите снежинки, които едва се докосват до земята. Те, ефирно-леки, кръжат в чудния си танц. След малко ще се появят и джуджетата — с пъстри облекла и дълги шапки. Лицата им са развълнувани и щастливо усмихнати. Наоколо — момиченца с големи цветни кордели, момченца, облечени като кученца, маски... Толкова смях, глъч и веселба не е имало никога!

Стрелката на часовника бавно върви по своя път. Ще влезе многоочакваният Дядо Мраз с огромен чувал с подаръци. Всички погледи ще се обърнат към него. Ще го наобиколят децата с искрящи очи. И когато всяко с нетърпеливи пръсти отвори пакета и се нарадва на новогодишния си дар, всички заедно с Дядо Мраз и Снежанка ще продължат игрите и веселбата до късно...

Така ще изглежда най-хубавият празник за децата в много детски градини в нашата страна.

Дъб и ела

(Приказка)

Преди много, много годи когато на земята имало с лято, живеели на света с един дъб и една ела. Гле дъбът стройния ствол на седката си, радвал й се и стилал към нея клони да достигне. Но елата не забеля ла това. Расли те, расли и което повече пораствали, то ва повече дъбът се влюбва нея, и колкото пъти й каз това, толкова пъти елата възгордявала и ставала по бава и стройна. Клоните й вали прави, а листата — тъ и нежни. Но ето, че веде дошла зима. Студ и сняг тилали земята. Завикала болка нежната ела. Листата се свили от студ на руло и нали бодливи. Заплакал и бът от мъка, че не може да могне на любимата си. Дал бил той, за да може да я гърне с клони и да я стоп

И днес още преди да до зимата, като си спомни зл участ на елата, дъбът рони та вместо сълзи. Толкова м го я обичал той. И хората обичат. А за Нова година носят в дома си и я отруп с подаръци.

Добри ИОРДАНОВ

Много страни, много обичаи

У НАС във всеки дом, във всяко семейство за Нова година има елха. На нея се слагат красиви играчки, бонбони, плодове, цветни лампи.

На 31 вечерта хората се събират у дома, в клуба, в ресторанта. Всички сядат на празничната маса, запалват огньовете на елхата.

В 12 часа те вдигат чаши, поздравяват се с Новата година, пожелават си здраве, успехи, мир и щастие.

АФГАНИСТАН: Новата година тук съвпада с празника на пролетта и с началото на полската работа. Самият крал излиза на полето, за да направи с плуг първата бразда. В градините, горичките и по ливадите се събират занаятчии — строго по корпорации: обущари, дърводелци, бакърджии и др. Започват игри, всеки показва своята сила и юначество.

ВИЕТНАМ: Тук посрещат Новата година също през пролетта. Във всеки дом се поставят във вази розови цветове на разцъфнали праскови. През нощта и на улиците горят огньове. Хората седят около тях, разказват си приказки и легенди за благородни и храбри мъже. Новогодишно дърво във Виетнам е мандариновото.

СУДАН: Суданците празнуват като Нова година Деня на независимостта на своята страна. Всички си пожелават един на друг да намерят пред празника зелен орех: за щастие. А за да бъдат всички щастливи, те боядисват орехите.

ЯПОНИЯ: Няколко дни преди първи януари в селата и градовете се чува весело чукане на чукала на хавани. Над всяка врата закачват или поставят до вратата завързани бамбукови и борови клончета като символ на вярност и дълголетие. Точно в полунощ на Нова година се раздават сто и осем удара на камбана. В тези минути според японските народни поверия човек прекрачва някакъв праг, зад който го очаква нова съдба. Всичко в живота му може да тръгне по новому, може да дойде щастието... Три дни продължават семейните тържества, гостуванията на приятели. По традиция девойките събират репички, коприва и други растения. На седмия ден от Новата година главата на семейството вари от „седем пролетни треви" особено ястие с ориз и го подканя за закуска.

НАРОДИТЕ НА СЕВЕР: Те посрещат Нова година в различни дни, защото смятат, че Нова година започва тогава, когато падне първият сняг.

ПРИИЖДАТ ДНИ НА ТРУД И РАВНОСМЕТКА

Историята не две безлични нива не една, не са оставили нидини, които и не са допринесли на хората бъдещето. Те идват нищо за тенки с празни ръце и тъ госват тихо и незабелязано, ритени единствено от човешка безразличие.

Такава ли беше 1968 година? Категорично — не!

Тя беше богата година — богата на безпокойства и тревоги, на радости и светли перспективи. Именно през 1968 години на българите доказаха, че не са безсилни пред природата. Сушата не ни уплаши. Именно през 1968 година българите доказаха своя искрен и чист, чеголословен, а действен интер ционализъм. Ние не вдигнах ца ръце пред враговете на со ма в една братска страна.

Но времето е неумолимо. На зад остават и най-хубавите ми гове.

Имаме ли очи — да видим това, което иде? Имаме ли сър ца — да го почувствуваме? Отговорите се съдържат във въпросите.

Очите ни проникват далече в бъдното.

Партията ни научи на това.

Сърцата ни предусещат вяр но утрешните радости и трево ги.

Партията ни научи на това.

Прииждат дни на труд и равносметка. Равносметката ще бъде радостна. Затова усмивките ни в новогодишната вечер ще бъдат светли и лъчезарни като следдъждовна дъга. Затова щастието ни ще бъде пълно, смехът ни — непомрачен и чистосърдечен.

И ще си пожелаваме щастливи мигове. И трудни мигове ще си пожелаваме. Защото, който излезе победител в трудни мигове, той е истински щастлив.

Пожеланията ни ще бъдат искрени, защото една голяма идея сближава сърцата ни.

Наздраве, приятели!

Очаква ни голям празник — юбилеят на свободата. Да запазим най-хубавите думи за него...

Симеон МАНОЛОВ

Весело суровакане

Новогодишен сюрприз

За Новата година
(нали съм мъж практичен)
на моята Калина
подарък взех отличен.

И мислех изненада
да поднеса приятна аз
на булката си млада
в тържествения час.

Но още от вратата
дочух потаен глас —
набарах в тъмнината
жена си с „Дядо Мраз"...

Георги БОЖИЛОВ

НОВАТА ГОДИНА ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА:

ПЪТНИКА

Ах, защо автобусите не пристигат и заминават в точно определено време, както години те!

УЧЕНИКА

Новата година е като нов учител. Не го знаем какъв ще бъде — добър или строг, но разчитаме винаги на известна благосклонност.

МЕТЕОРОЛОГА

Новата година е като времето — никой не може да предскаже с точност дали ще е слънчево или ветровито.

СТАРИЯ ЕРГЕН

Новогодишната елха е като красивата жена — освен да блести с красотата си, за нищо друго не я бива.

М. Д.

Салата за банкета

ДЯДО И ВНУЧЕ

— Дядо, ти нали ми каза, че Дядо Мраз е един в целия свят?

— Да, и сега така казвам.

— Но вчера на площада видях петима Дядо Мразовци!

— Пак са раздули щата, дяволото...

УТОЧНЯВАНЕ

— Къде прекара Новата година?

— В дома на началника си.

— И какво прави там?

— Бавих му децата.

ГОТОВ ОТГОВОР

— Какво ще правиш след Нова година?

— Отново ще се оженя!

Т. Р.

* * *

Дядо, нали няма нищо лошо, че съм решил да се маскирам като Дядо Мраз, за да зарадвам другарчетата в квартала?

— Разбира се, идеята ти е умна!

— Да съм спокоен... Защото отрязах от коженото ти палто едно парче за брадата...

* * *

— Татко, купи ми тази книжка за празниците! Ще я изям с кориците.

— Но това не е книжка, а е обвивката на голям шоколад, Жорко!

— Затова, татко!

Митко БРЪЗИЦОВ

Б. ЗЛАТАНОВ

— Подпис няма, печат няма! Не, не мога да приема такъв новогодишен подарък!

ПРИЗИВ

След наздравици, пожелания —
към високи... звания!

ОТ ГОДИНА НА ГОДИНА...

За „елхички" на децата
ще довършиме гората.

ПОЖЕЛАНИЕ

Да е мирна и спорна,
с вуйчо — гочка опорна!

Г. Б.

БЕНГАЛСКИ ОГЪН

Сурвакарска

Защо протака,
та не суровака?
Инструкция чака
как да суровака.

Иван СЕВЕРНЯШКИ

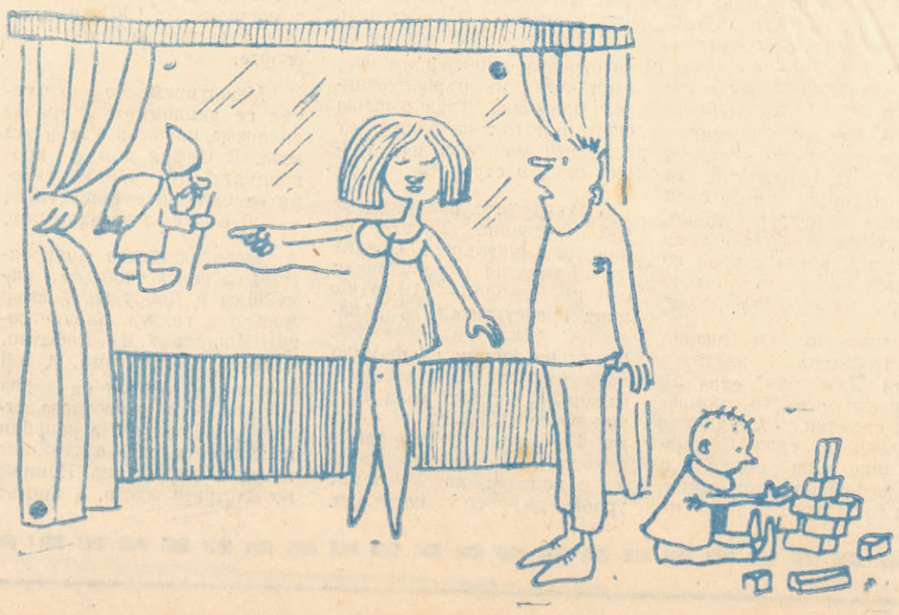
Честитка

Честита ви Нова година!
Пратете от село сланина!

Димитър СТЕФАНОВ

Стани, Нине, господине,
шефът ти сега ще мине.
Свеждай гъвкаво гърбина—
да те прати във чужбина!

Йордан КОТЕВ

— Ето кой ще бави детето, докато сме на новогодишния бал!

ЛУКСОЗНА ЧЕСТИТКА

Миналата година реших да направя добро впечатление, а също така и една приятна изненада на едно момиче, по случай Новата година, като му изпратя една луксозна честитка, защото то беше по луксозното.

И за да осъществя това, за което става дума, отидох в пощата. Взех, откъдето трябваше, една луксозна честитка и започнах да пиша луксозните си пожелания. Вложих луксозното си красноречие и луксозния си краснопис. Платих луксозната такса и луксозно си излязох.

И започнах да чакам за луксозен отговор. Но дори и нелуксозен отговор не получих.

Освен че момичето беше по луксозното, то минаваше и за културно момиче. Така че поне трябваше да ми благодари, макар и не луксозно.

Другите момичета, които също минаваха за културни, така правеха, когато им изпращах честитки или подаръци.

Може би е станало нещо в пощата, казах си аз, и отидох да проверя. Влязох в пощата и какво да видя?!

На таблото, където бяха окачили образците — телеграми и честитки — бяха залепили и моята луксозна честитка.

Направих един луксозен скандал и си излязох...

Турхан РАСИЕВ